

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی نيمتياز: شهوكت شيخ يهزدين

سهرنووسيار: بهدران شههمه ههبيب

ناوونيشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتير

پيره ميره

و

پیداچوونهوهیهکی نوئی زیان و بهرهمهگانی

پیرەمیرد

و

پیداچوونەووەیهکی نوێی ژیان و بەرھەمەکانی

کۆکردنەووە و لیکۆلینەووەی

ئومێد ئاشنا

بەرگی یەكەم

ناوی کتێب: پیرەمیرد و پیداچوونەووەیهکی نوێی ژیان و بەرھەمەکانی - بەرگی یەكەم

کۆکردنەووە و لیکۆلینەووەی: ئومێد ئاشنا

بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۹۲۷

دەرھێنانی ھونەریی ناوہوہ: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگ: مریەم مۆتەقییان

چاپی دووہم - ۲۰۰۹

لە بەرپۆشەراپەتیی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ۲۵۵۶ ی سالی ۲۰۰۹

دراوہتی.

ھاجى ئۇنىقى پىرەھىردە

ھىتكارىي: يوسىف عەبدولقادر

پیشه کی

لیکۆلینهوه و ساخکردنهوهی شیعرهکانی پیره‌میترد و رۆشنایی نوێ بۆ سه‌ر ژبان و به‌ره‌می، به‌لای منه‌وه، بۆ میژووی ئه‌ده‌بی کوردی کاریکی هێجگار پیتویست بوو، که ئه‌نجام بدریت، ئه‌م کاره‌ چونکه ئه‌رکیکی ئاسان نه‌بوو، خۆ ته‌رخانکردنی ته‌واوی ده‌ویست. کۆکردنه‌وهی شیعره‌کان و به‌راوردکردنیان و راستکردنه‌وه‌یان، هه‌نگاوی یه‌که‌م بوو، بۆ چوونه‌ ناو جیهانه‌ فراوانه‌کی شیعرای پیره‌میترده‌وه. له‌ ماوه‌ی پینج ساڵ کارکردنی به‌رده‌وامدا توانیم ئه‌م ئه‌رکه‌ - ئه‌وه‌نده‌ی توانای خۆم - بگه‌یه‌مه‌ ئه‌نجامیک.

کاری لیکۆلینه‌وه و ساخکردنه‌وه و ریک‌خستنی شیعره‌کان دوو رینگای گرت‌ه‌به‌ر. یه‌که‌میان له‌ رۆشنایی شیعره‌کانی پیره‌میترد خۆیه‌وه، دووه‌میان له‌ رۆشنایی ئه‌و شیعرانه‌وه که پیره‌میترد کردوونی به‌ کوردی، یاخود له‌ شێوه‌ی گۆران - هه‌ورامیه‌وه کردوونی به‌ شێوه‌ی سلیمانی.

سه‌باره‌ت به‌ رینگای یه‌که‌م ده‌بوايه، سه‌رانسه‌ری ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی ژبان ۱۹۲۶-۱۹۳۸، وه‌ ژین ۱۹۳۸-۱۹۵۰ ته‌ماشای بکه‌مه‌وه. رۆژنامه‌که‌ زیاتر ده‌توانرا پشته‌ی پێ بیه‌سترت، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که پیره‌میترد خۆی سه‌ره‌رشته‌ی کردبوو، واته‌ هه‌زار و یانزه‌ ژماره‌ی ژبان، ژین ۱۹۲۶-۱۹۵۰ له‌ ژێر چاودێری خۆیدا ده‌رچووه. شیعره‌کان له‌ رووی هه‌له‌ی چاپ و شێوه‌ی رینۆسه‌که‌وه نه‌پیت، که هه‌ندێ ناته‌واوی تیا به‌دی ده‌کرا، ئیتر هه‌مووی ره‌وای پشت پێ به‌ستن بوو، جگه‌ له‌وه‌ی که زنجیره‌ی میژوویی خۆیان، به‌ پێی ژماره‌ی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی رۆژنامه‌که‌ پاراستبوو. وه‌ک ده‌بین ئه‌م کتیبه‌ ته‌نها ریزکردنی شیعر نیسه‌ هه‌تا ناوی بنیین دیوان، یاخود دیوانی پیره‌میترد. به‌ لکو به‌ره‌می میسک و توانای ئه‌ده‌بی خۆمه‌، که چنده‌ها لیکۆلینه‌وه و وتار و نووسین و به‌راوردکردن و ساخکردنه‌وه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ شیعرای پیره‌میترد و ژبانی ئه‌ده‌بی و رۆژنامه‌نووسی و هه‌موو هه‌ول و تیکۆشانی له‌ ماوه‌ی هه‌شتا و سێ ساڵ ته‌مه‌نیدا.

وتان رینگه‌ی یه‌که‌م شیعره‌کانی خۆی بوو، رینگه‌ی دووه‌میش که ئیستا باسی ئه‌که‌ین ساخکردنه‌وه و به‌راوردکردنی ئه‌و شیعرانه‌ بوو که پیره‌میترد:

۱- وه‌ری گێپراون بۆ کوردی له‌ زمانه‌ی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسیه‌یه‌وه.

۲- ئه‌و شیعرانه‌ی له‌ شێوه‌ی گۆران - هه‌ورامی، زمانه‌ی کوردیه‌یه‌وه وه‌ری گێپراوه‌ ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی له‌ نووسین و ئاخاوتندا.

۳- ئه‌و شیعرانه‌ی که له‌ رۆژنامه‌که‌دا و له‌ دیوانی (محهمه‌د ره‌سول هاوار)دا، بلا‌وکراونه‌ته‌وه و ناوی شاعیره‌که‌یان له‌سه‌ر نیسه‌، یاخود ناوی شاعیر نووسراوه و نیوه یا چهند به‌بیتیکی هی ئه‌و شاعیره‌یه‌ و ئه‌وی تری شیعرای ته‌هه‌لکیشی پیره‌میترده. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌بوايه ده‌قی

ته‌واوی، یه‌که‌می، شیعره‌کانم له‌ به‌رده‌ستدا بوايه هه‌تا بمتوانیايه به‌راوردیان بکه‌م. دوا‌ی هه‌ولیکه‌ی زۆر و یارمه‌تی برایانه‌ی، چهند مامۆستایه‌کی دلسۆز توانیم له‌و گه‌یروگرفته‌ی رزگار بيم. ئه‌و مامۆستایانه‌ی که هه‌رگیز هه‌ولێ مه‌ردانه و دلسۆزیانم له‌بیر ناچیتته‌وه، بریتین له‌:

۱- مامۆستا (عومه‌ر عه‌بدولرهبیم)، سه‌ره‌پای سه‌رقالی و ئه‌رکی نووسین و به‌ره‌می خۆی، به‌و ته‌مه‌نه‌وه که یاخو هه‌ر له‌ زیادێ و له‌ شساعیدا بیت، به‌ تیکرای ده‌ستنووسه‌که‌دا چووه‌وه، گه‌لێ هه‌له‌ی راست کردوه و سه‌رنج و تیبینی خۆی بۆ تۆمارکردین و سوودمان لێ وه‌رگرت.

۲- مامۆستا (عه‌بدولقادی ده‌باغی)، جگه‌ له‌وه‌ی به‌سه‌رانسه‌ری ده‌ستنووسه‌که‌دا چووه‌وه، له‌ نووسین و لیکنه‌وه‌ی مانای شیعره‌ فارسیه‌کاندا یارمه‌تیه‌کی گه‌لێ گه‌وره‌ی داين.

مامۆستا ده‌باغی که یه‌که‌م له‌ ئه‌ندامه‌ کۆنه‌کانی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و ماوه‌ی چل و دوو ساڵه‌ له‌و رینگایه‌دا، له‌ پیناوی ژبان و مافی نه‌ته‌وه‌که‌یدا خه‌بات ده‌کات و هه‌ر له‌و رینگایه‌دا ئاواره‌ له‌ شار و مالی خۆی ده‌ژی، ئه‌دیبتیکی شاره‌زا و خاوه‌نی گه‌لێ به‌ره‌می به‌رز و جوانه‌، که ته‌نها ئه‌وه‌ی من به‌ده‌ستووس له‌لای خۆی بینیومه‌ بابه‌تی چهند کتیبیکه‌.

۳- مامۆستا (عوسمان هه‌ورامی). له‌ رینووس و مانا و مه‌به‌ستی شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا، به‌و هه‌موو شاره‌زایی و قه‌له‌م ره‌نگینه‌یه‌ی خۆیه‌وه یارمه‌تی گه‌وره‌ی پێ به‌خشین. که شایانی هه‌موو ریز و سوپاسیکه‌.

مامۆستا عوسمان سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌ تیکرای شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا چووه‌وه، دیوانه‌ گه‌وره‌ و به‌نرخه‌کی (بیسارانی) - که سه‌ره‌می شیعره‌کانی بیسارانی - یه‌، خسته‌یه‌ به‌رده‌ستمان و له‌ راستکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی بیسارانی لای ئیمه‌، سوودمان لێ وه‌رگرت.

به‌راستی ئه‌و کاره‌ی مامۆستا عوسمان هه‌ورامی شاکاریکه‌، وینه‌ی که‌مه‌، هه‌تا خۆنه‌ر ئه‌و ده‌ستنووسه‌ به‌ چاپکراوی نه‌بینی، نازانی که کاره‌کی مامۆستا عوسمان چهند پیرۆزه‌ و، بیسارانیش چنده‌ شاعیریکه‌ گه‌وره‌یه‌. ئه‌گه‌ر بیسارانی که خاوه‌نی ئه‌و هه‌موو شیعره‌ رۆمانتیکه‌ی ورد و جوانه‌یه‌ کورد نه‌بوايه و له‌ناو ئه‌و شاخه‌ دووره‌ده‌ستانه‌دا هه‌له‌نه‌که‌وتایه‌ ئیستا چنده‌ها پروانه‌ی دکتۆرای له‌سه‌ر وه‌رده‌گیرا!!

من هه‌رگیز یارمه‌تی و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن و هه‌ستی به‌رزی مرۆقانه‌ی مامۆستایان عومه‌ر عه‌بدولرهبیم و ده‌باغی و عوسمان هه‌ورامیم، له‌یاد ناچیت و ئه‌وان ته‌نها ئه‌مه‌یان بۆ من نه‌کردوه، به‌ لکو دلسۆزی و قه‌درزانی خۆیان سه‌لماند بۆ ئه‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌یان.

له‌و مامۆستا به‌رینه‌ی، که له‌ راپه‌راندنی کاری ئه‌م کتیبه‌دا یارمه‌تییان داوم، به‌رپز (عه‌لی به‌گ حسین به‌گی جاف)ه. که ماوه‌یه‌کی زۆر که‌شکۆلی مه‌حمود پاشای جافی، خسته‌ینه‌ به‌رده‌ست هه‌تا سوودی لێ وه‌رگرین. ئه‌و که‌شکۆله‌ی ساڵه‌ها لای پیره‌میترد بووه و بۆته

سه‌چاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی بۆی له نزیكبوونه‌ویدا له‌شاعیره‌کانی هه‌ورامان و زه‌نگه‌نه‌به‌تایبه‌تی مه‌وله‌وی. هه‌روه‌ها عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف له لاپه‌ره‌کانی ئەم کتییبه‌دا گه‌لی زانیاری نوێ و سوودبه‌خشی سه‌بارت به‌مه‌حمود پاشا و ئەده‌بی کوردی بۆ تۆمار کردوین. لی‌ره‌دا پێویسته یارمه‌تی جو‌ریه‌جو‌ری ئەم برا ئەدیپ و شاعیرانه له‌یاد نه‌که‌م سه‌بارت به‌م کتییبه‌ پێشکه‌شیان کردوه، ئەم به‌رێزانه‌ش بریتین له:

- مامۆستای دلسۆز و خزمه‌تگوزاری شوێنه‌وارناس (عه‌بدولپه‌قیب یوسف)، که پانزه ژماره‌ی گو‌فاری ژینی ئەسته‌مه‌بوولێ بۆ هێنان، ئەو گو‌فاره‌ی گه‌لی به‌ره‌می ئەده‌بی په‌رمیتردی تیا به‌ و له‌م کتییبه‌دا باس کراوه. هه‌ر له‌لایه‌ن مامۆستا عه‌بدولپه‌قیبه‌وه که‌شکۆلێکی ده‌ستنووسی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) مان پێ گه‌یشت ئەویش گه‌لی شیعری په‌رمیتردی تیدا بوو. ئەو که‌شکۆله‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا ساڵی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ ی زایینی بۆ (مه‌حه‌مه‌د ئەمین حه‌مه‌ صالح ئاغای قزلی) نووسیوه‌ته‌وه و ده‌ستنوسه‌که ئیستا لای مامۆستا عه‌بدولپه‌قیب یوسف پارێزراوه.

- مامۆستا (ئومید کاکه‌ره‌ش) که وینه‌ی دووه‌می ئەو که‌شکۆله‌ی قزلی بۆ ماوه‌ی چهند ساڵیک له لادانین و سوودمان لێ وه‌رگرت.

هه‌روه‌ها ده‌فته‌ریکی ده‌ستنووسی شیعری نیشان داین، له کاتی خوێدا وه‌ک که‌شکۆلێک مامۆستا عومەر عه‌بدولپه‌حیم نووسیویه‌تیه‌وه. چهند شیعریکی بلاو نه‌کراوه‌ی په‌رمیتردی تیا بوو سوودمان لێ وه‌رگرت.

- مامۆستا (هیدایه‌تی عه‌بدوللا حه‌یران) که شاعیریکی لاوه و به‌هه‌ستی دلسۆزانه‌ی خوێ به‌رگیک له ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی (ژین) ی خستینه به‌رده‌ست به‌تایبه‌تی ژماره ده‌گمه‌نه‌کانی ساڵی ۱۹۵۰ وه‌ گه‌لی سوودمان لێ وه‌رگرت.

- برای هونه‌رمه‌ند (کاک خالید په‌سول) که نامه‌یه‌کی په‌رمیتردی و کۆمه‌لی ده‌ستنووسی بۆ هێنان.

هه‌روه‌ها ژۆر سوپاسی فه‌رمانبه‌رانی کتیبخانه‌ی گشتی سلیمانی و کتیبخانه‌ی مۆزه‌خانه و ئەوقاف ده‌که‌م که یارمه‌تییان دام له دۆزینه‌وه و رێ پێداغدا بۆ ته‌ماشاکردنی رۆژنامه‌کانی ژیان و ژین و گو‌فاره کوردییه‌ کۆنه‌کان.

چهند وشه‌یه‌ک له باره‌ی ئەم یاداشتانه‌ی (په‌رمیتردی) هوه

ئەم یاداشتانه‌ که په‌رمیتردی هه‌ر له بیره‌وه‌رییه‌کانی مندالی خوێبه‌وه، هه‌تا چهند رۆژیک پێش کۆچکردنی نووسیویه‌ تاییه‌ت نه‌بوو له ده‌فته‌ریکی سه‌ره‌خۆدا نووسرا بێت، به‌لکو په‌په‌وازه و هه‌ر به‌شێ له ژماره‌یه‌ک له ژماره‌کانی رۆژنامه‌که‌یدا نووسیویه، وه‌ک شیعره‌کانی بلاو بوون و به‌هۆی ئەو سه‌رقالی و کاره ژۆره‌یه‌وه بۆ نه‌کرا بوو کۆیان بکاته‌وه و لیکیان بدات و بۆ خوێ بێتته

یادداشت. من له سه‌ره‌تای ئەم پرۆژه‌یه‌وه بیرم له‌مه‌ کردبووه‌وه که به‌پێی زنجیره‌یه‌کی ریک و له‌باره‌وه به‌رچا و کردنی میژووی نووسینیان ریکیان به‌خه‌م و پیکیان‌ه‌وه به‌سه‌ستم هه‌تا به‌و شێوه هونه‌رییه هه‌ست به‌په‌چر په‌چر و ناته‌باییان نه‌کریت، وایانم ئەگه‌ر ته‌واو له‌مه‌دا مه‌به‌ستم نه‌هینابیتته دی، ئەوا تارا ده‌یه‌کی ژۆر به‌سه‌ره‌ته‌کان نزیک یاخود ئاویته‌ی یه‌کتر بوون. ئەم یاداشتانه باه‌خی ئەده‌بی و میژووییان هێجگار ژۆره، په‌رمیتردی خوێ به‌قه‌له‌می خوێ باسی ژیان و به‌ره‌م و بیروباوه‌ر و هه‌موو شتیکی خوێ ده‌کات، پێش ئەوه‌ی که‌س له‌و لایه‌نه‌وه باسیک بکات. له‌لایه‌کی تریشه‌وه چهند لاپه‌ره‌یه‌کی زیندووی میژوو و ئەده‌ب و زمان و ژبانی نه‌ته‌وه‌ی کورده.

دنیام چۆن دی؟

کاتی هاتمه ئەم کۆنه جیهانه‌وه، دهره‌ی مندالی لای هه‌موو رۆله‌یه‌ک خوێ، چونکه غه‌می گوزهران نازانی، به‌و سه‌ودای مندالییه‌وه خوێشم رابواردووه، تا گه‌ییمه ده ساڵی، بیرم کردوه و چهندوچوونی زه‌مان تی گه‌یستم. گرانی و مالتویرانی ساڵی ۹۶ به‌سه‌رداها، تاقانه‌ش بووم دیسان باوکم ئەو هه‌موو پیاو و خزمه‌تکاره‌ی بوو به‌شه‌و کۆلی نان و خواردمه‌نی پێ هه‌لده‌گرتم، به‌دزییه‌وه ئەچوینه به‌ر ئەو مالا نه‌ی که‌وا نه‌یشیان بوو، رووشیان نه‌ده‌هات سوال بکه‌ن. له ده‌رگامان ئەدا ده‌رکیان ئەکرده‌وه، به‌دزییه‌وه کۆله‌که‌مان فری ئەدا ئەو دیو ده‌رگاکه‌وه و رامان ئەکرد. ئینجا جه‌رده‌ی هه‌مه‌وه‌ند رپی که‌رکوکێ لێ به‌ستین و حکومه‌ت هینده‌ کز و بێچه‌ره ما بووه‌وه، جوامیر هه‌مه‌وه‌ند له‌شکری کرد هاته سه‌ر سلیمانی ئەیگوت شه‌ریف چه‌له‌بی کوری سلیمان پاشا بووه، حوکمداری به‌شمانه، له هه‌ر چوار لاوه دهره‌ی شاری دا و عه‌سکه‌ریش هه‌یچ له‌شارا نه‌ما بوو ناچار پیاو ماقوله‌کانی ئەو سایه‌که‌وتنه‌ خو. به‌ر له هه‌موویان (قادر ئەفه‌ندی گه‌وره) خوێ و رۆله‌ی نازی، گردی سه‌یوان و فه‌قییانیان لێ گرتن. تائیفه‌ی (عه‌زیزی مه‌سره‌ف) ییش ئەوسایه ژۆر به‌ده‌سه‌لات بوون له‌رپی هۆمه‌ره کویر و گۆیژه‌وه تا پشته‌ی کانی ئاسکانیان محافه‌زه کرد، ئیتر کوریگه‌لی شه‌ره گه‌ره‌که‌ری ناوشار ده‌بۆی میریان شکاند تفه‌نگی شه‌ش خانه‌ی تیا بوو دابه‌شیان کرد. (خوله‌ی ئەلی که‌وکۆژ) و ده‌سته‌ی ده‌هۆلژهن وه‌ک بۆ سه‌ر شایی بچن به‌ده‌هۆلژ و زورناوه پێش ئەم خه‌لکه‌که‌وتن هه‌مه‌وه‌ندیان شکاند به‌لام تابووری عه‌سکه‌ر که بۆ ئیمدادی سلیمانی ئەهات هه‌مه‌وه‌ند تاسلوجه‌یان لێ گرتن ژوریان لێ کوشتن، نه‌تیجه‌ی ئەو غروور و جه‌رده‌یییه‌ وای لێ کردن ئەو هه‌مه‌وه‌نده که رۆم و عه‌جه‌م به‌ده‌ستیان هه‌وه له هه‌وا را بوو وه ئۆردوی مه‌لیک نیازخانیان شکاند ئیستا ناوینشانیان نه‌ماوه.

له مندالییه‌وه که ئەیانناردینه به‌ر خویندن یه‌که‌م راسپیری باوک ئەوه بوو (گۆشتی بۆ تو، ئیسقانی بۆ من) وایان بردبووه میتسکی ئیمه‌وه که جینگه‌داری مامۆستا به‌ئاگری جه‌هنه‌نم

له حوجره‌ی (مه‌لا حسینه گۆجه) دا دارفه‌لاقه‌یه‌ک هه‌لاوه‌سرابوو له‌گه‌ل مامۆستا ئه‌یگوت فه‌لاقه، وایان په‌لامار ئه‌دا وه‌کو قه‌لای دمدم بگرن قوتابیان له‌سه‌ر پشت ته‌خست هه‌ردوو لاقیان هه‌لته‌بری ئه‌یان خسته‌په‌تی فه‌لاقه‌وه. مامۆستایش به‌ره‌که‌تدا ده‌ستی راستی نه‌بوو به‌ده‌ستی چه‌پ تا ده‌ستی شل نه‌بوو لیبی ئه‌دا. مامۆستا له‌گه‌ل ته‌هاته‌ قوتابخانه‌وه له‌ پێشدا بێ ته‌وه‌ی سووچی له‌ قوتابیاننا ببینی به‌هه‌موو زه‌بر و زه‌نگی خۆی به‌ریز به‌کی قامچیبه‌کی به‌نا و شامانا ته‌کیشا، به‌خوا ئیمه‌ش جارێکیان هه‌ندی سنجاقی ده‌رزیان له‌ژێر که‌ول و پۆسته‌که‌ی هه‌لچه‌قاند نووکه‌که‌ی به‌ده‌روه‌وه بوو ئینجا که‌ هات له‌سه‌ر که‌ول و پۆسته‌که‌ی دانیشی به‌که‌ش و فشیکه‌وه خۆی نه‌کوتا به‌جیگا که‌دا له‌گه‌ل خۆی دا به‌زه‌وییا و ده‌رزی تی هه‌لچه‌قی هاواری کرد و ئیمه‌ ڕامان کرد.

خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ته‌م شاره‌یان به‌قیسمه‌ت بووه، مامی گه‌رده‌م (سه‌عید حه‌مه‌ ئاغا) له‌ پیلانی هه‌له‌بدا مردوو. مامه (حسینم) که‌وته‌ لای باطوم و گورجستان. هه‌ردوو مام، (حسه‌ن) که‌وتوته‌ هه‌له‌بچه و (فه‌تاح) له‌ حله. کورده‌کانم له‌ تورکیان. بنچینه‌مان به‌ختیاریه، سه‌ردار ته‌سه‌ده‌م له‌ ته‌وریز دیوو له‌ زیندانی تاران مرد.

ئێواران له‌ سلیمانی که‌ ئاسمان سببی نه‌بوو، نیشانه‌ی به‌فر بوو. ئیمه‌ی مندال ته‌که‌وتینه‌ خۆشی خۆشی که‌ به‌فر نه‌باری. پوره (په‌ریزاد)، سوینه‌که‌ی ته‌شت، که‌شکه‌که‌ی ته‌هینا. نه‌و و (سه‌له‌که) و (گولنازی ته‌حمه‌د مچه‌ور) و (گول ته‌ندام) که‌شکیان ته‌سووه‌وه تا مه‌نجه‌له‌ زنجیرداره‌که‌ی (سمایل چیشته‌که‌ر) پر نه‌بوو. هه‌ر ساته‌ نه‌ ساتی سه‌ریکمان ته‌کیشایه‌ ده‌روه‌وه، ته‌مانکرده‌ قریوه‌ تۆخه‌ی تا پشتینه‌یه، که‌چی هیشتا قوله‌پیش نه‌بوو. (فاتم) ی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه‌ له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (ئه‌للا موراد) ی ره‌نجبه‌ریش (میرزام قه‌لای خاور) که‌که‌ی ته‌چری. ئینجا ده‌می به‌یان هیشتا چۆله‌که‌ جریوه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ئیمه‌ به‌جریوه‌ جریو راست نه‌بوینه‌وه، (پوره‌ پیروز) یه‌که‌یه‌که‌ چاوی ته‌رشتین. نازانم ته‌وسایه (کل) ته‌وه‌نده‌ باو بوو ئیستا بۆچ باوی نه‌ماوه؟! دایکیشم کاشی و گلینه‌ و به‌غنیکیش و سه‌حه‌نییه‌ په‌ره‌که‌داری له‌ دۆ و که‌شک پر کردبوو بۆ خۆمان و بۆ مالان دۆ و که‌شک ته‌خورا. بێلداشه‌کانم بانگیان نه‌کردم، کاله‌یه‌کی بچووکی شه‌مامه‌به‌ند و جووتی پوزوه‌انه‌ی خانم خاسی بۆ چینیبووم له‌ پیم نه‌کرد و تفه‌نگیکی دوو لووله‌ی له‌ خۆم درێژترمان بوو ته‌منایه‌ سه‌رشان و به‌دزی دایکه‌وه‌ له‌ ژووری خواره‌وه پر گیرفانم باسووق و سجووق و نان باسووق و پاقلای باسق ته‌کرد. به‌للا بۆ ئه‌و ده‌شتانه‌ ته‌گه‌ر له‌ ده‌شتا ره‌شایی نه‌مایه (که‌و) رووی ته‌کرده‌ ناو شار، نه‌وه‌ هه‌رای بگریگری که‌و بوو. ته‌گه‌ر که‌و نه‌هاته‌یه‌ جووره‌ و ریشۆله‌ و کلاوکوره‌ و قازه‌ ره‌شکه. جا که‌ که‌و سه‌ری

له‌گه‌ل خۆمان ته‌دا به‌سه‌ریا و ته‌مانگرت وه‌مان ته‌زانی ته‌ختی مه‌بعوسی ئیستامان ده‌ست که‌وتوو. ئیتر بێ خه‌م و بێ ته‌ندیشه‌ هه‌وای ته‌و ده‌شته‌ به‌فرینه‌ و ته‌و عومره‌ ئیستا به‌هیچ ده‌ست ناکه‌وتیه‌وه! ته‌و گوزه‌رانه‌ که‌وتی بوو فری و نایه‌ته‌وه!

نازانم چه‌ ده‌رژیک بوو به‌منه‌وه‌ نووسابوو هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ دلم دابوو شیعری و گۆرانی. ده‌نگی خۆشم له‌به‌ر شیعری خۆش، ده‌ویست. هه‌تا (مه‌وله‌وی) م نه‌ناسیبوو (نالی) م له‌لا پێغه‌مبه‌ری شیعری کوردی بوو. پێش ته‌وه‌ی بچمه‌ ته‌سته‌مول که‌شکۆلێکم نووسیبوووه‌ به‌کاغه‌زی زه‌رد و شین و سوور و مۆر هه‌رچی شاعیری که‌ بیستیبووم چه‌ند غه‌زه‌لێکی نایابی ته‌وم نووسیبوووه‌، خه‌لکوخوا ته‌یانبرد له‌به‌ری بنه‌وسنه‌وه‌ تاقه‌تیان نه‌ده‌بوو هه‌ر لا په‌ره‌یه‌کی شیعری خۆشی تیا بوایه‌ ته‌یان پچری و ده‌ریان ته‌هینا. تا دوایی سویندم خوارد به‌که‌سی نه‌ده‌م، به‌ودیش وازیان لێ نه‌هینام، ناچار له‌ژووری ته‌و خواره‌وه‌ چاله‌ گه‌مێکی سالی گرانیمان بوو خسته‌مه‌ چاله‌که‌وه‌ و به‌سه‌ریا رۆیم بۆ ته‌سته‌مول، خوا ته‌یزانی له‌و چاله‌دا وه‌ک قامیشه‌ نه‌یه‌که‌ی که‌ مه‌ولانای رۆمی (مه‌سنه‌وی) له‌سه‌ر داناوه‌ چه‌ند بۆ خۆی شه‌رحی جودایی داوه‌ تا نه‌ماوه.

جا به‌هۆی ته‌وه‌وه‌ که‌ شاعیره‌کانم له‌وتیدا کوژدبۆوه‌ گه‌لی ته‌شعار و ئاساری ته‌و ناودارانم له‌بیر ماوو له‌ سینه‌مدا نه‌قشیان به‌ستبوو، له‌ ته‌سته‌مول له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژین) دا برای (ژیان) ی ئیستا به‌زنجیره‌ هه‌ندیکیم ده‌نووسی و ره‌نجیشم له‌گه‌ل ته‌دان هه‌تا دیسان به‌شیعری وه‌رم ته‌گه‌رانه‌ سه‌ر تورکی.

له‌ بیرمه (معلم ناجی) مه‌رحوم له‌ قیسمی ته‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت) دا سه‌ره‌یه‌رشتی ته‌کرد. له‌ سلیمانییه‌وه‌ په‌نجا سال له‌مه‌وپێش (۱۸۸۳) ی میلادی... مه‌نزومه‌یه‌کم نووسیبوو، ده‌ره‌جی غه‌زه‌ته‌ی کردبوو له‌ژێرشیا نووسیبوو (زکای ناتراشیده) فکریکی شێوه‌ی نادرست. هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ئاخری هه‌ر ته‌بیته‌ شاعیریکی باش. ته‌و لاوانده‌وه‌یه‌ بووه‌ تازانه‌ی شه‌وق. هه‌رچه‌ند نه‌بووم به‌شاعیر به‌لام ته‌و شه‌وق و خودپه‌سه‌ندییه‌ فیری نووسینی کردم، رۆژی په‌که‌که‌وته‌یی له‌ غه‌زه‌ته‌ی ته‌سته‌مول بۆ مه‌قاله‌یه‌ک سی لیره‌ی زه‌ردیان ته‌دام!

من له‌ تافی جوانیدا جۆشی ده‌روونم وه‌ک تافی قه‌له‌به‌زه‌ی سافی شووشه‌ی مه‌ی یا وه‌ک تافگه‌ی زه‌لم و به‌لخه‌ و ئاشه‌به‌رزه، (که‌ف) ی ته‌چهند. رۆیم که‌وته‌ بیاره‌ بۆ خزمه‌ت شیخ عومه‌ر، نه‌زه‌ری ته‌و، ته‌و جۆش و خرۆشه‌ی دیوانه‌یییه‌ی بۆ خسته‌مه‌ ناله‌ی نه‌ی نه‌تیجه‌ی قه‌له‌مه‌وه. رۆیم سه‌اله‌ها دوور که‌وته‌وه، به‌لام هه‌ر نزیک بووم دوور و نزیک یه‌کسانه‌ بۆ گیان. مندال بووم، له‌ بیرمه‌ جارێ مه‌وله‌وی هاته‌ مالی ئیمه‌ قاپووتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو منیان خسته‌ باوه‌شییه‌وه‌ و ده‌می ماچ کردم، له‌ده‌می ده‌م ماچ کردندا چاوم به‌چاوی که‌وت برووسکه‌یه‌کی

پرخه ندهی لښ ته بووه، ټو چاوانه که له دواییدا کوټر بوو چو چوند جوان و پر مه عنا و جازبیه دار بوو. که پټیگه یستم که و تمه ناووه شهیدای شیعری و ناوازی خوښی بووم خوا لیبی خوښ بڼی (عهزیز نامینه) گوینده یه کی بڼی هممتا بوو شیعری مه وله وی ټه مننده جوان ټه خوښنده وه گفته ی له ناوازی خوښتر و ناوازی له گفته ی. به هوی گورانی عهزیزه وه خووم دایه مه وله وی، هه تا لیبی ورد ټه بووم مه وه به پوختر بوو، تا گه بیبیه پایه یه که له پوچم و عه رهیدا به مه عنا له و بلن دتر و به مه عنا ترم نه دی، هه ندی څه یالی هه یه ټه مننده ورده سه د سال پاش خو ی تیبی ده گهن.

مه وله وی که شوړش و جونبوشی مه بی و مه عشوق و زولف و ټه برزی ده هه زار جار بیستر او ی گوږپوه به پوچ و مه عنا و ناله و سوژ و خستوویه ته فه رده کانی خو بوه. به لښ ټه میش زور جار څه یال بازی کردووه به لام موباله غاتی وای نه هینا و ته کاره وه. ورده کار بیه کی وای هه یه که پوچ ټه لا و ټیټه وه، ټه لښ:

وه دختی چه نه چه م شپوهش دیار بڼ
جه لام فه سلې وه سل به زم ټه غیار بڼ

یاخود:

باله خانهای چه م دپوانه که ی تو
پا نه ناوی گل ټا ستانه که ی تو
تکه ش عاجز که رد څه یالت تیشدا
نازیز بو جارې پا بنیه پتیشدا

ټه مانه هه ر له خو ی دښ، سا چی بکه م ټم پوچ و مه عنا یه که له فه ردی مه وله ویدا هه یه ناخ به زمانی فه ر نه سی ټه بوو. ټه تزانې ټه ورو پایې چه ستا ی شیکیان ټه کرد. به لام به زیان تیکه که هه ورامیش تیبی ناگهن. هه ر ټه و نه دم پڼ کرا ټه و نوورم له (کو ی ټا ته شگا) و (قولله ی قه راله) کرده و هینامه ده شتی شاره زور و له و ټوه گه یاندمه ده شتی بیتوتڼ و هه ولیر و تا قه شقه م برد، ټای بو کورپیک له و ټی تپه پرتڼ!

ټه ده بیات و ټه دیبانی کورد که به دوو بالی سیحری څه لال له ټا سماني جه لالدا ده وره ټه که ن یه که میان مه وله وی و دوو میان (نالی) یه. به پوچ و سعته زوق و شهوق ټه څه نه دلته وه. نالی له عالمی سعته و جناسدا زور بالا یه، ټه گهر به ټم زه مانه بکه و تابه و بمایه که ټیستا شیعری هاتو ته سه ر ټولسوی سالیسی و پوچ و مه عنا، و ټنه ی نه ټه بوو. هه ندی شاعیری ناودار شیعری ناوداریان و تووه به لام ټه وانه ټه نها له قه ریحه و ته بیعه ته وه پڼ گه بیسون. نالی له عیلمه وه یه ټه گهر بیت و نمونه ی شیعری جوان و به ته بیعه تی بنوسن ټه بڼ هه موو دیوانه که ی بڅه یه ټه م لا په ریبه وه.

ټه ده بیات ټه نها و نه بڼ بو زوقی پوچ و سعته و به دیع بڼ، وای ټه که و ټی شیعریک مه و جوو دیه تی قه دیمه ی قه و میک ټه څا ته یاد و له ساحه ی ته ریخدا زیندوویان ټه کا ته وه.

ټه گهر شیعری به (غایه) وه سیله، نا عه د بکریت و ټه گهر شیعری عیبارت بڼ له سعته تیبکی به رزی به دیعی و ټه گهر له شیعردا ټیبداع شه رتیبکی ټه عه زم بیت بڼ گومان نالی گه وره ترین شاعیری کورده، به لښ موخته مه له نه زهر به زه نیه تی حازر ټه شعاری نالی تینوویه تی حسین نه شکینې وه موخته مه له نه زهر به ته له قی عه سری حازر له شیعره کانیدا حسباتی ورد و به رزی که متر تیا بیت و که متر هه یه جان تیک به دیعی به خشیت، فه قه ت لازمه له بیمراندا بیت نالی له زه مانیکدا ژیاوه که شه رانیتی که مالی شیعری عیبارت بووه له جیناس، ټیستیعاره و له ف و نه شر، جه می ټه ضداد و سائره. وه لڅه ق له مانه دا قه له می نالی له هی شاعیره کانی تر زیاتر موه فق بووه.

عه لاوه ی ټه مانه ساحیبی ټولسوی تیک طه نانه، شیعره کانی خوښ ټا هه نگ و ره وانه وه له ټه که سه ری مه نزومه کانی فکری ورد، ته شبیهاتی خو کرد و څه یالی بلندی به ته رزیکی ره نگین و ټاودار ټه دا کرده وه. له نه زهر نالیدا شیعری ټه سل و غایه یه. قه ت به وه سیله ی به کار نه هینا وه، حه بات، عیشق، حه تتا حسباتی باوکی له لای ټه و عیبارت ټن له شیعری. بو ټه و گواره یه که، گولتیک، مؤدنه یه که، پانی به رزیک مو ته ساو یه ن باعیسی ټیلهام و جو ششی حسباتی بووه.

وه کو ټه لښ شیعری یا ټه بڼ پیا و بگره نښی یا ټه بڼ هه لښ په رتڼ. سا هه رچو نښی بڼ من راسته و راست ټه گریم و ناوی فرمیسیکی سوور به سه ر ریشی سپیما دڼته خواره وه.

ټیستا څه یال له عوه، مادیات هاتو ته پتیشه وه، ټه مانه یس له گه ل ده ستووری حه قایی ماده و شیعری (ناتوریل - ته بیعی) دا رتیک نا که و ټی. شیعری څه یال ټه کا به فکر، فکر ټه کا به فیعل و کرده وه. ټم چه ندانه هه موو غه زه ته کانی جیهان له عومر و زه نی برناد شو ټه دو ټن و له و پیریه دا ټه و زه نه که ټه توانڼ وه که جارن بنوسن به شتیبکی عه جائی ټه زانن. به لښ، راسته پیا و به ټه که سه ریته له حه فتا تپیه ری هه رچی له سروشتا خوا به وی داوه ټه که و ټته سستی، له پتیشه وه بینایی و وریایی یاداشت و تاب و توانی نامینې و خو شنی بڼ و ترشی بڼ قه دی ټه چه میته وه، ټه و نه وعانه که له عومری نو ټدا ټه توانن بیه ن و بین و وه که جارن بنوسن زور به نا یاب هه لده که ون، بو هه ندی سیفاتی ټه و له خو ما گه رام چونکو منیش ټه نها هه نگا و ټیک له دوا ی ټه و وه م به لام ټه و له شو ټن و شاریکی وایه که هه موو دنیا ټه یناسن، من له دتیه کد ام که م که سی ټه ورو پایې ناوی ټه زانن!! من لافې ټه و له لښ نا دم که بلیم برناد شو ی کوردم، به لام هه ندی وه زعیه تی من هه یه له و عه جائتیره. زور خو لقمان له یه که ټه کا و زور ته بیعه تیشمان عه کسبیه.

ټه مه ی ټیستا ټه و ټه توانڼ بنوسن من له و عه جائتیرم. خو مه قسه دم ټه مه نیبه بلیم دانتر یا

عالمترم، به لایم نه مړو به نیسبته نه ووهه من له کویره دتیه کدا هلکه وتووم و نه زانم بنووسم، به خوځم و قهله مه شکاو ټیکه ووه بیست و سنی ساله غه زه ته یهک ددرتینم نریکه هه زار هه فته ته او بکا. غه زه ته کهم له حوت رینگ مه علوماتی تیا یه: عیلمی، فقهی، نه ده بی، ته ریخی، فه لسه فی، فوکاهی و مزاحی و ئیجتماعی. خو نریک بیست هه زار شیعر و په ندی پیشینانی تیا یه. نه ووه کتیب و کتیبخانه م نیسه، هه رچی نه نووسم له توره که ی مام برینداری عه تار، یه عنی حوجه یراتی ده ماغیه ی خو می ددرتینم، نه ووی به مندالی لای مه لا حسینه گوجه خویندوومه، له ئیسماعیل نامه ووه بگره هه تا به یتی مشک و پشیله نه ووی خوځم به حیکایه ت خویندوومه ته ووه وک نه چوړو شیر و، یوسف زلیخا، نه سکنده رنامه و زور شیعی کون.

هه رچی له ولاتی نیمه دا باوه له بهر مه و ده ست و چاو و وجودم نه مه نده له کارایه شتی زور گران به ده ست هلته گرم و به شه خه تی زور ورد نه خوینمه ووه. پشتیشم راسته، نه مانه له هاوسالی خو ما و پیره کانی ترا شک نا به م.

ببینه سه خوار دن، من له و باشترم، خو شتر رانه بویرم، چونکو خو ی دائم، هه موو روتی که باب نه خوځم، نه و گیا خوړه. قه ت عه رقه م نه خوار دونه ووه، نه و ناتوانی له گه ل گه رمادا بری، به زستانان په نجه رهی هوه دی داناخا، من به چله ی هاوین له ژتیر خانیکدا نه نووم بیست ساله په نجه رکه ی ژوور سه رم نه کردونه ووه. نه مه سر ټکی دینی و ئیدمان ټکی ریا زیسه، ناگری جه هه نه مه!! نه گینه به چله ی زستان به و جلانه ی هاوین له بهر مایه له بهر و سه رمادا نه گه ریم، نه توانم له سه ربانیش بنووم. نه مانه راستن، درو یان تیا نیسه، له باب هت خوار دنیسه ووه به ده ست خو مه، توانیومه له زهرفی هه موو بیست ده قیقده دا جار ټکی تر نان بخوځم و توانیویشمه دوو روتی به هه ووهس هیچ نه خوځم. تا نه مسالیش له حه یاتی خو ما رهمه زانان نه خو ش نه بووم. هه رچی بووم به روتی بووم. نه ویش له بیست و چوار سه عات جار ټک ئیواران نانم خوار دوه!! نه مه من و نه مه برنادشو. که نه و له شو ئین ټکی وا دایه نه یگرن به سه ر سه روه ووه، من له شو ئین ټکام نه لټین برووخ!! توره رش نا به م، ئیدعیای نه ووه شه نه که م نه و په ندی پیشینانه من له هه موو ژماره یه کی غه زه ته که ما نه نیووسم تائیتا نه بیتر اووه، نه نه بیتر و نه نه بیتر!! خوا لټی خو ش ټی (غاندی) جار ټک قینی هه لسا وتی هیچ ناخوځم تا دهرم، من له غه زه ته که ما نووسیم نه ووی نه و نایه ووی من بو ی نه خوځم!! نازایه با نه داته ووه سه ر خوار دنی من، ناخری نه و هاته ووه، بزاین برنادشو که ی په کی نووسین و بینینی نه که ووی و کامان به گور تر نه بین و کامان زووتر نه مرین!!

له هه موو ئیل و قه بیله و قه ووم و عه شیره ټیکدا پیاوی پیری جیهان دیده و کارناژموده گوئی له ناموژگاری گیراوه و به را و ته دبیری نه و به رتدا روتیون، ئیستا منیش خوا نه م به شی پیری و دلسوژی هوه ی بی روه بینیوم و به عومر ټکی هه شتا سالیسه ووه هیچ نه بی چواریه کی عه سر ټک

غه زه ته یه کم بو کورده واری ژیان دوه و به هه موو خو شیییه کی قه ووه که مه ووه هه لپه رپوم و به هه موو نه گبه تیه کیسه ووه گریاوم، به ناله ی کزه ی جه رگه ووه، به شیعی ر شیه ونی خوین به بهر گه ووه زورم گریاندوه و ناگری نه ورورز چند جار سووتاندوومی نه به زبوم. تا له هه موو کورستاندا گری ناگری نه ورورز به نه نیا و به روتی (زانستی) هه لگیر ساندوه ووه.

من نه گه ر له شوین پاره بگره رما یه پاره م بو خوځم نه و بیست، به سه ر خه لکا دابه شم نه نه کرد و خوځم پینج ساله جله کونی خه لاتی زاتیکم نه ده پو شتی!! من له وانه م که پاره ی نابونه یشم له وان نه و بیستوه تا بو روتی واکه سه ر بو که س دانه نه وینم!! له شوینم نه گه رین به لایم کاتیک بو م نه گرین که تپه رپوم!!

دردی یهک نه و بیستی، تای ته ما عکاری، دلره شی، خوانه ناسی برای له برا کردوه به دوشمن!! پیاوی کردوه به ژن، گه وری کردوه به نه نگه!! وانه زانین خو شگوزهرانی و کامه رانی و زه وقی زینده گانی به پاره کو کردنه ووه یه، سه عاده ت به پاره و ئیقبال و سه روه ت و شان و شوهرت نیسه!! روتی، دل ټکی بی خه م، روتی کی بی تم و له شتی کی بی نه لم هه زار سال عومری بار قورسی حسابی پاره و که شاکه شی قرپ و جری مولک و مال و ده ستو پیوه ندی به ناز اووه و گله بیسه کی پر خه یال دینی!!

وتویانه ئیقبال باوکی حیرس و حه سه ده، ده ولت دوشمنی مو حیه به ته، شه ن و شوهرت کوه کی سکون و راحه ته، سه عاده ت به روتی رونه قدار و شه فقه تکار، به ده ها و زه کایه کی له گه ل هه موو که سدا یار و به زه بیسه کی بو نیشتمان غه مبار و عه شقی کی خودا داوی پر نه نوار و، نه گه ر نه مانه نه بی سه ر نازاد ټکی بی هاوسه ر.

نیمه بو به نه هاتوینه ته نه م دنیا یه ووه له ژتیر ته ئسیر و نفوزی پاره دا برین و له خه لک بچرین و وهرگرین، بو به هاتوینه ته نه م جیهانه بنه قشین و به خشین!! هه موو روتی ک قانون ټکه، نه بی نه و قانونه له خو ماندا به ټینینه دی، شوین قانونی روتی کی تر نه که وین!!

روله کانم، هه موو پیره میترد نه ناسن، که کورده و ناموژگاری کوریشی به کور دیسه و بو نه ووه یش نیسه خو ی پی به رتیه پیسه ووه یا شتی کی پی بچرین!! به راستی نه م پیره میترده هیوا ی به رودای به لاوانی کورده، ته نانه ت له نه سته مو ل هاتوه له شه مه نده فه را مه نزوومه یه کی نووسیه نه لټی، ئومیدم وایه نه م ده سته ی کورانه مه شه لټی هه لکه ن، ئیوه له پیش هه موو شتی کدا، هه رچی نه که ن، به چرای خوینده واری به رتدا برین، تا ری گوم نه که ن عیلم و فه ن میله ټیک سه ر ده خا، له هه موو کار ټکدا نه بی دوو قوتان بی، غایه و ده ستور، مه رام و خه تی حه رکه ت، کور اتان نه بی له رتی نیشتماندا نه به زن بی شیان کوژن!!

زور جار هه ندی که س هه ر له ئیستا ووه له عه زابی گو ر ته ترسن، به لایم لای من نه ووه هیچه،

وهختی ئەبێ لە ژياندا ئينسان له عەزابی گوناھ خۆشتر عەزاب ئەبێ. زۆر جار بەچاوی خۆی لەژياندا جەھەنەمی یەئس و ئەلەم ئەبێ، تۆھ ژین، چەند خۆشەویستی، چەند شیرینی، تۆھ ژین، چەند تال و بەدی، چەند قورس و ناخۆشی.

بەلێ، ژین وەکو زمان له هەردووکیانە، هەم عەزاب هێنەرە هەم سەعادەت بەخشە. هەم نەفەت ئالود، هەم دلروبا، هەم هەنگوین و هەم زەھرە!

ئەمرۆکە رۆژی پینچ شەممە و (٢٦)ی کانوونی دووەمی ١٩٥٠ی میلادییە راستە و راست تەئریخی بیست و پینچ سال لەمەو پاشی تەئسیسی غەزەتەکەمانە! چواریەکی عەسری سەد سالە، بەخوای زۆرە، له عراقددا پیتی عەسریک غەزەتەچەتی. ئەویش کێ ژياندووێ؟! پیرەمیردێکی هەشتا و پینچ سالە! منی شەست سال لە غەزەتی کۆنتر!

تەنیا شەخسێکم که له رووی غەزەتەکە یەوێ چەند دەردی سەری دیو، خانووە شەڕکەکی ناوێتە بارمە، ئیستاش رەهنی ئەموالی (قاصرین) ه. ئەمە شەرف و فەخرێکی کەم نییە!

سەقافە (صحافە) خوا لەشارێکی کوردستاندا داوێ بەقەومی کورد و پیرەمیردێکی و!! من گلەیی لە قەومەکەم ناکەم که تائێستا بەهیچ رەنگێ یاریدەیان نەداوم و له هەموو خاکی عراقددا یەک دوو ئابوونە یاری خۆمالی هەیه که پارە نەدەن!!

خوا قەناعەتی داوم، که دەولەتێکە بەهیچ نافەوتی، ورده ورده خەریکم لەگەل (نەفس) دا بجەنگیم، جارێ لە جل و بەرگ و سەر راخەر و نوین و هەوای فینکی هاوین و ماستا و ئەمانە خۆم گرتۆتووه و شیرینی ناخۆم چونکو نەخۆشی شەکر دزینم هەیه (شەکره)!. خۆ ئەگەر خوا دەرجهی رەزام پێ ببەخشێ ئەو تەواوه. بەلام بەخوا له دنیا دا ئەمە خەیاڵی خاوه، باووجود ئەمە بۆ من هونەر نییە چونکو هەندێ قەلەندەر و توویانە (خۆم و گونم و فاتیلە ی ژنم) خۆ من ئەو دووانەیشم نەماوه!! با، شەش حەوت مندالی ورد و ژنیکی تەریبیرم ببوایە، ئەوسا، وا بووما یه!!

لەبیرمە له دەورە ی خولیا ی شەبابدا کەوتە ئەستەمول، یەکەمجار له (أطه) دراوسیتی رجائی زاده (ئەکرەم بەگ) و (عوشاقی زاده) و (خالید ضیا) و (حسین رەحمی) بووم، (رەزا توفیق) یشیا ن پێ ناسیم. کەوتە بەهەشتی (سەرۆتی فنون) هوه.

کە ئیواران له ئەستەمولهوه بەپاپۆر ئەگەر پامهوه بۆ لانه ی سەعادەتی خۆم که جزیری (أطه) بوو، وه سەرۆتی فنونم له گوگرتە ی ئەو پاپۆری سەر دەریای مەرپەرەیدا ئەخویندەوه تەئسیری ئەو شیعەر و ئەدەبیاتە له (سندبادی بەحری) زیاتر ئەبخستە دەریای خولیاوه و که له (غرامه فوندا) گویم له نەغمە ی بەستە ی خۆم ئەگرت که بۆ (مەر النسا) م وتبوو، رۆح ئەچوووه سەر تەختی سلێمانی سلێمانی، وام ئەزانی فریشتە ی ئاسمان، پەری سەر کێوی قاف گوێ له

دەنگی شیعری من ئەگرن، هەندێ جار شەوی مانگەشەو که ئەچوووه که ناری دەریا و تریفە ی مانگ ئەیدا له و ناوه و جریو ی ناز و غەمزە ی ئەو کچه رۆمه دولبەرانه و ئەفسوونی ئەو ئەفسوونگەرانه ئەبیست، له هیچە ئەکەوتە خولیا ی شیعەر هوه. وام ئەزانی گوێ بۆیه ئارایشتی خۆی ئەدا من شیعری پیا هەلەدم بولبول بۆیه بەدەوریا ئەسوورپتەوه شیعری منی بەسەردا بخوینیتەوه!. نەسیمی شەوان نەشیدە ی عەشقی من ئەبا بۆ کچان و لەلای ئەوانهوه بۆنی عەتر دێنی بۆ من!.

بەلێ، لهوێ، بەرۆتبه و نیشان و (ئەعزایە تی مەجلیسی عالی) یهوه له (أطه) که مەلەندی (پرنسەکانی) کۆنی رۆم بوو، له قەسریکی مومتازدا دانەنیشتم، که شەو ئەنووستم له خەوما له (گورگەدەر) له باخەکی شیخ ئەحمەدی بازلیخا هەنارم ئەدزی!.

ئیمە که ئیستا لەناوخمەندا دوژمنی نازادی یەکتر بێن، هیشتا تەریبە ی ئیجتما عیمان لەژێر کەمەندی خزمەتکاری پارە ی پارە داراندا بێ و دووبەرەکی و بەنەبوونی یەکتەری خۆشحالیبوون لەناوماندا بێ چۆن فکری نازادی له و دەماخەدا ئەگونجی!؟ داخی ئەوه ئەمکوژنی ئەم خاکە نەخویندەواری له خویندەوار شاعیرتره، گەدای له پاشای جەوانمەردتره!!

ئەم یەک دوو رۆژە (فائق بیکەس) م دی، وتی ئەوه تۆ بۆج هەندێ شیعری شیبو ی شاعیرانی پێشوو نالیی؟! شیعری خەیاالی و غەرامی و مەیی و مەعشوق نەبێ ناخۆشە، تۆ هەر لەسەر هەلپەرکی ئەرۆی، شیعری وشک و بێ درۆ ئیتر بەسە!.

وتم، فائق من بەراستە، شاعیر نیم و ئیستا ئەوروپایی هەرچی شاعیران هەیه له خولیا و موبالغەت لایان داوه و مادی و حەقیقی دەنووسن، ئیستا من لەهەندێ شیعری پر ئیغلاق و طمطراقی کۆنی خۆم شەرمندەم. خۆ هەندێ تەشبیه هەیه که جارن زۆر پەسەند بوو ئیستا که لێی ورد ئەبینهوه تەریق ئەبینهوه!. پیاو مەحسوبە ی لا ئەبێ بەدەلەدیوێ تابتوانی راکە ی لێی، مەسەلەن و توویانە:

ئەبرۆی کەمەندی رۆستەم و گیسو کەمەندی زال

مژگان سنان گیسو زنج جاھ بیژن است

دە وەرە کەمەندی رۆستەم که تیری له ئوردوی ئییران پێ دەخستە جەرگە ی توران و ئەو کەمانە و کەمەندی زال که سەد و پەنج گەزی شایه و سەرە رمی گیسو و چالی بیژن گەردبوونەوه له ئافەرەتیکدا پیاو چۆن لێی ناترسی؟! لەوه نازکتر زولفیان داناه بەرەشمار و برژانگ بەتیر، قەد بەداری سەر و شمشاد. ئەمانە هەموو درنەد و کوشندە چە تەئسیریک ئەکاتە سەر رۆح!؟. بیستوو، له دانایان و تیگەیشوانی هەموو تیرەیهک و توویانە، ئەشخ پیاو خۆی بناسی، ئەگەر نەناسی ئەتاسی!. من له کاتیکیدا خۆم ناسی که هەناسەم له کەساسیە! هاناوم نەماوه، کەلکی

خۆم پێوه نه ماوه، تا له م پيشه رهنجه پۆيبه لایه م، به ته جره به ی بیست و پینج سالدا ده رکوت و ئینکار ناکرێ. که هاتهوه ئه م خا که، مه وقیعی حکومه تی عوسمانیم له وانه به رزتر بوو که بوونه وه زیر، هیچ نه بێ من (متصرف) یک بووم، که (طه هاشمی) هات بانگی کردینه وه عیراق، من له (متصرف) یه وه به راکردن هاته وه، ئه وسایه له کوردایه تیدا سه ری گویتی خۆم ئه ئه نگاوت له ئه سته مولدا غه زه ته ی (کورد) م ده رئه هینا. له غه زه ته ی هه ره گه وه ی (تان) ی فرانسهدا شیعیری کوردیم ئه نووسی، له هه موو مجله و غه زه ته ی ئیراندا ئاوازی کوردیم به رز نه کرده وه و له هه موو گه ردشی کۆمیته چی کوردستاندا ئه منه راند، باکی په ت و سیداره م نه بوو!. که گه بیمه وه ئیره له رتوه خزمه تی خۆتنده واری و رۆژنامه کاریم له هه موو خزمه تی به پینشتر زانی، له هه موو عه لایق و خولیا یه ک وازم هانی، بیست و پینج ساله غه زه ته ی میلله تیک ده ردینم، گونا هه بلین (ژبان) و (ژین) گه نجینه ی گه وه ری کورد نین، خۆ هیچ نه بێ وه ک (کامه ران به درخان) له موئته مه رتکی عاله میدا هاواری کرد وتی، کورد سه قافه ی هه یه صحافه ی هه یه، ئه مه ناویک و مه و جوو ده تیکه.

وه رن تیفکر، ره نجه پۆبی من ببین، خانووم له ره هنی پاره ی کاغه ز و حروفاتی مه ته به عه دایه و به رگیشم کۆنه پۆشی خیره ومه ندانه!. له نا و جه رگیشم پروانن بووه به خو مخانه!.

ئه مه ندانه ساله من ئیسپاتم کرد که ئه م رۆژنامه یه پۆ پاره و مه نقه عه ت ده رنا یه نم، له سه ر ئه وده دا یه ک نوسخه ی لی نافرۆشم!! هه موویم کرده به (کوللکسیون) و به ره به ره ئابونه کانی ش که م ده که مه وه. چونکو رۆژنامه ی قه ومیک سالی به چاره که دیناریک بێ که ته نها کاغه زه که بفرۆشنه وه به حه لواجی و به قسالی چاره که دیناریک ئه کا!! باوه ر بکه ن زۆری وا هه یه هیشتا فلسیکی بۆ نه اردووین له گه ل ئه وه هیشدا به پیا و خراپمان ئه زانی!.

ئیسستا بابیینه وه سه ر عاله می شیعر و ئه ده بیات، له سالی (۱۳۲۹) ی رۆمی (۱۹۱۳) ی میلادی، له ئه سته مول غه زه ته ی کوردی ده رده چوو من له (چۆله میترگ) وه مه قاله یه کم بۆ نارده بوون و ته کلیمف له جه معیه تی کورد کردبوو که له هه ر دیاریکی کوردستانه وه زیانزانیک بانگ بکه نه پایته خت و زیانیک بۆ عموومی کورد هه لئیرین و بیکه ن به فه ره نگ و ده ستوور. هه تا مصارفاتی له چاپدانی شم گرتیه ئه سته ی خۆم، که س گویتی نه دایه، ئیسستا هه ر که سه به هه وه سی خۆی شیوه یه ک دینیته کاره وه، وایان شیواندوه.

به م به سته زبانی و بێ ژبانیه وه چه لافیک لی به دین؟ بۆچ کوردستان ته نها ئه م هۆمه ره کویره یه؟! بۆچ کوردستانی گه وه له زیانمان نه گا؟! زبانی کوردی به ره نگی شیواوه، من کوردم که چی له رۆخی (وان) و (حه کاری) ته رجه مانم بۆ کوردی ئه وی راده گرت. له م بێ ده سته وه هه ورامی له زبانی جاف ناگا!. ئه وه هه موو موحیته ی کوردستانه که من باوه ریم وایه تا زیانمان

یه ک نه که وی یه ک نا که ون ئه مه ندانه هونه رمه ندی زبانزان و قواعد شناسی تیا هه لکه وت ئه همییه تیه کیان به زمان نه دا!. (عه بدوللا جه وده ت) که له پاش مه شرووتیه ت له ئه ورو پاوه هاته وه له ئه سته مول بوو، زۆرتر له هه موو که س من له خزمه تیا بووم، خۆم و نه ژادی کورم به (نظم) و (نشر) له مجله که یدا خزمه تمان هه یه. نه ژادی کورم له جزیره ی (هه گبه لی اطه) هاتۆته دنیا وه خۆم قایقامی ئه وی بووم، بۆ ئه و مونساه به به (ئه مین زه کی به گ) قه سیده یه کی نووسیبوو (خالید ضیا) و (ئه که ره م به گی ره جانی زاده) زۆریان په سه ند کرد، به لام من زۆری له گه ل خه ریک بووم که له گه ل شیعر خه ریک نه بێ، قوه ی ته حریری هه لئه قه رچتی، چاک بوو شوکور ئه مین زه کی به گ وازی له و پيشه درۆزنی ئه و سه رده مه هینا و ده سته دایه عیلم و فه ن که وا ئیسسته به و عیلمه وه یه ئه و هه موو خزمه ته ی پێ نه کری.

له ئه سته مول که جه معیه تی کورد ته شکیلی کردبوو، له گه ل (ئیسثا دچییه کانی تورک) به ره ره کانیان بوو، ئیسثا دچییه کان خه لکیان ته ترساند. فیدائییان هه بوو، (ئه حمه د سه میم) و (حه سه ن فه همی) که وه ک من غه زه ته چی بوون کوشتنیان، (عه زیز یامولکی) و نه ژادی کوری منیش خۆیان به فیدایی جه معیه تی کورد قه ید کردبوو. ئینجا هه ر له باره ی زمانی کوردییه وه، بزانی، من له پینش تورکیه دا که (لاتینی) قسبول بکه ن و به اصرا ری (عه بدوللا جه وده ت) ی کوردی (دیار به کر) حرووفی لاتینیم کری و مه سه ره فیکتی قورسم کرد و زۆرجار له (ژین) دا به (الف باء) ده کی و شیعیری کوردیم پێ نووسی. چونکو زیانه که مان پێ بوو له عه ره بی و هیشتا نه بوو بووه کوردی په تی، بۆم نه کرا!. ئیسستا هه ندیک هه لسا ون زبان و ئیمالا که یان کردووین به په ند و جارسیان کردووین. جومله ی عه ره بی به ئیملای کوردی ئه نووسن، زۆر که لیمه ی وا هه یه، ئیمالا که ی بگۆرێ ئه بێ به کفر و جنیو!. له به رئه وه تا زیانه که مان ئه که ویتته شیوه یه کی مه عقول که لیما تی عه ره بی به عه ینی ئیملای عه ره بی قبول بکری.

ئه م سلیمانیه تا زه مانی منیش منداله کانی چوار زبانیان به دروستی و ریکویته کی ئه زانی، ته حصیلمان به ده ستووری کۆنی حا کمانی (به به) فارسی بوو، تابیعیه تمان تورکی بوو، خۆمان کورد بووین، هه موو تجاره ت و گوزه رانمان له گه ل به عدا بوو. ئینجا فارسی و تورکی و کوردی و عه ره بی زۆر ته بیعی بوو، هه ندیکیشمان فرانسزیمان ئه خویند. ئاسار و ئه شعاری زۆر له کورانی سلیمانی له غه زه ته ی ئه سته مولدا یه. زۆر ساحیب مجله و غه زه ته خا وه ندیان کورد بوون. زبانی کوردی بۆ هه موو جۆره نووسینییک له زۆریان ره وانتره و به ما وه تره، ئه توانین سه ره به خۆ هیچ وشه یه کی بیگانه ی تیا نه بێ چی ئاره زوو بکه ین بیلتین.

له م دوا ییه دا له ئه سته مول ده وه ی ئه ده بیاتی تورکی که شاعیری وه ک (عه بدولحه ق حامد، توفیق فیکره ت، فائق عالی، ئیسما عیل سه فا، ئه که ره م، سلیمان نه زیف، خالید ضیا و

ئیسماعیل حەقی بابان، نەعییم بەگ، حوسین جاھد) و ھەزاران ئەدیب کە (سەرۆھتی فنون) یان لە ئەدەبیاتدا کردبوو ھاوێن سەرۆھت و ڕۆحیکیان پێ دابوو منیش لە دوایانەو گۆلەچن بووم. شاعیری مەشھووری تورک (عەبدولھەق حامد) کە شاعیریکی ئاسمانی بوو، کە لە ئەستەمۆل لە دەوری ئەخیری پاش ئینقلاب ھەموو ئیواران لە خەزمەتیا ئەبووم، لە زۆر مەساحە بەدا بۆی مەعلووم بوو کە من ھەندێ لە ئەدەبیاتی فۆرس شارەزام، ڕۆژیکیان غەزەلیکی فارسی خۆم بۆ خۆتندوو، فەرمووی ئەھلی سلیمانی لە کوێو فیری ئەم فارسییە ڕەوانە شیرازییە بوون؟! وتم، لە قەدیو تەحسیلی ئیمە فارسییە، زۆرتر بەشیری حافظ و سەعدی راھاتووین و ھەتتا ئیعتقادیکێ و امان بە (حافظ) ھەبە کە کاریکی عاقیب مەجھولان ببێ کتیبی خواجە حافظ ئەگرینەو.

جاران کە شاعیران بەھاتنا بەشتیکی نایاب بنووسن سەر بەست و ڕەوان بەزەمەمەیی لە (بحر الطویل) دا ئەیانوووسی. تورک لەم دوایییەدا ناویان نابوو (نظم سەرست، شعری منشور، شیعری بەخشان) ئینجا لەم کوردستانەدا لە پیشدا ئەمە باو بوو. لە پیشەو (غولام شاخانی، والی سنە)، لە ناویانا تاک بوو، (کەریم خان)ی حاکمی بانەیش لەوانەبوو کە لە (بحر الطویل) دا ئەیانوووسی.

لەم دوایییەدا ئەدیبە ناواری کانی تورک وەک خالد ضیا و مەمدوح وەفی، ھاوێندی ئەلیلول، شیعری منشوریان ئەنووسی. زۆر دەریەستی وەزن و قافیە نەبوون، لەم ڕۆژانەدا بەندیکی بەخشانێ خۆم بەرچاو کەوت کە لەوختی کۆندا لای عەبدولھەق حامدی شاعیری مەزنی تورک دەموودەست بەتورکی نظم کرابوو بەتەرزیک کە گواہی لە کەس وەر نەگیراوە و نەبیسستراوە، عەبدولھەقی ش زۆری پەسەند کردوو، ئینجا دوا چەند سالتیک لێرە کردموو بە کوردی سا، ھەر چۆنی بێ ئەو بەندی بەخشانە (شیعری منشور) ھە کۆنە ڕۆحی تازە کردوو، کە لەسەرەتاو و ھەبە «خۆزگە فەن ئەمەندە باوی بسەندابە بە کامیرا و ینە ی تۆم لە سپینە ی چاوما بەفۆتۆگراف بکیشایە، ببواہ بەنەقشی دیدەم. ئەوسا نە سوورمە ی تور و نە ڕووناکێ نوورم نەدەووست... ھتە» ئینجا لە پیش برنادشۆدا شاعیریکی فەرانسە (لامارتین) قەسیدە بەکی بۆ ھەزەتی محەمەد (د.خ) بەفەرەنسزی و تبوو، مەرحوومی جەننەت مەکان (ئیبیراھیم حەیدەری - شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەبە ی (داوود)ی کوری بۆی کردبوو ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد، منیش لە غەزەتی ئەستەمۆلی خۆمدا کە ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد.

ھەر ھا نالی غەزەلیکی ھەبە:

لە دوگمە ی سینە دوینی نوێی شیبوان
بەبانی دا سفیدە ی باغی سیوان

لەسالی ۱۳۱۹ ی ڕۆمبەدا ۱۹۰۳ ی میلادی لەسەر تەرجەمە ی (داوود) و نەزمی ئیبیراھیم

ئەفەندی حەیدەری ناردم بۆ غەزەتی (تان) ی پایتەختی فەرانسە - پاریس.

نووسین بەھریە، زۆر ئیحتیاجی بەتەحسیل نییە، من لە تەحسیلدارەکانی پایتەختی ئەستەمۆل و بیست و پینج سالە غەزەتەچیم ھەندێ (محرری) ی بێ دپلوم ئەبینم گەلی لە من باشتر ئەنووسن.

ئیدمان و مەھارەت چاکترە، ھەرچی بێ سەر بەستی مەتبوعات موافقتەرە!

با بیئینەو سەر من و ئەم نەتەو و خاکە، من لە ئەوێ تەشکیلی (جەمعیەتی کورد لە ئەستەمۆل) ھو لە ۱۳۲۴ ی ڕۆمی ۱۹۰۸ ی میلادییەو ھەتا ئیستا لە ھەموو جەمعیاتی کوردا سەلاھبە تدار بووم و بەشدار بووم. نەو ی بەدرخانی لە پیش (نەفی) دا لە گەل مراد بەگ و حەسەن بەگ و مدحت بەگ لە (شەھرامات) ی ئەستەمۆلدا بەبەگەو بووین. زۆرتریش لە خەزمەت ئەمین عالی بەدرخاندا شەترەنجمان ئەکرد. بەو بۆنەبەو لە گەل ئەفرادی عائلە ی ئەواندا فەرق و تەفاوتیکمان نەبوو، دوا ئەو ی لە مەنفا ھا تەنەو لە جەمعیەتی کوردا (کۆمەلە ی کورد) دا دیسان بەبەگەو بووین. کاتێ ئەمین عالی بەدرخان چوو بۆ میسر و کۆنگرەبەکیان تەشکیل کرد، تازە من ھا تەبوو مەو بەغدا. ڕۆژێ دکتۆر (پاپازیان) ی مرخصی ئەرمەنی کە بەھۆی جەمعیەتی (خۆبەوون) ھو ئەمناسی، لە قەھو خانە ئەرمەنییەک کە لەسەر کۆلانی حەسەن پاشا بوو منی بانگ کردە گۆشەبەک و ھەکاریکی (ئەمین عالی بەگ) ی دامێ کە داوای کردبووم بچم بۆ (میسر)، چووم خەریکی پەسا پۆرت بووم، کوریکێ خەلکی خۆمان لە دائرە ی (تەحقیقاتی جنائیە و جوازسفر) بوو لە دوکانی شاکر مجرم یەکتێرمان ناسیبوو ھا تەبیرمەو و داینام منیش پێم وت فلانی ئەمەوئ بچم بۆ میسر، کورد و ئەرمەنی کۆبوونەتەو، تەرتیباتی حکومەتیک ئەکەن، وتی خوا بۆت ریک بەخا بچی زۆرمان پێخۆشە. منیش بێ قۆرت و پەنھانی وتم ئەچم بۆ ئەوئ. کارتەکەم نیشان دا، ظاہراً بەشاشەتیکێ نواند، تومەز چوو بوو خەبەری بەرەئیسسی تەحقیقاتی جنائی دابوو و پەسا پۆرتەکەیان لێ وەرگرتم. ھەرچەند دادم کرد فایدە ی نەبوو، مارجەعەتم بەو زیری داخلیە کرد کە (ناجی شوکت) بوو، نووسی بۆ دائرە ی جوازسفر پەسا پۆرتەکەم بەنەو، نەباندامەو. ئەم (مارف جیاوک) ھ کە ئیستە لێرە حاکمە پرتوستوبەکی بۆ نووسیم چوو مە لای کاتبی عەدل بۆم تەبلیغ بەکا قبوولی نەکرد. مارف بەگ وتی رەشید جوجە ھەبە لە خانی (کبە) ئەو معاونی کاتب عدلە و زۆر بەغیرەتە و ناترسن، بچۆرە لای ئەو بۆت تەبلیغ ئەکا، کە چووم بێن پەروا بۆی تەبلیغ کردم، خولاسە پەسا پۆرتەکەیان دامەو، بەلام درەنگ بوو، وەعدی حازر بوونی کۆنگرە چوار ڕۆژی ما بوو، بەمەئیسسی ھا تە قەھو خانە ی ئەرمەنییەکان، مات و مەلوول دانیشتبووم، پاپازیان ھا تەتی: ئیستا خەبەرم وەرگرت کە پەسا پۆرتەکەیان داوایتەو، نارۆی؟!، وتم چۆن بڕۆم، ناگەم. وتی من ئەتگەبەنم تۆ ئەتوانی تا نیوسەعاتی تر

ناماده بی؟، وتم من خۆم و باستۆنیک، ئەم دەقیقەیه نامادەم، وتی نیوسەعاتی تر ئەرۆی. خۆی رۆیی، نیوسەعاتی پێن چوو ئۆتۆمبیلێک هاتەبەر چایخانەکە، ناوی خوام هێنا سوار بووم، پەڕینەوه ئەو بەر.

لە ئۆتۆمبیلچیم پرسی ناوت چییە؟! وتی: (ئارشاقت) وتم: مویارەکە. ئیتر لێی خوری، چونکە رۆژ درەنگ بوو، گەشتینە دلیم سەعات دوو و نیوی عارەبی بوو، بردینیانە گومرگ هیچمان پێن نەبوو. بەلام دائرە شەرطە وتیان ئەمەر دراوه لەسەعات دە بەولاوه هیچ ئۆتۆمبیلێک نەروا. هەرچەندە وتان ئیمە تعهد ئەکەین مەسئولێتی ئێوە نەبێ دادی نەدا. (حەمە سەعید قەزاز) لەوئ مودیری تەحریرات بوو هێنامە رجا فائیدە نەبوو. ئارشاقت وتی: تۆ بەپێیان پڕۆیان لەو لای شارەوه مەخفەرێکی شەرطە هەیه لەوئ تێپەرە باخێکی لێیە نەدیوه. لەوئ بوەستە من دیم تۆ لەوئ سوارێه ئیتر کەس نامانگاتێ. نوێکی دە پروپیتیم لە حەمە سەعید سەند، تومەز پارەشیان دابوو بەئۆتۆمبیلچیهکە کە لەسەر قطاری شەمەندەفەری (حەیفە) بەداتێ. من وەک بۆ گەرانێ قەرەغ شار بچم ورده ورده لە مەخفەری شەرطە تێپەریم لای باخەکە راوهستام روانیم تەپ و تۆز پەیدا بوو، ئارشاقت هات، ئەمما هات! هەرچەندە لە مەخفەرەوه قەفیان لێ کرد نەوهستا، بەفەرکانیک منی وەرگرت، یاللا بۆ (رطبه). جا ئەو رتی تەهلەکەیه کە هەموو ئۆتۆمبیلچیهک رێ دەرناکا. تومەز ئەرشاقت شارەزابوو، لێی خوری. جا ئەمە دوور و درێژە. کە گەشتینە سەر شەمەندەفەر کورێک لەسەر محطە راوهستابوو، ئارشاقتی ناسی، منی بانگ کرد، وتی شەمەندەفەر ئەروا زوو کە. بەپەلە پەل سوار بووم. کورێکی تر لەوئ پەلی گرتیم جینگای نیشان دام و داینام بلیت و خواردەمەنی حازر، کورپەش تورکیهکی باشی ئەزانی ناوی (ئارتین) بوو. ئەم باسە زۆری ئەوئ و ئەوهندە بەسە!

هەر سەبارەت بە کورد و ئەو کۆنگرانی بۆ دەستخستنی مەوجودیەتیکی بۆی بەستراوه کۆبوونەوه گەورەکە کەنار زەلم و هەولێ مەردانە مەحمود پاشام دێتەوه بێر. سالی ۱۳۰۳ ی رۆمی ۱۸۸۷ ی میلادی تا ئەیلوولی ۱۳۰۵ ی رۆمی ۱۸۸۹ ی میلادی، لە هەلەبجە لەسەر وەزیفە ئەرزی (سنیه) بووم، زۆرتر موخەبەتی مەحمود پاشام بوو.

ئەگەرچی وەسمان پاشا قائمقام بوو، مەحمود پاشایان کردبوو بە (متصرف) ی ئورفە، نیازی نەبوو بچێ، تا شەوێکی (۲۵) ی رەمەزانی ۱۳۰۶، لە کەناری زەلم مەحمود پاشام ئیقناع کرد بچێ بۆ ئەستەموول. هەر ئەو شەوه دواي پارتیو سواربوو رۆیی و دوايي لە ئەستەموول رای کرد، بەبەری باکوڤا هاتەوه و دنیای تەجرەبە کرد لە ۱۵ ی شوالی ۱۳۰۹ و یەکی مایسی ۱۳۰۸ چوووه. ئەمجا بەعەفو و ئیعادە روتبە و نیشانەوه لە دووی جماد الاولی-ی ۱۳۱۲ دا هاتەوه. لەم هەموو تەجرەبە و چاوپێکەوتنە نەگبەت و سەعادەتەدا هاتبوو بەخەیاڵیا کە حکومەتی

عوسمانی حوکمی نەماوه ئەو حکومەتیکی کوردی تەشکیل بکا. بەو خەیاڵەوه هەرچی ناودار و سەرکۆماری کوردستانی ئەملایه کۆی کردنەوه و لە کەناری زەلم کۆنگرەیهک بەسترا و قەراریان دا کە هیچ مانعێک نییه کوردستان حکومەت بێ.

زۆرتر ئومیدی بەمن بوو قانونی ئیدارە و تەشکیلی حکومەتە تازەپێگەیشتووهکانی بۆ کۆ بکەمەوه و بیکەن بەدەستوری ئیدارە. منیش لە هەموو تەرتیباتیکدا ئوسولێ (فەدراسیون) ی (برنس بسمارک) م پەسەند کردبوو کە تەشکیلاتی ئەساسیه.

جاف عەبێ ئەو قانونە بوو، تا دوايي رۆژ بانگی کردم فەرمووی بێنە بزائم چیت هێناوه تە قەلەم؟ منیش شیتانە بەزبانما هات وتم پاشا بەخۆرای خۆم ماندوو ناکەم! زۆر توورە بوو، ناهەقیش نەبوو. دوايي عەرزم کرد پاشا تەشکیلی حکومەت سەهله و قانون نامەکەیشی حازرە، بەلام لێکی بەدەرەوه کێ ئەبێ بەرئەسی حکومەت؟! مەحمەد پاشای باوکی تۆ؟ کە یەکە دانای عەهد و پەسەندی شای ئێران و شکۆهی لە پشت بوو، خەزورەکانی کورەکانی توورەیان کرد متصرفی جێ هێشت!! سلیمانی لە ئیبتدای تەشکیلیهوه هەرچی ئەبوو بەحوکمدار برا بچووکەکی دەری ئەپەراند. راوهستە تا هۆشی برابەتی و یەکیهتی دیتە کەللەوه ئەوسا سەهله. هەناسە یەکی هەلکێشا و وازی هێنا!

لە ئەستەموول جەمعیەتی کورد کۆبوونەوه و هەژدە هەزار مەئموور و کاسب و حەمال و پاشایان حازر بوون، هاتنە سەر ئەوهی یەکی بکەن بەرئەسی، بوون بە حەوت فیرقە. دەستە یەک شیخ قادری شیخ عبیداللە و دەستە یەک شەریف پاشای سەفیری پاریس و ئەم حەوت لەشکرە گەورەیه لە مرگەوتی (ایا صوفیه) دا یەکتریان دایە بەر خەنجەر!! کەس گەورەیی کەسی قبۆل نەکرد خالید بەگی رەئیس سەورهی ئەرزۆم قەراری دابوو کە لە حکومەتی عوسمانی جوێ نەبێتەوه، شەهزادە یەک والی عموومی کوردستان بێ. ئەوه باش بوو، بەلام قیامی شیخ سەعید هەموو رەنجێکی بە با داین!. هەموو نامدارەکان لە قەنارەدران! خولاسە تا خۆمان نەبین بەپیاو و یەک نەکەوین کەس نامانکا بەپیاو.

لەبیرمانە کە بەغدا هەندێ پیاوی وەک (عەبدولمحسن و جعفر و یاسین) و ئەمانە تیا هەلکەوت کە سەرپێچی ئینتداب بکەن، ئیمە راست بووینەوه وتمان بەغدامان ناوی! کردمانە هەرا و چەند جگەرگۆشە یەکی بێجۆرە شیرمان هەلقریواند بەخەنجەرەوه هەلیان کوتایە سەر مەترالیوزی عەسکەر و شەشی رەشی ئەیلوول بەکوشتیانان، زۆری پێن نەچوو ئەو دەستە دەستی بەستن و ناردنیە بەندیخانە ی کەرکوک!! لەپێشدا پیرەمێرد بەشداری نەکرد، وتیان خاتنی وەتەنە!! رای کرد چوو کەرکوک، لە دوايشدا هەر ئەو بۆیان گریا و هەولێ بەرەللا بوونی بۆ دان.

جاری دووهم کە تورکیا بەشداری حەری عموومی نەکرد و ویستیان ئیعلانی حەری لەگەل

ئەلمان پىن بىكەن بۆ ئەمەى كوردەكانى شىمالىيان لى بوروۋىتىن! دىسان زاتىكى بوزرگواربان نارد و بەخەيال كوردستانىكىيان دروست كرد! و لەسەرو خوارى حدودى كوردەكانا دوو لىسواى كوردەواربان ھىنايە كايەو تا ئىش تەواو بوو، توركىيە ئىعلانى ھەربى لەگەل ئەلمان كرد ھەر ئەو سەعاتە ئەو بوزرگكارە كە بۆ ئەو ئىشەيان ناردبوو ھەلىان گرت و لە كاربان خست!!.

شەيتان برەوى لە من زياترە، تەئسىرى سىياسەتى خارجى ناھىلتى!! خۆ من ھەموو كەس ئەمناسى كە تا ئىستا ھىچ ئەمەلىكى شەخسىم نەبوو و نايش بى، ئەم داد و فغانەم تەنھا بۆ يەكەتەيە. من خوا بەكوردى سروشتى داوم لۆمەم مەكەن، وا نەورۆزىشمان نىزىكە ئەگەر مام ئەمسالىش دەھۆلژەنى و سەرچۆپى كىشتان بۆ ئەكەم. كە مردىشم توخوا كورگەلى (زانستى) كۆن، رۆلەكانى خۆم لە گردى يارە ئاگرى نەورۆز لە ژوور سەرم ھەلگىرسىن. ئەو ئاگرە رووناكى رېتى ئايندەى كوردە، بەخوا من ئاگرەپرست نىم و خوا پەرستم.

نالەى پىرى پىران. بخوئىننەو، ئاگرى كە خۆم بىكەمەو و بتوانم بىكوئىنمەو، كى باوەر ئەكا بىپەرستم! ئەوروپاى سەرى سالىيان (فال) بەقومار ئەكەن كە شانسى ئەو سالىيان تاقى كەنەو مەن نەنورى خواى، بەگرى ئاگر رېتى ئايندەى قەومەكەم رووناك ئەكەمەو، عادەتتىكى باوك و باپىرمە، پەپرەوى ئەوان ئەكەم. ئەم نەورۆزە ئەو تازە رۆزەيە كە خوا ھەست و نىستى تىبا ئافەرىدە كوردو و ئەمرو بەچاوى خۆمان ئەبىن كە ھەرچى لە زەمىنداىە دار و گول و گل، جانەو و گىيانلەبەر ئەژىتەو و ئەبووژىتەو. سەرەتاي تازەى لى دەرئەكەوئى.

مندال بووم، لای مەلا حوسىنە گۆجە ئەمخوتىد، كە ئەگەشتىنە دەمى بەھار مامۆستا ئەيگوت بچن نەورۆزەنە بىن، ئىمەش بەسەر دايكانا ئەگرىيان، سا دايك و باوكمان ھەرچىيان لە دەست بەھاتايە، ھەرچىيان لەبار بوايە يا (چەرخى) يا (قراى حەمەشايى) يا (نەبات) ئەباندابىن، ئەمان ھىنا ئەوئىش بەشى خۆى لى ھەلدەگرت.

يەكئى (قەمەرىەكى) ئەداىن، ئەچووين لە مزگەوتى شىخ ئەورەحمانى شىخ ئەبوەكر، (شىخ ئەوزاى تولەتۆبى خەتى خۆش بوو، نەورۆزنامەى بۆ ئەنووسىنەو.

ئەم ئاگر كوردەوئى نەورۆزە كە لەپىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىەتتىكى وامان نەمابوو كە ھەموو سالتى ئاگرى نەورۆزى نىشانەى سالى تازە بىكەينەو. ئەو رۆزە بەجەژن بزانىن و سەيرانى تىبا بىكەين، كاتىن من لە ئەستەمسول ھاتمەو بەخۆشى خۆشىيەو بىستىم ناوونىشانىكىمان بۆ پەيدا بوو و زىانمان بوو بەكوردى و مەئسورمان لە خۆمانە، ئەو دەم بەجەژن زانى و ھاتەو يادم كە ئىمە ھەموو سالتى جەژنىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنووسىنەو بەو يادى گىيانى باو و باپىرەو ھەلسام رۆلەى زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگر ھەلگىرساند و رۆز سەيرانم كرد، ھەندىك و تىبووان حاجى تۆفلىق نەورۆز بەپارەى ئىنگلىز ئەكات و بۆ ئەوانى ئەكات، ئەمە لە كفى ئاتەش پەرستى

كفرترە. ئىنگلىز چە دەخلىكى بە نەورۆزەو ھەيە، ياخود من كەى لە خوانى مووچەى ئىنگلىز نىعمەت خۆر بووم؟! ھەموو سالتىك ھەرچىم دەست ئەكەوت ئەمكرد بەسەيرانى نەورۆز كە تا ئىستا كەس ئەوئى نەكردو. ئەمە ناو و شۆرەتتىكى كوردەوارى بوو، بەھىچ وازم نەھىنا، تا پار ھەندى بى ناموس و زۆل ھەلسان و تىبان حاجى تۆفلىق نەورۆز بۆ ئىنگلىز ئەكا، ئىمە ناىلەن ئەو بىكا و خۆمان ئەيكەين، پارەيكى زۆريان كۆكردەو، نىوہيان خوارد و پەكى سەيرانى منىشيان خست.

لام وايە ئەوانەى من بەتەرەفدارى ئىنگلىز ئەزانن لەم دواىيەدا تىم گەشتىون كە من ئىنگلىزىم بۆ خۆم خۆش ناوئى و ھەرچى مەنقەعەتى شەخسى و تەخسىيات و تەنانەت پارەى ئابوونەيشم لەوان نەوئىستوو و نايشمەوئى. تەنھا بۆ ئەمە كە لە رەوشت و ئەخلاقى ئەوان دەرستىكى ئىدارە وەرگىن و پەپرەوى ئادابى ئەوان بىكەين. ھىچ نەبئى لەناو خۆمانا يەكەتى و ھاوہىشەكى وامان ھەبئى كە لە پىباو بچىن. تەنانەت دۆستىكى گىيانىم لىرە قونسولنى ئىران بوو نەمەشت بىتە سەيرانى نەورۆز نەك بلىن ئەمە بەھەواى ئىرانەوہيە.

كاتىكىش چومە ئەستەمسول لە سەراى پادشاھىدا رۆزى نوئى مارت ھەموو (وكەلا) و (وزەرا) ئەھاتە (ماہەين) تەرىكىيان ئەكرد.

نىشان بەو نىشان شىرىنى نەورۆزىان ئەخوارد و شەوى نەورۆزىش لە ھەموو منارەكاندا قەندىليان دانەگىرساند.

من و تەرەفدارى ئافزەت

ئەوانەى عالەمى مەدەنىيەتى ئەوروپايان دىوہ لىيان ئەپرسم كە رىبان كەوتىتە ھەر كىشەو و شارىكى لە ھەموو توجارەتگاھ و رەنجشگاھىدا ئافزەتبان زۆرتر لە كارا دىوہ. يا ژنان لەم بازاری جھانەدا كە سەراپاى ئەندامىان جلەوى نورى لى ئەبارئى وەك غونجەى گولەباخى بەھەشتن. ديارە ئەوانىش وەك بەشەر ھەوا و ھەوسىكى زىندەگى و كامەرانىيان ھەيە، چە رەوايە ئەوانە بىخەنە چوار دىوارىكى بەندىخانەى رۆح و حەياتەو و گرۆھىكى رىش بۆزى سەر و سوزەت پر لە تۆزبان بەسەرا زال بىكەن. ئەبئ ئەو نەوہيە كە نا بەدل لەوانە پەيدا ئەبئ چە ھىوايەكىيان پى بى. لە ھەموو تەھلىل و بەراوردى ھىكەتدا دەرکەوتەو كە حسىاتى ورد و نازك و شعورى بەزەبى و دلىسۆزى ژنان لە پىساوان بالاترە. بەو بەدەنە لەتيفە و رۆحە نازكەو بۆ پەرەرشى مندال و خزمەتى نەخۆش و غەمى گوزەران زۆر جار رۆحى خۆيان ئەخەنە تەھلەكەو. ھەندىكىيان بەنەختى خوتىندەوارى بوونە ئاتەش پارەى شىبەر و ئەدەب. ھەندى شىبەرى ژنان ھەيە كەس ناتوانى ئىنكار بكا كە لە شىبەرى پىساوان بالاترە بەلام روويان نەھاتووہ تا ئىستا بىانخەنە مەيدانەو.

ئەوانەى ناسىم

۱- جەمەدى بەگى صاحبقران

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ كە لەسەر دەفتەرى شوئەرادا (جەمەدى) بوو، بەجارى لىمان گوم بوو. ئەشى بۆ برا و كور و كەس و كارى ماتەمىكى بەئىش بىن بەلام هيچيان بەقەدەر (ژيان) پىيان گران نىيە! چونكو پايدى بلندى شاعىرى ئەو بەكەس پىنايىتەو. هەيكەلى بوزرگان نامداران شىئەبەكى خاوەندىان ئەنوئىن. ئاخ، هەيكەلى شاعر بەخاموشى ئەو رۆحە دەرخا، مەگەر دىوانەكەى بکەوئىتە كايەو و هونەرى بکەوئىتە ناووە.

شاعىرى ئەحمەد بەگ، خوداداد بوو، بەخوئىدن نەبوو. ئەمە لاي تىپى دانئشودەران پەسەندترە، لەناو نامدارانى ئەدەبى توركد (ئەكرەم بەگ)ى رەجائى زادە كە ئوستادى ئەعزەمى (علم البىيان) و (بديع و معانى) و خاوەندى تەعلیمی ئەدىبانە، زۆر هەولتى شاعىرى داو بەسنعەت و كولفە تىشى زۆرە! لە هيچ وختىكدان ناگاتە (ئىساعىل سەفا) كە شاعىرى (مادەرزاد)ى پىن ئەلئىن. ئەو رەوانى و نەرمى زەمزمە و سەفای شىعەرى (سەفا) بەعيلم و سىفەت پىكنايە. خوداوەندى شاعىرانى تورك (عەبدوخەق حامد) ئىستاتاش قواعىد و سنعەتى جناس و لەفزی نازانى، پەروازى لە ئاسمان و شىعەرەكانى و لە ژورر مەعناو.

ئەحمەد بەگ، هەندى شىعەرى خۆيت لى بىرسىايە ئەمەندە بەمەعنا بوو و خۆى مەعناكەى نەدەزانى و نەشىئەزانى كە ئىلھامىكى رۆحە!

من بەش بەحالى خۆم، ئىستا كە ئەحمەد بەگ پەروازى شاعىرانەى كردووە (مردنەكەيشى شاعىرانەيە)، پىنى لى ئەنئىم، شاعىرى وەك (ئەحمەد بەگ)مان لە دواى مەولەوى كەم بوو (مەحوى) كە بەدىوانەكەى هيچ مەحوى لە بارا نىيە زۆر كولفەتى پر مەعنايى كىشاو و پەپرەوى (بىدل)ە، تۆلە هەندى مەعناى وردى لادە، لە ئاهەنگ و زەمزمە و بلندىدا، جەمەدى خۆش شىئەترە! من خۆم شاعىر نىم، بەلام خوا زەوقىكى داومى شىعەر بناسم و بەرۆح ئاشناى شاعىران بووم. لەگەل ئەحمەد بەگدا ئاشنايى پەنھانىمان زۆر بوو!! ئەو سوارچاك بوو منىش بەراستى ولاخى چاكى رەسەن و جىسنىم ئەناسى، ئەو شاعىر بوو، منىش لە ئاهەنگى شىعەر دەگەيشتم، جا لەبەر ئەو بو من دەردىكى گرانترە!

۲- جەمەد پاشاى جاف

زۆر جار لە خزمەت مەحمود پاشادا بووم، كەشكۆلەكەيشىم لەلايە كە بەئاخ و داخووە تەئرىخى مەرگى براكانى تىنا نووسىو، خۆم كۆلەبالى كوركم لەبەر مەحمود پاشادا دىو كە بۆراو لەبەرى ئەكرد پىلاوئىش خۆ دبارە كەوش بوو.

ئىمە باسى جەياتى ئەدەبى مەحمود پاشا ئەكەين، زۆر كەس هەن كە ئەم سەرلەوحەيە ئەبىن هەلدەستەو، مەحمود پاشا و جەياتى ئەدەبى؟!، چونكو ئا ئىستا كە وتبىتئىيان جاف كوردىكى خىمەنشىن، سەحرانەوئەرد خىلە و خوار و خىلە و ژورر سوار ماينى رەسەن و تەفەنگ و فېشەك و تىپى سوارە و ئاژەلئى زۆرى رەوگ و رانى هاتۆتە خاتەرەو. هەرچەندە ئەم دوايىيەدا بەك دوو كەسىكى شاعىر لە نەوئى بەگزادە پەيدابوون، ئەوانە لەناو جافدا پەروەردە نەبوون، كورە قائمقام بوون، لە مەرگەزى قەزادا.

بەلام مەحمود پاشا بەهەموو مەعنايەكەو سەردارى عەشرەتى بوو سوارچاك و سىلاح شۆر و جەنگ ناو و هەمىشە لەگەل كاروبارى عەشائردا خەرىك بوو. بەخەيالى كەسدا نەدەهات مەحمود پاشا ئەم خزمەتە گەورەيى كردىن، تا وەفاتى كەسى نەيزانىبىن لە سلسلەى هەموو حوكمدارانى (بەبە) و نامدارانى ئەم خاكەو تا ئەمرۆ كەسى نەبوو بەقەد مەحمود پاشا عومرى خۆى لە خۆشى و تالى و دەرەدەرى و فىرارى ئەستەمولدا، لە كۆكۆردنەوئى ئەشعار و ئەدەبىياتى كوردىدا خەرج كردىن. لەو تەئرىخەو دەستى قەلەمى گرتو تا وەفاتى بەخەتى خۆى هەرچى ئاسارى كوردى هەيە نووسىوئەتەو ئەوئەندەيش بەسەلىقە و دىقەت نووسىوئە لەو هەموو ئاسارە بگەرىئ غەلەتىكى تىنا نىيە، خەتىكى گوندە و خۆشخوئىن. نازانم لەم هەموو كارى حكومەتى و عەشائرى و دەولەت و حساباتى خۆيدا چۆن پەرزايەتە سەر ئەمانە. دىوانى (سالام)ى لىترە نووسىوئەتەو. لە ئەستەمول لاي (ئەحمەد كاملى)ى نازرى گومرگ كە كورپى (وئەسمان موراد) بوو نوسخەيەكى ترى دەستكەوتو. دىسان بەخەتى خۆى ناتەواويەكەى نووسىو. سى سالى من بەشۆپىن نوسخەيەكى مەولەويدا گەرام دەستم نەكەوت كەچى هەرچى مەولەوى وتوئە ئەو قەيدى كردو، حەتتا ئەوى بەخەتى خۆى بۆ ئەوى نووسىو عەينەن چەسپانويە بەكەشكۆلەكەيەو. ئىستا زۆر دوور نەچىن دىوانى سالام، كوردى، نالى، مەولەوى، بەتەواوى ئاسارى خاناي قوبادى، ئەحمەد بەگى كۆماسى، بىسارانى، فخر العلما، مەلا ولدخان، وەلى دىوانە، حەمە ئاغاي دەرەندەقەرە، حەسەن كەنۆش، جنونى، زەلمى، صرعى، رەنجورى، والى غولام شاخان، مىرزا يوسىف، مىرزا ياقو، شەفيع، نەجەف، مەولانا خالىد، خانگايى، مەلەلكە، كلاشى، قەمەر عەلى، عەبدوخالىقى پاو، داخى، زەنوورى، مەلا صالحى تەرەمارى، شىخ مستەفاى شەهاب، مىرزا مووسا، والحاصل ئەمانە هەمووى خۆى نووسىوئە، بەلام درىغ و واوئەلا ئەمرۆ وەجاخ كوتىرە ئەو هەموو سەرودەتى بىن سامان و مولكى روى جىهانەى بەجنى هېشت يەكئىكئىيان تەنھا بۆ ئەوئەى ئەم رەنجەى بەباد نەروا چاپان نەكرد.

كەشكۆلەكەى بۆتە (خرمىز)، هەرچى هەستاو شتىكى لى نووسىو حەتتا حسابى گال و جۆر و گەنم و مەن و تەغارىشى تىيايە.

كتىبى ئەوتۆى بوو فرۆشراو بەشەش سەد رويپە و لە قەشقەى بەغداو تا حدودى عەجەم

مولکی به جی هیشسته. باوه نهوانه بو ئیوه، با پاره‌ی کتیبیکتان بدایه رۆحی نهوتان شاد بکردایه، نه مه به کهم ناژمیترری. زاتیکی وهک مهحموود پاشا عومریک سهرف بکات خزمه‌تی نه‌ده‌بیاتی قه‌ومه‌که‌ی خۆی بکا و ره‌نج به‌خه‌سار بیه، لای خوتنده‌واران و قه‌در شوناسان نه‌م خزمه‌ته‌ی نه‌و کردویه له هه‌موو ئاساری بابان و بابه نه‌رده‌لان پیشتیره، نه‌مما...!!

مه‌حموود پاشا به‌خۆراییی نه‌وه‌نده‌ی مه‌وله‌وی خۆش نه‌ویستوه، زه‌وقی رۆحی لێ چنگ که‌وتوه، منیش هه‌قمه به‌حورمه‌ته‌وه نه‌مه‌نده په‌رستش و ستایشی هه‌ردووکیان بکه‌م. مه‌وله‌وی بو نه‌و دیوانه‌ی که هیناومه‌ته سه‌ر شپوه‌ی خۆمان، مه‌حموود پاشایش بو نه‌وه‌ی که جگه له دیوان هه‌موو کاغه‌زه‌کانی ده‌ستخه‌تی مه‌وله‌وی چه‌سپانده به‌که‌شکۆله‌که‌یه‌وه نه‌و که‌شکۆله‌ی که هه‌رچه‌نده شاعیری کورد هه‌یه به‌ناو و داو ئاساری کۆکردوونه‌وه. به‌راستی زیندووی کردوونه‌وه. نه‌مجاره کاغه‌زتیکی مه‌وله‌وی که به‌فارسی بو مه‌حموود پاشای نووسیوه به‌کوردی نه‌شری نه‌که‌ین. نه‌م کاغه‌زه‌کانی له ساڵی ۱۲۹۰ی هجریدا مالی مه‌حموود پاشا له زمانکۆی شه‌میتران بووه بو‌ی نووسیوه:

نه‌یاز هه‌مرازان نا‌ه و ناخ و دوود
عه‌رزش هه‌ن وه خاک ئاستانه‌ی مه‌حموود
نه‌رنایده‌ی تو (زمانکۆ) جا که‌رد
دوودی دلی من نه‌گه‌ردوون و و به‌رد
گه‌ر باوه‌رناکه‌ی له خودا بترسن
هه‌وال له دیده‌ی هه‌ساران پرسن

به‌لام ده‌سه‌لات چیه؟ قیমে‌تی دووری نه‌ به‌ده‌ست ئیوه‌یه نه‌ به‌قه‌وته‌ی ئیختیاری نه‌م ده‌رویشه (بێ وه‌ی) یه.

چه‌رخ نه‌مه‌رته‌تینی به‌هه‌موو لادا
ناتوانی له خۆی هه‌سوودی لادا

گله‌یی بێ ئیخلاسییه له من فه‌رموه نه‌وئی، من نه‌مویست عه‌رزی ئیوه‌ی بکه‌م، ئیوه پیشتده‌ستیتان فه‌رموو، با له رووی گله‌بیشه‌وه بێ.

باز مژده‌ی یه‌ک دل‌بیه:

نه‌گه‌ر ته‌قدیر له‌گه‌ل ته‌دبیر بگونی
وه‌ها دیم چه‌رخ‌ی به‌د خواه لیم پرهنجی
گه‌ر فه‌له‌ک ده‌ستم نه‌خا وه‌سالی حه‌بیب
نه‌من و ده‌ردی بێ نسیبی یانسیب

کتیبی عه‌قیده‌نامه‌تان ویستبوو، مالم له باخه‌سووتاوه، دل‌یشم وای لێ قه‌وماوه. پیاوی بنیترن له عه‌بدوللای کورمی وه‌رگری.

جاران له گه‌شتی ده‌شتا و له وزه‌ی دیده‌نی گه‌شتابوون. ئیستا شابازی زمانکۆ، یا خوا په‌ناهم به‌تۆ. زمانکۆم لێ بووه به‌کیوی (طور) ناگریکی ته‌ج‌ه‌لی نه‌بینم، له دوور به‌و نووره‌ سووتاوم، بۆیه له باخه‌سووتاو خزاوم ناته‌شی می بینم نه‌ی یاران ز دور گه‌رم می ئاید به‌چشم کوه‌ طور

نه‌گه‌ر مه‌حموود بو ده‌ردی دووری نه‌کا چاره‌سازی

به‌سوژ و نیازی نه‌یازی ئیمه هه‌مراز و ده‌مسازی

۳- صالح زه‌کی به‌گ

نه‌مه‌رۆ چلێ نیرگسم دی و صالح زه‌کی به‌گم که‌وته‌وه یاد. صالح زه‌کی به‌گ دوا‌یی گولی باخی صاحبقران بو له زه‌کادا. له سه‌خادا، له وه‌فادا. من به‌ش به‌حالی خۆم وینه‌ی نه‌وم که‌م دیوه، زۆرتر په‌سه‌ندم کرد له پیشتدا رابینه‌ی نه‌فسانی بو، نه‌و خاوه‌ند خوان و من نه‌وسن که‌ تیرم خوارد، له مصاحبه‌تیا زه‌وقتیکی رۆحانیم دی. ئنجا که‌وتینه‌هه‌مه‌ی رۆحانیه‌وه، به‌رۆح و به‌دل خۆشم نه‌ویست. کاتی به‌ (متصرف)ی هاته‌وه ئیره، نه‌و سه‌رده‌مه ده‌سته‌ی (مردم‌گریز)کانی ئیمه هه‌موو جومعان نه‌چووینه زه‌لم و دواوان. جارتیکیان نه‌ویش هات له رپوه‌ چووینه (توه‌قوت) له‌و پوه‌هاتینه‌وه بو لای پرده‌که‌ی زه‌لم و دواوان. جارتیکیان نه‌ویش هات له رپوه‌ چووینه (توه‌قوت) له‌و پوه‌هاتینه‌وه بو لای پرده‌که‌ی زه‌لم، نه‌و نیرگسه‌جاره‌ی سه‌ر ریتگا‌که‌ی دی و وه‌ستا. له ئوتومبیله‌که‌هاته‌ ده‌ری، په‌لی من و کوره‌کانی گرت چووینه ناوه‌راستی نه‌و نیرگسه‌نه‌وه، باقه‌یه‌ک نیرگی کرد و له‌ناو نه‌و نیرگسه‌نه‌دا راکشا و به‌ده‌سته نیرگسه‌که‌ چاوی خۆی دا‌پۆشی و وتی، خۆزگه له‌م ناو نیرگسه‌نه و له‌م (سه‌ره‌ رپی ئیلی جاف)دا نه‌نیرام. دوا‌ی نه‌وه سه‌ری هه‌لبه‌ری وتی، کاکه توخوا ته‌ماشای نه‌م چه‌شم نه‌ندازه شیرینه و نه‌م ده‌شته ره‌نگینه بکه. نه‌سته‌مو‌ل که به‌هه‌هه‌شتی رووی زه‌مینی ناو نه‌به‌ن له ناوه‌راستی (بیشکتش نشانطاش)دا کۆشکیکی سولتان عه‌زیزی تیا به له نزیک نه‌و باخچه‌یه‌کی قولیای تیا به پیتی نه‌لین: قولیاتر لاسی، به‌هاران نه‌م هه‌موو سه‌یرانکاره‌ی لێ کۆ نه‌بیسته‌وه، له‌م چاله‌دا نه‌مه گوايه بو‌نی قولیا نه‌که‌ن. نه‌یکرن، ده‌سکی نه‌که‌وتنه مه‌جیدییه‌ک. ده‌ وه‌ره نه‌مه ببینه وه نه‌ویش!؟. بیه بکه‌روه و نه‌م رووباره‌یش به‌م له‌نجه‌ولاره ببینه و ولاتی خۆت له‌پیش چا و شیرین نه‌بێ، نه‌یویست خزمه‌تی نیشتمان‌که‌ی خۆی بکا، زۆری له دلدا بو، له (سه‌ید صادق) به‌ولاوه دتیه‌کی عه‌سری بینا بکا و فابریقه‌ی شه‌کری تیا دانی. وه ده‌ستی پیکرد که شار بگوتیخته‌وه بناری گوتیژه و نه‌ودپوی گوتیژه بنیتر به‌باخ. ئیسته ده‌ستی ناهه‌مواری ده‌وران له ده‌میکدا که نیرگس چاوی کرده‌وه چاوی لیکنا!! وه‌ک نیرگسه‌که‌ی ده‌وری زه‌لم!

کوئیر بئ ئەو چاودەى بەتۆ پروون ئەبوو و تۆ بەبئ چاوی ئەو چاوت کردووە. بەلام تۆ چیبیکەى! تۆ هەر ئەو دەى که لەو دشتە هەزاران ئەردەشپیری سەرەتا و نەردەشپیری هەرە دواىی وەک مەحموود پاشات دیو و ئەوت بەرئ کردو و لەو چاودە جوانەتەو فرمیتسکیکت دانەرشتوو. من بەو یادووە ئەگریم، کهوا بئ من بەو فاتم!

٤- ئەمەین زەکی بەگ

ئەمەین زەکی بەگی کویری گەرەکم، هاو دەمی ئەستەمۆلم، هەموو شەو و رۆژئ، هەینوان میوانی عەزیزی جزیرە (هەگبەلی) م، شەوقی چرای ژیان و ژینم، ئارابیشی لاپەرەى ژیان و ژینم، لە مەعەنەویاتی ئیسلامیەدا، ئاینم رۆیی، بەجیبی هیشتم، ئەو نایەتەو، ناچار ئەبئ من بجمە لای. ئەلئین ئینسان که مردووی مرد و لەگەلئى چوو سەر قەبران، که گەر پرایەو، هەر هەنگاوئیکى فرامۆشبیەکی بۆ پەیدا ئەبئ ئەمە بەراست نازانم، من بەش بەحالی خۆم نەک هەر هەنگاوئیک، هەر هەناسەیک بەسۆز و بۆکرووزتر ئەزانم و لە بیرم ناچیتتەو.

ئێستاکە بەتەنیا ئەمیتەو و یادی (حەمەد ئەمینم) ئەکەمەو، بئ ئیختیار فرمیتسکی چاوم ریشی ئیختیاری سپیم تەر ئەکا. خۆ هیجگار که ئەروانمە (ژین) و ئەو هەموو نووسینەى، ئەوی تیا ئەبینم، یا کیسە خامە کۆنەکەى که نامەى ئەو و جەعفەر پاشای بەخەتى خۆیانى تیا بە دەرى دینم، ئاخیکى دەرمانەندى هەلەدەکتیشم، بۆ ئەو دوو زاتە که بۆ ئیشوکار چەند بەکار و بەدایەخى قەومەکەمان دەرەهاتن. نەخوازەلا ئەمەین زەکی بەگ که زیاتر لە کەلک و کاری دیوانى ئاسارى ئەدەبیاتی رۆحانى و سەرگوزشتەى کامەرانی و زیندەگانى پیشینیانى بۆ خستینە لاپەرەى تەئریخى جیهانییەو. هەر وەک ئەو مردووکانى ناودارانى بەناو بۆ زیندووکردینەو، بۆ خۆبیشى ناوتیکى وای بەجئ هیشت لە هەرکاتیکدا بپرسن ئەمەین زەکی بەگ چى لیتەات؟، هەموو لاپەرەیکى تەئریخ و ئەدەبیاتی ئەو دەنگ ئەداتەو و بانگ ئەکا، بەلئى ئەمەین زەکی منم و سەدایەکی لاھوو تیش ئەلئى: ئەمەین بن ئەمەین زەکی نامرئ، بەختیاری و پایەدارى بەرخوردارى بۆ قەومیکە که پیاوی وای تیا هەلەکەوئ. خوا شوئینى گوم نەکا و تەوفیقى (توفیق وەهیبى) بەدا، هەر وەک لە پایە و مەنسەبى رەسمیدا پایەى ئەو گرتوتەو لە هەموو شیمە و رەویەى تریشدا لەو زیاتر بئ. رۆحى ئەوی پئ شاد ئەبئ! منبیش که لەژئیر ئەم قوبەى گەردوونەدا چاوم لە هیچى کەس نییە و تەنھا ئاواتەخواز و بەنیازی سەر بەرزى قەومەکەى خۆم. که رۆییم و لە مەلەبەندى نیشانکردنى کورمەووە که گردى یارەبە و لەوێو ئەم دیارەم لئ دیارە، چاوم لئ بوو که دالەدارین، چاوم لە دواى خۆم نابئ، خۆم دیومە لە شەرا پیاو یا بەگولە یا بەخەنجەر بریندار

بوو، گەر مە برین بەخۆى نەزانیبو، تا سارد بۆتەو، ئنجا بەلادا هاتو! ئیمەیش برینى ئەمەین زەکی بەگ، بەگەر ماوگەر مئ پیمان نەزانى تا سارد بوو، ئنجا تیتگەیین که چیمان لە کیس چوو!

شاعیرێک مەرسیەیکى وتوو ئەلئى ئەو دەست من چوو ئەگەر وەک مولکى سلیمانى لە دەست سلیمان بچواوە ئەهەرمەنیش لەگەلئى ئەگرابا! بەلئى، نگینى زانستى سلیمانى بوو! هەموو کەس لەگەلمان ئەگرى.

ئەگەر لە من ئەپرسى ئەمەین زەکی و توفیق وەهیبى جووتە چرای رووناکی خۆبندەواری و خزمەتگوزاری و کوردهواری بوون و دوو چاوی من. وا خوا چاوتیکى لئ سەندەمەو، بارى حوکمى بینایى ئەو چاودەم که کوئیر بوو. بەخاتە سەر ئەو چاودەم که ماو، بەعنى ئەمەین زەکی رۆیى توفیق وەهیبم بۆ بیتلئ! ئەمیش بەبەرەبوو هەبە بەناسار و بەکردار شوئینى ئەو کوئیر نەکاتەو.

لە سالى ١٩٣٩دا، که خۆى ماوو، نووسیبوو، بەشپوێرى رەسمى و هەقى مەکسووبى ئیمە ئەشیا بمانووسیا (مەعالى ئەمەین زەکی)! بەلام بەرگى هونەرمانەندى جیهان پەسەندى ئەو هیچى پئ ناوئ، تەنھا ئەمەین زەکی بەگ بئ بەسە! ئەمجارە چاوی روونى غەزەتەکەى بە دوو شیعەرى جوانى بەناونیشان کردبوو، هەندئى ئەیانگوت ئەمەین زەکی بەگ شاعیر نەبوو، نەیانەزانى سەرەتای جونبوشى زەکای ئەو بەشپوێر بوو. ئەو دەل مەنزومەى که لە ئەستەمۆل پئ نیشانى من دا، لەوانەبوو بەچاودەو ببئ، ئاتەشین و رەنگین، دواى ئەو که (نەژادى کورم لە جزیرەى- هەگبەلی) هاتە دنیا، ئەو قەسیدەیکى نووسیبوو خالید ضیا و ئەکرەم بەگى رەجائى زادە زۆریان پەسەند کرد. بەلام من زۆرى لەگەل خەریک بووم، که لەگەل شیعەر خەریک نەبئ، قەوى تەحریری هەلەقەرچئ! چاک بوو شوکور وازى لەو پیشە درۆزنەى ئەو سەردەمە هیتا و دەستى دایە عیلم و فەن کهوا ئیستا بەو عیلمەووە ئەو هەموو خزمەتە ئەکا.

لە رۆژى ٢٩/٦/١٩٤٨دا دوا نامەى خۆى لە بەغداوە بۆ ناردم، نووسیبوو: «چراى ئەدەبى و لاتەکەم، کارتە دلەبەرەکەتم وەرگرت ئای چەند دلتسۆزانە بوو. چاوی پروون کردووە و ژانى پەنجەکانمى شکاند. بەو هیزەو دەس دایە قەلەم ئەم چەند دتیرەم نووسى خۆزگە بمتوانیا بەکامى دل تیر بنوسم، نازانى چەند ئاواتەخوازى گفستوگۆم لەگەل تۆ؟! یاخوا تۆ هەر بژیت، ئەگەر قسەت بئ چاومان بەبەک ئەکەوئ».

لەبیرمە سالى ١٩٣٦ نامە بەکم بۆ ئەمەین زەکی نووسیبوو، نامەکەم دۆزیبەووە که بەم جوۆرە نووسرابوو:

زۆر کهس ههیه کردوویانه بهخوو، بهکئی مه‌نسه‌بێکی گه‌وره‌ی ده‌ست که‌وتبێ کۆتوپر ته‌بریکی بۆ ده‌نووسن و که‌ لیشکه‌وت ته‌نه‌سور.

من نه‌و ده‌مه‌ی تو‌بووی به‌وه‌زیر نووسیم، هه‌یچ ئاره‌زووم نه‌بوو، بۆ تو‌ بنووسم مه‌عالی، به‌عنی چه‌زم نه‌کرد ببی به‌وه‌زیر، ئیستاش زۆرم لا‌خۆشه‌ له‌ وه‌زیریدا نه‌ماوی، چونکو نه‌مه‌نده‌ سالی وه‌زیریت کرد ئه‌مما چیه‌ وه‌زیریه‌ک.

ده‌لێن موسیقا دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌یه‌ ئیداره‌ی دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌ت کرد به‌قه‌د دوو جزمه‌ ته‌ئریخه‌که‌ت به‌کار نه‌هات و له‌میشدا خۆم نه‌زانم که‌ قه‌رزدار، به‌سایه‌ی خواوه‌ وا ئه‌مجاره‌ بۆ خۆمان، به‌عنی بۆ قه‌ومه‌که‌ت بوویه‌وه‌ به‌مال. قه‌ومه‌که‌ت نا‌ئێم ته‌گه‌ر قه‌وم ده‌بووین ئیتمه‌ش به‌کێکمان له‌کایه‌دا نه‌بوو، نه‌و به‌که‌ش به‌ناچاری تو‌ده‌بوویت، چونکو که‌سی تر شک نا‌هه‌ین بۆ نه‌وه‌ بشن ئه‌وه‌ که‌یفی خۆیانه‌، ئیستا نه‌وی من نه‌مه‌وئ، تا من ماوم تو‌ بنووسه‌ من بۆت چاپ نه‌که‌م، به‌رگوزاری کوردی بۆ کوردی هه‌ژار، نه‌وه‌یه‌ یادگاری به‌کار.

5- گۆران - عه‌بدوللا به‌گی سلیمان به‌گی کاتب فارسی

چهند سالتی له‌مه‌وه‌یه‌ر خۆشبه‌ختانه‌ پێم که‌وته‌ شارێکی له‌تیبفی کوردستان مو‌ده‌تیبکی مو‌ناسب له‌وئ مامه‌وه‌، چه‌یاتیبکی ساده‌ و زه‌ریف، چه‌یاتیبکی پر له‌ شیعیر و سنو‌حاتم رابوارد، نه‌توانم بلێم، نه‌م شاره‌ به‌ده‌شت و ده‌ری شاعیرانه‌یه‌وه‌ به‌شاخ و نزاری پر له‌ نه‌حلام و خه‌یالا‌تیبیه‌وه‌، لانه‌یه‌کی نه‌زه‌لی و نه‌به‌دی شیعیره‌، زه‌رپاتی هه‌وای پر له‌ ئیله‌هامه‌، تاربه‌که‌ شه‌و و مانگه‌شه‌وی مو‌ته‌ساویه‌ن. شاعیرانه‌ و وه‌حی به‌خشه‌ بن هه‌ر لقی دارئ، باغیگی سه‌د فریشته‌ و سه‌د په‌ری شیعیری لیبیه‌. له‌و رۆژه‌وه‌ بناغه‌ی دانراوه‌، بئێ شیعیر و شاعیر نه‌بووه‌.

ئا له‌م شاردا نه‌وه‌ل رۆژی مو‌اسه‌له‌تم لاوتیکی زه‌ره‌ک، تیبگه‌یشته‌وو (رقیق الطبع) فه‌قه‌ت مه‌حجوب، جه‌لبی دیقه‌تی کردم. ئیفراتی مه‌حجوبیه‌تیه‌که‌ی ته‌قربه‌ن کردبووی به‌ مردم‌گریز، غالیبه‌ن گۆشه‌یه‌کی ئینزیوای پر حیس و خه‌یالی ته‌رجیح نه‌کرد، به‌سه‌ر چه‌یاتیبکی پر جۆش و خروشی ناو خه‌لقدا.

مو‌عارفه‌مان بۆ مو‌دده‌تیبکی مه‌دید عیباره‌ت بوو له‌ چهند مو‌لقاتی فه‌قه‌ت به‌ره‌ به‌ره‌ مو‌لقاته‌که‌مان ته‌زایدی کرد، ئاشنا‌یبیه‌کی مو‌ته‌قابیل هاته‌ وجود (ئاشنا‌یبیبکی فیکری و حیسبی) بالنتیجه‌ قه‌ناعه‌تی کامیله‌م بۆ حاسل بوو که‌ (دورپر) له‌ئزیر په‌رده‌ی که‌سیفی مه‌حجوبیه‌ته‌که‌یدا حیسبکی ره‌قیق و به‌رز، ته‌بعیگی شاعیرانه‌ مه‌وجوده‌ و شنه‌ی بایبکی خه‌فیف کافیه‌یه‌. نه‌و په‌رده‌یه‌ لا‌بدا و به‌هه‌موو مه‌حاسنی به‌دیعه‌یه‌وه‌ شه‌خسیه‌تی شیعیری ده‌رخا.

زه‌مان هات و تیبه‌ری، نه‌رز به‌ده‌وری خۆیدا چهند خولیکی دا‌نیهایه‌ت له‌ سلیمانیدا به‌کمان گه‌رته‌وه‌. نه‌مجاره‌ به‌مه‌منوونیه‌ته‌وه‌ دیم که‌ که‌زه‌بایه‌که‌ (هه‌رچۆنی بووبن) هه‌لی کردوه‌ و تا ده‌ره‌جه‌یه‌ک بووه‌ به‌سه‌به‌بی ده‌رخستنی شه‌خسیه‌تی. شه‌ویک که‌ دیسان له‌ مه‌وزوعی شیعیر و نه‌ده‌بیات نه‌دوان، به‌ده‌نگیکی نزم و روویه‌کی سوور هه‌لگه‌راوه‌وه‌ به‌عزێ شیعیری خۆی له‌به‌ر خۆینه‌وه‌ زۆرم لا‌ جوان بوون و ته‌له‌بی نوسخه‌یه‌کم کرد، سه‌به‌بئێ مه‌نزومه‌کانم لێ وه‌رگرت، که‌ دووباره‌ پیاچوومه‌وه‌ به‌ته‌واوی ته‌حه‌ققوقی کرد له‌ لام که‌ نه‌مانه‌ زۆر دوور بوون له‌ شیعیری شاعیریبکی مو‌ته‌دی، یا هه‌وه‌سکاریک، عه‌لاوه‌تی که‌ ئاهه‌نگ و سه‌لاسه‌تی مه‌وزوعه‌کانیشی جازیه‌دار و پر حیات بوون و به‌خه‌یالیکی ورد و بلند هۆنرابوونه‌وه‌ و به‌ته‌رزتیبکی جوان و په‌وان نه‌دا کرابوون. له‌ گوفتاری واتینگه‌یشتم نه‌یه‌وئ نه‌مانه‌ له‌ گۆشه‌ی نسیاندا بمیتیبته‌وه‌. فه‌قه‌ت من نه‌م ئیسه‌ماله‌م به‌رامبه‌ر به‌ئالیه‌هی شیعیر به‌جورم عه‌د کرد و بالنتیجه‌ قه‌رارم دا به‌ناوی (مو‌سته‌عار) وه‌ نه‌شر بکریین.

6- شیخ ره‌زای قاله‌بانی

دیوانیکی شیخ ره‌زام بۆ هات، باوه‌رم نه‌ده‌کرد شیخ ره‌زا وا لیبکه‌ن!، نه‌و شیخ ره‌زایه‌ که‌ من جارێک له‌ کتیبی قافه‌وه‌ ئه‌چوومه‌وه‌ نه‌سته‌مو‌ل له‌ (باطوم) وه‌ سواری که‌شتی بووم چه‌کیم باش و مه‌لیک و شو‌عه‌رای شیرازی تیا بوو که‌وتینه‌ به‌ک پرسی، وتم خه‌لکی سلیمانیم. وتی نه‌و خا‌که‌ که‌ ساحیبی قه‌سیده‌ی (شه‌بی یه‌لدا)ی سالم و قه‌سیده‌ی (شاهوما‌هی) شیخ ره‌زای تیا هه‌لکه‌وتوه‌؟! ئیستا نه‌و شیعیره‌ جوانانه‌ خراوته‌ ژیر زیرایی نه‌ده‌بخانه‌وه‌. (نه‌ده‌بخانه‌ نا، چونکه‌ نه‌ده‌بخانه‌ ناوتیکی نه‌ده‌بی تیا‌یه‌).

نه‌م نه‌رینه‌ ناهه‌مواره‌ مه‌به‌سته‌ی شیعیری هه‌جووه‌ له‌ ئیراندا زۆر کاری کرده‌ سه‌ر په‌روه‌رش و نه‌ده‌بیش و نه‌و په‌یره‌ویه‌ زیاتر بۆ شیخ ره‌زای شاعیری وه‌ه‌بی و ئیرتجالی مایه‌وه‌. مالی مایه‌ی هونه‌ری شیخ ره‌زای به‌قور گرت. شیخ ره‌زا گه‌وه‌ه‌ریک و جه‌وه‌ه‌ریکی بوو نه‌توانم بئێ په‌روا بلێم نه‌ک له‌ خاکی کوردستاندا، سایه‌ی نه‌و له‌ جیهاندا مانه‌ندی نه‌بوو. جارێ هه‌رچی وتوه‌ هی خۆیه‌تی له‌ که‌سی نه‌دزیوه‌ و له‌ فارسیشدا شیه‌یه‌کی بۆ خۆی داناوه‌، دوای نه‌و که‌س نا‌یگاتنی. به‌لام هه‌مووی له‌ کلکی (قه‌له‌می دونباله‌گیری) نه‌نوه‌ریدا خه‌رج کردۆته‌وه‌ و له‌ زنده‌گانیشدا له‌به‌ر نه‌و ره‌نجه‌رۆ و سه‌ررۆ بووه‌، ئیستا له‌ به‌ختی نه‌وروپایی شیعیریان کرده‌ فه‌ن و نه‌ده‌ب و ناویان نا‌ نه‌ده‌بیات، له‌ کوره‌ی زه‌میندا له‌ناو هه‌یج مه‌یلله‌تیکدا ناوی دوو سه‌ره‌ کاف له‌ هه‌یج لا‌په‌ره‌یه‌کدا نا‌نووسرئ (حه‌تا ئادابی مو‌عاشه‌ره‌تی ئیجتما‌عی) شیه‌وی هه‌لگه‌ردی کۆمه‌لی قانوونیبکی وای داناوه‌ که‌سێ له‌که‌یه‌کی ئاشکرای نه‌نگی و به‌دنامی پیتوبن، تو‌ پیتی بلێ نه‌و خو‌وه‌ت هه‌یه‌ راستیش بئێ جه‌زایه‌کی قورسی هه‌یه‌. له‌م ده‌وره‌ی نه‌ده‌بدا وه‌رن ته‌ماشای دیوانی

بکهن له لاپهړی چواره وه چنه ناموسى خانه دانی گه وړه پایمال کراوه! و یه کجار به کومه ل بؤ که روک و سلیمانی چی بیژراوه چ جای مام و برازا. فیچقه یه کی پیس که بهه موو سه روچاوا هه لپژابوو که وتبووه ژیر په رده ی فراموشییه وه، نازانم خرمانی به چ هوش و هه وسیکه وه به لټینی چا پکردنیان دا!؟.

وا چنه که سیکی وه ک من به چاویلکه ی کونه شایه ری جوانی نه بین نه وانه ی جوینی پیس به باوک و باپیریان دراوه بؤ نه مه ی بلټین شیعره چونیان لا خوش نه بی؟!.

دریغی بؤ ده بده به ی بلندی شاعیری شیخ رها که ره ووش و گهردشی زه مان شیواندی و نه مه ییش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وټینی و هه موو جنتیوکی پی ده به خشری، نه مه و!! نه ی له چا په که ی که هه موو سه ر و گوټلاکی شیعره جوانه کانی شکانده وه چی بلټین قه یناکا خوا حسابه رادین!.

۷- زیوره

په نجه ی مه رگ به روکی زیوره ی به رنه دا رایکیشا بردی له سه ر ټی (هه روو ته و ډوله میران) دا خستیه ژیر خاکه وه، ته نها شیعره کانی له پاش به جټما که له م ته نگانه و گرانییه دا و له م زه مانه دا ره به یه تارد بؤ ما و منداله هه ژاره که ی ناکا!! به لټی شیعری زیوره و زیوره خوی زیوره ی هه موو شاعیری کورده وارین. نه مرږ نه بیخود نه بیکه س نه پیره میږد نه گه یشتونه زیوره. ساخوا کوره که ی به اختیار کا شوینی باوکی بگریته وه.

زیوره نه خالقی له شیعری جوانتر بوو به هه موو مه عنایه که وه دیندار و به وبقار و قه ناعه تکار بوو، له کیسمان چوو داخی دووری ساریش نابیته وه. ماوه به ک پیش نه وه ی کوچ بکات، زورم بیر نه کرد، پیر و ئیفتاده هه رچونټی بوو خوم گه یانده لای، ئوف چنه دلته نگ بووم له من نه خوشتر و حالی ناخوشتر بوو. من که له سالی ۱۳۰۵ ی رومی ۱۸۸۹ ی میلادی له سینه ک باشکاتب بووم و باوکی نه و مه ئمووری ظابط بوو، له گه ل باوکیا دامه مان نه کرد، نه و هیتستا پینه گه یشتبوو دوايي که چووین بؤ نه سته مول هاوړټی به حر و به ر و سه فهر و حضرم بوو. که دهستی کرد به شیعره گه لټی له پیش من و هه موو شاعره کانی زه مان و زمانى خومانه وه بوو. له م دواييیه دا چنه شیعریکی پاشه روکی بؤ نارډبووم له چا و شیعره کانی، ئیستای خوټه تی، نه لټی:

بټ فائیده و سه وده بټ پاره و پوولی
بټ سووده که به سترای خه می په رچه می لوولی
رټی راستی نه گری که چی هه ر چه وتییه رټیگات
شه فتوول ره وى شه تره نجی خه می خانه ی کوولی
نووستووی له به رامبه ر سنعی عفه ت و نه خلاق
بؤ زه وق و سه فای راهی سه فاهه ت چه عه جوولی

هه رچه نده جگه رگوشه ی گه وړه ی شه دایی
بټ که لکی که و له که ی به رچاوی بتوولی
رؤژ و شهوت نه روا به سه فاهه ت نه به تاعه ت
شه رمنده ی ده رگاهی خوداوه ند و ره سوولی
نه ی شاعیری بټ کرده وه بټ زادی و بټ ئا و
وربا به بؤ نه ولا ده چی رټیسواری به (طوولی)

۸- علائه ددین سه جادی

له دیباچه ی نه مجاره ی (گه لا وټیژ) دا، علائه ددین سه جادی منی به وټینه یه کی خوم ئاسا ییبه وه خستوته گه لا وټیژه وه، وه خومی بټ له خوم گورټیووم.

علائه ددین که متر له چنه و چوونی من و زورتر له به رزی خه یالی خوی و دلټیسه ندى و بلندی خاکه که ی خوی دواوه شیوه ی بیمانه ندى به رووومی مه زوومی بټ بوومی ولا ته که ی خوی ناسیوه و زانیویه نه م مه لټیبه نده نه شی شاعیری بټ مانه ندى تیا هه لکه وټی، هاتووه له خه یالخانه ی خویدا یه کیکی شاعیر و ماهر و نه دیبی سخنور و نیشتمانپه روه ری دروست کرده، ناوی ناوه پیره میږد!! نه گینه نه و پیره میږده ی که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه و سنی و تیکه ی نان و که باب تیگلاندن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لټی خاکه که م، منیش ناسیومه که (سه عید پاشا) یه کمان لیروه شوټن کاروان نه که وت نه چوه نه سته مول له وټی نه بوو به یه که پیاو، قه یسه ری نه لمان له دواپه وه نه روټی. شاعیری ئاسمانی تورک (عه بدو له ق حامد) و توویه:

چه مهن در ار درکوهسار در فیض ربیعیدر

بویرلرده دوغاتلر شاعر اولمق یک طبیعیدر

نه ویش له ته ک عه بدو له ق حامدا هاو فکره هاتووه به خه یال له م شوټینه دا یه کیکی دروست کرده ناوی ناوه (پیره میږد) هه موو کردار و گفتاری پیره میږد نه و پارچه بنده په خشانه ناهټینی که نه لټی:

«نه گه ر سه رچاوه ی شیعر وتن هه وای بیگه رد و ئاسمانی ساف و دیمه نی دلکه ش و لاله زاری رهنگیکی بټ به هه موو مه عنای که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندى شاعیریکی وه ک پیره میږدا به راستی دریغی نه کرد. پیره میږدی شاعیریش له دانانی شیعرى نیشتمانی غه زلی غرامی و فه لسه فی بؤ به جټیټنانی وه فای خوی نیسه ت به مه لټیبه ندى هیچ که موکویه کی نه کرد».

هه موو وانه ی پیره میږد نه م ته سویره خه یالییبه ی علائه ددین نایه نی، که نیشتمان نه مه نده

بەفەيز دادەنى كە ئەبى شاعر و ئەدىب و وەتەنپەرورەى واى تىيا ھەلەكەوئى ئىمەيش بەپىي خەيال و ئارەزووى ئەلەددىن لە خوا ئەپارتيپنەو ھاكەكەمان زۆرى واى تىياھەلەكەوئى دوغای پىران و نالەى پىرى پىران بىگومان ئەگاتە ئاسمان.

تۆ ھەموو سالتىك دەقنەيەك بۆ گۆقارى گەلاوئىژ ئەكەى. لە ھەموو غەزەتە و مەجەلەكان رىكويپىكتەر لە رۆژ و سەعاتى خۆيا بەھەموو لایەكدا ئەينىرى، راستت پىي بلتيم كە داواى پارە ئەكەى خاترانەيە، وەكو بەخۆتى بىەخشن وا لە دەستيان ئەيپتەو، كە چى ئەوانەى لافى وەتەنپەرورەى لى ئەدەن و ھەموو ئىوارەيەك ھىچ نەبى ئەوئەدى ئابوونەى گەلاوئىژ ئەخۆنەو و دە ئەوئەدىش لەسەر مېزى پۆكەر دائەنن و ئەوئەدى ھەر بەبۆياخى قۆندەرە ئەدەن با تەنھا شەويكە بلتيم بۆ گەلاوئىژ وەك كابرەى ئەستەمول كە رۆژ بەرۆژ ئەوى ئەبويست بىخوئا ئەيگوت «صانكە يدم» وامزانى خواردم بەو پارەيە مەزگەوتىكى دروست كە ئىستايش پىي ئەلن (صانكە يدم جامعى). توخوا گەلاوئىژ رۆحىكە ئىنسان لە لەشى خۆى دامالتى ھىچ نەبى بەپارەيەكى كەم بىكرن و بىكەن بە (كوللكسيون) دوایى بىفرۆشنەو گەلنى زياتريان بۆ ئەكا.

عەلەددىن سەجادی زۆر مەمنوونى شىعەرى گرفت و نوكتە و جناسى كۆنە لە زبانهكەمانا شتى ئەوتۆى ئەدۆزبىو ھە چوار پىنچ مەعناى لى پەيدا ئەبوو، ھەردووكمەن لەسەر ئەوئەين كە زبانی كوردى بۆ ھەموو جۆرە نووسىنيك لە زۆر زبانی رەوانتر و بەماوئەترە!

ئەتوانن سەربەخۆ ھىچ وشەيەكى بىگانەى تىيا نەبى، چى ئارەزوو بەكەين بىلئىن. بەلام ئاخ دەستەيەك پارچە پەلاسى ئەوتۆى بەرپوودا ئەكيشن جوانيەكەى ئەشارنەو و ئەيشيوتن.

۹- سەيد ئەحمەدى خانەقا

خوا لە دوور كەعبەيەكى دروست كەدو لە گلە، لە نزىكيش كەعبەيەكى ھەيە كە دلە، ئەويان حجاز و حجازە ئەمیان سەرپەرەدى راز و نيازە.

چل و پىنچ سال لەمەوبەر لە ئەستەمولەو ھە چووبوومە كەعبەى حجاز لەوئى كەوقمە ناو دەستەمىردىكى مەرد، سەرقالەچىيان سەيد ئەحمەدى خانەقا بوو. نازانم تەئسىرى ھاوندەقەسى ئەو خاكە بوو؟! يا ياد و دوورى وەتەن بوو، ئەمەندەم پەسەند كەرد چل شەو لە بىبابانى حجاز و شامە بەيەكەو ھەبوو، ئەو جازبە و رەفاقەتى ھەجە تەئسىرىكى واى تىي كەردم كە لە ئەستەمول ھاتمەو، كەردبووم بەعادتە سالى سى رۆژ بەتايبەتى ئەچوومە خزمەتى، ئەمە چوار پىنچ سالە كە نەستوانىو ھەجەم. ئەمجارە بەئىشتىياقتىكى واو و تەم ئەچم، «وەك ئەو سالەى لە دەربەدەرى ھاتبوو ھە مورىدىكى دەستى گرتبوو، بەرى ئەدەدا ئەيانگوت: كورە بەسەيە ئىتر لە بەخەى بەرەو، ئەبگوت: ئا، لەبىرم چوو؟ ئەو چەندەى ئەو لىترە نەبوو من وەك گوتلىكى بىي داىك لە چەم و

دۆلدا ئەمقۆراند!!» بەو ھەسرەتەو ھەبووم، تا ئەم بەرە جەژنانە ئارەزووى زيارەتى كەعبەى دل بەكيشى كەردم، ئىوارەيەكى جومعە گەيە خانەقا ئەو لە مائەو نەبوو، نانىان بۆ دانام، پىشتم لە رىگاكە بوو، خەبەريان دابوو، ھات، چاوم لىي نەبوو، لە پىشتم دەستى خستە سەرشانم، ھات بەدلما، گوايە بەنوكتەى جافى بىمە پىشەو. ھەر وا لەخۆمەو و تەم، وا لەپىشتم دەست ھاويشتە سەر شانم ئەگەر نەفسى عەزىز خۆيشى بىي پايزە لىت ناترسم، ئىتر لە خزمەتيا دانىشتم، ئەو پىرە، پىرى لەبىر بەرەمەو. لەپىشتم بەگالتە و سوحبەتى قەدىمەى خۆمانە رامان بوارد، تەنانەت فەرمووى نەختى گوتم گران بوو، عەرزم كەرد قوربان منىش كەرم، بەئىملاى كۆن كەراو كەرد كەوتووين و لە خانەقاي تەوتلەدا نىن!. دواى ئەو يادى شەويكى خانەقاي سەيد ئەحمەد كە لە (زىيان)ى كۆنا نووسىبووم، لە نوئىتىكى نىو لەوبەر مەرقەدەدا ئەو جلوى نوورە و تەجەلياتى سرورە كە دىبووم تەزوويەكى بەسەرما ھىتا، كرى كەردم، ئنجا كرى و كەرى پەكى خستم!. تا بەياني ئىتر سەيد ئەحمەد نەدىو، زۆرتريش مات و مەلولى ئەو گرتبوومى كە ئەگەر سەيد ئەحمەد نەمىتتە نەك كەركوك و سلىمانى عالەمى كورەواری ئەبى چى بەكەن؟! چونكە نايەتە عەقلەو بەكيشى تىي وا ئىتر ھەلەكەوتتەو، بەلام واتايەكى پىشنىيانم ھاتەو بىر كە وتوويانە بىچو مەراوى لە تەبىعەتدا مەلەوانن، لەو شوئە موبارەكەدا دوغايشم بۆ كورەكانى كەرد، وە ئەمىنىشم كە بەم حال و سالەو لالانەو م گىرايە، بەم عەرەفەيەش دوغە ئەكەم تا من ماوم سەيد ئەحمەد بىتتە و دواى خۆيشم قىامەتە!.

ئەم جارى دوچارەم كە چوومە خزمەت سەيد بەنەخۆشى رامكيشا! لە خانەقا خۆمان ئاسايى دەستمان كەرد بەلەقلەقيات، تىفكرىم ئەو لە من بەگورترە و بىترە! باوهرم كەرد لەپىش مندا نامرئ! ھەرەكو بەخۆيم و تەو وەك لە رىگاي حجازدا (وفايى) مان ناشت و بۆى گىرايىن و گىرئوكە!. بەو يادەو پىنچ خستەكەيەكى وفايى خوتندەو ئەمەندە جوان و بەزەمە بوو، ھەر چەند زۆر جار خۆم خوتندەو مەتەو لە تافەتى شىعەرەكان و شىوئەى خوتندەو كەى ئەو ھىندە تەئسىرى تىكەردم تازەم كەدەو، ئەھلى زوق تىر و پىر بىخوتنەو:

سولتانی ھەموو سەر و قەدان ماھى ھەسارى

ئەو چاوە غەزالەى دەگىرى شىر شكارى

دوو ھىزم ھەبوو بەكيشيان جازبەى مەلا مەجنوونى ھەورامى كە لەوئى دۆزىبوومەو، دوو ھەمیان سەيد ئەحمەدى خانەقا كە ئىستا وا كزۆلە و بىدەنگ لىي ھەلەژياگە!! ئاى نايانسن چەند بەسۆز و عەشق و جەزبەيە، لە حالەتى سەرمەستىدا كزە و نالە و ئاوازە و كروزانەو بەكيشى ھەيە دار و بەرد دىنئەتە جوبوش. دەنگيشى خۆشە و موناجات و تەوحىدى چاكيشى لەبەرە. بەو شكى منى تەر كەردبوو ھەو.

دوو دار پیکهوه بخهیتسه کوور
 هیند لیکیان خوش دئ گریان وهک نووره
 ئیسته ههردوو کمان وها پواوین
 گیرمان نه ماوه جه رپی سواوین!
 لهم بهره جه ژانهدا بهو یادهوه چوم بهلام سارد بوو بوومه وه.

جه زبهی ناهینم ده ماخ دان پهرداخ
 مغناتیس توی جام که ردهن وه یا تاخ
 که ربا نه دور کام مهدهر و دهور
 نه دهوری مورهی (کارهبا - کا تهور)

خانه قاکه ی سهید دار و بهردی به زبانی حال و ئیلقای مه عنه ویات شاهیدی نه دهن، که زور
 په که کوه وته و داماو و لیقه و ماوی تیا بوو ژاوه توه و ژیاوه و پاریزراوه. نه مه بیش وه نه بی
 به سوساتی دیوانی و ئیجاره و خه ساندنی مسکین و گهر و ته شقه له بووی. ره نجی شان و
 کشتوکال و مائی حلال، بهشی خوم سن پادشای ناودار و گه لئی بزور گه واری رۆژگارم دیوه،
 که سیان نه و نه دی سهید نه حمده مه جلیس نارا و له سهر سفره ی خوی روو خوش و حه ز به نان بدهیم
 نه دیوه. زوریش جه سوور و به غیره ته، نیشان بهو نیشان له رپی حه ج له سهر نه مه ی پیاویکی
 نه وره حمان پشای میر حه ج که (مرعی) ناو بوو حوشتری دابوو به کرئ به حه جاج و دواپی
 حوشتره کانی لئ شار دبوونه وه سهید لهو سه توه تی نه وره حمان پشایه نه ترسا (مرعی) دایه بهر
 قه مچی. ناخ، نه مانه دوا ی خویان قه دربان نه زانری. نه مرۆ زیندوو یه کمان هیه نه ک ته نها
 ناودار، بگره به هه مو مه عنا یه که وه هه لکه وتوه، نه بی به خیر من راوهستم تا نه و نه مرئ؟! تنجا
 دوو شیعر ی مه رسیبه ی یا شینیتیکی زبانی بو بکه م؟!، نه وه لالا باوکه، ناوهستم، ره نگه من
 له پیش نه ودا بمرم!. نه ویش خوانه کا، یا خوا تا من ماوم نه مرئ، دلتم ته نگ نه بی و نه گریم!
 دوا ی من که یفی خویه تی.

۱۰- توفیق وهه بی

کاتی کورینیم بوو، که وتبوومه کۆری مه لا نه دیبه کان، وهک مه حوی و نه حمده صائب و مه لا
 عوبید و یه کئی له کۆنه مه لاکان که که وتبووه وه زیفه ی دیوانیه وه و دیسان هه همیشه هاوشینی نه و
 مه لا یانه ی نه کرد، زورتر له مائی نه و انیش کۆ نه بوونه وه. نه و زاته مارف نه فه ندی صندوق
 نه مینیی بوو مخلص (مه عروف وهه بی) بوو، باوکی توفیق وهه بی. دیته منی خوش نه ویست
 هه رجه ند نه چوممه نه وئ، نه م کورپی تازه پیتی گرتبوو، جووتی پوانه ی زیوی له پیدا بوو

به خله خل و خرنگی پاوانه راست نه هاته باوهشی من نه وسایهش گروگالی مندالیی نه وهک
 واتا تازه کانی ئیستای له شیوه ی وشه ی مندالانی تر جوئی بوو. گهردشی چه رخ منی دوور خسته وه
 چومه نه سته مول. نه ویش هاته مه کته بی حه ریه ی نه وئ. دیسان نه مدی بهلام نه ده هاته وه بیری
 که مامه ی مندالی نه و بووم!. تا هه مو لایهک هاتینه وه به غدا. نه و به هوی خوتنده واریه که یه وه له
 نه سته مول پیتی بوو به نه رکانی حه رب. له عیرا قدا که وته کاره وه. له پیشدا خزمه تیکی باشی
 خوتنده واری کرد و بناغه ی الف با ی لاتینی دانا... یه کئی له پروفیسوره ناوداره کانی فرانسه
 (پیه روتد) له دهوری ره واجی لاتینی دواوه و من به کوردی له (ژیان) دا نه شرم کرده. زور
 ته قدیری توفیق وهه بی کرده. دوا ی نه وه بوو به متصرفی ئیره و هات خزمهت بکا. بۆی بووه
 نه گبهت! چه ندیک به نه نگه ویستی دیوانی نه و دهوره ته نگانه یه کی ته وای کیتشا، بهلام نه بهزی
 له و سه رده مه ی شدا هه ر خزمه تی عیلم و نه ده بیاتی کوردی کرد و (دهنگی گیتی تازه ی) ده ر کرد.
 تنجا هه ندی وشه ی که س نه بیستوی هینایه مه یدان که له وه دا من جوئی بوومه وه، نه و بوو
 به وه زیر، ئیستاکه وه زیر نیبه هونه ر نه وه ته هه ندی له سیفاتی چاکه ی بخه مه رووی نه وانه ی که
 چاکه ی دهر باره کردوون و پتیمان نه زانیوه. جارئ له گه ل نه وه ی شدا که به تیری کوردایه تی له پایه ی
 نه و جی سلیمانیدا سه ر نه گری بوو دیسان تا بۆی لوا به دامه زرانندی هاو زوبانه کانی خوی دریغی
 نه بوو. زور که سی له سایه و په نادا حه سایه وه و زوریش خزمه تی سحافه و سه قافه ی کرده.
 له گه ل نه وه ی شدا که خیری ئابوونه یه کی بو (ژین) نه بووه ده سته برابه کی وهک (دهنگی گیتی
 تازه) ی هینایه مه یدان که له گیتی کورده واریدا دهنگی داوه ته وه. به راستی عالم و زیانزان و بی
 ده عیه یه. خوا بکا هه شت نۆیه کی وامان زیاد بی و دهور ویشتی مؤیدی کورده واری (نه مین زهکی
 بهگ) بگرن.

۱۱- به درخانیه کان

هه موو جارئ له بهیروته وه رۆژنامه کوردیه کانم بو دیت. هیج درۆی تیا نییه چوم روون
 نه بیسته وه و دلتم نه گه شیتسته وه. ناوی کامه ران نه مباته وه سه ر دهوری کامه رانییه ک که له
 نه سته مولدا له گه ل به درخانیه کان رامان بوارد و زور جار له شه رفه ی مصاحبتی نه مین عالی بهگ،
 که هه ر دوو کمان له (قاضیکوی) دراوسن بووین. هه همیشه له مه جلیسی نه ودا رامان نه بوارد.
 (مه حمود پشای ئورفه ی) ش که له شوورای ده و له تا نه عزابوو نه هات شه تره نج به رتته وه، به قه د
 فیلیک زل بوو، به پیا دیبه ک له نه سپ نه که وته خواره وه، پشاهی و شاه ی مات نه بوو. ئیمه
 (مه دحه د بهگ و حه سه ن بهگ، مراد بهگ و حه سه ن پاشا) له شو تینیکا نه عزا بووین، زه مان
 به سه ردا رۆی هه ریه که که وتینه جیبه ک له م دوا بیبه دا له خزمهت (عه بدولر ه زاق بهگ) دا نه و
 (سه یید ته ها) و من له گه ل (حه یده ر بهگی) والی موسل هاتینه موسل، نه وه بوو (نه وزاد

حهرامزاد) که (مرخص) ای اتحاد و ترقی بوو دهرمانخواردی کرد و بهزه هرکوشتی. پاش نهوه خلیل بهگ متصرفی (ملاطیه) بوو، منیش له نه ماسیه بووم. دراوسیتی یهک بووین. (میجر نوئیل) هات بۆ نهو ناوه. سوپای مستهفا که مال دهوره یان گرت. نیمه بههوی (بهدری ناغا) و عهشائری کورده وه رزگارمان کرد کاتی گه رامه وه بۆ عیراق له حهله ب دیسان کامهران و جه لاد هت و مه مدوح خزمه تییکی زوریان کردم. دواي هه مووان جه لاده تم له بهغدا دی. ته ماشاکه ن وا کامهران گیانی خۆی و ژیانی له پتی قه ومیه تی خۆیا بهخش نهکا. له هه موو شوپنیک و دهوله تیک و جه معیه تیکدا تاوازی داد و بیدادی نهو له کارایه، بهو دوعایه بی که پیران بۆی نهکن.

۱۲- نه حه ی جاو

نهو خۆزگه م بهخۆی، نه گهر نه تانه وی بیسین به شوین منا وهرن پاش نیوه پروان له حه وشی مزگه وتی سهید حه سه ندا له دهسته راسته وه له بن تووه که دا یه کنی لیبی راکشاه، سینییه کی حه لوی گه زۆ و ماجومی و مه سکه تی له ژووور سه ری خۆی داناوه. خه ریکه ماندوو به تی خۆی نه حه سینییه وه. نه گهر نه تانه وی خه به ری که بته وه ده ست به ره بۆ حه لواکه ی نهو هه لده سی، پر چنگی نهکا له حه لئا نه لئ فهرموو، وا نه زانی تو مشته ریت و لیبی نه کری. نه و نه ده بیه ت بی نه لئ: نه م حه لئا به بۆ هه ندیک بایی چل ملیونه و هه ندیکیش چل ملیونیان هه یه و فلسیکی بی نادن! ئیتر نه که ویتنه فه لسه فه.

نه م زاته که له گه تیکه ریش سه پی کونیک و کراسه شریکی له به ردا یه، هه میسه سنگی به ره لایه. مووی سنگی وه کو پووشی شاره زووور به ده ره وه یه. ریشیش هیچ دهستی لی نادا هه روا به ته بیعه ت خۆی پیکا هاتوه. جار به جار ده لاکه به خیری خۆی ماکنه یهک به ریشیا دینئ، کورتی نه کاته وه. ئیتر هه روا هه رچی ته کلیفیکی تری توالت ته راش و بیجامه یه نهو لیبی نازاده یه.

به یانیان زوو که هه لده سی سینی حه لواکه ی نه گری به بن ده سیه وه له سه ردا به بازاردا نه روا ته خواره وه له زۆر لاه منداله وردکه ی بیعاری شوین نه که وی، حه لوی لی نه فرین، به ردی پیا نه دهن هیشتا دهستی له کهس نه وه شان دووه. سا نه گهر چهنده لئا یهک نه ویش ناسیاهه کان لیبی بکرن. جاری له پیتشه وه پاره ی حه لئا چه که ی لی نه داته وه، نه جا کولیره یه کی لی نه کری نه یخاته باخه لیه وه و دیتته وه. له چایخانه که ی بهر مزگه وتی سهید حه سه ن چایچه که چای بۆ تینه کا، کولیره که ی پتیه نه خوا و نه جا نه گهر که سیکی ده سته که وت قوما ره که ی له گه ل نهکا هه میسه ده سته یه کاغه زی نه سکه ملی له باخه لدا یه. تا قوما ری بۆ هه لکه وت بی هیچی تر ناکا و نه گهر حه لئا یی نه فرۆشتین و هیچی نه بوو بی کولیره یهک و ده سته یه کاغه زی له باخه لایه. زۆر جار که زانیومه هیچی نه بووه نانی بی بکری ده فلسم بۆ راگرتوه و توومه نه مه تو قه رزی کونت له لاهه

نه تده سی نانی بی بکری، نه یو بیستوه. کولیره یه کی گه رمی له بن باخه لی ده ره یناوه و توویه نه وه کولیره. به م رهنگه، مه ردیکه، نه به ردیکه، به برسیستی، به پروتی، به سه رما، به گه رما، به بی جیبی، به بیکه س نانه وی. گله یی ناکا، چای له خیری کهس نییه. جار به جار که نه چم نه پدۆزه وه نه موه لی له قه رزه کۆنه که ی شتیکی بده مه وه به زۆر پاره که ی نه ده م به سه ردا. نه ویش به زۆر نه و نه ده حه لئا به سه ر نهو مندالانه ی که دانیمه له دهورین دابه ش نهکا. به م حه لئا وه که موحتاجترین و بی ری و جی ترینی به شه ره، چهنده سه رما و سو له و نه خووشی دیوه و چهنده به ردی مندالانه ی لی دراوه هیشتا تو فیک و کفریکی له ده م نه ترا زوه. نه م هیش نمونه یه که خوا پیشانی نیمه ی نه دا. نه لئ سه برکه ن چهنده خو شه و بیسته لای من که نا لووده ی فیل و فه رج و شه ر و مالی خه لک خواردن و حه سه رتی و ده وله ت و باده و ته فره ی ژنان و دهردی موزاهه ره و سه ره خووشی نه ولاد م نه کردوه. که مر دیش هیچی له پاش به جی نامینی که داخی بۆ بخوات و بیته میقرۆی شه ری نه ولادی، خۆزگه م به خۆی!

۱۳- مه وله وی (۱)

جاریکی تریش نوو سیبووم، مندال بووم، له بیرمه جاری مه وله وی هاته مالی نیمه، قاپووتیکی کورکی سه وزی له به ردا بوو، منیان خسته باوه شیبه وه و ده می ماچ کردم، له ده می ده م ماچکردندا چاوم به چای که وت، برو سکه یه کی پر خه نده ی لی نه بووه. مه وله وی ناوی عه وامی (عه بدولر حیم) ه، بۆ شیعر (مه عدووم)، که چی له هه موو شیعریکدا مه وجوده. نه چیتته وه سه ر مه لا نه بویه کری مصنف خوا لیبی رازی بی. له هۆزی (تاوغ گۆزی) ن، پیری خدری شاهویش له وانه. له سالی ۱۲۲۲ ی هیجری - ۱۸۰۴ ی میلادی له خاکی جوانرۆ له دبی (تاوغ گۆز) دا (۲)، هاتۆته دنیا وه. نهو خوینده واریه بلنده و نهو هه موو ناساره دلپه سه نده به فه قتیبه تی له مزگه وتانا فیتری بووه. دوازه عیلم بووه، له (عه قیده) باوه ردا ماهیر بووه. عه قیده نامه کانی له میسر دا به هۆی هیممه تی هاو لاتیبه کانی خۆمانه وه له چاپ دراوه.

له پیشدا به فارسی و عه ره بی شیعی و تووه. به سه ودا ی معنه و یاتی شیخ سراج الدین (قدس سره) هه موو ناساریکی و کرداریکی نه قشی هه ورامانی لی دراوه و په رده ی په نهانی مه عنه و یاتی به سه ردا کیشراوه. مه وله وی به هۆی محبه بت و حورمه تی به گزاده ی جافه وه هنجگار (قادر به گی که یخه سه ره به گ) که مامی مه حموود پاشا و وه سمان پاشا بووه له تهک به گزاده دا رایوار دووه. شوهره تی مه وله وی دوو به شی به قادر به گ و مه حموود پاشا وه بووه. زۆر تر شیعه رکه کانی نه وان

(۱) له راستیدا نه م بابه تی په ره میترد سه بارت به مه وله وی له به شی یه که می نه م لاپه رانه دا بوو به لام له نوو سینه وه دا که وته به شی (۱۳) وه.

(۲) مه وله وی له دبی (سه رشاته) ی ناوچه ی تاوه گۆز له دایک بووه.

کۆیان کردۆتوه و ده‌بارهی ئه‌وان بووه.

مالی مه‌وله‌وی له (چورستانه) بوون (۳). که ئیستا ناوایی جه‌نابی (ئه‌حمده‌ به‌گی حه‌مه‌ سالح به‌گ) ه. له‌و زه‌مانه‌دا سه‌د مالی له‌ ئه‌فغانستانه‌وه‌ هاتوونه‌ شاره‌زور، مه‌وله‌وی کچیکی لی هیتاون که ناوی (عه‌نیه‌ر خاتون) ه و مه‌وله‌وی شینی ماته‌می کردوه‌ بۆ عه‌نیه‌رخاتون. (سه‌ید محه‌مه‌د و سه‌ید ئه‌حمه‌د و سه‌ید مه‌حمود و سه‌ید عه‌بدوللا) چوار کوری بووه، له‌ چورستانه‌ ره‌چه‌له‌کی براوه‌ته‌وه. ته‌نها سه‌ید عه‌بدوللا ماوه. ناچار رای کردوه‌ گوازتووویه‌ته‌ پشت‌قه‌لای شه‌میران له‌ دیتی (سه‌رشاته) له‌وئ وه‌فاتی کردوه. ته‌ئریخی وه‌فاتی سالی ۱۳۰۰ی هیجری ۱۸۸۲ی مه‌سیحیه. زاتیکی میانه‌ بالا، ریشیکی ته‌نک دوو چاوی به‌ره‌ونه‌ق و پر جیلوه. ئه‌و چاوه‌ جوانانه‌ی له‌ دواییدا کۆتیربوو. گه‌فتوگۆی له‌سه‌رخۆ وه‌ک شیخی ضیائه‌ددین دانه‌دانه‌ و به‌نوخته‌ و نیوه‌ خه‌نده‌یه‌کی به‌مه‌عنا که ئیمای دلپاکی و پروناکی بکا، جارجار ناھیتی به‌سۆز له‌ کوروی ده‌روونیتی پر عه‌شقی مه‌عنه‌وی ده‌هاته‌ ده‌ری، وه‌ک ته‌وه‌جوه‌ی شیخیکی نه‌قش تایییدی راپیته‌ی ده‌کرد و به‌و عه‌شقه‌وه‌ به‌جۆش. ئه‌مه‌ مه‌وله‌وی خۆی، ئه‌میشه‌ شیعره‌کانی وه‌ک ناوی حه‌یات له‌ توتی میدادا.

شعیری مه‌وله‌وی به‌ده‌نگی خۆش و هیجرانی (عه‌زیزی ئامینه) وه‌ له‌نا و ئیمه‌ به‌وه‌ی په‌یدا کرد. عه‌زیز گۆینه‌یه‌کی عه‌زیز بوو. له‌ مه‌جلیسا هیجرانی و له‌ چیدا قه‌تار هه‌ر له‌و ته‌هات. ئه‌مه‌ راسته‌ که به‌یانیه‌ک له‌ راوه‌که‌ودا قه‌تاریکی خوتیند که‌وی کوه‌سارانی هیتایه‌ جونیوش و قاسپه. یه‌ک دوو شیعری بوو، زۆری له‌ دل ئه‌سه‌ند، ئیجگار له‌ به‌هاراندا. له‌ ئیواراندا له‌سه‌ر کارتری شریف که ده‌یگوت: وه‌هارن، سه‌وزن، ئاوه‌ن، پیکاوئه‌ن.

یاخۆ:

گول چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان

به‌فراوان چون سه‌یل دیدی من جۆشان

یا به‌یانیان که به‌قه‌تاره‌وه‌ ئه‌یگوت:

له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌توتی په‌رده‌وه

نیرگس مه‌ست مه‌ست چه‌م بلاو کرده‌وه

ئه‌مانه‌ و ئه‌و ده‌نگه‌ داودییه‌ و نه‌شه‌ی به‌هاران و دلپاکی ئه‌وسای یاران. جا لیکه‌ بده‌نه‌وه‌ چ شۆریک و چ سۆزیکه‌ ئه‌خسته‌ که‌له‌ و ده‌روونه‌وه، من ئه‌م شۆزه‌م هه‌ر له‌ که‌له‌دا بوو ئه‌مویست به‌سه‌ر یاراندا دابه‌شی که‌م. به‌لام شتیوه‌ی زوبانه‌که‌ی ئه‌و گیانه‌ شیرینه‌ی له‌ ئیمه‌ شارده‌وه‌ ته‌نها

(۳) تکایه‌ بۆ زیاتر شاره‌زابوون له‌ ژبانی مه‌وله‌وی و خیزانی و شیعره‌کانی و دۆست و خۆشه‌ویستانی، ته‌ماشای یادی مه‌ردان به‌شی دووه‌می مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ری مه‌درسه‌ بکه‌.

چهند که‌سیک له‌ هه‌وراماندا تیتی ده‌گه‌یشتن. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی له‌ ئه‌سته‌موڵ شاعیره‌کانمان له‌ رۆژنامه‌دا به‌ریز ئه‌نوسی له‌وئ که‌س له‌ مه‌وله‌وی نه‌ده‌گه‌یشتن. نیازم بوو وه‌ک شینی حه‌مه‌ ئاغای ده‌ریه‌نده‌قه‌ره‌ و چوار شه‌خس ره‌نجوریم کرد به‌تورکی ئه‌ویش وه‌رگێرمه‌ سه‌ر تورکی. به‌لام ئه‌و گیانه‌ بلنده‌ له‌و گۆزه‌ ته‌نگه‌دا نه‌ده‌گوتجا و دانه‌مه‌رکا!. ئه‌و ئاره‌زووم هه‌ر له‌ دلا مایه‌وه‌ تا هاتمه‌وه‌ و به‌زۆره‌ ملی ئالاندمیانه‌ نووسینی رۆژنامه‌وه‌ و ئه‌شبایه‌ هه‌موو ژماره‌یه‌ک هیج نه‌بی شه‌ش حه‌وت ره‌نگ نووسین بنوسم، عیلمی و فه‌نی، ته‌ئریخی کردوگۆشی، گالته‌وه‌گه‌پ، ئیجتماعی، حقووقی، ئه‌ده‌بی، ئه‌ده‌بیاتمان له‌ هه‌موویان بۆ ئه‌م خاکه‌ پێشتربوو. جاری له‌ په‌ندی پێشینه‌وه‌ تیه‌ه‌لچووم، دیتم ئه‌وه‌ خه‌رجی عامه‌، بالا نییه‌، ئنجا هاتم به‌فه‌نی (ئه‌سپری تیزمه‌ - جه‌لبی ئه‌رواح) گیانی مه‌وله‌ویم هیتایه‌ (ژیان) وه‌ و ژیانده‌وه‌. له‌ قه‌لای زالمی زه‌لم وه‌ک تافه‌که‌ی زه‌لم کیشامه‌ ده‌شتی شاره‌زووری ئه‌ده‌بیاتی کورده‌وه. ئه‌و تافه‌که‌یه‌ ئه‌له‌کتریکی نووری لی په‌یدا بوو روحه‌که‌ی و ئه‌سه‌له‌که‌ی بووه‌ په‌لکه‌ زیرینه‌ی کوردستان.

ئاخ هه‌ر خۆم ئه‌یزانم چه‌ندم ره‌نج داوه‌ تا له‌م لا و له‌ولا کۆم کرده‌وه‌ خوا هه‌قه‌ بۆ ئه‌مه‌ موفتی (۴) هۆی کرده‌وه‌ و دیوانی مه‌وله‌وی دامۆ و حه‌سه‌ن به‌گی عه‌لی به‌گی جافیش سه‌راوردی مه‌وله‌وی ده‌ست خستم. خوا هه‌ردووکیان پایه‌دار و کامگار کا.

باوه‌رم نه‌ده‌کرد من به‌گه‌مه‌ ئه‌و رۆژه‌ی فه‌ردی مه‌وله‌وی کۆکریته‌وه‌ و له‌ چاپ بدری. خوا هه‌ردووکیانی بۆ من ئاسان کرد. له‌ هه‌ر شوتینی ناله‌یه‌کی مه‌وله‌ویم بیست خستمه‌ قه‌وانه‌وه‌. به‌لام زۆر داخی دیوانی نالی و کوردی و شیخ ره‌زا و حاجی قادرم له‌دلا بوو که ئابرووی ئه‌و یادگار هه‌ر جوانانیه‌یان بردبوو. من به‌شی گرانترم گرته‌ ئه‌ستۆی خۆم زوبانی هه‌ورامی و زوبانه‌وه‌ی مه‌وله‌وی ئه‌مرۆ له‌م خاکه‌دا که‌م که‌س ئه‌یزانن. هه‌رچی خۆم نه‌مزانیی به‌ (که‌عب الاخبار)ی کوردستان (مه‌لا عبدالله) (۵) که‌ وه‌ک مه‌وله‌وی له‌دواییدا چاوی نابینا بووه‌ و به‌شاعیری هه‌وای ئه‌ده‌بیاتمان، بینای هیوا (گۆران) (۶) ساغ کرده‌وه‌. وه‌ له‌ته‌رتیب و چاپیشا ره‌نجم دا چ ئه‌سلی شیعره‌کان و چ چاپه‌که‌یان راست و ره‌وانه‌ خانه‌ی چه‌وتی و راستی بۆ ناکه‌م. خۆزگه‌ شیعری مه‌وله‌وی ئه‌هلی دل ئه‌یخوتنده‌وه‌. گۆران ویستبووی غه‌زه‌لیکی هه‌لته‌ئیرتی بیکا به‌عه‌ره‌بی، هه‌رچی ته‌ماشای کردبوو هه‌لته‌ئیرده‌ بوو. خوا ئه‌یزانن و ئه‌هلی مه‌عنا باوه‌ر ده‌که‌ن که

(۴) موفتی: موفتی سلیمانی - مه‌لا عه‌زیزی موفتی - زانای ئایینی.

(۵) مه‌لا عه‌بدوللا (مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانی) شاره‌زای شتیوه‌ی هه‌ورامی که یارمه‌تییه‌کی زۆری پیره‌میری داوه‌ له‌ وه‌رگێرانی شیعره‌کانی مه‌وله‌ویدا.

(۶) (گۆران) مامۆستا گۆزانی شاعیر به‌هۆی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌ورامان مامۆستا بووه‌، شاره‌زایی له‌ شتیوه‌زمانی هه‌ورامیدا په‌یدا کرده‌وه‌.

رۆحی مهولهوی وهک (مثنوی) مهولهوی (۷) رۆح نهواز و دلپهسهنده. تاتیستا له پهردهی زوبانی هه وراماندا بوو وا دهرکهوت. چونکه هه مووی پینچ سه د لاپه ره ی نه گرتوه. کردمان به دوو جلد. هه زانتریش نه بی.

جلدی یه که می مهولهوی وهک گری ناگری زهرده شتی له سه رکۆی ناته شگاوه، که شاعیری بلند هه همیشه یادی کردوه، دره وشایه وه کوردستانی پر کرد له نووری نه ده ب. زۆرم پین خوشبوو که به بازاردا نه رۆیم هه ندی دیوانی مهولهوی به ده سه ته وه و هه ندی له بهر وهک بولبول به نه غمه ی رۆحی مهولهوی جریوه یان نه هات. تۆف چند خۆشه دهنگی هه سستی و به باد ه ی هه سستی نه شه ه ی سه ره سه سستی. من نه وا دواپی رۆژمه به وته ی خۆم نه بی نه ده بیاتی زۆر قه وم و ناودارانی زۆر میلله تم دیوه هیچیان نه وه نه ده ی رۆحی مهولهوی پرچۆش و خرۆش نییه. رهنگه له مه عنای شیعری مغلقی عه ره بی نه گه م که (معلقاتی سه به عه)، حه وه وان ه ی که عبه پینچ و تاب و برقه ی شیر و ئوشترم نه خاته که لله وه. (بیادل) (۸) یش خه وم لی ده خا و مه ولهوی به ناله ی دل سه زویه وه بیادری کردمه وه، مه عدومم له قولله ی قه زاله ی عه ده مه وه هینایه سه رکۆی ناته شگا.

وا ده زانم نه م دیوانه له نه ده بیاتی کوریدا هلالی شه واله، هه ورامان به ناشوویی زه مان شتیا. به رگوزاری مه عدوومی تازه رهنگ و بۆی به هار په یدا نه کا. خۆزگه وهک نه مردم دیوانی (مه ولهوی) م به چا پکراوی دی نه شمییست رادیوی عیراق به دهنگی (ره شۆل) و یه کیتی ترقه تار و هیجرانی و ئای ئایی به شیعری مه ولهوی نه رازانده وه.

وه سه به قنامه ی پیره میرد

نه مه جاره نه مرم، له مردن ناترسم، ژیا نیتیکی باش و عومر تیکی دریتیم رابواردوه، گه لی شاران و ولاتان گه راوم، گه وره و پادشاهانم دیوه، تالی و سویری زۆرم چه شتوه. به نیوه خۆینده واری له سلیمانانی دهرچووم و خۆیندنیکی به رزم هینایه وه. به سه ره رزی نه زانم که له رتی باوهری خۆما حه پس و زیندانیتیکی زۆرم دیوه. له م ولاته دا دوو چاوم هه بووه، یه کتی زانست و یه کتی ژین. ئیسته که ئیتر له وان ه یه که لکی خزمه تم پیوه نه مینن ببه به بار به سه ره خه لکه وه، روو نه که مه وه قایی نه به دی به بی نه وه ی که مالی که سم خواردین، موحتاجی که س بوو بیتم. هیچم پاشه که وت نه کردوه، هیچیشم له دوا به جی نه ماوه چاوم له دوا ی خۆم نییه، خۆم به ناخر خیر نه زانم. هه رچه نده یه گانه هیوام نه وه بوو که ببینم قه وم و میلله ته که م په یه که له مه به رزتر و خۆینده وارتر و پیگه بشتوو تر بن، بوو به گرتی له دلما و نه مدی. له گه ل نه وه شا به ختیارم چونکه بۆم دهرکهوت که

(۷) مهولهوی (مهولانا جهلاله ددینی رۆمی) خاوهنی مهسنهوی (سرودی نهی).

(۸) (بیادل) شاعیری به ناونایگی ئیران. که هه میشه ناوی له گه ل ناوی (کلیم) دا پیکه وه دیت.

قه وم و میلله ته که م له پیشه که وتان و هه موو جۆره توانا و قابیلیه تیکیان تیدایه. نامۆزگاریم نه وه یه بخۆین کور و کچ تا خۆینده وار نه بن بی سووده. هه موو شتیکی به عیلم و فه نه وه یه. وه کو وتوومه:

«لای من به خۆینده وارییه، نا ه خۆینده وارییه
هه ره میلله تی که فه نی نه بی، ده ردی کارییه
ناخ خۆزگه خۆیندنیس وه کو من ناره زوو نه که م
بیبینم و نه بیته گرتی قورسی کفه که م»

نامۆزگاریم نه وه یه به شوین ماده مه که ون، دنیا زۆر به گران مه گرن. تا نه توانن خزمه تی راست و بی موقابلی قه وم و زمان و ولاته که تان بکه ن و ده سستی داموا ن بگرن و له دین لامه ده ن. خوا و پیغه مه به ری خۆتان بناسن و ره وشستان پاک و خاوتین بی.

نامۆزگاریم نه وه یه چا پخانه که مه فه وتین، نه م قه له نده رخانه یه تیک مه ده ن. نه و یه که دوو که سانه نه م به یینه له م قه له نده رخانه یه دا خۆیان دا وه ته په نای من بی نازیان مه که ن حه قیان به سه ره مه وه یه.

رۆژنامه که ش له ده ست مه ده ن. چا پخانه که ئیش پیبکه ن چونکه له لایه که وه ناکو ژیتیه وه و خزمه تیکی بی نه کرتیت له لایه کی تریشه وه نه و جیهه تانه ی من یارمه تیم دا ون به لکو به هۆی ئیشکردنی چا پخانه که وه نه و یارمه تیه یان لی نه بریت.

نامۆزگاریم نه وه یه شیعری و نووسینه کانم کۆکرایه وه مه یفه وتین ئیسه فاده ی لی نه کرتیت. نامۆزگاریم نه وه یه له گردی یاره بئینن. بۆم مه گرن. نه گه ر زۆر بیرتان کردم جار جار سه رم لینه ن. فائق نه م نامۆزگارییه نام بۆ تویه و بۆ نه و که سانه یه که به ته نگمه وه ن.

ژیانی پیره میرد

یه که م: ژیا نی له خۆیندن و فه رمانی میریدا:

* پیره میرد ناوی (توفیق مهحمود هه مزه) یه. واتا توفیق بهگی مهحمود ئاغای هه مزاغای مهسرهف.

* له سالی ۱۸۶۷ ی زاینی، ۱۲۸۸ ی کۆچی، له گه ره کی گۆیژه له شاری سلیمانانی له دایک بووه.

* باپیری (وهکیل خه رج) واتا به رپر سیاری دارایی (نه حمه د پاشای دوا میری بابان) بووه. بۆیه ناسراوه به مهسرهف (مصرف). توفیقی مهحمود ئاغا، له ته مه نی شه ش، حه وت سالییدا، نراوه ته به ر خۆیندن، یه که مجار نه چیته حو جره ی مه لا حوسه یه نه گۆجه قورئان و کتیبه سه ره تایییه کانی خۆیندنی حو جره ی نه و کاته له وی ته وا و ده کات. ئنجا نه چیته حو جره ی مه لا

سه عیدی زلزله بی.

* دواى ئه وه ژيانى فه قيبه تى دهست پيښه كات. له سه ره تا وه له مزگه وه ته كه ي باپيرى كه ئيستاش ماوه (مزگه وتى هه مزاغ) كه نزيك مالى خوڤيان بووه، لاي مه لا مه حصوود ده رسي عه ربه ي ده خوڤينيت. له خوڤيندى عه ره بيدا ده چي ته پيشه وه و دهست ئه كا به خوڤيندى (سيوطى) به دواى خوڤينندا وه كه هه ره فه قيبه كى ئه وه سه رده مه له شار و جيگه ي خوڤى دوور ده كه ويته وه. ده گاته مزگه وه ته كانى شارى (بانه) له كوردستانى ئيران. ماوه يه ك له وى ماوه ته وه و گه راوه ته وه بۆ سليمانى.

* له ئه يلوولى سالى ۱۸۸۲ى زايينيدا، له ته مه نى (۱۵) سالىدا ده بيت به كاتى نفوسى سليمانى. زۆرى پى ناچى ده بيت به كاتى (ضبط)ى دادگاي سليمانى.
* له حوزه يرانى ۱۸۸۳ى كراوه به كاتى ئه ملاكى هومايونى له هه له بجه.
* له ئه يلوولى سالى ۱۸۸۶ى ده بيت به باشكاتى مه حكه مه ي شاربازير.
* له تشرينى يه كه مى سالى ۱۸۹۵ى بووه به معاون موديرى شارى (كه ربه لا) به لام نه چوه و ده ستى له كار و فه رمانى ميرى كيشاوه ته وه.

* شيخ مسته فائى نه قيب كردويه به وه كيلي خوڤى بۆ راپه راندنى ئيش و كاره كانى و ژيانى كى باش و له بارى بۆ خوڤانده وه.

* له سه ره ده عه وتى (بانگ كردنى) سولتان عه بدولحه مييد، شيخ مسته فائى نه قيب و شيخ سه عىدى حه فيد، كاروانى ك رىك ده خه ن و له سالى ۱۸۹۸ى زايينيدا، ده چن بۆ توركييا، پيره ميترد، ده بيتته هاوسه فه ريان. دوايى باسى ئه م كاروانه و سه فه ره ده كه ين.

* له ئه سته موڤ له (ماهه ين) ده بنه ميوانى پادشاهيى. له پاش سالتىك له گه ل شيخ سه عىد و شيخ مسته فا و گه لى له رۆشنيير و پياوانى به ناوبانگى سه فه ره كه ياندا ده چن بۆ (حج)، توفيق ده بى به حاجى توفيق، له لايه ن پادشاهى عوسمانيه وه پايه ي (به گ) يتى دراوه تى و بوو به حاجى توفيق به گ.

كاتىك له حج ده بن، وه فايى شاعير و سه يد ئه حمه دى خانه قاي كه ركوك، ده بنه هاوړپى حاجى توفيق. له گه رانه وه دا له رتي حيجاز وه فايى كوچى دوايى ده كات و، هه ره له وى ده نيترىت. سه يد ئه حمه د رووه عيراق ديت و حاجى توفيقيش ده چي ته وه بۆ توركييا.

* له وه سالىدا (عزه ت پاشا)ى كاتى ده ربارى شه هه ربارى، وه لامى ئه و نامه يه كه (ناصرالدين شا) بۆ سولتان عه بدولحه مييدى نووسيوو، به حاجى توفيق ده نووسيتته وه، شيوه ي نووسينى نامه فارسى به كه و خه ته كه ي و زبره كى حاجى توفيق زۆر به لايانه وه په سه ند ده بيت. له به رته مه له (۱۴) ئه يلوولى ۱۸۹۹ى فه رمانى شاهانه ي بۆ ده رده چي ت و ده بيت به ئه ندامى مه جليسى

به رزى ئه سته موڤ. هه ره له وه ماوه يه دا به هوڤى عزه ت پاشاوه له ئه سته موڤ له كوڤيجى ياسا (كلية الحقوق) وه رده گيرىت و پروانامه (شه هاده)ى حقوق وه رده گيرىت، له ته موزى ۱۹۰۵ى دا كه بانگى مه شروتيه ت درا و مه جاليس تىكچوو، حاجى توفيق هه تا سالى ۱۹۰۸ له ئه سته موڤ به محاميه تى و گوڤار و رۆژنامه وه خه ريك بووه.

* له سالى ۱۹۰۷ى دا كه (كۆمه له ي كورد) به نه ينى پى كه ات به سه رۆكايه تى (شيخ عه بدولقادرى شيخ عه بدوللاى شه مزينى) وه له سالى (۱۹۰۸)ى دا كه حيزبى (اتحاد و ترقى) كه مالىسته كان سولتان عه بدولحه ميديان لا برد، ئه و كۆمه له يه به ئاشكرا خوڤى ناساند وه پيره ميترديش يه كىك بوو له ئه ندامه كانى.

* له مانگى ئه يلوولى سالى ۱۹۰۹ى بووه به قائم مقامى چۆله ميرگ.

* له مانگى نيسانى ۱۹۱۲ى بووه به قائم مقامى (قه ره مورسل)

* له شوباتى ۱۹۱۵ى بووه به قائم مقامى (بالاوا).

* له ئه يلوولى ۱۹۱۶ى ده هه مان پله بۆ (بيت الشباب) دانراوه.

* له مارتى ۱۹۱۷ى ده هه مان پله بۆ (گموش كوى) دانراوه. له هه مان سالىدا و له هه مان پله دا چۆته (اطه بازارى، هه گبه لى ئوطه) كه دوورگه يه كى خوڤى و ناودارى توركييا و هاوينه هه واره.

* له مانگى نيسانى ۱۹۱۸ى كراوه به (متصرف)ى شارى (ئه ماسيه) له توركييا. هه تا سالى ۱۹۲۳ له وى بووه.

* كه حكومه تى عيراق له سالى ۱۹۲۳-۱۹۲۴ى دامه زرا، له توركيياوه گه رايه وه بۆ به غدا و له وپوه بۆ شارى سليمانى و له مانگى كانونى دووه مى سالى ۱۹۲۵ى گه يشته وه سليمانى.

* له وه سالىده نه چوه به لاي فه رمان و ئيش و وه زيفه ي ميريدا و كاتى له سالى ۱۹۲۶ى رۆژنامه ي (ژيان) له لايه ن شاره وانى سليمانيه وه دامه زرا و (حسين ناظم) بووه موديرى ئيداره و سه رۆكى، پيره ميترد ده كرىت به سه ره رشتياري رۆژنامه كه. كاتىك له سالى ۱۹۳۲ى حوسين نازم كوچى دوايى ده كات پيره ميترد ده بيت به موديرى مه سئولى رۆژنامه كه.

* له سالى ۱۹۳۸ى دا ناوه كه ي ده گۆرىت به (ژين) و هه تا ۱۵ى حوزه يرانى سالى ۱۹۵۰ هه زار و پانزه ژماره ي لى چاپ ده كات.

ژيانى پيره ميترد - دووهم

* له رۆزى ۱۹ى حوزه يرانى سالى ۱۹۵۰ى، له سه عات چوارى پاش نيسوه رۆ، به رانه بر به چوارى ربه مزانى ۱۳۶۹ى كوچى له سليمانى به هوڤى نه خوڤى شه كره و گورچيله وه، له ته مه نى هه شتا و سى سالىدا كوچى دوايى ده كات و له سه ره داواى خوڤى، گردى (مامه ياره)ى سليمانى ده بيتته ئارامگاي هه ميشه يى ئه و مروڤه مه زنه.

ژیانی ئه‌دهبی و رۆژنامه‌نووسی پیره‌میرد

خولیاى شیعیر و ئه‌دهب هه‌ر له منالیه‌وه له‌گه‌ڵ پیره‌میردا ژباوه، به‌هره‌یه‌کی خاویتن و مه‌زن ئاویتته‌ی گیانی بووه و داهینانی فره‌ی پێ به‌خشیوه. وه‌ک له پیتشه‌کی ئه‌م کتیبه‌دا پیره‌میرد خۆی باسی ئه‌و خولیا و دنیای شیعیر و سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنه‌ی خۆی ده‌کات، له‌سه‌ره‌تایه‌کی زۆر زووی ته‌مه‌نیه‌وه و یه‌ستویه‌تی شیعیر بلتی، باسی ئه‌و که‌شکۆله‌مان بۆ ده‌کات که‌ چون نووسیه‌یه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ولته‌ سه‌ره‌تاییه‌یه‌ی خۆی له‌ بواری شیعیردا. خۆی ده‌نوسیت «له بیرمه‌ معلم ناجی مه‌رحوم له‌ قیسمی ئه‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت)دا سه‌ره‌رشته‌ی ئه‌کرد، لیره‌وه په‌نجا ساڵ له‌مه‌وپێش ۱۸۸۳ی میلادی مه‌نزوومه‌یه‌کم نووسیبوو ده‌رجی غه‌زه‌ته‌ی کردبوو، له‌ژێرشیا نووسیبوو (زکای ناتراشیده) فکریکی شیوه‌ی نادروست - هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ئاخری هه‌ر ده‌بیته‌ شاعیریکی باش»^(۹). هه‌روه‌ها مامۆستا محمه‌د په‌سۆل هاوار له‌ دیوانی پیره‌میردی نه‌مردا له‌ لاپه‌ره‌ی (۹۳-۹۴)دا نووسیه‌:

«هه‌ر له‌ منالیه‌وه نیشانه‌ی ئه‌م به‌هره‌یه‌ی تیا دیاری دا‌بوو. هه‌ر له‌ منالیه‌وه هه‌زی له‌ شیعیر خۆتندنه‌وه و شیعیر له‌به‌رکردن بووه. ئه‌وه بوو له‌گه‌ڵ مامۆستاکه‌یدا له‌سه‌ر شیعیریکی خواجه‌ حافظ تیک ئه‌چێ، له‌ شاره‌زایه‌کم بیستوه که‌ وه‌ختی وه‌سمان پاشای جاف له‌ ساڵی ۱۳۰۰ی هیجریدا خانویه‌کی سێ نه‌ومی دروستکردوه، دیواره‌کانی ژووری دیوه‌خانه‌کی هه‌موو ئاوینه‌به‌نگ بووه و به‌ئاوینه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ رازیتراوه‌ته‌وه، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ئاوینه‌به‌نگ له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌نده نه‌بینه‌راوه، به‌تایبه‌تی تیره‌ی جاف که‌ کۆچه‌ری بوون و هه‌میشه‌ له‌ژێر په‌شمالا ژباون ئه‌و خانویه‌ی وه‌سمان پاشایان زۆر له‌لا شتیکی سه‌یر بووه، پیره‌میرد بۆ دروستکردنی ئه‌و خانوه و بۆ دانانی میژووی دروستکردنه‌کی ئه‌م دێره‌ی به‌فارسێ نووسیه‌:

«شد به‌توفیقی خدایی لاینام

در هزار و سیصدی هجری ته‌مام»

بێگومان ئه‌بێ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پیره‌میرد له‌ یه‌کیک له‌ مرگه‌وته‌کانی هه‌له‌بجهدا فه‌قی بووبیت و به‌بیتی ئه‌و دێره‌ ته‌مه‌نی پیره‌میرد له‌ کاته‌دا (۱۱، ۱۲) ساڵان بووبیت که‌ ئه‌مه‌ش نمونه‌یه‌کی تری زیه‌کییه‌تی»^(۱۰)

هه‌روه‌ها مامۆستا عه‌لاه‌ددین سه‌جادی هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه بیرورای خۆی ده‌ربڕیه‌وه و نووسیه‌یه‌: (له‌ ته‌مه‌نی ده‌ ساڵیدا که‌ ده‌رز (شیرین و خه‌سه‌روی نیزامی) له‌لای مه‌لا سه‌عیدی زه‌لزله‌یه‌ی ئه‌خۆتند و ئه‌بینه‌ی سه‌ره‌تای به‌م شیعیر ئه‌کاته‌وه که‌ ئه‌لێ:

(۹) ژبان- ژماره ۳۷۵-۳۱ی ئابی ۱۹۳۳.

(۱۰) پیره‌میردی نه‌مر- م. هاوار ل ۹۴.

خوداوه‌ند ده‌ر توفیق بو‌گشای

نظامی را ره‌ ته‌حقیق بنمای

ناوی توفیق له‌ کانگای دل‌یه‌وه ده‌نگ ئه‌داته‌وه، له‌ فه‌راغ کتیبه‌که‌یه‌وه ئه‌میش ئه‌م شیعیره ئه‌نوسێ:

نظامی چون به‌توفیق اب‌تدا که‌رد

ته‌عاون بین که‌ توفیقه‌ش چه‌ا که‌رد؟! (۱۱)

له‌پێش رۆیشتنی پیره‌میرد بۆ تورکیا و اتا پێش ساڵی ۱۸۹۸ که‌ ته‌مه‌نی ۳۱ ساڵ بووه هیچ به‌ره‌مه‌ییکیمان نه‌بینیه‌وه یاخود باس نه‌کراوه هه‌تا لیره‌دا بۆ جیهانی شیعیری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بگه‌رێنینه‌وه و له‌باره‌یه‌وه بنوسین. ئنجا ئه‌و که‌ له‌ ته‌مه‌نی یانزه و دوانه‌ ساڵیدا خولیاى شیعیری که‌وتیته‌ سه‌روه‌وه و هه‌تا ته‌مه‌نی ۳۱ ساڵ که‌ رۆیشتوه، دیاره‌ که‌م یاخود زۆر به‌ره‌مه‌ی هه‌بووه ته‌نانه‌ت ئه‌و شیعیره‌ی که‌ معلم ناجی له‌ رۆژنامه‌ی (ترجمانی حقیقت)دا بۆی بلاو کردۆته‌وه له‌به‌رده‌ستا نییه‌ هه‌تا شتیکی له‌باره‌وه بلێین!

ئیمه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی پێش رۆیشتنی ناو ده‌نێن هه‌نگاوی یه‌که‌م، له‌و هه‌نگاوه‌دا به‌ره‌مه‌ی هه‌بووه و وه‌ک باوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ خۆی باسی ده‌کات شیعیری، نالی و مه‌وله‌وی و مه‌حوی و حاجی قادر و... هتد. له‌ که‌شکۆله‌که‌ی خۆیدا نووسیه‌ته‌وه. زه‌وق و به‌هره‌ی له‌و شیعیرانه‌ وه‌رگرتوه و بۆته‌ شه‌یدا و عاشقی بووکی شیعیر.

هه‌نگاوی دووم به‌لای ئیمه‌وه له‌ ۱۸۹۸ه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که‌ چووه بۆ تورکیا هه‌تا گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ساڵی ۱۹۲۴دا. له‌و ماوه‌یه‌دا له‌ ولاتیکی دوکه‌وتوو و په‌رێشانه‌وه که‌وته‌ ناو ولاتیکی پیتشکه‌وتوو و شاریکی گه‌وره‌ی وه‌کو ئه‌سته‌مول که‌ شوینی زانست و ئه‌ده‌ب و کانگای هونەر و رۆژنامه‌ و شانۆ و هه‌موو جوژه‌ چالاکییه‌کی فیکری بوو. بۆیه‌ ده‌بینین که‌ مه‌وه‌رانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌، نه‌ک له‌ کوردستاندا به‌لکه‌ له‌ هه‌موو رۆژه‌لاتدا، به‌تایبه‌تی له‌وانه‌ بوون که‌ خۆتندن و پیتشه‌یشتنیا له‌ ئه‌سته‌مول بووه. ئه‌سته‌مول به‌هۆی ده‌سه‌لانی گه‌وره‌ و به‌رفراوانی ده‌وله‌تی عوسمانیه‌وه له‌لایه‌ک و ستراتیژییه‌تی شوینه‌که‌ی که‌ رۆژه‌لاتی دوکه‌وتوو و رۆژئاوا (ئه‌وروپا)ی پیتشکه‌وتوو ده‌گه‌یاند به‌یه‌کتری، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ بایه‌خیکی گرنگی په‌یدا کردبوو. ئه‌وی به‌دوای زانست و ئه‌ده‌ب و فیکربوون و په‌له‌وپایه‌دا بگه‌رایه‌ پرووی ده‌کرده‌ ئه‌و شاره‌. پیره‌میرد له‌باره‌ی پیتشه‌یشتنی خۆیه‌وه له‌ ئه‌سته‌مول له‌ زۆر مونساه‌به‌دا به‌ئاشکرا نووسیه‌یه‌، له‌وه‌سیه‌تنامه‌که‌یدا ده‌فه‌رموویت «به‌نیوه‌ خۆتنده‌واری له‌ سلیمانی ده‌رچوم و خۆتندنیکێ به‌رزم

(۱۱) میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لاه‌ددین سجادی ل ۴۶۲.

هینایه وه». (۱۲) یاخود نووسیویه «ئیمه زۆرترمان له ویتوه له ئەسته موڵه وه پینگه یشتووین» (۱۳)، ههروهها باسی ئەوه دهکات که هه چچی زانیاری و رۆشنبیری خۆی ههیه هه مووی له وئ له ئەسته موڵ کۆکردۆته وه و له ناو مێشکیا هه ئی گرتون و له بری کتیب و کتیبخانه هه موو جار بۆ مێشک و بیره وه ری و توانای شت له بهرکردنی خۆی دهگه رپته وه و به هری لئ و هه ده گرت و دایده رپته وه، پیره میرد ئەو توانای له مېشکا هه گرتن و له بهرکردن و بیرتیریهی خۆی به تووره که یه کی ئارد شو به ناندوو که هه چهند هه لپته کیتنی تۆزی لئ بهرز ده بیته وه، دنوو سیت «هه چچی تۆ بلتی کتیب و مه نخهزه له لام نیبه و به ده ستمه وه نیبه، سه رمایه یه که م (حافظ) هیه، هه چچی ئە نووسم له تووره که کۆنه جا وه که ی ناو که لله می هه ر دینم که هه شتا ساله من هه لپته ته کینم، وه ک جهوالتی ئارد تۆزی لئ ئە بیته وه» (۱۴).

به راستی ئەو مه به سته ی پیره میرد بۆی رۆیشتبوو وه ماوه ی بیست و پینج سال و لاتتی خۆی و خیزانه کی له پیناودا به چن هیشته بوو به وه بری سه رکه و تنه وه گه یان دیه ئاکام و جیگای شیاری خۆی. کاتیک ته ماشای چالاکیه ئه ده بی و سیاسیه کانی ده که ین که له تورکیا نواندوو به تی له پیناوی نه ته وه و نیشتمان هه که یدا بۆمان هه ر ده که ویت که له رۆژی یه که می گه یشتیه وه به تورکیا به رنامه ی خۆی بۆ داناوه و ساتیک نه وه ستاوه و رۆژیکتی له و ماوه زۆره به فیرۆ نه داوه. ئنجا پیش ئە وه ی به وردی ئەم لاینه ی ژبان و تیکۆشانی ئە ده بی ئەم بلیمه ته روون بکه مه وه، پیرسته باسیکی بروا پینکراوی خاوه ن به لگه ی ئەو سه فه ره بنوو سین، که پیره میرد یه کتیک بووه له ناو ئەو کاروانه دا که له سلیمانیه وه چۆنه ئە سته موڵ.

هه موو ئەو سه رچاوانه ی که باسی ئەم سه فه ره ی پیره میرد ده که ن که سالی ۱۸۹۸ بووه ئە وه نده ده لێن که پیره میرد له گه ل شیخ سه عیددا ده چیت بۆ تورکیا. به لام ئیمه گه لئ زانیاری نویمان له م باره یه وه ده سته که وت، به تایبه تی له م دوا ییه دا که یاداشته کانی شاعیری نه مر زیوه ر (۱۵) بلا بووه وه و له چهند لاپه ره یه کدا باسی ئەو کاروانه ده کات که خۆی یه کتیک بووه له وان.

له کاتی خۆیدا دوو کاروانی شیخانی سلیمانی سه فید زاده کان له سه ر داوای سوڵتان سه بدو له مه مید و فه رمانی حاجی کاک ئە حمه دی شیخ به ره وه ئە سته موڵ رپکه و تووه. سه به ارت به مه با بزاین زیوه ره له یاداشته کانی چی نووسیوه: «سوڵتان سه بدو له مه مید سه به ب به ئیخلاسی که ده رحه ق سادات و مه شایخی هه بوو، ده رحه ق به حه زره تی کاک ئە حمه د زیاتر بوو، کاک ئە حمه دیش له بهر ئیختیاری توانای سواری و سه فه ری نه ما بوو، ئەو ئاره زوه ی هه ره له دلا بوو،

(۱۲) بروانه لاپه ره (۴۷) ی ئەم دیوانه.

(۱۳) بروانه ژین - ژماره ۸۹۳ سالی ۱۹۴۷.

(۱۴) ژین - ژماره ۸۹۶ سالی ۱۹۴۷.

(۱۵) گه نجینه ی مه ردان - زیوه ر. سالی ۱۹۸۵.

سوڵتان ئیراده ی کرد که سه فید و وه لی سه دی کاک ئە حمه د، شیخ سه عید بچیتته ئە سته نبوول بۆ حوزوری شاهانه، ئە ویش له سه ر ئەو ئە مره ته شریفی چوو وه ناییلی ئینعام و ئیلتیفاتی پادشاهی بوو.

له پاش چهند سالیکی تر دووباره ئە مری کرد که شیخ سه عید بچیتته وه بۆ خدمه ت زاتی شاهانه. مه رحوم شیخ ته داره کی سه فه ری رپکخست له خزمان و ئە شراف و عوله ما و خدمه تکار نزیکي چل که سی ئینتخاب کرد که له و سه فه ره له خدمه تیا بن. له ئە قاریب شیخ مسته فا و شیخ عومه ری برای و شیخ مه حمودی کوری. باقی له ئە شراف و موخته به ران و عوله ما بوون. به واسیته ی جهابی شیخ مه حمود که مه رحه مه ت و ئیلتیفاتی له گه ل من هه بوو منیشی داخلی هه یه ته ی سه فه ریه بووم. ئیراده ی شاهانه سادر بوو که هه موو مه ساریفی رپگای شیخ و ته به عه ی هه تا ئە سته نبوول له سه ر حوکومه ت بن» (۱۶)، هه روه ها زیوه ره له باسی پیره میرددا هه ره له و یاداشته ناو باسی سه فه ری پیره میرد ده کات بۆ حه ج له گه ل شیخ مسته فای نه قیب و شیخ سه عیددا، دنوو سیت «له خدمه تیا (له خدمه ت شیخ مسته فا) دا چوو بۆ ئە سته نبوول و له ئە سته نبووله وه ئیشتراکی سه فه ری جیجازیسی کرد، ناییلی ته وافی بیت الله بوو. که نه قیب له مه ککه ی موکه ره مه وه وه فاتی کرد له خدمه ت شیخ سه عیددا دیتته وه ئە سته نبوول» (۱۷) هه روه ها له باره ی پیره میرد ده وه دنوو سیت: «ره فیقی سه فه ر و حه زه رم، دۆستی دانا و موخته به رم، پیره میرد» (۱۸).

پیره میرد له ساله کانی یه که می گه یشتینیدا به تورکیا و هه ره له و کاته وه که ئە ندامی مه جلیسی عالی ئە سته موڵ و قوتابی کۆلیجی حقوق بووه ده سته ی کردوو به نووسین و وه رگێرانی شیعر و وتار و زیندوو کردنه وه ی ئە ده بیاتی کوردی و ناساندنی به و جیهانه نوئیه. لیزه دا ناوی ئەو گوڤار و رۆژنامه نه دنوو سین که پیره میرد یاخاوه ن و سه رنووسه ری بووه یاخود ده سته ی نووسه رانی بووه یا نووسه ریکی چالاک بووه و به به شداری قه له مه که ی لاپه ره کانیانی رازاندۆته وه.

- ۱- گوڤاری (ره سملی کتاب)، خاوه نی ئیمتیاز حاجی توفیق به گ ئە سته موڵ.
- ئیمه له باره ی ئەم گوڤاره: سالی ده رچوون و داخستنی، ژماره کانی، به چه ند زمان ده رچوو، باباته کانی چی بوون و نووسه ره کان کئ بوون، هیچ زانیارییه کمان ده ست نه که وت.
- ۲- رۆژنامه ی کورد یاخود (کورد ته عاون و ترقی غزه ته سی).

رۆژنامه یه ک بووه، به کوردی و تورکی له ئە سته موڵ یه که م ژماره ی له ۹ ی تشرینی دووه می سالی ۱۹۰۸ دا ده رچوو. هه تا حوزه برانی سالی ۱۹۰۹ به رده وام بووه. خاوه نی ئیمتیازی حاجی توفیق به گ بووه و سه رنووسه ری (ئه حمه د جه میل پاشا) بووه. ده نگه ی کۆمه له ی کورد - کورد

(۱۶، ۱۷، ۱۸) گه نجینه ی مه ردان - زیوه ره لاپه ره کانی ۵۶، ۵۷، ۱۴۷، ۱۴۸.

تعاون و ترقی جمعیتی - بووه که شیخ عبدولقادی شه مزینی سه روکی بووه.

۳- له گه ل (فائق صبری بهگ) رۆژنامه ی (مصور محیط) یان دهر کردووه.

۴- له زۆریه ژماره کانی گوڤاری (ژین) ی نهسته موولدا شیعر و نووسین و وهرگیترانی ههیه. ئەم گوڤاره له سالی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ له نهسته موول به کوردی و به تورکی دهرچوووه ئیمه ههتا ئیستا پانزه ژماره مان لی بینووه که بهریتز، ئەدیبه دلسۆزی کوردستانی تورکیا (محهمده ئەمین بۆژ نه رسلان) له سوید چاپی کردۆتهوه و تهواوی ژماره کانی وهرگیترانه سه ر پیتی لاتینی.

۵- له رۆژنامه ی (شه مس) دا زۆرجار دهینوسی، له تورکیا وه شیعر و نووسینی بۆ نه نارد بۆ تاران. خاوه نی ئەم رۆژنامه یه (سهید حسینی ئیترانی) بوو. پیره مپیرد له م باره یه وه نووسیویه «گه لی خزمه تی غه زه ته ی شه مس- م نه کرد که سهید حسینی ئیترانی خاوه ندی بوو» (۱۹).

۶- له گوڤاری (فه رهنگ) و رۆژنامه ی (شه فهقی سورخ) دا نووسین و شیعره هه بووه ده نووسیت «ئه و سه رده مه که رۆژنامه ی (شه فهقی سورخ) و مجله ی (فه رهنگ) له تاران دهرده چوو هه میشه من له نهسته موول وه مه قاله و شیعرم بۆ نه ناردن» (۲۰)

پیره مپیرد به ره مه کانی به هۆی (ئاغا تاهیری هه مه دانی) به وه دهنارد بۆ تاران.

۷- زۆر جار سه روتاری بۆ رۆژنامه ی (اقدام) و (حریت) نه نووسی.

۸- کاتی له نهسته موول له ساله کانی ۱۹۰۴-۱۹۱۲ دا گوڤاری (اجتهاد) (۲۱) له لایه ن عه بدوللا جه وده ته وه دهرده چوو، به ره مه می خووی و نه ژادی کوری بلا و ده کرده وه، پیره مپیرد له م باره یه وه ده لیت: «عه بدوللا جه وده ت له پاش مه شرو تیه ت که له نه وروپا وه هاته وه، له نهسته موول بوو، زۆر تر له هه موو که س من له خزمه تیا بووم خۆم و نه ژادی کورم (به نظم و نشر) له مجله که پیدایه خزمه تمان ههیه».

۹- له رۆژنامه ی (ترجمانی حقیقت) ی معلم ناجیدا که له تورکیا دهرچوووه شیعره ههیه.

۱۰- به هۆی (داود حه یده ری کوری ئیبراهیم حه یده ری) به وه که له دهرچوانی خویندنی به رزی فه رهنسه بوو، شیعره نالی و نووسینی کوردییان به فه ره نسی ناردوووه بۆ رۆژنامه ی (تان) که له پاریس دهرچوووه.

ئیستا له هه موو ئه و شیعر و نووسین و وهرگیترانه جوۆر به جوۆرانه ی پیره مپیرد له و گوڤار و رۆژنامه نهدا جگه له به ره مه کانی پانزه ژماره ی گوڤاری ژین نه بیت ئیتر هه چمان به ده سه ته وه نیبه و به داخه وه دۆزینه وه و وهرگیترانی تورکی و فارسییه کانی شی رۆژ به رۆژ زه حمه تتر و دوورتر

(۱۹-۲۰) ژین ژماره ۸۵۵ سالی ۱۹۴۷.

(۲۱) له باره ی ژبان و به ره مه می عه بدوللا جه وده ته وه ته ماشای گوڤاری کاروان بکه ژماره ۳۷ سالی ۱۹۸۵ لایه ره کانی ۴ هه تا ۱۲.

ده که ونه وه. من له و باوه ره دام که به ره مه می شاعیر و ئەدیبه و رۆژنامه نووسیکی وه ها له ماوه ی بیست و پینج سالدا، له ناو جیهانیکی شارستانی نهسته موولدا بۆ خووی که ره سه ی کتیبیکی سه ره به خو یاخود چهن د دیوانی شیعره. واتا ئیمه له و هه موو گه وه ره به نرخانه و له چهن دین لایه ره ی میژووی ژبان و به ره مه می به کیک له شاعیر و ئەدیبه گه وره کاغان بۆ به شین و هه یچی لی نازانین. رۆژتیک ئه و به ره مه مانه بدۆزینه وه و ئه وانه ی کوردی نین بکرتنه کوردی ئه و له لایه نیکی فراوانی شارراوه ی ژبان و به ره مه می پیره مپیرد ئاگادار ده بین و پرووناکی ده که ویتنه سه ر لایه نیکی تاریکی میژووی نه ته وه هه مان.

وه ک و تمان گوڤاری ژین ۱۹۱۸-۱۹۱۹ بیست و پینج ژماره ی له نهسته موول لی دهرچوووه و ئیمه (پانزه) ژماره ی مان به هۆی که له پورناس و دلسۆزی رۆشنبیری کوردی مامۆستا (عه بدولرهبیب یوسف) وه ده سه تکه وت.

پیره مپیرد له زۆریه ی ژماره کانییدا به م ناوانه وه به ره مه می ههیه:

- سلیمانیه لی توفیق، س.ت، سلیمانیه لی مه حمود نه ژاد، سلیمانیه لی م. نه ژاد توفیق، م. م، سلیمانیه لی و داد، اسماعیل و داد. ئەمه ش نووسینه کانیه تی:

۱- کردلر و یقوده دکل- ژین ژماره (۱)، ۷ ی تشرینی دووه می ۱۹۱۸-۱۳۳۴ ی رۆمی ل ۵ نه سه ته موول.

۲- ادبیات کردیه دن بعض نمونه لر - ژین ژماره (۲)، ۱۴ ی تشرینی دووه می ۱۹۱۸-۱۳۳۴ ی رۆمی ل ۹.

۳- ژین مجموعه سی واسطه سیله کردی بتلیسی قرداشمه. واتا به هۆی گوڤاری ژینه وه بۆ برام کوردی بتلیسی - ژماره (۴)، ۲۸ ی تشرینی دووه می ۱۹۱۸ ی زاینی- ۱۳۳۴ ی رۆمی ل ۱.

۴- شیعره ی (کاروانی غه م) ژماره (۵)، ۱۲ ی کانوونی دووه می ۱۳۳۴ ی رۆمی، ۱۹۱۸ ی زاینی، ل ۷.

۵- چامه که ی نالی (قوربانی تۆزی رینگه تم) به ناو نیشانی (مکتوب منظوم) هه ر دپرتیک له و شیعره به ناو بانگه ی به رانبه ری کرده به تورکی. ژین ژماره (۶)، ۲۵ ی کانوونی به که می ۱۳۳۴، ۱۹۱۸ ل ۱۲.

۶- به شی دووه می ئه و کاغه زه ی که له ژماره (۴) دا به شی به که می بلا و بو بو وه. وه بۆ کوردی بتلیسی ناردبوو. به ناو نیشانی «هه ندی جار به هۆی پارچه به ردیکه وه میژووی میللله تیک له نه فسانه کان زیاتر دیاری نه کرتیت». ژین ژماره (۷)، ۲ ی کانوونی دووه می ۱۳۳۴ ی رۆمی ۱۹۱۸ ی زاینی.

۷- ادبیات کردیه دن بعض نمونه لر - هه مان ژماره ی پیشوو.

۸- کورد و تورک برلکی، ژماره (۸)، ۹ کانوونی دووه می ۱۳۳۵، ۱۹۱۸ ی زایینی ل ۱.
۹- له هه مان ژماره دا شیعریکی پیره میتردی تیا به ناوی (بر کورد جوجفنک احتساساتی) ل ۱۱.

۱۰- کوردجه لسانز - ژین ژماره (۹)، ۱۶ ی کانوونی دووه می سالی ۱۳۳۵ ی رومی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۱- نووسینی له کورده به ناویانگه کافمان (حضرت مولانا خالد - قدس سره الطیبة) گوڤاری (ژین) ی ئهسته موول، ژماره (۱۰)، ۲ ی شویاتی ۱۳۳۵ ی رومی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۲- ژین غزته سنه - گوڤاری (ژین) ئهسته موول ژماره (۱۱)، ۱۵ ی شویاتی ۱۳۳۵- ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۳- کوردلرده وهی زکا- (ژین) ژماره (۱۲)، ۲۵ ی شویاتی ۱۳۳۵ ی رومی ۱۹۱۹ ی زایینی. ل ۴. ئه نووسینه ی پیره میتردی بریتیه له پیشه کیهک و شیعریک. له و پیشه کیهک دا باسی شاعیره نه خوینده واره کانی کورد دهکات که شیعره کانیان تنها له به هره ویه وه شیعره که ی (ئه حمده به گی کوماسی) دنووسیتته وه و به رانه بری دهیکات به تورکی. به لام وهک له م کتیبه دا روئمان کورده وه که پیره میتردی ئه و شیعره ی به ی (حه مه ناغای در به ندغه قهره) زانیوه و له گه ل شیعره ی (گلکوی تازه ی یار) دا لیتی گوڤراوه.

۱۴- بیر مکتوب، گوڤاری (ژین) ئهسته موول - ژماره (۱۵)، ۳۰ ی مارتی ۱۳۳۵ ی رومی ۱۹۱۹ ی زایینی. ل ۱.

وهک وتمان ئیمه هه تا ژماره (۱۵) ی ئه م گوڤاره مان دهستکه وتووه وه (۱۰) ژماره ی ماوه، دیاره له وه ده ژماره به دا گه لی نووسین و شیعره ی پیره میتردی تیا به . هه روه ها شیعره ی به ناویانگی (سروودی نه ورۆز) له به کئ له وه ده ژماره به دایه . به لام نازانین کام سروودی نه ورۆزه. که ئه لئین مارشی نه ورۆز، رهنگه سروودی (ئه م رۆژی سالی تازه به نه ورۆزه هاته وه) بیتا!

حاجی توفیق بهگ. هه تا سالی ۱۹۲۳ له تورکیا ده مینیتته وه و دوا پله ی کاری میری (متصرفی ئه ماسیه) بووه. به هۆی شوڤشی کورد له تورکیا و تیچکچوونی باری ژبانی کورده کانه وه، وه به هۆی ئه وه ی که پیره میتردی خوڤشی ئه ندامی کومه له ی کورد بوو، وه به کیک بوو له کورده رۆشنبیر و ئه دیب و سیاسیه کانی ئه و کاته، نه ی توانی مینیتته وه و ژنه که ی و هه ردوو کوره که ی (نه ژاد و و داد) له تورکیا به جج ده هیلئ و به رپه گه ی (حه له ب) دا سالی ۱۹۲۴ دیتته وه بو (به غدا) و له ویه بو سلیمانی.

له و کاته دا رۆژنامه ی (ژیانه وه) له سلیمانی درده چوو، وه هه والی گه یشتنه وه ی پیره میتردی بلاو ده کاته وه «جه نابی توفیق به گی مه حمود ناغا که بیست و سی ساله له وه تنه دوورکه وتوته وه

شهوی ۳۰ کانوونی دووه می ۱۹۲۵ ته شریفی هاته وه ممله که ته که مان به قدوومی ئه م زاته زۆر مه سروور و خوڤحاله، به ناوی هه موو خوولا تیبیه که وه به خیره هاتنی ده که یین» (۲۲).

حاجی توفیق له گه یشتنه وه بو سلیمانی توخنی هیچ کار و فه رمانیکی ده ولته نه که وت و هه موو ژبانی خو ی ترخان کرد بو خزمه تی ئه ده بی کوردی. سالی ۱۹۲۶ که رۆژنامه ی (ژیان) له لایهن شاره وانی سلیمانییه وه درچوو، پیره میتردی سه ربه رشتی کرد و به ره هه می خو ی تبا دا بلاو کورده وه.

به ره هه مه کانی به ناوی (حاجی توفیق بهگ) وه بلاو ده بو وه. هه تا بو به که مچار له گه ل بلاو کورده وه ی شیعره ی (به یانی بوو له خه وه هه ستام که روانیم به فره باربوه) دا له ژماره (۳۱۲) ی رۆژنامه ی (ژیان) ی سالی ۱۹۳۲ ناوی خو ی له (حاجی توفیق بهگ) وه کرد به پیره میتردی. هه تا له سالی ۱۹۲۳ دا که (حوسین نازم) کوچی دوا بی دهکات، پیره میتردی ده بیت به خاوه ن و به رپر سیاری. خو ی له م باره به وه دنووسیت «زۆر دلشکستم به کوچ کردنی هاوده ردیکی وهک حسین ناظم بهگ، گه رچه منیش ریبوارم و نزیک به بوارم به لام هیشتا هیوادارم (ژیان) مان نزیک بوو به نه مان چونکه ئیتر (بلدیة) هیچی پی خه رج نه ده کرا، ناچار له گوڤه نشینی هاته ده ری و دهستم دایه داوینی (ژیان). چاک چاک له دهست ناده م، ئیستا به سه ربه رشتی (ژیان) و چاپخانه که م وهک خو م پی به ها و به هیوا ی بیته به ها، گرتوه ته ئه ستو، ئه زانم باوهرم پی ده که ن که تیده کوڤشم په نا به به زدانی پاک، ده بی به نه سه ر. ئه مه نده هیه هه موو کالایه به خریدار دیتته بره و، من به خریداره کان ده نازم و پشتیوانیش له خوا ده خوازم» (۲۳) ئنجا ئه گه ر به وردی ته ماشای با به ته کانی رۆژنامه ی ژبان بکه یین، به تاییه تی له و ژماره به وه و هه تا دوا ژماره ی (ژیان) که ژماره (۵۵۳) بوو وه له (۱۰) ی مارتی ۱۹۳۸ دا درچوو زۆر به یان به ره هه می قه له مه جوانه که ی پیره میتردی خو یه تی، به تاییه تی سه روتاره کان و په ندی پیشینیا نه کان و شیعره وه رگیترا وه کانی مه وه لوی و... هتد. به راستی مرۆڤیک له و ته مه نه دا و له ناو کومه لئیکی دوا که وتوودا و سه ره رای که م ده رامه تی و پروبیانووی ده ولته بتوانیت به ته نیا حه وت به شی رۆژنامه به که هه موو هه فته به که پی دوا که وتن ناماده بکات و بلاوی بکاته وه شایانی هه موو ریز و نه مری و به رزیبه که و هه تا هه تاییه له ویژدانی نه ته وه که ییدا سه دایه کی بلند و ناوازیکی نه مر و به سه ره هاتیکی نه ته وه بی پیرۆزه.

له سالی ۱۹۳۸ دا، مه جید یه عقوبی، که تورکیکی ره گه زبه رست و دژ به کورد بوو بیانووی به پیره میتردی گرت و رۆژنامه که ی داخست، به لام پیره میتردی کولی نه دا و چاپخانه به که به ده ست هیئا

(۲۲) ژبانه وه - ژماره (۱۴)، ۲ ی شویاتی ۱۹۲۵.
(۲۳) ژبان - ژماره (۳۲۲) سالی ۱۹۳۲.

و ئىمىتيازى بۆ وەرگرت و لە ۲۶ى كانونى دووهى ۱۹۳۹دا، لەسەر ھەمان ژمارە و زنجىرەى (ژيان) ژمارە (۵۵۴)ى رۆژنامەى (ژيان)ى بلاوكردهوه و ھەتا ژمارە ۱۰۱۵ى لە ۱۵ى حوزەبىرانى ۱۹۵۰دا بلاوكردهوه، و اتا ھەتا چوار رۆژ پيش كۆچ كردنى، دوا ژمارەى رۆژنامەكەى پيشكەش بەجىھانى رۆژنامەگەرى ئەو كەى كرد. بۆ شارەزابوونى تەواو لە كاروانى پر شانازى رۆژنامەى (ژيان) و (ژيان) و ھەولتى پىروۆزى بى كۆلدانى پىرەمىرد، ئەم نووسىنەى شىخ سەلامى شاعىر بلاوكردهوه كە لە ھاھنگى بىست سالى (ژيان)دا لە سالى ۱۹۴۶دا، خوتىندوو بەتەبە و پىرەمىرد خۆى ئەو يادەى ساز كردوو و لە ھاھنگەكەدا بوو و دواپيش خۆى ئەو نووسىنەى شىخ سەلامى لە ژمارە (۸۱۹)ى، (ژيان)ى ۷ى شوباتى سالى ۱۹۴۶دا بلاو كردهوه و تەواوى چىروكى ژيانى ئەو رۆژنامە نەمرەيه:

«ژيان لە سلىمانى لەسەر حساب و چاپخانەى (بەلەدىە) دەرئەكرا. لە ۲۶ى كانونى دووهى ۱۹۲۶ى ميلادىدا ژمارەى يەكەمى دەرچوو. ئەم رۆژنامەيه رۆژنامەيهكى كوردى و ھەفتەيهى بوو. سەرەست بوو بە نووسىنەى ھەموو شتىك پىرەمىردىش جاروبار بە نووسىن بەشى خۆى تى ئەخست. لە ۶ى مايسى ۱۹۳۲دا مودىرى چاپخانەى ژيان حوسىن نازم ئەفەندى مرد و پىرەمىرد كرا بە مودىرى چاپخانە و معاشىك كە بۆ مودىر دانرايو پىرەمىرد قبولى نەكرد. لە ژمارە (۳۲۱) ھو دەستى دايه تا ژمارە (۴۰۶) ئنجا لە ۱۴ى ئابى ۱۹۳۴دا چاپخانەكەى لە (بەلەدىە) گرت بە ئىجارە و ئىمىتيازى ئەم رۆژنامەيهى بۆ خۆى دەرکرد و بە ھەموو ھىزى دەستى دايه. لە ۳ى ئابى ۱۹۳۵دا لاپەرەكانى لە چوار ھو كە بەشەش و دەستى كرد بە بلاو كوردنەوى نووسىنەى لاتىنى. لە ۳ى ئابى ۱۹۳۷دا ژمارە گەيشتە ۵۳۸، ئىجازەى چاپخانەكە دواى ھات و بۆيان تازە نەكردەوه. خۆ ھەواى خزمەتى ئەدەبىش لە سەرى پىرەمىرددا كەلكەلەى ئەكرد. ناچار دەستى دايه پيشەوه، چاپخانەيهكى گەورەتر بە پىتى تازەوه لە ۲۰ى ئەبلولى ۱۹۳۷دا كرى و ژمارە ۵۳۹ى دەرکرد و بەقەدەر ماكنەكەش رۆژنامەكەى زل كرد.

لە ۱۰ى مارتى ۱۹۳۸دا لە پاش دەرکردنى ژمارە ۵۵۳، بەھۆى ئەو ھو كە جارجار بەلاتىنى ئەبىنوسى و بەكردنەوى ئاگرى نەورۆز، خىرخوا (دوشمن) لى نەگەرەن و وتىيان پىرەمىرد ئەبەوى كورد بكا بەگاور و مەجوسى و رۆژنامەكەى داخرا.

بەو ھۆى كۆلى نەدا و لە پاش چەند مانگىك ئىمىتيازى رۆژنامەى (ژيان)ى وەرگرت. لە ۲۶ى كانونى دووهى ۱۹۳۹ى يەكەم ژمارەى دەرکرد. بەلام لەبەر ئەو ھۆى ژيان و ژيان خوشك و برا بوون نەبوست زنجىرەى ژيان جىبا بكا تەو و ھەر لەسەر زنجىرەى ژيان ژمارە (۵۵۴)ى (ژيان)ى دەرکرد. دوشمنى زالىمى خوتىنمىزى زكماك. مەجىد يەعقوبى، نەك تەنھا رۆژنامەى (ژيان)ى داخست، لام واى پىرەمىردىشى بەرەنگى تەنگەتاو كرد شارى سلىمانى كە مەلەبەند و

نىشتمانى بوو و ئەستەموولتى بۆ بەجى ھىشتبوو، بەجى ھىشت و رووى كرده بەغدا. ئايا لەبەر خاترى پىرەمىرد و ياخود لەبەر خوتىشايتى عائلە و يا بەشەرپەرورى، (تەھا پاشاى ھاشمى) كە وەزىر بوو، ئەمىرى دەرچوونى ژيان بە (ژيان)ى بۆ پىرەمىرد دەرکرد. پىرەمىرد دىسان بەدەستى وەبىسكە و سوزنى پۆلاين ھا تەو سەربارى بەرەبۆر و بەبى ترس و پىرس لە جارەن چاكتەر دەستى پىكرد.

مودەتتىكى كەم حوسىن نازم ئەفەندى مودىرى ئەم رۆژنامەيه بوو لە دواى ئەو دىسان عەلى ئەفەندى عرفان و لە پاشا پىرەمىرد بەبى معاش لەسالى ۱۹۳۰-۱۹۳۱ لەژىر رىباسەتى (مىستەر يانخ) كە وەكىلى مندوب سامى عىراق بوو لەگەل جەعفەر پاشاى عەسكەرى رىيس الوزرا و جمىل مدفعى، وەزىرى داخلىە و جەمال بەگى بابان وەزىرى عدلىە بۆ ئىستفتاى ژيانى كورد ھا تە سلىمانى. لام واىە زۆرتان لەبىرتانە كە ئەم رۆژنامە بى دنگە بەرەنگى راپەرى ئەتوانم بلىم ھىچ رۆژنامەيهك لە ھىچ كات و ھەلىكا بەو رەنگە پر بەدەم ھاوارى جانسۆزى بەرز نەكردتەوه. ئەو كاتە ۵، ۶ ژمارەى دەرچوو، باوەرتان بى ھەرىكەلەو ژمارە جوانانە پىوتىستە مىللەتى كورد لە گەنجىنەى ئامالى مىللىدا لە ژور ھەموو مەجەو ھەراتى سىياسى مىللىەو ھەلىواسى. (ژيان)ى شىرىن وەكو وترا ھا تە سالى ۱۹۳۷ لەلايەن پىرەمىردەوه لەژىر گەلى نارەحتىدا ژيانرا. ھەر لەم سالىدا مەجىد يەعقوبى متصرفى سلىمانى رۆژنامەكە و جەمەبەتى زانستى كە ئەو بىش سالى ۱۹۲۵ لە سلىمانى دروست كرابوو ھەردووكى داخست.

(ژيان) و (ژيان) ئەم دوو رۆژنامەيه زۆر بەزەحمەت و نارەحتى ژيانو كە ھەر رۆژى بەناوى و ھەر ساتى بەداوى گىرۆدە و خنكاون. بەلى، ژيانى ئەم دوو رۆژنامەيه ژيانى تالى قەومى لىقەوماوى كورد وەكو سىنەما پىشان ئەدا.

ھەرچەن دلمان بەو ھۆى ئەكرد، كە تۆزى تەمى نەزانى لەسەرمان رەبەوتەوه و ھىواداربوون بارى سەرشانى ژيان بەھۆى زانين و تىگەبىشتنەو ھەموو بوو، بەلام نەمانزانى كە ھىشتا رۆژى زانين و تىگەبىشتن و پىگەبىشتنى كورد زۆرى ماو ھەلپىت و بارى قورس و گرانى ژيان ھەر لەگرانىە و لەم پايزەدا ئەو ھەندەى نەمابوو (ژيان) بەرگەلاپىزان بگەوى. نزىكەى مانگى بوو كاغەزى سالانەى برابو ھو. پىرەمىرد پى نەكرا پارەى ئەو دوانزە بەند كاغەزەى سالانە بىترى، كە دواى داواكردن رازى بوو بوون بەنرخى حكومەت بىفرۆشن. بەلام دىسان پىرەمىردى جوان وەكو جارەن دانەما و لە چوارى كانونى يەكەم ۱۹۴۵دا خانووەكەى كە جىگەى خۆى و چاپخانەكەى (ژيان) بوو خستىبە بارمەتى رەھنى ئەيتام بەشەست دىنار. بۆ بەيانى، كتوپر دوانزە دىنارى بەھوالە نارد بۆ مودىرى گەلاوژ.

بەرھەممەکانی پیرەمێرد

جگە لە کاری رۆژنامەگەری، پیرەمێرد ئەم بەرھەممانەیی ھەیە:

۱- دیوانی مەولەوی (ئەسڵ و رۆح)، سالی ۱۹۳۵، لە چاپخانەکەى خۆى بەدوو بەرگ لە چاپى داو. دەقى ھەورامى شیعەرەکەى ناوناو (ئەسڵ) و بەرامبەرى ھەرى گێراوئەتە سەر شیتوھى سلیمانى و ناوى ناو (رۆح)، و اتا رۆحى مەولەوى، پیرەمێرد لەم کارەدا زۆر سەرکەوتوو بوو و ھەک خۆى لە پێشەکی ئەو بەرگەدا نووسیبو، ئەم زاتانە لە ھەندى وشە و واتای ھەورامیبەکەدا بۆ ھەرگێرانی یارمەتیبیان داو.

ا- مەلا عەبدوڵلای مەریوانى

ب- مەلا عەزیزى موفتى سلیمانى

ج- (گۆزان)ى شاعیر

۲- مەم و زین: کە چیرۆکیکی تراژیدی دلداریبە، پیرەمێرد چیرۆکەکەى لە شیتوھى شانۆنامەدا نامادەکردوو و لە ھەردوو لایەنى قەوارە و ناوەرۆکەو لە مەم و زینى (ئەحمەدى خانى) جیاوازە. سالی ۱۹۳۵ لە چاپخانەى خۆى لە چاپى داو. لە بەرگەکەیدا نووسیبو «دلداریبەکى پاک و خاوپى گيانى بەگيانى، سەودایەکی پر لە عەشقى پیرۆزى یەزدانى، لە کوردستانا رووی داو».

لەکاتى خۆیدا ئەم چیرۆکەى پیرەمێرد کراو بەشانۆگەرى لە سلیمانیدا.

۳- چیرۆکی دوانزە سوارەى مەریوان - سالی ۱۹۳۵ نووسیبو.

۴- چیرۆکی مەحمود ئاغای شیبوگەل - سالی ۱۹۴۲ نووسیبو و لەکاتى خۆیدا لە سلیمانى خراوئەتە سەر شانۆ.

۵- گالتە و گەپ - سالی ۱۹۴۷، بریتیبە لە ھەندىک رووداوى خۆشى ناو کۆمەلى کوردەوارى، ھەم بۆ پێکەنین و ھەم بۆ پەندە.

۶- رۆمانى کەمانچەژەن، سالی ۱۹۴۲ لە تورکیبەو ھەورامى بەکوردى، ئەم چیرۆکە لە بنەرەتدا بەرھەمى نووسەرى دانیمارکی (ئەندرسن)ە، بەلام لەکاتى خۆیدا و ھەتا ئەم سالانەى دوایش نەزانرابوو کە نووسەرەکەى کێبە، ھەتا لە سالی ۱۹۷۹دا کاکەى فەللاح لە چاپى داو و بەھۆى دکتۆر (عەلى کەرىم عەلى)یەو زانراو چیرۆکی (ئەندرسن)ە. ھەرھەما پیرەمێرد لەکاتى خۆیدا، لە پێشەکی ھەرگێرانەکەیدا ناوى (توفیق بەگى میرنالا) یاخود توفیق بەگى کەرکوکى نووسیبو، کە چیرۆکەکەى کەردبوو بەتورکی.

۷- دیوانى مەولانا خالیدى نەقشبەندى - کە بەزنجیرە لە رۆژنامەکەیدا بلاوى دەکردو و ماوھى نەبوو لە کتیبىکدا چاپى بکات.

۸- شیعەرەکانى ھەلى دێوانە و بیسارانى، ئەوى کە دەستى کەوتبى، لە ھەورامیبەو کەردووبە بەشیتوھى سلیمانى. جگە لە شیعەرى گەلى لە شاعیرانى ھەورامان و زەنگەنە. ھەک (شەفیح و مەلا ولدخان و مەجذوب و فخر العلما و مەلای جەبارى و عەبدوڵلا بەگى زەنگەنە و... ھتد).

۹- کۆمەلىک پەخشانى ھونەرى جوانى نووسیبو و لەلایەن ئیمەو کۆراوئەتەو و لیکۆلینەوھى لەسەر نووسراو.

۱۰- زنجیرە و تارىک دەبارەى مێژووى کورد، مێژووى میرنشینی بابان و خێل و تیرەکانى جاف و گەلى رووداوى مێژووى گرنگ کە بابەتى کتیبىکى گەورەبە.

۱۱- ھەزاران بەیت شیعەرى ھەبە کە پەندى پێشینیانە و خۆى بەشیتوھەکى ئەدیبانە و شاعیرانە ریکى خستوونەتەو. بەزنجیرە لە رۆژنامەکەیدا بلاوى کەردوونەو و دواییش کاکەى فەللاح ھەمووى کۆکردۆتەو و لە چاپى داو.

۱۲- چەندەھا بەند و بەیتى فۆلکلۆزى و چیرۆکی فۆلکلۆزى و چیرۆکی منالان و مەتەل. کە ئەمیش دەبیتە کتیبىک.

پیرەمێرد و چیرۆک

پیرەمێرد سەرەرای ئەو ھەموو سەرقالى و راپەراندنى کارى رۆژنامەنووسى و شیعەر و ھەرگێران و نووسینی ھەمە چەشن لە بواری کورتە چیرۆکی کوردیدا چەند چیرۆکیکی ھونەرى و جوانى ھەبە، کە بابەتەکانیان کۆمەلایەتیبە و لە کەلەپوورى کۆنى کوردەواریبەو ھەورامى کەردوون. ھەموو ئەم چیرۆکانەى لە (گۆقارى گەلاوێژ)دا بلاو کەردۆتەو. گەلى لە نووسەران و رەخنەگرانى شارەزای ئەدەبى کورتە چیرۆکی کوردى لە کتیب و لیکۆلینەوھەکانیاندا باسى ئەم کورتە چیرۆکانەى پیرەمێردیان کەردو، ھەک: حوسین عارف، سەباح غالب، ئەکرەم قەرداغى، عومەر مەرف بەرزنجى، رەئوف حەسەن و چەند نووسەرێکى تریش، لێرەدا ماوھى ئەوھەمان نیبە کە بچینە ناو جیھانى چیرۆکەکانەو و یەکە یەکەشیان بکەینەو و لە بارەیانەو بنوسین، ئەمە ھەلدەگرین بۆ لیکۆلینەوھەکى سەرەخۆ و ئیستا تەنھا ناوى چیرۆکەکان و شوتین و کاتى بلاو بوونەوھەیان دەنووسین کە بریتیبە لە پێنج کورتە چیرۆک.

۱- ئەنجامى پیاوێکى بەنگ کێش. گۆقارى گەلاوێژ، ژمارە (۹، ۱۲) سالی ۱۹۴۱.

۲- زۆرەملى مل شکانى لە دوایە. گەلاوێژ ژمارە (۳، ۴) سالی ۱۹۴۲.

۳- دەمارى کورد چیت لە بارایە-خانزادەى قەرالیچەى سۆران. گەلاوێژ، ژ (۷، ۸) ئابى ۱۹۴۲.

۴- فەلسەفەى کچە کوردیک، ژمارە (۵، ۶) گەلاوێژ سالی ۱۹۴۲.

۵- گرامیبى، کای کۆن، دووجار بلاوى کەردۆتەو، یەکەم جار لە رۆژنامەى (ژیان) ژمارە

پیره‌می‌رد و زمان:

ئه‌گهر به‌وردی ته‌ماشای شیعر و نووسینه‌کانی پیره‌می‌رد بکه‌ین، ده‌بینن زمان، وه‌ک هه‌ویریکی واپوه له‌لای، هه‌رچه‌یه‌کی ویستوهه‌ی توانیوه‌یه‌تی لیتی دروست بکات. زۆرجار نووسیه‌یه‌یه‌که‌ی زمانی کوردی هه‌موو شتی لێ ده‌ردیت و هه‌موو مانایه‌کی پێ پیکدیت، ئه‌گه‌رچی هه‌ندێ وشه و واتای بێگانه له‌به‌ر هه‌مه‌هه‌مانیدا ده‌بینیت، به‌لام کاتیکی به‌کاری ده‌هینان و له‌ شوینی خۆباندای ده‌نان که‌م که‌س هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و وشانه‌ کوردی نین. له‌و سه‌رده‌مه‌ی پیره‌می‌رددا وشه‌ی خۆمالی و باو دوور له‌ داتاشین و دروستکردنی به‌زۆر، به‌شیه‌یه‌یه‌کی فراوان به‌کارده‌هینران. جگه‌ له‌وه‌ی که‌ سه‌رده‌می مندالی و لاویتی ئه‌و پێش رۆیشتنی بۆ تورکیا، له‌ناو جهرگه‌ی کۆمه‌لی کورده‌واریدا بووه‌ ئه‌و کاته، نه‌کاره‌با هه‌بووه‌ و نه‌رادیه‌و ته‌له‌فریۆن و نه‌گۆفار و رۆژنامه‌ هه‌تا خۆی پێوه‌ خه‌ریک بکات، له‌ شه‌وانی سارد و دوور و درێژی زستاندا له‌ گۆی ناگردان چه‌نده‌ها چیره‌ۆکی خۆمالی و ئه‌فسانه‌ و په‌ند و مه‌ته‌لی بیستوهه، گۆپی به‌شیه‌ری نالی و مه‌وله‌وی و مه‌حوی و چه‌نده‌ها شاعیری تر که‌راوه‌ته‌وه. ئه‌مانه‌ بوونه‌ته‌ هه‌وینی زمانیکی پاراو، کوردی ره‌وان، ساده‌ و بێ گری و گۆل و له‌هه‌مان کاتدا قوول و پر مه‌به‌ست، خۆی واته‌نی (سه‌هلی مومته‌نیح) بابه‌تی پیره‌می‌رد و زمان، بۆ خۆی، بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه‌ و ده‌توانیت بکریته‌ لیکنۆلینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی و به‌شیه‌یه‌کی زانستی و پشت به‌به‌لگه‌ و به‌رنامه‌یه‌کی دیاریکه‌راو نیشان بدریت.

زمانزانی و شاره‌زایی پیره‌می‌رد له‌ زمانی کوردیدا ئه‌وه‌نده‌ی له‌ شیعه‌ره‌کانیدا دیاره، له‌وه‌ زیاتر له‌ نووسینه‌کانیدا، به‌تایبه‌ته‌ی له‌ په‌خشانه‌ هونه‌ریبه‌کانیدا، ده‌رده‌که‌ویت. قه‌له‌می په‌خشان نووسینی بێ وینه‌یه، من لای خۆم ئه‌و په‌خشانه‌ هونه‌ریانه‌یم کۆکردۆته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر رۆژگار ماوه‌ بدات و رۆشنایی ببینی ئه‌و کاته‌ ده‌رده‌که‌ویت که‌ پیره‌می‌رد له‌ مه‌یدانه‌دا چه‌ند گه‌وره‌یه‌.

پیره‌می‌رد وه‌ک خۆی له‌ یاداشته‌کانیدا باسی ده‌کات و به‌ به‌ره‌م و کاری ئه‌ده‌بیه‌ی ساخ بووه‌وه، به‌چاکی، زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی زانیوه، به‌تایبه‌ته‌ی که‌ خویندی ئه‌و کاته‌ی پیره‌می‌رد له‌ کوردستاندا زیاتر فارسی بووه‌ و تیکه‌ل بوونی تورکی له‌ کوردستاندا به‌هۆی ده‌وله‌تی عوسمانی و کار و فرمانی په‌سمیه‌یه‌وه‌ و مانه‌وه‌ی پیره‌می‌رد بیست و پینج ساڵ له‌ تورکیا و، ئه‌و نووسین و شیعه‌ره‌ی به‌تورکی بلای کردوونه‌وه. گه‌واهی ئه‌وه‌ن که‌ سامانی رۆشنییری و زمانزانی پیره‌می‌رد چه‌ند به‌رز بووه. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی که‌ زۆر به‌باشی زانیوه‌ و زمانه‌ زکماکه‌یه‌ی خۆشی که‌ کوردیه‌یه‌ چۆن وه‌ستایه‌تی تیدا نواندوه‌وه.

له‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی پیره‌می‌رده‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌ویت، که‌ زمان و شاره‌زایی زمان و زانینی چه‌ند زمانیک چۆن ده‌بێته‌ هۆی پێگه‌یشتن و پێشکه‌وتنی هه‌ر ئه‌دیب و شاعیریکی.

نیشانه‌ تایبه‌تیبه‌کانی شیعه‌ری پیره‌می‌رد

بابه‌ت و ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کان:

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شیعه‌ری لای پیره‌می‌رد ده‌نگی ده‌روون بووه، ویستویه‌ ئه‌وی له‌ ناخیدا په‌نه‌انه‌ ئاشکرای بکات. به‌شیه‌یه‌یه‌کی گشتی مۆرکی رۆمانتیکی به‌سه‌ر شیعه‌ره‌کانیدا زاله، له‌ شیه‌وی تایبه‌تیشدا نازاری مۆف و خاک، گیانی نه‌ته‌وه‌یی و شوێشگێری له‌گه‌لێ له‌ شیعه‌ره‌کانیدا دیاره.

شیعه‌ره‌کانی پیره‌می‌رد له‌یه‌ک کاتدا له‌ چه‌ند قوتابخانه، یاخود رێبازیه‌کی شیعه‌ری جیاواز پێکهاتوه، کلاسیکی و رۆمانتیکی و ریالیزم، له‌وکاته‌دا که‌ لاسایی شاعیریکی کلاسیکی کردۆته‌وه، له‌هه‌مان کاتدا سه‌روشت و جوانی شیعه‌ریان پێ وتوه و ئه‌مانه‌ی تیکه‌ل به‌باری کۆمه‌لایه‌تی و گیانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه. پیره‌می‌رد چه‌ند قۆناغیه‌کی ئه‌ده‌بی نییه، که‌ رێبازی کلاسیکی واز لێ هیناییت و چووبیته‌ قۆناغی رۆمانتیکه‌وه‌ و به‌ره‌و ریالیزم چووبیت و ئیتر نه‌گه‌رابیته‌وه‌ سه‌ر قۆناغی یه‌که‌م یاخود قۆناغی کلاسیکی. ئه‌و شاعیریکی بووه‌ و له‌ هه‌مان کاتدا رۆژنامه‌نووسیک بووه‌ که‌ ده‌با هه‌رچۆنیک بیت رۆژنامه‌که‌ی له‌کاتی خۆیدا ده‌رچیت، وتار و شیعه‌ری و ده‌رگێران و بابه‌ته‌کانی تری رۆژنامه‌که‌ ئاماده‌ بکات، هه‌موو (ته‌رکیز) و کاری ئه‌ده‌بی و بیرکردنه‌وه‌ی بۆ شیعه‌ری نه‌بووه. بۆ نمونه‌ له‌ سالی ١٩٣٢دا شیعه‌ریکی رۆمانتیکی ده‌نووسیت و له‌ ١٩٥٠دا وه‌ک له‌ ژماره‌کانی دوايي (ژین)دا دیاره شیعه‌ریکی لاسایی شاعیره‌ کلاسیکیه‌کانی نووسیوه. به‌پێچه‌وانه‌وه، له‌ سالی ١٩٤٨دا سه‌روودیه‌کی به‌رزی بلای کردۆته‌وه‌ و ته‌واو بۆته‌ شاعیریکی ریالیزمی و شوێشگێری، به‌لام له‌ نیوه‌ی سییه‌کاندا لاسایی مه‌وله‌وی کردۆته‌وه‌ و بۆته‌ ده‌رویش و دیوانه‌ی خه‌له‌تگه‌هێک و په‌نا ده‌باته‌ به‌ر مه‌زاری پیاوچاکیک و لیتی ده‌پاریته‌وه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی رزگار بکات و بکه‌ونه‌ سه‌ر رپی یه‌کگرتن و پێشکه‌وتن.

له‌ رووی بابه‌تی شیعه‌ره‌کانیشه‌وه، ده‌لێین، له‌یه‌ک کاتدا بۆ چه‌ند بابه‌تیکی شیعه‌ری وتوه‌ و بلای کردوونه‌وه‌ وه‌ک: نیشتمانی، ئایینی، دل‌داری، شیوه‌ن، مه‌ته‌ل به‌شیعه‌ری، کۆمه‌لایه‌تی، چیره‌ۆک به‌شیعه‌ری، شیعه‌ری موناسه‌بات...هتد.

به‌لام سیفاتی گشتی هه‌موو شیعه‌ره‌کان و ئوسلوبی دارشتن و وشه‌ و واتاكان یه‌کیکه‌ و ئوسلوبی شیعه‌ری پیره‌می‌ردی پێ ده‌ناسریته‌وه‌.

پیره‌می‌رد و شیه‌وی شیعه‌ری:

وه‌ک زۆر به‌کورتی باسی پیره‌می‌رد و بابته‌ و ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کانیمان کرد، هه‌روه‌ها به‌کورتی به‌شیه‌وی ده‌ستنیشان کردنیکی خیرا - که‌ ناتوانین بلێین لیکنۆلینه‌وه‌یه‌کی قووله‌ - سیفاته‌کانی ئوسلوب و شیه‌وی شیعه‌ره‌کانی پیره‌می‌رد دیاری ده‌که‌ین:

شێوه لای پیره‌مێرد مەرجێکی بنه‌رته‌ی و گه‌وره‌ی شیعەر نه‌بووه، ئه‌و ویستویه‌ بابە‌تێک، باسیک، بێنیتته‌ ناوه‌وه، ئنجا ئه‌و بابە‌ت و باسه‌ هەر جارە‌ی به‌شێوه‌یه‌ک قالبی داریشتنی خۆی دۆزیه‌ته‌وه.

ئیمه‌ ده‌توانین ب‌لێین، زۆریه‌ی شێوه‌ی شیعەر داریشتنی پیره‌مێرد، به‌تایبه‌تی له‌ دوا‌ی هاتنه‌وه‌ی بۆ (سلیمانی) له‌ تورکیاوه‌ به‌ گشتی شێوه‌ی داریشتنی کیشی خۆمالیه‌یه‌. که (١٠) ده‌ برگه‌یه‌ و زۆریه‌ی زۆری شیعری فۆلکلۆری کوردی به‌و کیشه‌ و تراوه‌ و ده‌ماو‌ده‌م ماوه‌ته‌وه‌ و هه‌تا له‌ دوا‌یدا که‌ نووسین و خۆپندنه‌وه‌ له‌ کوردستاندا بره‌وی سه‌ند ئه‌و فۆلکلۆره‌ ده‌ماو‌ده‌مییه‌ نووسرایه‌وه‌. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی داریشتنی شیعری شێوه‌ی گۆزان (هه‌ورامی و زه‌نگه‌نه‌) هەر به‌کیشی ده‌ برگه‌یی بووه‌. ئنجا تیکه‌ڵ بوونی گیانی (رۆحی)ی پیره‌مێرد له‌گه‌ڵ مه‌وله‌ویدا، به‌تایبه‌تی و شاعیره‌کانی ئه‌و شێوه‌یه‌دا به‌گشتی کارتیکی وه‌های تی کرد که‌ زۆریه‌ی شیعره‌کانی به‌و ئوسلووبه‌ بیت.

پیره‌مێرد دیاره‌ که‌ هۆشیاریه‌کی زۆری نواندوه‌وه‌ له‌ گرتنی ئه‌و ریتچکه‌ی شێوه‌ی داریشتنه‌دا چونکه‌ هەر له‌ کۆنه‌وه‌ گوێچکه‌ و زه‌وقی ئه‌ده‌بی و چه‌شه‌ی گوێگرتنی نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌گه‌ڵ ئه‌و جوژه‌ شیعرا‌نه‌دا راهاتبوو، ئه‌میش له‌بارتیکی سه‌ختی ئه‌و رۆژگار‌دا ده‌یویست هەرچی ده‌لێت به‌هۆی رۆژنامه‌که‌یه‌وه‌ و به‌و کیشه‌ له‌باره‌ راسته‌و‌راست بگاته‌ کۆمه‌لانی خه‌لک و له‌گه‌ڵ زه‌وق و ئاره‌زوویاندا بگونجی و تیبی بگهن. پیره‌مێرد ناوه‌ناو له‌ شیعردا له‌ کیشی فۆلکلۆری کوردی دوور که‌وتۆته‌وه‌ و له‌سه‌ر (به‌حر)ه‌کانی کیشی عه‌ره‌بی لاسایی شاعیره‌ کلاسیه‌ کورده‌کانی کردۆته‌وه‌، له‌و شیعرا‌نه‌شدا که‌ وه‌ری گێراون بۆ کوردی دیاره‌ خۆی به‌ده‌قی کیشی شیعره‌کانه‌وه‌ به‌ستۆته‌وه‌ و به‌هه‌مان کیشی خۆی وه‌ری گێراون.

کاره‌ مه‌زنه‌کانی پیره‌مێرد له‌ پێشخستنی ئه‌ده‌ب و فۆلکلۆری کوردیدا

کاتیکی له‌ سالی ١٩٢٥دا پیره‌مێرد گه‌یشته‌وه‌ سلیمانی، وه‌های چاوه‌روان ده‌کرد، که‌ ئه‌و وڵاته‌ی له‌ ١٨٩٨دا به‌جیبی هیشته‌بوو پاش ئه‌و هه‌موو سال و رۆژگار و ده‌ورانه‌، گۆرپا‌بیت و له‌ بارودۆخێکی جیاوا‌ز و پێشکه‌وتوودا خۆی بنویست، به‌لام به‌داخه‌وه‌ گۆزان و به‌ره‌و پێشچوونیتکی ئه‌وتۆی تیا‌دا به‌دی نه‌کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا که‌ ئه‌و له‌ پله‌وپایه‌ی (متصرفی شاری ئه‌ماسیه‌)ی تورکیاوه‌ هاتبه‌وه‌، له‌ هه‌موو پرویه‌کی پله‌ و پروانه‌ و خۆپندن و شاعیری و رۆژنامه‌نووسییه‌وه‌ که‌م وینه‌ بوو، به‌هیچ جوړتیک به‌لای ته‌ماع و کورسی وه‌زاره‌ت و نوێنه‌راهه‌تی گه‌ل و پله‌ی وه‌زیفی به‌رزی میریدا نه‌چوو، به‌ره‌و خانوه‌ کۆنه‌که‌ی مه‌حمودی هه‌مزا‌غای مه‌سه‌ره‌فی باووباپیرانی رۆیشت و هەر له‌ سالی ١٩٢٦وه‌ که‌ رۆژنامه‌ی (ژیان) دامه‌زرا هه‌تا بوو به‌ ژین و (١٠١٥) ژماره‌ی لێ ده‌رکرد، کۆلی نه‌دا و له‌ خه‌باتیکی بێ وچاندا بێ به‌زین و وره‌ به‌ردان له‌ ناو کۆمه‌لێکی دواکه‌وتووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌وره‌ترین خزمه‌تی پێشکه‌ش

به‌ئه‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد.

ئو خزمه‌تی رۆژنامه‌ی - وه‌ک خۆی زۆر جار نووسیویه - له‌ هه‌موو شت به‌پێشتر و پێویستتر زانی، ئه‌م قه‌ناعه‌ت و بروایه‌ی هه‌روا له‌ خۆیه‌وه‌ نه‌هینابوو، به‌لکو ئه‌مه‌ ئه‌نجامی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و درێژخایانی بیست و پینج سال ژیا‌نی بوو له‌ ئه‌سته‌مولدا، که‌ ئه‌سته‌مول له‌و سه‌رده‌مه‌دا قیبه‌لی رۆشنییران و سه‌رچاوه‌ی زانست و ئه‌ده‌ب بوو، چونکه‌ له‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا دوو جیهان به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، جیهانی کۆن و دواکه‌وتووی رۆژه‌لات، وه‌ جیهانی نوێ و راپه‌رپوی ئه‌وروپا.

ئو ده‌یویست ئه‌و به‌رگی پێشکه‌وتن و گیانی راپه‌رپه‌نه‌ شارستانیه‌ بکاته‌ به‌ری وڵاته‌ دواکه‌وتووه‌که‌ی له‌به‌رئه‌وه‌ خۆپنده‌واری و فێربوونی به‌مه‌رجی بنه‌رته‌تی ئه‌و پێشکه‌وتنه‌ داده‌نا، زۆر جار نووسیویه، میللەت تا خۆپنده‌وار نه‌بێ هه‌نگاوێ نانی، بێ خۆپنده‌واری هه‌موو شت بێ سووده‌. هەر له‌به‌رئه‌مه‌ش بوو که‌ له‌ قوتابخانه‌ی (زانستی)دا ده‌وری راپه‌رو دامه‌زرێنه‌ری بینی.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌وری پێشهره‌وی بینی له‌ کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی کچاندا له‌ سلیمانی و هاندانی کۆمه‌لانی خه‌لک بۆ ناردنی کچه‌کانیان بۆ قوتابخانه‌. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌دا تووشی گه‌لی هیتش و توانج بوو به‌لام دیسان کۆلی نه‌دا و گه‌رمتر و جوانتر شیعری بۆ کچان و قوتابخانه‌ی کچان ده‌گوت. هانی ده‌دان بۆ خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌یان به‌ره‌وویبیری خۆپندن و فێربوون بچن، بروای وه‌ها بوو کۆمه‌ل ناتوانی ته‌نها به‌هتیز و توانای پیاو پیتش بکه‌وتیت ئه‌گه‌ر ئافره‌تیشی له‌ته‌کدا نه‌بیت و هاوشانی هه‌نگاو نه‌نیت ناتوانی ریتگای سه‌ختی به‌ئامانج گه‌یشتن بپیت.

به‌ره‌می به‌لێشاو و به‌پێزی پیره‌مێرد له‌وه‌ زۆرتر و گه‌وره‌تر بوو که‌ ته‌نها شیعەر بتوانیت ئه‌رکی هه‌مووی به‌جی بگه‌یه‌نی، له‌به‌ر ئه‌مه‌ پیره‌مێرد ده‌بوا گه‌لی ریتگه‌ بدۆزیته‌وه‌ و به‌کاربان بپیت بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌ پیره‌زه‌که‌ی خۆی، له‌به‌رئه‌مه‌ چه‌ند ریتگایه‌کی ئه‌ده‌بی و رۆشنییری گرت به‌ وه‌کو:

یه‌که‌م: رۆژنامه، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانی خۆی پین ده‌گه‌یاند خه‌لکی و توانی (١٠١٥) ژماره‌ی ژیان و ژین ده‌ریکات. له‌ چاپدانی رۆژنامه‌که‌ و بلاوکردنه‌وه‌ و مسۆگه‌رکردنی پێداویسته‌کانی به‌زۆری له‌ ئه‌ستۆی خۆیدا بوو.

دووه‌م: هەر له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆیدا چه‌نده‌ها کتیبی باش و سووده‌خشی له‌ چاپدا و بلاوی ده‌کردنه‌وه‌ و مێژینه‌ و که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌ی زیندوو کرده‌وه‌، وه‌ک کتیبه‌کانی: مەم و زین و دوانزه‌ سواره‌ی مه‌ریوان و مه‌حمود ئاغای شیه‌که‌ل و رۆحی مه‌وله‌وی و که‌مانچه‌ژهن و گالته‌ و گه‌پ. جگه‌ له‌مانه‌ رۆژنامه‌ هه‌فته‌ییه‌که‌ی دابه‌ش کردبوو به‌سه‌ر هه‌شت به‌شدا:

١- ئه‌ده‌بی: واتا به‌شی ئه‌ده‌بیات و زیندووکردنه‌وه‌ی شیعەر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی له‌بیرکراو و

پژشایی خستنه سهر گه لایه نی تاریکی ژیان و به ره می شاعیرانی کورد ئه وانه ی که به هۆی رۆژنامه که وه ناویان هاته وه مهیدان و ئه مه بووه ههنگاوی یه که م که خه لکانی تریش بکه ونه خۆیان و به شوین به ره م و شیوه ی ژبانی ئه و شاعیرانه دا بگه رین.

۲- کۆمه لایه تی: له م به شه دا پیره مه تیرد هه لئی دها باری ناله بار و دوکه وتووی کۆمه له که ی بخاته روو، ناته واویه کانی ده ستنیشان بکات، ته نانه ت گه لئ جار چاره سه ری زۆر شاره زاییبانه ی بۆ ده دۆزینه وه و به ناشکرا نیشانی کار به ده ستانی دها و ده یخستنه به رده م هه لوتستیکی تاییه تیه وه.

۳- ئابووری: هه موو ژماره یه کی رۆژنامه که ی ده رازنده وه به باس پیک سه باره ت به ئابووری ولاته که ی و په ره پیدانی باری ئابووری، به تاییه تی مه به ستی ئاوه دانکردنه وه ی کوردستان بوو. له رووی باسکردنی باری ژبانی جوتیار و دابه شکردنی زه وی و سوود وه رگرتن له و هه موو خیر و بیره ی که له خاک و ئاوی ولاته که یه وه په یدا ده بوو. ده یه ها جار بانگه واژی بۆ کردنه وه ی کارگه ی شه کر به رز ده کرده وه، باسی سامانی ئابووری گه وه ی شاره زوور و شارباژێر و هه ورامانی ده کرد. باسی هه ولئی کردنه وه ی رینگاویانی بۆ ناوچه دووره کان ده کرد و شیوه ی به ئاسانی گه یاندنی ئاوی خواردنه وه و کاره های بۆ ئه و جیگا دوورانه ده هینایه پیشه وه.

۴- فه لسه فه ی: به شیکی دیاری کردبو بۆ باسی فه لسه فه و روانینی فه لسه فه ی بۆ شیعر و ئه ده ب و بۆ لیکدانه وه ی هه موو دیارده کانی ئه م جیهانه. باسی فه لسه فه ی کۆن و، به تاییه تی فه لسه فه ی ئایینی ئیسلامی ده کرد و کار به گه ریبه کانی ئه و فه لسه فه یه ی له سه ر ئاکار و هه لسه که وتی مرۆف دیاری ده کرد.

۵- ته ئریخی - میژوویی: که به ناو نیشانی (تاریخ و اشخاص) گۆشه یه کی بۆ ته رخا ن کردبوو. هه رجاره باسی میژووی کاره سات و رووداو یک یا خود به سه ره اتی تیره و خیلئیکی کوردی ده کرد. به گشتی نیازی له مه دوو شت بوو، یه که م: روونا ک کردنه وه ی لایه نه تاریکه کانی میژوو که یا له بیر چوو بوونه وه یا خود به هه له و ناته واو باس کرابوون، دووهم: بۆ په ند و سوود وه رگرتنی رۆله کانی نه وه ی نوئی کورد له و به سه ره ات و په ند ه میژوویی بیه نه له ژبانی خۆیاندا. میژووی فه رمانه وایی بابان و میژووی تیره ی جافی نووسی، میژووی گه لئ کاره ساتی زیندوو کرده وه.

۶- زانیاری- زانستی (عیلمی): له م به شه دا هه ولئی دها گرنگی زانست بیه ستیتیه وه به پیتشکه وتنی کۆمه له وه، ئه وه ی دیاری ده کرد که یه که م هه نگاو بۆ گه یشتن به دنیای زانست خۆینده واریبه، ئنجا له درگای خۆینده واریبه وه ده توانین بچینه جیهانی گه وه و به رفراوانی زانسته وه.

۷- ئایینی: که خۆی پیتی ده گوت (فقهی): به و پیتییه ی که پیره مه تیرد خۆی له هه موو ژبانییدا مرۆقتیکی ئایینی بووه و زۆر به ته نگ پاراستنی بیروباوه ری ئایینی خۆیه وه بووه. له و به شه دا گه وره بی ئایینی ئیسلام و مرۆقه ئایینییه به ناویانگه کانی کورد و جگه له کوردی باس ده کرد، جگه له وه به زنجیره شیعی (نالهی پیری پیران)ی ئایینی خۆی بلاو ده کرده وه.

۸- به شی گالته و گه پ و خۆشی و پتکه نین که خۆی پیتی ده گوت (مزاحی و فکاهی): ئه مه ئه و هه شت به شه بوون که به رده وام له رۆژنامه که یدا گۆشه ی تاییه تی خۆیان هه بوو، به تاییه تی له سالی ۱۹۳۲ه وه که رۆژنامه که که وته ده ست خۆی ئیتر ته واو ئه م گۆشانه ی چه سپاند و هه تا دوو ژماره به رده وام بوو. ئنجا به لای منه وه ئه گه ر ئه م زنجیره باسه هه مه چه شاننه کۆیکرتنه وه و ریک بخرین ئه وه چه ند به رگ له کتیبیتیکی به نرخ و پر بایه خی لئ دیتته به ره م له باره ی ئه ده ب و فه لسه فه و ئابووری و باری کۆمه لایه تی و ئایینی و میژوویی و زانستی و په ند و نامۆژگاری و فۆلکلۆری ئه ده بی کوردی. ئه مه ده بیته سه رچاوه یه کی روون و سامانیکی گه وه ی رۆشنیبری کوردی که نه وه کانی دوو ژبۆ هه موو ئه و باهت و باسانه ده توان وه ک سه رچاوه ته ماشای بکه ن و به ره مه کانی خۆیان ی پین به پیز و به بره و بکه ن.

پیره مه تیرد یه کتیک بوو له و فۆلکلۆریسته گه ورانه ی که به خششی بۆ دنیای فۆلکلۆر و ئه ده بی میلی نه ته وه که ی بۆ وینه یه و که س نه یگه یشتوتی.

له سالانی سییه وه هه موو ژماره یه کی رۆژنامه که ی به گۆشه ی (په ندی پیتشینان) ده رازنده وه، ئه م کاره ی پیره مه تیرد بایه خه که ی له وه دا بوو که ئه و په ند کۆنه فۆلکلۆری بیه نه ی ده هینا و ده یکردن به شیعر و به جو ریک له گه ل یه کتریدا ده یگونجاندن که خۆینه ری ده جو لاند و زه وق و چی ئرتیکی تاییه تی لئ وه رده گرت، ته نانه ت به شیوه یه ک دای ده رشت که ئه و دتیر و نیوه دپیرانه ی خۆی له ناو ده فه فۆلکلۆریه که دا نه ده ناسرایه وه. ئه م تیکه لی و گونجاندنه ی پیره مه تیرد له گه ل فۆلکلۆردا میژینه و رابردووی خۆی هه یه، که ده گه ریتته وه بۆ سه رده می مندالی و ته مه نی لای و هه رزه کاری ئه و له ولاتانی سلیمانی و دیکانی ده ورو پشتیدا. له و سه رده مانه دا گو شار و رۆژنامه و رادیو و هۆیه کانی راگه یاندن نه بوون، بۆیه به تاییه تی له شه وان ی سارد و زوقم و سه هۆلبه ندانی کوردستاندا خه لکی له ده وری ئاگردان و له به ر شه وقی چرا و قوتیله داده نیشتن و تا دره نگانی چی رۆکی فۆلکلۆری و ئه فسانه یی و به ند و باویان ده گتیرایه وه و چی ئر و تامتیکی تاییه تی بیه نه ی وه رده گرت. ده نگدانه وه ی ئه و په ند و چی رۆکانه له لای پیره مه تیرد کۆن نه بوو بوون، زیندوو بوون و به هۆی بیری پتیکه یشتوو و هۆشیاری خۆیه وه ده یزانی چه ند ه سامانیکی میلی گه وره یه و پاراستن و تۆمارکردنی چه ند ه پتیبسته، ئنجا ئه م ئه رکه ی به و په ری سه رکه وتنه وه به ئه نجام گه یاند، به راستی ئه گه ر پیره مه تیرد نه بوایه ئه و سامانه فۆلکلۆرییه گه وره یه مان به م شیوه یی ئیستا ده ست نه ده که وت.

پیره‌میرد پشت بهو روژشیری و زانیاری و گه‌ران و پشکنینه‌ی له تورکیا، ویستی بزوتنه‌وه‌ی شانۆیی به‌تایبه‌تی له سلیمانیدا پهره‌په‌چ‌بدا، به‌هۆی کۆمه‌له‌ی زانستییه‌وه‌چهند شانۆنامه‌یه‌کی خۆی پیشکەش کرد، له‌روژنامه‌که‌یدا جێگای تایبه‌تی بو‌باسکردن و پێداهه‌لگوتنی ئەم شانۆگه‌ریبانه‌ته‌رخان کردبوو. شانۆگه‌ری مه‌م و زین و مه‌حموود ناغای شیوه‌که‌ل و شه‌ریف هه‌مه‌وه‌ندی نووسی و هه‌ریه‌که‌له‌کاتی خۆیدا پیشکەش کران، زۆرجار ده‌سته‌که‌وتی ئەم شانۆگه‌ریبانه‌ی به‌سه‌ر قوتابی هه‌ژار و خه‌لکی ده‌ستکورتدا دابه‌ش ده‌کرد، گه‌لی جار باسی بایه‌خ و گرنگیتی شانۆی نووسیوه‌له‌ژبانی کۆمه‌له‌دا، به‌تایبه‌تی له‌کۆمه‌له‌ی دو‌اکه‌وتوو و نه‌خۆتنده‌واردا.

پیره‌میرد به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ده‌یویست ئەده‌ب و زمان و میژوو و فۆلکلۆری کورد بپو‌وژێنیته‌وه‌ و په‌ره‌ی په‌چ‌بدا، جیگا ده‌ست و کاره‌مه‌زنه‌کانی که‌باسمان کرد راستی ئەم بیروپرایه‌ده‌سه‌لمێتن.

پیره‌میرد و هه‌ولێک له‌چه‌سپاندنی ئەده‌بی

به‌راوردکاریدا

وه‌ک باسه‌کانی پیشوو لێره‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌ماوه‌ده‌بیته‌که‌به‌خیرایی چهند تیشکێک به‌اوینه‌سه‌ر ئەوه‌هه‌ولێ مه‌زنه‌ی پیره‌میرد له‌بواری هه‌ینانه‌پیشه‌وه‌ی به‌راوردی ئەده‌بییدا.

ئه‌گه‌رچی له‌پیش پیره‌میرددا، له‌روژنامه‌ی تینگه‌یشتنی راستیدا سالی ۱۹۱۸ و له‌کتیبی (ئه‌نجومه‌نی ئەدیانی کورد)ی ئەمین فه‌زیدا به‌کورتی هه‌ولێک بو‌به‌راوردکردنی شیعی کوردی و شیعی تورکی و فارسی دراوه‌به‌لام وه‌ک پیره‌میرد به‌ئاشکرا و ناوه‌ینانی و ده‌ستنیشانکردنی دیاری نه‌کراوه. پیره‌میرد له‌سالی ۱۹۳۶دا له‌ژێر ناوی (به‌راوردی ئەده‌بیاتدا) له‌ژماره‌ی (۴۶۳)ی (ژبان)دا، کورته‌باسیکی ئەم به‌راورده‌ده‌کات. شیعیکی عه‌ره‌بی و کوردی و تورکی و فارسی، واتا ئەده‌بیاتی چوار نه‌ته‌وه

وینه‌ی پیره‌میرد له‌ته‌مه‌نی لاویدا له‌تورکیا

به‌راورد ده‌کات، که‌ئه‌و چوار شیعه‌له‌لایه‌ن چوار شاعیره‌وه‌بو‌یه‌ک مه‌سه‌له‌وتراون، ئەوه‌یش کۆچکردنی خۆشه‌ویستیانه. ئەم هه‌ولێی پیره‌میرد ئەگه‌ر بیخه‌ینه‌به‌ر تیشکی زانستی ئەده‌بی به‌راوردکاری و به‌پیتی ئەو مه‌رجانه‌ی که‌له‌و ئەده‌به‌دا هه‌به‌ئه‌وا ده‌چیتسه‌خانه‌ی (ئه‌ده‌بی

هه‌روه‌له‌وه‌خاڵ
راسته‌قینه

سه‌وزه‌ی سیا‌جه‌م
آخ، راخت زوره‌سه‌وزه‌ی سیا‌جه‌م
کاتی سه‌رج و زلف لول که‌ره‌ی ده‌هه‌م
حالم به‌ره‌حاله‌بو‌به‌خالت قسم

به‌چیت لول که‌حالم به‌شوه
لیو، به‌نی، سه‌ریو لا‌گیا‌ه‌سه‌ریو
که‌و، ریه‌بیات سه‌ره‌بین مه‌که
به‌چیت به‌چینی روی جه‌بین مه‌که
ده‌ست مه‌به‌ره‌سه‌ر، زلفی زو‌خا‌له
به‌چیت لول که‌به‌روی ده‌سه‌اله
به‌چیت لول مه‌که، ده‌لم به‌لوله
ملویم وینه‌ی آگرجه‌ی لوله
هه‌نجه‌به‌سه‌نازی اشاره‌ی حاوان
مه‌که‌کوژه، بی‌گونا‌وتاوان
سه‌وزه‌ی سیا‌جه‌م، سه‌رج لولی حاوان
بو‌ی ده‌ندی سه‌لولیه‌که‌ی به‌توت
سه‌ره‌به‌نوبی

ده‌سخه‌تی پیره‌میرد

نه دناوه که بو روزیگی سهری سالی تازه
 داناوه دکوردیه که ی (اروزی نووی) به
 زور کونه له که ل نه م چه خن آسمانه دا
 نه سورینه وه وله هه مو دباری روز
 هه لانا روزی چه شیکه که خواله و
 روزنه نه م روی زمیننه داناوه وله دروزه دا
 هه موده وریکی دوازه مانگه ی فلک
 زه وی و دار و درخت و گز و کپازندو
 نه بینه وه نه م هه روکو خواله فرانا
 بو بیفره خوشه و بینه که مانی گراوه نه وه
 بو نه می که له ایجه ی بگه بینی دوه ل به
 گووی نه ی سه ی هه روا به چادش نه ی
 عینین و به له شیش هه تی نه که یس که
 هه داسکی باری نه م زه مینه نه شری زینه وه

دهسخته تی پیره میترد

ایه هه - نه لی یین و نه ریبین و بای نه ده سینه
 که ثقافه ی تو چله یس و آثاری و طبیعت مانه
 مان هینینه ناو، ناو دارانه وه وارزوی
 نه که یس لاره به هوشه کافان هه ربه که
 وه شته بده نه فاسم بنوس، بنوس و طبیعت
 کجه ن سا، به هه، ره نگی بی له کتبخانی
 ملیله ره فیه ی به بجانته وه و که هاته سر
 به ماری آثاری کوردی - دانه یکمان
 بو زیاد بجا و بلی یین هه مانه ..
 نا شوکی نه بی بهجهان له آثاری تازه
 نه دی و کونه کانشیمان، به ره، به ره
 نه رزین وله تا و نایین امر و خرم
 له توین جددیکی مولوی ردوازه سواره ی
 سروان نه گریم چنگم ناکه دی به ره مانه
 لمیم ردوازه و فری دروازه هه وه کو
 ده سخته طبیعت دانا یا نه کافان

دهسخته تی پیره میترد

گشتی) یه وه. چونکه ئه ده بی بهراوردکاری ده بیته له نیوان ئه ده بی دوو نه ته وه دا بیته که ئه دوو به ره مه به ناشکرا په یوه ندی و کاریگه ری به کیکیان له سه ره ئه وی تریان دیار بیته، وه په یوه ندی میژوی و جوژی ئه ده به که له نیوانیاندا هه بیته به لام نه گه ره له ناشکراکردن و دۆزینه وه ی په یوه ندی له نیوان ئه ده بی دوو نه ته وه زیاتر بوو ئه وا ده بیته ئه ده بی گشتی.

ئه وه ندی من ئاگادار بم پیره میترد سی جار له رۆژنامه که یدا بابته ئه ده بی بهراوردکاری هیناوه ته مه یدان و ئه وه ندی توانای رۆشنییری و ئاگاداریونی خوژی له ئه وه ئه ده به باسی کردوه به پیشه کی بو نووسینی و هینانه وه ی نمونه له وه چهند جوژه ئه ده به. له لایه کی تریشه وه پیره میترد لایه نیکی له بهراوردکردنی ئه ده به که وه رگرتوه ئه ویش لایه نی شیعره، نه ک لایه نی ئه ده به به گشتی وه ک چیرۆک و رۆمان و شانۆ و... هتد. ههروه ها بهراوردکردنی دوو ده قی ئه ده بی له ئه ده بیاتی یه که نه ته وه دا ئه ده بی بهراوردکاری پیک ناهینیت، وه ک پیره میترد بهراورده که ی کردوه، به لکو ده بیته له نیوان ئه ده بی دوو نه ته وه ی جیاوازا هه بی و کاریگه ری ئه دوو ئه ده به ش له سه ره به کتری دیار بیته.

به هه ره حال ئه م باسه له داها توو دا ده که یه لیکۆلینه وه یه کی سه ره به خو و ئه م هه وله مه زنه ی پیره میتردیش هه رچۆن بیته جیگه ی سه رنج و بایه خ و رێزه.

چهند لاپه ره یه کی شارراوه له ژبانی پیره میترد

به شی یه که م

نامه یه کی بلاونه کراوه

ئه م نامه یه سالی ۱۹۳۸ نووسراوه، له به ره ئه وه ی له م ماوه دوور و درێژه ی ته مه نی دا به سه ره به کدا نوشتاوه ته وه و له خانه ی به ره چوونه وه دا دانراوه، له چوار به ش، به شیکی لی بز بووه. هه رچی هه ولمان دا بۆمان نه دۆزرایه وه، به لام به شه کانی تری که ده ست و قه له م و خه ته خو شه که ی پیره میتردی نه مه ره له مه به سستی نامه که مان ده گه یه نیته.

ئه م نامه یه، سالی ۱۹۳۸ پیره میتردی مه زن نارده ویتتی بو هه له به جبه بو (عه لی باپیر ئاغا) ی شاعیر. له دامینی خواره وه ی نامه که دا هه ره به خه تی عه لی باپیر ئاغا له سه ری نووسراوه: ئه مه نامه ی پیره میترد - حاجی توفیق خاوه نی (ژین) ه. له سالی ۱۹۳۸ دا بو عه لی باپیر ئاغا ی نووسیوه که ئه وسا له هه له به جبه بووه. مه به سستی بنه ره تی نامه که گه فتوگوژی به ره را گۆرینه وه یه سه به ره ت به وه ی که له لایه ن پیره میترد و عه لی باپیر ئاغا وه هه ول بدریته چهند که سه یک کۆیکرینه وه و بچن بو (سه رشاته) که ئارامگای مه وله وی لیبه هه تا مه زا ره که ی بو هه له به ستن و

له لایه کی که شه وه بیه که نه مونسه به یه کی ئه ده بی. پیره میترد له چهند نووسینیکی تریشدا له رۆژنامه که ی خو ی و گوشاری (گه لاویژ) دا ئه م مه به سته ی باس کردوه و زۆری ئاره زوو له وه بووه که ئارامگای شاعیری بلیمه ت (مه وله وی) هه له به سه ریت و جیگا و ناوی له به رده م به سه ره اتی رۆژگادا ون نه بیته و بمینیتته وه. مه به سستی دوو له نامه که ی پیره میترد که تیایدا نووسراوه گله بی پیره میترده له (حه سه ن فه می به گی جاف) ی نووسه ر و ئه دب، که جیگای ژبانی هه له به جبه بووه و له رو ی گوزه رانی شه وه ده سه لا تدار بووه و ده وله مه ند بووه. گله بی ئه وه له حه سه ن به گ ده کات که به ریان چووه ئابوونه ی رۆژنامه ی ژین بو پیره میترد بنیرن، که ئابوونه که پاره یه کی هه یجگار که م بووه. ئه م گله بییه ی پیره میترد له حه سه ن به گ ئه وه ناگه یه نیته که پیره میترد به ره را و خو شه ویستی به رانبه ره ئه وان گۆرابیته به لکه له زۆر مونسه به دا به شیعه ر و به نووسین ستایش و سوپاسی ئه وانی کردوه بو خزمه تکردنی ئه ده به و رۆشنییری کوردی. بو نمونه له چهند نووسینیکی باسی که شه کۆله که ی مه حمود پاشای جافی کردوه و له مونسه به ی له دا یکیون و کۆچکردنیاندا شیعی نووسیوه. ئه مه دوو پارچه شیعه ره که بو له دا یکیون و کۆچکردنی کورپکی حه سه ن به گ وتویه تی:

مژده یه کی خو ش هات به ته لگراف
 کورپ بوو به دوو حه سه ن فه می جاف
 له ناو جه ژنانا جه ژن بوو به سی
 دیاره بوو به دوو سییه ی له دوو دی
 ئه مه ته ئریخی رۆله ی زه کییه
 (مه حمه د سه ره ره) گشت ئیل به گییه

هه ره ئه م «مه حمه د سه ره ره» ه پاش دوو سال کۆچی دوایی ده کات و پیره میتردیش ئه م شیعه ره له شیوه نیا ده نووسی و دیسان ئه م شیعه ره له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا نه نووسراوه:

خودا داد له ده ست ئه م پیسه زاله
 چهند به سه ره دلئ نازدارا زاله
 حه سه ن به گ له جیتی دوو پاشا ماله
 دوو چرای هه لکرد له و بنه ماله
 با ی مه رگ یه کیکی کۆژاندۆته وه
 دلئ ئه و ئیله ی ره نجاندۆته وه
 مه حمه د سه ره ره کۆچی به خیره
 کۆچی قوربانی قه زا وه گتیره

خوا، رۆلە مردن، بەئەجر ئەژمیری
یەك بە دە تۆلەیی بۆ ئەبژیری
تەئریخە بۆ ئەو وەكو سروسشته
(محەمەد سەرورە) پەپوولەیی بەهەشته

ئەگەرچی نامەكە پارچەبەكی بزر بووبوو خەتەكەش لەگەڵ شیبوی نووسینی ئەمڕۆدا جیاوازه، بەلام هەرچۆن بوو توانیم بیخوینمەوه و لە مەبەستی تەواوی بگهین، ئەمەش دەقی نامەكەیه ئەوئەندی نووسینی لەسەر بیت:

«تۆ ئەلێی چی؟! لە هەلەبجەوه تا سەرشاتە چۆن بچین؟! بۆ ئەمە جۆش و خرۆشێك پەیدا بوو، زۆر لە دووربشەوه كورگەل دین، لەولایشەوه لە حەسەن بەگ دلگیرم، تۆ «مەبەست لە عەلی باپیره» بەو دەستە تەنگەوه، بەو دلە گەشاوتەوه، پارەت بۆ ژین ناردوووە كە ئەبوایه ژین پارە بدا بەتۆ كە بیخوینیهوه. ئەوئەبوو چوار سال لە مەوبەر لە پاداشی ستایشی مەحمود پاشادا دوو دیناری ناردبوو، دوایی وتی: پارە ئابوونە نانییرین. غەزەتەیشی بۆ ئەچن، ئەوئەندی هەیه ژین جۆكەری تیا نییه هەزار دیناری پێ بدۆرین!

لەگەڵ ئەوئەیشدا چونكو ئەوئە مەحمود پاشایه لێی ئەبوورم. تەنانەت بەفەخرەوه زنجیرهیی باوك و باپیریشیم لە (ژین)دا نووسیهوه... ئەگینه شەویكی خۆش ئەبوو. هەزار دینار بۆ قومار، دوو دینار بەخشیش بگەریتەوه بۆ ئابوونە چوار سال، ئیتر تۆ سەلامەت بی هەردووكمان پوولەكی نین».

لەم نامەیهدا ئەوئەمان بۆ دەرکەوت كە پیره‌مێرد چەندە ئارەزوومەند و بەپەرۆش بوو بۆ هەلبەستنی ئارامگای مەولەوی. تاوهكو جێگەكەیی تەخت نەبێ و لەبیرنەچیتەوه. ئەمەش دياره هەر لە خۆوه نەبووه و ئەو كاریگەرییه بەر فراوان و قوولەیی كە شیعری مەولەوی لە ناخ و هەست و دەروونی پیره‌مێرددا دروستی کردوو تەنانەت هانی دا كە هەرچی شیعری مەولەوی هەیه لە شیبوی هەورامی (گۆزان)هوه بیگۆریتە سەر شیبوی سلیمانی. هەر وهه بەلگەیهكی ئەدەبی و مێژوویی دەبێ ئاگامان لەوه هەبیت كە رەنگدانەوهی وێنە و دەنگدانەوهی شیعری مەولەوی لە شیعەرەکانی پیره‌مێرددا بەناشكرا دياره و دەستنیشان دەكریت.

پیره‌مێرد لە تەمەنی مندالیدا بەچاوی خۆی مەولەوی بینیه، بەلگەشمان بۆ راستی ئەمە، پیره‌مێرد خۆیهتی، كە دەنوسیت «مندال بووم، لەبیرمە جارێ مەولەوی هاته مائی ئیمە، قاپووتیكی كورکی سەوزی لەبەردابوو، منیان خستە باوهشی و دەمی ماچ كردم. لەدەمی دەم ماچکردندا چاوم بەچاوی كەوت، برووسكەیهكی پر خەندەیی لێ بەرز بووهوه. ئەو چاوانه كە لە

دواییدا كۆر بووبوو چەند جوان و پر مەعنا و جازیبەدار بوو» (٢٤).

جگە لەمەش لە دواي ئەو نامەیهی پیره‌مێرد كە بۆ یەكەمجار بلاومان کردوه بەماوهی (١٠) سال دواي ئەو واته لە سالی ١٩٤٨دا دیسان پیره‌مێرد دەیهوی ئەم ئارەزووه پیرۆزه بەجێ بگهین، ئارامگای مەولەوی هەلبەستیت، بەلام بەداخهوه ئەمجارەش بۆی نەچوو سەر و دلشكاو و نابەكام مایهوه. لەو پارچە پەخشانه جوانەدا پیره‌مێرد دوو كاری گرنگ ئەنجام دەدات. یەكەمیان هەلەدانە بۆ زیندووکردنەوهی شیعری مەولەوی و نزیك كردنەوهیهتی لە هەست و دلێ لاوه رۆشنییرەکانی ئەو سەردەمه. دووهمیان ئەو نرخاندن و هەلبەستەنگاندنە ئەدەبیه هونەرکارانەیه كە پیره‌مێرد دەربارهی شیعری مەولەوی نووسیهتی كە بەراستی لە توانای قەلەمی رەخنەگریكی كارامه كەمتر نییه. بۆ سەلمانندی ئەم بیرواریانە با تەماشای پەخشانه ئەدەبیه رەنگینهكەیی پیره‌مێرد بگهین «ئیمە بییری تەرتیباتی زیارەتی رۆحی مەولەویمان کردوو، كە چەند سالی لە مەوبەر بەجۆش و خرۆشێكەوه عەلمی كوردەواریمان هینایه سەر ئەو هەوهسه و لە هەموو شوێنێكەوه ئارەزوو پەیداوو، بەلام ناھەمواریی زەمان و كەشمەكەشی دەوران بەرھەلستی ئەو ئارەزووی كردین. زاتەن ئەو زیارەتە چونكە قەسنى مەولەوی لەوبەر ئاوی سیروانەوهیه هەموو مەوسمێك ناتوانین بپەربنەوه. ئەشێ دەمەدەمی پایز بی، كە ئەو سایه سیروان بوار ئەدا، سەیركەن بەهۆی سیروان و پایزهوه دوو شیعری مەولەویم كەوتەوه یاد، كێ توانیویهتی ئەو سنعەتە لە شیعردا بكات، بۆ سیروان وتووێه:

پایز، زەرد بەخەم، جام، چارشیبوی تەم
دێرەن سواركەن نەو عەروسی خەم

ئەم ئارەزووه ئەوئەندە سالە لە دلێ پیره‌مێردا ماوهتەوه، رەنگە بیسیباتە گلەوه، خۆزگە دواي خۆبیشم لە گردی یارەوه ئەمبیینی كە دەستەیی لاوان و هونەروران و ئەدەب پەروران كەوتووێه رێ ئەچن بۆ ئەو تەوافە فەرزەیی ئەو گیانە بەرزە و لە تەئریخی كوردیدا ئەنوسرا» (٢٥).

تیبیینی: برای هونەرمانەند (خالید رەسول) وینەیهك لەو نامە بلاونەكراوهیهی پیره‌مێردی بۆ هینام كە ئەویش لە (سەید عەبدوللای) خەياتی وەرگرتبوو.

بەشی دووهم

كاتێك كە تۆفیقی مەحمود ئاغای هەمزاغای مەسەرف بەفەرمانیكی میری لە سالی ١٨٩٥دا دەگۆریتەوه بۆ (كەربەلا) ناچیت بۆ ئەوی و دەست لەكاری فەرمانبەری هەلەدەگرێ. لە

(٢٤) پەخشانی مەولەوی. نووسینی پیره‌مێرد. دەستنوس.

(٢٥) زیارەتی مەولەوی. پەخشانی پیره‌مێرد. دەستنوس.

سالی ۱۸۹۸ به‌هاوریه‌تی شیخ سعیدی باوکی شیخ مه‌موودی حه‌فید ده‌چیت بۆ تورکیا و سالی دواى ئه‌ویش ده‌چیتته حج و ده‌بیتته حاجی توفیق. مامی گه‌وره‌ی ناوی سعید هم‌مزاغا بووه. مامه‌کانی تری ناویان حسه‌ین، حه‌سه‌ن، فه‌تاح بوو، بئه‌چه‌ی خیتزانیان ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ بئه‌ماله‌ی (به‌ختیاری). پیره‌میترد خۆی ده‌لّیت: «خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ئه‌م شاره‌مان به‌قبسمه‌ت بووه، مامی گه‌وره‌م، سه‌عید هم‌مزاغا له‌پیلانی هه‌له‌بدا مردووه. مامه‌ حسه‌ینم که‌وته لای باطوم و گورجستان، حه‌سه‌ن له‌هه‌له‌بجه و فه‌تاح له‌حله و کوره‌کانم له‌تورکیه. بنچینه‌مان که‌ به‌ختیارین و سه‌ردار ئه‌سه‌دم له‌ته‌وریز دیبوو. له‌زیندانی تارانامه‌مرد» (۲۶).

پیره‌میترد پیتش رۆیشتنی له‌سلیمانی ژنی هیناوه و ژنه‌که‌ی ناوی (غه‌زاله خان) بووه. له‌م غه‌زاله خانه‌سی کچی هه‌بووه و کوری نه‌بووه، ئه‌مه‌ش ناوه‌کانیان:

- ۱- مه‌هدیه له‌ته‌مه‌نی مندالی کۆچی دوا‌یی کردووه.
- ۲- ئه‌منه یاخود ئامینه، بۆته خیتزانی (میرزا محی‌ددین) ی برای میرزا فه‌ره‌ج. دوو کچی بووه و هیچیان نه‌ماون.

۳- ره‌حمه خان که‌ سالی ۱۹۷۷ کۆچی دوا‌یی کردووه و هه‌ر له‌سلیمانی ده‌ژیا دایکی فائق هۆشیار و ئه‌حمه‌د زرنغه. خۆم له‌م سالانه‌ی دوا‌یی ته‌مه‌نیدا له‌سلیمانی چهند جارتکم بینووه. ئیستا ئارامگاهه‌ی له‌گردی مامه‌یاره له‌ته‌نیشته‌ پیره‌میتردی باوکیه‌وه‌یه. هه‌روه‌ها خوشکی پیره‌میترد ناوی فاتمه‌ بووه. خۆی ده‌لّیت «فاتمی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه له‌ته‌نیشته‌وه بوو» (۲۷).

پیره‌میترد سالی ۱۹۰۱ ده‌چیتته کۆلیجی یاسا، ئه‌و کاته پیتیان وتوو (مه‌کته‌بی حقوق) و له‌ سالی ۱۹۰۵ ته‌واوی ده‌کا و ده‌بیتته پارێزه‌ر (محامی).

به‌هۆی گیانی نیشتمانه‌په‌روه‌ری و بوونه ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی کورد (۲۸) و پروانامه‌ی (حقوق) ده‌بیتته، خاوه‌ن ئیمتیازی رۆژنامه‌ی کورد که‌ -ئۆرگانی جهمعیه‌تی ته‌عالی و ته‌ره‌قی کورد- بووه له‌ ئه‌سته‌مول.

له‌ تورکیا ژنیکی تری هیناوه، له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست و پینج ساله‌ی له‌ تورکیا بووه له‌و ژنه‌ دوو کوری هه‌بووه. ناوی کوری گه‌وره‌یان (نه‌ژاد) و کوری بچووکیان (وداد) بووه. پیره‌میترد له‌ سالانی دوا‌یی ژبانیدا له‌ سلیمانی گه‌لج جار به‌نوسین یادی ئه‌و دوو کوره‌ دوورلاته‌ی خۆی کردۆته‌وه. نه‌ژادی کوری گه‌وره‌ی له‌ دوورگه‌ی (هه‌گه‌له‌ی اطه) که‌ پیتشی ئه‌لین (اطه‌ بازاری) وه

(۲۶) هه‌لمه‌تی خه‌فته- په‌خشانی پیره‌میترد.

(۲۷) له‌ کوردستاندا چۆمان رابوارد- په‌خشانی پیره‌میترد.

(۲۸) کۆمه‌له‌ی کورد- جهمعیه‌تی ته‌عالی و ته‌ره‌قی کورد له‌ تورکیا.

جینگایه‌کی خۆشه له‌ تورکیا له‌دایک بووه. له‌وکاته‌دا پیره‌میترد قائمقامی (هه‌گه‌له‌ی اطه) بووه و له‌شه‌وی ئاهه‌نگی له‌دایکبوونی نه‌ژاددا، ئه‌مین زه‌کی به‌گی میتروونوس له‌وئ بووه و شیعرتیکی بۆ ئه‌و مونسه‌به‌یه‌ بۆ کوره‌که‌ی پیره‌میترد نوسیه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌تا ئیستا ئه‌و شیعره میترووییه‌مان ده‌ست نه‌که‌وتوووه. پیره‌میترد ده‌لّیت «دواى ئه‌وه‌ی که‌ نه‌ژادی کورم له‌ جزیه‌ی (هه‌گه‌له‌ی اطه) هاته دنیا ئه‌مین زه‌کی به‌گ قه‌سیده‌به‌کی نوسیه‌وه خالید ضیا و ئه‌کره‌م به‌گی ره‌جائی زاده زۆریان په‌سه‌ند کرد» (۲۹). هه‌روه‌ها نه‌ژاد وه‌ک حاجی توفیقی باوکی گیانی کوردپه‌روه‌ری و نیشتمانه‌په‌روه‌ری به‌رز بووه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌ نوسینه‌ی په‌خشان و وتاری رۆژنامه‌دا ده‌ستی هه‌بووه (۳۰).

به‌ره‌مه‌ی خۆی له‌ گو‌قار و رۆژنامه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تورکیادا بلاو کردۆته‌وه. پیره‌میترد له‌ باسی نه‌ژاددا ده‌لّیت «له‌ ئه‌سته‌مول که‌ جه‌معیه‌تی کورد (۳۱) ته‌شکیلی کردبوو، له‌گه‌ل (اتحادچییه‌کان) (۳۲) به‌ره‌ره‌کانیان بوو. اتحادچییه‌کان خه‌لکیان ئه‌ترساند، فیدائییان هه‌بوو (ئه‌حمه‌د صمیم) و (حسه‌ن فه‌همی) وه‌ک من غه‌زه‌ته‌چی بوون کوشتییان. ئه‌م غه‌زیزه‌ش، (مه‌به‌ست له‌ غه‌زیز یامولکییه) نه‌ژادی کوری منی هه‌لقه‌ریواندبوو خۆیان به‌فیدایی جه‌معیه‌تی کورد قه‌ید کردبوو» (۳۳).

نه‌ژادی کوری حاجی توفیق به‌گی پیره‌میترد پروانامه‌ی (حقوق) ی هه‌بووه و دوو جار سه‌ردانی باوکی کردووه، له‌ تورکیاوه بۆ شاری سلیمانی.

جارتیکیان له‌ سالی ۱۹۳۳. به‌لگه‌شمان بۆ راستی ئه‌وه‌یه که‌ پیره‌میترد ده‌لّیت «نه‌ژادی کوری پیره‌میترد بۆ دیداربینی له‌ تورکیاوه هاتۆته‌وه، به‌جاری پیر و جوان به‌چاو روونییه‌وه هاتوون. هه‌ردوولایان، باوک و کور زۆریان پێ خوشه‌، تیکرا سوپاسی چاکه و غه‌ریب نه‌وازی هه‌موو لایه‌ک ئه‌که‌ن» (۳۴). هه‌روه‌ها له‌ چله‌ی ماته‌مین پیره‌میترددا له‌ سالی ۱۹۵۰ دیسان له‌ تورکیاوه هاتوووه و ئاماده‌ی ئه‌و ماته‌مییه‌ بووه. سالی ۱۹۵۴ له‌ تورکیا کۆچی دوا‌یی کردووه.

نه‌ژاد دوو کوری هه‌بووه به‌ناوی (ئه‌تیل و محه‌مه‌د).

وداد کوری دووهم و بچووکی پیره‌میترده. له‌ تورکیا له‌ دایک بووه. پروانامه‌ی دکتۆرای له

(۲۹) ژین ژماره (۵۵۴) سالی ۱۹۳۹.

(۳۰) ژین ژماره (۷۰۴) سالی ۱۹۴۳.

(۳۱) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌سی.

(۳۲) مه‌به‌ست له‌ ئه‌ندامانی حزبی اتحاد و ترقی تورکی ئه‌و کاته‌یه.

(۳۳) ژین ژماره (۸۵۵) سالی ۱۹۴۷.

(۳۴) ژین ژماره (۳۶۸) سالی ۱۹۳۳.

ئابووریدا هه بووه. له یه کڼی له ساله کانی پېش جهنگی جیهانی دووه مدا هاتوه بۆ سلیمانی بۆ لای پیره میتردی باوکی و ئنجا چووه بۆ به غدا و چووه بۆ هندستان و له ویی پروانامه ی بهرزی له زمانی «سانسکریتی» دا وه رگرتوه، له م باره یه وه پیره میترد ده لیت «به ر له جهنگی جیهانی سۆزی دوایی جه معیه تیکي ئینسکلوییدی له تورکیا ریکخواه. له دانشمه ندانی گشت میلله تیک پیکها تپوو. پرۆفیسۆر تیکي ئەلمان بیان هه لئار دبوو سه رۆک بی. ودادی کوری منیش هه روا لاله سه نگی خۆی تی هه لئفورتاندا. تیفکریم رۆژی له ناگاه په یدا بوو. وتی باهه منیان داناوه بچم بۆ هیندستان له ویی شاره زای زبانی سانسکریتی بپم. هه تا بچمه وه تورکیا نه گه ر جه معیه ت هۆی که وته ئاساری سانسکریتی بۆیان بخوینمه وه. پاره یان داومی، هیچم له تو ناوی، منیش هه لئسام برده مه به غدا، په ساپۆرته که یم له سه فاره تی به ریتانیا بۆ قیزه کرد و (ره شید نه جیب) یش ته وسیه ی بۆ جیبه ک بۆ نووسیوو له ویی زۆر به که لکی هاتبوو (۳۵)».

به شی سپیه م

خۆشه ویستی پیره میترد و میهره بان خاتون

سالی ۱۹۳۶ (۳۱) پیره میترد به قه له می خۆی ئەم چیرۆکه دلداریه دلته زینه ی خۆی نووسی و بلاوی کرده وه، هه روا به کپی و فه رامۆشکراوی مایه وه هه تا سالی ۱۹۴۸ که بۆ دووه جار بلاوی کرده وه نه مجاره له گوڤاری گه لاویژدا و له ژیر نازناویکی خواستراودا به ناوی (کولۆکز) وه بلاوی کرده وه. ناو نیشانی چیرۆکه که شی کرده (گله کۆی میهره بان) (۳۷).

پیره میتردیش کاتی بۆ یه که مجار ئەم رازه ی درکاند په ئنجا سال تپه په ریبوو به سه ر دلداریه ناکامه که یدا.

نایا بروا بکه ین ئەم به سه ر هاته راست هی (توفیق) ی لاوی دلدار و عاشق بووه؟! یاخود ئەم وه ک نووسه ر تیک سروشی (وه حی) روودا وه که ی وه رگرتی له که سه سیکي تر که نه وه ی به سه ر هاتیبیت. له وه لامدا هه ر خۆی پیمان ده لیت:

۱- «شه ویکم له زینده گانی گوزه شته هاته وه یاد، وه ک شه ونم فرمیسک به سه ر ریشی سپیما باری (۳۸)».

(۳۵) ژین ژماره (۹۳۹) سالی ۱۹۴۸

(۳۶) ژبان ژماره (۴۸۳) سالی ۱۹۳۶

(۳۷) گوڤاری گه لاویژت ۲ سالی ۱۹۴۸

(۳۸) ژبان ژماره (۴۸۳) سالی ۱۹۳۶.

۲- ئەو ته له ریحانه یه ی که له سه ر ئاوه که لیت به جیماره به تو راوی نار دوویه تپه وه (۳۹).
 ۳- «ئەم ماجه رایه په ئنجا سالی به سه را رابوورد، له م یه ک دوو رۆژه دا له گه ل جه نازه یه کی ئازیز پتم که وته مه لبه ندی میهره بان (۴۰)».

له م سڼ خاله دا بۆمان ده رکه وت که روودا وه که ته واو راسته قینه یه و کار تیزه که ی (کانی سپیکه) ش که ئەم عه شق و دلداریه ی له سه ر دروست بوو هه تا ئیستاش ئاوه روونه که ی و چناره نازداره کانی ماون. به لام نایا (میهره بان) ناوی ته واوی خۆی بووه یاخود پیره میترد له به ر نه ناسینه وه باری دوکه وتووی کۆمه لایه تی ئەو سه رده مه ئەم ناوه ی بۆ هه لئار دپیت؟! ئەمه بیان روون نییه!. ئیستا ئیمه و قه له مه به پتر و هونه رکاره که ی پیره میترد:

«به هاره، چۆن به هاریک، باران چوار جار به هاری کۆنه ی سه ر له نوێ بۆ زیندوو کردینه وه. له ده شت و هه رده و شیو و کۆسپ، گولاله و گه زیزه و به بیوون و گوله زه ردی تازهی بۆ رواندینه وه، له کار تیزی حسه ین خه یه ی به هاره. سه یرانی سه یرانی ئیمه و خه یه ی گولالانی خوایی یه کدگیر بوون. شه وه، له سه ر گازی پشت لپی راکشام. ته ماشای جریوه ی نه ستیره و تریفه ی مانگ نه که م گویم له خوړه ی نه ستیرکه که ش گرتوه. به لام دوورم، نه ستیره ی ناو نه ستیران نابینم، شه ویکم له زینده گانی گوزه شته هاته وه یاد، وه ک شه ونم فرمیسک به سه ر ریشی سپیما باری. جۆش و خوړشی سه ودای نه جوانی وه ک په پوله زپینه (که له به ک) به سه ر هه موو گولیکدا نه یگپیرام، له سه ر هیچیان نه ده نیشتمه وه. گاه په روازی شاعیرانه وه ک (ژوپسته ر) نه یرده مه میحرابی په رستشی ئالیه ی جه مال (قینۆس) وه. بۆ سه ودای له یل و مه جنوونی ده گپیرام، گاه که مه ندی خه یالاتی مه م و زین له و ناسمانی بالا په روازیه وه ده یه یتامه سه ر زه مین شار به شار دیاره و دیار ده یگپیرام. تا رۆژی له کانی سپیکه سه یران بوو له ناو سپبه ری په له چناریکدا کار تیزکی لی بوو چووم ئاو بخۆمه وه، ناگاه (میهره بان) به هه له یی هاته سه ر کار تیزه که، له پر منی دی که می سله مییه وه. دوایی به غرووری جوانی خۆی و خزما یه تی و بۆره ده ستگیرانیه که وه بی په روا هاته پیشه وه. نه یاهه ت نه مه نده ی گوت: ئای نه مه تو؟! دانیشت، ده م و چاوی شت، ئۆف ئەو ده نگه و ئەو رهنه گه به هه ناسه یه ک، هه ناسه یه کی پت هه لکیشام. برووسکه یه ک له و چاوه جوانانه وه وه ک پزیسکی ویل په ریه سه ر په ری جه رگم. شیتانه هه ستام له ناو چناره کان هاتمه ده ری، ماینه که می لی بوو سووار بووم، راست خۆم گه یانده ماله وه. به ده مه وه لیتی که وتم.

تا وه کو شه وی هیچم پت نه خورا. شه وی دایکه که ی هات تیفکری من که وتووم وتی، تو بۆچ که وتووی؟! تو میهره بان ت تو راندووه و نه خوشت خستوو. ئەوه تی هاتوته وه نه گری، کولی نانیشتیه وه، بۆ جوابت نه داوه ته وه؟! رووت نه کردوو به لایه وه؟ نیشان به و نیشان ئەو ته له

(۳۹-۴۰) ژبان ژماره (۴۸۳) سالی ۱۹۳۶.

په شۆل قه تارى مردن به جىييه
ساقى تويش جامى يار چاوه پييه (٤١)

چهند زانبارييه كى نوي له باره ي نه ورؤز و پيره ميړدوه

به شى يه كه م

لهم كورده واربييه ئيمه دا هتا ئيسسته كه باسى نه ورؤز ده كريت نهوا پيره ميړدومان ديتته وه ياد.
پيره ميړد و نه ورؤز و گردى ياره و ناگرى نه ورؤز هاوكيتشه يه كى وه هايمان دروست كردوه يه كترى
ته واو ده كن. ئه وه كى په يوه ندى به نه ورؤز و پيره ميړدوه هه به، هه موو سال له گوڤار و رؤژنامه
كوردييه كاندا ده خرينه پيش چاوى خوينه ران چهند و اتايه كى دووباره بووه وه و جوينه وه يه كتره.
ئيمه ليږدا هه ول ده دهن كه هه ندى باس و راستى نوي بيتينه مه يدانه وه و له په نجه ره يه كى كه وه
ته ماشاى ئه و دنيا يه بكه ين.

نه ورؤز و پيره ميړد له پيش سالى (١٩٠٠) دا و پيش چوونى پيره ميړد بو توركي:

كاتيك توفيقى مه محمود تاغاي هه مزاعاي مه سرف، نه بوو بووه (پيره ميړد) و پير نه بوو بوو،
لاو و به لكو مندالتيك بووه، باوكى نارد بوويه بهر خويندنى ئايينى و له حوجره ي مه لا حوسينه
گوچه ده بخويند. مه لا حوسين له نه ورؤزدا داواى نه ورؤزانه ي كردوه كه توفيقى منال و هاوه له
قوتابيه كانى بوى بيتن. جگه له مەش هەر له و ته مه نه دا به كۆمەل چوونه ته لاي (شيخ ئه وزا
سوورده تۆله تووبى) كه ده ستخه تى خوش بووه، نه ورؤزنامه ي بو نووسيو نه وه. ئه م يادگارانه ي
مندالى له بير و ميتشك و دهروونى (توفيق) دا ماونه ته وه، هه تا گه وره ده بى و ده چيته توركي و
بيست و بيتنج سال له وى ده بى و دوايى ديتته وه سليمانى. ئه و كاته پير ده بيت و له سالى
١٩٣٢ دا بۆيه كه مجار (٤٢) نازناوى پيره ميړد بو خوى هه لده بژيږى. با بزايى خوى له م باره يه وه چى
ده لى: «مندال بووم، لاي مه لا حوسينه گوچه ده مخويند، كه گه يشتينه ده مى به هار ماموستا
ئه يگوت، بچن نه ورؤزانه بيتن، ئيمه يش به سهر دا يكمانا ئه گريان، سا دا يك و باوكمان
هه رچيبان له ده دست به اتايه، هه رچيبان له بارا بوايه يا چه خى يا قرانى حه مه شايى يا به نه بات
ئه يانداينى، ئه مانه يينا ئه ويش به شى خوى لى هه لده گرت، يه كى قه مه ريه كى ئه داينى ئه چووين
له مزگه وتى شيخ ئه و ره حمانى شيخ ئه بو به كرى شيخ ئه وزا سوورده تۆله تووبى، خه تى خوش بوو،

(٤١) پيره ميړد ده سكارى ئه و به يته ي كردوه و ناوى ره شۆلى تبا داناوه!

(٤٢) پيره ميړد بو يه كه مجار له گه ل بلاو كردنه وه شيعرى (به يانى بو له خه و هه ستام) دا سالى ١٩٣٢ نازناوى
«پيره ميړد» ي بو خوى داده نيته.

ريحانه يه ي كه له سهر ئاوه كه لىت به جىماوه به توراوى بوى نارد ويته وه. ناچار به و شوه چووم
ناشتم كرده وه. ئه مه بوو به سهرمايه ي سه ودايه ك كه ئه وى فيرى دل به رى و دل سووزى كرد و فه يزى
جنوون و زوقى شيعر په رستشى جه مال و كه مالى دا يه من. تا هات ئيمه ليمان زياد كرد دا يك
و باوكى هه ردوو رپى ديده نيبيان نه ده به ستين. زا هير ئيمه يان بۆيه ك دانا بوو. هه ندى جار كه
ده كه وتينه يه ك به دانيشتن و سه رگوشته ي عه شقى پاكي مه عسو ومانه به رامبه رى يه ك رؤژمان لى
ده بووه به دهن گى ته مجيد و سه لاره هه لده ستاين. نو ئيكي لاهو و تيمان ده كرد. هه ردوو كمان
عه شقمان له وه سل پى خوشتر بوو. گويم لى بوو ده ستى هه لپي بوو له خوا ده پارايه وه «ئيبلاهي ئه م
عه شقمان كوئن نه كى، عه شقى پاك له وه سلى زه هرناك خوشتره».

رؤژى سه فه رتيك هاته پيش، له جىييه كى دوور له خۆمه وه دلّم داخوريا و خه به رى دا كه
ميهره بان سه خله ته. هاتمه وه و تيان ميهره بان زور نه خوشه، چووم، له جىگه دا كه وتبوو، چاوى
ئه مه نه ده گهش و به پيشنگ بوو زاتم نه ده كرد تيرى پروانئى. به زه رده خه نه يه كى بى هيز و بى تينه وه
ده ستى نا يه ناو ده ستم. وتى: ئوخه ي عه شقه كه مان كوئن نه بوو وا من به سووزى عه شقى تۆوه
ده رؤم، ئه وه نده پي كه وه نه ماينه وه كوئن بيم و له به رچاوت بكه وم. وه سه يه ت بى كه هاتن مبه ن بؤ
گردى سه يوان ئه وه لجار سه رى داره مه يته كه م تۆ هه لى گره و كه دا يان هيشتمه (الحد سه را) ي
خا كه وه، سه رم به ده دست تۆوه بى و كه هاتن سه نگوپوشم كه ن ته لى ربحانه وه ك ئه و ره شه
ريحانه يه كه له كاريزه كه ي كانى سپي كه لىت به جى مابوو بوئى عه شقى تۆى لى ده هات،
به دزيه وه له راستى دلّم بيخه ره سه ر كفته كه م.

ئوف! خدمه تىكى چهن گران و جه رگ سووتانىكى چه ناگه هان ئاي، ليږده دا وا ديسان به ندى
هه ناوم سووتايه وه، برينى كوئى دلّم كولا يه وه و ناگر له كاي كوئن به ردرايه وه. ئه وا گويم لىييه
كسپه يه ك له دلّم وه دى قه لى مى ده ست و پيتم، ده ست و پيى قه لى مم شكا. ئه م به دبه ختبييه و
هه موو لكيتك له بيره ئاخ و داخ! قوه ي ته سوبرى ئه و چاوانه م نييه. ئه م ماجه رايه په نجا سالى
به سه را رابوورد له م يه ك دوو رؤژده دا له گه ل جه نازه يه كى تازيز رپم كه وته مه لبه ندى ميهره بان.
له ناو دار ئه ر خه وانه كانى گردى ناوه راست هيلانه ي به كاره تى رؤخى به نوورى لاهو و تبييه وه
ديار بوو. ئه و ئه ر خه وانا نه م به خه يالى گوزه شته لى بوو به سپى چناره كانى (كانى سپي كه)، رؤحم
بؤى ده گه را. ناگه هان به به رگى سپى فريشته ي ئاسمانبييه وه هاته پيش چاوم، له حاله تىكى بى
هوشيدا گويم لى بوو به و ده نگه نازكه بانگى كرد، و هره، به سه !! به گر بانه وه دوو فه ردى مه وله ويم
هاته وه ياد:

به مه رگت قه سه م، واده ي مه رگم هات

ئه مرؤ سه به يه، منيش ديمه لات

نه ورۆزنامه‌ی بۆ ئه‌نووسینه‌وه (٤٣). «کاتیکیش که سامانیکی زانستی و رۆشنیبری له تورکیا پیکه‌وه ده‌نیت و ده‌گه‌ریته‌وه، وه‌ک خۆی ده‌لێت «به‌نبه‌ه خۆینده‌واری له سلیمانی ده‌رچوم و خۆیندنیکه‌ی به‌رزم هینایه‌وه (٤٤)». له‌و رۆژگارهدا که ده‌وله‌تی عیراق دروست بوو، خۆیندن له‌ ولاتی سلیمانیدا له‌ تورکی و فارسییه‌وه ده‌بێ به‌کوردی، ئیتر حاجی توفیق ده‌گه‌ریته‌وه و یاد و بیره‌وری رۆژانی نه‌ورۆزی مندالی خۆی و زیندووکردنه‌وه‌ی دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌بیر و خه‌یالدا ده‌بیت. ئه‌وه‌بوو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سالانی ١٩٣٠ه‌وه‌ به‌هۆی دروستبوونی (کۆمه‌له‌ی زانستی) یه‌وه‌ که خۆی کورگه‌لی زانستی (٤٥) پێ ده‌گوت، که‌وته‌ کرد و کۆشی و هه‌ولیکه‌ی زۆر بۆ ژیاندنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌ریته‌ کۆنه‌ و نوێکردنه‌وه‌ی به‌شپه‌یه‌کی ئه‌وتۆ که له‌گه‌ڵ په‌وتی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بگۆجی. چونکه‌ لای ئه‌و نه‌ورۆز مانایه‌کی له‌وه‌ گه‌وره‌تری هه‌بووه‌ که ته‌نها ئاگرکردنه‌وه‌ و هه‌له‌په‌رین و ئاهه‌نگ گێران بیت، یا سه‌روود و تن بیت، به‌لکه‌ ئاگرکردنه‌وه‌ لای ئه‌و دوو مانای گه‌وره‌ی هه‌بووه، یه‌که‌م، گۆرانی سه‌روود و نوێبوونه‌وه‌ و ژیاندنه‌وه‌ی خاکی مرده‌و. ته‌قهینه‌وه‌ی کاریز و کانی وشکبوو. دووه‌میش مه‌سه‌له‌ی رووناکی، که ئه‌مه‌یان زۆتر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه. رووناکی که په‌مزی پێشکه‌وتن و به‌ئاوات گه‌بشتنی نه‌ته‌وه‌که‌ی بووه. وه‌ک خۆی ده‌لێت: «ئه‌مه‌وێ عاله‌می مه‌ده‌نیه‌ت ئاگادار بکه‌م که ئاگری یاره‌ی ئیسه‌ بۆ ئایینی ئاته‌شپه‌رستی نیسه، بۆ ئه‌مه‌یه‌ که سه‌ری سالی تازه، پێی به‌ختی مه‌یلله‌ته‌که‌م رووناک بکه‌مه‌وه (٤٦)».

وه‌ک له‌مه‌وپێش نووسیمان بوونی نه‌ورۆز و ئاهه‌نگ گێران و نه‌ورۆزنامه‌ خۆیندنه‌وه‌ به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هه‌ر له‌سه‌رده‌می مندالییه‌وه‌ لای په‌رمیتر ژیاوه‌ و له‌دل و ده‌روون و بیریدا چه‌سپاوه، واته‌ له‌و رۆژهدا که له‌سه‌ر لووتکه‌ی چیاکان ئاگر کراوه‌ته‌وه‌ و نیشان دراوه‌ که ئه‌و رۆژه‌ رۆژی ده‌ستپێکردنی یه‌که‌م رۆژی سالی نوێی کوردیه‌یه. چونکه‌ له‌ سه‌رده‌مانه‌دا وه‌ک ئیستا خۆینده‌واری نه‌بووه‌ هه‌تا به‌هۆی رۆژمه‌ی و رادیۆ و هۆکانی تره‌وه‌ هه‌واڵ بگاته‌ هه‌موو ناچه‌یه‌کی نزیک و دوری کوردستان وه‌ راییگه‌یه‌نن که یه‌که‌م رۆژی سالی نوێ ده‌ستی پێ کرد. جگه‌ له‌مه‌ش ئه‌و ئاگره‌ له‌و رۆژهدا مانایه‌کی گه‌وره‌تری هه‌بووه. ئه‌ویش په‌مزی و نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی کاوه‌ی ئاسنگه‌ری کورد بووه‌ به‌سه‌ر ئه‌ژده‌هاکی زۆردارا. واته‌ دوو شوێش بووه. شوێشی ژیانه‌وه‌ی سه‌روود. شوێشی کۆمه‌لانی خه‌لک دژی زۆرداری. جگه‌ له‌مانه‌ش په‌رمیتر ئاماره‌ی بۆ ئه‌وه

(٤٣) من و نه‌ورۆز- ژین ژماره (٧٣٧) سالی ١٩٤٤.

(٤٤) دیوانی په‌رمیتردی نه‌مر- محمه‌د په‌سول هاوار ل ٢٠.

(٤٥) په‌رمیتردی واتای کورگه‌لی زانستی بۆ قوتابییانی قوتابخانه‌ی زانستی به‌کارده‌هینا. وه‌ک ده‌نوسیت «که مرده‌شم توخوا کورگه‌لی زانستی کۆن، رۆله‌کانی خۆم، له‌ گه‌ردی یاره، ئاگری نه‌ورۆز له‌ژوور سه‌رم هه‌لگه‌یرسیتن. ئه‌و ئاگره‌ رووناکی پێی ناینده‌ی کورده». ژین ژماره (٨٢٠).

(٤٦) ژین (٩١٠) سالی ١٩٤٨

کردوه‌ که ئه‌م جه‌ژنه‌ له‌ تورکیاش کراوه‌ و له‌وێ به‌رۆژتیکه‌ی په‌رۆز دانراوه‌ و به‌نیشانه‌ی سالی نوێ و نوێبوونه‌وه‌ی سه‌روود بینراوه، ده‌نوسیت «کاتیکیش چومه‌ ئه‌سته‌موه‌ له‌ سه‌رای پادشاهیدا رۆژی نوێی مارت هه‌موو (وه‌کلا و وزه‌را) ئه‌هاتنه‌ (ماه‌ین) ته‌به‌ریکیان ئه‌کرد. نیشان به‌و نیشان شیرنی نه‌ورۆزیان ئه‌خوارد و شه‌وی نه‌ورۆزیش له‌ هه‌موو مناره‌کاندا قه‌ندبیلیان دانه‌گه‌یرساند (٤٧)». ئه‌گه‌رچی ژیاندنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌ریته‌ نه‌ته‌وا به‌تیبیه‌ بۆ په‌رمیتر بۆته‌ مایه‌ی په‌نج و ئه‌رک و ماندوووبون و تانه‌ و توانج لێدانی. به‌لام ورده‌ ورده‌ ئه‌و گیانه‌ خاوتینه‌ سه‌رکه‌وت و گیانه‌ خاوتینه‌کانی (قوتابیانی زانستی)، شوێن که‌وت و زیندووویان کرده‌وه‌ و کردیانه‌وه‌ به‌جه‌ژنی نه‌ته‌وا به‌تی، بروانه‌ په‌رمیتر ده‌نوسیت «ئه‌م ئاگرکردنه‌وه‌ی نه‌ورۆزه‌ که له‌ پێشدا له‌ناو ئیسه‌دا باو بووه، ئیسه‌ تاب و توانا و مه‌وجودیه‌تیکه‌ی وامان نه‌ما بوو که هه‌موو سالی ئاگری نه‌ورۆزی نیشانه‌ی سالی تازه‌ بکه‌ینه‌وه. ئه‌و رۆژه‌ به‌جه‌ژن بزانی و سه‌یرانی تیا بکه‌ین. کاتی من له‌ ئه‌سته‌موه‌ هاته‌مه‌ به‌خۆشی خۆشپه‌یه‌وه‌ بیستم ناو نیشانیکیان بۆ په‌یدا بووه‌ و زانمان بووه‌ به‌کوردی و مه‌ئورمان له‌ خۆمانه‌. ئه‌وه‌م به‌جه‌ژن زانی و هاته‌وه‌ یادم که ئیسه‌ هه‌موو سالی جه‌ژنیکه‌ی نه‌ورۆزمان بووه‌ و نه‌ورۆزنامه‌یان بۆ ئه‌نووسینه‌وه، به‌و یادی گیانی باووپه‌یره‌وه‌ هه‌لسام رۆله‌ی زانستیم پێش خۆم خست و له‌ گه‌ردی یاره‌ شه‌و ئاگر هه‌لگه‌یرساند و رۆژ سه‌یرانم کرد (٤٨)».

دووه‌م: په‌رمیتر له‌ نێوان ئاگری نه‌ورۆز و ئاوانبارکردنی به‌لایه‌نگه‌ری ئینگلیزه‌کان

پێش ئه‌وه‌ی بێمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و راستییانه‌ روون بکه‌مه‌وه‌ که ده‌سه‌لمێنی نه‌ورۆز و په‌رمیتر هه‌یچ په‌وه‌ندی به‌سه‌یاسه‌تی ئینگلیزه‌وه‌ نه‌بووه، پێویسته‌ بلێین، که په‌رمیتر هه‌میشه‌ له‌ باریکی ئابووری نزم و ژیانیکی کوله‌مه‌رگیدا ده‌ژیا، مرۆقتیک بووه‌ ته‌نها پیاوی بیروباوه‌ر و خه‌یالی شاعیرانه‌ی خۆی بووه. ته‌نانه‌ت چه‌ند جاریک ده‌فته‌ری مووچه‌ی خانه‌نشینییه‌که‌ی خۆی و خانووه‌که‌ی خستۆته‌ بارمه‌تی پارهی‌که‌وه‌ که پێویستی چاپخانه‌ و رۆژنامه‌که‌ی پێ دابین بکات و په‌کیان نه‌که‌وت له‌سه‌ریکی تریشه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ نه‌دارا و که‌مه‌ده‌ست بووه، به‌جۆرتیک که چه‌ند زاتیک جلوه‌ی‌ه‌ریگیان بۆ نارده‌وه‌ له‌به‌ری بکات. چونکه‌ ئه‌و کاته‌ به‌هۆی دواکه‌وتوویی کۆمه‌له‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی یاره‌ی ئابوونه‌ی رۆژنامه‌که‌یان بۆ نه‌ده‌نارد توانجیشیان تی ده‌گرت. بزانه‌ خۆی چی ده‌نوسیت «من ئه‌گه‌ر له‌ شوێن یاره‌ بگه‌رامایه‌ پارهم بۆ خۆم ئه‌ویست، به‌سه‌ر خه‌لکا دابه‌شم نه‌ئه‌کرد و خۆم پێنج ساله‌ جله‌کۆنی خه‌لاتی زاتیکم نه‌ده‌پۆشی!! من له‌وانه‌م که یاره‌ی ئابوونه‌ی بێشم

(٤٧) سه‌رچاوه‌ی دووه‌م.

(٤٨) سه‌رچاوه‌ی پێنجه‌م.

لهوانه نهوويستووه، ئا بۆرۆژتيكى وا كه سهر بۆ كهس داننهووينم، له شوينم ئهگه پين، بهلام كاتييك بۆم ئهگرين، كه تپيه ريوم؟!» (٤٩). دياره ئهگه پيره ميترد به پرى و رهم و ويست و مهبه ستي ئينگليزه كانى بكردايه هه رگيز وه ها نه دار و كه مده ست و هه ژار نه ده بوو. يا خود زۆر به ئاسانى ده يتوانى هه ر له سليمانيدا ببيتته كار به ده ستيكى بالاي حكومه تى به ريتانى و له و په رى ئاسووده يى و خوشيدا بژى و پاره و سامانيكى زۆر يش پي كه وه بنى. به لام ئه و تنها به وه رازى بوو كه خۆى به و شيويه ده ژى و گه وه ترين سامان لاي ئه و خزمه ت كردنى نه ته وه كه ي بوو. له م باره يه وه دنووسيت «لام وايه ئه وانى من به ته ره فدارى ئينگليز ده زانن له م دو اييه دا تيم گه يشتون كه من ئينگليزم بۆ خۆم خۆش ناوى و هه رچى مهنفه عه تى شه خسى و (تخصيصات) و تنه انه ت پاره ي ئابوونه يشم له وان نه ويستووه و نايشمه وئ. تنها بۆ ئه مه كه له ره وشت و ئه خلاقى ئه وان ده رسيكى ئيداره وه رگرين و په ره وى ئادابى ئه وان بكه ين، هيج نه بين له ناو خۆمانا به كه يه تى و هاويه شييه كى و امان هه يى كه له پياو بچين؟!» (٥٠).

له و كاتانه دا كه پيره ميتردى نه مر عاشقى خزمه ت كردن و تيكۆشانى نه پساو خه ريكي خۆ ئاماده كردن بوو، بۆ هه لگير ساندى ئاگرى نه ورۆز، خه لكانى كۆنه په رست و خاوه ن بيري دو اكه وتوو يا خود ئه وانى كه خۆيان مايه پوچ و هيج له بارانه بوو ده يانووست به توانج گرتنه پيره ميترد و تاوانبار كردنى به پياوى ئينگليز و ئاگر په رستى هه م خۆيان له سه رشانى پيره ميترد به رز بكه نه وه و هه م په كى خزمه ت كردنى ئه و يش بخه ن. به لام ئه و نه به زيوه و ئاگرى نه ورۆزى خۆى هه ركردۆته وه. له م باره يه وه پيره ميترد به چه ند شتيك تاوانبار كراوه، كه وه لامى راستيان ده ده ينه وه.

١- په يوه ندى ئاگر كرده وه ي پيره ميترد به مه سه له ي ئاييى ئاگر په رستى به وه! له وه لامى ئه م تۆمه ته دا ده لپين پيره ميترد له مه به ست و ره مزى رووناكى ئاگر ئه وه ي ويستووه كه گه واهييك بى بۆ رووناكى دوا رۆژى نه ته وه كه ي. ره مزى كى گه وه رى مرۆفانه، شاعير و ئه ديبان، كه دياره ئاگر رووناكى ده به خشى و شه وى نه زانى و دو اكه وتن له ناو ده بات. له م باره وه ده لپيت «ئه م پيره كه هه موو سالى ئاگرى نه ورۆز ئه كاته وه، په ره وى باوو با پيره به بلتيسه ي ئاگرى چيا كان را گوژه رى ئاينده كان رووناك ئه كاته وه» (٥١). له جيه گه به كى كه دا بۆ روون كرده وه ي مه به ستي ئاگر كرده وه و په يوه ندى نه بوونى نه ورۆز به هيج ئاي ني كه وه دنووسيت «ئه مه ده خلتى كى به ئاته شه په رستى به وه نيبه. هه موو، ئه وى ئه مناسى نه زانى كه موسولمانم،

(٤٩) ئامۆژگارى پيران ژماره (٩٠٩)ى ژين، سالى ١٩٤٨.
 (٥٠) ژين ژ. (١٠٠١) سالى ١٩٥٠
 (٥١) ژين ژ. (٣٥٨) سالى ١٩٣٣

خو ا په رستم و به هه وا خواهى هيج ده وله تتيك و حكومه تتيك نه كرده وه» (٥٢).
 ٢- به وه تاوانبار كراوه كه ئاگرى نه ورۆز فرمانتيكه له ده سه لاتداريتى ئينگليزه كانه وه بۆى ديت و ئه م ده يى به گو يى ئه وان بكات!

وه لام: پيره ميترد نه يتوانيوه راسته وخۆ به ره ره كانى و به ره له ستي ده سه لاتداريتى ئينگليزه كان بكات. به لام ئه گه ر به وريايى له شيعر و نووسينه كانى ورد بينه وه ده بينن زۆر له و كه سانه ئازاتر و راپه رپوتر بووه دژى ئينگليزه كان كه ئه ميان به ئينگليز چييه تى تاوانبار كرده وه. تنه انه ت زۆر له وانه كوردرت و خزمه تگوزارت ر تر بووه. بروانه ده لپيت:

ئه گينه من خۆم له كى دادمه
 نان و كه بابى سهر و زيادمه (٥٣)

يا خود:

ئه گه ر ته لقينم به كوردى نه درى
 گو يى لى ناگرم با كفنم بدرى
 ئه مه دينمه دينتيكى به هه ق
 له سه ر به يتى خۆم ئه گه ر بكرتم شه ق (٥٤)

يا خود دنووسيت: «هه نديك و تيوويان ئه مه بۆ ئينگليزه كان ئه كا، ئه مه له كفى ئاته شه په رستى كفر ته. ئينگليز چه ده خلتى كى به نه ورۆزه وه هه يه؟! يا خود من كه ي له خوانى مووچه ي ئينگليز نيعمه ت خۆر بووم؟!» (٥٥).

پيره ميترد له جيه گاهه كى كه دا به ئاشكرا په رده له رووى ئه وان هه لده مالى كه دژى نه ورۆزى ئه م وه سستا و نه وه ويستوويانه خۆيان ئاهه نكي نه ورۆز بكه ن و ئاگر بكه نه وه. پاره يه كى زۆريان به م بۆنه يه وه كۆكر دۆته وه و دو اييش نه پاره كه شو تينه وارى ماوه و نه ئاگر!! ئاهه نكي نه ورۆز يش ده نگ و ره نكي نه بوو!!، سه باره ت به و كه سانه ده لپيت «هه موو سالىك هه ر چيم ده ست ئه كه وت ئه م كرد به سه يرانى نه ورۆز، كه تا ئيستنا كه س ئه وه ي نه كرده وه. ئه مه بۆ ناو و شۆزه تتيكى كورده وارى بوو، به هيج وازم نه هينا، تا پار هه ندى بى ناموس و زۆلى به روو هه لسان و تيان حاجى تۆفيق نه ورۆز بۆ ئينگليز ئه كا!! ئيمه نايه لىن ئه و بيكا و خۆمان

(٥٢) سه رچاوه ي ژماره پينج.
 (٥٣) پيره ميتردى نه مر م. هاوار ل ٣١١.
 (٥٤) هه مان سه رچاوه.
 (٥٥) سه رچاوه ي ژماره پينج

ئەيكەين، پارەيەكى زۆريان كۆكردهوه، نيوەيان خوارد و پەكى سەيرانى مەيشيان خست» (٥٦).

٣- بەوه تاوانبار كراوه كه پيره‌ميرد ناهەنگ و ناگرى نەورۆز بەمەبەست و ئارەزوى ئيران ساز دەكات، لە وەلامدا ئەلەين: لە سالانى ١٩٤٠دا قونسلى ئيران لە سلیمانى بووه، ئەم قونسلى زۆر لە نزيكهوه هاوڕى و هاوئەلى پيره‌ميرد بووه، كه تايبەتى پيره‌ميرد فارسىيەكى باشى زانيوه و شيعرىشى پى نووسيوه. بەلام كاتىك هاتۆتە سەر ئەوى ناگرى نەورۆز بكاتەوه، بەهيج جۆزى ماوهى نەداوه كه ئەو قونسلى ئيران توخنى ئەم مەسەلەيه كهوى، نەوهك لەلای خەلكى ئەمەش وهك مەسەلەى ئینگليزەكەى لى بىت!! خۆى دەلەيت «تەنانەت دۆستىكى گيانيم لىره قونسلى ئيران بوو، نەمەيشت بىتە سەيرانەكەم نەك بلىن، ئەمە بەهەواى ئيرانەوهيه!!» (٥٧).

بەشى دووهم

ليكدانهوه زانستىيەكانى پيره‌ميرد بۆ نەورۆز

يەكەم: باوكى بالا و دايكى خوارهوه:

نەورۆز بەلای پيره‌ميردەوه تەنها كردهوهى ناگرىك و گيرانى ناهەنگىك نەبووه، بەلكو شتىكى لەوه گەورەتر بووه. لای ئەو هاوكيشەى مەرگ و ژيانەوهى وەرگرتوو. لەلایەكهوه سروشى مردوو ژياووتەوه، لەلایەكى تریشهوه رەمزی شۆرش و رزگاربوونى گەل بووه. لایەنى سىيەميش كه زۆر گرنگه و لىره‌دا دەمانەوى روونى بكەينهوه ليكدانهوهى ئەو بۆچوون و زانبارىيانەن كه بەپىي رادەى رۆشنبرى خۆى پيره‌ميرد بەدەستى هيتاوه. لەسەرەتادا نووسيمان باوكى بالا و دايكى خوارهوه، بۆ ليكدانهوهى ئەم واتايە پىوستە بلىن، پيره‌ميرد بەپىي ئايينه كۆنەكان كه دياريان كردهوه لە بوون و دروستبوونى مرۆقى روانيوه. بىروراى ئەوانى خستۆتە روو كه مرۆف لە چوار (عونسور) گەوهەر پىك هاتوو، ناگر، با، ئاو، خاك، كه ئەمانە دايكى خوارهوه و زىندووئى سروش لوانە پىك دىت. ئاو لە خاكدا ژيان دروست دەكات. درەخت و ميوه و كشتوكال و خواردەمەنى مرۆقى لىوه پىك دىت. وه هيجيان بى ئەوى كه يان نابىت. واتە نە ئاو بى خاك سوودى دەبى، نە خاكيش بەبى ئاو بەرهمى دەبى. پيره‌ميرد دەنووسىت «بە تووبى كۆن ئادەمىزاد لە چوار گەوهەر سروشى دراوه. ناگر، با، ئاو، خاك. دووانيان ناگر و با، باوكى بالان، دوانىشان ئاو و خاك دايكى خوارهوه» (٥٨).

دووهم: ناگرى نەورۆز پەيوەندى بەزەردەشتهوه نيبه:

پيره‌ميرد بۆمانى ساغ دەكاتەوه كه تۆمەتى ناگرى نەورۆز و ناگرپەرستى و ئايىنى زەردەشت بەتالە و ئەمانە هيجيان پەيوەنديان پىكهوه نيبه. زەردەشت يەكىك بووه لە نىردراوه‌كانى خوا و (ئاويستا) باسى تەنھايى خوا و دەسەلاتى دەكات و زەردەشت خۆى پەرستوو، نەك ناگر! دەنووسىت بەتەئربخ سايبتە ئەم ناگرى نەورۆز ئەساسى زەردەشتىي نيبه و زەردەشت ئاتەشپەرست نەبووه. پىغەمبەرىكى راست و دروست و (موحد) عەينى دىنى موبىنى ئىستاي ئىمە كه محەمەد(ص) بۆى داناوين، ئەشوبهيتە ئىمە و ئەمەيش بە (كات) و كتيبەكانى (زەند)دا ئاويستاي سايبتە» (٥٩).

لە شوتىكى كه دا پيره‌ميرد باسى ئەوه دەكات كه گاتەكانى زەردەشت دۆزراونەتەوه و زەردەشت يەكىك بووه لە نىردراوه‌كانى يەزدان و لەپيش پەيامبەران (عيسا و موسا)دا بووه و، بەلام ئايىنى ئىسلام دوا ئايىنى يەزدانى بووه، كه خوا بۆ مرۆقى ناردوو. پيره‌ميرد ئەوى روون كردۆتەوه كه زەردەشت خواپەرست بووه و ناگرپەرست نەبووه. خۆى بەتاك و تەنيا زانيوه و سەرچاوهى ئايينه‌كەى لە سروش (وه‌حى) ئەوهوه وەرگرتوو و زەردەشت نەورۆزى بەسەرى سال داناوه. ئىتر ئەمە هيج پەيوەندى بەناگر و ناگرى نەورۆزەوه نيبه.

دەنووسىت: «زەردەشت وهك هەندى گومانيان بردوه ناگرپەرست نيبه، پىغەمبەرىكه يەزدانپەرست، خوا بەيەك ئەناسى» (٦٠). دواى ئەمە زياتر لەسەر مەسەلەى زەردەشت و نەورۆز قوول دەبىتەوه و لايەنىكى رووناكتر دەسەلمىنى و دەلەيت «باووپايرمان، ئەم ئايينه كه خوا بەرۆزىكى موبارەكى داوه، زىندەگى تيا بەخشىوه بە جەژنيان داناوه نەك بە ئايىنى زەردەشتى» (٦١).

سپه‌م: ليكدانهوهى ئەستىره‌ناسى (فەلەكى) و زانستى سەبارەت بەنەورۆز:

پيره‌ميرد ئەوى سەلماندوو بەپىي ليكدانهوهى زانستىيانى كۆن (كه‌لوى بەرخ) و اتا (برج الحمل)ى كردهوه بەنیشانە واتا ئەو رۆژەى كه (خۆر) دەچىتە كه‌لوى بەرخهوه سەرى سالى نوييه سالىك دوانزه كه‌لوه. دوانزه (برج)ه. هەر مانگە لە بورجىكه‌وه هەلدى. سالىك دوانزه مانگە. هەر مانگىكى بە (٣٠) رۆژ داناوه. هەر بورجى سى رىيازى هەيه. كاتى خۆر چووه كه‌لوى بەرخهوه ئەبى بەسەرى سالى نويى رۆژەلات. هەر مانگە لە بورجىكه‌وه هەلدى و هەر

(٥٩) نەورۆزى ئىمە چىيه؟ ژين ژ. (٥٦٠) سالى ١٩٣٩

(٦٠) سەرچاوهى ژماره (١٠)

(٦١) هەمان سەرچاوه

(٥٦) ژين ژ. (٩٥٨) سالى ١٩٤٩

(٥٧) ژين ژ. (٩١٠) سالى ١٩٤٨

(٥٨) ژين ژ. (٥٢٠) سالى ١٩٣٧

رۆژه به پرتیبه کدا دهر وا، واته هه لڊئ و ئاوا ده بیته. دیاره سروشت ده ژیه ته وه و وهک و تراوه (یحیی الأرض بعد موتها) پیره میترده ئه م لیکدانه وه یه ی له چهند سه رچاوه یه که وه وهر گرتوه. وهک (نص) ی قورئان (حسابی) یوشع پیغه مبه ر، شیسسی کوری ئاده م، ئیدریس پیغه مبه ر. هه ریهک له پیتش ئیسلامدا نیترداوی خوا بوون. لیتهدا دهقی لیکدانه وه که ی پیره میترده دنوسین «رۆژ ته چیتته که لووی به رخوا وه و ئه بئ به سه ری سالی تازه ی رۆژه لات. گوایه ئاسمان دوانزه که لووی تیا به، هه ر که لوویهک سئ ریتازی هه یه، هه ر مانگه له که لوویه که وه هه لڊئ و هه ر رۆژه به ریتازیکا ئه روا. به سالی ئه و دوانزه که لووه ئه و (۳۶۵) ریتازه ئه برئ. له پیتشدا شیسسی کوری ئاده م که پیغه مبه ریکه کردوویه به سالتما و دایناوه. دوا ی ئه و ئیدریس پیغه مبه ر بووه» (۶۲).

چواره م: به رانبه ر وه ستانی شه و و رۆژ:

پیره میترده سه لماندوویه که به رانبه ر وه ستانی کات و ماوه ی شه و و رۆژ له پایزدا وه دانانی ئه م به رانبه ر وه ستان به سه ری سال هه له یه و له راستیی وه دووره. لای ئه و به هار ژیا نه و پایز مه رگ. لای ئه و به که م رۆژی به هار که نه ورۆزه شه و و رۆژ به رانبه ر یهک ده وه ستی و ده بیته سه ری سال. له م رووه ده ده لیت: «ئه وانه ی که شه و و رۆژ به رانبه ر وه ستانی پایز به سه ری سال دانه نین نادروسته. به هار زینده گی و پایز مه رگ ئه نوین. ئه م نه ورۆزه که سه ری سالی راستیی وه سه ره تای به هاره که زه مین و زمان زیندو ئه بیته وه و شه و و رۆژ به رانبه ر ئه وه ستی (۶۳)».

دوا جار: وینه یهک له خه م و ئازارهکانی ئه م مرۆقه:

له نه ورۆزی سالی ۱۹۴۹ داخ له دلئی کۆنه په رستان و زمان خرابی هه ندئ گیتره شیتین، ده بنه هۆی ئه وه ی میریی ئه و کاته هان بدن نه ورۆژ له پیره میترده قه دهغه بکه ن. ئه ویش به تۆمه تی ئاگر په رستی و پشتکردنه ئایینی ئیسلام. سالی ۱۹۴۹ چوه ریزی ئه و چهند ساله وه که نه ورۆزیان له کورد و پیره میترده قه دهغه کرد. دیاره هه لۆیستی شاعیر و پیری هه شتا و دوو ساله و بئ پشتگیری و بئ که سیی وای کرد که تنه ا ئه م رق و ناره زاییه ی خۆی به شیع ر ده ربیری. که ئاگریان کوژانده وه و هه ره شه ی داخستنی چاپخانه که شیان لی کرد، ئه م شیع ره ی نووسی:

کاری ناچاریی، بیزار له شهوی ئه م شاره م
چهند رۆژیکه به توراوی له گـردی یاره م
گـردی یاره وهک ئاته شه که ده ی نه ورۆژ بوو

(۶۲) هه مان سه رچاوه

(۶۳) هه مان سه رچاوه

وا کوژانديانه وه سووتاوی گپری ئه و نارهم کهس نییه هاوده می ناله ی شه و بیداریم بئ باری زۆر قورس بووه، ده ریه ستی ئه لئ بیتچاره م کرده وی خۆم ئه زانی، که نه تیجه ی وایه ئیسته رابوردووه فایده ی چپی، ئه م هاواره م! (۶۴)

پیره میترده و رۆژنامه ی «کورد»:

«رۆژنامه ی کورد وهک له م لیکۆلینه وه یه دا ساغ ده بیته وه دووه م رۆژنامه یه له میژوو ی رۆژنامه گه ری کوردیدا».

سه ره تیا به کی میژوو یی:

دیاره ده رچوونی هه ر رۆژنامه یهک و له هه مان کاتیشدا داخستنی راسته وخۆ په یوه ندی هه یه به باریکی سیاسی و رۆژگاریکی تیا به تیی وه، وه هه ر رۆژنامه یهک ره نگدانه وه ی تاکتیک و ستراتیژی ده سه لاتی کۆمه ل و ده سته و تاقم و حزبیکی سیاسییه. ئنجا ئه و نووسینانه له هه چ بواریکی ئه ده بی و سیاسی و کۆمه لایه تیدا بیت، له خزمه تی ئه و لایه نه دا ده بیت که رۆژنامه که ده بات به ریتوه و هه مو ئه رک و لیتپرسراویه کی ده خاته ئه ستۆی خۆی. له سه ره تای ئه م سه ده ی بیسته مه دا کاتیک ده سه لاتی سولتان عه بدولحه مید له لایه ن تورکه لاوه کان و دوا بییش (حزبی اتحاد و ترقی) یه وه له ناوچو، کهش و باریکی جیاوازه ی پیشوو هاته پیشه وه. ده سه لاتی گرتن و زۆرداری سولتان له سه ر هه مو نه ته وهکانی ناو سنووری تورکیا نه ما و سه رده میتک له سه ره ستی ده ربیرین و داوا ی سه ره خۆیی نه ته وه بی و هه مو جو ره سه ره ستیی هک بۆ ئه و نه ته وانه دروست بوو.

سه باره ت به رۆژنامه ی (کورد) و کۆمه له ی کورد:

لاوه رۆشنیر و دلسوژه کوردهکانی ئه و سه رده مه ی تورکیا که وتنه خۆیان و له سالی ۱۹۰۸ دا به که م کۆمه له ی سیاسی کوردییان له تورکیا ئاشکرا کرد. ئه و کۆمه له له سالی ۱۹۰۷ دا له سه رده می ده سه لاتی سولتان (عه بدولحه مید) دا به نه یتنی دروست کرابوو وه کاری ده کرد. ناوی ته وای ئه و کۆمه له یه (کۆمه له ی هاوکاری و پیشخستنی کورد - کورد تعاون و ترقی

(۶۴) ژین ژ. (۹۵۸) سالی ۱۹۴۹

جمعیتی) (۶۵) بوو.

ئەمىن زەكى بەگ، دەلئيت: «ئەوھل جەمعیەتى سیاسى كورد (كورد تعالی و ترقى جمعیتی) یە و لە ئەستەمبول لە سالى ۱۹۰۸ دامەزرا. موئەسسەسەكانى ئەمىن عالی بەدرخان، فەریق شەریف پاشا، شیخ عوبەیدوللا زاده، شیخ عەبدولقادر ئەفەندى) (۶۶).

هەتا ئیستا گەلى سەرچاوه باسی دروستبوونی ئەم كۆمەلە و ئەندامانى كردوو. حاجى توفیق بەگ واتە (پیرەمێرد) و عەبدولرحمان بەدرخان و سەعید كوردی و رەشید بەگى موفتى زاده و ئیسماعیل حەقى بابان و ئەحمەد جەمیل پاشا و سەدەها لای رۆشنبیر و دلسۆزى ئەم كاتە لە هەموو لایەكى توركیاو بوونە ئەندامى ئەم جەمعیەتە. لە هەموو شارەكانى كوردستانی توركیا لقی ئەم كۆمەلە یە كرايوه. بەتایبەتى لە شارەكانى دیارەكر و بتلیس و موش. ئەم جەمعیەتە یەكەم كارى ئەووبوو لە شارى ئەستەمبولدا لە رێكەوتى ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸دا یەكەم ژمارەى رۆژنامەى كوردی بلاو كردوو. ناوئیشانى لاپەرەى یەكەمى رۆژنامەكە بەم جۆرە نووسرايو (كورد تعاون و ترقى جەمعیەتى غەزەتەسى). بەلام بەناوى رۆژنامەى كوردوو ناو ئەرا. ئەم رۆژنامە یە هەفتەى جارێك بەكوردی و توركى بلاو دەكرايوه، دەگەیشتە هەموو شارەكانى كوردستانی توركیا. هەشت لاپەرە بوو. خاوەنى ئیمتیازى پارێزەر و رۆژنامەنووس (توفیق بەگ) بوو. كە حاجى توفیقی پیرەمێردە. ئەو كاتە هەتا ئەهاتبووه، سلیتمانى نازناوى (پیرەمێرد) لە خۆى ئەنابوو (۶۷). بەلكە ناوى توفیق بەگ لەسەر رۆژنامەكە نووسرايو. سەرنووسەرى ئەم رۆژنامە یەش ئەحمەد جەمیل پاشا (۶۸) بوو.

تەمەنى رۆژنامەكە هەشت مانگ بووه. لە ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸هە دەرچوو هەتا مانگی حوزەیرانى سالى ۱۹۰۹، كاتێك جەمعیەتى كورد قەدەغە كرا و رۆژنامەى «كورد» یەش كە دەنگى ئەو كۆمەلە یە بوو داخرا، چاپخانەكەشى لەلایەن دەسلەتداریتتى توركیاو دەستى بەسەرا گیرا. بەو حسابەى كە ئەم رۆژنامە یە لە ماوهى ئەو هەشت مانگە، هەفتانە، كە دەرچوو ییت، ئەوا (۳۲) ژمارەى لى دەرچوو. بەلام نووسەرى ئەرمەنى (شاهبازبان) لە

(۶۵) لە ژمارە ۳۲ى مانگی مايسى سالى ۱۹۸۵ى گۆقارى كارواندا بەرێز دكتور جەبار قادر باسێكى دەربارى ئەم رۆژنامە یە بلاو كردوو. ئیمە پێشتر ئەم لىكۆلینەوێ خۆمان نووسبوو. چەند سالیك لە نیوان گۆقارى (بەیان و رۆژنامەى هاوكارى) دا هاتوچۆی كرد و داوایش هەر بلاو نەبووه هەتا بەرێكەوت لە ژمارە ۱۱۷ى سالى ۱۹۸۶دا بلاو بووه. لە نووسینەوێ ئەم نوسخە یە باسەكەدا سوودمان لەو نووسینەى دكتور جەبار وەرگرت.

(۶۶) ئەمىن زەكى بەگ (كورد و كوردستان) سالى ۱۹۳۱ ل ۳۱۴.

(۶۷) حاجى توفیق بەگ، بۆ یەكەمجار لە ژمارە (۳۱۲) ی ۲۵ى شویاتى سالى ۱۹۳۲ى رۆژنامەى (ژبان) دا، لەگەل بلاو كردنەوێ شیعری، (بەیانى بوو لە خەو هەستام) دا نازناوى پیرەمێردى بۆ خۆى دانا.

(۶۸) ئەحمەد جەمیل پاشا بۆ ئەكرەم و قەدرى جەمیل پاشا یە.

كتیبەكەیدا (میترووی كورد و ئەرمەن) (۶۹) كە سالى ۱۹۱۱ لە ئەستەمبول چاپ كراوه باسى بابەت و ناوهرۆكى شەش ژمارەى ئەم رۆژنامە یە دەكات. دیارە كە شاهبازبان تەنها ئەو شەش ژمارەى لى بینيوه.

كاتێ كە شۆرشى ۱۹۰۸ بەرپاىوو وە سەرکەوتنى بە دەست هیئا، كوردەكان، بەتایبەتى رۆشنبیرەكان دەوړتێكى گەورەیان بینی، شیخ عەبدولقادرى شیخ عوبیدللا لە ئەنجوومەنى نوێى شۆرشەكەدا كرا بەسەرۆكى ئەنجوومەنى نوێنەران (رئیس مجلس النواب). كە ئەمە دیارە بۆ كوردێكى خاوەن دەسلەلات بە دەسكەوتێكى باش دەگەڕێتەوێ بۆ میللەتەكەى كە تا ئەو كاتە سەرەستى و پرگارى بەخۆیەو نەدیوو، هەر وها كوردێكى دلسۆز و رۆشنبیری تر كە (ئیسماعیل حەقى بابان) بوو كرا بەو زیری مەعارف. پەرودە و فێركردنى توركیا. ئنجا كە هەریك لە خاوەنى ئەم دوو دەسلەلاتە گەورە و فراوانە دوو كوردی دلسۆز و دوو ئەندامى چالاكى (كۆمەلەى كورد) بن، دیارە دەبێ پەرەگرتن و بلاو بوونەوێ لقهكانى ئەو كۆمەلە یە پەرە بستینى. وە دەرچوونی رۆژنامە یەكیش لەلایەن ئەو كۆمەلەو شتیكى ئاسان و لەبار ییت.

جگە لە كتیبى (میترووی كورد و ئەرمەن) و ئەو گۆقاره فەرەنسییەى كە سالى ۱۹۱۱ (۷۰) باسى رۆژنامەى (كورد) ی كردوو، گەلێك بەلگە و سەرچاوه لە بەردەستى ئیمەدان كە رۆشنا ییەكى زۆر دەخەنە سەر گەلى لایەنى ئەم رۆژنامە یە.

رۆژھەلاتناس (مینورسكى) ۱۸۷۷-۱۹۶۶، لە كتیبەكەیدا بەناوى كوردوو، لە پاش باسكردنى رۆژنامەى «كوردستان-۱۸۹۸»، كە یەكەمى رۆژنامەى كوردیە دەلئیت: «رۆژنامەى دووهم دواى شۆرشى توركى دامەزراوه. شیخ عەبدولقادر دايمەزراندوو. بەلام زۆرى نەخایاندوو» (۷۱). لێردا مینورسكى چوار زانیارى بەسوودمان پێ دەبەخشى.

۱- رۆژنامەكەى بە دووهم رۆژنامە داناوه، دواى رۆژنامەى كوردستان.

۲- نووسیویە، دواى شۆرشى توركى دامەزراوه كە دیارە شۆرشى مەشرووتەى سالى ۱۹۰۸ى توركە لاوهكانە.

۳- باسى ئەوێ كردوو، كە شیخ عەبدولقادر دايمەزراندوو. واتە رۆژنامەكە لەلایەن ئەو كۆمەلە یەو دەرچوو كە شیخ عەبدولقادر دايمەزراندوو و سەرکردە یی دەكرد.

۴- نووسیویە، زۆرى نەخایاندوو، دیارە ئەمەى لە خۆیەو نەتوو و پشتى بەسەرچاوه

(۶۹) د. جەبار قادر رۆژنامەى كورد (كاروان) ژمارە ۳۲ سالى ۱۹۸۵.

(۷۰) هەمان سەرچاوه.

(۷۱) مینورسكى، كورد ل ۹۴ د. مارف خەزەندار كوردوویە بەعەرەبى. حەمە سەعید حەمە كەرىم كوردوویە بەكوردی. سالى ۱۹۸۴.

بەستوو. ئەگەرچی ناویشی نەهیناوه.

هەروەها رۆژھەڵاتناس (م.س.لازەریف) لە کتێبەكەیدا مەسەلەى كورد لەلایەن ١٤٥، هەتا ٤٠٤، باسی ئەو دەكات كە رۆژنامەى (كورد) و زانیاری دەربارەى، لە ئارشیفى كتێبخانەى «باسیل نیکیتین» دا هەیه. هەروەها دکتۆر (م.س.لازەریف) دەلێت: «لەگەڵ سەرکەوتنى شۆرشى ١٩٠٨ (٧٢) بەھارتى كورت لە ژيانى كورددا دەستى پێكرد. بۆیە كەمجار مێژووى كورد چەند كۆمەڵ و دەزگایەكى پروناكیبرى و سیاسى بەخۆیەوه بینی» (٧٣).

پایزى سالى ١٩٠٨ واتە یەكسەر دواى سەرکەوتنى شۆرشى ناوبرا و ئەمىن عالی بەدرخان و شەریف پاشا و شیخ عەبدولقادرى شەمزىنى و ژمارەبەك سەردارى ناسراوى تر كۆمەڵى تەعالى و ترقى كوردستانیان دامەزراند و بەناویەوه (كورد تەعاون و تەرەقى غەزەتەسى) یان بلاو كردهوه» (٧٤).

هەروەها ئەگەر دڵسۆزىكى رۆشنبىرى كورد رۆژى لە رۆژان پێى بكەوتتە ئەو ئارشیفەى (باسیل نیکیتین) دیارە گەلى زانیاری لە بیركراومان بۆ دەدۆزیتەوه سەبارەت بەرۆژنامەكە.

ئێمە نووسیمان كە (توفیق بەگ) واتە پیرەمێردى نەمر ئەو كاتە خاوەن ئیمتیازى رۆژنامەى (كورد) بووه. لێرەدا پتوبستمان بەبەلگەى زانستى و مێژووى هەیه بۆ ئەمە و باسەكانى ئەم لێكۆلینەوهیە.

وێك رەفیع حیلەى دەلێت: «پیرەمێرد لە کلیەى حقوقى ئەستەمۆل دىپلۆمى وەرگرتووه. ئەندامى مەجلیسى عالی ئەستانە بووه» (٧٥). ئنجا ئەم پروانامەیه رێگەى بۆ خۆش كردووه كە بتوانیت ئیمتیازى رۆژنامە وەرگرت. سالى ١٩٠٦ هەتا ١٩٠٧ ئیمتیازى گوڤارى (رەسمى كتاب) (٧٦) وەردهگرت. دواى ئەو هەش لە شۆرشى ١٩٠٨ كە خۆى یەكێك بوو لە ئەندامانى كۆمەڵەى كورد ئیمتیازى رۆژنامەى (كورد) وەرگرت. عەلانەددین سەجادی دەلێت: «رۆژنامەیهكى كوردییان دەرھیناوه ناوى (كورد) بووه. ئیمتیازى بەناوى ئەمەوه بووه.» (٧٧) بۆ راستى مەسەلەى پیرەمێرد و ئیمتیازى رۆژنامەكە پشت بەچەند بەلگەبەك دەبەستین كە توفیق

(٧٢) شۆرشى ١٩٠٨ بەم ناوانە ناودەبریت: شۆرشى توركانى لاو، شۆرشى لاوه توركەكان، شۆرشى مەشرووتە، شۆرشى ئیتحادیه توركەكان.

(٧٣) تېگەبشتنى راستى د. كەمال مەزھەر. ل ٧٤ سالى ١٩٧٨

(٧٤) هەمان سەرچاوه ل ٧٣

(٧٥) شیعەر و ئەدەبیاتی كوردی رەفیع حیلەى. باسى پیرەمێرد سالى ١٩٤١

(٧٦) پیرەمێردى نەمر محەمەد رەسول ھاوار ل ١٤ سالى ١٩٧٠.

(٧٧) مێژووى ئەدەبى كوردی عەلانەددین سجادى ل ٤٥٨ سالى ١٩٧١.

بەگى ئەوى و پیرەمێردى لەمەر خۆمان بۆى نووسیبین پیرەمێرد دەنووسیت:

١- ئیستا خوا دەرووى لى کردووینەوه، گوڤار و کلێشه و چاپ كەوتۆتە ناومان. نۆبەرەى غەزەتەمان لە ئەستەمۆل غەزەتەى (كورد) بوو، كە ئیمتیازى ئیمتیازەكەى بەر من كەوت (٧٨).

٢- لە ئەستەمۆل غەزەتەى «كورد» م دەرئەهینا (٧٩).

٣- دواى ئەوى كە لە ئەستەمۆل غەزەتەچى بووم، بیست سالیشه لە نیشتمانەكەى خۆم كە (عیراق) ه صحفیم (٨٠).

٤- لە پایتەختیدا (ئەستەمۆل) غەزەتەى كوردم دەردهكرد و لە غەزەتەى (محیط مصور) ی میسردا وتارم ئەنووسى (٨١).

٥- بەوه دەنازم كە غەزەتەى «كورد» لە ئەستەمۆل من خاوەند و نووسەرى بووم» (٨٢).

لەدواى ئەم پینچ بەلگەیه گومانمان نەما كە پیرەمێرد (توفیق بەگ) خاوەن ئیمتیازى رۆژنامەى كورد بووه. جگە لەوه وەك خۆى زۆرجار نووسیبوه، بە سى ئیمزا نووسىنى بلاو كردۆتەوه «س.ت، سلیمانیهلى توفیق، پیرە كورد». بۆ ئەندامىتى خۆشى لە جەمعیەتەكەدا دەنووسیت «من ئەو (توفیق)م لە ئەوێ تەشكىلى جەمعیەتى كوردا لە ١٣٢٤ له ئەستەمۆل هەتا ئیستا لە هەموو جەمعیاتی كوردا سەلاحیه تدارم» (٨٣).

پینشتر لەم باسەدا نووسیمان هەریەك لە رۆژھەڵاتناسان مینورسكى، باسیل نیکیتین، م.س.لازەریف، شاھبازبانى ئەرمەنى و گوڤارتىكى فەردەنسى، لای خۆیانەوه سەبارەت بەم رۆژنامەیه نووسیبووین. ئیستا دێینە سەر ئەو بیرورایانەى لەلای خۆمان هەتا ئیستا سەبارەت بەرۆژنامەى (كورد) نووسراون وە بارى سەرنجى خۆمانى بەرامبەر دەنووسین و هەلەكانیان راست دەكەینەوه.

مامۆستا عەلانەددین سەجادی یەكەمین كەس بووه كە سالى ١٩٥٢ چەند رستهیهكى لەبارەى رۆژنامەى «كورد» وە نووسیبوه. دەلێت: «كورد رۆژنامەیهكى هەفتەیهى ئەدەبى و كوردی و توركى

(٧٨) ژین ژماره (٩٣٣) سالى ١٩٤٨

(٧٩) ژین ژماره (٩٤٨) سالى ١٩٤٨

(٨٠) ژین ژماره (٨٣١) سالى ١٩٤٦

(٨١) ژین ژماره (٩٥٣) سالى ١٩٤٩

(٨٢) ژین ژماره (٦٩٦) سالى ١٩٤٣

(٨٣) ژین ژماره (١٦٧) سالى ١٩٢٩

بووه. کۆمەڵی شیخ عبدالقادری شیخ عبیدالله له ۱۹۰۷دا له ئەستەموڵ دەریان کردووه» (۸۴). مامۆستا سەجادی دیاره ئەو کاتە هەر ئەوەندە زانیاری دەستکەوتوو، دەرباری رۆژنامە، بەلام لەوکاتەدا ئەو کەم نەبووه. تەنها سەرنجمان لەم بارەوه ئەوەیه که رۆژنامە که له ۹ی تشرینی دووه می ۱۹۰۸دا دەرچوو، نەک ۱۹۰۷!

بەلام بەداخهوه میژوو نووسی نەمر (ئەمین زەکی بەگ) له کتیبە پر نرخه کهیدا (میژووی کورد و کوردستان- ۱۹۳۱) (۸۵) هیچ زانیارییهکی دەرباری رۆژنامە کورد نەنووسیوه! کاتێ باسی گۆڤار و رۆژنامەکانی ئەوسای تورکیا دهکات. ئەگەرچی باسی کۆمەڵە (کورد) یشی کردووه و ئەو کاتەش خۆی له ئەستەموڵ بووه!. هەر وهها شویتی دەرچوونی یەکەم رۆژنامە (کوردستان) بە ئەستەموڵ دادەنیت له کاتی کدا که دیاره له قاهیره دەرچوو (۸۶). مامۆستا محەمەد رەسوڵ هاوار سالی ۱۹۷۰ له کتیبی (پیره میردی نەمر) دا که دووهم سەرچاوهیه له م باره یه وه، دهنوسیت «حاجی توفیق یه کتیب بووه له ئەنجامدانی ئەو کۆمەڵە (کۆمەڵە کورد) رۆژنامە (کورد) که زمانی حالی ئەو کۆمەڵە بووه، حاجی توفیق بر دوویه تی به پیره» (۸۷). نووسەر تەنها ئەمەندە و تووه، نەینووسیوه کهی دەرچوو و بابەتەکانی چی بوون!. دیاره ئەویش هەر ئەوەندە زانیاری لهو باره یه وه دەستکەوتوو.

له سالی ۱۹۷۰دا کتیبی (میژووی رۆژنامەگەری کوردی) له لایەن (عەبدوڵجەبار محەمەد جەباری) یه وه دەرچوو. نووسەر له باره ی رۆژنامە «کورد» وه دەنیت «رۆژنامە کورد رۆژنامە یه کی و پیره هەفتانه یه به زمانی کوردی و تورکی له ئەستەموڵ له سالی ۱۹۰۷ له لایەن کۆمەڵە شیخ عبدالقادر وه دەرئەچوو. خاوهن ئیمتیازه کهی پیره میردی شاعیر بوو. ئەم رۆژنامە یه که وه ته سەر هیرش بردنه سەر بنه ماله ی به درخانییه کان ئەوانیش به و جۆره به هۆی رۆژنامە کوردستانه وه وهلامی هیرشه کانئەمانیان ئەدایه وه. له ئەنجامی ئەم شەر جوتنه رۆژنامە که یان داخست» (۸۸) هەر وه و تمان نووسەر که ئەم بیرو پرایانه ی له لایه ره (۱۴۷) ی کتیبه کهیدا نووسیوه، که وتۆته سێ هه له وه و راستیان ئەکهینه وه.

۱- دەرچوونی رۆژنامە که وه ک نووسیمان له ۹ی تشرینی دووه می ۱۹۰۸دا بووه نەک ۱۹۰۷.
۲- نووسەر هیچ بەلگه و سەرچاوه یه کی به دهسته وه نییه، کاتیک ئەو رایه ی دەر پیره. که رۆژنامە کورد هیرشی بر دیتته سەر به درخانییه کان یاخود ئەوانیش به هۆی رۆژنامە

(کوردستان) وه وهلامیان دابیتته وه. جگه له مانه توفیق به گ (پیره میرد) که خاوهن ئیمتیاز و به پیره به ری رۆژنامە (کورد) بووه هه میشه به شانازییه وه باسی به درخانییه کان کردووه و پله ی ئەوانی له جیگایه کی به رزدا داناوه، وه ک دهنوسیت «خوا هیممه تی به درخانییه کان به رقه رار کات، که زیننه تی لایه ره ی کورده وارین و فیداکاری گه ل و نیشتمان» (۸۹). هەر وهها به شیک له ئەندامانی کۆمەڵە کورد و دامه زیننه رانی له به درخانییه کان بوون. هەر وهها کۆمەڵە (کورد) یش خۆی به شتی وه هاوه خه ریک نه کردووه. چونکه «ئەوانه ی ژماره ی (کورد ته عاون و ترقی غه زه ته سی) یان دیوه ده لێن ناوه رۆکی بۆ مه سه له ی نه ته وه بی و زمان و ژبانی روونا کبیری و فۆلکلۆری کوردی و ئەو جۆره باسانه ته رخان کرابوو، له ناو کۆمەڵانی خه لکدا باش دهنگی دابه وه» (۹۰).

بۆ راستکردنه وه ی هه له ی سییه می نووسه ره دلێن: «رۆژنامە کورد به هۆی زۆرداری و تورکچییه تی ده سه لانداری ئەو کاتە ی تورکیا وه داخراوه و هه موو کۆمە له سیاسییه کان قه ده غه کران و لقه کانیشیان داخران.

سەرچاوه ی چوارم که باسی ئەم رۆژنامە یه ی کردبێ (پاره ی رۆژنامە گەری کوردی) جه مال خه زنه داره. له ویدا نووسراوه کورد رۆژنامە یه کی هه فتانه بووه، به زمانی کوردی و تورکی له لایه ن هاو بیرونی شیخ عبدالقادری شیخ عبیدالله ی شه مزینییه وه دەرچوو. له شاری ئەستەموڵ سالی ۱۹۰۷» (۹۱). هەر وهها به عه ره بیش نووسراوه «معلوماتنا عن الجریده قلیله» (۹۲). سه باره ت به شوتنی پیره میرد له رۆژنامە که دا ده لیت «پیره میرد له سالی ۱۹۰۷دا رۆژنامە کوردی دهره ینا له شاری ئەستەموڵ» (۹۳). تەنها سەرنجمان لەم باره یه وه ئەوەیه که باشتەر وابوو له پیتاسه کردنی رۆژنامە که دا له پال ناوه ینانی (کۆمەڵە کورد) دا ناوی پیره میرد (توفیق به گی) خاوهن ئیمتیازی بنووسیایه. له کاتیکدا که خۆی له لایه ره (۱۳۹) دا له مه دلنیا بووه. جگه له وه ی و تمان سالی ۱۹۰۸ دەرچوو نەک ۱۹۰۷.

سەرچاوه ی پینجهم که ده رباره ی ئەم رۆژنامە یه نووسراوه کتیبی (تیکه یشتنی راستی) دوکتۆر (که مال مه زه ره) ه. له م کتیبه دا به شتیه به کی زانستییه و پشت به کۆمە لێ زانیاری نوێ و به به لگه وه دانراو باس له م رۆژنامە یه کراوه. ده توانین ئەم کتیبه به باشتربن سەرچاوه دابنێن، که

(۸۹) ژین پەخشانی چاو روونی. سالی ۱۹۴۴

(۹۰) تیکه یشتنی راستی د. که مال مه زه ره ل ۷۴ سالی ۱۹۷۸

(۹۱) پاره ی رۆژنامە گەری کوردی جه مال خه زنه دار ل ۱۸ سالی ۱۹۷۳

(۹۲) هه مان سەرچاوه سالی ۱۹۷۳

(۹۳) هه مان سەرچاوه ل ۱۳۹ سالی ۱۹۷۳

(۸۴) میژووی ئەدهبی کوردی سەجادی، ل ۶۱ سالی ۱۹۷۱

(۸۵) میژووی کورد و کوردستان، ئەمین زەکی بەگ ل ۳۱۵ سالی ۱۹۳۱

(۸۶) سەرچاوه ی دوانزه

(۸۷) هه مان سەرچاوه لایه ره ۱۴

(۸۸) میژووی رۆژنامە گەری کوردی، عەبدوڵجەبار محەمەد جەباری، ل ۱۴۷ سالی ۱۹۷۰

چەند لايەنلىكى شاراۋە لە ژيانى رۆژنامەگەرىي پىرەمىردى نەمىر

بەشى يەكەم: پىرە كوردى (۹۶) ئەستەمۆل

پىرەمىرد پىش ئەۋەدى پروات بۆ ئەستەمۆل و لە نىشتىمانى دوور بىكەۋىتتەۋە فەرمانىبەر بوۋە، بەتايىبەت (باش كاتىب) و چاۋدىرى زەۋى و زارى (سنىبە) بوۋە لە شارەزور و شارباژىر و ماۋەت. ئەۋ كاتانە لە ھەرەتى لاۋىدا بوۋە و ھاۋىنان چۆتە گورگەدەر (۹۷) لەۋى زەۋى و زارى كشتوكال و باخيان ھەبوۋە.

ھەر لەسەرەتاي تەمەن و بىر كىرەنەۋەيدا پىش رۆيشتىنى بۆ توركيا و دووركەۋىتتەۋە بۆ ماۋەدى بىست و پىنج سال (۹۸) لە ۋلاتى خۆى، ئارەزۋى لە كۆكردنەۋەدى شىعەر بوۋە و ئاۋازى پىر نالەى (نالى) تىكەل بەسۆزى (مەۋلەۋى و بىسارانى) بوۋە. بەتايىبەت كاتى لە ھەلەبجە بوۋە و بەسەرانسەرى دەشتى شارەزوردا بەۋپەرى ئارەزۋو و ئاۋاتىبەۋە گەشتى كىردۋە، ھەر لەۋ كاتەدا كەشكۆلىكى نايابى بۆ خۆى پىكەۋە ناۋە و ھەرچى شىعەرلىكى بەرگۆى كەۋتتەى ياخود دەستى كەۋتتەى لەۋ كەشكۆلەدا نووسىۋىتتەۋە. كاتىكىش لە سالى ۱۸۹۸د (۹۹) ۋلاتى بەجى ھىشتۋە و پروى كىردۆتە ئەستەمۆل ئەۋ كەشكۆلە پىر بايەخەى لە سلىمانى لە مالى خۇيان لە ژىر زەۋىدا بەجى ھىشتۋە. دەفتەرىك بىست و پىنج سال لەژىر گلدا شاردرابىتتەۋە، ديارە سەرەنجامى چى لى دىت! با بۆ راستى ئەمە گۆى لە پىرەمىرد بگرىن بزانىن چى دەلىت: «نازام چە دەردىك بوو بەمنەۋە نووسابوو، ھەر لە مندالىيەۋە من دلم دابوۋە شىعەر و گۆرانى، دەنگى خۆشىشم لەبەر شىعەرلى خۆش، ئەۋىست، تا (مەۋلەۋى) م نەناسىبىۋو (نالى) لەلام پىتغەمبەرى شىعەرلى كوردى بوو (۱۰۰). پىش ئەۋەدى بچمە ئەستەمۆل كەشكۆلىكىم نووسىۋىتتەۋە بەكاغەزى زەرد و شىن و سۆر و مۆر، ھەرچى شاعىرى كە بىستىبوم چەند غەزەلىتىكى نايابى ئەۋم نووسىۋىتتەۋە، خەلك و خوا ئەبانىرد لەبەرى بنوسنەۋە، تاقەتبان نەدەبوو، ھەر لاپەرەيەكى شىعەرلى خۆشى تىبا بوايە ئەيان پىچرى و دەريان ئەھىتا. تا دوايى سۆتىندم خوارد بەكەسى نەدەم، بەۋەش وازيان لى نەھىتام ناچار لە ژوروى ئەۋ خوارە چالە گەمىتىكى سالى گرانىمان بوو خستىمە چالەكەۋە. بەسەرىا رۆيىم بۆ

(۹۶) پىرە كورد، حاجى تۇقىق بەگى مەحمۇد ئاغاي ھەمزاغاي مەسەرف، زياتر لە رۆژنامەى (ژىن) ى ئەستەمۆلدا بەناۋى «پىرە كورد» ۋە بەرھەمى بلاۋكردۆتتەۋە.
(۹۷) «گورگەدەر» دىيەكى ناۋچەى شارباژىرە لە نىزىك سلىمانى.
(۹۸) پروانە شىعەرلى ئەۋا روم كىردە تۆ ئەى داىكى موشفق.
(۹۹) ژىن - سالى ۱۹۴۴ .

(۱۰۰) مەبەست لەم و اتايە ئەۋە نىبە كە دواى چوونە ناۋى جىھانى رۆحىي مەۋلەۋىيەۋە نىخى نالى لەلا كەم بوۋىتتەۋە.

ھەتا سالى ۱۹۷۸ سەبارەت بەرۆژنامەى كورد نووسرايىت، لە پىناسە كىردى رۆژنامەكەدا ھەرۋەك بىروراكانى ئىمە بەدوۋەم رۆژنامەى كوردى داناۋە و ژمارە (دوۋى داۋەتتى دەنووسىت: «كورد ئۆرگانى يەكەم كۆمەلەى سىياسى كورد بوۋە كە دواى شۆرىشى سالى ۱۹۰۸ بىنەمالەى شەمىزىنى و بەدرخاننى دەريان كىرد، بەكوردى و توركى بلاۋ دەبوۋە» (۹۴). ھەرۋەھا دەبارەى ئەم رۆژنامەى دەلىت: «مەبەست لە رۆژنامەى كورد، ھەر ئەۋ (كورد تەعاون و ترقى غەزەتەسى) يەيە كە دواى شۆرىشى ۱۹۰۸ دەرچوو. ناۋى لە چەند راپۆرتىكى دىپلوماسى و نەيىنى و ژمارەيە سەرچاۋەى باۋەرىپىكرادا ھاتوۋە» (۹۵). تەنىبا بارى سەرنجى ئىمە لەم بارەيەۋە ئەۋدە خۆزگە دىكتۆر ئەۋ راپۆرتە دىپلوماسى و نەيىنىيەنى روون بىكردايەۋە ھەتا زياترمان لە بارەى رۆژنامەكەۋە بزانىيە. ئىستى دواى ئەم لىكۆلىنەۋە و پشكىن و بەشۋىتندىچوونە دەتوانىن سەبارەت بەرۆژنامەى كورد بلىين:

- ۱- رۆژنامەى كورد ياخود (كورد تەعاون و ترقى غەزەتەسى) رۆژنامەيەكى نايىنى و سىياسى و كۆمەلەيەتى بوۋە. لاپەرەكانى پىر لە باسى مېژۋى گەلى كورد و ئەدەبىياتى ئەم گەلە.
- ۲- بەزمانى توركى و كوردى لە ھەشت لاپەرەدا دەرچوو.
- ۳- ئۆرگانى كۆمەلەى كورد (كورد تەعاون و ترقى جەمئىيەتى) بوۋە.
- ۴- ژمارەى يەكەمى لە شارى ئەستەمۆل لە رىكەۋىتى ۹ى تشرىنى دوۋەمى سالى ۱۹۰۸د دەرچوو. ھەتا مانگى حوزەيرانى سالى ۱۹۰۹ بەردەوام بوۋە.
- ۵- خاۋەنى ئىمىتيازى تۇقىق بەگ (پىرەمىرد) بوۋە. سەرنوسەرى (ئەحمەد جەمىل پاشا) بوۋە.
- ۶- گەلى لە ئەدىب و سىياسى و رووناكىبىرى ئەۋ سەردەمەى توركيا بەشدارى نووسىنيان كىردۋە. ۋەك تۇقىق بەگ (پىرەمىرد) ئەحمەد جەمىل پاشا، ئىسماعىل حەقى بابان، ئەكرەم جەمىل پاشا، قەدرى جەمىل پاشا، سەئىد كوردى، غەبدولرەحمان بەدرخان، ئىبراھىم حەيدەرى.
- ۷- رۆژنامەى كورد بەدوۋەمىن رۆژنامە دادەنرەت لە مېژۋى رۆژنامە نووسى كوردىدا، چونكە لەدەرچوونى يەكەم رۆژنامەى كوردى (كوردستان ۱۸۹۸) ھەۋە ھەتا دەرچوونى رۆژنامەى (كورد ۱۹۰۸) ھىچ رۆژنامەيەكى تر لە ھىچ شۆيىتىكى كوردستان و دەردەدا دەرنەچوو.

(۹۴) تىگەبىشتىنى راستى، د. كەمال مەزھەر، ل ۲۱۷ سالى ۱۹۷۸
(۹۵) ھەمان سەرچاۋە لاپەرە.

ئەستەمۆل. خوا ئەيزانى لەو چالەدا وەك قاميشنە نەپەكەي كە مەولاناي رۆمي مەسنەوي لەسەر داناوو چەند بۆ خۆي شەرحى جودايى داوہ تا نەماوہ. جا بەھۆي ئەوہوہ كە شاعيرەكانم لەو پيدا كۆكر دېوہ گەلئ ئەشعار و ئاسارى ئەو ناودارانەم لە بىر مابوو لە سىنەمدا نەقشيان بەستبوو، لە ئەستەمۆل لە غەزەتەي (ژين)دا (١٠١١)، براى (ژيان)ى ئىستا بەنخىرە ھەندىكىم دەنوسين و پەنجىشم لەگەل ئەدان ديسان بەشيعر وەرم ئەگىرانە سەر توركى» (١٠٢). ئنجا مرۆفئەك بەو خولياپەوہ روو بكاتە ئەستەمۆلي ئەو سەردەمە كە جىگاي بەپەك گەيشتنى رۆشنىبىرى و زانستىي رۆژھەلاتى دواكەتوو و رۆژئاواي پيشكەوتوو بوو. ئەستەمۆلي ئەو سەردەمە كە ھەرچى مەنەورانى ئەم و لاتە ھەبوون دەستكردى بىر و رۆشنىبىرى ئەوي بوون. كەسىكى وەك توفىقى مەحمود ئاغا بەنمىچە خويئندەوارىپەوہ رووي تى كرد و ئەو رىگا سەختەي گرتەبەر، وەك دەنوسىت: «بەنيو خويئندەواري لە سلىمانى دەرچووم و خويئندىكى بەرزم ھىناپەوہ» (١٠٣). ياخود دەنوسىت: «ئىمە زۆرترمان لەوتوہ پى گەيشتووين» (١٠٤). با لىرەدا بوەستين، بزاني بەرنامەي نووسىنەكەمان سەبارەت بەم مرۆفە چۆن دەروات:

١- ئەوہمان ديارى كرد كە پيش چوونى بۆ ئەستەمۆل كەلكەلەي شيعر و كۆكر دىوہي ناو كەشكۆلي ھەبووہ.

٢- ئەو كاتانە چووبىتە ھەر جىگايەك ھەولئ داوہ بەدواي شوپنەواري دىرەنەدا بگەپت، خۆي راستى ئەمەمان بۆ روون دەكاتەوہ: «لە پەنجا سال بەولاترە، لە ھەلەبجە بووم، خووم دابووہ ئەمەي بزائم ئەو شارە كۆنانە و ئەو ھەلبەستە خرافاتە كەي بوون؟ لە كۆپوہ ھاتوون وەك ئەمەي (كۆي ئاتەشگا) كە زۆرتر مەولەوي لە شيعرەكاني خويا ناوي بردووہ» (١٠٥). ھەر لەو تەمەنەدا بەعەشقى خويئندى بەرز و خزمەتكردن و بينىنى جىھانى نوئ لە كوردستانەوہ ئەچىتە ئەستەمۆل. كاروانىك لە سلىمانىپەوہ لەسەر بانگەيشتى سولتان عەبدولخەمىد بەسەرپەرشتى شىخ سەعبدى حەفەيد رىك دەكەوتت و پىرەمىردىشى تىادا دەبىت. (لە كۆتايى ئەم نووسىنەدا، بەتايبەت باسى ئەو كاروانە دەكەين) بۆ سالى دواي پىرەمىرد لە ئەستەمۆلەوہ دەچىتە حەج و دەبىت بەحاجى توفىق، لەكاتى گەرانەوہدا باسى ھەريەك لە

(١٠١) مەبەست لە گوڤارى (ژين)ى ئەستەمۆلە، كە يەكەم ژمارەي لە ٧ تشرىنى دووہمى (١٣٣)ى رۆمي سالى ١٩٠٨ى زانىدا بەزمانى كوردى و توركى دەرچووہ. بىست و پىنج ژمارەي لى دەرچووہ. بەپتوہەوي بەرپرسىارى (ئەشرف حەمە) و دواي ئەو (مەمدوح سەلىم) بووہ.

(١٠٢) ژيان ژمارە (٥٤٧) ك ١٩٣٨

(١٠٣) پىرەمىردى نەم - ئامادەكردنى محەمەد رەسول ھاوار. ل ٢٠.

(١٠٤) ژين (٨٩٣) سالى ١٩٤٧

(١٠٥) ژين (٦٨٩) سالى ١٩٤٣

ھاوپىيانى حەجى خۆي دەكات كە (وہفابى) شاعير و سەيد ئەحمەدى خانەقا بووہ، بەم جوہرە: «وہفابى، كە لە پيشدا مەفتوونى شيعرە جوانەكاني بووم. وا رىكەوت لە مالى خوايشا ھاوانالە و ئەفەعانى بووم، لە پاش حەج لەرئى حجازدا مرد و سەيد ئەحمەدى خانەقا لەسەري بەند بوو تا ناشتنى رەفىقى گريانى بووم» (١٠٦).

لە شامەوہ بەرەوژووور دەچىتەوہ جىھانى نوئ، ئەو سەفەرە بىست و پىنج سال دەخايەنئت، بۆ سەلماندى راستى ئەم ژمارەيە لە گەرانەوہيدا لە توركياوہ بۆ عىراق لە شەمەندەفەرەدا ئەم شيعرە دەنوسىت، وە لە سەرەتاي شيعرەكەدا دەنوسىت: «ئەم شيعرە لەگەرانەوہدا لە (ترەنى) (١٠٧) رىي ئەستەمۆلدا بىژراوہ» (١٠٨).

«ئەوا رووم كرده تو ئەي داىكى موشفق بىست و پىنج سالە

لە غوربەتدا بەيادى تو ئەژىم خوا شاھىدى حالە» (١٠٩)

لە ئەستەمۆل بەھۆي وريابى و زىرەكى خۆپەوہ و يارمەتىدانى (عزەت پاشاي كاتب) (١١٠) ئەو نامە فارسىيەي كە لە وەلامى نامەيەكى بۆ سولتان عەبدولخەمىد نووسىبوو دەبىتە ئەندامى مەجلىسى عالى و كارى ديوانى سولتان عەبدولخەمىد بەرپتوہ دەبات، نازناوى (بەگ)ى دەدەنى و دەبىتە حاجى توفىق بەگ.

ئەگەرچى ئەم مرۆفە دوور و لاتەي لە ولاتىكى دواكەوتووہوہ بەبىر پروانامەي بەرز و خويئندى مونساب رووي كردبووہ ئەستەمۆلي جىي شارستانى و خويئندى بەرز، بەلام زانرا لىھاتووہ و رادەي ھۆشيارى باشە لە كۆلجى ياسا (قانون) وەرگىرا. بووہ قوتابى و چوار سال لەوي خويئندى و بەپەلەيەكى بەرز پروانامەي (ياسا)ى وەرگرت و بووہ پارىزەر (محامى) و دەستى بەكار كرد، بەلام لە ھاوشان و ھاوكارەكاني نەدەچوو، خووي داپە نووسين و، كارى رۆژنامەگەري، ئەو دوو خۆشەويستەي لەناخيدا بەحەسرەتەوہ بۆي دەژيا.

كۆمەلئ ھاوپىي رۆژنامەنوس و ئەدىب و شاعير و مېژوونوسى بۆ پەيدا بوو، وەك خۆي زۆرجار نووسىبوئەي بەگشتى ناويانم كۆكرەوہ و برىتى بوون لەم زاتانە «ئەمىن فەيزى، توفىق وەھبى، ئەمىن زەكى بەگ، مستەفا پاشاي يامولكى، ئەشرف حەمە، سالىح زەكى بەگ، مەعروف جىاووك، عەبدوللا جەوودەت، شەرىف سەھل پاشا، كامەران بەدرخان، جەلادەت

(١٠٦) ژين (١٠٠٦) سالى ١٩٥٠

(١٠٧) ترەنى - لە ترەينى ئىنگلىزىپەوہ ھاتووہ (train) شەمەندەفەر.

(١٠٨) ژيان ژمارە (٣٦) سالى ١٩٢٦

(١٠٩) ھەمان سەرچاوہ.

(١١٠) پىرەمىردى نەم م. ھاوار. ل ١٤

به درخان، شیخ مسته‌فای نه‌قیب، شیخ مه‌حمود جه‌لاله‌ددین کوری نه‌حمده پاشای دوا مییری بابان، شیخ محمه‌دی موفتی، دکتور فوناد، دکتور که‌مال، یوسف ضیا، ئیبراهیم نه‌فه‌ندی، زه‌کی مغازم، نه‌حمده راسم، رها توفیق، خه‌لیل به‌گ، عه‌بدولحه‌ق حامد، مه‌لا سه‌عیدی به‌دیج نه‌لزهمان، نه‌کره‌م به‌گی ره‌جائی زاده، نه‌کره‌م جه‌میل پاشا، نه‌حمده جه‌میل پاشا، قه‌دری جه‌میل پاشا، سه‌عید کوردی، عه‌بدولره‌حمان به‌درخان، ئیبراهیم حه‌بده‌ری، مه‌مدوح وه‌فی وه‌ گه‌لیکی تر له‌ئهدیب و شاعیر و رۆژنامه‌نووس و میژوونوس» (۱۱۱). لیتره‌دا پیتویسته له‌سه‌ر نه‌وه‌بوسته‌ین و روونی بکه‌ینه‌وه و بزانی له‌ ماوه‌ی نه‌و بیست و پینج ساله‌دا حاجی توفیق به‌گی یاساناس و رۆژنامه‌نووس و ئهدیب و شاعیر چی کردوه؟!، نه‌و خزمه‌تانه‌ی کردوونی چون کاری کردۆته سه‌ر میژووی رۆژنامه‌گه‌ری کوردی، پیره کوردی نه‌سته‌مولۆ ده‌لیت:

۱- ده‌میکیشه غه‌زه‌ته‌چیم، هه‌تا له‌ نه‌سته‌مولۆیش غه‌زه‌ته‌چی بووم (۱۱۲).

۲- له‌ نه‌سته‌مولۆ له‌ غه‌زه‌ته‌ی ژیندا شیعیری شاعیره نه‌خوتنده‌واره‌کانم نووسیبوو (أمی شاعرلیمز) (۱۱۳).

۳- له‌ رۆژنامه‌ی (شمس) دا، که‌ له‌ نه‌سته‌مولۆ، سه‌ید حسین ئیرانی به‌فارسی ده‌ری ده‌کرد شیوه‌نیکم نووسیوو (۱۱۴).

۴- له‌ غه‌زه‌ته‌ی ژین که‌ له‌ نه‌سته‌مولۆ ده‌ده‌چوو دوانزه‌ سال له‌مه‌و پیتیش له‌ به‌رده‌ نووسراوه‌که‌ی ماوه‌ت دابوو (۱۱۵).

۵- له‌ نه‌سته‌مولۆ غه‌زه‌ته‌ی (کورد) م ده‌ده‌هیتنا، له‌ غه‌زه‌ته‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی (تان) ی فه‌ره‌نسه‌دا شیعیری کوردیم نه‌نووسی (۱۱۶)، هه‌روه‌ها «ئیتستا خوا ده‌رووی لی کردووینه‌وه، گۆقار و وینه و کلێشه و چاپ که‌وتۆته ناومان نۆبه‌ره‌ی غه‌زه‌ته‌مان له‌ نه‌سته‌مولۆ غه‌زه‌ته‌ی (کورد) بوو، که‌ ئیمتیازی ئیمتیازه‌که‌ی به‌ر من کوت (۱۱۷).

۶- له‌ نه‌سته‌مولۆ له‌ زه‌مانی عوسمانلیدا له‌ غه‌زه‌ته‌ی (اقدام) دا بۆ ئاوه‌دانی (شاره‌زور) به‌هۆی ئیسکانی عه‌شائره‌وه مه‌قاله‌یه‌کم نووسیوو زۆری ته‌ئسیر کرد (۱۱۸).

(۱۱۱) له‌ رۆژنامه‌کانی (ژیان) ی ۱۹۳۲ هه‌تا (ژین) ده‌کانی سالی ۱۹۵۰ نه‌م ناوانه‌ی نووسیوه.

(۱۱۲) ژیان (۵۱۳) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۳) ژین (۷۷۵) سالی ۱۹۴۵

(۱۱۴) ژین (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

(۱۱۵) ژیان (۴۳۰) سالی ۱۹۳۵

(۱۱۶) ژین (۹۴۸) سالی ۱۹۴۸

(۱۱۷) په‌خشانی گه‌لاویژ پینج سالانه «گه‌لاویژ» ۲ (۱۹۴۶)

(۱۱۸) ژیان (۵۳۵) سالی ۱۹۳۷

۷- شیوه‌نیکم نووسیوو ناردم بۆ رۆژنامه‌ی (فه‌ره‌نگ) که‌ له‌ تاران ده‌رده‌چوو سه‌روساختمان له‌گه‌ل به‌کدا هه‌بوو (۱۱۹).

۸- له‌ پایته‌ختدا غه‌زه‌ته‌ی کوردیم ده‌رده‌کرد، له‌ غه‌زه‌ته‌ی (محیط مصور) ی میسر دا و له‌ رۆژنامه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پاریس، (تان) و له‌ (شه‌فه‌ق سورخ) و (فه‌ره‌نگ) ی ئیراندا بانگی کوردیم نه‌دا (۱۲۰).

۹- شاعیری مه‌شه‌وری فه‌ره‌نسه (لامارتین) مه‌حیچی حه‌زه‌تی محمد (د.خ) ی کردبوو (ئیبراهیم نه‌فه‌ندی)، به‌شیه‌یه‌کی وه‌ک خۆی به‌لیغ نه‌زمی کردبوو، من له‌ نه‌سته‌مولۆ له‌ غه‌زه‌ته‌ی خۆمدا نه‌شرم کرد (۱۲۱).

له‌م نۆ خاله‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌گه‌ینه‌ نه‌م نه‌نجامانه.

۱- حاجی توفیق به‌گی پارێزه‌ر (محامی) له‌ نه‌سته‌مولۆدا خاوه‌نی ئیمتیازی رۆژنامه‌ی کورد بووه. نه‌م رۆژنامه‌یه‌ به‌زمانی کوردی و تورکی ده‌رچوووه. راگه‌یه‌نه‌ری ده‌نگی سیاسی (کۆمه‌له‌ی کورد) بووه، هه‌فته‌ی جارێک ده‌رچوووه.

۲- له‌ گۆقاری (ژین) ی نه‌سته‌مولۆدا که‌ خاوه‌ن ئیمتیاز و سه‌رنووسه‌ری نه‌شرف هه‌مزه و مه‌مدوح سه‌لیم بووه به‌شداریه‌کی به‌رده‌وامی کردوووه و گۆشه‌یه‌کی هه‌بووه به‌ناوی شاعیره نه‌خوتنده‌واره‌کانمان. نه‌و گۆقاره‌ سالی ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ ی زایینی به‌رامبه‌ر ۱۳۳۴-۱۳۳۵ ی رۆمی له‌ نه‌سته‌مولۆ بیست و پینج ژماره‌ی لی ده‌رچوووه.

۳- له‌ رۆژنامه‌ی سه‌ید حوسینی ئیرانیدا که‌ ناوی (شمس) بووه، به‌فارسی شیعیر و نووسینی کوردی بلاو کردۆته‌وه.

۴- به‌شیعیر و نووسین و وه‌رگێران، له‌م گۆقار و رۆژنامه‌دا به‌شدارێ کردوووه، به‌ سی زمان، کوردی، تورکی، فارسی. اقدام، محیط مصوری میسر، تان-ی فه‌ره‌نسی، شه‌فه‌ق سورخ و فه‌ره‌نگی ئیرانی. وه‌ له‌و رۆژنامه و، گۆقاراندا به‌چوار ئیمزا باه‌تی بلاو کردۆته‌وه.

۱- سلیمانیه‌لی توفیق. ۲- س. ت. ۳- پیره کورد- توفیق. ۴- مه‌حمود نه‌ژاد توفیق.

له‌مه‌وه ده‌توانین بلێین نه‌گه‌ر که‌سێک مه‌به‌ستێکی گه‌وره و خۆشه‌ویستی خاک و میللته‌تی خۆی له‌ هه‌ست و بێردا نه‌چه‌سپیی و به‌ بۆی نه‌ژیایی هه‌رگیز ناتوانی نا به‌و په‌نگه‌ بێته‌ پێشه‌وه و هه‌موو خۆشیه‌کی ژبانی خۆی بنیته‌ پیناوی رۆژنامه و نووسین و وه‌رگێرانه‌وه وه‌ له‌ جینگایه‌کی گرنگی وه‌کو نه‌سته‌مولۆدا ده‌نگی نه‌ته‌وه دواکه‌وتوووه‌که‌ی خۆی به‌جیهان

(۱۱۹) ژین (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

(۱۲۰) ژین (۹۵۳) شوباتی ۱۹۴۹

(۱۲۱) ژین (۷۲۳) سالی ۱۹۴۳

بگه یه نێ و ئه وه بسه لمینیت که کوردیش وهک گهلانی جیهان خاوهن ئه ده ب و رۆشنیبری و که له پووری نه ته وایه تیبه . وه ههر ئه م سه رچلتی و گیانه نه ته وه ییبه بوو که له سالی ۱۹۲۴دا بووه هۆی ئه وهی (حیزبی اتحاد و ترقی) ده سه لاتداری تورکیا له سه ر به ریا بونی شۆرشی کورد و به شداری کردنی (حاجی توفیق به گ) له کۆمه له ی کورددا فه رمانی گرتن و له سی داره دانی ده ریکات و ئه ویش به په له و خیرا بگاته وه عیراق.

رهنگه لای زۆر که سه ئه م راستیبه جیگه ی خۆی نه کاته وه که ئایا حاجی توفیق به شداری کاری سیاسی کردبێ له کوردستانی تورکیادا. بۆ سه لماندنی ئه م راستیبه خۆی ده نووسیت: «له سه وره و کۆمیته ی ئه زه ره زۆمی کورداندا له گه ل خالید به گ و یوسف ضیاء و دکتۆر فوئاد و که مال - دا له خزمهت مه لا سه عید به دیع ئه زه ماندا ره نجم ئه دا و ئیداره ی عورفیبه ی ئه سه ته موئ به ئیعدام مه حکومی کردم» (۱۲۲). واته حاجی توفیق له به رامبه ر رژیمی ئه تا تورک و حیزبی (اتحاد و ترقی) یه وه داواکراوه بۆ دادگا و پاشان (غیاب) یه ن حوکم دراوه.

له لایه کی تریشه وه ئه گه ر ته ماشای ئه و ژمارانه ی گۆقاری (ژین) ی ئه سه ته موئ بکه یه ن، بۆمان ده رده که ویت که «پیره میترد - پیره کورد» له زۆریه ی ژماره کانییدا بابه تی خه ملبیوی قه له مه پیرۆز و نه مه ره که ی خۆی بلا و کردۆ ته وه و ههر هه موو ئه و شیعر و نووسین و وه رگیترا وانه ش له خزمه تی نه ته وه که ی و ئه ده بیات و رۆشنیبری به که ییدا بووه. لێره دا وه هام به باش زانی که ئه م باسه له به شیکه ی سه ره بخۆی پێشه کی ئه م کتیبه دا بلا و بکه مه وه. به لام چه ند شتییک هه ن که پێویسته له م نووسینه دا فه رامۆشیان نه که یه ن.

له رۆژنامه ی (العراق) ی رۆژی ۲۲/۸/۱۹۸۴دا (۱۲۳)، کاک مه حموود زامداری نووسه ر و ئه دیب، به کورتی باسی بلا و بوونه وه ی قه سیده یه کی نالی ده کات و بایه خی ئه و وتاره ی پیره میترد ده رده خات که له ژماره (۱۲) ی گۆقاری (ژین) ی ئه سه ته موئلی سالی ۱۹۱۹دا بلا و کراوه ته وه. ئه گه رچی نووسه ر (ژین) ی به رۆژنامه زانیوه، به لام له و کاته دا (ژماره کانی) ئه و گۆقاره نه هاتبوه لای ئیسه و زانیاری ده رباره یان زۆر که م بوو، وه گه لیکه هه له و ناته واو بوو. هه تا ئه دیبی دلسۆزی کوردی کوردستانی تورکیا (مه حمه د ئه مین بۆز ئه رسه لان) له سوید ته واوی ژماره کانی گۆقاری (ژین) ی کۆکرده وه و هه مووی وه رگیترا بۆ نووسینه ی لاتینی و پێشه کیسه کی زۆر سوودبه خشی بۆ نووسیوه. وه ئه و کاره مه زنه ی ئه و کورده دلسۆزه گه یشته لای ئیسه و بۆ یه که م جار ئیسه چوینه جیهانی ئه و سالانه ی که به و شیوه یه ئه و گۆقاره ی له ئه سه ته موئ تیا دا ده رچووه واته ساله کانی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ ی زایینی. کاک مه حموود زامدار له باسکردنی ئه و نووسینه ی

(۱۲۲) ژین (۹۵۳) شویاتی ۱۹۴۹

(۱۲۳) رۆژنامه ی العراق ۲۲/۸/۱۹۸۴ مه حموود زامدار

پیره میترددا دوو پرسیار دینیتته گۆرێ که بریتین له:

۱- ئایا ئه و شیعره کامه یه که پیره میترد ده لێ شیعرتیکی (نالی) مان له رۆژنامه ی (تان) ی فه ره نسیدا بلا و کرده وه؟!

۲- ئایا شیعره که کێ وه رگیترا وه ته سه ر زمانی فه ره نسێ؟! له وه لامدا ده لێین:

۱- ئه و قه سیده یه بریتی بووه له قه سیده به ناوبانگه که ی (نالی) که به م به یته ده ست پێ ده کات: له دوگمه ی سینه دوینی نوێژی شیوان به یانی دا سفیده ی باغی شیوان (۱۲۴)

به لگه شمان بۆ راستی ئه مه پیره میترد خۆیه تی، ده لێت: «یهک دوو شیعرێ (نالی) بۆ سنعته ده نووسین، بزانی کێ توانیویه ئه و شیوه یه بنووسن؟!». غه زه لیکه هه یه که پیره میترد له سالی ۱۳۱۹دا له ئه سه ته موئله وه به فرانسزی ناردوویه بۆ غه زه ته ی (تان) ی پایته ختی فرانسه (پاریس) که ده لێ:

له دوگمه ی سینه دوینی نوێژی شیوان (۱۲۵)

۲- ئه و که سه ی که نه ک هه ر ئه و شیعره ی نالی به لگه شیعرتیکی (لامارتین) وه گه لێ نووسینه ی تریشی له کوردیبه وه کردووه به فه ره نسێ له فه ره نسیشه وه بۆ کوردی (داود) ی کورێ زانی گه وره (ئیبیراهیم ئه فه ندی حه یده ری) بووه. له م باره یه وه با گوێ له پیره میترد بگرین: «له پاش برنادشو، شاعیرتیکی فه رانسه لامارتین قه سیده یه کی مه حمه دی به فه رانسزی وتبوو، مه رحوومی جه نهت مه کان ئیبیراهیم ئه فه ندی حه یده ری (شیخ الاسلام) له سه ر ئه و ته رجه مه یه ی (داودی کورێ) بۆی کردبوو، ئه و به تورکی نه زم و ته رتیبی کرد منیش له غه زه ته ی ئه سه ته موئلی خۆمدا که ناوی (کورد) بوو نه شرم کرد» (۱۲۶)، «ئیبیراهیم ئه فه ندی له عیراقیشدا به که ما ل و حورمهت و ئاره زووی خۆی راییوارد» (۱۲۷). له دوا ی ئه م سه لماندنه ی پیره میترد ده توانین بلێین که وه رگیترا (داود) بووه و ئیبیراهیم ئه فه ندی باوکیشی که ئه دیب بووه به شیعر و په خشان به ره مه وه رگیترا وه کانی ریکه خسته وه. پیره میتردیش که هه سته کردووه ئه ده ب نیشانه ی زیندوویتی نه ته وه که ی و هه نگاوی پێشه که وتنیه تی و ناساندنی به گه لانی تر ناساندنی نه ته وه دواکه وتوه که یه تی بۆیه کا له بلا و کردنه وه ی ناو و به ره مه ی ئه ده بی ئه و

(۱۲۴) دیوانی نالی، مه لا عه بدولکه ریی مه دپرس

(۱۲۵) ژین (۸۶۰) شویاتی ۱۹۴۷

(۱۲۶) ژین (۹۸۱) سالی ۱۹۴۹

(۱۲۷) هه مان سه رچاوه.

شاعیرانه درتیغی نه کردوو. جگه له مانهش به پیتی به لگه نووسینی خۆی پیره کوردی ئەسته موڵ ئەم کاره گرنگانهشی راپه راندوو:

۱- ههولدان بۆ دانانی دەستورێک بۆ زمانی کوردی، خۆی دەنووسیت «له سالی ۱۳۲۹ ی رۆمیدا که له ئەسته موڵ غهزه تهی کوردی ده رته چوو، من له (چۆله مێرگ) ده مه قاله یه کم بۆ ناردبوون ته کلیمف له جه معیه تهی کورد کردبوو که له هه ر دیارێکی کوردستانه وه زبانه زانیکی بانگ بکه نه پایته خت و زبانه ی بۆ عمومی کورد هه لێ بێترین و بیکه ن به فه ره نگ، وه ده ستوو، هه تا (مصارفاتی) له چاپدانیشم گرتبووه ئەستۆی خۆم. کهس گوتی نه دایه، ئیستا هه ر کهسه به هه وه سی خۆی شیوه یه ک دینیتته کاره وه، وایان شیواندوو به م به سته زبانی و بێ ژبانیه وه، چه لافیک لێ بده یین؟! بۆچ کوردستان ته نها ئەم (هۆمه ره کوێر) (۱۲۸) هیه؟! بۆچ کوردستانی گه وه له زبانه مان نه گا؟!» (۱۲۹).

۲- ههولدان بۆ چه سپاندنی زمانی ئەدهبی یه کگرتوو کورد. وه ک ده نووسیت «زبانی کوردی به ره نگێ شیواوه من کوردم، که چی له رۆخی (وان) و هه کاری ته رجه مانم بۆ کوردی ئەوی راده گرت؟! له م بن ده سته وه، هه ورامی له زبانی جاف ناگا، ئەو هه موو موحیتهی کوردستانه که من با وه پرم وایه تا زبانه یان یه ک نه که وێ یه ک ناکه ون، ئەمه نده هونه رمه ندی زبانه یان و قه واعید شوناسی تیا هه لکه وت ئەهمیه تیکیان به زمان نه دا» (۱۳۰).

۳- ههولدان له گه ل (ئهمین فه یزی) دا بۆ دانانی کتیبیک که شیعری شاعیره ناسراوه کانی کوردی تیدا کویتته وه. ئەوه بوو له گه ل ئەمین فه یزی به گدا ده ست ده که ن به ئاماده کردنی کتیبی (ئهنجومه نی ئەدیبا نی کورد)، به لām له کاتی کارکردنا سه باره ت به زه وقی ئەدهبی و هه لێ بژاردنی شیعری شاعیران نا کوکی ده که ویتته نیوانیان. بیرو ریا یان ریک ناکه وێ و له یه کتر جوێ ده بنه وه، به لām ئەمین فه یزی له ئەسته موڵ کتیبه که چاپ ده کات، له م باره یه وه پیره مێرد ده لیت: «له ئەسته موڵ له گه ل ئەمین فه یزی مه رحومدا قه رار و ابو له ئەنجومه نی ئەدیبا ندا ئیشتیراکی بکه م، له سه ر ئەم ئیختلافی زه وق و هه لێ بژاردنی پایه ی شاعیرانه لیک جوێ بووینه وه» (۱۳۱).

۴- ده توانین بڵێن پیره مێرد سه رچا وه یه ک بووه که ئەدیب و رۆشنی رانی کوردی ئەو سه رده مه ی تورکیا روویان تی کردوو ئەمیش به ده وری خۆی کۆی کردوو نه ته وه و ته نانه ت مه سه له ی

سیاسه ت و کوردا یه تی هینا وه ته کاری رۆژنامه گه ربیه وه و به یه کتری ئا ویتته کردوون. هه ولی داوه ده ستووری زمانی کوردی پیک بیت و رینوو سیکی راست ره چا و بکری. له وتاره کانی دا، هه ولی داوه له تورکیا با سی کوردستان بکات و ناته وای و گیرو گرفته کانی ئاشکرا بکات.

۵- له رووی مێژووییه وه خزمه تی زۆره و ئەگه ر نووسینه مێژووییه کانی کوێریتته وه کتیبی دروست ده کات له سه ر مێژووی کورد. له رووی چاکی و مرۆقانه وه کاری له مناله کانی کردوو له تورکیا واته هه ر دوو کوره که ی (نه ژاد) یان ده بیته شاعیر و په خشانووس، (وداد) ده بیته پسپۆر له زمانی سانسکریتیدا له هندستان. ئەمه دوو نمونه ی نووسینی خۆیه تی له م باره یه وه:

«عه بدو لالا جه وده ت که له پاش مه شرو و تیه ت له ئەورو پا وه هاته وه له ئەسته موڵ بوو، زۆر تر له هه موو کهس من له خزمه تیا ئەبووم، خۆم و نه ژادی کورم به (نظم و نشر) له مجه له که یدا خدمه تمان هه یه» (۱۳۲).

سه باره ت به و دادیش ده نووسیت «جه معیه تیکي ئەنسکلۆپیدی له تورکیه ریک خرابوو له دانشمه ندانی گشت میله تیک پیکه اتبوو، پرۆفیسۆرێکی ئەلمانیا یان هه لێ بژاردبوو سه رۆک بیت، (وداد) ی کورپ منیش به شدار بوو» (۱۳۳).

۶- له گه ل شاعیرانی و لا تاندا هه ولی داوه په یوه ندی بکات و با سی ئەده ب و رۆشنی رانی کوردیان بۆ بکات. بۆ نمونه ها ورتی نزیکی عه بدو لحه ق حامدی راپه ری شیعری نوێی تورک بووه. وه عه بدو لحه ق حامد هینده نووسینی پیره مێردی لاپه سه ند بووه که په خشانیکي پیره مێرد به شاعر ده کات به تورکی و بلاوی ده کاته وه. پیره کورد ده لیت:

«له غه زه ته ی کۆندا به ندیکي په خشانم به رچا و که وت که له وه ختی کۆندا لای عه بدو لحه ق حامد (۱۳۴) ی شاعیری مه زنی تورک ده موده ست به تورکی نه زم کرابوو، به ته رزیک که گوایه له کهس وه رنه گیرا وه و نه بیسترا وه. عه بدو لحه قیش زۆری په سه ند کردوو ئنجا دوای چه ند سالیکی لیره کرا وه به کوردی، سا هه رچۆن بێ ئەو به ندی په خشانه (شیعری منشور) ه کۆنه رۆحمی تازه کرده وه و ته نها بۆ یادی کۆنی خۆم تازم کرده وه» (۱۳۵).

۷- نووسینه کانی پیره مێرد به گشتی و مێژووییه کانی به تابه تی بووه به سه رچا وه یه کی گرنگ له به ر ده سته ی ئەو رۆژه لاته ناسانه ی ویستوو یانه له سه ر کورد بنووسن. خو ئەگه ر رۆژگار

(۱۳۲) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۳) ژین (۹۳۹) سالی ۱۹۴۸

(۱۳۴) عبدالحق حامد له شاعیرانی نوێی ماوه ی وریا بوونه وه یه له تورکیا.

(۱۳۵) ژین (۹۸۳) سالی ۱۹۴۹

(۱۲۸) هۆمه ره کوێر، جیگایه کی نزیکی سلیمانیه.

(۱۲۹) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۰) هه مان سه رچا وه.

(۱۳۱) ژین (۸۸۸) سالی ۱۹۴۷

کاریکی کرد ئەدیبکی کورد دەستی بگاتە ئەو گۆڤار و رۆژنامانە ئەوا هیندە زانیاری نوێ و لاپەڕە نەبێنراومان بۆ دینیتەوه که خۆمان پڕوا نەکەین و لە توانای لەبن نەها تووی ئەو مۆڤە گەورەیه سەرمام بێن.

بەشی دووهم

ناشکرایە که زەمینهی لەبار و ژبانی ئارام بەتایبەت بۆ ئەدیب و هونەرمەند دەبیته هۆی ئەوێ که بەردەوام بۆ ئێشەکهی خۆی بژی و کارە لاوهکییهکانی ژبانی رۆژانە بێر و هەستی پەرت و بلاو نەکەن و قەلەمی داھیتانی کول نەکەن. تاقیکردنەوهی ژبانی رۆژانبییرانی جیھان بۆی سەلماندووین که ئەو جۆرە ئارامییە هونەرمەندی گەورە پێگەیانندوو. بەپێچەوانە ئەمەشەوه چورقەکانی رۆژگار و گێروگرەتە سەختەکانی کاریکی نالەبار دەکەن سەر داھیتان و بەرھەم. ئەگەریش تەماشای مێژووی ئەدەبیاتی کورد بکەین هەر لەسەرەتاوه بۆمان دەرەکهوئیت که نووسەر و رۆژانبییری کورد هیچ کات نەزەمینهی لەباری بەدلی خۆی بۆ خولقاوه نە لە ژبانیکی وەها ئارامیشدا بووه که هەموو ساتیکی ژبانی تەنها بێرکردنەوه و داھیتان بووبیت. لەگەڵ ئەوهدا کۆلی نەداوه و خاوەن داھیتان و بەرھەم بووه. شاعیر و ئەدیبی کورد نازایانە بەرگە گرتوو و نەووستاوه و قەلەمی دانەناوه. بەگشتی پیرەمێرد ئەوئەندە که رۆژگار گێروگرەتی بەسەردا هیتاوه و نالەبار بووه بۆی ئەوئەندەش خۆی بەرگەگر بووه و کۆلی نەداوه و پەيامی پیرۆزی خۆی گەیانندوو. لە چاوه ئەو ژبانە سەخت و گێروگرەتەوهی لە دواي گەرانەوهی لە تورکیا، لە ولاتی خۆیدا (سلیمانی) که تووشی هاتوو ئەوئەندە پێش گەرانەوهی و اتا که لە تورکیا بووه رۆژگار گونجاوه بۆی و لە ژبانیکی ئارام و خۆشدا بووه و ئەمەش زیاتر هانی داوه لەگەڵ رۆژنامەگەری و نووسین و فیربوونی زمانی تورکیدا سەرگەرم بیت و لەو بیست و پینج سالەدا که لە تورکیا بووه، سامانیکی فیکری و رۆژانبییریکی وەها پێکەوه بئێ و ببیتە خاوەنی که لە دواي هاتنەوهی لە ۱۹۲۵هه تا ۱۹۵۰ واتە بیست و پینج سالی دووهمی ژبانی لە سلیمانی پشت بەو سامانە رۆژانبییرییه خزمەتیکی گەورە ئەدەبیاتی کوردی و رۆژنامە کوردی بکات.

دەتوانین ژبانی پیرەمێرد لە تورکیا بکەین بەدوو بەشەوه:

۱- ژبانیکی ئارام و زەمینهیەکی لەبار بۆ کارکردن.

۲- بەشیکی گێروگرەتی سیاسی و تیکەلبوون بەکۆمەڵە کورد و شۆرشێ کوردستانی تورکیا.

لە سەرەتای ژبانییدا لە تورکیا بەئارامی ژباوه، بۆی لئاوه بەئارەزووی خۆی بخوینیتەوه و بنووسیت، ببیتە میوانی هەمیشەیی (کتیبخانە یابەزید) که ئەو رۆژگارە لە کتیبخانە بەناوبانگەکانی جیھان بووه. وەک خۆی دەلیت بۆ یەکەم جار لەوێ شەرەفنامە خویندۆتەوه. لە

نۆگۆڤار و رۆژنامە ی جۆرەجۆردا بەشداری کردوو. بەردەوام شیعر و نووسین و وەرگێرانی هەبووه. ژبانی هیتن و خۆشبهختانە، ماوهی داھیتان و کارکردنیان زۆر کردوو. باوک و مامۆستا بووه بۆ کورەکانی، هاوڕێکانی هەلبژاردە و نمونە ی پیاوانی ئەدیب و شاعیر و رۆژنامەنووس و رابەرانی سیاسی ئەو رۆژگارە بوون.

لەو پەری دەسلالت و خۆشگوزەرائی ژبانییدا دلی لای باخات و کوێرە دیبەکی کوردستانەکه بووه. پڕوانە دەنووسیت: «لە ئەستەموڵ بەرۆتبه و نیشان و ئەزایەتی مەجلیسی عالییهوه لە (أطه) که مەلەندی پرنسەکانی کۆنی رۆم بوو لە قەسریکی مومتازدا دائەنیشتم، که شهو ئەنووستم لە خەوما لە گورگەدەر لە باخەکهی شیخ ئەحمەدی بازلیخا هەنارم ئەدزی» (۱۳۶)!! هەر لەم پڕوووه دیسان دەلیت: «لە دەورە ی خولیای شەبابدا کەوتە ئەستەموڵ، یەکەمجار لە (أطه) دراوسیتی رەجائی زاده ئەکرەم بەگ و عوشاقی زاده خالید ضیا و حسین رەحمی بووم. (رەزا توفیق)یشیان پێ ناسیم. کەوتە بەهەشتی سەرۆتی فنونەوه، که ئیواران لە ئەستەموڵەوه بەواپۆر ئەگەرمامەوه بۆ لای سەعادهتی خۆم که (أطه) بوو وه (سەرۆتی فنونم) (۱۳۷) لە گۆگرەتی ئەو واپۆری سەر دەریای مەرمەرەیدا ئەخویندەوه. تەئسیری ئەو شیعر و ئەدەبیاتە لە سەندبادی بەحری زیاتر ئەبخستەم دەریای خولیاوه و لە غرامەفۆندا که گویم لە نەغمە ی بەستە ی خۆم دەگرت که بۆ (مهر النساء) م وتبوو رۆحم ئەچوو تەختی سلیمانی. وام ئەزانی فریشتە ی ئاسمان و پەری سەر کیوی قاف گوێ لە دەنگی شیعیری من ئەگرن. هەندێ جار شەوی مانگەشەو که ئەچومە کەنار دەریا و تریفە ی مانگ ئەیدا لەو ئاوه و جریوهی ناز و غەمزە ی ئەو کچە رۆمە دولبەرانه، ئەفسوونی ئەو ئەفسوونگەرانه ئەبیست لە هیچە ئەکەوتە خولیای شیعیرهوه. وام ئەزانی گۆل بۆیه ئارایشتی خۆی ئەدا من شیعیری پیا هەلدم، بولبول بۆیه بەدەوریا ئەسووریتەوه شیعیری منی بەسەرا بخوینیتەوه» (۱۳۸).

ئەمە ئەو بەشە پڕ ئارامی و خۆشبهختییهی (پیرەکورد) بوو که بۆمان پڕون بووهوه و تەنانەت جیگای وەزیفە ی ژبانی لە دوورگەیهکی زۆر خۆش و رازاوهدا بووه که یەکیکە لە هاوینەههوارهکانی تورکیا. خۆشی دیسان شاعیرانه ژباوه و شاعیرانهش باسی ئەو ژبانە ی کردوو. بەلام ئەم ژبانە ی هەروا بۆ نەچۆتە سەر، گیانی نەتەوایهتی و نیشتمانیپەرودەری رۆژ بەرۆژ لای ئەو گەورەتر و بلند دەبوو. ئەو دایکی موشفیقهی سالهها بوو لیتی دوور بوو شەوان لە خەوهکانیا نوێ دەبووهوه و لە جارانی جوانتر دەبوو. ئەمیش دیوانە ئاسای ئەو عەشقه نەمره

(۱۳۶) ژین (۸۹۴) سالی ت ۲، ۱۹۴۷

(۱۳۷) ثروة الفنون- گۆڤار

(۱۳۸) ژین (۹۶۷) حوزەیرانی ۱۹۴۹

دهچووه خه لوه ته وه، نهك ته نيا بۆ گريان و ياد كردن به لکه بۆ زياتر شكۆدار كردنی به شيعر، به نووسين، به وه رگيتران، دو اييش به خه باتی سياسی به بچ سلکردنه وه، هه تا ئه و کاته ی له کوردستانی تورکیا وه دهنگی شوپش به ره وه ئه سته مولی پایتهخت و هه موو لایهک پهخش و بلاو بووه وه. ئه مه زياتر رۆشن بیره کورده کانی ئه سته مولی بزواند، هانی دان، په کيک له وه گيانه نه مرانه پیره مێرد بوو، بۆ سه مانندی راستيمان (مه عروف جياووک) ی نيشتمان په ره وه و ئه ديب ده نووسیت: «له سالی ۱۳۱۸ ی رۆمیدا له ئه سته مول به ریکه وت له مالی شه ريف سه هل پاشادا په کدگير بووین، وا بزائم ته ببعه تيشمان له دوو نوقته ی موهيمدا ریک که وت، په کيکیان سه برزبۆی ميللیيهت، دوو مه یان زهوقی ئه ده بی بوو» (۱۳۹) ئنجا لهم واته یه ی مه عروف جياووک وه ده رده که ویت که سه برزبۆی ميللیيهت ده بی لای ئه ديبیچ چۆن بکه ویتته وه. هه ر ئه م گيانه بوو که پالی پیتوه ناو خه باتی ژیرزه مینیی و پیره کورد ئاشکرا بوو، وه خرایه به نديخانه وه، خۆی ده نووسیت: «هه ندی شت هه یه به ترس و له رز و ته هله که تیده په ریت که چی له پاش چند سالیچ که یادی ئه که یته وه وهک چووبی بۆ سه بران و ئه بگيتریتته وه، من خۆم ئه مانه م به سه رها ته وه، که له زبندانی ژیرزه مینیی، (بلوکی به کر ئاغای ئه سته مول) گيرابووم به یعی خنکاندنم بوو، ئیستا که ئه یگيرمه وه ئه مه نده به له زده وهک له راو و شکار و دۆشه کی نه رمی یارا بووم وایه» (۱۴۰).

جاریکی تریش ئه م گرتن و فه رمانی خنکاندن سه ره له نوێ تووشی ده بیته وه و له گه ل په ره سه نندی شوپشه که دا ده سه لاتدارانی ئه تاتورک و حیزبی اتحاد و ترقی داوای ده که ن بۆ دادگا و ئه م خۆی ون ده کات و ده گه ریتته وه بۆ عیراق. ئه وانیش به شیتوه ی (غیاب) ی حوکمی خنکاندن ده رده که ن. پیره مێرد وهک جاریکی تریش و قمان باسی ئه وه ده کات و ده نووسیت: «له سه وه و کۆمیتته ی ئه زررۆمی کوردا له خزمهت مه لا سه عیدی بدیع الزماندا په نچم ئه دا، ئیداره ی عورفیه ی ئه سته مول به ئیعدام مه حکومی کردم» (۱۴۱). به م شیتوه یه ئه م مرۆقه له سالانیکی وه هادا که کۆمه لای کورده واری له هه موو لایه کدا ده بنالاند به ده ست باری دواکه و تووی کۆمه لایه تی و ده سه لاتی زۆرداری ده ره به گ و ئاگا کانه وه، سه رباری هه مووی چه وساندنه وه ی دوو لایه نی و زه برورۆی رژی مه کۆنه په رسته کانی ش له و سالانه دا له به ره دابوون. که سیتی وهک (توفیقی مه حمود ئاغا) هه موو خۆشی گوزهران و لانه ی ئارامی و خیزانه که ی خۆی تیک دا و هه واری تیکۆشان و نيشتمان په ره وه ی و خزمه تی ئه ده بیاتی کوردی له ئه سته موله وه گواسته وه بۆ عیراق و له خاکی سلیمانیدا ژیا یه وه و له (پیره کوردی) ئه سته موله وه بووه (پیره مێردی سلیمانی).

(۱۳۹) ژین (۸۲۰) سالی ۱۹۴۶
(۱۴۰) ژین (۸۸۳) سالی ۱۹۴۱
(۱۴۱) ژین (۹۵۳) سالی ۱۹۴۹

پیره مێرد و سۆ نووسینی مێرووی: (۱۴۲)

ئه م سۆ نووسینه که سه بارهت به پیره مێرد نووسراوه، به لای ئیسه وه پیتوست بوو سه ره له نوێ خۆیتنه ری ئه م رۆی کورد بیانیینی و ئاگاداریان بیت له بهر ئه م چه ند هۆیه:

۱- نووسینه کانی کورتن و له لایه ن ئه م به رپزانه وه نووسراون. نه جمه ددین مه لا، عه لی که مال با پیر، زیهر. که هه ربه که یان له لایه ره کانی مێرووی ئه ده بیاتماندا جیگای تایبه تی خۆیان هه یه.

۲- نووسینه کانی له کاتی کدا بلاو بوونه ته وه که پیره مێرد خۆی له ژياندا بووه و بیانیونی.

۳- ئه گه رچی نووسینه کانی کورتن و سادهن و قوولبوونه وه و لیکنۆلینه وه ی زانستی نین به رامبه ر ژبان و شيعر و به ره مه ی پیره مێرد، به لام له رووی نرخی مێرووی بیانه وه و له چا و ئه و کاته دا که نووسراون جیگای با یه خن.

۴- له نووسینه مانه دا ده توانین گه لی زانیاری نوێ و خالی گرنگ له به ره ی پیره مێرده وه به ده ست به یین.

۵- هه ر له و سه رده مه شدا که پیره مێرد له ژياندا بووه دوو نووسینی گرنگی تریش که له و سۆ نووسینه ی پیتشو فراوانتر و زانستیترن نووسراون، په که مه یان له لایه ن مامۆستا (ره فیق حیلمی) و له سالی ۱۹۴۱ دا له به رگی په که می (کتیبی شيعر و ئه ده بیاتی کوردی) دا بلاوی کردۆته وه. دوو هه م له لایه ن مامۆستا (عه لئه ددین سه جادی) و له سالی ۱۹۴۳ له (گۆفاری گه لاوێژ) دا بلاو کراوه ته وه. وه له سالی ۱۹۵۲ دا دووباره له کتیبی (مێرووی ئه ده بی کوردی) دا مامۆستا سه جادی بلاوی کرده وه.

پیره مێرد ئه م نووسینه ی مامۆستا سه جادی زۆر به دل بووه و له باره یه وه نووسیه وه:

«له ديباجه ی ئه مجاره ی گه لاوێژدا عه لئه ددین سه جادی منی به وینه په کی خۆم ئاساییه وه خستۆته گه لاوێژه وه خۆمی پێ له خۆم گۆرپووم. عه لئه ددین که متر له چند و چوونی من و زۆرتر له به رزی خه یالی خۆی و دلپه سه ندی و بلندی خا که که ی خۆی دوا وه... هتد».

۱- ئه و سۆ کورته نووسینه مێرووی بییه ی سه بارهت به پیره مێرد نووسراون له م سه رچا وانه وه رگيراهه.

۱- که شکۆلی نه جمه ددین مه لا، که سالی ۱۹۳۷ بۆ (مه حمه د ئه مین حه مه سالیح ئاغای قرلی) نووسیه وه. لایه ره ۲۱۴.

(۱۴۲) ئه و سۆ کورته نووسینه مێرووی بییه ی سه بارهت به پیره مێرد نووسراون له م سه رچا وانه وه رگيراون.

ب- گولدهستهی شوعه‌رای هاوعه‌سرم، ۱۹۳۹- عه‌لی باپیر ئاغا.
ج- گه‌نجینه‌ی مه‌ردان، زی‌وه‌ر ل ۱۴۷- ۱۵۰.

نووسینی یه‌که‌م:

نه‌جمه‌ددین مه‌لا، ۱۹۳۷ زایینی حاجی توفیق به‌گ کوری مه‌حمود ئاغایه، له خیتلی عه‌زیز مه‌سره‌ف و هم‌مه‌ز ئاغای وه‌کیلی خه‌رجی ئه‌حمه‌د پاشای (بابانه). له سالانی ۱۲۸۹هـ له‌شاری سلیمانی هاتوته‌ه دنیا. له حوجره‌ خویندوو‌یه‌تی، هه‌تا بووه‌ به‌میرزا. له‌پاش ئه‌وه‌ بووه‌ به‌کاتب و ئه‌مینه‌داری (شیخ‌ مسته‌فای نه‌قیب) له سلیمانی.

وه‌ختی شیخ‌ مسته‌فای نه‌قیب چۆته‌ ئه‌ستانبول حاجی توفیق له‌گه‌لی چووه‌. له‌وی چووه‌ته‌ مه‌دره‌سه‌ی حقه‌وه‌. له‌ پاش ده‌رچوونی به‌گه‌لی وه‌زیفه‌ی ئیداری له‌ ئه‌ستانبول رایواردوووه‌ و بووه‌ به‌سه‌رنووسه‌ری غه‌زه‌ته‌ی (پیام‌ صباح). له‌ سالی ۱۹۲۶م بیری وه‌ته‌نی کردووته‌وه‌، روو به‌سلیمانی خشاوه‌ و لیته‌ بووه‌ به‌ره‌ئیس‌ کۆمه‌لی زانستی و سه‌رنووسه‌ری غه‌زه‌ته‌ی (ژیان). ئینستا که‌ سالی ۱۹۳۷ی میلادیه‌، له‌م وه‌زیفه‌یه‌دا ده‌وام ده‌کا. توفیق ره‌فیقی بی.

هه‌روه‌ها نووسیه‌وه‌: حاجی توفیق به‌گ زیاتر له‌ ته‌رجه‌مه‌ی شیعردا وریایی هه‌یه‌. شیعرێ عه‌ره‌بی، تورکی، فارسی، ئه‌گۆپته‌ سه‌ر کوردی، عه‌ینه‌ن، به‌شیعر مه‌عناکه‌ی تیک نادا، به‌رگی کوردی ئه‌کا به‌هه‌را.

دیسان حاجی توفیق به‌گ دیوانی مه‌وله‌وی که‌ زمانی هه‌ورامیه‌یه‌ کردوو‌یه‌تی به‌زمانی کوردی سلیمانی.

چهند سه‌رنجیک له‌بارهی ئه‌م نووسینه‌وه‌:

۱- نه‌جمه‌ددین مه‌لا ناوی ره‌ژنامه‌ی (پیام‌ صباح)ی نووسیه‌وه‌، که‌ پیره‌میرد سه‌رنووسه‌ری بووه‌. به‌لام له‌ هه‌موو ئه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ باوه‌رپیکراوانه‌ی لای ئه‌مه‌ن ناوی ره‌ژنامه‌ یا گۆشارتیک‌ وه‌های تیا نییه‌. پیره‌میرد خۆی له‌ زۆر مونساه‌به‌دا باسی هه‌موو ئه‌وه‌ گۆفار و ره‌ژنامه‌یه‌ی کردوووه‌ که‌ تیایدا نووسیه‌وه‌، به‌لام له‌ هه‌یج جینگه‌یه‌که‌دا باسی بلا‌وکراوه‌یه‌کی وه‌های نه‌کردوووه‌ و نازانین نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئه‌و زانیارییه‌ی له‌ کام سه‌رچاوه‌ وه‌رگرتوووه‌.

۲- نووسیه‌وه‌ که‌ پیره‌میرد له‌ سالی ۱۹۲۶ی زایینیدا هاتوته‌وه‌ بۆ سلیمانی. به‌لام له‌ راستیدا له‌ مانگه‌کانی دوایی سالی ۱۹۲۴دا له‌ تورکیاوه‌ به‌ره‌و هه‌لب هاتوووه‌ و له‌وتیه‌ بۆ به‌غدا و له‌ مانگی کانوونی دوومه‌ی سالی ۱۹۲۵دا گه‌یشته‌ته‌وه‌ سلیمانی. به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ش ره‌ژنامه‌ی (ژیانه‌وه‌)یه‌ که‌ له‌ ژماره‌ ۱۴ی ۲ی شوباتی ۱۹۲۵دا هه‌والی گه‌یشته‌ته‌وه‌ی پیره‌میردی به‌م جۆره‌ بلا‌وکردوته‌وه‌:

«جه‌نابی توفیق به‌گی مه‌حمود ئاغا که‌ بیست و سێ ساله‌ له‌وه‌ته‌ن دوورکه‌وتوته‌وه‌ شه‌وی ۳۰ی کانوونی دوومه‌ی ۱۹۲۵ ته‌شریفی هاتوه‌وه‌. مه‌مله‌که‌ته‌که‌مان به‌قدوم‌ی ئه‌م زاته‌ زۆر

مه‌سروور و پیتخۆش‌حاله‌. به‌ناوی هه‌موو خۆ‌لا‌تیه‌یه‌که‌وه‌ به‌خه‌ره‌هاتنی ده‌که‌ین».

۳- مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا کاتێ باسی وه‌رگه‌یرانی شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی ده‌کات له‌لایه‌ن پیره‌میردوه‌ نووسیه‌وه‌ «دیوانی مه‌وله‌وی که‌ زمانی هه‌ورامیه‌یه‌ کردوو‌یه‌تی به‌زمانی کوردی سلیمانی». که‌ دیاره‌ له‌وتیدا ده‌بوو بینه‌وسیه‌یه‌ شیه‌وه‌ زمانی هه‌ورامی یاخود گۆزان که‌ هه‌ورامیش به‌شیکه‌ له‌ شیه‌وه‌ زمانی گۆزان. به‌لام دیاره‌ ئه‌مه‌ ناکرتیه‌ ره‌خه‌ له‌ مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا، چونکه‌ نابی له‌بیرمان به‌چیت که‌ ئه‌و نووسینه‌ سالی ۱۹۳۷ نووسراوه‌ و ئه‌وکات وه‌کو ئینستا دابه‌شکردنی شیه‌وه‌کانی زمانی کوردی و ره‌ژمان و ئه‌و ناوانه‌ نه‌بوون که‌ ئینستا هه‌ن و گه‌لی کتیب و گۆفار و ره‌ژنامه‌ له‌ باره‌بانه‌وه‌ دواوه‌.

هه‌لبه‌ته‌ لایه‌نه‌کانی گرنگی و نرخ‌ ئه‌م نووسینه‌ له‌ لایه‌نانه‌ زۆتر و باشت‌تر ئه‌مه‌ سه‌رنجمان دانێ و راستمان کردنه‌وه‌.

نووسینی دووه‌م:

پیره‌میرد - حاجی توفیق به‌گ

عه‌لی باپیر ئاغا (۱۹۳۹)

«حاجی توفیق به‌گ، کوره‌زای هه‌مه‌زی مه‌سره‌فه‌، ئه‌مسال پیتی ناوه‌ته‌ هه‌فتا و دوو. زۆرزانه‌. له‌ زه‌مانی عوسمانیدا وه‌زیفه‌ی بینه‌وه‌. دوايي له‌ متصرفی ئه‌ماسیه‌وه‌ تورکیه‌ی به‌جێ هه‌یشته‌وه‌ که‌ حکومه‌تی عیراق په‌یدا بووه‌ ئه‌ویش هاتوته‌وه‌، ساله‌ها خزه‌تی زانستی و زبان و ره‌ژنامه‌گه‌ری کردوووه‌.

خه‌ریکی ئه‌وه‌یه‌ کوردی له‌ زنجیره‌ی قافییه‌ی بیگانه‌ و توره‌هاتی طره‌ی زولف و خه‌تی ده‌وری لیبو و خالی دانه‌ ده‌رکا. په‌وان، ئاسانی گران مه‌عنایه‌کی جوانی بی.

ئه‌سه‌ری زۆری هه‌یه‌ و چاپخانه‌ییشی داناوه‌، هه‌یشته‌ شیعرێ خۆی چاپ نه‌کردوووه‌ و دیوانی مه‌وله‌وی له‌ زبانی هه‌ورامیه‌یه‌وه‌ کردوووه‌ به‌زبانی خۆمان، وه‌زن و مه‌عنا‌ی نه‌گۆراوه‌. شیعرێ نمونه‌ی کوردی په‌تیه‌یه‌. وانه‌ی بیگانه‌ی تیا نییه‌، سێ غه‌زه‌لی هه‌ریه‌که‌ له‌ وه‌رزیک ئه‌نووسین».

چهند سه‌رنجیک له‌بارهی ئه‌م نووسینه‌وه‌:

۱- مامۆستا عه‌لی باپیر ئاغا هه‌روه‌ک مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا زمان و شیه‌وه‌ زمانی به‌یه‌ک دیاره‌ داناوه‌ و وه‌ک وتمان له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا دابه‌شکردنی شیه‌وه‌کانی زمان و لیکۆلینه‌وه‌یان هه‌یشته‌ په‌یدا نه‌بووبوو.

۲- ته‌مه‌نی پیره‌میرد له‌ سالی ۱۹۳۹دا که‌ عه‌لی باپیر ئاغا له‌و ساله‌دا کتیه‌به‌که‌ی نووسیه‌وه‌ ده‌کاته‌ ۷۲ سال، نه‌ک ۷۰ سال.

۳- له‌و نووسینه‌دا، ئه‌گه‌رچی کورت و ساده‌یه‌، به‌لام ده‌ستنیسانی گه‌لی خالی گرنگی

کردووه، که جیگای چهندهها باس و لیکۆلینهوهن.

وهک: رزگارکردنی شیعر له زنجیری قافییهی بیگانه، رزگارکردنی له لاساییکردنهوه، وهکو باسکردنی زولف و خال و روو و خهتی لیتو و... هتد، دۆزینهوهی ئوسلوبی ئاسانی گران (سهل الممتع)، که یهکیته له سیفته گرنهکانی شیعر پیهره میترد، مانا و مه بهستی جوان، واتا گرنهگیدان به ناوه رۆک پی به پیتی ئه و شیوه ئاسانه، به کاره پیتی زمانی خۆمالتی کوردی په تی و لاهستنی وشه و واتای بیگانه. ئه م نووسینهی مامۆستا عهلی باپیر نرخیتی زانستی خۆی هه به و له میژووی رهخه ی ئه ده بی کوردیدا نابی فه رامۆش بکریت.

نووسینی سییه م:

پیهره میرد

زێوه

ره فیقی سه فه ر و هزه رم، دۆستی دانا و موعته به رم، پیهره میتره، که ناوی حاجی توفیق به گه، ئه م پیهره له سوله یمانی ته حسیلی ئیبتدائی ته واو کردووه، له ئه ستانبولیش حقوق. جه نابی حه ق به هره به کی وای له عیلم و مه عریفه تدا داوه تی ئه توانم بلیم له سوله یمانیدا هاوتای نییه. له پاش ته حسیلی ئیبتدائی مه هاره ت و ئیقتداریکی ته بیعی له کیته به تی تورکی و فارسی و عه ره ببیدا بوو، به و واسیته وه حوکومه ت موحتاج بوو به که سیکی وا له وه زیفه دا ئیستخدامی بکا. به باشکاتی مه حکه مه ته عین کرا، موده تی له سه ر ئه وه زیفه به بوو. نه قیب شیخ موه ته فا ئیحتیاج بوو به کاتی خسوسو بی لای خۆی، دلخۆشی دایه وه. بردی له لای خۆی که عه بی معاشی حوکومه تی بداتی و مه سه رده ی جل و به رگ و خواردنی مال و منالیشی عه لاهه بیت. خۆشی دائیما له سه فه ر و هزه ردا له خه مه تی خۆیدا بیت. هه موو ته داره کاتی و ئه سپی سواری و مه یته ر بۆ ئه سپی ببیت. به م شه رائیه چه وه خه مه تی شیخ موه ته فا، ته رکی خه مه تی حوکومه تی کرد، که حوریه ت و سه ره به ستی له ویدا زیاتر بوو. ئه ویش ته حریراتی بۆ ویلایه ت یا ئه سه ته نبوول یا موه ته سه رقیه ت ببوایه ئه بنووسی و ئیش و کاریکی نه قیب له دائیره ی بیکدا بوایه ئه چه وه ته عقیبی ئه کرد. باقی به راوشکار له خه مه ت نه قیبیدا رای ئه بوارد. تا له خه مه تیا چه و بۆ ئه سه ته نبوول و له ئه سه ته نبووله وه ئیشتیراکی سه فه ری حیه جازیشی کرد. نا ئیلی ته وافی (بیت الله) بوو. که نه قیب له مه که کی موه که رپه مه وه فاتی کرد له خه مه ت شیخ سه عیددا دپته وه ئه سه ته نبوول، له ویدا مایه وه، نه هاته وه سوله یمانی به واسیته ی ئیستیعدا دی ته بیعی له سه ر وه زیفه موعه تته له نه بوو، کرا به مودیری ناحیه، به قانیمه قام، هه تا موه سه رقی ته رفیعی کرد. له ئیعلانی مه شرووتیه تی عوسمانی له گه ل کورده کانی ئه سه ته نبوول جه معیبه تیان دروست کرد بۆ خه مه تی کورد و نه شری غه زه ته و مه جه لله یان ده ست پی کرد. ئه مجا که وه خه مه ت کردن بۆ میلله ت و وه تن به هه موو ره نگن له خه مه ت دوانه که وت.

له پاش چه ند سال و که شاکه شی حوریه ت په ره رانه هاته وه سوله یمانی له سوله یمانیش له خه مه ت زیادی کرد. غه زه ته ی (ژیان) و (ژین) بیست و پینج سال به فیکری بیکری، به قه له می ئاگری بیاو ئه که رده وه، ئه ده بیاتی کوردی ژیا نده وه. به چه ند سه ته ریکی غه زه ته که ی په ندی پینشینانی هینایه وه به رچاو، که ئه وه په ندی پینشینانه ی دیوانیکی مه نزوومی خۆیه تی.

هه ر به خه مه ت کردن، نووسین را زی نه بوو، که سه ئی ئیشیتی ببوایه یا موحتاج، خۆی (بالذات) شوین ئیشه که ی ئه که وت هه تا بۆ ریک ئه خه ست و ده فعی ئیحتیاجی مواراجیه عینیشی له لا وه کو فه رز و ابوو. خوا ته بیعه تیکی وای داوه تی پاره و مالی دنیا له نه زه ریا بی قه در و قیمه ته. ئه و مه عاشه ی که بووی له گه ل مه نافیعی له غه زه ته په یدای ئه کرد به شی مه ساریفی ئه وه نه بوو که موجه رده و ته نه اش بوو.

جه ژنی نه ورۆزی له سوله یمانیدا زیندوو کرده وه، هه موو سال ئه وه و لای به هار، نزیک سه د بار داری ئه کری له لای گردی سه یواندا ئه یکرده وه به ئاگر و بۆ زائیرین خیه ت و ره شمالم له وه ده شته دا هه لته درا. عومومی مه نموورین و ته له به و توجار و ئه شرافی ده عوه ت ئه کرد بۆ زیافه تی جه ژنی نه ورۆز. مه سه ره فیکی زیاد له چیشته و گوشت و حه له ویات و قاوه و چایی ئه کرا بۆ ئه م هه موو خه لقه و ژنانیش به جو ئ خیه ت و ره شمالیان بۆ ریک خرابوو ئه هاته ئه م سه یرانه. خولا سه ئه وی ئه و ئه یکرد و ئه و شادی و سو روورده که دل ئی ژن و پیای پی خۆش ئه بوو، هیه م له لیک ئی له جه ژنی نه ورۆزدا ئه یکرده وه.

له خسوسو دیانه ته وه ش هه تا له ده ستی بی، بی قوسووره، ئه که سه ری سال مه ولوودیکی پیغه مه به ر له مزگه وته که ی هه مزه ئاغا که ئه و مزگه وته ش باپیری ئه و بینای ناوه، ئه خو ئینی. حافز قورئان و مه لایان و ته له به ی علوم ده عوه ت ئه کا. ئه و مه ولووده و ته عامیکی زۆریان بۆ ئه کا. له هه موو حه فله یه ک که له سوله یمانیدا بۆ ئیعه انه ی مه عاریف بیت، یا فه قیران یا سائیره، حازره وه ک ده عوه ت کرا وه کان به قه ده ر خۆی ئیعه انه ئه دات وه زیاد له وان بۆ ته رغیب خوتبه ش ئه خو ئینی.

ئه و جه ژنی نه ورۆزه ی له سوله یمانیدا زیندوو کرده وه ته ئسیری کرده رۆحی هه موو ته له به ی مه داریس. له هه ولتر، که رکوک، له کۆیه، له سه لاحیه، له خانه قین، حه تتا له شاری به عدا. ئه م جه ژنه به زه مزه مه و خۆشیه وه ئیجرا کرابوو. ته بیعه تی مه وزوونی ئاساری له غه زه ته کانییا ده رئه که وی. ئه دیب، شاعیر، دانا، نیکته گۆیه. ئه ما قه له می له نه سرا بی میسله، که س نایگاتی، خوا ئه م پیهره میتره مان بۆ ئه م نه وعه خه مه تانه لی نه ستینی.

چه ند سه رنجیک ده رباره ی ئه م نووسینه:

۱- نووسینه که به شیوه یه کی گشتی باسی هه موو لایه نیتیکی ژیان و به ره هم و که سیتی پیهره میترد ده کات. رۆشایی خه ستۆته سه ر گه لی لایه نی شاراره ی ژیان و به ره همی پیهره میترد. جو ره ناساندنیکی پیهره میترد به خو ئنه ر. ناساندنیکی تی کرابی.

۲- ئه وه ی زۆتر گرنگ بیت له م نووسینه ی زێوه ردا به لای منه وه ئه وه یه سه ره رای باسکردنی شاعیره تی پیهره میترد باسی قه له می په خشان نووسینی ده کات، که به راستی زۆر جار هه ندی

په‌خشانى هونه‌رى نووسيووه له‌گه‌لى شيعه‌رى خو‌ى به‌هيتزتره. زيوهر زور به‌دلنيايى و پيداگرته‌وه به‌م شيوه‌يه باسى تواناي په‌خشان نووسينه‌كه‌ى ده‌كات «ئه‌مما قه‌له‌مى له‌ نه‌سرا بى‌ن ميسله، كه‌س نايگاتى!».

تكايه له‌ په‌راويزه‌كاندا ته‌ماشاي ئه‌م تيبينيانه بكه:

۱- پ. واته پيره‌مي‌رد

۲- م. ه. واته محمه‌د ره‌سول هاوار

۳- ن. م. واته نه‌جمه‌ددين مه‌لا له‌ كه‌شكو‌لى محمه‌د ئه‌مين حه‌مه‌ه سالح ئاغاي قزلجيدا كه به‌خه‌تى خو‌ى بو‌ى نووسيووه‌ته‌وه سالى ۱۹۳۷.

له‌ پ. دا پشتيمان به‌شيعه‌ره‌كانى رۆژنامه‌كانى ژيان و ژين به‌ستووه، كه پيره‌مي‌رد خو‌ى سه‌ره‌رشتى كر‌دووه.

له ترهني ږپي نهسته مولدا بېژراوه (۱)

۱۹۲۴

ټوا پروم کرده تو، ټه دايکي مشفق، بيست و پېنچ ساله (۲)
له غوربه تدا، به يادي تو ټه ژيم، خوا شاهي يدي حاله
به ياني دا، نه سيم لاي تو وه هات، بوئي وه تنه پيوه
ټوا نووسرايه وه پيرانه سر، عومرم له سه رنوټوه
ټه لپن نه فخي هياتي (۳) پيوه يه، بادي (۴) به هار وايه
به سر وه ي بای وه تنه ماوم، به هار و بای له لام بايه
تره ن (۵) جو ولايه وه، وا که وه ته ږي، باوږ به خو م ناکه م
خه وه ياخود خه يال، يا راسته ټه م حالتي فه ره ناکه م
هه وای ته ختي (سليمان) ي (۶) هه يه، بادي (تره ن)، بابي
بلي (۷) بابي، له شه هبا (۸) بي، له فه يحي بي (۹) له زه ورا (۱۰) بي
به چاومايي ټه گهر تو زي، له تو زي بای سليتماني (۱۱)
که نوري (طور) (۱۲) ه، تو ريک (۱۳) نايه ني، سوورمه ي سليتماني (۱۴)
که با، بوئي گوليکي کاني با (۱۵) بي ني، له لام وايه
ته لاي که يخوره وي (۱۶)، وه ک گنجي با داوهر هه مووي بايه
گزننگي ږوژ (۱۷)، ټه دا ته به فره که ي شاخي عومهر گدروون (۱۸)
بريقيه ي خو شتره لاي من، له دوږو گه وه هري قاروون (۱۹)
به ناواتي ټه خوازن خه لک، ته عامي مائده ي عيسا
له لام هه لوا گه زويه نايه ني، ده ستم که وي ټيستا (۲۰)
سه با (۲۱) دنيته گويم، دهنگي منالاني قوتابخانه
نه شيده ي (۲۲) ميلييان لاهو تيبه، قووتي دل و جانه (۲۳)
ټومي دم (۲۴) وايه، ټه م ده ستمه کورانه، مه شعله ي (۲۵) هه لکه ن
له تاريخي جه هاله تدا (۲۶) به زانستي وه تنه درکه ن (۲۷)

(۴) باد: با، هه وا.

(۵) له وشه ي (train) ي ټينگليزيه وه به واتاي شه مه نده فهر.

(۶) مه به ست له ته ختي سليتمان پيغه مبه ر و هه روه ها شاري سليتمانيه .

(۷) له م . ه . دا نووسراوه (بلا) که به شپوه ي باد يناني واته (ده با) - م . ه .

(۸) شه هبا: شاري جه ل ب - م . ه .

(۹) فه يحا: شاري شام - م . ه .

(۱۰) زه ورا: شاري به غدا - م . ه .

(۱۱) سليتماني: شاري سليتماني.

(۱۲) نوري طور: رووناي چي ي طور، سه رچاوه ي ټه مه له قورئاندا هه به .

(۱۳) توور: سه لکه توور.

(۱۴) مه به ست له سليتمان پيغه مبه ره .

(۱۵) کاني با: لاي م . ه . نووسراوه، کانيه ي که يچو که له ږوژ هه لاتي شاري سليتمانيدا، گرد يکي له

ته ني شته وه يه، دار و شه خسيک به سه ر ټه و گرده وه يه که له به هارا سه يران که ران به تايه تي ټه چن بو ټه وي بو

سه يران و لاي هه نديکيان وايه که ټه شوينه بو باداري باشه .

(۱۶) که يخوره و .

(۱۷) لاي م . ه . بووه به (گزننگي خوږ) پيره ميترد که بلاوي کردو ته وه (گزننگي ږوژاي نووسيوه . پروانه ژيان ژماره

۳۶ سالي ۱۹۲۶ .

(۱۸) عومهر گدروون به به سه رچووني ږوژگار بووه به پيره مه گروون .

(۱۹) قاروون: کابراه يکي زور ده وله مه مند بووه له کوندا .

(۲۰) پيره ميترد له ږوژ نامه که دا وه ها بلاوي کردو ته وه . به لام لاي م . ه . به م جوړه ي لي ها تووه: هه مووي هه لوا

گه زويه ک ناهيني ده ستم که وي ټيستا .

(۲۱) لاي م . ه . سه با بووه به شه مال، به لام لاي پ، ن . م وشه که سه بايه .

(۲۲) لاي م . ه . بووه به نه شيده لاي پ، ن . م (نه شيده ي) ه .

(۲۳) لاي م . ه . نووسراوه گيان به لام لاي پ، ن . م نووسراوه جان .

(۲۴) لاي م . ه . نووسراوه هيوم پتيانه . لاي پ، ن . م (ټومي دم وايه) نووسراوه .

(۲۵) پ . نووسيوه، مه شعل . لاي م . ه . بووه به مه شعل!

(۲۶) لاي م . ه . بووه به نه زانين به لام لاي پ، ن . م (جه هاله ت) ه .

(۲۷) به هزي زانست و زانينه وه ني شتمان له نه زانين ږوژگار بکه ن .

(۱) له ږوژ نامه ي (ژيان) ي ژماره (۳۶) ي سالي (۱۹۲۶) دا ټه م ناو نيشانه ي بو دانراوه . پيره ميترد خو ي وه اي نار دووه بو بلاو کردنه وه .

(۲) ۱۹۰۰ هه تا ۱۹۲۵ دياره که بيست و پېنچ ساله .

(۳) م . ه . نووسيوه (ژيان) به لام شاعير خو ي نووسيوه (حيات) .

دامه زاناندنی کۆمهلهی زانستی (۱)

بهرزو بلتنده هیتند، دهرهجهی خاکهکهی وهتهن هیشتا بههاری ئیمه نههات، سهوز نهبوو، چهمن چوار لا بههاره، بهزمه، سهدای ساز و زیلهیه لای ئیمه، ههر شهسته، سهر بهکلاره و (۲) رههیلهیه نیسان بههاری ئیمهیه، وا چاوه پرتین که بی ههر قه ترهیهکی، گه وههههه، تهرزه ی له گهل نه بی زستان گه لی (۳) بهزوقم و هه لا بوو، ئەمانهوی پاداشتی ئەو هه لایه، بههاریکی دهرکهوی ههر گوشه یهکی خاکی وهتهن، بیتته گوشه نی ههوری بههاری بگری، چهمن شاد بی، پیکه نی سهر ههر چلی (۴)، گولی، سهدايهکی (۵) بولبولی بهزمیکی جهم بی، باده وهکوکانی، ههلقولی ههر بیتشهیهکی، پر له ههژهبرو پلنگ و شیر (۶) بو رۆزی ئیحتیاجی وهتهن، جانفیدا و دلیر له فزیک چهند موهه یجه، ناوی وهتهنی که ریم بیبیه، سهماعی عالم، لاهووته دیتته گویم (۷) مژدهی بههاری پتیه، شکوفه ی نیهالی گول وهکو نایه تی ژبانوه (۸)، ئومید ئەدا به دل ئەمشه و (۹)، گولی ئومیدی وهتهمان ئەپشکوئ میللهت ئومیده واره به زانستی پیشکهوی زانستییه، سهوییه (۱۰) میللهت بلتند ئەکا زانستییه، که ئیمه بناسیت بهئه وروپا زانستی زۆر بهقیمه ته (۱۱)، ئومیدی ئاتییه (۱۲) ئەم ئیحتفاله فه ئله (۱۳)، روو له هاتییه توفیقی ههق، ببیتته (۱۴) ره فیقمان له ئیشه دا وا دهست له دهست، هه لبه ته خوا قووه تیش ئەدا

(۱) دهراره ی کۆمه له ی زانستی کوردان، پروانه کتیبی (کۆمه له ی زانستی له سلیمانی) غه فووری میرزا که ریم، سالی ۱۹۸۵ له چاپ دراوه. ئەم شیعره پیره میرد خۆی له ژماره ۱۳ ی رۆژنامه ی ژبانی سالی ۱۹۲۶ دا بلاو

کردۆته وه.

(۲) سه ره به کلاره - به خورپه م

(۳) لای پ. نووسراوه گه لی و لای م. ه بووه به گه لیک

(۴) لای پ. نووسراوه چلی لای م. ه بووه به چلیک

(۵) هه مان شیوه ی پیشووه.

(۶) له م. ه دا وشه ی پلنگ نه نووسراوه

(۷) ئەم بهیته له رۆژنامه که دا هه یه و لای م. ه نه نووسراوه

(۸) نایه تی «یحیی الأرض بعد موتها»

(۹) پیره میرد شهوی ۶ ی نیسانی سالی (۱۹۲۶) له ئاههنگی کردنهوی کۆمه له ی زانستیدا ئەم شیعره ی خوتیندۆته وه.

(۱۰) م. ه نووسیویه (پله ی ولات) به لام پ. خۆی نووسیویه، سهوییه ی میللهت. واتا: تای ترازوو

(۱۱) لای پ. بهقیمه ته، لای م. ه بوته به نرخه.

(۱۲) ناتی: داها توو، پاشه رۆژ

(۱۳) فه ئل: سه ره وخیر. فال

(۱۴) پ. نووسیویه، ببیتته. م. ه نووسیویه، بیتته

ختووکه ی شاعیریکه تیده گا خۆی

۱۹۲۷

دیومه بولبول، شهو دهخوینی، بو من و تو، خو، شهوه شهو، خهوه، خهوشه، چه خو شه، خهوه به شیعری خو شه وه

شهوی له گوئ شه تی به غدا، خه یالی کوردم ئە کرد (۱) گه لی له گه ل به جی مابووم، ده ستویردم ئە کرد به بالی شیعر و خه یال، که و تمه په له و تهک و تاز له ئاسمانی سه رفرازی، به جاریک که و تمه په رواز فه زای ئومیدم ئە دی، بی نه هایهت، رۆشن، ساف تلووعی تالعی کورد، بوویوه نووری په رده شکاف (۲) که دیم، ده ولته تی تازه ی، شوین ده ولته تی عه باسی منیش ئە که و تمه خولیا، خولیا ی لاله عه باسی خه تی حدووم ئە کیشا له خاکی رۆم و عه جه م به پانی فیه یلی و لور و زه هاویشم دابووه دم

له راسته وه سا بلاخ بوو هه تا خه تي هه كاري
 له بهر ته ماسي شيمال لازمه هه تا (چاري) (۳)
 كه راست و چهپ نه مه بي، روو له رۆژه لات برۆ
 هه موو قهومي خو مانن، ره نجهرۆن و سه ره رۆ
 ئوميدى زۆر به كوردى مو كريان، ديندارن
 به لام له دهست، گهري زالم، كه ساس و خه مبان
 نه له كتريك له بهر انانه وه، هه تا گۆيژه (۴)
 ته لى به سه ره شارارا را كيش شرابوو به بي په يژه
 له راستى ته ختى سليمانى، چوار پينج نه وه ندهى مانگ
 گلۆپى نور، ده روو ژوور، رووناك نه كاته وه، تا بانگ (۵)
 ته ره سوداتى (۶) ته له سكوپى، له سه ره عومهر گدروون
 له پيش قوللهى ئيشل (۷)، بوى لواوه كه شفى شئوون
 له سه ره چناره وه تا تانجه رۆ، له ريزى چه م
 بوخارى ما كينه، رووى ناسمانى، كردوو به ته م
 له گولپ (۸) وه چه مى خوا جايى (۹) هه تا شنروى (۱۰)
 به پيتى ته بيه ته به گزاده، مونتكارلو (۱۱) ي نه وي
 به تافگه ي سه ري زلم بوچى نه ليم نيا گاره
 نه وه نده به فه يزه، پريشكى كه فى گه وه هر باره
 نه ساسى مه ركه زى ته ياره خانه لاي خورمال
 مواسه لاتى له گه ل نه وروپا نه كات ئيك مال
 تونيل به ناو گۆيژه و تاريخه را وه كو تووس
 خه تي شه مه نده فه ري بي گه بيه ناو خاكى رووس
 ده ماري مه عده نى ئالتوونى شارى عه والان
 تيجاره تي هه موو دنيا، كيش نه كا وه كو تالان
 بورى نه وتى سپيمان، گه يشته به حرى سپی
 شكستى خوارد، نه مه ربكا، كه بيري نه وتى ته پي
 له گۆيژه وه سه ركه وه، بو نه زمه هه تا قه يوان
 به ريزه، ئوتيل و نه يوانى گه يوه ته كه يوان
 نه مانه، من به خه يال، يا به خه وه كه وه نه مدي
 هيوام به خوايه، بو كورد، به راستى بيني ته دي

به فه يزيتى سابيته، هه وليتر، ديبه گه و، مه خموور
 ره واجى ده غلى، پيسته ي (۱۲) بيلادى (۱۳) خسته فتوور
 هه موو تيجاره تي ئيزمير (۱۴)، ته نها به هه نجيره
 نه وه نده زۆره، نه ترشى و فـرـپـى نه دهن ليـره
 خه لووزى ماوه ت، نه لماسى مؤمياى ده وري (خاوى) (۱۵)
 نه مانه بينه به رو، مه عده نى تری، ناوى
 سه هوپى پيرى موپاره ك (۱۶)، بو مانتي (۱۷) سه ره قه نديل
 ده ماري نه وت، يه ك بگرن، نه بي ته رووبارى نيل
 دارى ميوه ي به رداری، دارى كه رسته ي به رزی
 چه وه نده ر و گيـزه ري، له گه ل سيـوى بن نه رزی
 گه زۆ، بنيشت، كه تيره، سموره، رپوى، ده لك
 به راز و گورگ و چه قه ل، ناسك و پلنگى به لك
 برنج و تووتن و مازوو كه تيره و سه عله ب
 خورى و په نير و مه ري جاف، گه يشته شارى حه له ب (۱۸)
 تری و هه نار و به هى، قوڅ، هه لووژه، سيـو، گيـلاس
 كه ما، چنوور، به رها، كاشمه و قارچك و رپواس
 به قووه تي نه مه وه، ويسعه تي قه ربحه م بوو
 له خاكى رۆم و عه جه م، گه يشته مه تلـه بي زو
 وه ختى له وي هاته وه، رووم كرده دجله و به غدا
 كه چى خيلافى نه مه ل، موشكلات نه بوو په يدا
 وه كو سه داي بيگانه، جو ششى ناوى دجله
 به عـاره بي بانگى كـرد وتى: لاتجى وه حله
 وه ختى چاوم هه لـبرى، لۆزه نده بيـكى لنگ رووت
 به يابه رووى كـرده من و عـه تابه ي نه وت
 ته مای بوو بيـته سه رم، توپزى له دهس ئالان
 چاوى كه وت به خه نجهرى كوردى راي كرد تپى ته قان
 له گويم دى، دهنكى لايلايه ي وه تن، دايك جگه ر سووتاو (۱۹)
 نه رپزيتى به سه ره ويرانه كه ي خوينا وييا خويناو
 نه لاوتينيه وه و نه گرى، سه ري شينه له ماته مدا
 شه و و رۆژ، كو ته لى منداله كانى (۲۰) وا له به رده مدا

ئەلنى: لەو فيستنه يەى كوردا، كورى چاگم نەما كوژران(٢١)
 ئەو هەش مابون(٢٢)، هەموو مردن، لە برسا بى كفن نيژران
 خودا پاداشتتى ئەم تەنگانە يەى وا دا يەو، وام دى
 بە پىي خۆى هاتە بەرپىم، تاجە(٢٣) گەو هەردارە كەى كوردى
 صلاح الدين جەلالى واى نەبو، تەئريخ لە پىيش چاوه(٢٤)
 هەموو پاشاى(٢٥) بابان مردن، بەحەسەرت رۆژىكى واوه
 شەوئ دەس ئەهەرمەن كەوت، خاتەمى مولكى سليمانى(٢٦)
 كەچى، مەير و گزبرى پى ئەكرد، قەدرى و هەا زانى
 بەدەم ئەم نالەو، دەستى دريژ كرد، خستىيە سەر شانم
 وتى: توفيق هاتىتەو، بو بارى مەيحنەت ئەيزانم(٢٧)
 بەلنى حالم پەش يواوه، فرپندە بالى سووتاندووم
 نەما غەبرى كەلاوه، شەو بنالينە لەوئ وەك بووم
 وتم دا يە، كە داىكم مرد! نەگريام، چونكە تو ماوى
 ئەگەر ئەولادەكانىشت بكوژرين، تو ئەبى چابى
 قەسەم بەو عەزمى كوردەى شانى رىچاردا(٢٨)ى بە شير رووشان
 كلاوى كورد ئەبى قووج بى كە هاتوو شانى خۆى جوولان
 شەوئ، پىاوئ، لە بەفرا، ما، نەمرد، ئاگرىكى دوورى دئ
 لەلاى من نائومىدى كفرە، ئەم ئاگرەى دلم بو كئ

(١) پيرەمىرد لە ژيانى ژمارە ٤٤٧ى سالى ١٩٣٥دا باسى ئەم شيعرە دەكات و دەنووسيت: لە سالى ١٩٢٦دا
 لە بەغدا مەزموومە يەكم نووسيو، خەيالە و لەگەل كەهانەتدا تىكەل. سەرىندى ئەمە يە: شەوئ لە گوئ شەتى
 بەغدا...هتد.

(٢) پەردەشكاف: پەردەدەر، تارىكى لا بەر.

(٣) چارى، ناوچە يەكە لە هەرتىمى (شوگاك) كە جارن بەشى ئىسماعيل خانى سەمكۆ بوو لە كوردستانى ئيران.
 م. ه

(٤) بەراستى پيرەمىرد لەم شيعرەدا وەستا يە تىبەكى وردى نواندوو و هەموو وجودى كلپە و گرپك بوو بو
 رۆشنگردنەو و ئاواتى ئەو كوردستانى ئەو خەوى پىو دەبو.

(٥) تا بانگ تا بانگى بەرەبەيان، هەتا دنيا رۆشن دەپىتەو.

(٦) وشەكە عەرەبىيە و لە (رصد و مرصد) واتە روانگەو هەتو.

(٧) مەبەست بورجى ئىقلى بەناوبانگى فەرانسە يە لە پارىس.

(٨) گوئپ: گونديكە لای ژوووروى شارى هەلەبجە. م. ه

(٩) چەمى خواجايى چەمىكە نزيك شارى هەلەبجە يە. م. ه

(١٠) شنوئ چىا يەكە لە رۆژەلانى شارى هەلەبجە. م. ه

(١١) مونتكارلو: شارىكى بچكۆلەى سەرىەخۆ يە كە مەركەزەكەى موناكو يە و بە قومار كردن بە ناوبانگە،
 بەزادەكانى جافيش لە هەلەبجەى ئەو سەردەمە بەو بە ناوبانگ بوون كە حەز لە قومار ئەكەن. پيرەمىرد لە
 شوتىكى تريشدا باسى قومار كردنى جافەكان ئەكات.

(١٢) پيسە: جۆرە پارە يەكى بىنگانە بوو. م. ه

(١٣) بەهەموو شتىكى بىنگانەى جارن ئەوترا (بلادى). م. ه

(١٤) ئيزمير: شارىكە لە توركيا بەهەنجير بە ناوبانگە. م. ه

(١٥) خاوى: گونديكە لە ناوچەى قەرەداغ لە سليمانى.

(١٦) پيرى موبارەك: نيازى لە چىاى پيرەمەگروونە لە رۆژئاواى شارى سليمانى كە هاوین و زستان هەميشە
 سەهۆلى پىتو يە.

(١٧) بۆمانتى: كارخانەى بىرە يە.

(١٨) ئەم بەيتە لە م. ه دا نىبە.

(١٩) پيرەمىرد ئەم شيعرەى خۆى لە رۆژنامەى ژيانەو وى ژمارە ٣٤ى سالى ١٩٢٥دا بلاو كردۆتەو. يەكەم
 شيعرى بلاو كراو يەتى دواى هاتنەو وى لە توركيا شيعرەكەى جۆرە گلەبىبەكە لە شىخ مەحمودى حەفید.

(٢٠) لای م. ه نووسراو مەندالەكانىت كە ديارە هەلە يە.

(٢١) لای م. ه ئەم نىو بەيتە وا نووسراو «ئەلنى لەو گەردشەى كوردا، كورى چاگم هەبوو كوژران» و ابزانم
 راستىبەكەى ئەو يە ئىمە نووسيو مانە.

(٢٢) م. ه نووسيو مابو پ. نووسيو مابون.

(٢٣) م. ه نووسيو تاجى پ. نووسيو تاجە.

(٢٤) م. ه نووسيو لە بەرچاوه لای پ. نووسراو (لە پىيش چاوه).

(٢٥) م. ه نووسيو بەيان پ. نووسيو (بايان).

(٢٦) مەبەستى نگینهكەى پىغەمبەر سليمانە. ئەم دىرە تىبەكەكىشەى هى ئەحمەد بەگى ساحىب قرانە و پيرەمىرد
 لەم مناسەبەتەدا بەكارى هیناوه. م. ه.

(٢٧) شيعرەكە لەم بەيتەو هەتا ئەو پىنج بەيتەى كۆتايى لە رۆژنامەكەى ١٩٢٥دا نىبە و لەبرى ئەو دوو بەيتەى
 تر نووسراو. لە بەرچەند هۆيك بەباشمان نەزانى بىنووسىنەو. ئەوى مەبەستىبەتى!! با تەماشای رۆژنامەكە
 بكات، هەر و هە پيرەمىرد بە شيعرى (ئەبى بەخشندە) داواى لىبورردن لە شىخ دەكات و، چونكە ئەو شيعرە
 وەرگىراوى شيعرىكى فارسىيە. لە شوتنى خۆيدا دەبىنووسىنەو.

(٢٨) رىچاردا شای ئىنگلیز كە لە شەرى سەلىبىبەكاندا زامدار كرا.

سەر لەژێر سدارە نانیم، کوردم و تەپلەم بەسە
 جۆق و بۆق^(١)م بۆ چىيە، گۆرانى و چەپلەم بەسە
 ئاسمانى باوہ پىيارە، كارى بۆ فەيسەل^(٢) نەداين
 مائەدى بۆ عەمر و زىد بى، من بەروو خەپلەم بەسە

قەت گەزۆ ناخۆم، کە ناوی مەننە زادەى مننەتە کوردی دۆشاو خۆرم و چرکی (۳) درى (۴) و ڕەزڵەم (۵) بەسە ھەر بەمنداڵی لەسەر شاخی بڵند پەرودە بووم بەرزە ئەستۆم نانەوی، بۆ مەسنەد ئەم ئەقلەم بەسە سانعی ئەم ئەرزە، ئیمەى خستە ژوور بەغدا بەجێ زۆر بەجییە، عوسبە (۶)، مۆزی کرد و ئەم شەقلەم بەسە وەک گرامافۆن لە قەشقە، ھەوھەوی سوارەى بەبان ھەر لەگویم دى ئیستەكەش، ئەم عەنەنە و تەپلەم بەسە ئەو كەسى خۆى وا لەژێر خەلكا ئەلى: سوارت ئەبم ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتابم ئەم نەقلەم بەسە (۷) بۆجى وەك كەو جن خۆم راكیشمە ژێر داوى بەلا دانى گەفى ناو قەفەز ناخۆم، گىا و گەپلەم بەسە

(۱) جۆق و بۆق: نیازی لەو باندی مۆسیقایانەیه کە لەو سەردەمەدا لەبەغدا ھەبوو.

(۲) مانای چاک و خراپ لێک جیاکەرەو و نیازیش لە مەلیک فەیسەلى یەكەمە کە لەو سەردەمەدا مەلیکی عیراق بوو. م. ھ.

(۳) چرکی: بەدۆشاویك ئەلین کە دوو جار کولایبیت و زۆر خەست و توند بووبیتەوھە م. ھ.

(۴-۵) ناوی دوو دبیە، درى لە ناوچەى ماوہتە، ڕەزڵە لە ناوچەى بەرزنجەپە. ھەردوو دبیەكە بەترى و دۆشاو و باسوق و سجووق بەناویانگن.

(۶) عوسبە: عصبە الامم کە لە جەنگى جیھانى یەكەمدا دانى بەمافی كوردا نابوو.

(۷) م. ھ لەم بارەپەوھ نووسیویە: بۆ ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب پیرەمبێرد ئەم چیرۆكەى خوارەوھ ئەگىرتیتەوھ، ئیمەش لێرەدا ئەم چیرۆكە بۆیە بلاو ئەكەینەوھ، بۆ ئەوھى دەرى بخەین كە لەو سەردەمەدا دەمارگیرى گەیشتبووھ چە رادەپەك. پیرەمبێرد ئەلى لە سالى ۱۲۴۲ى كۆچیدا عەبدولرەحمان پاشاى بابان بەخۆى و سوپاكەپەوھ، روو ئەكاتە شارى بەغدا بۆ داگیرکردنى، پاشا ئەسپێكى نایابى ئەبى كە رەخت و شەقەبەندەكەى زۆر ئەبى، ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب ھەردووکیان مەیتەر و ئیشكچى ئەو ئەسپە ئەبن، شەویك لە ئارامگای سوپادا ئەحمەدى سوارە رەخت و شەقەبەندەكە ئەخاتە ژێر سەرى نەوھكو لەو چۆلە ببەزن. ھەمەى خەتابیش رەشووى ئەسپەكە لە دەستى خۆى دەتالینى و بەھەردووکیان ئاگادارى ئەسپ و رەخت و شەقەبەندەكە ئەكەن. دوو عەگال بەسەر كە بەرۆژ چاویان بەئەسپەكەى شا كەوتبوو بەشەو بریار ئەدەن كە ئەسپ و شەقەبەندەكە بەزن، كە ئەگەنە ئارامگای لەشكر ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب وریا ئەبن ھەردوو عەگال بەسەر ئەگرن و ئیشیان بۆ چاك ئەكەن!! جا پیرەمبێرد ھاتووھ ئەو كەردەپەى ئەو دووانەى بە شتیكى ئازایانە پیشان داوھ.

بۆ جەژنى لەدايكبوونی مەلیك غازى

۱۹۳۹

یاخوا سەرودەرمان، ھەر شای غازى بى بەشمان بەغازى سەرفرازى بى ئەو نەسلى پاك و ئیمە قەومى چاك پێكەوھ بژین لە عەالەم بى باك

شیوھنى شەھیدانى كوردى سەروو (۱)

ئەم ئاسمانە شینە، كەوا بەرگی ماتەمە تەحلیلی وا كراوھ، قوبیەى، غەمە، تەمە چەرخێكى كۆنە ماكینەى ژەنگى گرتووھ چەورى نەكا بەخوین پەكى سوورانى كەوتووھ پیرەژنێكە ھەر شەوھى شووبە ئەكا بەخەلق سووراو بەخوینى مێرد ئەكا، پێى ئەلین شەفەق گولگۆن بەخوینى عاشقە دێوجامەكەى فەلەك چنگى پلنگى ناوھتە ژێر تاقمى بەلەك گاهى بەخوینى ئالى نەبى سوور ئەبى فورات خویناوى كوردى تێكەلە دىجەلە كە زیاد دەكات سەردارى ئیمە بوو كە لەسەردار بەپێكەنەن بانگى ئەكرد «بە كوشتنى من مەلەتەم ئەژین» ئەویان یەزیدی زالم و ئەم خائینى لەعین تاكەى بەدەست ئەمانەوھ یارەب ئەسىر بین داواى حەیات ئەكەین، بەمەمات تىتى دەگەن، بەشەر فەرقى نیبە، چ ژین و چ مردن و چ خەیر و شەر لەم عەسرى بیستەمەى مەدەنیبەت، لە تاخرا ھەر لايبىكى قەنارە بوو، بۆ كورده ھەلخرا ئیستەش لە كەللە، قوللە دەكەن، دوژمنانمان زکیان دریا بەسونیبەوھ، تیفلى بى زمان

هەرچی ره‌ئیسى كورد بوو، به‌سێداره‌دا كرا باقى به‌مالى خواشه‌وه، سووتان له‌ئاگرا (۲) كى دى به‌غه‌برى مېلله‌ته‌كه‌م، له‌م قه‌باره‌دا ئېنشادى شيعرى مېللى، له‌ پاىه‌ى قه‌ناره‌دا «كېم در بزى منع ايله‌يه‌ جه‌ك باغى جناندىن ميراتى پدر در گيره‌رس خانه‌ پزم در» (۳) شادين و فه‌خرى پتوه ده‌كه‌ين، به‌م حه‌ميه‌ته‌ مردن، كه‌ بوژبانى وه‌ته‌ن بى، مه‌زيبه‌ته‌ سه‌ر ده‌فته‌رى شه‌هيدى وه‌ته‌ن، ناوى (خاليد) ه‌ وه‌ك ناوى خاليد، ته‌به‌دى خوژشى خاليد (۴) شېخ قاده‌ (۵) ره‌ئیسى هه‌موو خانه‌دانى كورد ميراتى جدى (كور بوو به‌لابوو) به‌ئيرسى برد داىكى زه‌مانه‌ جارېكى تر نايه‌پتته‌ دى له‌م كورده‌دا غه‌زهنه‌رى (۶) وه‌ك سه‌يد محه‌مه‌دى (۷) خو شېخ سه‌عیدى (۸) گه‌وره، كه‌ مادى و مه‌عنه‌وى نه‌بووه به‌عه‌زم و په‌زمه‌وه، پيرتېكى وا قه‌وى يوسف ضيا (۹) ضيايه‌ بوو، ئاه‌ زوو كوژايه‌وه گه‌وره‌ى كه‌ماليى، رتوبه‌ بوو، ئه‌و به‌لايه‌وه دكتور فوناد، كه‌ ره‌ژى ته‌زل، عه‌شقى كوردى بوو تا مرد، له‌ حه‌سه‌ره‌تى وه‌ته‌ن، ئاهى سه‌ردى بوو دوو عاشقن، كه‌مال (۱۰) و فوناد، هه‌ردوو بى ميسال ئه‌و عه‌شقه‌يان، گه‌ياندبووه، مه‌رته‌به‌ى كه‌مال قوچ زاده (۱۱)، و ابووه قوربانى (۱۲) مېلله‌تى سه‌د ئافه‌رين، له‌ عه‌زم و سه‌بات و مه‌تانه‌تى زاته‌ن شه‌هيد، شه‌ريفى (شه‌ريف) (۱۳) يش شه‌هيد كرا ره‌ژى قران بوو، قى له‌ وه‌زيع و شه‌ريف خرا له‌م قافلته‌ى موباره‌كه‌دا شاعيريش هه‌بوو بو وه‌زنى شيعريان بوو، ته‌گينا خه‌تاي نه‌بوو ناوى ته‌مانه، لازمه‌ بيكه‌ينه‌ به‌ر، هه‌موو ته‌هيجى حيسى مېلليه‌، بو ئېنتقامى زوو

ته‌م خوژنى كورده، هه‌روه‌كو خوژنى سىاوه‌شه‌ هه‌قى نه‌سپنرى، هه‌لده‌قولتى، دائما گه‌شه‌ بو ئيمه‌ لازمه، هه‌موو ساليك، هه‌تا ده‌ژين ته‌م ره‌ژى ۲۴ى ئاياره، بكه‌ين به‌ شين ره‌ژتېكه، كه‌ ره‌ژى مردن و ژينه‌ براده‌ران فه‌رزه‌ غه‌زا، مه‌قلوبه‌ نه‌قدى دل و زوبان

(۱) پيره‌ميرد ته‌م شيعره‌ى بو شه‌هيدانى شوژشى كورد نووسيووه له‌ توركيا. كه‌ ره‌ژى ۲۴ى ئايارى ۱۹۲۵ له‌ سێداره‌ دران. يه‌كه‌مجار له‌ سالى ۱۹۲۷دا به‌شى دووه‌م و سېيه‌مى ته‌م شيعره‌ بلا كراوه‌ته‌وه، ته‌ویش له‌ ناميلكه‌يه‌كدا كه‌ عه‌لى عيرفان سالى ۱۹۲۷ له‌ چاپى داوه‌ به‌ناوى (كورد له‌ كه‌يه‌وه‌ خه‌ريكه) وه‌ له‌ چاپخانه‌ى فرات له‌ به‌غدا چاپ كراوه. بو دووه‌م جار پيره‌ميرد له‌ ژماره‌ ۷۰۶ى ره‌ژنامه‌كه‌يدا سالى ۱۹۴۳ له‌هه‌مان مانگدا ته‌م شيعره‌ى بلاوكرده‌ته‌وه. به‌لام به‌بى ناونیشان. له‌و ناميلكه‌يه‌دا كه‌ باسمان كرد له‌لاپه‌ره‌ ۱۴دا به‌شى دووه‌م و سېيه‌مى شيعره‌كه‌ بلاوكرده‌ته‌وه و به‌ناوى (كاكه‌ ره‌شيد) هه‌وه‌ پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو نووسراوه‌ كه‌ دياره‌ ته‌وكاته‌ پيره‌ميرد له‌ توركيا گه‌رابوووه، چونكه‌ كارساته‌كه‌ له‌ مانگى مایس/ئايارى ۱۹۲۵دا بووه، پيره‌ميرد له‌سه‌ره‌تاي سالى ۱۹۲۵دا گه‌راوه‌ته‌وه و ره‌ژنامه‌ى (ژيانه‌وه) باسى گه‌راوه‌وه و به‌خېه‌ته‌وه‌ى ده‌كات بو شارى سلېمانى. ناميلكه‌كه‌ش سالى ۱۹۲۷ ده‌رچوه‌ و شيعره‌كه‌ى بلاو كرده‌ته‌وه و له‌ پيشه‌كيبه‌كه‌يدا نووسراوه «ته‌م شيعرانه‌ قيسمېتېكه‌ له‌ قه‌سیده‌يه‌كى شاعيرتېكى مېللى كورد، چونكه‌ زور مناسه‌به‌تى هه‌يه‌ به‌م مه‌قاله‌يه‌وه و عاده‌ته‌ن موته‌مېمى يه‌كترين، بو ته‌مه‌ى ناوى هه‌ندېكيان له‌ غايه‌ى مېلليه‌ندا له‌ ته‌ره‌ف توركه‌وه‌ به‌ئيعدام مه‌حو كراوه‌ته‌وه ته‌به‌ده‌ن له‌ فيكر ناچېته‌وه چاپمان كرد».

هه‌روه‌ها كاتى خوژى براى به‌رپز عومه‌ر مارف به‌ره‌نجى له‌ گوژقارى ده‌فته‌رى كورده‌وارى ژماره‌ ۳ى سالى ۱۹۷۰دا ته‌م شيعره‌ و شيعرى «پياو ته‌بى له‌سه‌ر قه‌ولى بېتى» ى به‌ته‌واوى بلاو كرده‌وه كه‌ ته‌ویش شيعرى يه‌كه‌مى له‌ ره‌ژنامه‌ى ژينى ژماره‌ ۱۶۱۵ى سالى ۱۹۶۱ه‌وه‌ وه‌رگرته‌وه و شيعرى دووه‌مى له‌ (ره‌ژى نو) دا ژماره‌ ۱ى سالى يه‌كه‌م وه‌رگرته‌وه.

شيعرى يه‌كه‌م نه‌جمه‌ددين مه‌لا له‌و ژماره‌يه‌ى ژيندا بلاوى كرده‌بووه، به‌لام له‌ هه‌شت به‌يته‌كه‌ى پيره‌ميرد خوژى كه‌ سالى ۱۹۴۳ له‌ ژيندا بلاوى كرده‌بووه دوو به‌يتى تيا بوو كه‌ نه‌جمه‌ددين مه‌لا نه‌ينووسيووه. ئيمه‌ له‌م كتېبه‌دا بو يه‌كه‌م جار ده‌قى ته‌واوى شيعره‌كه‌ بلاو ده‌كه‌ينه‌وه كه‌ (۲۸) به‌يته‌.

هه‌روه‌ها له‌ كاتى خوژيدا ته‌م شيعره‌ كارى كرده‌ته‌ سه‌ر شاعيرتېكى ناوچه‌ى موكریان كه‌ ناوى (شېخ ته‌حمه‌دى سريل ئاوابى) يه، وه‌ سالى ۱۹۴۳ شيعره‌كه‌ى له‌ ژماره‌ ۳ى سالى ۱۳۲۲ى هه‌تاوى ۱۹۴۳ى گوژقارى «ديارى» كۆمه‌له‌ى (ژ.ك) دا له‌ مه‌هاباد بلاو كراوه‌ته‌وه. شيعره‌كه‌ ته‌واو كارگه‌رى به‌شى يه‌كه‌مى شيعره‌كه‌ى پيره‌ميرد له‌سه‌ره‌ و ته‌نانه‌ت چهنه‌ وانا و دپرى به‌كه‌مى گوژينه‌وه دووباره‌ كرده‌ته‌وه. ئيمه‌ له‌ په‌راوتزدا ته‌واوى شيعره‌كه‌ى شېخ ته‌حمه‌د ده‌نووسينه‌وه بو به‌راورد.

هه‌روه‌ها دكتور مارف خه‌زنده‌ار له‌ كتېبه‌كه‌يدا له‌بابه‌ت ميژووى ته‌ده‌بى كورديه‌وه له‌لاپه‌ره‌ ۱۵۰دا سه‌بارده‌ت به‌م شيعرى پيره‌ميرد ده‌نووسيت: «له‌بابه‌ت ته‌م شيعره‌ى پيره‌ميرد هه‌م ماموستا هېمن له‌نامه‌ى ناوبراو له‌ په‌راوتزى

ژماره ۱۲ی ئەم باسەدا بۆی نووسیبووە و دەلن: ۳۰ ساڵ لەوەو پێتیش کۆمەڵە (ژ.ک) لە کوردستانی ئێران کتیبیتیکی بچووکى شیعری سیاسی کوردی چاپ کرد بەناوی (دیاری کۆمەڵە (ژ.ک) که ڕەنگ بێ نوسخەى کەم مابى. لەو کتیبەدا شیعریک چاپ کراوە شاعیرەکەى ناوی (شیخ ئەحمەدى حیسامى) یە وەک لە بیرم مابى ئاوا دەست پێ دەکا:

«ئەم ئاسمانە شینە کەوا بەرگی ماتەمە

ئىجادى وا کراوە کە قوبەى هەم و تەمە» (*)

شیخ ئەحمەد کوردیكى دلسۆز و نیشتمانپەرور و شاعیرىكى پرووناکبیر و خۆش زەوق بوو، باوکى ناوی شیخ جەلال و لە بنەمالەى قازى و خزمىكى نزىكى قازى محەمەد بوو. لێرەدا زانبارىبەکانى مامۆستا هێمن تەواو دەبیت.

(*) شیعەرەکە بەو جۆرە نىبە کە مامۆستا هێمن نووسیبووە و لێرەدا تەواوی شیعەرەکە لەبەر گوڤارەکە دەنووسیبووە و گلەبیش لە هێمن ناکرئ، چونکە ئەو هەر لەبەرى بوو و کاتەکش زۆر لە مێژوو بوو و گوڤارەکەى لە لا نەبوو.

ئەمەش تەواوی شیعەرەکەى (شیخ ئەحمەدى سربىل ئاواى) لەگەڵ ئەو پێشەکیبە کورتەى بۆى نووسراوە لە گوڤارى (دیاری کۆمەڵەى ژ.ک) ژماره ۳ سالى ۱۳۲۲ - ۱۹۴۳ .

«دواى جەنگى رابووردوو کە جەمهورىەتى تورکيا سازبوو، مەحکەمەبەک بەناوی (مەحکەمەى سەرەخۆبى) داندرا، جەنابى شیخ عەبدولقادر شەمزىنى و سەید محەمەدى کورى دەگەڵ هەندى لە گەورە و ناودارانى کورد لەم مەحکەمەبەدا محاکەمە کران و هەلبان ئاوسەن. ئینجا شیخ ئەحمەدى سربىل ئاواى کە پیاویکى بەناوبانگى موکوروبانە ئەم شینەى خوارووى بۆ شەهیدانى ڕێگەى سەرەستى کورد گێراو:

ئەم ئاسمانە شینە، کەوا بەرگی ماتەمە

ئىجادى وا کراوە، کە قوبەى هەم و غەمە

بارانى مەرگە، بەفرە کفن، ڕەعدە نەفخى (صور)

ئەورۆ گرانى، قابىزى ئەرواحى عالەمە

سەرتىبى، تىبى هەورە، شەمال بۆ سەفى قىتال

نارەنجەکى تەرزەبە، تەبىيارەبى تەمە

رۆژى سىياىە، رۆژ و شەوى تارە، چەرخى پىر

هەورى لەدوودە، ئاھە، تەمى وى هەموو غەمە

ئەم چەرخە، کۆنە، ماشینەکەى ژەنگى گرتوو

چەورى نەکا، بەخۆتەکى سوورانى عەستەمە

لەم قەرنى بىستەمى مەدەنىەت بەخۆتەنى کورد

ژەنگى لەسەر نەهیشتوو، هیشتاکە پتەى کەمە

«تارندراوە چەرخى سەتەم، کارىبە

ئەو زۆلم و جەورە، قەسمەتى هەرشین و زارىبە»

خاصە بەخۆتەنى کوردى شىمالى، هەموو زەمىن

گولزارى خۆتە، خونچە سىفەت، دل هەموو غەمىن

هەورى خەفەت، لە ئەوجى فەرەجدا، موسەللە تە
شادى نەبوو، لە هىچ دلێدا، نەبێ بە شىن
مەحشەر مىسالە، دەشتى، شىمال، کەربەلا سىفەت
غەمناکە لەم موسىبەتە، سوکانى حەوتەمىن
ئەکسەر لەوانە سەیدن و هاشمى نەسەب
مىراسى جەدانە، شەهادەت، کە پتەى گەبىن
فەرمانى قەتلى عامى (کەمال) (*) بىن کەمالىبە
مەقسوودى، مەحوى دىنە، لە ئىعدامى ئەهلى دىن
«وا، حەسەرەتا، چرای ئومىدەم کۆژرايەو
قەتلى، موحەررەمى، لە شىمالى پرايەو»
(جەنگىز) (کەمال) ئەهلى کەمال، شاهىدى دەدا
کوانى زەمان و عەسرى مەغول، زۆلمى وا کرا
هەر بەو گوناھە. دوزمنى دىن، مەحوى کردو
لەو جى و مەکانى کوردە، کە بىنى (**)
نەسى حەدىسە، تەركى تورک (***) ئىستە مەحکەمە
بەو زۆلمە، خىبسى باتىنان، بەرمەلا کرا (****)
دل بەحرى خۆتە، سۆفى مەپرسە، چە فايدە
تەعدادى ناکرئ، کە بلتیم چەند خەتا کرا
هاوارە، قەومى کورد، وەرن، رۆژى غىرەتە
نيسبەت بەتیمە، زۆلم و تەعەددا چەهاکرا
غوسسەم (****) ئەوەندە زۆرە، دل هیندە پر غەمە
سەحبانى ناتىقم (*****)، لە غەمال لال و ئەبکەمە

(*) کەمال: مەبەست لە کەمال ئەتاتورکە.

(**) کە بىنى خودا کرا: واتا کە بۆى خواناسى لەو جىگە پىرۆزانەدا وەک مزگەوت و خانەقا ئەکرا.

(***) ئاماژە بە بۆ فەرموودەى محەمەد (ص) «اترک الترتک ولو کان آخوک».

(****) بەرمەلا کرا: ناشکرا کرا.

(*****) غوسسە: واتە خەفەت.

(*****) سەحبانى ناتیق: وتەبێزى بەناوبانگى عەرەب

(۲) لە رۆژى ۲۴ى ئایارى ۱۹۲۵ (۱۵) مزگەوتى دياربەکر پر کرا لە منالانى کورد و سووتىنران.

(۳) واتا کى ئىتمە مەنە بکا لەم باغى بەهەشتە، مىراتى باو و باپىرمانە، هەر هى خۆمانە و هەر هى خۆمان ئەبى، ئەم شیعەرە بەتورکى دکتۆر فوناد وتوویەتى.

(۴) خالید بەگى جبران کە مبر لبوا بوو.

(۵) شیخ عەبدولقادرى شیخ عوبیدللاى شەمزىنى کە لە کوردستانی ئێراندا لەبەر خۆشەویستى بەغەوسى سانى

به ناویانگه.

(۶) غه زه نغهر: شپیر

(۷) سهید محمهد کوری شیخ قادر، پاریزه ر بووه، له ژیر پینیا سهریان بری.

(۸) شیخ سه عیدی پیران.

(۹) یوسف ضیا، مهبعوسی شاری بتلیس بوو له و کاته دا.

(۱۰) که مال: نهفسه ریکی لاو بووه له خیتلی جبرانی.

(۱۱) قوچ زاده: محمهد عهلی بهگ، یاوه ری نالای ههشتی تورک بوو.

(۱۲) قوچ بوو: بووه قوریانی.

(۱۳) شریف: شیخ شریف.

هاتن شه هیده کان (۱)

هاتن شه هیده کان، به جلی سووری خوینه وه
دایکی وه تن، ده هه لسه سللاویان بسینه وه
شیخ قادره له پیشه وه، سه رقافلای ته وان
چهند جوانه، خوین و ریشی سپی، پیر و نهوجه وان
سهیری نه مانه که، که هه موو کوردی سه ف شکه ن
رؤحیان فیدا نه کرد و نه یان وت، بژی وه تن
قوریانی تۆن به ریزه، که تو غم له بهر نه بی
بو ئیمه مردنه، نه گهر تازاده سه ر نه بی
مه گری و مه ناله، با به خه فته، دل شکست نه بن
نه ختی له لات نه میننه وه و بو به هشت نه چن
توخوا له باتی ئیمه به چاو یکی روونه وه
فه رموو که، خوا نه زانی له بیرمان نه چوونه وه
ئاخو له فرسه تیکی ترا، به ختیار نه بین؟
ئیمه ش وه کو نه وان، له دلی میلله تا بژین؟
من وام نه وی، که حشر نه کریم، خوین به بهرگه وه
به و عه شقی میللییه و به کزه ی سوژی جهرگه وه
نه و تاگره ی له دل مه وه، به ربیته کفنه که م
تا دوژمنم نه کا به زوخال، شه رته پف نه که م

دهستنوس یاخود کام چاپ نه م شیعه ری وه ها به شیواوی وه رگرتوو. له کاتی کدا ته واوی شیعه که و بی هه له له
سالی ۱۹۵۲ دا له میژووی نه ده بی کوردی عه لاهه ددین سه جادی له باسی پیره میژو دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها
دوو بهیت له شیعه که بهیتی شه شه م و حه و ته م لای م. ه چاپ نه کرابوو. لیته دا ئیمه ته واوی شیعه که، که نه و
دوو بهیته شی له گه له بلاو ده که بینه وه.

تاکه بهیت

۱۹۴۸

گوئیلکی خو مائی، بۆچ نابی به گا؟!

که ر نابی به گا، قوچمان تی هه لالا؟!

من و نه ستیره کان (۱)

نه ستیره به رزه کان، نه دره وشینه وه به شه و
وه ک من به داخه وه ن، نه سه ره وتیان هه به، نه خه و
چهند ساله، ناشای شه وی بیداری به کترین
وه ک سه سه رین، شه وی سه ری ناکه بینه سه ر سه رین
من خوار و ژوو له ده ست چوه که ی بیسه لته، نه وان
وه ک خیتلی خوار و ژوو رکه ری کورد، ویتلی تاسمان
شه و، شه ونمی نه وانه چیمه ن تاو نه خواته وه
رؤژ، هه لمی تاوی چاوی منه، سه ره به خاته وه
دوی شه و، به ری به یان بوو، ده گریان به سه ر منا
منیان که ساس نه بینی، له ناو دوست و دوژمن
دل سوژی وام نه دیبوو، که بو م بگری، وه ک خه شیم
فرمیسه که ی نه وان بوو، به ناو نگه تیگه بییم
(با) م راسپارد، بلتی که خه فته بۆچ نه خۆن نه وان؟
وه ک ئیمه نین، نزیکتری لای باره گای خودان!
راسپیریان نووسیبوو، به شه ونم، له سه ر گیا
تا تاسمان، پریشکی به دی ئیوه، هه لپژا
هاوکاری کورده کانی سه روو گه بییه تاسمان
به و دوو که لی هه ناسه به، تاو دی له چاومان (۲)

(۱) پیره میژو دوو جار له ژبانی خویدا نه م شیعه ری بلاو کردو ته وه. به که م جار له روژنامه ی (ژیان) ی ژماره

(۱) نه م شیعه له لاپه ره (۱۰۴) ی م. ه دا زو ر به نا ته واوی بلاو کراوه ته وه! نازانم مامزستا م. ه له بهر کام

١٩٢٦د، جارى دووه له گهلاوێژى ژماره ٧، ٨ى سالى ١٩٤٢د. شاعیر جارى دووه له گهلاوێژدا دهستی به شیعره کهدا هیناوه تهوه و ئیمهش له بهر نهو نوسخه یه نووسیمانوه. ئهوى لای م. ه که نازانم له کام سهراوهی وهگرتهوه ههلهی زۆره و نه دهکرا هه مووی له پهراوێژدا راست بکهینهوه.

(٢) پیره مێرد، لهو نوسخه یه یه پۆژنامه ی (ژیان)دا که باسمان کرد نهو چهند دێره په خشانه جوانه ی له کو تایی شیعره که وه نووسیوه و مه بهستی له کوردی په تی نووسینه (ئه م کچه کورده م، که به م جله کوردییه، په تیبیه، پوخته کردۆته وه و پرتۆلیکی بیگانه ی تیا نییه، پیتی لێ ئه نێم، ته نیا له جل برینه که یا دهستی تیا به کالاکه ی والا یه کی منی تیا نییه، ه ی به کێکه، له پێگه یشتوه، تێگه یشتوه، به شه و قه پر شه و قه کانی وه ته ن. که واکه ی بهری سه رو به ره، سه رکه و ئ، به رکه و ئ. ئه و منی هینا یه سه ر سه ودا ی کوردی په تیبی نووسین، به شوێتیکی زۆره وه، ئه یه و ئ نووسیمان چاک و پاک و رێکۆپێک بێ. تیکه ل و پیکه ل نه بێ. گۆل بێ، په ی کۆل نه بێ. به چرای خۆمان به رێژدا پڕۆین و به رێژه بچین. له م دیاره دا ئه مه له وه وه دیبیری داوه. دیاره ئه به ی بکړئ به دیاری (ئه و) (* خوا یاری).

(*) ئه و: مه به ست له ئه حمه د به گی توفیق به گی. مو ته سه ریفی ئه و کاته ی سلیمان ی بو وه.

بێ هه لخران (١)

١٩٢٦

بێ هه لخرانه، به بهستی خهزان، هه لده سینه وه
 سال بێ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیه یه وه
 حه قی حه یاتی میللی که که وه ته کلێشه وه
 (صور ته بذیره) رهنگی به قا، به و قلێشه وه
 چهند ترسنۆک و بێ وره بوون گه نه کانی کورد
 مه ئیوس ئه بن، به بایه کی، بێ واده، ده ستویرد
 پێیان بلێن ته که ره وره ته ئریخی کائینات
 رۆما و (دۆچه) چی بوون و ئیستا، چیبان لێ هات
 ئه م دیجله یه، که ئیستا، به بێ خه م، ده کا گوزه ر
 ئه و دیجله یه، هۆلاکو، به ری به ستیبو به سه ر
 ئه مرۆکه شه مسی طالعه، به و طالعه قه مه ر
 ئه گرێته با وه ش و جلی نووری، ده کاته به ر
 به و شه و قه تازه، شه و قی له شه رقا ئه کا ظه ور
 به و مانگ و رۆژه، ده رده که و ئ، شاهراه نوور

(١) ئه م شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه دا نییه. شاعیر دووجار بلاوی کردۆته وه. جارێک له (ژیان) ی ژماره ٤٤ سالی ١٩٢٦ جاری دووه له (ژین) ی ژماره ٧٤٢ ی سالی ١٩٤٤. له بهر ئه وه ی شیعره که له دوو بلاو کردنه و یه دا ئه و نه ده جیاوازی زۆره ناچار هه ر دوو ده قه که مان نووسییه وه.

بێ هه لخران

بێ هه لخرانه، به بهستی خهزان، هه لده سینه وه
 سال بێ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیه یه وه
 ئه م خا که به رزه، فی ره به زوقم و به فر و با
 وا بای به هار، له شکری زستان، ئه دا به با
 چهند ترسنۆک و بێ وره بوون، گه وره کانی کورد
 نه و مێد ئه بن، به بایه کی، بێ واده، ده ستویرد
 پێیان بلێن ته که ره وره ته ئریخی کائینات
 رۆما و له وچه چی بوون و ئیستا، چیبان لێ هات
 ئه م دیجله یه، ئیسته که سه ره به ست، ئه کا گوزه ر
 ئه و دیجله یه، هۆلاکو، به ری به ستیبو به سه ر
 سه د کاسه گل، له کاسه ی که لله یان، کرا
 چهند (نادر و ره زا) له سه ر ئه و ته خته دانرا
 ئه م کورده، گورده، ناوی له ناو ناچی مایه وه
 رۆژی ئه ویش به ری ده که و ئ، دیته کایه وه
 عه شقی ژبانی میللی، که که وه ته کلێشه وه
 ئه درێ له چاپی ژین و ژبان به و قلێشه وه

حسی کوردی لاوکی ساده ی ده و ئ (١)

ئه ده بیاتیکی مومتاز: شیعری بێ نوقته ی کورد:

١٩٢٩

وا ده می ده وه ی ره و احه، گۆل له سه حرا ره وح ئه دا
 مه ل، له گه ل گۆلدا، دل ناگه ی له سه ری له وح ئه دا
 (طوری) سووری لاله، ناگری (طوری) موسا هه لده کا
 ئه و گری (طراه) ئه م سه حری حه لاله هه لده کا
 هه ر ده ئال و سوور و مۆره، وه ک که وای سوورمه ی عرووس
 گۆل گه لای لوول کورده وه ک طویره ی دلداری رووس

ساحه‌ی وادی، له‌واده‌ی پرووی سه‌حه‌ردا (طاوسه) (۲)
که‌لکه‌له‌ی ئەم مولکه، دوو سه‌د کاوسی لێ ئاوسه
عه‌کسی میهر و مه‌ه، له‌ پروودا سلسله‌ی داوی دلّه
طالعی کورد هه‌روه‌کوئو ئەو سلسله‌ی لای سه‌ر دلّه (۳)
گرمه‌ گرمی هه‌وری دوور دی، کێ ده‌لێ دلّ ده‌سه‌ره‌وی
پۆچی علوی کورد سه‌م‌ای ئامالی سامالی ده‌وی

(۱) ئەم شیعره شاعیر خۆی له‌ پۆژنامه‌ی (ژیان)ی ژماره‌ ۱۷۳ی سالی ۱۹۲۹دا بلاوی کردۆته‌وه.

(۲) لای م. ه. له‌ دیوانه‌که‌دا ل ۶۵ نووسراوه «ساحه‌ی وادی له‌واده‌ی سه‌حرا طاوسه» که‌ دیاره‌ هه‌له‌به‌ و مانا نابه‌خشی.

(۳) لای م. ه. نووسراوه «طالعی ئەم کورده‌ وه‌ک ئەو سلسله‌ سه‌دری دلّه» که‌ نازانم ئەمه‌ مانای چی نهبه‌خشی.

کۆستی بوومه‌له‌رزهی پینجۆین (۱)

۱۹۶۶

دل‌خۆشیمان ئەداته‌وه‌ خوا، گوايه‌ کیتی بوئ
به‌و ویستنه، ئەبێ خه‌فه‌تی زۆری به‌رکه‌وی
ئەم کورده‌ په‌نگه، ئەو ئەسه‌ری خۆشه‌ویسته‌ بێ
پۆژئ نهبوو که‌ چه‌رمه‌سه‌رتی قورسی تووش نه‌بێ
شاعیر ئەلێ، به‌لا، که‌ له‌ لای خوا خرابه‌ ری
سه‌رده‌ق، له‌ پێشه‌وه‌ گه‌ره‌کی کوردی دێته‌ ری
یاخود ئەگه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌بێ به‌رزه‌ جیگه‌ی
به‌رزی نه‌وی، نه‌وینه‌ په‌لی ئیمه‌ تا به‌که‌ی
به‌رزی ته‌وژمی، به‌نده‌نی به‌رز و نزار بوو چوو
وا په‌و ئەکه‌ین و له‌شکری بیتگانه‌مان له‌ دوو
ته‌کلیدی تۆ خوايه، له‌ وه‌سعت، وه‌سیع‌تره
تووشی به‌لايه‌ بووین، که‌ له‌ تاقه‌ت به‌ده‌رت‌ره
جاران له‌ ئاسمانه‌وه‌ بوو، ئیستا له‌ژێر زه‌مین
سه‌وی گا ئەکا به‌تیر و په‌لامار ئەدا به‌ قین

مه‌ل‌به‌ندی سه‌ر حدود، یه‌که‌مین به‌نده‌ری گوزین
بێ ئیلی جاف، گوزه‌رگه‌ بوو، ئیلاخی پینجۆین
ئیس‌تا به‌بوومه‌له‌رزه‌وه، که‌وته‌ زه‌له‌له
مالیان رووخا و له‌ترسی ژبان که‌وته‌ په‌له
ئۆف خوايه‌ وانا منال له‌ خه‌وا، نووستوه‌ و شه‌وه
ده‌ستیشی واه‌ گه‌ردنی دایکیا و ئەژی به‌وه
کاتی ئەزانی، خانوو به‌سه‌ریا رووخا، له‌ پر
هه‌ر گرمه‌یه، زه‌وی هه‌موو، دیت و ده‌چی به‌گور
دایک به‌ره‌حمه‌وه، ده‌ستی خۆی دایه‌ به‌ر وروژم
دار و دیوار، به‌سه‌ریه‌که‌وه، که‌وتوه‌ته‌ ته‌وژم
هاوار و بانگه، ورد و درشت، شین و رۆیه‌تی
کێ گوتی له‌ کتیه، هه‌ر که‌سه‌ ده‌ریه‌ستی خۆیه‌تی
ئیس‌تا ئەمانه‌ هاتوونه‌ ژێر بالی ئیمه‌وه
هاوخۆینه‌کان، خۆیان ئەخه‌نه‌ مالی ئیمه‌وه
لاوان به‌جاری که‌وتوونه‌ جۆش و خه‌وشه‌وه
ته‌مسیل و باربوویانه‌ به‌هه‌ول و په‌رۆشه‌وه
ئاواته‌که‌م ئەبینم، ئەوا هاته‌ دی، به‌چاو
ده‌سته‌ی کوران به‌مه‌شعه‌لی فریاوه‌ که‌وته‌ ناو

(۱) ئەم شیعره له‌ دیوانی پیره‌میردی م. ه. دا نییه.

بو لافاوی سالیمانی (۱)

۱۹۳۲

شیننی زیان بۆ ژبان

چلکه‌ هه‌وری، که‌وته‌ پرووی ئەم ئاسمانه‌وه، تالی کرد
هاته‌ گرم و هۆر، با و هه‌وره‌تریشقه‌ ده‌ست‌و‌برد
هه‌وری پایز، زۆر له‌سه‌رخۆیه، گوره‌ و ناله‌ی نییه
هه‌ر ده‌مانوت، ئەم برووسکه‌ و لێزمه‌یه‌ کاری چیه‌

پیره‌میرد بۆ جاری دووهم له ژماره (۵۸۹) ی ژینی سالی ۱۹۴۰ دا چوار بهیت لهو شیعره‌ی پیشوو بلاو ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌ندی ده‌ستکاری و ئالوگۆری تیا‌دا کردووه، به‌تایبه‌تی کۆتایی شیعره‌که دوا به‌یتی له‌م نوسخه‌نوێیه‌دا زۆر جوان ده‌ستکاری کردووه و له به‌یتی کۆتایی ئه‌وی پیشوو زۆر پر مانا و شاعیرانه‌تر و جوانتره.

خه‌لک له‌ناو شیرین خه‌وا، نووستوو به‌پرخه‌ی گه‌رمه‌وه
 کاتیکی زانی، سه‌ر ئاو که‌وته‌وه، له جیگه‌ی نه‌رمه‌وه
 قاو و قیژی دایک و مندال و زریکه‌ی بی که‌سان
 لرفه‌لرفی ئاو فراندن، نه‌عه‌ره‌ته‌ی خانوو رووخان
 مال و پیرانی خانوو مان و روو له زستان، پتی په‌تی
 ناهومی‌د و رووت و برسی، دیلی ده‌ستی نه‌گبه‌تی
 بۆ ئه‌مانه هه‌ر که‌سه‌ی هۆش‌پیکێ ئینسانی بیی
 ئاوی چاو، کیسه‌ی دراو، دینیته‌ ناو، سانی ده‌بی

بورجی رۆژی کورد^(۱)

۱۹۴۵

بورجی رۆژی کورد، که رۆژه‌ه‌لات بوو
 هه‌لمان هه‌لنه‌که‌وت، به‌شمان هه‌لات بوو
 قافیسه‌ی ئه‌کرا، هه‌ر به‌دنیه‌هاد بوو
 بوومی شووم له شۆین بوونمان دلشاد بوو
 سه‌رچاوه‌ی دیجله، له دیاره‌که‌را
 هیند خۆینی کوردی، تیکه‌ل ئه‌که‌را
 وه‌ک ئه‌رخه‌وان سوور، ئه‌بوو به‌لافاو
 پیره‌ژنی چه‌رخ، ئه‌یکرد به‌سووراو
 هه‌تا خوا وای کرد رۆژ گه‌رایه‌وه
 دادی هه‌ژاران، پرسه‌رایه‌وه
 له رۆژ ئاواوه، رۆژمان بۆ هه‌لات
 غوولی مه‌غوولی بیابان هه‌لات
 ئه‌لین کاتیکی رۆژ، ئه‌گه‌ر پیتسه‌وه
 ده‌وری زۆرداری، ئه‌بیریتسه‌وه

که‌ه‌وته بارینیکی و، ئاوی به‌خه‌وه‌په‌م لێ پێژا
 وات ده‌زانی، ده‌رکی که‌ونده‌ی سه‌ره‌ره‌وه‌ژێر هه‌لپێژا
 کردیه لافاو‌پیکێ و، هه‌ژێ له گه‌رمه‌ی هه‌ور ئه‌چوو
 ده‌ت وت، ئه‌رز و ئاسمان، دوو دوژمنه تیک هه‌لده‌چوو
 خه‌لک له‌ناو شیرینی خه‌وا، نووستوو به‌پرخه‌ی گه‌رمه‌وه
 کاتیکی زانی، سه‌ر ئاو که‌وتن، له جیگه‌ی نه‌رمه‌وه
 قاو و قیژی دایک و مندال و، زریکه‌ی بی که‌سان
 لرفه‌لرفی ئاو فراندن، نه‌عه‌ره‌ته‌ی خانوو رووخان
 ئۆف له هه‌واری ئه‌وانه‌ی، وا به‌زۆر ئاو رای فراندن
 دایکی، چوار مندالی ئاو بردی، هه‌ناوی هه‌لکزان
 خۆ ئه‌وانه‌ی، وا له‌ژێر خانووی ته‌پیه‌وا مانه‌وه
 رۆحیه‌یان ئه‌سه‌پارد، به‌ناچاری به‌ده‌م گه‌ریانه‌وه
 هه‌ر که‌سه‌ی هه‌ولتی سه‌ری خۆی بوو، برای بیر چوو بووه‌وه
 خه‌لک وه‌ی به‌ردا بوو، به‌م تۆفانی تاریکه شه‌وه
 خۆ زبانی مال و خانوو، به‌م هه‌جومی ئاوه‌وه
 شه‌که‌ر و چا و کۆتال به‌جاری، که‌وته ژێر لافاو‌وه‌وه
 تانجه‌رۆ هات، ئه‌رخه‌وان سوور، سووری بوو کیتی ده‌کرد
 شه‌که‌ری شاری کرده شه‌که‌راو، هه‌ر به‌بار کۆتالی برد
 خوا ده‌زانی، هه‌ر که‌سه‌ی هۆش‌پیکێ ئینسانی بیی
 تیر و پر ئه‌گری به‌سه‌رمانا، ئه‌گه‌ر دوژمن نه‌بی
 مال و پیران، بی خانوو مان، روو له زستان پتی په‌تی
 ئیمه بۆ (سووریا) پیتاکمان ئه‌نارد، بۆ به‌کیه‌تی
 ئیسته‌ ئیقه‌وماو و داماو، که‌ساس و جه‌رگ برآو
 چی ده‌بی، با جامعه‌ی خاکی عیراقیش بیته‌ ناو
 خوایه تۆ فریاکه‌وی، تۆله‌ی هه‌ژاریان بکه
 چونکه هه‌وارمان به‌تۆیه، ده‌ستگیرت بی شکه

(۱) پیره‌میرد ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌و لافاو و توه‌وه که له تشرینی دووهمی سالی ۱۹۳۲ دا له سلیمانی هه‌ستاده و زبانیکی زۆری داوه. هه‌روه‌ها ره‌شید نه‌جیب و جه‌مدی به‌گی ساحیبقرانی‌ش بۆ هه‌مان لافاو شیعریان هه‌یه. ئه‌م شیعره‌ی پیره‌میرد له دیوانه‌که‌ی. م. ه دا بلاو نه‌که‌واوه‌وه.

ئەبیت بەدەوری، مەهدی سەر زەوی
 لەسەر ئایەتی (خاتم النبی)
 پەیرەوی (نبی) دیموکراتییە
 دیموکراتییە، روو لەهاتییە (۲)
 من باوەرم کرد کە ئەم ئاینە
 ئاوینە بە بۆ کوردی ساف سینە
 بۆیە ئینگلیزم بەدڵ خۆش ئەوی
 ئەمجارەیش فریای ئیمە ئەکەوی (۳)
 ئەگینە من خۆم، لەکێ دادمە
 نان و کەبابی، سەر زۆر زۆر زۆر
 مایە زبانی، ئیمە کە (با) بێ
 بۆ ئەیگۆرمەوه، من بە کەبابی
 خوا تۆفیق وەهیبی و جیاووک بەیلتی
 بۆ پێشەوایی و سەر بەرزێ خیلتی (۴)
 ئەو دوو پیاوهمان کە خۆیندەوارن
 جێی هیوای گەلن، کە فیداکارن

(۱) ئەم شیعەرە بۆ کۆماری مەهاباد و تۆوه. م. ه. نووسیبووە کە ۲۸ی حوزەیرانی ۱۹۴۵ شیعەرە نووسراوە. بەلام ۲۸ی حوزەیرانی ۱۹۴۵ رێکەوتی بلاوویووەوەی ژمارە (۷۹۲)ی پۆژنامە (ژین)د کە ئەو شیعەرە تێدا یە نەک دانانی شیعەرە کە.

(۲) دیموکراتییەت: دروشمی بەرە سۆیندخوارەکان بوو لەشەری جیهانی دووهمدا. م. ه.

(۳) لەلایە (۳۱)ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا نیوێ دێری یەکەمی ئەم بەیتە دەستکاری کراوە بە «من سۆیند خوارانم بۆیە خۆش ئەوی» لەکاتی کدا لە پۆژنامە کەدا کە م. ه. شیعەرە کە لەبەر نووسیبووە تۆوه نووسراوە (بۆیە ئینگلیزم بەدڵ خۆش ئەوی). وە ئەم نیوێ دێرە هیچ کەمی و ناتەواوییە ک بەرەو پیرەمێرد ناکاتەوه، چونکە نەک پیرەمێرد، بەلکە زۆر لە رۆشنبیرانی ئەوکاتە چاوەڕێی دەستکەوتێک بوون بۆ کورد ئەگەر جەنگ کۆتایی بێت. وە ئینگلیزیش کە یەکێک بوو لە هیژەکانی (حلفاء) ئەو دەنگوباسە گەیاندبووە گۆتی کورد و، بەلام دوایی دەرکەوت کە ئەو پڕویاگە نەدیە تەنها تاکتیکێک بوو بۆ بەرژێوەندی خۆی لە کاتی جەنگدا.

(۴) م. ه. نازانم لەبەر چ هۆیک ئەو دوو بەیتە لەبەر رۆژنامە کە نەنووسیبووە تۆوه و لە دیوانە کەدا چاپ نەکراوە. لەکاتی کدا کاروکردهوه و خزمەتی هەر یەک لە (تۆفیق وەهیبی و مەعروف جیاووک) شتییک نییە فەرامۆش بکری. دەبوو مامۆستا م. ه. ئەو ئەمانە تە بپارتی.

ئەستێرە بەختەم (۱)

۱۹۴۷

ناسمانە کە، جێی ئەستێرە بەرز
 ئەدرە و شیتەوه، بەشوعلە سەد تەرز
 ئەو دەمە تیشکی، رۆژ ئەدا لە تەرز
 بۆچ ئەستێرەکان، دێنە ترس و لەرز؟
 خوا وای کردووه، رۆژ بالادەستە
 مانگیش لەروویا زەبوون و پەستە
 ئەمە تەقسیمی، رۆژی ئەلەستە
 عالم لەم سەر، گێژ و دەم بەستە
 وای تەرتیب داوه، رەحمانی رەحیم
 و فـوق کل ذي علم، علیم
 لە راستی قودت، کە نەبێ تەسلیم
 دیارە ئەکەویە، گێژی ترس و بیم
 دەستێ نەتوانی، لەبندا بیبیری
 ئەبێ بيشۆیت و بە خاوی بیسیری
 کە وچ لەسەر پرد، ریتی لەتۆ بیری
 ئەبێ ملوانکە مـووروی، بۆ بکیری
 ئەمسالیش دیسان، وا شەشی ئەیلوول
 لە فەلەستیندا کردیە، گەردوولول
 عالمی ئیسلام، دلگێر و مەلوول
 کوردیش بەجاری، هاتنە جوله جـوول
 ئەی سپەهیی پیر، ئەو ئەستێرە
 هەریە کە شانی، هەر یەکی کمانە
 ئەستێرە بەختی، منیش لەوانە
 بیگۆرەوه، ئیسکی گرانە
 ئەستێرە یەکی، وای لە شۆین دانێ
 ریتی سیاسەتی، دەوران بزانی

شهوقیکی وای بی، گهل پیتی بروانی
نهک کاروان کوژهی، کوردی و نهزانی

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

یادیکى جهزین (۱)

مارت (نازاری) ۱۹۴۹

پیاو ئەبێ له‌سه‌ر، قه‌ولی بمینتی
سه‌رومالّ بدا و، به‌لێن نه‌شکینتی
له‌سه‌ر پیتستی خۆی، شه‌قی که‌ن وه‌ک گا
پیتستی که‌لله‌بشی، بئاخن له‌ کا
باز گه‌شتی نه‌بێ، له‌ ئاستی مه‌ردی
ته‌ئریخ بێ بلتی: کوردی نه‌به‌ردی (۲)
خۆ نه‌گه‌ر له‌ پتی، میللیه‌ تا بێ
نازا و شیلگی‌ر بێ، نه‌به‌زێ تابێ
من ئەم مه‌رده‌یه‌م، له‌ کوردا دیوه
شینى شه‌هیدان ئەمه‌ی نووسیه‌وه
ئه‌م‌رۆ که‌ بیست و چواری نازار بوو
سه‌رداری کوردان سه‌ر له‌سه‌ر دار بوو
له‌ دیاره‌که‌را، گه‌وره‌کانی کورد
له‌ ته‌ناف دران، ناله‌یان نه‌که‌رد
شیخ قادر نه‌وه‌ی شیخ عبیدالله
ئیرسی جدی بوو، زولمی که‌ریه‌ لا
له‌سه‌ر سیداره، بانگی کرد مه‌گرین (۳)
با من بکوژریم، میلله‌ تم بژین
دکتۆر فوئادیش، وتی وا ئەم‌رم
میراتی باوکمه، من وه‌ری ئەگرم

من هه‌موو سالتی، بیره‌یه‌خه‌مه‌وه (۴)
هه‌م به‌فه‌خره‌وه، هه‌م به‌خه‌مه‌وه

(۱) پیره‌مێرد ئەم شیعره‌ی بۆ کاره‌ساتی شه‌هیدبوونی شۆرشگێڕانی کورد و تووه‌ له‌ تورکیا که‌ سالتی (۱۹۲۵) رووی دا. له‌ (ژین)ی ژماره‌ ۹۵۹ی مارتی ۱۹۴۹دا بلاوکراوه‌ته‌وه. ئنجا نازانم ۲۴ یاخود ۲۵ی نایار که‌ رۆژی کاره‌ساته‌که‌یه‌ چۆن لێره‌دا بۆته‌ ۲۴ی نازار (مارت)!! ئەم شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) له‌ رۆژی نوێی ژماره‌ (۱) و له‌ ده‌فته‌ری کورده‌واری ژماره‌ (۳)دا وشه‌ی (ته‌ئریخ) کراوه‌ به‌مێژوو.

(۳)، له‌ رۆژی نوێی ژماره‌ (۱) و ده‌فته‌ری کورده‌واری ژماره‌ (۳)دا نووسراوه‌:

«له‌سه‌ر دار بانگی ئەکه‌ردن مه‌گرین

با من بکوژریم، هه‌زه‌که‌مه‌م بژین»

(۴) ئەمه‌ هه‌له‌یه‌ و پیره‌مێرد خۆی له‌و ژماره‌یه‌ی (ژین)دا که‌ باسمان کرد به‌و جۆره‌ی ئیمه‌ی نووسیه‌وه. هه‌روه‌ها بیره‌یه‌خه‌مه‌وه‌ راسته‌ نه‌ک بیره‌ی ئەخه‌مه‌وه‌.

ئاوات (۱)

۱۹۴۴

بولبول به‌هاره، شه‌تاو به‌هاره
بانگ ئەکه‌ن ئەلێن، به‌هه‌ری به‌هاره
ئارایشی دا، به‌هه‌رده‌ و کۆه‌سار
خه‌م‌لی له‌ گولدا، ده‌شت و به‌رینار
نه‌ورۆز، رۆژی نه‌و، له‌نیو جیهاندا
ژینی دابه‌ش کرد، به‌کوردستاندا
دریخ، به‌هاری من ئەمه‌ نییه‌
که‌ زوو به‌سه‌رچوو، گول که‌لکی چیه‌؟
ئمه‌وه‌ی خاکی کوردستان، یه‌که‌سه‌ر
گولگی گیاندارمان، بۆ بینه‌تته‌ به‌ر
لاوان وه‌ک لاولاو، بئالتینه‌ دار
بۆ خاکیان بینه، په‌رژینی گیاندار

ئەوسا كوردستان، ئەبى بەباغى
خوتىندن تىبا بىي، بەشەو چراغى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىرد م. ھ دا بلاونەكراوئەتەو.

ئەم خاكە پاكە

ئەم خاكە پاكە، ھىندەم لا چاكە
بەشۆرى سەوداى دىدەم مناكە
بە تەماشاي دوور، تىرى لى ناخۆم
كەى دەمكىشىتە، سىنەى خۆى ناخۆم (۱)
من بەسەر ئەودا، ئەویش لەسەر من
بەپەكتەر شاد بىن، بەكوپرى دوشمن (۲)
لەمەودوا ئەگەر، ئىواران ياران
لە دووم بگەرپىن، وام لە كۆساران
كارىزى شەرىف، دەمى بەرەبەيان
برىقەى وىنەى (۳)، سىنەى بەرەبەيان
ئارامگاي شۆخى، دىدە مەستانە
پەشىنەى روخسار، حەسەت كىشانە
لە گردى يارە، چاوم لىيەتى
نازانم وىلى، سەوداى كىيەتى
ياخوا ئەو كەسەى، كە ئەم دوو سالە
لېم كەوتە گىزە، وەك زەردەوالە
نەى ھىشت ئاگرى، يارە بگپى
چەقۆى ئاھى من، جەرگى ھەلدپى
بەنەشەى بەھار، لەو مېرغوزارە
كۆئەبوونەو، خەلكى ئەم شارە
سەبرى شىرىنىي، ولاتيان ئەكرد
داخى زستانيان، لە دل دەرئەكرد

نىشتمان بەسەىر، دىتە بەرچاومان
بە «حب الوطن» بەرز ئەبى ناومان
من زەوقى شىعەرم، بەچەشم ئەندازە
شەنى بەيانم، لەگەل ھامپازە
ئەمەوى گۆپىژە و ئەزمىر بى بەرپىم
وەك قەيسى دوجەيل پىايا بگەرپىم
لەگەل بالئەندە و، درندەى يار بىم
وەك تاق تاق كەرە، شەوان بىدار بىم
ھەر جىيەك خاكى ولات پر نم بى
ھەر شوپىن دانەى ئاو لەسەر لم بى
ئەوہ جىي جۆشى گىرمانى منە
ئەوہ ھەوارى ھوارى منە

(۱) لای م. ھ ئەو بەیتە بەم شىوہ تىكدراوہ. پروانە ل ۴۸ى ديوانەكەى پىرەمىرد.

«بە تماشاي دوور تىرى لى ئەخۆم»

كەى دەم گەشىتە سىنەى خۆم ئەخۆم»

كە ديارە بە بەراورد لەگەل بەیتەكەى سەرەوہى ئىمەدا دەزانرېت ئەمە ھەم ھەلەبە و ھەم ماناش نابەخشى.

(۲) پىرەمىرد ھەمىشە نووسىويەتى (دوشمن) نەينووسىوہ (دوژمن).

(۳) راستىيەكەى (برىقەى وىنەى) يە نەك وەك لای م. ھ نووسراوہ برىقە و وىنەى.

تاكە بەيتى (۱)

فائق بو ئەمەى كە بىي بەكورد
ناومان نا ھوشيار ناوى تەبدىل كرد

(۱) ئەم شىعرە، پىرەمىرد و حوسپىن حوزنى ھەر يەكە نىو دىرپان نووسىوہ و ناوى (فائق توفىق) كچەزاي پىرەمىرديان كرد بە (فائق ھوشيار).

نالەى دلتەنگى (۱)

حوزەيرانى ۱۹۴۸

ئەم قەومى كوردە، ئەگەر تىنەگا
 كە غايەى چىيە؟ روو لە كوئى ئەكا
 سەرگەشتەى چۆن و بىبابان ئەبى
 ناگاتە ھەوار، سەرگەردان ئەبى
 تا يەك نەكەون، رىگە دەرناكەن
 ئەبى بەكۆمەل وەتەن ئاواكەن
 ئەم خاكە ناوى، خاكى عىراقە
 لەسەر زەمىندا، بى وىنە و تاقە
 دوو تىرەى براى، يەكى تىدايە
 يەك دىن و ئىسلام، بەندەى خودايە
 (لا عصبية في الإسلام) رىيە
 فەرموودەى نەبى، ھەمووى بەجىيە
 خو خوا داوينى، ئەوەى پەھبەرە
 نەسلى ھاشمى، شوئىن پىغەمبەرە
 ئەوەى خراپە، قەدر نەزانىن
 چونكە گىرۆدەى جەھل و نەزانىن
 ئەگەر بەخوئىندن، لەمانە نەگەين
 وەك كەر كەرى بار، بو خەلكى ئەبەين
 ئەگەر ئەتەوى، كارت مەحكەم بى
 نەخوئىندەوارىت، ئەبى زۆر كەم بى
 ئىقبالى ئومى، گىر و دەورىكە
 وەكو نىشانەى پەلە ھەورىكە
 ھەتا ساياھەمان تەواو بەرز ئەبى
 پەل و پۆى عىلم و فەن سەد تەرز ئەبى
 بەتەقو ھورى تەفەنگ و ھەرا
 كاتىكمان زانى، لىفەكە برا

بە كۆلانا، كە بنەرىنەين
 گەلى لە گەلان، بەجى ئەمىنەين
 خۆمان لە حوجرە بدزىنەو
 لە مالى باوكمان ئەگوئىزىنەو
 كە كاسبى تر، لەناوا نەبوو
 ئىتر چاوەرىتى وەزىفەين ھەموو
 خۆمىرىش معاش بەئومى نادا
 ھەموو ھىوامان ئەروا بەبادا

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوئەو.

قەلەندەر تۆراو (۱)

۱۹۴۹

كارى ناچارىيە، بىزار لە شەوى ئەم شارەم
 چەند رۆژىكە بەتۆراوى، لە گەردى يارەم
 گەردى يارە، وەكو ئاتەشكەدەى نەورۆز بوو
 وا كوزۇندىانەو، سووتاوى گىرى ئەو نارەم
 كەس نىيە، ھامدەمى نالەى شەوى بىتارىم بى
 بارى زۆر قورس بوو، دەرىستى دلى بىچارەم
 دەستەلاتم نىيە، چى بگەم، ئەمە كارى خوايە
 چاكى ناسىوم ئەزانى، كە كەرى ئەم بارەم
 كەردەوئەى خۆم ئەزانى، كە نەتىجەى وايە
 ئىستە رابووردو، فايدەى چىيە ئەم ھاوارەم

(۱) سالى ۱۹۴۹ رىگە نادەن پىرەمىرد وەك سالان ئاگرى نەورۆز بكاوئەو. ئەوئىش داخى دلى خوئى بەم شىعرە دەردەپىت. ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىرد م. ھ دا بلاو نەكراوئەو.

له بهردی توانج (۱)

تشرینی یه که می ۱۹۴۳

له بهردی توانج، هیند سهرم سوپوما
 بهرد بوو به کولانهی سهرما له سهرما
 به فره، بی و بفره، به پیچ و دهوره (۲)
 بۆ گهرمی سهرما، سهرمایه ی دهوره
 له فه له ک دلم له خۆی نامینتی
 که، که چیی له گه ل مندا نه نوینتی
 سهری خورشیدی بووکی بریوه
 به پاشکۆی خۆیدا هه لئ واسیوه
 پیتم نه لئین پۆکه ر مه که، هه رامه
 نه وه ی هه لال بی، له م شاره، کامه؟!
 کیلۆیه ک شه کر، له جیتی یه ک ته نه
 نه وه ی هه رزان بی، لافی وه ته نه
 سه رده میتک باو بوو، نیشتمانپه رست
 ئیستی برستی، براوه به رست
 داخی داخداریم، ناوه له دهستم
 که وتبیتم، وه ته نه په رستم
 به رتیکه وت هه رچی، بۆ رتیکه وت رۆژی
 وه ک ده عبا په نجه ی، دایکی نه کرۆژی
 پیستی روومه تیان، هینده نه ستووره
 ته ری و ته ربقی، زۆر له وان دووره
 سا خوایه به سییه، نه م ته نگانه یه
 که یف و قرپ و جرپ، بۆ بیتگانه یه

(۱) پیره میتد نه م شیعری له سالی ۱۹۴۳ دا نووسیوه و له لاپه ره ۲۴۱ ی م. ه دا هه یه. جاری دووه میش سالی ۱۹۴۸ بلاوی کردۆته وه و جیاوازی نه مجاره بیان له گه ل شیعره که ی (۱۹۴۳) دا زۆره. بۆیه به باشمان زانی نه ویش بنوسیینه وه.

(۲) نه م به یته لای م. ه چاپ نه کرابوو.

هه مان شیعری له سالی ۱۹۴۸ دا به جیاوازی له گه ل نه وه ی پیشوودا:

له فه له ک دلم، له خۆی نامینتی (۱)
 نه م جهوره له گه ل کوردا نه نوینتی
 سهری خورشیدی، بووکی بریوه
 به (به ن ساموته) (۲) هه لیان واسیوه
 پیتم نه لئین غه یبه ت مه که هه رامه
 نه وه ی هه لال بی، له لامان کامه؟!
 هیند شت گرانه، کیلۆیه ک ته نه
 نه وه ی هه رزان بی، لافی وه ته نه
 داخی نه مانه م، نا له پشت دهستم
 ئیتر قه ت نه لئیم، وه ته نه په رستم
 به رتیکه وت هه رچی، به رتیکه وت رۆژی
 وه ک تووتک په نجه ی، دایکی نه کرۆژی
 تۆفانی نووحه، که وته ته نگانه
 مندال نه خه نه، ژیر پی پروانه
 هه ی نه وتۆ، دایکی وه ته ن، باس نه کا
 بۆ گه نی، نه هلی، نامووس کاس نه کا

(۱) نه م شیعره له دیوانی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به ن ساموته: نه و تاله به ن یاخود چه رمه یه که سوار به ملاو به ولای زینا دایناوه هه تا نیجیری پیادا هه لواسی.

ناکه بهیت

۱۹۴۸

هه ر که سی هه لکا، به وشک و به ته ر
 بی غه متر نه ژی، له شای به حر و به ر

ئەم قەومی کوردە، زۆر گەورە بوو
 بەلام هەریە کەس، بۆ لایەک چوو
 (نادر) و (کەریم خان) کەوتوو نە ئیبران
 عەزیزی میسرە (صلاح الدین) مان
 ئەمانە بەشی، ئیباریمان بوو
 لە ئاسۆی عیلما، بۆلندترمان بوو
 چونکە کوردستان خۆی بۆ نسیبە
 ئەدیبەکانی تیا دا غەریبە
 خۆ (ئەحمەد شەوقی) و (مەحمەد عەبدە)
 شو عەرایی عەرەب، لە لایان عەبدە
 داخی سەردا خان، جەمیل زەهاوی
 لەناو کورداندا ون بوو بوو ناوی
 بەلێ مومکینە، جەمیل ئەدززی
 بەلام زەهاوی، لە کورد ناخواززی
 با عەبیش بوو، کافیی زەهاو
 هەرچی خۆی گۆری، دیارە بەدناو
 مستەفا پاشا، بۆیە پەسەندە
 فەخری بە کورد بوو، لای خوا و بەندە
 لە وەسیەتیشدا خۆی لێ نەگۆرا
 بە وەسیەتی خۆی، لە سەیان نیشرا
 لە سەر کوردیکمان، غیرەتی وابوو
 بە گۆر شاھیککی ئیبراندا ئەچوو
 بیگرە باوەشت، ئەی گردی سەیان
 پاشای کوردستان، هاتوو بە میوان
 کورگەل گەورەتان ئەگەر خۆش بوو
 زۆر گەورە تەرتان، تیا هەلشە کەوئ
 ئەمەری ئەم یادە، بوو بە یادگار
 زۆر کەس هەول ئەدا بۆمان بێتە کار

تاکە بەیت

ئەو رۆژە خۆشە، دلتی تیا خۆشە
 رۆژی رەش، جەژنیش، ماتەمە و بۆشە!

بۆتە ی سروشت

رەنگی ژەنگیککی، کە بۆتە ی سروشت (۱)
 قالی کوردی، منی پێ داریشت
 خۆ تا کو دەمەرم، لیم نابیتەو
 کەواتە واتە چی لێ بێتەو
 بەلێ هەر کوردم، کوردیککی سەرچل
 پەژارە ی هەژار ئەبەمە ژیر گل
 هەرزە گەر پیکم بەسەر یالەو
 سەر ئەدەم لە بەرد بە دەم نالەو
 ئەبینم هەرچی، بانگی ئەکەم
 دەمی گێراو، ئاخ بۆ هاو دەمی
 ئەم قەومە وەکو مەری بێ زمان
 دوا ی هەر کەسێ کەوت نەبیردە ناو ران
 بە خوری و شیریی، دەست هەلناگری
 بۆ گۆشتی مەرە، سەری ئەبیر
 ئیستا دەستەبەک، پەیدا بوون غەببەن
 کە دەنگیان هەبە و رەنگیان نابینەن
 کەوتوو خولیای بالا پەروازی
 بەریشی بابا، کەوتوو نە بازی
 بەبالی خەیاڵ، بە لاف و گەزاف
 هەلمان ئەفرینن، بۆ سەر کیتی قاف
 ئیمە لە خاکی، عیراقدە ئەژین
 چۆمان بۆ ئەلوی، لەم خاکە دەرچین

عیراقییک که خوا، دایمه زانددبئی
تۆوی دوو قهومی، تیییدا چاندبئی
چۆن پتی تیدهچی، که پتی بیگانه
بکه ویتته ناو، ئەم جی و مه‌کانه

(۱) پیره‌میرد سالی ۱۹۴۵ ئەم شیعری نووسیوه. جاری دووهمیش به‌شیتوهیه‌کی جیاواز له سالی ۱۹۴۷دا
بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه هه‌ردووکیان دهنوسین. شایانی باسه پارچه شیعری دووهم له دیوانی م. ه دا نییه.

هه‌مان شاعر به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه سالی ۱۹۴۷:

هه‌رچی پشیمان کهوت، کیشاینیه ژیر بار
له ئیمه‌ی روو دا، چه گورگ و چه سوار
به‌ردیکین له‌ناو قۆچه‌قانییدا
ئه‌گه‌پین به‌دهور سه‌ری خانیدا
که‌چی فریتمان ئە‌دهن له گۆتته
تا دوورتر برۆین، لایان خۆشتره
به‌بالی خه‌یال، به‌لاف و گه‌زاف
هه‌لمان ئە‌فرینتی بۆ سه‌ر کیتی قاف
ئیمه له خاکی عیراقا ئە‌ژین
له شوینی باو و باپیر چۆن ده‌رچین

۱۹۴۸

ئه‌و جه‌ژنه‌ی میلله‌ت تیییدا که‌سسه (۱)
من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه
مه‌ر سه‌رپرینه، قۆچی قوربانه
قوربانی ئیمه، کچ و کورمانه
با، گرتن، ته‌می ترسم لی لایا
بریندار نه‌بئی، شی‌ر هه‌لمه‌ت نابا
کورگه‌ل، به‌گالته، بلین به‌دوژمن
که‌وتن بۆ ئە‌وه و، سه‌رکه‌وتن بۆ من

قوربانی ئیمه، زۆر په‌سه‌ندتته
هی حاجی مه‌ره، ئیمه، کچ، کوره

(۱) مامۆستای شاعیر محمهد صالح دیلان بۆی گیترا‌مه‌وه که سالی ۱۹۴۸ داوای شیعریکی له پیره‌میرد کردووه
بۆ نه‌ورۆزی ئە‌و ساله. پیره‌میردیش ئە‌و شیعری بۆ ناردوون، به‌لام مامۆستا دیلان به‌دلی نه‌بووه که بیکات
به‌سرود و ئاوازی بۆ دابنیت. دوابی، پیره‌میرد شیعره به‌ناوبانگه‌که‌ی (ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه‌ی بۆ ناردووه
و ئە‌ویش وه‌ک لای هه‌مووان له گوتماندا ده‌زرنگیتته‌وه بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی دیلان سالی ۱۹۴۸ بوو به‌و
سروده.

نه‌ورۆز

ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه، نه‌ورۆزه هاته‌وه
جه‌ژنکی کۆنی کورده، به‌خۆشی و به‌هاته‌وه
چه‌ند سال، گولی هیوای ئیمه، پی په‌ست بوو، تاکو پار
هه‌ر خۆینی لاه‌کان بوو، گولی ئالی نه‌وبه‌هار
ئه‌و ره‌نگه سووره بوو، که له ئاسۆی بلندی کورد
مژده‌ی به‌یانی، بۆ گه‌له‌ی دوور و نزیک ئە‌برد
نه‌ورۆز بوو، ئاگریکی وه‌های خسته‌ته جه‌رگه‌وه
لاوان به‌عشق ئە‌چوون، به‌ به‌ره‌و پییری مه‌رگه‌وه
ئه‌وا رۆژه‌لات، له به‌نده‌نی به‌رزی ولاته‌وه
خۆینی شه‌هیده، به‌ره‌نگی شه‌فه‌ق شه‌وق ئە‌داته‌وه
تا ئیسته‌ته، رووی نه‌داوه له ته‌ئریخی میلله‌تا
قه‌لغانی گولله، سنگی کچان بئی، له هه‌لمه‌تا
پیتی ناوی بۆ شه‌هیدی وه‌تن، شی‌وه‌ن و گرین (۱)
نام‌سرن ئە‌وانه، وا له دلی میلله‌تا ئە‌ژین

(۱) مامۆستا م. ه. له پیره‌میردی نه‌مردا لایه‌ره ۱۱۷ ده‌ریاره‌ی ئە‌م شیعری نه‌ورۆزه نووسیویه:

«له‌بیرم دئ رۆژتیک ده‌مه‌ده‌می عه‌سر بوو، له شاری سلیمانی، و‌ابزانم سالی ۱۹۴۸ بوو، لاوان به‌کوپ و
کچه‌وه، به‌ناو شاری سلیمانیدا به‌شه‌قامه‌کاندا خۆپیشاندانیکه‌ی گه‌وره‌یان نواند، شاری سلیمانی به‌ته‌واوی
سامی لی نیشتبوو. کۆنه‌په‌رست و دوشمناکی گه‌ل به‌ سه‌رشۆرییه‌وه ئە‌یان روانیه‌ی ده‌نه‌نی ئە‌م لاه‌ خۆین گه‌رمانه،
ئه‌و رۆژانه رۆژه‌کانی راپه‌رین بوو، له شاری هه‌لمه‌ت و قوربانییدا وه‌کو هه‌موو شۆینه‌کانی تری عیراق.»

لەو خۆنیشاندانەدا، تاقمێک کۆر و کچی منال لە پێش ھەمووانەو ئەرۆشێتن، سەر و چەپکە گۆلی ڕەنگاو ڕەنگیان بەدەستەو بوو، ھەموو روویان ئەکرده گردی سەیان، بۆ ئەوێ ئەو چەپکە گولانە لەسەر گۆری شەھیدانی ڕێی ئازادی، کوردستان دابنێن. لەو کاتەدا پیرەمێرد لەبەر دەرگای سەرادا لەبەر دوکانەکی وەستا ھەمە سەعییدی خەیا تا بەخۆی و بۆرە گالۆکیەو ھاوستانبوو، چاوەکانی بریبو شەپۆلی ئەو لاو سەر بەرزە نەبەردانەکی ھەموو قین و بێزارای و توورەبییان لێ ئەتکا، بەرامبەر بەدو شمانی گەل. پیرەمێرد جاروبار شانی ھەلشەتەکاند و تفی قوت ئەدا. ڕەنگێکی ئەھینا و ڕەنگێکی ئەبەرد. لە دلی خۆمدا و تم دیارە خالە شتیکی پیتیە لەو کاتەدا یەکیک لە نزیک پیرەمێردەو ھاوستانبوو، تواجیکی زۆر نارەوا و بێ سەر و پیتی گرتە پیرەمێرد، بەلام پیرەمێردی دلپاکی دلسۆز بۆ گەل، ئەو پیرەمێردی کە دلی تەنھا بۆ خۆشەو بیستی گەل و نیشتمانەکی تەرخان کردبوو، ئەو جۆرە توانج و قسە پرۆپوچانە لە کوێ کاری تی ئەکرد.

لەدواییدا بیستم کە شەو داوەت و میوانەکانی قەلەندەرخانە گرد ئەبنەو پیرەمێرد ئەلج جەمیل (نیازی لە جەمیل صائبی خوشکەزایەتی) کچ و لاوکانی ئەمۆت دی؟، ئەویش لە وەلامدا ئەلج: بەلج خالە (*). پیرەمێرد ئەلج، دە گوێ بگرە، ئەم ھەلبەستەم پێشکەش بەوانە کردوو. (* خالە: زۆر کەس لە زمانی خوشکەزاکانی پیرەمێردەو پیتیان ئەوت (خالە).

نەشیدە ی زانستی بۆ نەوڕۆز (١)

١٩٣٦

ئەمۆرۆ نەوڕۆزە، وا گۆل پەیدا بوو
لە عەشقی گۆلدا، بۆلبول شەیدا بوو
بۆلبول لەسەر گۆل، مانگی بەبانگە
خوێندنی ئێمە ساڵ دوانزە مانگە
ئەو تەنھا بۆ گۆل، سەردەر ھەواپە
ئێمە سەربەرزێ قەوممان ھێواپە
بۆلبول لە عەشقی گۆلدا بەسۆزە
سۆزی ئێمە بۆ دایکی دلسۆزە
بۆلبول لەبەرگی، گۆل پەیدا نابێ
ئێمە لەم خاکەین، یاخوئاوا بێ
بۆلبول ئەتۆرێ، چون بێ وەفایە
ئێمە ڕیشەمان لەم خاکەدایە
بۆلبول دەپەنجێ، بەجەفای خاشاک
ئێمە بۆ سوجدە، سەر دەخەینە خاک

وا دایکی وەتەن، ھات و دەفەرمووێ
من نەغمە ی ڕۆلە ی، زانستیم (٢) ئەوێ
چونکە زانستی، جیگای ھێواپە
میللەت بەزانست، لە برەودایە
زیرەکی ئێمە، لەگەل زانستی
ئەگەر یەک کەون ناکەونە پەستی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا چاپ نەکراو. پیرەمێرد لە (ژیان) ی ژمارە ٧٠ ی سالی ١٩٣٦ د
بلاوی کردۆتەو.

(٢) سەبارەت بە (کۆمەلێ زانستی و قوتابخانە ی زانستی) تەماشای کتیبی (کۆمەلێ زانستی) غەفوری میرزا
کەریم بکە، سالی ١٩٨٥ لە چاپ دراو.

تاکە بەیت

١٩٣٤

مەولەوی ئێمە و مەولانای ڕۆمی
ئەویان نە ی، ئەمیان، نالە ی مەعدوومی

بەھار و نەوڕۆز (١)

١٩٤٤

یاران بەھارە،
شە ی پێ نە شئە ی، بادی بەھارە
لالە ئاگری، ناو چیمەن زارە
ئاگری نەوڕۆزیش لە گردی یارە
پێشخانە ی نوورە، بۆ ئەم دیارە
ئەو ئاگرە ی مووسا، دی لە کتیبی (طوور)
بۆ ڕێی سەربەرزێ، بوو بەگری نوور
ئاگری نەوڕۆزیش، لە نزیک و دوور
بۆ ڕێی کورد ئەبێ بەچرای سەرور
مەشخەلێ نووری پەروردگارە

ئەو شەوئى وتىيان، ئەمشەو نەورۆزە
 جۆشا و خرۆشا، لاوى ئەم ھۆزە
 دەھۆل و زورنا و، جەژنە پىرۆزە،
 ئاگرەكەى گەردى يارە بەسۆزە
 رووناكى بەختى بەخشى، بەم شارە
 ئەمە جەژنىكى باوك و باپىرە
 نەورۆزنامەيان، ئىستاش لەبىرە
 دەھۆل و زورنا و شايى ھى پىرە
 نازانين بۆچى ھاوسى دلگىرە
 كۆلەوھىبايمان مارتىكى ھارە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى م. ھ دا بلاو نەكراوئەو.

نەورۆزنامەى نەسرین و پەروين^(۱)

پار دېتە بىرم وەك خەوئ
 كە دىبىتم^(۲) پىترئ شەوئ
 سالتىكى وا تازەم دەوئ
 كە كورد بەھارى بەركەوئ
 وەتەنى پىن بىت بەگولزار
 مژدە بىن سالت گەراپەو
 ئاگرى نەورۆز كراپەو
 بەفرى زستان توایەو
 گژوگيا و گول ژباپەو
 نوخشەش بىن لە كوردى ھەژار
 گول بەباغا خۆى دەنوئىن
 بولبول بەروویدا دەخوئىن
 ھەور مروارى ئەپژىن
 شەمال زىندەگانى دىن
 نىرگز مەستە و چاو بەخومار

وا فەرشى چەمەن پاخرا
 گولالە بوو بەشەو چرا
 گول دەستەيان بەست وەك برا
 نەسرین و لاولاو تىكخرا
 ھاتنە لەنجە سەرو و چنار
 بولبول شەو بەئاواتەو
 بادەى شەونم ئەخواتەو
 دەگرى بەموناچاتەو
 بەلكو گول دەم بكاتەو
 ئەو پىكەنى و ئەم بگرى زار
 وەنەوشە وەك من شىن پۆشە
 لە سوجدە داپە خامۆشە
 دلئى بۆگرىان بەجۆشە
 بەھارى لە لا ناخۆشە
 بىزارە لە نەغمەى ھۆزار

(۱) پىرەمىرد سى جار ئەم شىعرەى بلاوكردۆتەو. وەھەر جارەى كۆمەلئى دەستكارى لە شىعرەكەدا كرددو، بەجۆرتىك كە لە يەكترى دوور ئەكەونەو. لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا ئەم پارچەپە بلاو كراوئەو، بەلام دوو پارچەكەى ترىان لە ديوانەكەدا نىبە و ئىمە دواى ئەم شىعرە بلاويان دەكەپنەو.
 (۲) م. ھ نووسىويە كە «دەى بىنم» ئەمەش ديارە كە ھەلەپە.

نەورۆز^(۱)

۱۹۴۹

مژدە بىن سالت گەراپەو
 ئاگرى نەورۆز كراپەو
 بەفرى زستان توایەو
 سەچاوەى دل ژباپەو
 نوخشەيش بىن لە كوردى ھەژار
 وا فەرشى چىمەن پاخرا

گولاله بوو به شه وچرا
 لاولاو تیک ئالان وهک برا
 به فر وهله کۆک پیک برا
 کهوتنه له نجه سهرو و چنار
 بولبول شه و به ئاواته وه
 بادهی شه ونم ئه خواته وه
 دهگری به مونا جات ه وه
 به لکو گول دهم بکاته وه
 ئه و پێ بکه نی و ئه م بگری زار
 وه نه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی کهچ و خامۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه
 به داخه وه به په رهۆشه
 بو ئیمه ی بێ کهسی ههزار
 خوا زهوی زیندوو کرده وه
 ته می له سه هر لایر ده وه
 ئیمه ی به دهشت و وه رده وه
 ده ستمان لای خوا به ر زکرده وه
 دو عامان بو بکه و پته کار
 ئاگرئ له سه هر گردی یاره
 له م دیاره وه وایاره
 ئاگری نه ورزه و به هاره
 رووناکی پتی کرد گاره
 له گه ل نووری (طور) بوو به یار
 ئاوی ئه و کار تیزه جوانه
 چه ند خۆش و روون و په وانه
 ئه مه نمونه ی دلمانه

بازانن کورد موسلمانه
 لیل نابی به لیمه ی به هار

(۱) ئه م شیعره له دیوانی ی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

نه ورزانه (۱)

مژده بی سال گه راپه وه
 ئاگری نه ورز کرا به وه
 به فری زستان توایه وه
 گیا و گول و دل ژیا به وه
 نوخسه یش بی له کوردی ههزار
 گول له باخا خۆی ئه نوینی
 بولبول به روویا ئه خوینی
 هه ور مـرواری ده پرژینی
 شه مال ژین و ژیان دینی
 نیرگس مه سته و چاو به خومار
 و افه رشی چیمه ن راخرا
 گولاله بوو به شه وچرا
 گول ده ستیان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیک خرا
 هاتنه له نجه سهرو و چنار
 بولبول شه و به ئاواته وه
 بادهی شه ونم ئه خواته وه
 ئه گری به ناله و ئاواته وه
 به لکو گول دهم بکاته وه
 ئه م پێ بکه نی و ئه م بگری زار
 وه نه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی کهچ کرد وه خامۆشه
 ماتم ده گری و به په رهۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه

بۆ کوردی بچ کەسی هەژار
 خوا زەوی زیندوو کردووه
 تەمی لەسەر لایردووه
 کورد بەدرشت و وردووه
 دەستیان لای خوا بەرز کردووه
 پەنگە خوا بیانخاتە کار
 ئاگرێ لەسەر گردی یارە
 لە تەختگای خواوێ دیارە
 ئاگرێ نەورۆز و بەهارە
 چرای پیتی پەروردگسارە
 لە گەل نووری (طوور) بوو بە یار
 ئاوی ئەو کارێزە جوانە
 بچ قەوزە و پوون و پەوانە
 ئاوتنە دلی کوردانە
 دەرمان ئەکا لە تەنگانە
 کەوتە کار نالە ئیختیار

(١) ئەم شیعەرە لای م. ه. بلاو نەکراوە تەو.

نەورۆز و مەولوود

١٩٤٢

رەببەعی عەرەب، نەو بەهاری کورد
 دەست لەمەلانیمان لە نەورۆز(١) کرد
 جەژنی مەولوودی پێغەمبەرمانە
 و مەولوودمان کرد بە نەورۆزانە
 ئەم دوو جەژنەمان کەوا یەک کەوتن
 پیتی پیکەوتنە خوا یەکی خستن
 ئاگرێ نەورۆزمان کە کرایەو
 بەو ئاگرە ئاگرێ شەر کۆژایەو

ئاگرێ نەورۆزمان لە هیتلەر بەردا
 خۆلی مردوو مان بێژا بەسەردا
 کە خۆلی مردووی کرا بەسەردا
 دەستی لەیەخە شەر و گەر بەردا
 کە هیتلەر نەما غوولی یابانی
 زۆری نامی پیتی بۆ مل شکانی

(١) لای م. ه. لە لاپەرە (٣٢٢) ی دیوانە کەدا نووسراوە «لە بەهارا» بەلام راستییە کە ئێوەیە ئێمە نووسیمان.

وەفدی کوردستان(١)

١٩٣٠

وەفدی کوردستان، میللەت فرۆشان
 هەرزە وەکیلی شاری خامۆشان!
 چەپکێ لە گۆلە کەوی، باخە کەوی سەرا
 کە بەخویناوی میللەت(٢) ئا و درا
 بێبەنە بەردەم عەرشی عێراقی
 بلێن یار باقی، هەم سوحبەت باقی
 پەردە و تارای سوور بەرن بۆ ئەمیر
 بلێن پاش کوشتار، هیشتا تۆی دلگیر؟
 دەک خەجالەت بن، لە رووی مەحشەرا
 ئێمە خاکی خەم، ئەکەین بەسەرا
 ئێوەش ئەو عەرشی بەخوین گۆلرەنگە
 سوجدە بۆ ئەبەن، هیچ نالین نەنگە
 کورد نەمردوو، خەیاڵتان خواو
 بەراتی نەجات، بەخوین نووسراوە
 من پەنگی سوورم، بۆیە خۆش ئەوێ
 مژدە شەفەقی لێ دەست ئەکەوێ(٣)

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەرە بەبۆنەی شەری بەر دەرکی سەرای سلێمانییەو و تۆو کە پۆزی پەشی شەشی ئەیلول رووی دا. وە (بیکەس) تەخمینی کردوو.

(۲) لای م. ه لاوان بهلام له راستیدا (میللهت)ه.

(۳) مامۆستا م. ه له لاپه ره (۱-۱) ی دیوانی پیره میرددا له باره ی ئەم شیعروه ده نووسیت:

له رۆژی شهشی ئەیلولدا که به رۆژه ره شه که ی شهشی ئەیلول به ناویانگه که له سالی (۱۹۳۰) دا روهی داوه، ئەو رۆژه رۆژیکه له راپه رینه کانی گه لی کورد. به هۆی هه لباردن و نیستفتایه کی درۆوه، گه لی کورد له شاری سلیمانیدا خۆنیشاندانیکه ی زۆر گرنگ ئەگه ییت. له ئەنجامدا سه ربا زانی میری که به رامبه ر لاوان به چه که وه وه ستابون، ده سترێژی ئەکه نه سه ریان و ده سترێژیان لێ ئەکه ن و چه ند که سینک ئە کوژرێ و چه ند که سینکیش زامار ئەبیت.

گه لی کورد له وه ل لایه ی شهشی ئەیلولدا کوشتاری لێ ئەکرێ و خوینده وارن و مامۆستایانی هه موو له به ندیخانه کان تونگ ئەکرین گه لی کورد دلشکا و زویر ئەبێ، که چی سه ره رای ئەوه د کار به ده ستانی ئەو سه رده مه ی میری به ناوی (ئه شراف) ه کانه وه وه فدیک دروست ئەکه ن و بێ شه رمانه ئەو وه فده ئەچیتته به غدا بۆ ئەوه ی کړنوش به ریت بۆ عه رشی عیراقي، بۆ ئەوه ی سه ره رای ئەو هه موو کوشتار و زۆم و زۆر و تاوانه، ئەو وه فده تکای لیبووردن له عه رش بکات. قه وانی نارذنی وه فدی دروستکرا و کړنۆش بردن شتیکی کۆنه ئەمه یه که مجاری نه بووه، به لام گه ل خۆی ئەزانێ که کێ وه فدی راسته قینه یه تی و له چه کاتیکدا وه فدی خۆی ئەنێرێ. پیره میرد له چوونی ئەو وه فده، پاش ئەو هه موو کوشتار و ره ش بگه ره زۆر دلگه ره یه ب و نا په زایی خۆی به رامبه ر به و وه فده، به م هه لبه سه ته به رزه ده ره ئەه ریت.

هه روه ها مامۆستا م. ه له په راوێژیکه ی ئەو لاپه ره یه دا ده نووسیت: ئەو ساته ی که شهشی ئەیلول رووه دا شیخ مه حموودی مه زن به چبای په رانه وه ئەبێ، هه والی ئەو شه ر و کوشتاره زۆر په ست و دلگه ری ئەکا و ماته می دایشه گرێ یه کیک له و کوژراوانه ی به ر ده رگای سه را ناوی (ئه له گون سووتا و) ئەبێ که حه مال ئەبێ و به ریکه وت به ویدا تیبه ر ئەکا و به یێ تاوان ئەکوژرێ. شیخ مه حموود ئەلێ، په میان بێ ئەبێ نه یه لم خوینی ئەله گون سووتا و به فیرو بروت. له تۆله ی ئەو شه ری به ر ده رگای سه رابه دا شیخ مه حموود خۆی ئەگه یه نیتته ده وری ئاوباریک و له وێ شه ریکه ی زۆر گه و ره به ریا ئەکات به رامبه ر به هه یزی میری ئەو سه رده مه. که به راستی له و شه ربه دا حه شریان بێ ئەکات.

هاوین

۱۹۴۱

هه وای هاوینه، هه وای هاوینه،
ئهمسال، هاوینمان، زۆر لێ به قینه
گرێ ئاگری، سه بوون به تینه
به رگی ئاسمان، بۆ ئیمه شینه
فه سلێ گولگه شتی، باخی پینجوبه
ئهم سه بوونه مان، له کوپوه بۆ هات
به تینی گه رمی، هه لقرچا ولات

ئه ستیره ی تالع، روه ی کرده نه هات
بێ شنه و سه روه ی، شه مال کوشومات
دل به م گه رمایه، کز و غه مگینه
گرده که ی یاره، جیی خۆره تاوه
رینگای سه برانی، نه ورۆز پراوه
کارێزی شه ریف، ئاوی نه ماوه
ئه رخه وان، لق و پۆیی شکاوه
گرده که ی سه یوان جیی زار و شینه
سا خوايه هه لکه ی، کزه ی شه مالێ
هه وای ژهنگی غه م، له دل بمالێ
ئای بۆ ده نگخۆشیک، له گه ل شمشالێ
به ئای ئایه وه، تییر بۆم بنالێ
ده ردم کاربیه و جه رگم برینه
گول بووه به خار، بولبول پر جه خار
باخه وان که وتوو، له په نا حه شار
شاباز تۆری کرد، گلا میر شکار
یه کسه ر گرانی، که وته ناو بازار
که وتوونه په و اج، سلق و په لپینه

هاوین

هاوینمان بۆ هات، وهک کلپه ی ته نوور
ته په دوو که لێ، خسته شاره زوور
زولفی به ره زای، شوخی هه لقرچان
نیرگسه جاری، به جاری ته پان
چنووری چون نوور، که وته ناو دوو که ل
ملی وه نه وشه، که چ بوو به ئازهل(۱)

(۱) پیره میرد ئیلهام و شتیه ی ده رپینی هه ستی له م سێ به یته دا له مه وله ویه وه وه رگرتوو.

(لاوس) ی ناو بوو، به ره زای په ست کرد
په لی چنار و سه ولی به یده ست کرد

(۳) بەلای منەوہ پاش قافیہی (ئەسپین) زیاتر دەگونجی وەک لە (ئەبیین) واتە، ئەمپین (ئەسپین).

بۆ شەھیدانی ۲۴ ئایاری ۱۹۲۵

۱- شێوہی سلیمانی:

گولالە بەرہنگ سوور ئەکاتەوہ^(۱)
وہک من داخدارە لەبنیاتەوہ
لە جورعەیی شەونم خوین ئەخواتەوہ
شەھیدەکانم بێر ئەخاتەوہ
ئـۆف، ئـۆف، ئـۆف، ئـۆف
پایز پەنگی مـاتەمـ
دنیـا تـاریک و تەمـ
نووری چاوانم کـمـ

۲- شێوہی زەنگەنە:

گەزیزەیی پایز، چون من روو زەردەن
جەگولئی گولان، جودایش وەردەن
ئاه جە و بۆنەوہ خاسیش دەیردەن
سەرنەبای فرار شەھیدان کەردەن
ئـۆف، ئـۆف، ئـۆف، ئـۆف

۳- شێوہی بادینانی:

دل، د ژین تەوہ لایە
نەوہی شەیح عەبیداللەییە
بەدەستتا تورک خنکایە

(۱) ئەم شیعەرە کاتی خۆی کراوە بەگۆرانی.

مامە خەمە^(۱)

۱۹۴۸

هەتاوی ھاوین، بەردی گەرم کرد
کاتیکت زانی، وتیان فلان مرد

مانگەشەو جلۆو و تریفەیی کەم بوو
وینەیی دەماوہند، گەردوون پڕ تەم بوو
خۆزگە ئەم گپە، ناوی عەشق ئەبوو
لە دلی وەتەنپەست بەرئەبوو
ئەوسا ئەو جۆشە، دلی ئەنەخشان
درکی تەماعی، شەخسی ئەسووتان
هانام بەتۆیە، خوای «ژیان» و «ژین»
لەم دەرفەتەدا، شەپەرزه نەبین
جاریکە و ئەمجار، کورگەل بیتە کار
کالای کوردستان، بخەنە بازار

نەعرەیی دیوانە

کاک ئەحمەدەکی^(۱)، خۆشەوێستی خوا
زۆرکەس بەسایەیی تۆوہ نان ئەخوا
لەوانە زیاتر، من تۆم خۆش ئەوئ
هەرتۆی سەربەرز، قەومەکەت ئەوئ
کە لە زیندانیان تیک خزاندبووین
سێدارەیان بۆ داچەقاندبووین
تۆ چووبوویتە لای «بديع الزمان»^(۲)
مژدەت دابوو، بەژیان و مان
فەرموو بووت ئیو، نامرن ئەمپین
تا سەر ئازادی گەلتان ئەسپین^(۳)
خۆ من باوەرم بەوہ کەردووە
بەوہ سەییەت ناوی ئەوہم بردووە
بەلام وا ئەمروم بەو ئاواتەوہ
بشمرم گۆرم دەنگ ئەداتەوہ

(۱) کاک ئەحمەد، نیازی لە کاک ئەحمەدی شەیحە کە باوکی باپیری شەیح مەحمودی قارەمانە. مەزۆقێکی پاک و ئایندار بوو. پیاوی دنیا نەبوو. وا بەناوبانگە کە هەتا جۆلەکەکانی سلیمانی خۆشیان وێستوو. (۲) بديع الزمان زانایەکی زۆر بەرزی کورد بوو لە ئەستەمۆل دانێشتوو و نیازی لە بديع الزمانی هەمەدانی نییە.

ئيمه بۆ مەرگی جوانان ئەگرين
ترسى ئەو وەيشمان هەيه كە ئەمرين
هې وامان هەيه، لە مەرگ ناترسى
هينده بيزاره، لە كەس ناپرسى
ئەوانەى كەلكى، پياو وەتيان بوو
كۆچيان كرد دەورى، ئەوان بەسەرچوو
ئىستە هيوامان، بەكەس ئەماو
زەوقى هەلكردمان، ناو بەلاو
لەبەر ئەو هەيه، وەك (بئىسارانى)
لە عالەم تەرىك، بوومە زىندانى
بە چلەى هاوین، لە ژوورى زستان
رادەبوتم، ئاويرشپين، گريان
وەك بەختم، بەرگی رەشم لەبەردا
باخاكى، عالەم، بكەم بەسەردا
ئاخ بۆ هام دەردى، دلسۆز و يار بئى
بەدەردى ئىلى، دل بريندار بئى
دەستى يەك بگرين، روو بكەينه شاخان
پي كەو بگرين، بەكول لە داخان
بۆ ئەوانەى وا، بەباى باالى ديو
لەترسا و برسا، روو ئەكەنە كيو
دەستى دلسۆزى، دەوايان ناكا
وا دەتليئەو، لەسەر رووى خاك

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه دا بلاو نەكراوئەو.

ياران نەوبەهار(۱)

۱۹۴۹

ياران نەوبەهار،
رەنگى خەزانە، لەلام نەوبەهار

وئەنەوشە، سەرشين، چەتاو و خەمبار
سۆسەن شىواو، لە جەخارى خار
گول باهەر نەروى، نە ئال و نەزەرد
گياى سەوز و وشك، بئى بەداخ و دەرد
با كەو نەخوئىنى، لەسەر نزاران
با نەپروئىنى، شەونم بۆ داران
ئەرخەوانەكەى، سەر قەبرى رۆلەم
بم گريئىنى بۆ، شيوەن و ماتەم
لافاوى ديدەم، وا جوش بسىئىنى
سەدەى بەرەستى، ئا و پرووخىئىنى
ديجلەى فرمىسكى، دوورى عەزیزان
سەلمانى پاكم بۆ بخاتە گريان
كليلەى بەفرى. چيا و ئاسۆ و هەرد
باداو پيچ و گيژەئووكەى دەرد
بەدوعا و نالەى، دل مەئوسيمان
روو بكاتە شارى، تەقيانووسيمان
ئىتر نە لە شاخ، دەنگى گياندارين
نەسەداى بولبول، نە گولشەن ديارين
چونكو قيبەلەكەم، ئيمسال غەمگينه
ديارە كە فەلەك، ليمان بەقينه
خوايه گيرا كەى، ئا و هەناسە
هاوارة رەحمى، ئىلم كەساسە(۲)

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه دا بلاو نەكراوئەو.

(۲) تەواو لیم ئاشکرا نییە کە پیرەمێرد ئەم شیعەری بەج بۆنە یەكەو و تۆو وە چ کارەساتیك وەها دلی بریندار کردوو و هەستی ئالۆز و خەمبار کردوو. بەلام بەو دەدا کە شیعەرەكەى لەسەرەتای مانگی نیساندا بلاو کردۆتەو رێی تێدەچێ کە بەهۆی ئەو دەو بووین، کە ئەو سالە ۱۹۴۹ نەیان هیشک ناگر بکاتەو و ئاھەنگی نەورۆز بگێرێت.

جه‌ژنی مه‌ولوود و نه‌ورۆز (١)

١٩٤٣

وا سه‌رله‌نوێ، زه‌مێن گيا و گول، ژبايه‌وه (٢)
 گيرۆده‌یی و كه‌سیره‌یی سه‌رما، براه‌وه
 خوابكا هه‌وای ئاسایشی ئەم خاكه‌ بێته‌وه
 ئەم ئاگره‌یش به‌ئای نیسان، دامریتته‌وه
 وه‌يا الله نور السموات
 چرای ڕیمان بچ، مصباحی مشكات
 فه‌رمووته (نار نور علی نور)
 مه‌ولوود و نه‌ورۆز، وا هاتنه (ظه‌ور)
 دوو ره‌بیع، یه‌كێك مه‌ولوودی سه‌ردار
 ئەو ره‌بیعی تر، نه‌ورۆزی به‌هار
 ئەم دووانه‌ ئەمسال، كه‌وتونه‌ مانگی
 بۆ پیرۆزی كورد، ئاواز و بانگی
 نیه‌تی مه‌ولوود، له‌ نه‌ورۆز دینین
 له‌ گوردی یاره، مه‌ولوود ئەخوینین
 به‌و نیه‌ته‌ خوا، ئەم دوو جه‌ژنه‌مان
 پیرۆز كا و ببی به‌جه‌ژنی جیهان
 یه‌عنی ئەم شه‌ره، بكوژینیتته‌وه
 ئەم فه‌لاكه‌ته، بپرینیتته‌وه
 جارێ نه‌ورۆزمان، رۆژێکی وایه
 رۆژی سروسشتی هه‌موو دنیایه
 ئەو رۆژه‌یه‌ سال، نوێ ته‌بیتته‌وه
 زه‌وی و دره‌خت و گییا ته‌ژه‌ته‌وه
 به (یحیی الأرض بعد موتها)
 زینده‌گی تازه، ئەبینین وه‌ها
 ئنجا مه‌ولوودی ئەو پێغه‌مبهره
 ته‌عریف و مه‌دحی له‌ حه‌د به‌ده‌ره
 تیفلیکی بێ كه‌س، خۆی نه‌خوینده‌وار
 خودا به‌و دینه، كوردی به‌ سه‌ردار

شپوهی سروسشتی، له‌ده‌ست خۆی ناوه
 خۆی چۆنی ویست وا، دروست كراوه
 بۆ ئەم دوو جه‌ژنه، له‌ گوردی یاره
 كوژنه‌بنه‌وه، خه‌لكی ئەم شاره
 كاله‌ك و شووتی و توور و پرته‌قال
 له‌گه‌ڵ یاپراخ و چا، جه‌ژنانه‌ی سال
 هه‌رچه‌ند ئەمانه، ئەمسال گرانه
 له‌لای پیره‌مێرد، هه‌مووی ئاسانه
 چرای باپیران، ناكووژیتته‌وه
 هه‌رچی خه‌رج ئەكا، له‌جیبی دیتته‌وه
 باوك و باپیرمان، با ناو ده‌ربه‌رن
 رۆله‌ی (زانستی)یش تیر تیا هه‌له‌په‌رن

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌كراوه‌ته‌وه.

(٢) له ژماره ٧٠٠ ی ژیندا سالی ١٩٤٣ كه ئەم شیعره پیره‌مێرد خۆی بلاوی كردۆته‌وه به‌و جوژه نییه ئیتمه له سه‌روه نووسیمان، به‌لكو ئەو چوار دێره‌ی كه كیشه‌كه‌ی له ته‌وای شیعره‌كه جوتیه هه‌ر له‌گه‌ڵ شیعره‌كه‌دا نووسیه. سه‌یر ئەوه‌یه ئەو چوار دێره‌ش نیوه دێری به‌كه‌می ١٣ بره‌گه‌یه و سیانه‌كه‌ی تر چوارده بره‌گه‌ن. وه‌ دوا‌ی ئەوه شیعره‌كه هه‌مووی كیشی خۆمالی ١٠ بره‌گه‌یییه.

كوژنه‌فرۆشی (١)

١٩٤٨

دیجله به‌هاران، كه‌كه‌ف ته‌چین
 زنجیر كراوه و، شیتتی ئەنوین
 پایزان بێ ده‌نگ، دۆش دانه‌میین
 دیاره‌ كه‌س له‌سه‌ر، بارێ نامیین
 دیجله ئەم هه‌موو خه‌لیفه‌ی دیوه
 له‌ له‌نجه و لاری خۆی نه‌له‌خشیوه
 راست به‌ناو جه‌رگی به‌غدادا ئه‌روا
 ئەیان خنكین، كه‌ ده‌ستی ئه‌روا
 ئەم دیجله‌ی ئیستا، كه‌ ئەكا گوزهر
 (هۆلاكۆ) به‌ری به‌ستبوو به‌ سه‌ر

هه زار هۆلاکۆی، هیلاک و کز کرد
لاله عهه باسی ئالی له ناوێرد
ههروهک خوێهتی، به بێ غهه ئه پروا
له خوێه و گوره، ناکه ویته دوا
ههه که لوی بهرده، له تاقی کيسرا
بانگ ئه کا (به قا نه بووه کيسرا)

(١) ئهه شيعره له ديواني (پ.م) ی (م.ه) دا بلاو نهکراوه تهوه

فهلهک نايه ئی (١)

١٩٤٩

فهلهک نايه ئی، خوێشی تاکو سههه بێ
ئهوی پياو بێ، ئه بێ ههه دهه به دهه بێ
ئه بېنم ئاسمانی باوه پياوه
شيعارێکی نيهه، شيوه ی به در بێ
له ناو ئه و باخه دا، خوێ ناشتی ئېستا
د ره ختێکی نه هيشت، سېبه ره له بهه بێ
به هار هات، شاعيرێکی بێ نه هيشتین
وه کو بولبول، که ناله ی کار بگهه بێ
له گوردی ياره وه، ئاگرێ دیاره
ئه سووتی ههه چي نه ورۆزی له بهه بێ
نیهه غهه یی وه نه وشه و لاله وه ک پير
قهه دی چهوتی، له بهه راخی جگهه بێ
خهوی مهه رگه، مهه گهه گورگی ئه جهه هات
له رانی داين و نه ی دی که سه خه بهه بێ
به جارێ، چوار په لی گرت و فراندی
وه ره جهه ژنت نه بێ و قوچت له سهه بێ
ئه ئین بهم حاله، شوکرانه بژير به
نه وهک رۆژتیکي لهم رۆژه به دتر بێ

که من که وتمه مه له ی ناچار له گو ما
به لام قوول بێ نه وهک خوړ و خه تهه بێ

(١) ئهه شيعره له ديواني پيره مێردی م. ه دا بلاو نهکراوه تهوه.

شهه له گه ئ هه وادا (١)

١٩٤٢

نازانم هه و، بوچ وا به کو له (٢)
لهم دهه گوباسه، بوچ نابه ده
ئيهه زيانمان هيچ له وه نه داوه
ئه و بوچ ته گه ره ی له کارمان داوه
ئه و قيني چيهه، وا رېنگا ئه گرن
به دناوی نه بێ، هيچي بێ نابرن
ئه و دهه و واته، زيانه شيرينه
له لای ئه و تاله، ههروهک هه نگوينه
(له نهه ن) ئه توانی، ئه و له ره زه ش بيري
به ره به خه ی هه وای، دهه ویش دادري
خه ياله تازه، بوکورد به يانه
شهوی به سه ره چوو ئه م قه وه جه وانه
با ته قس لاچی، رېنگا بکا چو ل
به سه، لا خواری، به سه بۆ له بۆ ل
لووتت ده شکی، ههروه ک کو نازی
ئاخر، ئاواتی مه رگت ئه خواری
دهنگی مامو ستا (ره مزی) (٣) بابيه م
شيعره که ی (گوران) (٤) بابيته به رگو تيم
به قاسپه ی چالاک (٥)، ههروهک نيره که وه
با رام چه نینت شه وه، گیان له خه وه
سه يکه، چه ن خو شه، ناوی ئه م پينجه
ليکی ده بيه وه، وهک زيپ و گه نه جه
ژين و ئيزاعه ی شاری سلیمان ی
وا کوردی ئيران، هه موو پتي زانی

دهنگی (کامل) بهگ، شهوقی گه لاویژ
 بلاو بووه، ههزار توپ هاویژ
 قسه خۆشه کهی، شاری فهلهستین
 گورزی کاوهیه، مزگینی بوژین
 خۆزگه زانستی (۶)، ئیمهیش بمایه
 بانگی (هه ریژی) لی نه برایه
 ئەوسا نیشتمان ئەگه یییه غایه
 هه موو لاومان ئەگه یییه غایه
 ئیتر هه ر بژی، به ریتانیا
 دهنگی خستینه، ناو هه موو دنیا

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میترددا بلاو نهکراوه تهوه.

(۲) پیره میترد ئەم شیعره ی بو ئیستگه ی (شرق الاذنی) وتوه که سالی ۱۹۴۲ له یافا (حلفاء) له جهنگی جیهانی دووهدا کردبوو یانهوه. به شتیکی کوردی تیاوو که گۆزان و رهفیق چالاک و رهزمی قهزاز به پتوهیان دهبرد.

(۳، ۴، ۵) مه بهست له رهزمی قهزاز و گۆزان و رهفیق چالاکه. که له بهشی کوردی ئەو ئیستگه یه دا کاریان دهکرد.

(۶) مه بهست له کۆمه لی زانستی و قوتابخانه که به تی له سلیمانی

شیعری دووهم - بو ئیستگه ی یافا

۱۹۴۲

دهنگیکی قودس (۱) لای قودس (۲) هه هات
 ناو جه ژنانی کرد، به جه ژنیککی راست
 ئەو شه وه به ختی، میحوهر وه رگه را
 نووزه ی نازیبه کان، له لیبیا بر
 رۆژی رومیل (۳) یش بوو به شهو شکا (۴)
 ئابرووی فاشست، ئیجگاری تکا
 ئەمه ربکا هات، جه زاتری گرت
 ئەمیرال دارلان (۵)، کهوته جرت و فرت
 ئەو شه وه بانگی رۆله ی کوردستان
 له شه رقی ئەدنا (۶)، گه یییه ئاسمان

له شوین میعراجی (مسجد الاقصی)
 دهنگی گۆرانی (گۆران) (۷) مان هه لسا
 فهلهستین شوینی (صلاح الدین) ه
 بژیه ئەم دهنگه، هینده شییرینه
 ئافه رین رهزمی به ته وای قهزاز (۸)
 راست میلله ته کهت، پی کرد سه رفراز
 لاوکی کوردی وهک دهنگی زه بوور
 دهنگی دایه وه له نزیک و دوور
 سه ری گۆیژه مان له (صخرة الله)
 تا پایه ی عه رشی، یه زدان خۆی هه لالا
 شوپیک کهوته ناو کوردستانه وه
 رۆحی نیامان (۹) پیتی هه سانه وه
 رادیو وهک (صوری اسرافیل) و ابو (۱۰)
 (بعث بعد الموت) له پر په ییدا بوو
 ئەمه نه زه ری به ریتانیا یه
 مسی کرد به زیو که کیمیا یه
 ئەم ژبانه وه و ئەم زینده گی یه
 تا ده مرین چرای رپی به نده گی یه
 شیوه ی عیراقیش دیموکراتیبه
 ئەمه نیشانه ی، رینگای هاتیبه
 یاخوا له سایه ی، به ریتانیا دا
 پیکه وه بژین، تیتر له دنیا دا

(۱) قودس: پیروژ.

(۲) قودس: شاری قودس.

(۳) سه رکرده یه کی به ناویانگی نازیبه کان بوو له ژوو رووی ئەفریقادا له شه ری (علمین) دا شکا. م. ه.

(۴) م. ه. نووسیویه (رۆژی رۆمیلیلش بهو شه ره شکا)، به لام له راستیدا وه هایه: رۆژی رۆمیلیلش، بوو به شهو شکا.

(۵) سه رکرده یه کی ده ریایی فه ره نسا بوو. م. ه.

(۶) مه بهستی لهو ئیستگه یه یه که ئەم شیعره ی بو وتوه. ئیستگه ی (شرق الاذنی) له یافا.

(۷) مه بهستی لهو سروود و گۆرانیانیه که گۆران شیعره که ی نووسیوو وه (چالاک) ده یگوت.

(۸) پهمزی قه زاز.

(۹) مردوو.

(۱۰) ئەم شیعەرە لێرەو لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا نەنوسراوە یا قرتیتراوە. وە بریتییە لە پینج بەیت واتە

(۱۰) نیوهدێر.

جەژنی قوربان^(۱)

خوا حەزەرەتی ئیسماعیلی لەژێر تیغ هینایە دەر
سالتان ھەموو ھەر بەجەژن و بەشادی بیاتە سەر
ئەو جەژنە جەژنە، میللەتی تیا بەشادمانی بژی
بۆیە بەھاری پەسەندە، گۆل و میووی دیتەبەر
پیکمانەو بە، جەژن و دلشادی
تا سەر بی، سەر و گەردن ئازادی

(۱) پیرەمێرد بەبۆنەی جەژنیکی قوربانەو لەسەر کارتیک ئەم شیعەری بلاو کردۆتەو

عەشرەت ھاوارە^(۱)

۱۹۴۷

عەشرەت ھاوارە، عەشرەت ھاوارە
کەوتووومە (ئاراس) ئاو بی بوارە
پێم نییە منیش، شوپن ئەوان کەوم
پیسرم، ھەنگاوێک بنیتم، ئەکەوم
لێرەش وا کەوتوووم بە دەم دەردەو
لە ئێشی دووری و ئاھی سەردەو
دکتۆر دەوای تۆم ناوی لێم گەری
بەلکم بە ئاھم، دەوران وەرگەری
یا وا وەرگەری ئێلتم سەرکەوی
یازرمەمی تۆپی زەرپەری بەرکەوی
ئەو ساکە دوعای من وا گیرابن
لە خانەمی خاکا، ئاواتم نابن

ئەجا تەلقینم بدەن بە کوردی

بڵین ئاوات، ھاتە جی، مردی

(۱) م. ه لە لاپەرە ۱۱۶ ی دیوانی پیرەمێرددا نووسیویە شاعیر ئەم شیعەری بۆ ئەو قارمانە بارزانییە کوردانە

وتوووە کە لە سنووری تورکیا و ئێرانەو گەشتنە خاکی شوورەوی.

فەریادی پیرەمێرد^(۱)

۱۹۴۵

ئەلین فرمیسکی ھەور بارانە
گواپە گریانی شینی یارانە
کوا ئەگەر ھەور وا بگریایە
ئەشیا بارانی ھیچ نەوہستایە
چونکە چوار سالە ئەم سەرزەمینە
تیکرا بەخوێنی کوژراو رەنگینە
ئیمە کە خۆمان، یەکتەر بکوژین
ھەور و ئاسمان بۆج، بۆمان بگرین
ئەم قەرە قەرە و، قری ئینسانە
راستت پێ بلیم، فیتی شەبتانە^(۲)
خواستی خواپییە، ئەبی بیتەجی^(۳)
بۆ ئەوێ زەمین، بە فەساد نەچی

(۱) مەبەستی پیرەمێرد لەم شیعەردا کارەساتی جەنگی جیھانی دووہمە.

(۲) لێرەدا جیتی سەرسۆرمانە کە بیروباوەری ئایینی بەو جۆرە کاری لە شاعیر کردوو لەبری ئەوێ ھۆی

بەرپاڤونی جەنگ بۆ واقعیی دروستبوونی بگێرتنەو، تاوانەکە ئەخاتە ملی شەبتان و خواستی خوا.

لەکاتیکدا شەبتانیسی وەک رەمز دانەناوە.

لەو ساوہ

لەو ساوہ کە شاری سلیمانی دروست کرا
کوشتاری ئیمە بوو بەشەری دوو برا
سالیک بەتوورەکانە بەمال و منالەو
ئەژبایین بەریزە، ریزکەری کەوش بووین لە مالەو

دیوارپرێک بەدزیبەوه گەسکی لە مالا ئەداین
 شەو خەنجەرێک بەدزیبەوه، باوکی لە چال ئەناین
 سەرمایهی تاجاریکی پیشوو، معاشیکی ئیستە بوو
 ترسیکی وای بوو کێ خەوی ئیستای لەچاو ئەچوو؟
 ئەمن و ئاسایش و نیعمەت و سەیرانی ئیستە که
 توخوا بەناشوگری مەبیرە و سێلەبی مەکه
 باوەکوو ئەوانە ی ژوووو، نەخنکێن بەدارەوه (۱)
 با دانەهێنرێن بەتەری بەپۆپەیی مـشارەوه
 قەییوان و قوترە و کونەماسی لەدەست نەدەین
 دوایی بەجرت و فرتەوه هانا بۆکێ ئەبەین!؟

(۱) مەبەست لە شۆرشیگێرانی شۆرشی شیخ عەبدولقادری شەمزینی و شیخ سەعیدی پیرانە که لە سێدارە دران.

ئێمە که کوردین

۱۹۲۶

ئێمە که کوردین، لەلامان وایە
 زوبانی کوردی، زۆر بێ هاوتایە
 لاوکی کوردی، دەنگی زەبوورە
 (جنة المأوى) لە شـارەزووورە
 صلاح الدین و کەریم خانی زەند
 بابا شەرەف خان، شای کۆی دەماوەند
 قارەمان قادر (۱)، فیدایی فوئاد (۲)
 لەرێتی وەتەندا، بەجەننەت بوون شاد
 گەورە هیچ قەومێک وەک گەورە کوردان
 لەرێتی وەتەندا، نەبوون بەقـوربان
 فکری میللەتیان، ئیحیا کردەوه
 قەدری وەتەنیان ئەعلا کردەوه
 شادین ئەمی میللەت بۆ ئەم گەورانە
 فەخری تەئریخی، لایق بەوانە

ناویان ون مەکهن، بەخاس و بەعام
 تاکو دەس کەوی، رۆژی ئینتقام
 بێنە جوولەجوول، بارۆحیان شادین
 پیتی میللەتەکم، لە بەند ئازاد بێ
 کچانمان لەژێر، بەیداخی رەشدا
 چاو هەلنەهێن، بەخوێنی گەشدا
 بەخوێنی لاوان، وەتەن نەجووشی
 میللەت بۆ وەتەن، سیان نەپوشی
 هەزاری وەک من، هەتا نەکوژری
 بەقەڵەمی خوێن، شیوەن نەنوسری
 ئەم میللەتە کورد، پرگاری نابی
 بێ شک ئەم ئیشە، ئەبێ هەر وای

(۱) قادر: شیخ عەبدولقادری شەمزینی.

(۲) فوئاد: دکتور فوئاد بەکێ لە پێشەوایانی شۆرشی کورد بوو لە تورکیا لەتەک شیخ عەبدولقادر و
 هاوڕێکانیاندا شەهید بوون.

تاکە بەیت

۱۹۴۳

لەناو، ئەو ئاوە جوانەیی، تەرزێ، تەرزە
 دلی (بی) و (مانگ) و (شاعیر) هاتە لەرزە

دایکی وەتەن (۱)

بۆ شەشی ئەیلولی ۱۹۳۰

دایکی وەتەن راوەستتاوه
 فرمێسکی خوێنی لەچاوه
 پرچی بەشـانیانـیا بلاوه
 ئەلێ ئەولادم کـووژراوه

دلم بر او، جهه رگم سووت او
 هیتزم نه ماوه، پشتم شکاوه
 دوو که لئی که و ته روویی ئاسمان
 به چکه شیرانمان گشت شه هیدکران
 مندالنه کانمان به بی باوک مان
 کزه خه زانه، گه لاپیزانه نابرتته وه!
 ئه ی شه هیدانی، بهرگ خوینین
 خوتان بۆ ئیمه کرد به په رژین
 له خوتنتان دهسه ردار نابین
 له دللی میلله تدا دهژین
 شهشی ئه ییلووله، رۆله مه قستووله
 چاوه، پر ژانه، گه لاپیزانه، نابرتته وه

(۱) ئهم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه. د. بلاو نهکراوه ته وه. کاتی خۆی کراوه به سروود بۆ شهشی ئه ییلوول.

سه رگوروشته

۱۹۴۳

عیراق که شوینی (به نو عه باس) بوو
 باخی ئیره می، لاله عه باس بوو
 وهک جورجی زیدان، نووسیویه بۆمان
 تا به سره بووبوو، به باخ و بیستان
 دنیا له سه ره هیچ باری نه ماوه
 به غدایش له و حاله که وتبووه دواوه
 وهک مه لای مه زیوور ئه لئی ئهم مانگه
 ده وره ی پرته وی که چواره دانگه
 ئه بیرن ئه یکه ن به ئه ستیهره ی ورد
 ئهم چه رخی چه په یش، وای له به غدا کرد
 ئهم دیجله ی که و، پیا ئه کا گوزهر
 هۆلاکو بهری به ستبوو به سه ر

له ده وره ی تورکیدا ولایه تی بوو
 له مانگه رتوه والی بۆ ده رچوو
 تا خوا هه لیکه باشی بۆ ره خساند
 له که شمه که شی ده ست بیگانه ی ساند
 رۆله ی ناوداری، وه ته نی عیراق
 پشتیان دایه یهک که و تنه ئیتفاق
 ئنجا له نه وه ی، هاشمی ئه کبه ر
 مه لیک فه یسه ل هات، کردیان به سه روه ر
 هه رچه ند خوا کردی و چه رخی دنیا بوو
 دامه زرتنه ری، به ریتانیا بوو
 هیشتا کو ته و او دانه مه زرابوو
 له هه ر چوار لاه ئاشووب په یدا بوو
 هیتله ر له ده ر و میتله ر له ناودا
 بارگیری به دی فیستنه یان تاو دا
 تا پیتیان کرا درتغیان نه کرد
 ئینگلیز که و ته فریا ده ستوورد
 ئیستا به حوکه می ئایه تی قورئان
 که باوه ر ئه کا پیای موسو لمان
 که سی پاش مردن، زیندوو بیتته وه
 دیاره که ئیتر نامریتته وه
 به غدایش پاش مردن، زیندوو بۆته وه
 ئیتر مردنی له بیهرچۆته وه
 لهم (بعث بعد الموت) ه ئه مینین
 هه تا دنیا بیت ئیمه ئه مینین
 وا به په یمانی (ئه تلاتتیک) عیراق
 له گه ل دوو ده ولته ت، که و ته ئیتفاق
 له (ساحه ی صلح) دا ئیمه یش جی ئه گرین
 هه قی سه ره سه تی، به هه ق وه ر ئه گرین
 ره نگه که هه ندی له گرو ی به دکار
 به هۆی به دخوویی وهک دوو پشک و مار

بَلَّيْنِ ئِيعَلَانِي شَهْرِي بۆ شَهْرِي چوونَه
 ئهوي گويي باتي، دلي زه بوونه
 ئه دوو دهوله ته ي كه ياري ئيمه ن
 بۆ هه موو ده ردئ، خه مخواري ئيمه ن
 چ پيويستتيكيان به ئيمه هه يه
 دهوله تي عادل دياره بي وه يه
 ئه بي بزاني كه (گا) گؤراوه
 نووزه ي براوه، هه ر كلكي ماوه
 باوه جود ئيمه كه ناومان كورده (۱)
 له شانامه دا، ناويانگمان كورده
 توخوا نهنگ نيه له شه ر بترسين
 له م رهنگ هه را و گيڤه پرسين
 من وام ئه وي كورد له پيشه وه بي
 وه ك فه رهاد بازووي به تيشه وه بي

(۱) ئه م شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

سَيِّ بهيت

۱۹۴۸

«هه ر كاري له لاي بهنده گرانه
 ئه وه له لاي خوا گه لي ئاسانه
 به لام به و شه رته ي بروات به خوابي
 ئيشيكي و ايش بي، غه درت لي كرابي
 ناله ت ئه بيتته، سه ره بزوتي
 وه ك تاگر و پووشوو، زؤردار ئه سووتي»

بۆ مسته فا صائب (۱)

مستو (۲) وادياره توش جل خوار ئه كه ي (۳)
 ئه ستوت ئه خورئ و مه يلي بار ئه كه ي
 نامه ئه نووسيت به زباني توركي
 له ميللييه تدا ماييل به شركي
 ئيمه كه كوردين له لمان وايه
 كوردي زبانيكه زؤر بي هاوتايه
 ناوي پيغه مبه ر، حه مه ي ره سو له
 نويزمان به كوردي لاي خوا قبوله
 ئه گه ر ته لقينم، به كوردي نه درئ
 گويي لي ناگرم، باكفنم بدري
 گه ر مه رنه موكه ي (۴) عاره ب ليم پرسئ
 واي تي ئه خورم، كه ئه و بترسي
 ئه مه دينمه و دينيكي به هه ق
 له سه ر به يتي خوم ئه گه ر بكرتم شه ق
 نووسيوته گوايا، وه زيفه م ماوه
 هه ر چيمان كردوو هه ر ناته واوه
 چيم كردوو ئيستا جاري له كوئمه
 ميلله ت له مه وودوا ئوميدي پيمه
 سه يركه به هارم لي بي ئينشا الله
 له كوردستاندا، بيكه م به هه لالا
 شيمال و جنوب، تيكل كه م به قين
 بله رزينمه وه، گاكه ي ژير زه مين
 به يداخي كوردي، بله رينمه وه
 ئيرسي ريوه كان بگه رينمه وه
 صلاح الدين و كه ريم خاني زه ند
 بابا شه ره ف خان شاي كوئ ده ماوه ند
 بينه جموجول، رؤحيان شاد بي
 پتي ميلله ته كه م، له به ند ئازاد بي

لەسەر ھەر کێوی، شیری تیخوپی
 ناوجەرگی ھەموو، دوشمنان بیری
 ئەوجا سەر بەستی، بەئیمە ئەدری
 خیر ئەوان بیدەن، کەلک ناگری
 نامەوی بیدەن، ئاھ بی (۵)، بیستیم
 فکرم ئەمە یە، ھەتا ئەمەینم
 ھەزاری وەک من، ھەتا ئەکوژی
 بەقەلەم، بەخوین، مەرسیە ئەنوسری
 بەو خوینە خوینی، میللەت نەجوشتی
 میللەت بۆ وەتەن، سیا نەپۆشتی (۶)
 کچانمان لەژیر، بەیداخی رەشا
 چاوە ئەنەھین، بەخوینی گەشا
 تا خاکە کەمان، بەخوین نەشۆری
 ئیمان بە سکە، روپیە نەگۆری
 تەشەبوساتی، من تەواو نابی
 مۆتەق، ئەم ئیشە ھەر ئەبی و ابی

(۳.۲.۱) مستەفا صائب: نووسەر و پۆژنامەنووسی گەورە و بەتوانا. ژمارەکانی پۆژنامە (ژیانەو) و (ژیان) ی
 سالانە بیست و سی، ھەر ھەڵە چاودانی دیوانە شیعرییە کوردییەکان و پیتشەکی بۆ نووسینیان گەواھی
 ئەمە دەدەن. نووسەری وردبێن و بەھرمەند (کەمال رەئوف محەممەد) تەواوی بەرھەمەکانی ئەم نووسەرە لەلایە
 و خەریکی ریکخست و لیکۆلینەو دیانە. ئەم شیعەرە پیرەمێردیش تەنھا لەو روووە دڵگیری و زویری
 بەرانەر مستەفا صائب تیا یە کە نامە ی بۆ پیرەمێرد بەتورکی لە سلیمانییەو بۆ ناردوو. لە زۆر نووسیندا
 پیرەمێرد ریز و خۆشەویستی خۆی بەرانەر مستەفا صائب دەریپووە. ھەر ھەڵە ئەم نووسەرە بەناوی (زەکی
 صائب) و چەند نازناویکەو نووسینی خۆی بلوو کردۆتەو (مستۆ) یا (مصطو) لە شپۆی کرمانجی سەرودا
 بەمستەفا دەلین مصطو. جل خوار: تورک خواھان، ئەوانە ی سەر بەتورک بوون.
 (۴) مەرنەموکە (من ریک) ی عەرەبییە وای لێ ھاتوو. گوا یە دوای ناستنی مردوو مەلانی کەت دەچنە سەری و
 لیتی دەپرسن (من ریک) ئەگەر مردوو کە ئیسلامی تەواوی دەتوانی وەلام بەتاتوو.
 (۵) ئاھ بی: عەھدیی، پەیمان بی.
 (۶) سیا نەپۆشتی، بەرگی رەش نەپۆشتی.

بەندی قەنار (۱)

۱۹۴۶

ساقی بەعەشقی بەرز ی خاکە کەم
 بەیادی قەومی دڵ خەمناکە کەم
 بۆم تیکە جامین، با دڵ خامۆش بی
 کەلکەلە و سەودای سەر فەرماۆش بی
 توخوا سا (رەشۆل) (۲) تۆش قەتارە کەت
 سەدای سوب سەحەر پای کۆسارە کەت
 بەلکو بیئە جوۆش، نەوجە وانانمان
 تیکۆشن بەعیلم بۆ خان و مانمان

(۱) ئەم بەیتە لە لایە ۸۲ ی م. ھ دا بەھەلە نووسراو. راستمان کردوو.
 (۲) رەشۆل: دەنگخۆشکی کوردە، کە ماو یەکی زۆر بەبولبولی کوردستان بەناوبانگ بوو، مۆڤیکی قسەخۆش و
 لە خۆبوردوو و بەوفا یە، گۆی نادانە مائی دنیا، ھەر زرمە ی دئی، لای من تەنھا ھەر عەبیی ئەو یە کە
 ژمارە یەکی کەمی لە ھەلبەستەکانی کوردی لەبەرەو ئەبوا یە زۆر یە ھەلبەستە بەناوبانگەکانی لەبەر بکرا یە،
 ھەر ھەڵە ژمارە یەکی زۆر کەمیشی لە گۆرانییەکانی تۆمار کردوو کە ئەمەش راست نییە. رەشۆل کە ئەو
 گۆرانییە ی ئەوت (رەشۆل) کە ی ئەکرد بەکوردە و بەم جۆرە ئەبوت: توخوا سا کوردە تۆش قەتارە کەت.

بۆ بیست سالە ی ژین

لە (۱۹۲۶) ھو و بۆ (۱۹۴۶)

بەستە ی ھە ی ژین

ھە ی ژین، ھە ی ژین، گۆلی باخی ژین
 ھیمە تی پیرت، بۆ بوو بە پەرژین
 بەختت وەک تەختی سولەیمان بەرزە
 شیعرت وەک عەرشی بەلقیس سەد تەرزە
 بینای نەزانیت، ھینایە لەرزە
 خۆشەویستی تۆ لەلامان فەرزە
 ھە ی ژین، ھە ی ژین

ئەمىرۆكە سالى، بىستە، تەواو
 زەماوندىكى، وات بۆكراو
 لە كورددا جەزنى وا رووى نەداو
 گشت رۆلەت هاتون لەم لاو لەولاو
 ھەي ژىن، ھەي ژىن
 نەورۆزت ھانى، بەچلەي زىستان
 بەبانگى بەيان كورد لە خەو ھەستان
 ئاوازەي بەرزىت، كەوتە كوردستان
 ياخوا گەرم بى، ھەروا مەجلىستان
 ھەي ژىن، ھەي ژىن

پىرەمىرد پىش ئەوئى ئاھەنگى بىست سالى دەروونى رۆژنامەكەي بگىرپىت، وەك ئاگادارى
 و بانگەيشتىكى ھەموو لا، لە ژمارە (۸۱۷)ى (۱۷)ى كانوونى دووھى (۱۹۴۶ى ژىن) دا
 ئەم چوار بەيتە بلاو دەكاتەو.

ژىن كە پەيامى، ژىنى كوردانە
 فرىشتەي مژدەي، ساپەي يەزدانە
 ئەم بىست و شەشەي كانوونى دوايى
 سالى بىستەمىيە، كەوتووينە شايى
 فەرموون با ئىوئەش، بەشتانى تىبايى
 ياخوا زۆر رۆزى، وەھاي لە دوايى
 سەعات لە چواري دەمەو ئىوارە
 شوين شايى قەسرى (فائق ھوشيار) (۱)

(۱) مەبەست فائق ھوشيارى كچەزاي پىرەمىردە. واتە كورپى رەحمەخانى كچى پىرەمىردە. پارتىزەرىكى وريا و
 خاوەن تاقىكردنەوئى زۆرە.

كزەي دەروون (۱)

دواوانەكەي (۲) شوين مالى گەورە
 سەرەو خوار ئەرۆي، بەپىچ و دەورە
 روون و رووناكى، وئىنەي بلوورى
 ئاوى زىندەگى، گشت شارەزوورى

وام لە كەنارت بەدلەي پىرخەم
 رۆزى رووناكىم، لى بوو بەتەم
 ئەگرىم و ئەلپىم، تۆ وەك ئاوينەي
 بۆ شوين دەستكردى، كردگار وئىنەي
 بۆچى نانوتىنى، وئىنەي فۆتۆگراف (۳)
 وئىنەي شىرىنى، نازدارانى جاف
 نمونەي دەستى، پەرەردگار بوون
 بەدەورى تۆدا، گوللى بەھار بوون
 بەشەدەي لار و، كراسى كەتان
 وەك مانگ كەتانى (۴) جەرگيان ئەسووتان
 وئىنەي مانگەشەو، بەشەوي دەيجوور (۵)
 بورجى رەشماليان پى ئەكرد لە نوور
 شەوي مانگە شەو، ئاوايى خەوتن
 لە دوايى سەرەوتن، كاتى تىكەوتن
 ئەو لەش و لارە، بەشلىپەي مەلە
 دللى دلداريان، ئەخستە پەلە
 ئاي بۆ (پەرى خان) نازدارى جافان (۶)
 ئاھوزەرباھووى سوورمە كلافان (۷)
 مالى بەگزادە و زىرەي سەماوەر
 رووى رووبارەكەي تۆي ئەگرتەبەر (۸)
 دەنگى نەكيسا و بەزمى خوسرەويى
 لاي مەحمود پاشا ئەكەوتە نەوي
 ئاوازەي باز و سەقەر و بالەبان
 حىلەي مابىن و ئەسپى كەحىلان (۹)
 ئەمانە گشتى، خوا دابووى بەجاف
 حوكمدارى بوون، بى لاف و گەزاف
 لەم دوايىيەدا، خۆ (ناھىدەخان) (۱۰)
 شا خانمى بوو بەلاو ديوەخان
 شوينى دوو پاشاي (۱۱) پىر كىرديوئە
 گرەوي لەرووى (۱۲) چەرخ برديوئە

توخوا ئاوهكەى بۆن گوللاوهكە
 بۆ سەرچاوهكە. كەمى لاوهكە
 پروانم ئاخۆ جامى فۆتۆگراف؟!
 نیشانم نادا؟ شىئوى ئىلى جاف؟
 نە، ئەو دەبدەبە و سەر ئەو سەرئاوه
 ئىستە ئەفسانە و نەخشی سەرئاوه
 ئەو درك و دالە و ئەو قەل و دالە
 جىگىرن لە شوپن ئەو گەورە ماله (۱۳)
 نازداران وینەى ماسى سەرئاوان
 بەبۆمباى دەوران كەوتنە سەرئاوان (۱۴)
 لە تاوهى جەورى چەرخى چەپگەردا
 ئەوان ئەسـووتین منیش لە هەردا
 وىل و ئاوارەى ئىلى مـرادىم
 هەر روو لە پۆرۆى رووى نامرادىم (۱۵)
 بۆ بازى موراد هەر (قەيسەر قوو) مە (۱۶)
 بەختم شوومە و باز كەوتە وەيشوومە
 من بۆ ئىل ئەگرىم مات و دل خەستە
 رستى خىئوتى بەگزا دە رىستە (۱۷)
 لە شوپن سەرمەلا و (الله اكبر)
 (كارى) (۱۸) كار ئەكاو (سترت بەجۆكەر) (۱۹)
 ئىستاكە پتى كۆچ گوشادە و ئاسان
 كوا سەرئىل كۆچى لى خورى بۆ كوستان

(۱) ئەم شىعەرە لە لاپەرە ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶ى دیوانى م. ه دا بەجۆرتىك شىئاووە كە هەتا ئەم دەقەى ئىمە، كە پىرەمىرد خۆى لە (ژین) دا بلاوى كردۆتەو نەبىنى نازانى رادەى هەلە و دەستكارىبەكەى چەندە. لەم شىعەرە و لە شىعەرى (یادى نازدارانى جاف) دا، تەنھا هەلەى زەق و دىترى نەنووسراو نیشان دەدەین. چونكە ئەگەر هەموو هەلە ورد و درشتەكان لە پەراوێزدا راست بكەینەو هەوا پەراوێز دەبیتە دوو ئەوەندەى شىعەرەكە.

(۲) بۆ خۆش وتن و خوتندنەو نوترى، دووئاوان، دەگوترى، دواوان.

(۳) راستىبەكەى (بۆچى نانوتى) یە، نەك بۆچ پىم نانوتى.

(۴) كەتان: جۆرە گولتیکى زۆر جوانە كە لەبەهارانا لەدەشت ئەروى. ئەلین كە تىشكى مانگەشەو ئەدا لەو گولە ئىتر گەلاكانى هەلەكەوئى. پىرەمىرد دلئى خۆى شوبهاندوو بەو گولە كە بەدیمەنى مانگ روخان لەت و پەت

ئەبى م. ه

(۵) م. ه نووسىبۆه وەك مانگ بەشەدەى تاریكى دەيجوور، كە نازانم ئەو مانای چىبە. راستىبەكەى وەها بە، وینەى مانگەشەو، بەشەوى دەيجوور.

(۶) پەرى خان: كچى مەحمود پاشای جاف بوو.

(۷) ئەم نىوہ دىترە لای م. ه بەم جۆرەبە: ئاھوى زەرباھوى عەنەبەر كلافان.

(۸) رووى ئەو رووبارەى وا ئەگر تەبەر. لای م. ه بەو جۆرە نووسراو. بەلام ئەوہى ئىمە راستە چونكە پىرەمىرد قسە لەگەل رووبارەكەدا ئەكا و ئەلین (تۆ).

(۹) لای م. ه نووسراو:

ئاوازی سەقەر و باز و بالەبان

حیلەى مایىنى جنسى كەحیلان

(۱۰) ناھىدە خان ژنى عەلى بەگى مەحمود پاشای جاف و دایكى حەسەن بەگى جافە.

(۱۱) دوو پاشا واتە مەحمود پاشا و وەسمان پاشای جاف.

(۱۲) م. ه نووسىبۆه: گرەوى لە پۆحى چەرخ بردبۆه. ئەم نىوہ بەیتە بەم جۆرە نە مانا دەدات بەدەستەو و نە كىشەكەشى لەگەل كىشى شىعەرەكەدا رىك دەكەوئت.

(۱۳-۱۴) ئەو دوو بەیتە لای م. ه بەم شىئوبە نووسراو،

«ئەم درك و دالە و ئەم قەل و دالە

ماونەوہ لە شوپن ئەو گەورە ماله

نازداران بوونە ماسى دواوان

بەبۆمباى راوكەر كەوتنە سەر ئاوان»

(۱۵) لای م. ه بەهەلە نووسراو نزیك لە مەرگم دووریش لە شادىم.

(۱۶) قەيسەر قوو: بانگىكە بۆ بانگکردنى باز لە راودا.

(۱۷) ئەو پارەبەكە كە لە كاتى یارى قوماردا قومارچى لەبەردەم خۆى دادەنى.

(۱۸-۱۹) دوو واتان لە پۆكەردا بەكاردین.

یادى نازدارانى جاف

پۆرە جوانەكەى دەورى زەردىيان

های بۆ كناچەت دەمى بەیانىيان

كاتى سفیدەى سەحەر دەرکەوئى

پیشخانەى شەفەق لە كىتو سەرکەوئى

دەمى بىدارى كە دەستى مریەم

قوناعى عیسا، ئەشوا لەسەر چەم

ئاوی زبندەگی، دیتە زەمزەمە
 ئەبێ بەزەمزەم، ئاوی ئەو چەمە
 زەلم و تانجەرۆ، دەست لە ملان بن
 سەرپۆیە گولان، جیبی بولبولان بن
 دەنگی کناچەت بەرز و سەر نازاد
 دەنگ بداتەوہ بێ ترسی صیاد
 لە کەناری زەلم، ئەو سەوزە گیایە
 تۆوی کەنیشکی جافی تێدایە
 تۆ بە کناچە و لەنجەو لارەوہ
 من بەدوو دیدە (۱) فرمیسک بارەوہ
 بەرامبەر بەیەک زارزار بنالین
 ھەردوو کمان وەک یەک پۆ خیل (۲) عەودالین
 شپۆی ئەو سەنگە جەودانە سەد تەرز
 لە سینە مندا، شییوہن بکا بەرز
 گویم لە دەنگت بێ، بەیادی جاران
 کوا مائە گەرە و پۆلی نازداران
 منیش بەفەردی (مەولەوی) یەوہ
 بەھۆری جافی، ناو دەر بەندییەوہ (۳)
 بەشیننی تیپی نازدارانی جاف
 دووکەلی ناھم، شین (۴) کا سەمای ساف
 وەک چپەرە خەبالت روخسارەکی خۆی
 لە پەردە دڵی پەر ئاخ و پەر ئۆی
 شوعلە پرووی نواند شای سۆسەنا خالان (۵)
 کەم کەم لە گۆشە بۆرجی رەشمالان
 لە تۆی تاریکی (شەدە) ی بێ گەردا
 لە تافەت ئاوی، زبندەگی دەردا (۶)
 ئیستا لەو شوینە (۷) ئەو عیشوہ و نازە
 بایە قوش لە گەل تۆدا ھامرازە
 ئیلی جاف رینگە کۆتستانیان نییە
 نازانم مەیلی فەلەک (۸) بە چییە؟!

ئوم ییادم وایە ھەر بەم زوانە
 ئیلات بچنەوہ بۆ ئەو کۆتستانە (۹)
 وەلی دیوانە ویستی لە یەزدان
 رینگە شەم نەبێ بچێ بۆ کۆتستان (۱۰)

(۱) لای م. ھ نووسراوہ «من بەچاویکی فرمیسک بارەوہ».

(۲) ھەرۆھا نووسیویە: بۆ یار عەودالین و ابزانم ئەوہی ئیمە راستتر بێت.

(۳) ھەرۆھا نووسیویە: بەھۆری گولبانگ پەھلەویەوہ. ھۆری گولبانگ بەعنی ھۆری بەرز. ھەرۆھا گولبانگ بەخویندنی بولبولیش ئەلین کە گوا یا بانگ ئەکاتە گۆل.

(۴) لای م. ھ نووسراوہ پر کا سەمای ساف

(۵) ھەرۆھا نووسراوہ:

پرشە پرووی دەرکەوت شای سۆسەن خالان
 کەم کەم لە گۆشە، لای سیا مالان

(۶) لای م. ھ نووسراوہ:

لە تۆی تاریکی شەدە ی بێ گەردا
 وەک ئاوی حەیات، شەپۆلی ئەدا

پیرەمێرد ئەم شیعەرە مەولەوی گۆرپوہ تە سەر شپۆی سلیمانی و لەو شیعەرە خۆیدا تەنھا سێ دێری لە حەوت دێری دەقی شیعەرەکی مەولەوی بەکارھێناوہ. لە کەشکۆلی نەجمەددین مەلا کە بۆ حەمە سالح بەگی قزلجی نووسیوہ لە لاپەرە ۶۱ دا گۆرپنەکی پیرەمێردی نووسیوہ، ھەرۆھا دەقی شیعەرەکی مەولەوی لە لاپەرە ۲۰۲، ۲۰۳ دیوانی مەولەوی مەلا عەبدولکەریمی مودەریس دا بلاو کراوہ تەوہ. لێرەدا دەقی شیعەرە ھورامییەکە و گۆرپنەکی پیرەمێرد دەنووسین.

«چون چپەرە خەبالت روخسارەکی ویش
 نەتۆی پەردە دڵ مەعدوومی دڵ ریش
 ئمانا جەمین شای سۆسەن خالان
 کەم کەم جەگۆشە لای سیامالان
 زەمین منەت بار پامنیاو مەویەرد
 جارجار وەرپرووی ناز باوہشین مەکەرد
 باوہشین مەکەرد ئەو صەفحە ی بێ گەرد
 نازکیش جەباد ئیحتیاط مەکەرد
 نەتۆی تاریکی تایی شەدە ی بێ گەرد
 لەطافەت چون ئاو حەیات مەوج مەوہرد
 غەریب بیم چەنیم کەرەم ئمانا
 وەسەوقات پەریم خەدەنگی شانان

نەرسەد چون یاران گیان تەسلیم کەردم
خاس بی پەوی یادگار خەدەنگن بەردم»
گۆرینەکەوی پیرەمێرد

«وێک چێهرەوی خەبەل ڕوخسارەکەوی خۆی
لە پەردەوی دڵەوی پەر لە ئاخ و ئۆی
پرشەوی ڕووی دەرکەوت شای سۆسەن خالان
کەم کەم لە کووچەوی لای سیامالان
زەمبەن منەت بار کە پیتی پیا دەنا
باوەشـیـنـەـکـەـوی بۆ دادەهینا
شیرینی لە توتی تاری شەدەدا
وێک ئاوی حەیات شەپۆلی ئەدا
سەر کۆلمی ئالی لە توتی سەرپۆشا
بەشنۆی پارێزی خەبەل نەروشا
چونکی غەریب بووم لاواندمیەوه
تیریکی لی دام تواندمیەوه
هەرچەند بەو تیرە گیانم تەسلیم کرد
بەیادی دیاری ئەو تیرەم هەلگرت

(۷) لای م. ه نووسراوه «ئێستا لە شوێنی ئەو عیشووه و نازە»

(۸) هەرودەها نووسیویە «نازانم فەلەک مەیلی بەچییه؟!»

(۹) مامۆستا م. ه لە پەراوێزی ئەم دێرەدا نووسیویە: جاران ئێلاتی کۆچەری بەئارەزووی خۆی گەرمیان و کۆیستانانی ئەکرد و هیچ سنووریکیان بۆ نەبوو. لە زستاناندا ئەچوونە ئەم دەشتی گەرمیانه هەتاکو سەرما و تۆفی زستان بەسەر ئەچوو. ئەوسا لە بەهار بەدواوه ڕووه کۆیستانەکان سەرئەکەوتن و ئەو مەر و ئازالانەوی کە هەیانوو لە مێرگ و مێرغوزاری کۆیستانەکاندا ئەیان لەوەراند. بەلام لەم دواییهەدا کە سنووری ئێران و عێراق تێکچوووە ئیتر لە ئێران پووشانەیان لەو ئێلاتە سەندوووه و تەنگیان پەن هەلچنیون و ڕێگەوی کۆیستانیان لی گرتوون.

(۱۰) ئەو نبیوه دێرە لای م. ه وەها نووسراوه: «کە ڕێی شەم نەبێ بچیت بۆ کۆیستان».

تاکە بەیت

۱۹۴۹

چەندێک، چەند خۆش بوو، کە دڵمان خۆش بوو
غەمی جیهانمان، لا، فەرامۆش بوو

ئەوسایە دوغای ئەو گێرا بوو بوو
ئێستا بازاری وەلی بەسەرچوو
جێنشینی ئەو، منم ئەمەوی
ئێل بۆ هەوارگەوی کۆیستان سەرکەوی
بەلام کوا شکۆی ساي ماله گەوره (۱)
کوا ئەو زەمزه مە و شادی ئەو دەوره
ئێستا قەل و دال لەسەر درک و دال
لەو شوێن هەوارە ئەپرسن ئەحوال
منیش بەوینەوی ئەوان داخ لە دال
یادی نازداران ئەبەمە ژیر گل
ئەگریم و ئەلیم، بەدیدەوی نمناک
دادی نیشتمان ئەبەمە ژیر خاک

(۱) لەلاپەرە (۱۳۰) ی دیوانی پیرەمێردی م. ه دا شیعەرەکە لەنبیوه دێری (ئێل بۆ هەوارگەوی کۆیستان سەرکەوی)

دا تەواو دەبێت، بەلام ئەو شیعەرە هەشت نبیوه دێری، واتە چوار بەیتی مابوو. لای خۆینەریش وەها یە کە تەواو بووه. ئێمە تەواوی شیعەرەکەمان لەم دیوانەوی خۆماندا نووسیویەوه.

تافگەوی زەلم (۱)

ئاوه جوانەکەوی سەرچاوهکەوی زەلم
بۆچ بەهار لیالی و پایزان بە تەم؟!
ئەلیی سەرچاوهوی بەختی کوردانی
لەسەردا سارد و سەر لە ئاسمانی
زۆری پێ ناچێ، ئەکەوهویە زەوی
وێک فرمیسکی چا و بلاو و نهوی
وێل و عەودالی ڕێی چغورد و هەرد
بە قەلبەزەوه سەر ئەدەوی لە بەرد (۲)
یەکدگیڕ ئەبی لەگەل تانجەرۆ
بەعەشقی سیروان وێل و ڕەنجەرۆ
لە دواداندا کە یەک ئەکەوهوی
وێک دوو مەصرەعی فەردی مەولەوی:

بۇ كۆچى شېخ نوورى شېروانى

«ئەھلى عىرفان، وان لەشېن و ماتەما

نوورى شېروانمان لەسەر لاجوو، نەما

۲۶۶ ۶۵۸ ۳۰۰ ۴۶ ۹۶ = ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷

تافگەى زەلم

تافگەى زالم زەلم، تافگەى زالم زەلم
گرېبەى چاوى چەرخ، پر لە نالە و تەم
زادەى جەرگى كىتو، مەوجودى عەدەم
دېوانە ئاسا، شەيداي پروو لە چەم
سەر لەبەرد ئەدەى، تۆش بەسەوداي شەم^(۱)
سەرەوت نېيە، لە نالە يەكەدم!
لەو كىتو بەرزە، ئەكەويە خواری
پىزە ——— رواربەت لەدەم ئەبارى
دیارە عاشقى و نالە كاری
سەحرا نەوردى، پەى جۆبى يارى
پەروانە بەسۆز، خۆى ئەسووتىنى
ئاوى ساردى تۆ جىهان ئەژىنى
ئەم سەر لە بەرد و ئەم هەلپژانەت
(ياھو يا من هو)ى قودسى تەرانەت^(۲)
بۆ زىندەگانى، شارەزورمانە
ئاخ مىللەتەكەت قەدر نەزانە
باخ و بېستانت لەبەرا ناكەن
تا بەو ساپەو و لات ئاواكەن
ئەگەر گشت كىلگەى داچىنرى (دەلېن)^(۳)
فیرعەونى^(۴) خاكى مېصرى پى ئەلېن
ئەگەر شارەزور بېت و ئاوا بى
رۆزى شەطى^(۵) مېصر ئەبى ئاوابى

«سىروانى ئەو چەم، تانجەرۆى ئەم چەم^(۳)
بدەن وەهەمدا، ئەم چەم تا ئەو چەم
سەر بنىرەو بەرپىگە و خاك
بگرى لە رەوزەى سەلمانى پاك^(۴)
بلى بەقورىان، تۆ ناوت پاكە
بمانخەرە پى يەكەتى و چاكە
تۆ خۆت ئەيزانى ئەو خاكە دېمە
چەند پارا ئەبى بەئاوى ئىمە
كەوابى گول و نىرگس پىكەو
با شىاد بن بەدلى رىكوبىكەو

.....

(۱) پىرەمىرد چەند شىعەرىكى بۆ «دوونوان و تافگەى زەلم» وتووه. ئىمە لەم دېوانەدا هەمويان بلاو دەكەينەو.
ئەو شىعەرانە ئەگەرچى بەگشتى ناوەرۆكى نىشتمانى هەبە و، تافگەى زەلم هەمىشە لای پىرەمىرد رەمزىكى
نەتەوېبى بووه، بەلام لە شىعەرى شىعەرەكان و دارشتن و تەنانەت گەلن بەيتىشى تىدا هەبە كە دەقا و دەق
بابەتى (مەولەوى) يە و كارىگەرى ئەو شىعەرەيان لەسەرە كە مەولەوى بۆ (تافگەى زەلم)ى وتووه. بروانە
(دېوانى رۆحى مەولەوى)، پىرەمىرد ۱۹۳۵ لاپەرە ۲۷۱ بەشى دووهم.

(۲) پىرەمىرد ئەو بەيتەى لەو شىعەرى مەولەوبىيەو وەرگرتووه كە دەلېت:

سەيركە توورى دا پەردەى نام و نەنگ
بىن پەروا سەرى خۆى ئەدا لە سەنگ

رۆحى مەولەوى لاپەرە ۲۷۳

جغورد: بېشەلان

(۳) پىرەمىرد خۆى لە شىعەرەكەيدا ناوى (مەولەوى) دېنېت و ئەم بەيتەى دەنوسىتەو. كە ئەمە دەقى
هەورامىيەكەبەتى. بەلام ناوى (سىروان) و (تانجەرۆ)ى پاش و پىش خستووه. لە دەقى هەورامىيەكەدا
تانجەرۆ لە پىش سىروان داپە.

تانجەرۆى ئەى چەم، سىروان ئەو چەم
جۆشاوى وەهەم، ئەى چەم تا ئەو چەم

دېوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ۱۳۱

(۴) لای م. ه نووسراوه «بگرى لەبارگەى سەلمان پاك» لە نوسخەى لای مندا نووسراوه «بگرى لە رەوزەى سەلمانى
پاك».

خورنەوهرزانی شای خان ئەحمەد خان(۶)
 بووبوو نمونە ی ئیبرەمی جییهان
 ئیستە ئەو شوپنە کەوا وێرانە
 بۆ چاوی هیوام بوو بە تانە

(۱) شەم: شەمسە، خۆشەویستی وەلی دێوانە.

(۲) واتە (یاھویا من ھوای پیرۆز دەبیتە گۆرانی ھەمیشەبیت. تەرانە: فارسییە واتە: گۆرانی.

(۳) دەلێن: جۆگە ئاویکی بەناویانگە لە شارەزوررا کہ برنج و کشتوکالیکی زۆری لەبەرا ئەکرێ. م. ھ.

(۴) پیرەمێرد نیازی ئەویە کہ ئاوی دەلێن بەقەد فیرەون دەسلانی ئەبوو م. ھ.

(۵) مەبەست پروویاری (نیل)ە.

(۶) خان ئەحمەد خان حوکمداریکی بەناویانگ بوو لە شارەزوررا تەئریخی راشد لە بارە ی (خان ئەحمەد خان) ھوہ بەم جۆرە ی خوارەوہ ی باس کردووہ: وەختیک کہ سولتان مورا دی چوارم چۆتە سەر بەغداد لە پیشدا لەشکرەکی لە شارەزوردا ھەلئەدا. حوکمداری ئەو سەردەمە ی شارەزور کہ خان ئەحمەد خان بوو پەلاماری ئەو لەشکرە ی سولتان مورا دی داوہ و رای فراندووہ و تالانی کردووہ. خان ئەحمەد خان ئە ئەنجامی ئەوہدا بارگەکی (سەدری ئەعزەم) ی دەست ئەکەوئ.

خان اکراذ یعنی خان احمد
 سال (بخت) (*) آمد از عدم بیرون
 سال (کچ بخت) (**) یافت حکم و جلوس
 در (غلط) (***) گشت والہ و مجنون
 باز صبح بیسافت اندر (غم)
 یافت حکمی زیشستد افزون
 سال (غمها) (****) هزیمتت دادند
 رفت بیرون ازین زمانہ ی دوون

(*) بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (۱۰۰۲) ی ھیجری کہ ئەمە میژووی ھاتنە دنیای (خان ئەحمەد خان)ە.

(**) کچ بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (۱۰۲۵) ی ھیجری کہ سالی چوونە سەر تەختی خان ئەحمەد خانە.

(***) غلط: ئەکاتە ۱۰۳۹ ی ھیجری کہ سالی لەسەر تەخت لا بردنی (خان)ە.

(****) غمها: ئەکاتە ۱۰۴۶ کہ سالی مردنی (خان)ە.

ھەر ھوہا دەر بارە ی خان ئەحمەد خان (زەنوری) کہ شاعیریکی کوردە بە شێوہ ی ھورامی باسی بەسەر ھات و حوکمداری خان ئەحمەد خان کردووہ. پیرەمێرد ئەو ھەلبەستە ی گۆرپوہ تە سەر شێوہ ی سلیمان و لە کاتی خۆیدا لە پۆژنامە کەیدا پلاوی کردووہ تەوہ م. ھ.

ئیمە لەم دیوانەدا لەبەشی ئەو شاعرانەدا کہ پیرەمێرد گۆرپوہ ئەم شیعەرە ی (جەمالە ددینی زەنوری) پلاو دەکەینەوہ.

بۆ شای بابا عەلی

۱۹۵.

«بابا عەلی، لە ناومانان کە ھەلکەوت
 بەم شایبە، زەوشتی شای سەرکەوت
 لە نەشاتی، شوپاتا، تەئریخ دەرکەوت
 سیادەت و پرەشادەتمان وا یەک کەوت»

کوردی پەوان (۱)

شوباتی ۱۹۳۲

بەیانێ بوو، لەخەو ھەستام، کە روانیم، بەفرە باربوو
 سلیمانی ئەلێی بەلقیسە، تارای زبوی پۆشیوہ
 دەمی بوو، چاوەرێی بەفرێکی وا بووم، مژدە بێ باری
 سەرم بەفرە، کەچی ھیشتا، شەرە تۆپەلمە بۆ یاری
 لەبیرمە (۲)، شێرە بەفرینەم ئەکرد، سواری ئەبووم بێ زین
 نسی بوو جینگەکی، ئەبەست، ئەما تاکو دەمی ھاوین
 بە بەرگی سپیەوہ، چەن شۆخە، شاخی گۆژە، بیبێنە
 لە رەنگی ئاسمان دولبەرترە، ئەو سپیە، ئەم شینە
 ئەلێن بەرگی فریشتە ی ئاسمانیش سپیە، وەک بەفرە
 فریشتە ی ئیمە پالایە، بەلام ناخ بۆج ئەخۆین تەفرە؟!
 ھەموو پیچەکلوی بەفریک، فریشتە ی خوای لەگەڵدا یە
 فریشتە کەوتە ناومان، بۆیە وا ئاشووب و ھەلایە
 ئەوا سامالی کرد، رۆژ کەوتە سەر شاخی گلەزەردە
 بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشکی ھەتاو، ئەلماسی خواکردە
 بەسەر گۆنای سپیدا، خشلی زێرینە، بریسکە ی دی
 پەری سەرکبوی قافیش، ھیندە پرچی زەردی خۆی لێ دی
 لەسەر سەربان، بەفر توێژالی بەست وینە ی چۆری شیرە
 قەتارە ی سەر لق و پۆپی درەختیش سپیە، دلگیرە
 چلوورە ی گۆیسەوانە، پلپلە ی زبوی کچە کوردە
 سەھۆل ئاوینە یە، ئەم پلپلە و ئاوینە یە وردە

که پیریتژن سهر و پۆیلە بە شینی چلە تیک ئالا
بەهار یەت، داری پیر ئەژیەتەو، دیتە قەد و بالا

(١) مامۆستا م. ه له پيشه‌كی ئەم شیعردا بەهەڵە نووسیویە: پیرەمێرد ئەم هەلبەستەى له رۆژتیکى مانگی نیساندا وتوو له سالى ١٩٣٢دا. (لاپەرە ١٣٥). لێرەدا ئەو هەلبەستەى راست دەکەینەو دەلێن. ئەم شیعەرە یەكەم جار پیرەمێرد خۆى له رۆژنامەكەیدا رۆژنامەى (ژيان)ى ژماره ٣١٢ى ٢٥ى شوباتى (١٩٣٢)دا بلاوى كردۆتەوه. نيشتر نازانم چۆن لای مامۆستا م. ه ئەم شیعەرە له مانگی شوباتى چلەى زستانى ولاتى سلیمانیدا چۆتە مانگی نیسانەوه. جگە له بەلگەى رۆژنامەكە له‌بەهاردا رووى نەداوه له سلیمانیدا بەفر وەها بارینى كه شێره بەفرینەى لى دروست بكرى. هەر وەها یەكەم جار حاجى توفیق بەگ نازناوى پیرەمێرد بۆ خۆى لەم شیعردا دادەنێت. و پيشتر نازناوى پیرەمێرد هېچ دەنگتیکى نەبوو. هەر وەها پیرەمێرد لەو ژمارەبەى یەكەم جار ئەم شیعردى تبادا بلاو كردۆتەوه، سەبارەت بەمەسەلەى (كوردی پەتى) نووسین، نووسیویە «بەلێن ئەدەم هەچ كەسى بەم شێوه رەوانە زيان زاده‌كائمان بهۆنیتەوه، نیوى مانگانەكەم وەرگرت. بەلام هەرەمە و تەك و بۆنەبى، بەخۆ هەلكيشانى ناليم، چەشەيه ؟!». ژيان ژماره ٣١٢ سالى ١٩٢٣ .

(٢) له‌هەندى نوسخەدا نووسراوه (منال بووم) له‌برى (له‌بیرمه).

ئای نائومییدی (١)

نیسانی ١٩٤٧

ئای نائومییدی، ئای نائومییدی
ئای رەنجەرۆبى و دل نائومییدی
بەدبەختى وەك من، توخوا سا كى دى؟ (٢)
دەردى مەجنونم، لى هاتۆتە دى
هەر له (نەجد)هوه، تا هەردەى دوجەيل
بۆ لەيل ئەگەر پام، دەروون لە غەم كەيل
هاتمە بىستون، لای قەسرى شيرين
بۆ فەرهاد گريام، بەدیدهى نمين (٣)
چومە زمناكو، راکوزارى ئيل (٤)
هېچ كەسم نەدى، نە شيرين، نە لەيل
له دەربه‌نديخان، هەتا كەليخان (٥)
ئەو ناوه يەكسەر شىواو و ويران
شىو و هەرد و بەرد، تا لووتكەى بەرزان

پر له وەيشوومە، بەگەلارێزان
نەكەرۆز گەپام، وادی بەوادى
شوینى هەوارگەى ئیللى مورادى (٦)
بەجەورى فەلەك، یەكسەر ویرانە
بایەقشوش تیايا، کردوو یە لانە (٧)
پرسیم بایەقشوش، دۆستى هاودەردم
له جیهان بێزار، یارى چۆنگەردم
بۆچى وا چۆلە، ئەم مەرز و بوومە
له كوئى پەیدا بوو، وەيشوومەى شوومە
جوابى دامەوه بەقولپەى گریان (٨)
منیش وا جەرگم، بووه بەبریان
ئەمسال بەهارمان كه بى باران بوو (٩)
گولالەى سوورمان جەرگى یاران بوو
له‌هەردوولاوه شایییە بەرپزە (١٠)
خەنەبەندانیاان خوینى ئازیزە

- (١) دەرباره‌ى ده‌قى ئەم شیعەرە و ساخکردنەوه‌ى پروانه کۆتایى شیعەرەكە.
- (٢) لای م. ه نووسراوه «ساتوخا كى دى»
- (٣) م. ه بەهەڵە نووسیویە «بەدله‌ى نمين». لێرەدا من سەرم سوپماوه كه بۆچى مامۆستا م. ه ئەوه‌نده ئاره‌زووى بووه دەستكارى شیعەرەكانى پیرەمێرد بكات. له‌كاتىكدا، بۆ نمونە، ئەم شیعەرە له ژماره (٨٦٨)ى ژینى ١٩٤٧ بلاو بۆتەوه و م. ه هەر له‌و سەرچاوه‌یه‌وه وەرى گرتوو كه من ده‌قه‌كەيم نووسیوه.
- (٤) بەهەڵە نووسیویە «راگۆزەرگای لەيل»
- (٥) لای م. ه نووسراوه «له‌دەربه‌نديخان هاتە كەليخان»
- (٦) خیلتیکى كۆچەرى جافه
- (٧) لانە: هیلانە
- (٨) لای م. ه نووسراوه «بەقولپى گریان»
- (٩) هەر وەها: ئەمسال بەهارمان كه بى بارانە
گولالەى سوورمان جەرگى یارانە
- (١٠) هەر وەها:

له‌هەر سى لاوه شایییە بەرپزە
خەنەبەندانان خوینى ئازیزە

پیره‌میترد ئەم شیعەری لە کارەساتی رووخانی کۆماری مەهاباد دا نووسیوه.

تێبینی: بیروههستی رهنجهرۆیی وهلی دێوانه کاری کردۆته زۆر شاعیر، یه‌کێک له‌وانه پیره‌میترد بووه، که له‌سه‌ر شێوهی شیعهره‌که‌ی (وه‌لی) رهنجهرۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی پیشان ده‌دات: بنه‌مای مه‌سه‌له‌ی پیره‌میترد و ئەم شیعهر ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ساڵی ١٩٣٩. له‌و ساڵه‌دا و له‌ ژماره ٥٧١ی رۆژنامه‌که‌یدا ده‌قی هه‌ورامی شیعهره‌که‌ی وه‌لی ده‌گۆرێته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلێمانی. ئێمه‌ لێره‌دا شیعهره‌که‌ی وه‌لی و گۆرینه‌که‌ی پیره‌میترد ده‌خه‌ینه‌ پێش چاو، هه‌تا سێ ده‌قی شیعری «ئای ناومێدی» بێنین. یه‌که‌میان شیعهره‌که‌ی وه‌لی، دووهم گۆرینه‌که‌ی پیره‌میترد، سییه‌میه‌ش ئەو شیعهر بوو که پێشتر نووسیمان و پیره‌میترد له‌سه‌ر شێوه‌ی وه‌لی و بۆ مه‌به‌ستێکی دوور له‌و، نووسیویه.

هه‌ی ناومێدی...

هه‌ی رهنجهرۆیی، هه‌ی ناومێدی
هه‌ی یاران چون من، به‌ده‌ختی کچی دی
په‌ی هه‌ل نه‌زانێ رووم که‌رد نه‌بێدی
چۆلان ته‌ی که‌ردم، جه‌به‌لان یه‌کسه‌ر
جه «طه‌به‌س» تون بېم، یاوام وه «طه‌به‌ر» (*)
هه‌رده‌ی نه‌جد قه‌یس، گشت دام وه‌پاوه
په‌روانه ده‌ستووور، سه‌ر وه‌سه‌و داوه
یاوام به‌و زامه‌ن، ماوا‌ی قیبه‌لم بی
مه‌کان و مه‌سکه‌ن، گۆزه‌گای (شه‌م) بی (**)
هه‌واران چۆل دیم، زامه‌ن وێرانه
بایه‌قوش به‌سته‌ن، جه‌و مه‌سکه‌ن لانه
نه‌ده‌نگ دیاره‌ن، نه‌ سه‌ه‌دای یاره‌ن
ده‌نگ وێرانه‌ی (وادى القهار)ه‌ن (***)
په‌رسام، بایه‌قوش هام ده‌رد ده‌ردم
ره‌فییق و هام‌راز، ناله‌ی نه‌به‌ردم
من په‌روانه‌ی وێل وه‌لگه‌ی دامانم
جانشین قه‌یس، شای که‌م فامانم
کۆشی کۆچ خێل، شای (شه‌م) جه‌مبیم
گوشادی خاتر خار خه‌مبیم
بایه‌قوش واتش، په‌روانه‌ی که‌م فام
ئیسه‌ ئامانی وه‌ی ماوا و مه‌قام
کۆچ خێرش که‌رد، لوا وه‌ له‌یلاخ
په‌ی من سه‌ره‌ت مه‌ند، په‌ی تو‌ ناخ و داخ
وه ئیقبال نه‌حس وێم دامامه‌وه
ناومێد جه‌شه‌م هه‌م ئامامه‌وه

یاران هامسه‌ران، ناومێدی وێم
هه‌ی عه‌بدال، به‌رگێل، دوور جه‌ زید وێم

(*) چۆلی ده‌شت و شاخم دایه به‌ر و له‌ توناو تونی «طه‌به‌س» گه‌یشتمه «طه‌به‌ر». طه‌به‌ر: شارێکه‌ له‌ ناوچه‌ی خۆراسان. طه‌به‌ر ناوچه‌ی گێلان و مازنده‌رانه له‌ ئێران. طه‌به‌ر یا طه‌به‌رستان ناوی ولاتی مازنده‌رانه.
(**) گه‌یشتمه هه‌وارگه و نشینگه و گۆزه‌رگای شه‌م.
(***) نه‌ده‌نگی یار و نه‌ده‌نگی که‌س، هه‌موو لایه‌ک وه‌ک وێرانه کپ و خامۆش بوو.
تێبینی: ده‌قی ئەم شیعهری وه‌لی له‌ دیوانی (وه‌لی دێوانه‌) ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه‌ ل ٧٩.٧٨.٧٧. هه‌روه‌ها په‌راوێزی شیعهره‌که‌ش.

ده‌قی گۆرینه‌که‌ی پیره‌میترد ساڵی ١٩٣٩

هه‌ی ناومێدی، هه‌ی ناومێدی
هه‌ی رهنجهرۆیی، هه‌ی ناومێدی
به‌ده‌ختی وه‌ک من، له‌ کوێ په‌یدا بوو
بۆ حال نه‌زانێ شیت و شه‌یدا بوو
سه‌حرا و ده‌شت و ده‌ر گه‌رام سه‌راسه‌ر
له‌ توناو تونی طوسیش چوومه سه‌ر
هه‌رده‌ی دوچه‌یلی مه‌جنون گشت گه‌رام
وینه‌ی په‌روانه‌ی، په‌هه‌ندی سه‌ه‌ودام
«لێره‌دا به‌یتێکی نه‌گۆرپوه»:

هه‌وار گشت خالی، چۆل و وێرانه
بایه‌قوشم دی، له‌سه‌ر هیتلانه
نه‌ده‌نگی دیار، نه‌سه‌دای یار بوو
(لیس في الديار) غه‌یره دیار بوو
وتم بایه‌قوش، هاوده‌ردی ده‌ردم
ره‌فییق و هاو‌راز، ناله‌ی نه‌وه‌ردم
من په‌روانه‌ی وێل، شه‌می شه‌وانم
جینشینی قه‌یس، شای که‌م فامانم
که‌ی کۆچی کردووه شای شه‌م جه‌بیم
شه‌وقی زبنده‌گی رووی سه‌ر زه‌مبیم
بایه‌قوش وتی: شیت نه‌گبه‌تم
بۆ دره‌نگ هاتی فریا نه‌که‌وتم
له‌یلا کۆچی کرد، رووی کرده له‌یلاخ
بۆتۆ سه‌سه‌ره‌ت و بۆ من ناخ و داخ
به‌چاره‌ی نه‌حسی خۆم گه‌رامه‌وه (***)
خۆم دا به‌ئه‌رزا بۆی تلامه‌وه

دهخيل هام سهران، چيم لئ قهوماوه
بهدهختی دنيا هه ر بۆ من ماوه

(****) پيره ميترد لهو دوو بهيتهدا له دهقه هه وراميبه كهی (ولهی) دووركه و تۆته وه نه گهر بهم جوړه بيگۆرپايه
رهنگه باشتير بوايه:

بۆ چاره ی نهحسی خۆم دامامهوه
نائومييد له شهه هم گه رامهوه
ياران هامسهران، هه ی نائومييد خۆم
هه ی عهبدال و وئيل دووری هه وار خۆم

ئای چيم بهسه رها ت(۱)

ئابی ۱۹۴۷

ئای چيم بهسه رها ت
خۆيشم نايزانم بۆ چ وام بهسه رها ت
له دوورپانای رپي هات و نه هات
رپي پيشانده رم، له ته كه ما نه هات
كه و قه سه ر رپگای، ته له سمی نه رزه نگ
گيرۆده ی سيحرم، بي سه داو بي دهنگ
ئه بينم كايان داناوه بۆ شير
گۆشتيش بۆ گوئدرپژ هيچيان نابن تير
منيش له داخی ناسازی زه مان
له جييدا كه وتووم، بي ده ست بي زبان
رهنگ زه رد و لاواز، بي يار، بي خه مخوار
عه يشم، لا تاله، وينه ی ژاری مار
به جه سه ته ی خه سه ته ی پر ده رد و كه ده ر
كۆنه ی چه ند ساله م، لي كر دۆته به ر
چاوم نابيني، مات و غه مگينم
ئه و چا تر، چاره ی جاسووس نابينم
كاشكا گوئچكه يشم، وا نه ی بي سه تايه
هه رده نگي ئه بي سه م، هه ر ناله ی تيايه

له لايي رۆژوو له لايي رۆژو
له لايي قومار، لايي تياترۆ
ئه م قوره ره شه ی وا تپي چه قيسوم
هپزي ته كان و جووله ی بريوم
هانام به تويه، خواي په روه ردگار
يا تا قه ت يا مه رگ، يا ديداری يار

(۱) ئه م شيعره له ديوانی پيره ميتردی م. ه دا بلاونه كراوه ته وه.

چوارين

۱۹۲۷

فرت و فيلت، كه وته روو، ده وران، له لام، ئاپرووت تكا
بۆيه، وا، به رزت كر دمه وه، بمخه يت و ئازارم بگا
تيت گه يشتم، بۆيه هپلانته له جيي به رز دابوومي
هه تا ته رزه و هه وره تريشقه و به فر و با، سه ختم بكا

ئای له ده ست پيريی(۱)

۱۹۴۷

ئای له ده ست پيريی، چه ند جه فا كيشم
رپگای مردنی، هپنايه پيشم
به كوچي دوايي، دلي ترساندم
وهك كوچي سه رساج هه لي قرچاندم
تافی جوانی له ده ست فراندم
تۆماری عه شقی يه كسه ر سووتاندم
گيژ و كه ساس و بي قه دري كردم
له لای نازداران، ئابرووی بردم

ئاي بۆ ئو كەيف و نەشئەى جوانىيە
 بلىند دەماخى و كامەرانىيە
 پۆلى نازداران، شۆخى جەبىن جام
 بۆ بەزم و سوحبەت ئەھاتنە لام
 گا دەسكە گۆلى، بەتەرتىب بەستە
 ئەدرايە دەستم، دەستە بەدەستە
 گا، كەمەندى زولف، ئەخرايە ملم
 گا، پرچ ئەپتچرا، لە پاو و پلم
 ئىستا وا پىرى، كەساسى كردم (۲)
 ھىجگار مووى سىپى، ئابرووى بردم
 پىرى لەپر ھات بەپىرىمەو (۳)
 بەندم بەزوىرى و ئەسىرىمەو
 زەوقى نەبىنم لەم بگرەو بەرە
 راستە گورگ پىر بوو، بوو مەسخەرە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى م. ھ دا چاپ نەكراوہ.

(۲، ۳) پىرەمىرد بەجۆرىك چۆتە رۆحى مەولەويىيەوہ كە زۆرجار، ئاگادار و زۆرجار بىن ئاگا، وىتە و تەعبىرى
 شىعرى مەولەوى بەكارھىناوہ، بۆ نمونە لەم شىعرەدا، تارمايى دوو بەيتى مەولەوى ديارە كە باسى پىرى
 خۆى دەكات:

- ۱- مووى سىپى (قەلغان) روورەشى پىرە
 كەوانى قەدەيش، بۆ تكاى تىرە
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۸»
- ۲- موترپ، بىم گەرى، ئامان دلگىرم
 وا پىرى لەپر، ھات بەرەو پىرم
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۹»

تافى جوانى (۱)

۱۹۴۳

جوانى جەلايە بۆ زىندەگانى
 ھاي لە جىربوھى تافى جەوانى
 كاتى شۆرەكچ ئەچىتە كانى
 گۆزەى مېشەرۆ وا لەسەر شانى

ملوانكە ئەخشى لەناو مەمكانى
 دل دېتە لەرزە بە ھەلتە كانى
 لە خرنگەى بازن لەگەل شلىپى ئاو
 كە ئەپەخشىنئى ئەشوا دەم و چاو
 تنۆكى ئاو و گىزنگى ھەتاو
 بۆ پىشانى زىو ئەبى بەزاخاو
 دەواى لوقمانە بۆ جەرگى سووتاو
 سەد لەعل و ئەلماس بى بەقورىانى
 شەوى مانگەشەو چرپەى ناو كۆلان
 لەپەنا ديوار لىو لەسەر لىونان
 بەو سەدايەوہ لە يەكتەر بران
 بەو خەيالەوہ خەوى شەو زران
 بە ئاھ و نالە تا دەمى بەيان
 ھىجرانى يار و دەنگى ھىجرانى
 لەسەر كارىزى شەرىف بەھاران
 سەيرانى (نەورۆز) تىپى نازداران
 ھەلپەركىيى بلوئر لەناو گولزاران
 ئاور و عىششەوى چاو بەخوماران
 پىر ئەخاتەوہ كەلكەلەى جاران
 ئەپھىنئىتە جۆش بۆ نىشتمانى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوہتەوہ. بەلام لەلاپەرە ۲۱۰ى ئەو ديوانەدا بەشىئەبەكى
 زۆر سەبىر و ناتەواو چوار بەيت (ھەشت نېو بەيت) لى بلاو كراوہتەوہ. ئەوا لىرەدا دەپنوسىنەوہ ھەتا خويئەر
 خۆى بەراوردى بكات.

ئاي بۆ سەرمەستى تافى جوانى
 جوانى شەوقىتە بۆ زىندەگانى
 چەند خۆشە نەشئەى عەشقى دىكانى
 كە كچە كوردىك ئەچىت بۆ كانى
 گۆزەى مېشەرۆ وا لەسەر شانى
 ئاو دائەتكىنئى بۆ سەر زولفانى
 مېخەك بەند ئەخشى لەناو مەمكانى
 ھەزار ئەلمۆدە بى بەقورىانى

ناو قه‌دی چله‌ی زستن بچرا

۱۹۴۱

ناو قه‌دی چله‌ی زستانمان بچرا
ئه‌مپرۆ پشکۆکه‌ی هه‌وامان گرا
هه‌وا به‌تینی ئه‌و ئه‌شقی شکا
په‌نجه‌ی له‌ گۆ چوو و پیکه‌وه لکا
به‌فیری سه‌رچاوه‌ی زه‌لم توایه‌وه
هه‌تاو که‌وته تین رۆژ گه‌رایه‌وه
له‌و به‌رمانه‌وه، له‌ نیرگسه‌جا
نیرگس به‌بۆنی خۆشی که‌وته جا
به‌و چاوه‌ جوانه‌ی وه‌ک دیده‌مه‌ستان
ئاگری خسته‌ ناو جه‌رگه‌ی زستان
شپوه‌ی شیرینی نیرگس له‌و رتییه
ئه‌فسوونی شپوه‌ی شیرینی پتییه
که‌ ئه‌لین نیرگس ئه‌لنی کئی؟ ئه‌و که‌س
گۆشه‌ی چاکی دل به‌رنه‌دا له‌ ده‌س
راسته‌وه بوونه به‌و چاو جوانه
به‌ دوو لا نه‌شه‌ی بو‌دل و گیانه

له‌گیان بیزارایی (۱)

۱۹۴۹

پیری ناخ پیری، داد له‌ده‌ست پیری
له‌گیان بیزاری و زویری و دلگییری
گریمان وتیان می‌ر و وه‌زیری
مایه‌ی سه‌سه‌ته نییه‌ ته‌دبیری
هی‌زی جوانی له‌ به‌ده‌ن بریم
کفنی مووی سپی به‌ به‌ده‌ن بریم
دل بوو به‌یاتاغ، ناله‌ و ئاهی سه‌رد
ده‌روون وه‌ک جانتای کۆکه‌ و پرمه‌ و ده‌رد

چاو چوه‌وانی، رۆینی، پرونی
له‌ش گرفتاری سستی و زه‌بوونی
کوا ئه‌و ده‌ماخه‌ی ئه‌مروانیه‌ جوانان
ئه‌که‌وته شوینم بو‌ په‌نای بانان
له‌گه‌ل نازداران که‌ ئه‌چومه‌ گه‌شت
کیو و شیو و ده‌شت لیم ئه‌بووه به‌هه‌شت
من رانه‌کشام له‌ ناو گولاندا
کچان له‌ سه‌ودای ده‌سته‌ملاندا
شه‌وی مانگه‌شه‌و چرپه‌ی ناو گولان
باخ به‌ره‌للا بوو تالان هه‌ی تالان
خۆ ورده‌پازی ته‌نیایی گوی ئاو
نه‌شه‌ی دل‌داری ئه‌هینایه‌ ناو
گا ده‌سکه‌ گولم ئه‌به‌ست بو‌م ئه‌برد
ئه‌و باوه‌شینی پروی خۆی پی ئه‌کرد
تایه‌ له‌و ده‌سکه‌ی ئه‌دا به‌ده‌ستم
ئه‌یگوت بیخه‌ره‌ سه‌ر چاوی مه‌ستم
ئنجا ئه‌توانی به‌باده‌ی مه‌ستی
ماچ که‌ی به‌بیانوی شیتی و سه‌ره‌ستی
ئه‌وسا له‌ په‌رده‌ی گریشمه‌ و نازا
دوگمه‌ی سه‌ر په‌رده‌ی به‌یان ئه‌ترازا
له‌و به‌یانه‌وه سفیده‌ی به‌یان
وه‌ک پیشخانه‌ی نوور ئه‌که‌وته مه‌یدان
ئیتستا واپیری کردیه‌ شه‌وی تار
شه‌به‌یخوونی دا وه‌ک سوپای تاتار
لی‌لایی هی‌نا به‌دل و چاوا
عه‌کسی خه‌پالیش نه‌ما له‌ناوا
ئه‌مه‌وی یادبان بینمه‌وه خه‌پال
نازاری به‌ده‌ن عه‌یشم ئه‌کا تال
له‌جیی قه‌هقه‌هه‌ و دهنگی نازداران
چریکه‌ی ده‌رده‌ سوپح تا ئیواران

ئەمە ئەنجامی دنیاكەمانە
بەمە نازانن ئەبنای زەمانە
هەروا دەزانن تا سەر باقییە
شەونخوونی یاری و یاری ساقیە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەو.

۱۹۳۵

متصرف هات، مژدەدی لەدوا بوو
شایی و شوکرانە و شەرەت پەیدا بوو

گوارەکە یاری (۱)

۱۹۴۸

گوارەکە یاری گوتی یاری
تاکیکم دەست کەوت، لەگوارە یاری گوتی یاری
لە چاوم هەلسوو، بەدڵە یاری پێ جەخار
پووناکی بەخشی، بەدوو دیدە یاری تار
هێن کەوتە جەستە یاری، جەفاکە شیدەم
کەوتەو سەرخۆی، رووی رەنگ پەربەم
هیوای زیندەگی، تازە کردمەو
خەفەتی لە دڵ، لا بردمەو
سەرم لە خۆشیا، گەیشتە ئەفلاک
فریشتەیش لەگەڵ مندا تەرەبناک
گەیمە پایە یاری شەوق بە کامەرانی
شام بەسەپانی خۆم نەدەزانی
وێک دەواگاهێ، ئەمنا یە سەر دڵ
گا بۆنم ئەکرد، و پێنە یاری خۆنچە گۆل
من بەم کەیفەو، ئەو مات و غەمگین
بێ زەوق، بێ شەوق، کز و ماتەمین

لێم پرسی توخوا، راستم پێ بلی
بۆچ وا دەروونت، بەقۆلپ ئەکۆلی
وتی، عومریکم لە بناگوتی سەرف کرد
سەر سەرەنگری، چەندیکم دەبرد
لەسای زولفیدا، لەنجە و لارم بوو
لە بناگوتیدا شەو قەرارم بوو
پۆژی بەگیچەل، زولف ئالابوو من
بەری نەئەدام، لێم بووبوو دۆژمن
دەستی برد لە دەست زولفم دەرتینی
نەمزانی جوولەم گوتیچکە یاری دیشینی
کە رابکیشابووم، گوتی داتلیشابوو
بەو ئازارەو، دلی ئیشابوو
ئیتەر لەو ساو، وام لەناو خاکا
ژەنگم هیناوه کە لە گوتیم ناکا
بەزەیییم پیا هات، پاکم کردەو
بەدیاری بۆلای یارم بردەو
ئەو شاد بوو، بەو سەلی دلبەر
منیش بەرۆرۆرۆ ژۆژ ئەبەمە سەر
بەلام نامەوئ وەسل حاسل بێ
نەو کە بەو سەل عەشقم زایل بێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانەکی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەو.

چەند سال

۱۹۲۷

چەند سال، گیرۆدە قەفەس بووین، وێک کەو
ئێرە مەلبەندی، چەتە بوو بەشەو
نەمان ئەوئیرا، پێ، بنیئینە دەشت
بێ دڵە کوتی، هەلسین، بێین، بۆگەشت

ئیسستا له پهنای، ئیوهدا بی ترس
وا دین و دهچین، بی ته گهره و پرس
ناخ، خوینده واریش، ته وای بیته ناو!
خوینده وارییه، ئەمانکا به پیاو!

بهندی قهتار(۱)

۱۹۴۳

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بدهری جامی با دل خاموش بی
که لکه له و سه وای سهر فهراموش بی
توخوا سا ره شۆل توش قه تاره کهت
ئاوازه ی به رزی پای کۆهساره کهت
به لکو بیته جوش نه و جوانانمان
تیکوشن به فهن، بو نیشتمانمان
ئیسستا زانیمان لاوان نه سره وتن
سهر که وتن دهسته ی یانه ی سهر که وتن
ناویان که وته ناو قه تار و لاوک
ئهمین زه کی به گ، مه عروف جیاووک

(۱) لای م. ه له لاپه ره ۱۵۸۱ به جۆرتیکی جیاواز له م نوسخه یه بلاو کراوه ته وه، ههروه ها ئیمه ش پیشتر له م دیوانه دا نوسخه یه کی که ی هه ر ئه م شیعره مان بلاو کرده وه.

خه یالی خالی(۱)

۱۹۴۱

خه یالی خالی، هه رگا ه، بی به دلما دوو که لی ناله م
وه ها ره ش داده گیرسی، ته م ئەخاته سهر سهری عالهم
له ژیر برژانگه وه، پرشنگی چاوی وا بریسکه ی دا
وتم سیاله ی به رقه و له هه وری ره ش، بووه په ییدا

به هاران گول له ژیر خاکا، که زیندوو ئەبنه وه، ئەروین
به عه شقی ئەو به رۆکه سپیه، زه رد و سینه چاک دهر دین
نیگای ئەو چاوه بادامییه، وه های کار کرده سهر ئەعزام
هه موو خوینی له شم، یه کسه به جار ی بوو به رۆن بادام
به یادی رووی گولی، چاوم له سهر هه ر به ردی، که گریابی
که به ردیان کرد به شووشه، پر گولاه، عه شق ئەبی وایی

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

«پیره میردی ئیسستایش شایی ره شبه له ک
چاک تهره له لای له که وه لی ده له ک»

به فری به هار

مارتی ۱۹۴۳

به فری روو سپی به دهمه و به هار
سه ری دایه وه سه رمای پی بوو هار
ئاوه دانی و چۆل، وه ک په موودانه
له لۆکه ی به فرا، تیکرا په نهانه
دل سارد و رووره ش، بی به زه بییه
روو سپیه تییه که ی ناوی تورکییه
وه ک گه شه شامی، بریشکه ی سهر ساج
سپی هه لگه را، هه ژار بی عیلاج
کلکه خاکه ناز له سه رما سووتا
گویتسوانه کامان به زوقم رووخا
گوپکه ی دره ختی نازداری ترسان
په لکی وه نه وشه ی سیس کرد، چرووسان
ئهو چاوه جوانه ی نیرگسی کویر کرد
به سته له ک ده سته خانمه لی(۱) لی برد
پیر ژنان ئەلین، به فر ئارد بووه
قه دریان نه گرتوو له کیسیان چوو

چی دهبوو به فر شه کر بوایه
سه رمایه (۲) ته بوو بو ته م سه رمایه
هاتووه خوئی پیشان هه له کوک ته دا
جاری ریسوایی کوکته کوک ته دا

(۱) خانمەلی: جزره گولیکه که له به هارانا له سه ره تاوه سه وز ته بیت م. ه

(۲) سه رمایه یه که م له م نیوه دپره دا واتا سامان و دستمایه. وه سه رمایه ی دووم واتا «سه رما»

سێ تاکه بهیت

یه که م: ۱۹۳۳

«سه ره تایی ده رکه وت، نواب-ی تازه
ده می تکه، زور که س، ئاواته خوازه»

دووه م: ۱۹۳۳

«سه ره تایی کاری، که زور، به کاره
خوا، بیکا به هوئی، چاکیی ته م شاره»

سییه م: ۱۹۳۳

«کاوله که ی وه تن، هینده شیرینه
ژاری دوویشکی عه ره بت هه نگوینه»

دیداری تو(۱)

ته هموزی ۱۹۴۸

له زومره ی بی نه وایاندا، گرافتاری خه می ژینم
به پرووزه ردی، به پرووما جاریه فرمی سکی خوینینم
به داخی تووه، وهک من سه ده هه زارانج گرافتارن
له ناویانا منی بی بهرگ و بار، وهک چقلالی په ژینم
سه ره وتم نییه هه رگیز، له پرووی ته م خاکه دا چی بکه م
ده می مه جنوونی دوجه یلم، ده می فه رهادی شیرینم
جیهان گه ر پرووبه پرووی من بی، به مه ردی پشتی تی ناکه م
به لام ته نه ها له عه شقی تووه یه، ترسان و له رزینم

له دنیا دا که هیچ خو شیم نه دی، رهنگه له قه بریشا
به لاما رابووری، ببیه ی، فغان و ئاه و نالینم

(۱) ته م شیعه له دیوانی پیره می ردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه. پیره می رد له م شیعه دا ویستوویه لاسایی شاعیره
کلاسیکیه کان بکاته وه.

گه لی سزام دی (۱)

۱۹۴۶

گه لی سزام دی، له پرووی زه میندا
زور نه هاتی هات، به دلته ی خه مگیندا
ته ترسم بمرم، له وه دنیاش وایم
ریسوا و سه رگه ردان، هه ر په نج به با بم
چون له دنیا دا، عومرم به ریاده
چون په نجم هه ره وهک، په نجی فه رهاده
ته ترسم له ولا، په نج هه ره وتر بم
خو شی نه بینم، ده سه خه ره وتر بم
سا خوا په حمی بکه ی به حال م
هیجگار سووتاوم وهک کوئی زوخالم
ته نه ها یهک ئاوات ماوه بیخوازم
توو گه وره بی خو ت بده نیازم
ته ویش، ته وه یه، له دوا ی مـردنم
له دوا ی گیانه لا و ریح سپاردنم
خو زگه ته بوومه داری له خواوه
ته روا م له ته نیشته گلکوی له پلاوه
به لکو بو مه حشهر، زیندوو بووینه وه
به گورجی ده سستی، یهک بگرینه وه
با له رتی هه شرا، له یل ده لیلیم بی
بو پرس و جوابیش، خوئی وه کیلم بی

بۆ گوناھباریم، تکا کارم بی
شاهییدی سزای، رۆژگارم بی
ئەگەر وانەبێ، هەمی مال و تیرانم
نە لە پرس ئەگەم، نە جواب ئەزانم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمبیدی م. ه دا بلاونەکراوەتەو، بەلام بەهەلە و لەبەر نەشارەزایی کەوتۆتە دیوانی
وہلی دیوانەوہ کە (مەحمود خاکی و س.ع. شادمان) زۆر بەناتەواوی سالی (۱۹۸۳) بۆ جاری دووہم چاپیان کردۆتەوہ.

پۆژی تازە

مارتی ۱۹۳۲

رۆژی تازە، سالی تازە، ئیمە هات
رۆژھەلات، رۆژی ھەلات، سەرما ھەلات
بای بەھار هات، خاکی زیندوو کردەوہ
بۆیە نیرگس، چاوی مەستی کردەوہ
نەوجوانی هات و پییری بردەوہ
تیشکی رۆژ دەرکەوت، تەمی لا بردەوہ
ھەردە سەوز و مۆر وینەمی بەرگی بووک
شایی دەنوینتی، چراخانی گلووک
شەوفی ناو لالە بادەمی بولبولە
بەو مەیە سەرخۆشە وا شەیدای گولە
چونکە خۆش ئاوازە(۱)، ھەم ئاواتەخواز
زۆر بەسۆزە، نالەکەمی وەک سۆزوساز
ھاتە جونبوش ئاو و سەوزە و با و درەخت
دەوری کانی بوو بەگولزاری بەھەشت
ئەو بەھەشتە خۆشە جیبی بەزمی جەمە
دەم بەدەم جیبی یەکدگیری ھەمدەمە
بورجی بەرخە، رۆژ سەرفرازی ئەکا
بەرخی ئیمەش بۆیە وا بازی ئەکا

(۱) لای م. ه بەھەلە نووسراوہ: چونکە خۆش ئاواتە، ھەم ئاواتەخواز.

نەوبەھار

۱۹۴۰

یاران نەوبەھار، یاران نەوبەھار
خوا نەشئەبەکی وای دا بە بەھار
گیاندار و بی گیان، زەوی و گیا و دار
خروشا و زەلمیش کەوتە ھارەھار
سەری نایە دەشت و بیل و بی قەرار
بەشۆری شییتی خۆی ئەدا لەدار
شارەزور بەرگی سەوزی لەبەردا
کەمەری زیوی چەم لە کەمەردا
ھەوای بووکیتی تازە لە سەردا
چەند خاوازیبیتیکە لە داخ و دەردا
دەستی لە زاوای نیرەمووک بەردا
لە دەردی سەری نابەکار بیزار
نیرگس بەدیدەمی شوخ و شەنگەوہ
پۆر بەکناچەمی خۆش ئاھەنگەوہ
راوکەر بەشوینیا بەتفەنگەوہ
نیرەکەر بەجۆش زەرە و دەنگەوہ
ھەندی بەسەودای قەنگەمی بەنگەوہ
ھەریەک بەرەنگی کەوتوونە رووی کار

بەھاری کەنار شار(۱)

مارتی ۱۹۳۲

دوینتی بەیانی، چوومە قەرارخ شار
خەمیەمی بەھار بوو، دیارە و دیار
لە پرشەمی ئاونگ، بەتیشکی ھەتاو
گول چووبووە شیبووی، بووکی سەربەدراو
شنەمی بای بەھار، ئەیدا لە غونچە
ئەیگەشساندەوہ و لای ئەدا پەچە

نەك دلى سەد دل، ئاواتەخووازى
 ئەو پىكەننە و گوريشمە و نازى
 ھەميشە بەھار لە كەنارى چەم
 بووبووه لاگىرە و گوللى سەر پەرچەم
 لە پىگاكانا، گولە زەرد بەكسەر
 بووبووه زنجىرەى، تەلای پشتەسەر
 قەتارەى نەسرین لە نىس و و شىو
 بربىسكەى ئەدا، وەك ھەياسەى زىو
 سىپەرە و مینا، بەخنجیلانە
 ئەت وت ملوانكەى مووروو و شیلانە
 پەلكى گۆزروان، بەسەر گىاوه
 جووتى دلخووازه، وا تىك ئالاوه
 ئەگرىجەى بووكە، بەرەزا و چنوور
 چاران چەقىلە، بۆتە تارای سوور
 لىسپى گىاى پىشۆك ئەدۆزىتەوه
 وینەى پرچى كچ ئەھۆنرىتەوه
 گوللى زەرد و سوور لەگەل ئەرخەوان
 وەك جىسرى مۆدە بەرۆزى شەموان
 شەبوو و رىحانە و كەنیر و گىابەن
 پەكى لاوانتەى ئەوروپا ئەخەن
 شنگ و ھەلەكۆك، چەورە و پىقەلە
 چاوبازە و بزە، رىشە و خەرتەلە
 كاشمە و بىزا لووشە و ترشۆكە
 كووزەلە و كاردوو پونگە و بەنگۆكە
 تۆلەكە و جاترە، شوبىت بەرپزە
 كەرەوز، تەرخوون، پىياز، تەرەتیزە
 ئەمانە ھەمووى كە گىاى بەھارن
 ھەربەك بۆ دەردىك دەرمان و چارن
 سەوزەلە و نازدار بەلەنجەو لارن
 تازە كچۆلەى تىپى گولزارن

كارىزى شەرىف مەلەندى جوانان
 ئاخى پى ئەبەن پەرى ئاسمانان
 ئەو ئاوه جوانەى، لەو دەشتە و پلە
 چاوى قىزانگى لە چاوا لىلە
 ھارەھارى ئاوه لەو كۆرە شىوہ (۲)
 وەك سەرچۆپىكىش، دىتە قىرەو
 نازناز و نىرگس، شەبوو و گەزىزە
 ھەلدەپەرن وەك، كچان بەرپزە
 دەستىان گرتىو، پر جوش و خرۆش
 گۆزانىبىثبان، بولبولى دەنگخۆش
 بەسۆز و نالە پىاوى ئەگرىان
 وەك كای كۆن دلى منى ئەسووتان
 دار و گىا و گىاندار، پر نەشە و دلخۆش
 من و وەنەوشە مل كەچ و شىن پۆش
 ئەو پابەندى خاك، كۆنە ھەواران
 من زىدەوانى مەزارى ياران

(۱) ئەم شىعەرە لە نەورۆزى سالى ۱۹۳۲د، لە ژمارەى ۳۱۳ى رۆژنامەى (ژيان)دا بلاكوراوئەتەوه. بەلام لاى م.
 ھ نووسراوه (۱۰/۴/۱۹۳۱)
 (۲) كۆرەشىو: كۆپرەشىو كە لە بەھارانا ئەبووژىتەوه.

بەيادى كۆن

۱۹۳۲

رۆژى بۆ سەبىرى، تەيارەخانە
 ئەجەل بردمىيە، سەر رىتى ئەو جوانە
 بۆمبای نىو نىگا درا لە جەرگم
 شەھىدم كفن، مەكەن بەبەرگم (۱)
 وتم ھەر منم، كوشتەى ئەو چاوه
 پروانىم لال و پال، زۆرن لەو ناوه

قۆچی قوربانیان، جهژنی قوربانە
ئەو دەشتە بوو بە قەسابخانە

(۱) ئەم نێو دەپرە هی وەلی دێوانەبە کە دەلیت «شەهیدم کەفەن مەکن وەبەرگم»

محەبەت وەک یار(۱)

۱۹۴۶

محەبەت وەک یار، خۆی بۆ وەفایە
دلی رووخاندم، کە خۆشی تیاپە
نالەیش هەر جەرگی من ئەسووتینی
لە ئاقاری ئەو تەئسییر نانوتینی
لە تنۆکی باران خوا گەوهەر ئەکا
فرمیسکی منیش هەر چاوە ئەکا
پیریک شۆین جوانی کەوت بەسەوداوە
وتیان عومر ئەروا و مەرگی لە داوە
بەزیندوویی هیند بە دەورتا گەرام
کە مردم ئەگەر بیت و بییتە لام
عەشق کیلی قەبرم، دینیتە تەلاش
ئەسووریتەوه، وەک بەرداشی ئاش
کای کۆن ناگری گرت ناکوژیتەوه
پیر بەهەوای عەشق ئەبووژیتەوه
مەولەوی پیرم، فەرمووی بەم حالە
دەورە ی بلوگی عاشق سەد سالا

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

دەردی گرانی(۱)

تەمبۆزی ۱۹۴۱

دەردی گرانی، گرانی کەم بوو
سەبوونی چلە، سووکی بۆ غەم بوو

215

هەناسە ی ساردی، دەم گەرمی گەرمام
ئیتەر ناکەومە جیی گەرما، گەر مام
ئەلین هودرە، لەم شـارە زوورە
کەری خستوو، لەم شارە زوورە
هاوین هاودەمی، مار و دوو پشکین
لە بەشی ژارا، خپوی دوو پشکین
ئای بۆ تاقگە کە ی، سەر رینگای بەلخە
ئەو ئاوە ساردە، بێ قەوزە و بەلغە
هی و اشمان هەیه، بەیادی مەستان
ژووری زستانە ی لێ بوو بە کویتستان(۲)

(۱) پیرەمێرد دوو جار ئەم شیعەری نووسیوەتەوه و بلاوی کردۆتەوه. ئەم دەقەیان لە لاپەرە ۱۹۴۷ ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو کراوەتەوه.

(۲) پیرەمێرد لەم دێردا نیازی لە شیوەی ژبانی خۆیتەتی کە سال دوانزە مانگە لە ژووری قەلەندەرخانە کەیدا خرابوو. بەبێ ئەوەی گوێ بداتە گەرما ی هاوین.

گەرما(۱)

۱۹۴۰

گەرما ی تیکەلی لە گەرما و گەرما
بۆ سەری سەرما، بکشین بەسەرما
لە جیی کەمەرە(۲)، دەست لە کەمەردا
بەبۆی هەناسەم، سنگ سیوی دەردا
کە جوو(۳) لە ترسا، جووی جوو لە ترسا
پارسا(۴) پارسەنگ بوو، بۆ پەچە ترسا
پار پارامسەوه، بەنیگای تکا
ئەبرۆی پیک هینا، ئابرووم تکا

(۱) م. ه. نووسیویە ئەم شیعەرە، پیرەمێرد لە ۲۱ ی مارتی ۱۹۴۱ دا پیشکەشی (شیخ محەممەدی خالی) کردووه. بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەری لە ژمارە ۵۹۳ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۰ دا بلاو کردۆتەوه. هەرودها مامۆستا م. ه. لە لاپەرە ۲۹۸ ی دیوانە کەدا ئەو پیشکەشی نووسیوەتەوه کە پیرەمێرد کاتی خۆی لە پیشکەکی ئەو شیعەرەدا نووسیویە و لەو ژمارەبە ی (ژین) دا کە باسما کرد بلاوی کردۆتەوه. بەلام بەداخهوه لەمەشدا مامۆستا م. ه.

216

دهستکاری ئهو چهند رسته بهی کردوو و لیره دا دهقه که ی پیره میترد و ئهوی دیوانه که ههر دوو دنووسینه وه هه تا جیاوازی به که دیار بیت، جگه له مهش له لاپه ره ۱۲۹۹ سه بارهت هه مان شیعیر ماموستا چهند بیرو پرایه کی خۆی نووسیه، که له دیوانه دا و له شونینی خۆیدا سه رنجی خۆمانی به رامبه ر دنووسین!!.

دهقی نووسینی دیوانه که ی م. ه

ئاخ، خۆزگه ئه متوانی، ئه م جلوه و ئاههنگه، که له زمانی کوردیدا هه به ئه م هه موو مو لکی مه رام و مه عنایه، که له وته یه کی ئه و په یدا ئه بیت، به زمانی چهند ده وله تیک ئه م هینایه پیش چا و، هه تا کو تیبگه یشتنا به که زمانی کوردی چهند ره نگین و دل نشینه. ئه مه چهند دیریکه، ته نها بۆ ئه وه و تراوه که له شیهوی یه ک نووسیندا مه عنایه کی جوینی لێ ئه بیته وه.

دهقی نووسینی پیره میترد له رۆژنامه که دا:

ئاخ، خۆزگه ئه متوانی، ئه م جلوه و ئاههنگه که له زمانی کوردیدا به و ئه م هه موو لکی مه رامه و مه عنایه که له که لیمه یه کی ئه و په یدا ئه بی به زمانی چهند ده وله تیک ئه م هینایه پیش چا و تا تیبگه یشتنا به چهند ره نگین و دل نشینه. ئه مه چهند شیعیریکه، ته نها بۆ ئه وه نووسراوه که له شیهوی یه ک نووسیندا چهند مه عنایه کی جوینی لێ ئه بیته وه.

(۲) که مه ره جو ره خشلیکه ئه کریتته که مه ری ئا فرهت.

(۳) جووی به که م جووله که به و جووی دووم (جوین) به.

(۴) پارسا: خوا به رست و پیاوی ئایینی (عابد).

کرده وه ی هیتله ر (۱)

۱۹۴۱

کرده وه ی هیتله ر بی ن ته ماشا که ن
ئه وسا له حزبی نازی حاشا که ن
بزانه هه روا چه په نگیک ی دا
به گیانه به ری رووی هه موو دنیا
ده با من باسی ئیستای لای خۆمان
شتیک ی بۆ سه بیر بخه مه مه یدان
ده ردی بی به رگی ئای کاریک ئه کا
رووتین وه کو سلق، بی به رگین وه ک گا
خۆ به رگ و خواردن ئه مه نده بوون گران
پیشیان ناویرین، بوونه دیو لییمان
ئای له و سه عاته ی دیینه شت کرین
هینده ی ئه مینی بال بگرین، بفرین

قاچم پیلاوی پیوه نه ماوه
بلۆقه و گه لی جیی قلیشاوه
که چی ناویرم خۆم قه ره ی پیلاو
بخه م، ئه ترسم نه ک بکه ومه داو
ئه و کاره ی که وا شه کر و چا ئه یکه ن
نه بووه و نابی هه تا به ده گمه ن
ئه مه نده گه رمن، ده م ئه سووتین
پشستی دارایی هه ژار ئه شکین
کار و کاسبی هه ر ناویان ماوه
ئیسته رۆژیکه که معاش باوه
ئه ویش به پاره ش ده س که س نا که وی
خوا به بۆ هه ندیک، ساز که ی بسره وی
له به ر بی دهستی به هیوای معاش
گه لی شاعیری کاسب بوون به جاش
ده ردی هیتله رن، ئه مانه هه موو
له ناوی به ری خوا به زو و به زو و
هیشتا گه لیک ی ماوه برادر
چا که کو تای که م، گرانه ده فته ر
(عصبه الامم) ده خيله هاوار
فریامان که وه، جاریکه و ئه مجار

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

های گه رمای هاوین

۱۹۴۱

های گه رمای هاوین، های گه رمای هاوین
قرچه ی تی خستین، به ته وژم و تین
ره شه با دیسان، لییمان که وته قین
نه باغی هیشتین، نه گول نه به رژین

هانامان به تۆ، خوای (ژیان) و (ژین) (۱)
 (لدوس) ی ناوه، لای تورک ره شه با
 له گه ل په یدابوو، نه شئه ی خه لک نه با
 ته خته قروسی وهک دپله به با
 نه سوورپتته وه، خه و و خوین نه با
 به بونی پیس و به خروو گه زین
 گول و گولالان، که وتنه په سستی
 بولبول وا دیاره، ماری خار گه سستی
 نه ناله ی دیاره، نه سه دای هه سستی
 رتی راوه ماسیش، مه ره زه به سستی
 وهرن به شینی به هار تیر بگرین

(۱) مه به سستی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ه.

پایزی دلته نگ

۱۹۳۹

پایزی دلته نگه، پایزی دلته نگه
 هه وری نویی پایزی، زویره دلته نگه
 ته لی ته مووره ی، غه م پر ئاهه نگه (۱)
 پیری ده رباری جوانی به جه نگه
 ره شه با لی مان به ژار و ژه نگه
 گه لاپیزانه، گول ئالتوون ره نگه
 شه تاوان له دهشت به پیچ و ده وره
 سه رشیتن له دهس جه وری ئه م ده وره
 ته م به به رگی شین، کیسوی داپوشی
 بولبول رووی کرده، لانه ی خاموشی
 خه لووزه (۲) گه لای، بیستانی سووتان
 گه لاپیز به رگی هه تیسی دران
 کچه کورد به ریز به به رزانه وه
 به لهرز ئه لهرزن به (له رزانه) (۳) وه

منالان سه ربان، که وته ژیر قوچکه (۴)
 هومان که وته وه، جیی بهر به رپوچکه
 نه مان روانییه رۆژ، به رووی سارده وه
 ئیستا پیوسته، وا خو ی شارده وه
 قاز و قولنگان، هاتنه خواره وه
 قیژ و هورپانه به سه ر شارده وه
 شه وگار دریز بوو، بو ناله ی غه مگین
 زستان سته مه، به بی دلدار ژین
 یارم به ئاشتی ده لپن دپتته وه
 به خته بنو با نه سه له میتته وه
 خه لک هاوارپانه، له به ختی نووستوو
 من هاوار ئه که م، به خته زوو بنوو
 خالانه ی ئه وه ی، وتم چاو کالان
 تا چاو کال ژینی بردم به تالان

(۱) لای م. ه له دیوانه که دا لاپه ره ۱۴۸ ئه م به یته نه نووسراوه، ههروه ها من ئه م شیعره م له بهر رۆژنامه ی (ژین) ی
 ژماره ۵۸۴ ی سالی ۱۹۳۹ نووسییه وه و له و نوسخه یه ی لای م. ه جیاوازه.

(۲) خه لووزه: جۆره نه خو شیه که تووشی بیستان ئه بی م. ه

(۳) له رزانه: جۆره خشلیکه ئافرهت بو رازاندنه وه ی خو ی به کاری دینی.

(۴) قوچکه: جۆره کلاویک بوو له شپوه ی کلپته دا له قوماش دوستیان ئه کرد و ته نها مندال له سه ری ئه کرد.

سی تاکه بهیت

به که م: ۱۹۳۳

«زۆر شاعیرم دی، له م دیوه و دیوه!
 نوکته ی (مه وله وی) م، له که س نه دیوه!»

دووه م: ۱۹۳۳

«چوار پیچکه ی له ناو ته نه که ی ئاوا
 وهک سو فی سه ری، له ژیر کلاوا»

سیپیه م: ۱۹۳۳

«وا به لرفه لرف، زستانمان بو هات
 به فر و به سته له ک که وته ناو ولات»

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ناوهرآستی بههار
 که ناری شار، هممو لایه کی چیمه نه و گولزار
 لهژیر تریفه ی مانگدا، بهشه ونفی ئه لماس
 دیاری بووکی بههار، پووله که ی بهرۆکی کراس
 له دهوری چه به قه تار، کرمه کی گولنه زهرده
 بووه به خشل و گولاله یش به ئالی وهک (پهرده)
 به ناو گولاله ی سوورا برۆ پرووه (گۆیژه)
 سهرت ئه خاته سه مای شیعری بهرز، به بی پهیژه
 له پیتشه وه له سهر ئه ستیری ناوهر که ی سهر ری
 به پاکژی دهم و چاوت بشو، وهره سهر ری
 به کوردی ئیمه که ده ریاچه ناوی (ئه ستیر) ه
 به شه و چه جه وانه، له ناویا، جریوه ی ئه ستیره
 له وپوه، چاو بخشینه، له نه خشی یه زدانی
 ده بیی، شا ئه سهره، تهختگای سلیمانی
 ولاته که ت ئه مه یه، چه یفه نه یپه رستی به دل
 ئه وی که خوئی نه وی، پرووره شه و تهریق و خجل
 به ناوهر پویی (شهره ف) راده خن له شوینی فهرش
 وهک ئه هریمن، له سلیمانییا، دز و پرووره ش

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

بو کوپخا خه لیلی بنگردی مووان

کوپخا خه لیلی، بنگردی مووان
 (دپلۆم) هی هیه، زیاتر له هم مووان
 ئه ئی، هیتنایان، له بنگردیان نام!
 گواپه، به خیری، من له وی، کوپخام!

بنگردم هه رچه ن (موو) انیشی بوو
 به لام ئیشکیچی، شه وانیشی بوو
 جه رده، له مانه، نه سله مییه وه
 کۆنه رتیبوشی، دا به ده مییه وه
 له پشت ده رگاوه، ئه بله ق، ئه پروانم
 وهک مانگای مالوان، وا له سهر گوانم

شهوئ له ئوته ی هه گبه لی (۱)

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ده مه ده می نیسان
 به هاری تازه، که زستانی خسته ناو نسیان (۲)
 له هه ر دلێکه وه، جووش به بانگی ده نگ خوئی
 له لاله زاره وه، شه ونم، شه رابی مه یی نوئی
 خه ریکی جونبوش و زاخاوی ژهنگی زستان بوون
 کچ و کور و ژن و میترد، پیکه وه له سه یران بوون
 منیش له خواره وه، چوو بوومه، گوئ له بی ده ریا
 به ده ردی خو مه وه گیرۆده، بی کهس و ته نیا
 له پال دره ختی سنه و بهر، که ناوی (چام) ه له وی
 ئه وه ی نه خووش بی، هه وای داری چامی بی ئه که وی
 له ئه سته موئ له (ئوته ی هه گبه لی) به بی ده نگیی
 خزامه بن ده سی جوانان به لاپله رسه نگی
 له پیتشه وه، ژن و میتردیکی عه رعه ر و لاولاو
 که تیشکی کۆلمی ئه وان، مانگی خستبووه ناو ناو
 به یه ک دلی، ته کیان دابووه یه ک به سه وداوه
 به خو شه ویستییه کی پاک و پروون و ساواوه
 به میه ره بانی (په ری شوخی شهو) له ژووور سه ریان (۳)
 به تیشکی خوئی جلی زه ریه فتی کردبووه به ریان
 به سۆزه وه، (کورپه پرسی) له هاوسه ری گیانی
 که رۆژ هه لئی و، ون ئه بی کامی خو شه ؟ ئه یزانی!

كچە وتى: كە بەرووى تۆۋە، پۇژ ھەللى خۇشە
 بەمەستى چاوتەۋە، دل نەشئەدارە، سەرخۇشە!
 بەلام كە كاتى، لەپىش چاۋ نەبىت و دوور بى لە لام
 بىنابى لىلە، لە زەردەل پەرايە، پۇژى ھىوام
 بەخۇشە وىستىيەۋە، كوپ، دەستى كىردە گەردنى يار
 سىرى لە ئاۋىنەى رووى، بەلىۋى، ژەنگى غوبار
 وتى كەتۇ ئەمە بى! كى گەواھى عەشقم بى؟ (۴)
 ھەتا بۇيىم نەيەلم، عەشقى تۆم لەلا كەم بى

- (۱) پىرەمىرد ئەم شىعەرى لە سالى ۱۹۲۲ى زىننىدا لە توركىا نووسىۋە كە ئەوكاتە قايقامى دوورگەى (ھەگبەلى ئوتە) ياخود (ئوتە بازارى) بوۋە. ۋە ئەم دوورگەيە برىتىيە لە ھاۋىنەھەۋارىكى خۇش. ۋە سالى ۱۹۳۹ سى بەيتى دوابى شىعەرى كەى بۇ زىادكردوۋە بۇ پىرۇزىيەى كىردن لە دەرچوونى گۇقارى گەلاۋىژ.
 (۲) لای م. ھ نووسراۋە (نەى سان) واتە قامىشەلان. ئىمە (نسىيان) مان بەراست زانى.
 (۳) پەرى شۇخى شەو: واتا مانگ.
 (۴) ئەمە دوا دىرى ئەو شىعەرىيە و پىرەمىرد بەيۋنەى دەرچوونى گۇقارى گەلاۋىژەۋە، لە كۇتايى شىعەرى كەۋە سى بەيتى پىرۇزىيەى بۇ گەلاۋىژ نووسىۋە! كە ئەمەيە:

كچە وتى، ئەۋە ئەستىرەيەكى تازە ھەلات
 بە كوردى ناۋى (گەلاۋىژ) ە، شەوقى داىە ولات
 ۋەرە بەشوعلى ئەو سوتىند بىخۇين كە يەك دل بىن
 لە خزمەتى ۋەتەنا، ھەول بەدەين، ھەتاكو دەژىن
 لە (ژىن) ەۋە ئەمە شاباشى رىتى گەلاۋىژە
 لە كۆمەللى ئودەبا، نوكتەبىژ و گولپىژە

سەراپاي كچە جاف

۱۹۴۰

كچۆلەى بەناز، كچۆلەى بەناز
 جنسى لەتيفى شۇخ و سەرفراز
 شىرىنى، دلئسۆز، لەيلى شەكەر پاز
 خەندەى بۇ زامى، جگەر مەرھەم ساز
 قوبىەى سەر سىنەت ۋەك ھەرمى ۋەپاز
 شەوقى تەۋىلى، بەيانى بەھار
 ئەگرىجەى بۇ دل، ۋەك رىشتەى زەننار (۱)

بىرۆى بەرووى روو، لەرووى توران لار
 وىنەى پىرگارى، سىنى كىردگىر
 بىرژانگ لە قەوسى روودا تىرانداز
 چاۋ دىدەى ئاھووى (۲) خەۋالووى خامۇش
 برووسكەى تىرى شەپ جۆى شەپفروۇش
 بەنەشئەى بادەى (نازى خۆى) سەرخۇش
 مەيخانەى عەشقى، ھىنايە خروۇش
 حوسن و عەشق لەگەل يەك كەوتوونە پاز
 گوارە كەوتۆتە، ژىر ئەگرىجەى خاۋ
 سەر ئاۋىز وىنەى، لە خوتىندا گىراۋ
 لامل و گوارە، تەللى تازە ساۋ
 ھەردوۋ ژىر مالىەى، فەرقى زەركلاۋ
 گىيان و دل بۇيان ھاتۆتە پەرواز
 سەرگۇنا سىۋى، لاسوۋرەى سەردەشت
 پاۋانەى داۋى، گەنمەكەى بەھەشت
 تامەزرۆ زۆرە، ھىچ كەس لىنى نەچەشت
 كەمەرىستەى دەست، ۋەيسى ماھى دەشت
 ئال لەسەر سىپى، نەقشىبى كارساز
 دەم قوتوۋى لەعلە، بەدوۋ لىۋى ئال (۳)
 بوۋكى پۇخ سوۋكى، ۋەك منالى كال
 دان رىشتەى لال، يارىشتەى نامال
 شەكرى ناۋ چايى، بوۋە بەمىسال
 خال ھندوى بەكچى، بوۋە بەسەرباز
 سىنەى زىۋى قال، لە بۆتەى يەزدان
 جوۋتى شەمامەى، سەر تەرزى جەنان
 ھىشتا نەبىدو، داستانى دەستان (۴)
 پەنھانە لەژىر، كراسى كەتان
 لەدرزى بەرۆك، ۋەك مانگ بەرق ئەنداز

(۱) زەننار: جۆرە پىشتىنەىك بوۋە كە سەلبىيەكان لە كاتى شەردا ئەبانەست و خۇيان پىن شەتەك ئەدا بۇ گورج

تیبینی: ئەم شیع‌ره‌ی ئیمه نووسیمانوه و له ژماره‌(۶۰۶)ی سالی ۱۹۴۰ی پۆژنامه‌ی (ژین)دا بلایو کراوه‌ته‌وه. وه جیاوازی زۆره له‌گه‌ل هه‌مان شیع‌ردا که له لاپه‌ره‌(۱۵۵)ی دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلایو کراوه‌ته‌وه. من نازانم مامۆستا م. ه له کام سه‌رچاوه‌وه وه‌ری گرتوه. ئەوا بۆ به‌راورد ئەویش ده‌نووسینه‌وه.

سه‌راپای کچه جاف

کچۆل‌ه‌ی به‌ناز، کچۆل‌ه‌ی به‌ناز
جنسی له‌تیفی، شوخی سه‌رفراز
بازی عیش‌شوه‌باز، دۆستی شه‌که‌ر پاز
پتیکه‌نینه‌که‌ت، بۆ زام مه‌ره‌هم ساز
بولبولی سه‌رچل، سه‌رچلی غه‌ماز(*)
شاهینی شاهی سه‌ر قولله‌ی پتیباز
ره‌نگی روخ‌سارت، به‌یانی به‌هار
ئه‌گ‌ریجه‌ت به‌ندی، دل‌ه وه‌ک زه‌ننار
برۆت له‌ رووی روو، تۆزک‌ردووی لووت لار
که‌وانه‌ په‌رگار، ده‌ستی کرد‌گار
برژانگ له‌ که‌وان، ئەبرۆ تیر ئەنداز
چاو دید‌ه‌ی ناهووی، خه‌والووی خامۆش
برووسکه‌ی تیلی، شه‌ر جۆی شه‌رفرۆش
به‌ نه‌شه‌ی باده‌ی، نازی خۆت سه‌رخۆش
مه‌یخانه‌ی عه‌شقی، خستۆته‌ خروۆش
حوسن و عه‌شق له‌گه‌ل، یه‌ک که‌وتوونه‌ پاز
گواره‌ که‌وتۆته، ژیر ئەگ‌ریجه‌ی خاو
هه‌لاوه‌سه‌راوه، له‌ خوتیندا گی‌راو
لامل و گ‌سواره، هه‌ردوو ته‌لای تاو
هه‌ردوو ژیر مال‌ه‌ی، فه‌رقی زه‌رک‌لاو
گیان و دل‌ بۆیان، که‌وتۆته په‌رواز
سه‌ر گۆنای سیوی، لا سووره‌ی سه‌رده‌شت
پاوانه‌ت داوی، گه‌مه‌که‌ه‌ی به‌هه‌شت
تامه‌زرۆ زۆره، هه‌یج که‌س لێی نه‌چه‌شت
که‌مه‌ربه‌سته‌ی ده‌ست، وه‌یسی ماهی ده‌شت
نال له‌سه‌ر سه‌پی، سونعی کار‌ساز
سینه‌ زبوی ق‌ال، له‌بۆته‌ی به‌زدان

جووتیک شه‌مامه‌ی، بیستان‌ی جنان
هیشتا نه‌یدیوه ده‌ستان‌ی ده‌ستان
په‌نه‌ئانه له‌ژیر، کراسی که‌تان
له‌درزی به‌رۆک، وه‌ک م‌انگ به‌رق ئەنداز

(*) ئەم نیوه دتیره لێره‌دا زیاده چونکه هه‌موو پارچه‌کان پینج نیوه دتیره.

هه‌ی کانی شه‌کراو(۱)

۱۹۴.

هه‌ی کانی شه‌کراو، هه‌ی کانی شه‌کراو
کانیبه‌که‌ت کانی، عه‌نه‌ر و گولاو
ئاوی زینده‌گ‌سیت، رژاوه‌ته‌ ناو
جی‌ی حه‌سانه‌وه‌ی، تیپی سه‌ربه‌دراو(۲)
چه‌شمه‌ ساریکی، سه‌ر پتی نازداران
گ‌ولاله‌ی ده‌ورت، ده‌می به‌هاران
نه‌شه‌ ده‌خاته(۳)، دل‌ی رتیبواران
جی‌ی سات(۴) و سه‌ودای بۆ هه‌رزه‌کاران
گه‌رد و غوباری، رووی کچان ئەشووی
تیف تیفه‌ی زولفی، تیپی سه‌مه‌ن بۆی
مایه‌ی هه‌رزانی و روونی مه‌شکه‌دۆی
شوین مه‌له‌ی ق‌رگه‌ و ویله‌ده‌ری تۆی(۵)
که‌ مه‌شکه‌ی له‌ کۆل، داگرت شوپ‌ره ژن
شل‌سپه‌ی ئاو دینن، به‌خرنگه‌ی بازن
دل‌ کون کون ئەکا، وه‌ک سووژن ئاژن
چاو روونیمان بێ، به‌کویری دوشمن
ئەم خا‌که‌ پاکه‌، که‌ دووربێ له‌ چاو
سه‌د چاوگه‌ی تیاپه‌، وه‌ک چاوگی سه‌راو(۶)

قسه دری نازانین، نایهینه بهرچاو
هاوارمه بۆ پیاو، بهجرگی سووتاو (۷)

- (۱) کانی شهکراو: کانییه که دهکده ویتته دهسته چه پی پرده که ی هۆمه وه کویره وه که نه که ونه رۆژه لاتنی شاری سلیمانی.
- (۲) سهر به دراو: نیازی لهو کچ و ژنه لادیییانه یه که پارهی زیو نه که ن به کلاوه کانیانا وه کو تاکه و جووته ی عه جه م که نه مه له کۆنه وه جوژه خشلیکی ناو کورده وارییه.
- (۳) لای م. ه به هه له نووسراوه «نه شته دهماغته» پروانه ل ۱۵۲.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «جیتی ساز و سه ودای بۆ هه رزه کاران» که دیاره وشه ی «ساز» هه له یه و «سات» راسته.
- (۵) لای م. ه نووسراوه «جیتی وسلی قرگه و ویتله ده ری تۆی»
- (۶-۷) نه م پارچه یه له شیعره که یه ک به یته یه که م بوو لای م. ه. به لام ئیتمه له پۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۶۱۲ ی سالی ۱۹۴۰ دا به یته یکی ترمان بیینی و ناته واری شیعره که مان ته واکرد.

کوردی په تی (۱)

۱۹۳۳

نه مسالییش، دیسان وا گه یه به هار
سه وزه ی میرغوزار، سۆزه ی میرغوزار
دوگمه ی سه رسینه ی، به یان ترازا
به یان به گولی، سپی و سوور رازا
هه وری به هاری، کوردی به هه لا
گولاله خه یه ی، نالی خو ی هه لا
به رخ و کارزۆله ی، به هار به قه تار
هه لپه رکیتیان، به به سته و قه تار
که بای داراوس (۲)، نه شنیتته وه
پیاو خو ی تی نه گا و نه بووژیتته وه
نه و بایه ی خاکی، زیندوو کورده وه
پیری له بییری، پیران برده وه
به ده ماغ خویدا، له ده ماغی من
ناخ بی ده ماغه (۳)، گوله باغی من
به ده ست پیرییه وه، کوکه کوکمه
خوازینی به فر و هه له کوکمه

توخوا سا کوپگهل، ئیوه و خوی خوتان
سه یرکه ن له باتیم، تا ده لوی بوتان
که (ژین) و به هار، هه ردوو بایه ک بی
جوانی و نه و جوانی، هه ردوو با یه ک بی
ژین نه و ژینه یه، به یانیی به هار
له گۆشه ی ئاوی و یاریکی دلدار
دوو دل یه ک بز یه ک. ئاواته خواز بی
نه ک نه نگه ویستی، نیاز و ناز بی
دلیان وه ک ئاوی، به یانیان پروون بی
به نه شته ی سه ودای پرووی یار گولگون بی
تیشکی رۆژ بدا له و ئاوه جوانه
شه وق بداته سهر، کو لم و پروانه
به زه رده خه نه، سهر گۆنای چال بی
به بۆی هه ناسه، هه لگپۆ و ئال بی
دل سهراسیمه ی، شپوه ی نازی بی
گوپی حه لقه له گوپی، شیرین رازی بی
گیان باده ی غه مزه ی، چاوی بنۆشی
ده ست بی پرس سیوی، سینه ی بووشی (۴)
نه و سینه سافه، شه وق بداته ئاو
ئاو بیته له رزه، شهرم هه لسی له ناو
سه رمه سته ی سه ودا و سهر له سهر ران بی
نه گریجه له سهر روو په ریشان بی
نه و شلکه ی رانه و زولفه سه د ته رزه
دل وه ک (بی) ناو ئاو، بیته ته له رزه
ده م، ده مبه سته ی تام، دوو لیوی ئال بی (۵)
زبانی به سته، زبانت لال بی
ئنجا به تکای، نیگا و به نیاز
رازی دل بیته سه رگرشمه و ناز
به لام عه شقی پاک، نه ده ی به ئاوا
دلکی پاک، مندالی ساوا

چونکه عهشقی پاک، تاسهر ئه مینتی
(وجود) یش نه بی، رۆحت ئه ژینتی

- (۱) ئه م شیعهری لای ئیمه هه ندی جیاوازی هه به له گه ل ئه وی لای م. ه. دا. ئیمه له بهر رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره ۳۵۶ ی ۹ مارتی ۱۹۳۳. نووسیمانه وه که پیره میزد خۆی بلاوی کردۆته وه..
- (۲) بای داراوس: شنه بایه که زۆر سارد نییه و له سه ره تای مانگی سیدا هه لده کات. دار گۆیکه ی پت ده کات.
- (۳) بئ ده ماغ: لیره دا به واتای بئ زهوق هاتوه.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «پۆشی» به لام به لای ئیمه وه «بووشی» راستره.
- (۵) له دیوانی پیره میزدی م. ه دا، لاپه ره ۱۸۱ به م جۆره نووسراوه:

دهم به سته ی تامی دوو لیوی ئال بئ
ده ماغ سه رخۆشی دوو لیمۆی کال بئ
به لام عه شقی پاک، تاسهر ئه مینتی
و جودیش نه بی، رۆحت ئه ژینتی
ئه وی ناتوانی، که خۆی رابگری
خۆله مییش ئه با، له جیبی ناگری

پیره میزد له ناو گولانا (*)

۱۹۴۹

هه لسه، وا گولان که وتنه پیکه نین
با ساتی له ناو گولانا بژین
یه که م: (نه ورۆزه، ده رچوه له خاک
له عه شقی یاران شیت و یه خه چاک
سئ گه لای جوانی، له مالاو له ولاره،
هه رسی ته لاقی، دلته نگی داوه
(ئابی) و (ئاوداری) و (نیلوفه ری) زهرد
حاشیه ی ده وری وه ک خالی بیگه رد
(گوله قه بیسه ری) به رزه و ره نگا وره نگ
(لاله) و (شقاتق) ئال و شوخ و شه نگ
(شه و بۆی) عه تر ئامیز، خوش بۆی خوش نه فهس
بۆ بهر گه ردنی (مینایی) نه نفهس

(گوله سوسه نان) نازک و نازدار
شفایه بۆ دهد، (شه قشه قه) و (بیمار)
(فامیلیا) ی سپی، له پای به فراوان
له نجه ولاریتی، وه ک کۆریه ی باوان
(چنور) له ده وری، حه لقه ی به ستوه
ئه گه ر پیتی پیا نیی، پیتی گه ستوه (۱)
(گوله به رۆژه) عه شقی ته واوه
ئه سوو رپتته وه، روو له هه تاوه
(نیلوفه ری) ئه ویش، په ره ده ی ئاوه
که له ئا و بر، بئ ئا و خنکاوه
(وه نه وشه) ی سه رشین، له شوین هه واران
گه ردن که چی غه م، دووری نازداران
(به ره زا) به چین طوره ی تاتا وه (۲)
با ئه یشه کینتی، به مالاو به ولاره
به شکنجی زولف، خوش قوما شه وه
تاتا په خشانه، به رووی تاشه وه
(په رده عروسی) له په رده ی سوورا
ناز و نووزیه، به سه ره (چنور) ا
گولتی (به بیوون) و گولتی (مفره ح)
بۆ نیان خوشتره له مسکی و قه ده ح
گولتی (سنه و بهر) گولتی (یاسه مه ن)
له گه ل (نه سرین) و گولتی (نه سته رهن)
گولتی (نیسان) و گولتی (زه رده گول)
پیکه وه ئه روین، له گه ل (قهرنفل)
گولتی (خاشخاش) و گولتی (کو هکه ن)
گولتی (پایتونیا) ره ونه قی چه مه ن
گولتی شاپه سه ن، لاله عه باسی
(چه شمه خرۆش)، و (زولفی هه یاسی)
گولتی (ئه سپه کی) و گولتی (دوو پشکه)
گولتی (قه تاره) و گولتی (گوئی مشکه)
گولتی (ساقی سپی) و گولتی (خه نایی)

(گولچینی) و (جهوهه) (گوله خه تایی)
 (خه تمی) و (گول ته به ق) دوو شتیوه و دوو رهنگ
 بالا وهک بهیداغ، دره فشی رووی جهنگ (۳)
 (لاو لاو) عاشقی، نهوبه رنه مامان
 تیوه ده تالی، سهر تا به دامان
 ئەمانه ئەروین، له خاکه که مان
 که چی قه ومه که م، له پایه ی که مان
 به هارمان خه زان، پی هه لخنه زانه
 بو نه ونه مامان، گه لاپیزانه
 ساخوایه نیمه ش، ته نها تو مان هه ی
 په روه ردگاری، که ره مت بو که ی

(*) ئەو ناوانه ی له نیوان که وانه کاندان هه مووی ناوی گوله.

(۱) لای م. ه نووسراوه «په نجه ی پیتی پیا نای به دی گه ستوه» که تینه گه یستم مانا که ی چیهه!؟

(۲) ئەمه دهقی بهیتیکی شیعری مهوله و بییه و پیره میترد ناماژه ی بو نه کردووه. پروانه دیوانی مهوله وی مه لا عه بدولکه ری می موده پس ل ۴۷۴.

«به رزا بهو چین توغرای تاتاوه»

شه مال مشانوش، بانج وهی لاه»

(۳) لای م. ه «دره خشی» نووسراوه. به لام «دره فشی» راسته.

دلهم نهویوه (۱)

۱۹۴۱

دلهم نهویوه، دلهم نهویوه
 رهگی زینده گسیم، ئەم دیوه و دیوه
 جه رگم، درکیکی، تی هه لچه قیوه
 هیچ کهس، دهردی و، سهختی نه دیوه
 دوایی نه فه سمه، ساخودا هاوار
 بینایی دیدهم، کویری پیا لکا
 تاقهت وهک فرمیسک، به چاوما تکا
 خوین له برینم، وهک سهیل سهر ئەکا
 شووشه ی ئومیدم، قلپ بووه وه و شکا

زینده گی دنیام، لی بووه به بار
 گولم ناشت بوو، له ساقی جوانا
 پاراستم له ناو، سه رمای زستانا
 ئەهاتنه سهیری، له بهر هه یوانا
 خوم هه لده کیشا، له ناو یارانا
 ناخ چاوی بیسی، لی که وتبووه کار
 له پر بای خه زان، گه لای هه لوه ران
 وهیشوومه ساقی، ئەو گولهی شکان
 ره شه با لانه ی، بولبولی رووخان
 ناگر خه رمانی، هیوامی سووتان
 نالهم گه ییشته، لای په روه ردگار
 په نام به تویه، شای دل دل سوار
 دهستی بدهره، قه بزه ی زولفه قار
 غیره تی مه ردیم، بو بخه ره کار
 بدن له که لله ی به دی نابه کار
 (.....)(۲)

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به داخه وه له روژنامه که دا ئەو نیوه دپره که وتبوو.

دانیشتبووین له گه ل یار

۱۹۳۲

دانیشتبووین له گه ل یار
 من سه رمه ست و ئەو هوشیار
 به تیلهی چاوی بیمار
 دل می فراند به یه کجار
 شوینی دل که وتم ناچار
 زوری لی پارامه وه (۱)
 ئاو پیککی لی دامه وه
 که وتم و هه لنه ستامه وه

تیکیهوه پیچامهوه
 ئیختیاری بی ئیختیار
 ئنجا هاته سه رینم
 چاوی کهوت به له رزینم
 گیان گه بیهوه به رینم
 یه خه ی لادا بیبینم
 رووناک بوو ده و دیوار
 مانگ به که تان رازابوو
 دوو دوگمه ی ترازابوو
 دوونار له نوور سزازابوو
 بالا دهستی (بیضا) بوو
 (نووری طور) لای تیره وتار
 هاته گفتوگوگی یاری
 به شیرینی گوفتاری
 که لوی گه زۆ ته باری
 ئیجگار لیوی خالدار
 ئالتیر له په ره ی گولنار
 ئاخ نازانن، دل چۆنه
 له برووسکه ی سه ره گۆنه
 ئاگر به ربووه کای کۆنه
 که وتمه مه له وه ک سۆنه
 خۆم خسته به ریپی دلدار
 به دوو زولفی وه ک زنجیر (۲)
 پیم به سترابوو، وه ک نیچیر
 پیکه نی وتی ئه ی پییر
 وا تویشم هینایه گیر
 وه ک جوانیکی به ختیار
 پیم وت: پییری ئازاد بووم
 که له ندهری دلشاد بووم

به ند نه بووم، به ندگوشاد بووم
 قاره مانی، دیوزاد بووم
 وا بو تو هاته ژیر بار
 فه رموی ئه و رۆژهی به زدان
 ئیمه ی هینایه مه بدان
 ئه وسسا بووین به بناوان
 بو سه ره ره شتی میردان
 ئیمه پیاو ئه خه ی نه کار
 نه وه ی په رین، له پییشین
 ره گی دل رائه کییشین
 بو لیقه و ماوان خویشین
 باری غه متان ئه کییشین
 همم غه مخورین، همم دلدار
 گه ره ئیمه نه بووینایه
 پیاو چۆن ئه هاته کایه
 که چی لای ئیه وه وایه
 جیهان هه ره ئیه وه تیایه
 خود په سه ند و دل ئازار
 ئیمه که ز له شه ره ناکه بین
 به هیوای خویندن و چاکه بین
 نه ته وه ی باش په یدا که بین
 ویرانه مان، ئاواکه بین
 به خویندن ئه بین پرگگار
 ئه و مژده یه له وه ده مه
 لام هه ناسه ی مریه مه
 چوومه ریزیان ئه وه ده مه
 خوا یاری ئه وه سه رده مه
 وه تن ده که بین به گولزار

(۱) پیره میرد ئه وه نده له ئه ده بی فۆلکلۆری کوردیدا تهاوه ته وه که وینه ی دووه می ئه و شیعره فۆلکلۆرییه ی

چه ندی لی پارامه وه
ئاوړی لی نه دامه وه
ئه و ئاوړی لی دامه وه
که و تم هه لته ستامه وه

(۲) پیره میترد له کاتنی خویدا ئه م به شه ی شیعره که ی به شیتوه ی لاتینی له رۆژنامه ی ژبیانی ژماره ۴۷ ی
سالی ۱۹۳۵ د بلاو کرده وه و ویستی نووسینی کوردی به لاتینی پهره پی بدات. به لام له بهر ئه وه ی هیج
پشتگیری به کی نه بو وازی لی هیتا.

به سته ی کوردی

۱۹۳۲

وا به یانه، گزنگی خوړ ده رکه وت
نمی شه ونم، به تیشکی رۆژ سه رکه وت
خونچه گول، خو نواندنی به رکه وت (۱)
بولبولیش شوړی خسته ناو گولزار
لاله، تارایه بو پهری شاخان
فینکی گیانه، بادی ئیلاخان (۲)
دهمی ئیواره، سیبهری باخان
خوشه بو یار و باده و دلدار (۳)
ئه م تهرانه ی گول و مله گیانه
بی تو لای من ژبیانی زیندانه
جهژن و شادیم همیشه گریانه
من و بولبول به جووته زار و ههژار
فیری فرمیسن، گولاله ی دهورم
وا له داخی تو، بی وه فا ئه مرم
چاوه ریم کهوا، بیسته سهر قه برم
به هوات زیندوو بیمه وه دوو جار
له به هه شتا به یادی تو شادم
به تهماشای فرشته ئازادم
جه ننه ت ئه فرۆشم ئاده میزادم (۴)
به نیگا هیکی دیده یی بیمار

چونکه کوردم، به ناو و داو گوردم (۵)
مردبووم، که بو به هه شتیان بردم
و تم، ئه و عه هده یه که وا کوردم
خاکی خو م ئه وی، به هه شت به چکار

(۱) لای م. ه نووسرابوو «به که وت» که هه لته یه.

(۲) ههروه ها له بری «ئیلاخان» نووسرابوو «له یلا خان»، که وا بزائم هه لته یه.

(۳) نووسرابوو «خوش بو یار و باده یی سهر شار» که نه مزانی مانای چیهه؟!

تیبینی پیره میترد ئه م شیعره ی دوو جار بلاو کردو ته وه به م جوړه:

۱- ژبان ژماره ۳۱۹ سالی ۱۹۳۲

۲- ژین ژماره ۷۱۶ سالی ۱۹۴۳

(۴) مه به سته ی ئه وه یه که ئادم بو گه مکه به هه شتی له ده ست خو ی دا.

(۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا لاپه ره ۱۶۳ ئه م پارچه یه ی شیعره که بلاو نه کراوه ته وه که چوار نیوه دتیره و وا
ئیمه بلاومان کرده وه.

خه لکی هاواری

۱۹۴۲

خه لکی هاواری، چاوی به دیانه
که چی خه نیمی، من چاوی جوانه
شاعیر ته شیهی، مانگ ئه که ن به رووت
(سهرو) یش دانه نین، له گه ل بالات جووت
مانگ له راستی رووت، وجودی نیسه
(سهرو) یش، بی به ره، نموودی چیهه (۱)
به لیوت ئه لین، یاقیققی ئاله
یا قیقق بی گیان و بی حال و خاله
یا قیقق به ردیکه، هه ر بو نه خش ئه شی (۲)
لیوت گیانداره و، رو حیش ئه به خش
دهم، ده می عیسات، بووه به هاوادم
ئه م گیان ئه دا و من، گیانی بو ئه دهم (۳)

(۱) لای م. ه نووسراوو «سەرویش بێ بەرە بەکەلکی چیبە» .

(۲) ئەم بەیتە بەداخوہ لای م. ه نەنووسراوو پروانە لاپەرەدی ۱۶۴ی پیرەمێردی نەمری محەمەد رەسول ھاوار.

(۳) بەراستی ئەم بەیتە پیرەمێرد زۆر شاعیرانە و ویتنەپەکی رازاوہیە لەو جۆرە شیعراوەن کە پیرەمێرد خۆی ناوی نابوون «سەھلی ممتنع» واتە: ئاسانی گران.

(۴) لای م. ه نووسرا بوو:

پرووی تۆنەخشیتیکە (جەلال) ی ناوہ

کە دیارە ئەمە ھەلەییە و ھەم لە پرووی ئاینیشوہ ناپەسەندە چونکە چۆن دەبێ بوتری پرووی تۆنەخشیتیکە (خودای ناوہ یا ناوی خواپە) دیارە ھەردەبێ نوسخە ی رۆژنامە کە راست بێت کە ئیمە بەکارمان ھێناوہ و نووسراوہ «پرووی تۆنەخشیتیکە جەلال دای ناوہ» ئەگریش جەلال نوقتەکە ی لێ لاپەرین دەبیتە (جەلال).

تەفرە

۱۹۳۲

بتزانیاپە گۆرە، سەرهنجامی ژینی تۆ
ئەرزێ لەژێر گلا، قەد و بالایی سیمینی تۆ
نامی تۆ خال و میل و دەم و پێکەنینی تۆ
دلت نەدەشکاندم

بتزانیاپە، جامەپەکی جاو لەبەر ئەکە ی
تەلقینی کوپرەکانە، لە جیتی دەنگی ئایی و ئە ی
لەو جیتگە تەنگ و تارە، بەتەنھایی ھەلەکە ی
لە خۆت نەدەتەراندەم

بتزانیاپە، جوانی گوزەرگاہی پیریپە
مەرگیش کۆتوپرێکە دەوا ناپەزیریپە
دوایی ئەو ی بە جوان ئەپرێ دەستگیرپە
جوانیت پێ دەنواندم

بتزانیاپە، دەست لەمالانی کاتی بەیانیاپان
چەند خۆشە تا لە گۆر ئەخزی مەستی تیک خزان
چارە ی بەبەزمی وایە غەمی گەردشی زەمان
دلت نەدەشکاندم

نالە (۱)

۱۹۴۹

نالە جیتی تەنگ بوو لە دلما، وتی جیتی تەنگ نەنگە
چوو، گەرا، ھاتەوہ، زانی ھەموو دنیا، تەنگە
تووڕە بوو بوو لە فغان، ئەو بتی شوخ و شەنگە
وتم ھی تۆیە، ئەگەر تۆ نەبی دل بێ دەنگە
دۆستیکی رەحمەتیم وتی. دۆستیم لە کورد نەدی
خۆی چونکو راست بوو، راستی قسە ی ھاتە دی
بە رۆژ ئەلیم، کە بەشەو، نوێژ ئەکەم و ئەیش خویتم
لەدای (واله) و (دام) ئەو پرووہ لە کۆی بێتم
ئەمەندە خۆشە قومار، تا ھەناسە ھەلدێتم
دەنگی پێ دەچێ، ھەلدەگێری خۆم بخنکیتم
ماچیکم ئەویست، لە لیتی بووکی دنیا (۲)
وتیان ئەمە یانسیبە نادری تەنیا
پام کرد کە بیتاقە وەرگرم، ئەو کیشرا
دنیا بو دەنی دەرچوو، بلویری ژەنیا
ھاتمەوہ و (۳) زۆر ناسییاو ھات بوو بەدۆست
دۆستی چی؟! روانیم کە چاویان وا لە پۆست
ھەر شەو ی بستێ لە پۆستیان کەندم و برد
ھیچ نەبی خۆ مامەوہ، بێ دۆست و پۆست

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہتەوہ. ئیمە لە (ژین) ی ژمارە ۹۸۳ ی سالی ۱۹۴۹ وە
وەرمان گرت.

(۲) نازانم چۆن پیرەمێرد حسابی کیشە شیعریپەکە ی لێ تیک چووہ و شیعەرکە تیکەلە لە کیشەکانی ۱۴، ۱۳،
۱۲، ۱۰، ۱۱.

(۳) مەبەستی لە گەرانەوہیەتی لە تورکیا لەسالی (۱۹۲۵) دا.

۱۹۴۹

شین و میم له گه ل، هه لئى بواردم
 شیخ حه فسه (۱) گه نمى سالى بۆ ناردم
 ئەمه گه نمه كهى حه وا و ئاده مه
 دهرسىكه بۆ ئەم به نى ئاده مه
 حه وا گه نمى خوارد دهرچوو له جه ننه ت
 ئەم به خشى، كه وته جه ننه ت بى مننه ت
 خواردن و به خشين، به ريان له كوئيه
 به خشنده و مالدان ناویشيان جوئيه

(۱) شیخ حه فسه: حه پسه خانى نه قيب: كه به و شيوه به يارمه تى پيره ميتردى داوه وه ئەم شيعره لای م. ه بلاو نه كراوه ته وه.

دل به ندى (۱)

۱۹۴۹

دل له به ندى جگه را، تاسه يى رووت ئەنوئىنى
 هاته ناو چاومه وه، تا راست و ره وان بتبىنى
 سه بر ئەوا هاتۆته سه ر پى، ئە به وئى به ندى كا
 ناخ تىلايى چاوم ئە به وئى په تى بپسىنى
 من كه ئاواره نيگه هىكى ده بينم بۆ خۆم
 ئاگرىكه ئە به وئى كسپه له جه رگ هه لسىنى
 چوومه (پيرالک) و تۆبه م له هه واى جوانان كرد
 جوان به ره و پيرى كه هات، تۆبه به پير ئەشكىنى
 شاعيرى كۆن كه ئە لى، سه ر و قه دى مه ه روخسار
 به و دوو ته شبيهه نه زاندوويى خۆيى ئەنوئىنى
 سه رووى بى سه ر، مه هى بى له ش چ وجودىكى هه به
 خۆي له ئاستى سه ر و قه دى ئەوا هه لشرنگىنى

ماری زولف، زهرکی موژه، قهوسى برۆ، چالى چهنه
 ئەمه گوايه سيفه تى ياربييه، گوايه ئەمترسىنى
 زولف بپراوه خه تى لىو باوى نه ما، تاشراوه
 كۆنه لۆتى، له گه رايه، دۆم مه له ك ئەدوتىنى

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

زه هه رير (۱)

۱۹۵۰

به فرى سپى، كه رۆژى ره شى، بى تفاقىيه
 هيند خوئى سارده، رووسپىيه كى، سوقاقىيه
 رووى وه ك خه لوز بى، دار و خه لوزمان گران ئەكا
 عالم وه كه ه تىو، له ده ستى زاقه زاقىيه
 وا رىوى پىسته تووكنه كهى هه لگىرايه وه
 كردى به كه وئ و كه لكى نه بوو، واقه واقىيه
 گواره ي چله ي چلووره يه، بۆ خاتوو زه مه ره رير
 گوئسوانه به ستى، به سبه تى نۆره ي ته لاقىيه
 له ولاوه پاره دار شه وى بى رۆژ ئە كاته وه
 مئزى قومار و دهنگى قه تار ده ورى ساقىيه
 رۆژىك ئە بى ئەمانه (طى السجل) هه مووى
 هه لپىچرى و بلين ئەمه (يوم التلاقى) يه
 ئاى بۆ ئە وهى كه ئە مرۆ به شى خۆي له پيشه وه (۲)
 نارد و، ئيتتر ئە مينه كه گه نجىكى باقىيه

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲) واتا ئە وى كه له م دنيا داواى خواى خۆي به جى هئناوه له و دنيا دلنيايه.

دلی دل راگره، چونکو له گهل تۆ، کونه یاریکه
 ده می هاو دهم به، به لکو پیته نه لئین نازرده کاریکه
 له واپۆزا (۲) که سهیری ناوی ده ریام کرد، به دل پیتم گوت
 هه زاران ناهه رین، وهک ناوی چاوم، چه شمه ساریکه
 به نه گریجه ی ده شی رووی بهرگی ماته م پۆشی نه فسوونه
 وهفا کاری دهکا، بۆ کوشستووانی، ته عزیداریکه
 که زوهره دینه بورجی نازو تاجی، زهر (۳)، له سه ده گری
 خه لووزه دل ده سووتینی، چه نووریک و چه ناریکه
 حه یاتی تال، ده ردی شه که رم (۴)، شیرینه لا، چونکو
 بهیادی گف توگوئی شه که له ب و، شیرین شکاریکه
 وهره، هاوشانی من به، با قه دت، با چهوت نه کا گیانه
 قه دی من وشکه داریکه، به لام پاریزگاریکه
 که، با، بی مایه ی ژین، با که بابیتک بی خوراک من
 که بابیتکم، که ناگیشم، به پروتم، شوعله باریکه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه، هه وه ها پیره میتردی له م شیعره دا ویستوو یه تی
 لاسایی شیعیکی (شیخ ابو الوفا) ی کوردی بکاته وه، که له سه هه مان شتیه وتوو یه تی وه پیره میتردی له کاتی
 خۆیدا نه شیعره ی (شیخ ابو الوفا) بلاو کردۆته وه، به لام نه ینووسیوه که نه وه شیعیکی فارسی (شیخ ابو
 الوفا) یه.

شیعره که وه ها ده ست پین ده کات:

گۆزینه که ی پیره میتردی:

«به پرویا زولفی په خشان کردوه، له یل و نه هاریکه
 له شه ودا رۆژی په نهان کردوه، شتیه ی عوزاریکه»

دیوانی پ. م. ل ۳۰۲

ده قه فارسییه که ی شیخ ابو الوفا:

«کند افکنده بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کرده در شب آفتابی را عذار است این»

یادی مهردان ب ۲ ل ۳۳۰

ته وای ئەم دوو شیعره له به شی گۆزینه کانی پیره میتردا ده نووسین.

(۲) واپۆزا: پاپۆر، که شتی.

(۳) زهر: ته لا، زهر، ئالتون.

(۴) مه بهستی له نه خۆشی شه که ره به که تووشی هاتبوو.

خواییداو

۱۹۳۷

له به غدا کۆشکی، له که ناری شهت (۱)
 باغی پر بولبول، شه تی پر له بهت
 چیمه ن زاریکه، گول و په رژی نه
 هه رچی هات جۆشی به هه لپه رینه
 لئی راکش ابوم، به خه یاله وه
 به شکو په ری بۆم بیته ماله وه
 ناگا چوار په ری، چوار ده وران لی دام
 سفید پۆشیکیان، به ناز هاته لام
 به تیلا ییه کی، چاوی بیماری
 دل م نه نگیتورا، ده رد م بوو کاری
 من به شه راره ی ئیشی زامه وه
 له بهر پیی نه وا، نه تلامه وه
 له پر قه هقه هه ی، فریشته ی سه وزپۆش
 گه یییه سه روه ختم هینامیه وه هۆش
 وتی: به م پیرییه، چیت له جوانانه
 نه که وه یه داوی خال و له رزانه
 وتم هه ر پیره، جوان تیک نه به ستی
 نه مام به داری، پیر، رانه وه ستی
 وتی نامه وی، تۆ نه مامگیر بی
 بۆ نه وه چاکی، نیشانه ی تیر بی
 تیرکی هاویشت، له برژانگه وه
 وهک تیری شه هاب له رووی مانگه وه
 هات دای له جه رگم، وامزانی مردم
 جله تازه که ی خویناوی کردم
 نه و رۆیی نجا په مه یی پۆش هات
 نه ویش تیرکی کردم به خه لات

وتی خۆت بگره کافر به گیری
 پیری و بو ئیمه، کۆله کهی تیری
 وتم، تیریکت له جه رگی پیردا
 سادهی تیریکتی تر به شوین تیردا
 بهم سێ تیره وه دلم نه ئه سرهوت
 خوا دای زهرد پۆشی، له ولاره ده رکهوت
 بهو بالای ئالای سه ره روی نازه وه
 بهو چاره بازهی عیششوه بازه وه
 تریقهی قاقای، زیندووی کردمه وه
 ئیشی خه دهنگی له بیر بردمه وه
 به میهره بانای هات به لامه وه
 دلخۆشی ده وای زامی دامه وه
 بانگی کرد هه ر سێ په ری کوشنده
 هاتنه سه رینم به عیششوه و خه نده
 وتیان، هه رچه ند خوتین که وته به ینه وه
 ئه مجاره هاتوین، ئاشتت که ینه وه
 ده ست له ملان و گه ردن ئازایی
 کردمانه که یف و به زمی چا و شایی
 چایی له سایه ی، گه ر دنیا دیار بوو
 حۆری به هه شتیان، لا خزمه تکار بوو
 سیانیان ده رباره ی من لوتفکار بوو
 به لام به کیکیان، له پیناو بیزار بوو
 خوا تۆله ی ئه ویش له به د بستین
 دوژمنی جنسی له تیف نه مستین
 به ده ست له ملانیان بوومه وه به کور
 سه رچۆبیم کیشا به عه شق و به گور
 به ده ماغه وه، ئه مگوت شا کییه؟
 بو کسه نه لواوه، ئه م هه لپه رکییه

(۱) نازانم پیره میترد بۆچی لیره دا خۆی تووشی ئه و جووته قافییه گران و ئیسک قورسه کردوه.

شیخ له تیف کلێشه ی (ژین) ی ناردووه

۱۹۳۹

«شیخیکه له تیف (۱) به لوتفکاری
 کلێشه ی ژینی، ناردووه به دیاری
 (ژین) به فه خره وه، نایه سه ر وه ک تاج
 به و خه ته جوانه، ئه گاته ره و اج

(۱) مه به ست شیخ له تیفی دانسازه.

به یادی کۆن

۱۹۳۹

خۆزگه یار ئه بوو به خواهن قه رز لیم
 بو هه ر کوی ئه چووم ئه هاته سه ر ریم
 یار له ناو ره زا، سه یری تری کرد
 بۆلێکم لێ خوارد مه ست بووم ده ستو برد
 به یادی چاوی بادامی له یلام
 خوتنی به ده نم بوو به پۆن بادام
 فرمی سکم بو رووی له به رد تکا بوو
 به رد بوو به شووشه گولای تیا بوو
 مانگیش له یه کتر که وتوونه گزی
 په مه زان جه ژنی له شه وال دزی (۱)
 عه شه ی محه رهم که جه ژنی نووچه
 بو شیععه بووه به شین و نووچه (۲)
 سویند ئه خۆم هیشتا من تۆم نه دیوه
 له گه ل تۆ شیت بووم هۆشم په ربوه

(۱) رۆژهکانی جه ژنی په مه زان ئه که ویتته مانگی (شه وال) هوه که چی جه ژنه که ش به جه ژنی په مه زان به ناوبانگه.

پیره میترد ئه م ورده کارییه ی له هه لبه ستیکه مه وله و ییه وه وه رگرتووه، که ئه لێ:

په مه زان طلوع صبح شادیشه ن

شوال شام شووم نامرادیشه ن

دهردینه شوال ئای زام سهخته من
تالّه شوم شوال ئای بهدبهخته من
غوپه غوپه ئو، سهفاش پهی غهیری
ئازیز قبیلهی من، وهفاش پهی غهیری

واته: مانگی په مەزان به ده رکه وتنی به ره به یانی رۆژی جهژنی په مەزان شادییته تی چونکه رۆژه کانی جهژن له خۆی نییه و کهچی به ناوی ئه ویشه وه به ناوبانگه، ئای له ده رده داریی مانگی (شه وال) و من. ئای له بهدبهختهی ههردوو کمان. سهری مانگ هی شه وال و کهچی خۆشی و ئاههنگه کهی بۆ په مەزانه. ئازیزیش که قبیلهی منه و ئه پیه رستم کهچی وهفای بۆ بیگانیه. وهکو پیره میترد ئه لێ مانگه کانیش که وتونه گزی کردن له په کتری و له پهک ئه خۆن.

(۲) نووحه: نیازی له و شین و شه پۆر په که شیععه کان بۆ حسهینی کوری عهلی ئه بی تالیب ئه کهن به هۆی کوژانیه وه له که ره بلا. م. ه.

پیره میترد له وه هله به ستهیدا له سه ر پیره ی شاعیره کانی کۆن خه ریکی ورده کاری بووه و بۆ وشه ی پر لیکدانه وه گه راوه و به کاری هیناوه به تایبه تی له دزینی جهژنی په مەزان له لایهن مانگی په مەزانه وه. له دوا دتیری هله به سته کهدا به ئاشکرا دان به ودا ئه نێ که ئه م ههست و سۆزه ی که له سه ره تای هله به سته که یا گوایا به رامه ر جوانیک ده ری بریوه له دوا دتیری ئه وه هله به سته دا وه کو ته می به هار به تیشکی رۆژ ره واوه ته وه، له خه یال به ولاره هیچی له که لله دا نه ماوه. ئه مهش ئه و راستییه دووباره ئه کاته وه که له مه وه به ر لیتی دواین ده رباره ی نه بوونی ژنیکی تایبه تی له ژبانی پیره میتردا، که چی له گه ل ئه وه شدا وه کو ته مووره ی عه شقی دلداریکی هه رزه کار مرۆف ئه خاته جۆش و خۆش و له گه ل ئاوازی دیره کانییا پیاو به خه یال ئه فری. م. ه.

کۆتره باریکه

۱۹۳۹

کۆتره باریکه ی خال و میل ره نگین
لانهت له پۆیه ی دارتوبای به رین
(حق و هوت) نه غمه ی جبریلی ئه مین
به گونای ئاده م که وته سه ره زه مین
من و تو رشته ی به یینهت له مل بووین
نه شیده خوانی خونچه ی یهک گول بووین
سه رمه سته ی نه شه ی باده ی یهک مل بووین
زاده ی سروشته ی، یهک ئاو و گل بووین
کاتێ یهک بال و یهک مال بووین له دهشت
چینه مان ئه کرد، له دهشت وهک به ههشت
له ناکاو دانه ی بهدبه ختیمان چهشت

245

لانه مان رووخا به پای شوومی وهشت (۱)
ههردوو گرفتار، داوی یهک سه ییاد
من له داخا و تو، له شاخا ناشاد
دهست به سته ی بیداد چه رخی که چ بنیاد
نه مردین دیمان ئه م جهژنه ی نازاد
ئه م مبینی هه ودا ی داوی نه هاتی
هۆنراوه ی په نجیه ی چه ند هاوولاتی
دل سوژ بووم سوژم، ئه دی له باتی
هه لۆ په ری خۆی بوو به خه لاتی
ئیهستا که دهوری دهوران وه رگه را
مانگای گه لباخی مرد و دۆ برا
ژورنال، فۆرمه، ته پل، هه رسپکیان در
نازانم پیاوی به د چی پی برا

(۱) لای م. ه نووسراوه: «لانه مان رووخا به پای شویری دهشت» که مه بهست نادا به ده سته وه.

بۆ «شیخ سه لام» ی شاعیر

۱۹۳۹

«سه لام، تو، شیعرت، له من باشتره
تا له دوورتر بی، نالهت خوشتتره!»

وا گول به سه رچوو

۱۹۴۰

وا گول به سه رچوو، بولبول شهیدا بوو
گه ریک له ناله ی دلی پهیدا بوو
گه ری به ردا یه، سه وهزی به هاران
شیاوا وهک زولفی چه مه ره داران
منیش که می شو ر بولبول له سه ردا
سه ری خۆم ئه نیتیم به دهشت و ده ردا

246

گهرمای هاوینم، بۆیه لا خوۆشه
 به تینی سۆزی دلّ به په روۆشه
 ئه و گپر و تاوه، دلّ ده جوۆشیتینی
 به یادی یاران تییـر ئه م گرتینی
 چهند خوۆشه یادی هیجرانی یاران
 فرمیسک به چاوما بیننی وهک باران
 رشینهی فرمیسک دلّ ئاورشیتن کا
 شینی عه شق هۆشم بئ سهر و شوپن کا

کهوتنه کلێشه م

۱۹۴.

کهوتنه کلێشه م، کهوتنه کلێشه م
 شه و پیک سه و دای له بیل کهوتنه کلێشه م
 په روانه ئاسا، ته وافی پرووی شه م
 تیکی هه لشیلا هۆش و ئه ندیشه م
 ژاری په ژاره ی بئ سـامـانـه
 به زۆری شووری سه و دای پر سه و دا
 پروو بکه مه کووی یار له نیوه شه و دا
 سه رگۆنای ماچ که م له شیرین خه و دا
 هه رچیم بیته ری له پێگه ی ئه و دا
 خواست و ئاره زووی دلّ و گیانه
 به رگی شه و گه پری نیلیم کرده به ر
 (په ره بلۆم) م (۱) لئ به سته که مه ر
 جامانه و چه فته ی سورمه م نایه سه ر
 وهک شییری شه رزه له لان هاتمه دهر
 ئه مشه و له مه رگ و ژین قه یرانه
 تیپی زینده وهر به کسه ر کش و مات
 که له شییری عه رش قوو قووی نه ده هات
 شه و ی ده ی جوور بوو مانگ هه لئه ده هات

ههنگاوم نایه رپی هات و نه هات
 به قه له م بازی عه شقی جانانه
 رتگام لئ بوو بوو به هه رده ی دو جه یل
 تا خوۆم گه یانده ئاستانه که ی له یل
 دلّ له ئه ندیشه ی ترس و هه واکه یل
 گه یه خوابگای جانانه ی پر مه یل
 سامی وهک پایه ی عه رشی ره حمانه
 بئ خشپه و بئ هه ست گه یه سه رینی
 به نه شه ی شییتی هیچم نه بیننی
 ده م گه یانه خالی جه بیننی
 راپه ری وتی: تو کـام بئ دینی
 چۆن گه یشتیته ئه م جئ و مه کانه (۲)
 سه ری هه لپری چاوی به من کهوت
 یه خه ی دادری به یانی دهر کهوت
 سفیده ی به یان سه ر ره شی شه و کهوت (۳)
 هیتنده ی جنیو دا، توورپه ی سره و ت
 جنیوی بو من بوو به به هانه
 وتم: جنیوت خه لاته بو من
 که مه ندی سه و دای توۆم کهوتنه گه ردن
 وام رانه کیشی بئ باک له مردن
 زینده گانی خوۆم لئ بوو به دوشمن
 ئه گینه چیمه له م هه و لئدانه
 وتی من چی بکه م ئه مه حالمه
 به ده ست من نییه خه لک عه و دالمه
 هه مووی ئاشووبی چاوی کالمه
 خه تای توۆ نییه فیتنه ی خالمه
 ئه گینا من چیم له م ئه زیتدانه!؟

(۱) په ره بلۆم: و اتا ده مانچه ی په ره بیل. یاخود جارن ئه یانوت: په ره بلۆ، جوۆره ده مانچه یه ک بووه.

(۲) لای م. ه ئه م نیوه دتیره به هه له نووسراوه

«چون گه یشتیتنه ئەم جین و مه‌کانه» دیاره کیشه‌که‌ی له‌نگه

(۳) ئەم نیوه دێره‌ی له بێسارانیبه‌وه وه‌رگر‌تووه که ده‌لیت:

«سه‌کاکان ده‌ور گرد به‌یان‌ه‌وه

کێ دێهن مه‌غریب وه به‌یان‌ه‌وه!»

کای کۆن

۱۹۴۱

له‌بیرته شه‌ویک هاتیه لام

بو دڵنه‌وایی و ته‌سه‌للام

به زولف و خالت سویندت دام

که تا ده‌مرم تو بی له لام

ئنجالیوت له‌سه‌ر لیونام

ئیسستاش له‌سه‌ر ئەو په‌یمانم

هه‌تا ئەم‌مرم ئەو دێوانم

گیرۆده‌ی ئەو زولفه‌ جوانم

سیا به‌ختی ئەو خالانم

تیم گه‌بشتووی چهند به‌وه‌فام

ژین ئەوه‌یه عه‌شقی تیا بی

دڵ ئەوه‌یه به‌سه‌ه‌ودا بی

سه‌ر پر له شۆری له‌یلا بی

نه‌ک کووله‌که‌ی پر له با بی

ئۆف شیتتی چهند خوشه‌ له‌لام

عه‌شقی پاک نووریکێ خوایه

ئیلهامی شیعیری سه‌مایه

ته‌جه‌للای رۆحی تیا دایه

وه‌سلتی به‌هه‌شنتی له‌ دوايه

وه‌ته‌نه به‌هه‌شنتی دنیام

په‌روا

۱۹۴۲

ئیسستا خه‌و بو‌یه نایه‌ته ناو چاو

جیی ئەو نه‌ماوه پر بووه له ناو

بو‌یه نایه‌لێ که خه‌و ببینم

با به‌خه‌ویش بی نه‌ک ئەو ببینم

دوو چاویم هه‌یه یه‌کێ چاوی سه‌هر

که بو ریتگیای دوور په‌نای دیته‌به‌هر

به‌لام چاوی دڵ بو دووره مه‌نزل

هیچ مانعیکێ بو نابێ حاسل

ئه‌گه‌ر ئەو په‌روای چاوی سه‌هر ئەکا

چاوی دڵ هینده تیره سه‌هر ئەکا

من له خوام ئەوئ ئەو خۆی نه‌نوینێ (۱)

وه‌سل گپری عه‌شق دائه‌مرکیتنی

له‌زه‌تیکێ وام له عه‌شق دیوه

مولکی ئازادیم به‌وه ک‌ریوه

به عه‌شق ئازادیم بو هاتۆته دی

وه‌سل، نامخاته ژتیر باری مادی

من به‌عه‌شق و ئەو، به‌حوسن ئەخوپی

هه‌ر جوانه له شوپین عاشق ئەگه‌رێ

ئه‌گه‌ر مه‌جنون و فه‌ره‌هاد نه‌بوایه

له‌یلا و شیرین چۆن، ئەهاتنه کایه

به‌لێ تا عاشق رۆژی وه‌ک شه‌و بی

ئه‌بی به‌یانی روخساری ئەو بی

(۱) لای م. ه به‌هه‌له نووسراوه: «من له خوام ئەوئ ئەو خۆی بنوینێ»، که ئەمه پیتیچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی

شاعیره، چونکه ئەو ده‌لیت، با خۆی نه‌نوینێ و نه‌ببینم و پیتی نه‌گه‌م چونکه گه‌یشتن پیتی گپری عه‌شق ناهیتلێ.

«بۆ خۆمه، كهس نهيبانته سه رخۆي»

«پيره ميتردى، كه په ريبه، كۆلى (نۆما) بهكى تۆر
كهوت و بۆ (ماين) كهوته، خهفته و شپن و شه پۆر
پيتم وت، ئيتر بهسه، بۆ ناسرهوى، دنياى زۆر دى
وتى: بۆ پير و جوان، ههولتى جيهان، تا دهى گۆر»

هايير كهوت (۱)

نالهم نايه لى، كهس بنوى به شه و
نهك بنوى يارم ببينى به خه و
من پيرم بۆيه، ئەوى كه دهركهوت
بكهومه به ريبى بلتين ها پير كهوت
له ناته وانيش وايه مه به ستم
كه له لاي كهوتم، نه توانم هه ستم
بۆيه ئەو له پر شه و ديتته خه و
به (گه شكه) بمرم، له كۆلى كهوم
كه چى نازانى كه عه شقى منه
ئەوى كـردوو بهم شوپره ژنه
ئەگه ر من نه گريم له و بهردهرگانه
كى ده زانى ئەو ئەوهنده جوانه
هه مسوو كه ئەلى له يلى جوان نه بوو
به شوپرى مه جنون وا ناوى ده رچوو
ئيستاستا شوپرى عه شق بوو به ئەفسانه
به يهك گه يشتن به دهست خو بانه
له و ساوه مۆدهى شه رم نه ماوه
ماره ي كچ له گه ل پرچى پراوه

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نهكراوه ته وه.

چاوم كه ريزه ي دانى تۆى بينى
فرميسكم ريشته ي مروارى هونى
تا بگريم به دل پروناك ئەبه وه
به ناوى چاوم خۆم پاك ئەبه وه
چاوم له دووريت ئەگريا به كۆل
گرىان به زه يى چاوى كهوته دل
كه ناگر دركى ته ر ناسووتينى
رهحم به حالى ته پرى ئەنووتينى
ئەلبه ته خودا رهحمى زياتره
بۆ ئەو كه سانه ي داوتينيان ته ره

(۱) ئەم شيعره له جيهانى شيعره كانى مهوله وييه وه زۆر نزىكه. جا نازانم شيعره كهى وه رگرتوو ه ياخود بيده كهى
دارشتوته وه!! لاي م. ه بلاو نهكراوه ته وه.

لاساى گوله وه چنى (۱)

ئەو تيره ي رۆسته م، چه سپانديه كه وان
داى له رۆبيتەن، بيزراندى له گيان
منيش ئەو تيره و كه وان و شه سته
ئەو زۆرى بازوو، ئەو هيزى ده سته
به ته وژم هات، درا له جـه رگم
خوتين قه لبه زه ي به ست گولگون بوو به رگم
به و برينه وه، پيچم خوارد بـه دهنـگ
رۆژى پروناكم. بوو به شه وه زه نـگ

من مات و بئ دهنگ هه تاكو توانيم
 فه لك ته گريا بۆ نه و جوانيم
 له دهردي عه شقا، كه خاوه ند سه پرى
 تو نه گريت مه عشوق، به دل بۆت ته گرى
 وهك شه هيدى عه شق، كه وتم له سه ر پشت
 له گه ل ته و خوينه، جواناوم ته رشت
 شادم كه كوشتهى ده ستي دل دارم
 ته و تيير ه بووه به يادگارم
 ته لئين بئ زه خمى تيرى مه هه په يكه ر
 نه نگه روو بكه يته، مه يدانى مه حشه ر
 من به برين و تير و خه ده نكي
 بئ دهنگ رووم كرده مه حشه ر بئ نه نكي
 به سۆزى عه شقم ليم بوورد كردگار
 ته مه سه ر مه شقه بۆ عاشقى زار

(۱) پيره ميژد ته م شيعره ي دوو جار بلاو كرده و ته وه سالى ۱۹۳۹-۱۹۴۳. هه روه ها ته م شيعره له ديوانى پيره ميژدى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

كارىكاتير به شيعر

۱۹۳۴

(زئوه ر) كه ئيستا، په ره سيلكه به
 تازه (گۆزان) مان، له سه ر هيلكه به
 گۆيژه كون ده كهن، دائره ي ئيشغال
 (همه الرجال، تعلق الجبال)
 بۆ قه شقولى چوو، (مسته فا سائب)
 ته لئى فه قئيه و ته چئ بۆ راتب

وامزانى

۱۹۴۳

وامزانى كه من دلّم دا به تو
 دلى تو ش بۆ من ته بئ به مه كو
 چى بكه م دله ي شيت تووشى توئى كردم
 به سه وداى بئ سوود له ناوى بردم
 تو ش تيگه يشتى دل وا دوشمنه
 ئيتر له لاي تو، بوو به گاي بنه
 ته گينا ته گه ر دوشمن نه بوايه
 نه ت ته هيشت بيته ته و به ر ده رگايه
 به لام گيانه كه م ماده ي تو بۆشه
 له تيگه ليدا هه ر راستى خو شه
 دلى ته لماسى بئ گه ردم ته وئ
 شتى ساخته بئ زوو ده رته كه وئ
 توخوا حه يف نييه وهك ته لماس جوان بئ
 به ژه نكي خوئنى عاشق په نهان بئ
 دل بفرئنى، به دخووى كه ي، وهك خو ت
 ته م جه ور و زۆره خيى چييه بۆت
 چى ده بئ رۆژتيك ته گه ر هئ من بئ
 ده ست نه وه شئنى و ساتيى هئمن بئ

ئيشى ديدهى تو

۱۹۴۳

ديده، ديدهى تو، ديده، ديدهى تو
 با گه يانديه گويم، ئيشى ديدهى تو
 ديدهى شابازى خو ش په روازى تو
 ديده نمونه ي عيششوه و نازى تو
 قولايى جه رگى ته وه ي ته تبئينئ
 ئيتر خودگيريت له لا نامئينئ

ئای جهزبهی چاوت چند به ته ئسیره
 به نیگایه کی دل چند ئسیره
 هه یفه ئه و چاوه له بهر چاوه نه بی
 دلی عاشقان پیی به داو نه بی (۱)
 شیتی چاوت بووم چوممه میری سوور (۲)
 دووعام بۆ کردی له نزیک و دوور
 چاوی چلکنه لیت که وتۆته کار
 به (إن یکادوا) (۳) بۆت که وتمه هاوار
 کاشکی دوکتوری چاوه بوومایه من
 رهگی چاوه یه شههه ئه کیشا له بن
 دهرمانی لای خۆم ئه دۆزییه وه
 بیتم چاوت ماچ کهم چاک ئه بییه وه

- (۱) ئه م شیعره هه تاکو ئیتره له شیعریکی هه ورامی وه رگتیراوه ده چیت. ئیمه ده که مان نه دۆزییه وه. به لام له وه به داوه دیاره شیعری پیره مێرده.
- (۲) میری سوور: مه زاریکه له ناوچهی شارباژێر نزیک گوندی (ئهحمه د ئاوا) ئه وانهی که تووشی نه خوشی بیونایه جارن ئه یانبردنه سه ره ئه و مه زاره گوایا به وه چاک ئه بیته وه. م. ه
- (۳) و ان یکادوا: سه ره تای ئایه تیکی قورئانه که ئه لێ «و ان یکادوا الذین کفروا». گوایه ئه م ئایه ته بۆ چاوه زار باشه له بهر ئه وه نووشته نووسه کان بۆ چاوه زار ئه و ئایه ته له نووشته کانیا نا ئه نووسن.

گیانه به سیهتی

۱۹۴۴

گیانه به سیهتی، گیانه به سیهتی (۱)
 توخوا به سیهتی دهرد و مهینه تی
 هه ره هینده ئه بی تووشی و نه گبه تی
 قنیاتم ته نه ها ژارای په تی
 له نه حسی چاره و به ختی گومراهم
 عاله م بی زاره له ناله و ئاهم
 ئه جهل قولای پی گیر کرد له جه رگم
 نیشانم ئه دا نیشانه ی مه رگم

ئه واهه ناسه م که وته ژماره
 هینده م نه ماوه واهه مرم دیاره
 توخوا وه سیه تم ئه مه یه له لات
 به یادی عه شقی به نده ی جانفیدات
 کاتی کۆچم کرد بۆ هه وارگه ی نو
 ئاوام کرده وه مه نزلگای گلکۆ
 ئه وسای دیار نابم له بهر ده رگاکه ت
 چۆل ئه بی له من سایه و په ناکه ت
 بزانه هه ی له یل قه یست مر دووه
 هه سه ره تی رووی تووی بۆ خاک بر دووه
 من له وئ ته نه ها په ژاره ی تو مه
 چه باکی چۆلی و ساردی گلکۆمه
 توش سا بی باک به له تانه ی ئه غیار
 وه ره سه ره قه برم بۆم بگری جار جار
 بروانه قه بریک له قه بران تاکه
 به ردی وه ک خه لوز خاکی نمناکه
 ئه وه شه راره ی قه رچه ی تاسه مه
 ته په دوو که لی شوین هه ناسه مه
 فیدات بم گیانه، من داغ برده ی تو م
 توخوا دانیشه که مه یک له گلکۆم
 تو زیک بۆم بگری گویم له ده نگته
 له گه ل فریشته ی منا جه نگته
 دلۆپی فرمی سک له چاوت تکا
 به و فرمی سک ه ی تو خوا عه فوم ئه کا
 توش وه فاداری له گه ل جوانی
 بۆت ئه بی به ناو فه خری جیهانی

- (۱) ئه م شیعره ته واهه تام و بۆی چند شیعریکی وه لی دیوانه ی پێوه یه ته نه ها له سن به یتی دوا یی شیعره که دا قه له می پیره مێرد دیاره.

هەى رۆ ئەمىرۆ رووى، شین و رۆرۆمە
 كە مەم رۆبى رووى، پەژارەى خۆمە
 ئەم زولفە لوولەم، بۆ مەم شانە كرد
 دەك فەلەك كۆتەر بى، بۆنىكى نەكرد
 ئەم خال و مەيلە، من بۆ مەم رشت
 پەيمانم وایە، بۆى بەرمە بەهەشت
 لىسوم دانابوو، بۆگفتوگۆى مەم
 عەهدە تا مردن، واتەى پى نەكەم
 توخوا مەم، منت لە كۆى پەيدا كرد؟
 گوناهم چى بوو، منت شەيدا كرد؟
 ھەر كەس ھاوسەرى، بۆ ژيان ئەگرى
 منت بۆبە وىست، لەبەرت مەرى
 ھەى خەجالەت بى چەرخى پرستەم
 ھىچ شەرمت نەكرد لە نەوجوانى مەم
 مەم لەژىر خاك، بەمىوانت بىم
 بە برامەو بەقوربانى بىم
 ناچارم بى تۆ، ژيانم نابى
 وا برىمەو، ھەر ئەبى وابى
 لەناو دوخمەدا، دوو جىگا ئەبى
 زاوا و بووكىنى، لە خاك ئەبى
 ئاى مەم، دەستى مەم، نەگەبىشتە تۆ
 وا نووكى خەنجەر، بوو بەسزای تۆ
 خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت ئەوى
 ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوى
 ئەى سىنە بگرە، خەنجەر بۆ تۆبە
 ھەرچى زۆر جوان بى، ھەر رەنجەرۆبە
 بە بەرگى خۆپىنى، شايى رەنگەو
 بەسۆز و نالەى، خۆش ئاھەنگەو

با دەست لەمىل كەين، مەم بەكجاریبە
 نە راي بىگانە، نە بەدكارىبە
 ئاخ بۆ دەنگخۆشى، لە ژوور سەرىنمان
 بە بەيتى كوردى، بدا تەلقىنمان
 بلتى ئاخ دللى، دلخواز مەشكىتىن
 بە زۆرەملى، كچان مەمىرتىن!

(۱) ئەم شىعرەى پىرەمىرد لە كۆتايى چىرۆكى مەم و زىنەكەى خۆيدا نووسىوہ لە دانانى خۆبەتى و پەيوەندى بەوہى (ئەحمەدى خانى) پەوہ نبىيە.

دوو تاكە بەيت

۱
 بە پىرەمىردى، ھاوار، دىننە من
 ئەمكەن بەدايك، ئەبە پىرەژن
 ۲
 جارەن بەتوانج، ئەيان داہە روو
 چرا، رووناكى، بۆژتير خۆى نەبوو

تۆ وام تىمەگە

تۆ وام تىمەگە، ھەر چىاگەردم
 من خاوەن سوپاي ئەندىشە و دەردم
 ھەرچى لەدەشت و چىا و سەر ئاوە
 لەباتى شىتى، خوا بەمنى داوہ (۱)
 سفىدەى بەيان، زەردەى خۆرەتاو
 تريفەى مانگ و لەنجەو لارى ئاو
 سل و ئاور و گەردن بەرزى ئاسك
 قاسپە قاسپى كەو لەسەر ئاسۆ و باسك

گول و گولالە و نیرگسی به هار
 شوخی به رەزا و چنوو له نزار
 ئەمانه يهك يهك، به تو ئەبه خشم
 تۆش له شیبوهی خوټ، بدهری به شم (۲)
 بۆ سفیدهی سویح، سای بهرۆکه کهت
 بۆ زهردەى خویش، زهردەخه نه کهت
 مانگ بۆ روخسارت، ئاو بۆ جه بینت
 رەمی ئاهوویش بۆ، له نجەى شیرینت
 قاسپه قاسپه ی کهو، بۆ قاقای جوانت
 نه غمەى بولبول بۆ، ورده پازانت
 گولە بۆ نازکیت، گولالەش لیوت
 چنوو بۆ زولفی لوولی په شیبوت
 ئەمانه م له گه ل، بگۆرەره وه
 به راوردیان که و گره و به ره وه

(۱) لای م. ه نووسراوه «به بهای شیبتی خوا به منی داوه»
 (۲) لای م. ه نووسراوه «تۆش له نازداری خوټ بده به شم»

تاکه بهیت

۱۹۳۴

۱- چاپی هه لێ دیوانی شیخ رەزا:

دیوانی شیخ رەزا، به رەزای خزمی ئەو نییه
 تیری قەزای رەزایه، گوناھی ئەوان چیه!!

«چایچییه که ی مه کته ب، ئەمەى نووسیوه
 خوا ئەم زیره کیه ی، بییره به خشیوه»

به هاری روو زهرد

۱۹۴۷

به هاری روو زهرد، به هاری روو زهرد
 منیشی خسته که ژ و کیتو و ههرد
 رهنگ زهرد و سه شین، دهروون پر له دهرد
 بۆ عالم شادی، بۆ من ئاهی سهرد
 جه رگم له ت له ته وهک هیلتی ناو وهرد
 ئاخ بۆ دلسۆزیک، بۆم بی به هاودهرد
 رهنگ هه لێ بێرێ له شیبوهی به هار
 له و رهنگه خوټ بی لای دلەى غه مبار
 له گولە زهرد رهنگ، له گول نه ورۆز داخ
 له شه ونم فرمیسک، له ته می چه م ئاخ
 له وه نه وشه شین، له نیرگز خومار
 له گولالە خوین، دیدهی شه و بیدار
 له خونچه پیکان، له سۆسه ن خاری
 دل بریندار کـا، له دووری یاری
 من له دووری ئیل، جه رگم خوینین بی
 چهنه خوټشه برین له سه ر برین بی
 ئەگه ریم به شوین، ده رده داریکا
 کهس و کار کوژراو، دل زاماریکا
 وهک تاق تاقکه ره تا ده می به بیان
 ناله نالمه له سه ر (که لی خان)
 لافاوی فرمیسک، له دووری یاران
 سه ره و خوار ئه روا وهک لیزمه ی باران

کاریکاتیر به شیعر

۱۹۳۴

۱- بۆ گۆزان که له ژیر ناوی (میشۆ) دا خوئی شار دۆته وه

مشه ی میشۆمان، لا گیزه ی میشه
 له ناو (ژیان) دا، خواردن له پیشه

ئەگەر زىافەتى رەئىستان ئەدى
ئەكەوتنە تەقە، وەك نەدى و بدى

۱۹۴.

«سوپاى غەمزەت، بەراکردن، فتوحاتى بەھەم ھېنا
بە ھەلگىرەنەۋەى چاوت، سوپاى دل تىك شكا و فەوتا»

ستەمگارى

ھەور ئەگرى بەكول، گول پى ئەكەنى
باوك و فرزەندى، بى رحىم ئەنوئىنى
نىرگىز بەبۇنەى چاوى مەستەۋە
ئەزكەن لە دەست دەستەۋدەستەۋە
گولالە ئالاي ئال و والاي خوى
بوۋە بە لەكەى داخى دەروون بوى
بەرەزا ئەروى لە پەنا ھەردا
باى مەينەت سەرى ئەدا بە بەردا
ۋەنەۋشە شىۋەى شىنى (۱)، شىنى خوى (۲)
بوۋە بەبارى گەردن كەچى بوى
پىشۆك لە خاكا بەخاكسارى
پەرتىشان پىرچە، لەبەر ھەزارى
خوى لەزىر خاكا ئەشارىتەۋە
ژنە لادىبى ئەيدۆزىتەۋە
ھەلەكۆك كە باو لە بەفر ئەسپىنى
بىلەكان سەر و بنى دەردىنى
شىنگى شوخ و شەنگ، بەسنگىكى دار
سنگى ئەشكىن، ئەيخەنە بازار
لاۋلاۋ كە بەشەۋ، ئەگە شىتەۋە
رۆژ رووى خوى لە رۆژ ئەپىچىتەۋە
مىخەك گەردنى ھەلەقەرتىن
سنگ و بەرۆكى پى ئەپازىن

261

گول بەو جوانىيە ئەيخەنە مەنجەل (۳)
جواناۋ ئەپىزى بەھەلم و دووكەل
بەبۇنەى بۇنە ۋا ئەيخەنكىن
ئامانى نادەن ھەلەبەچوركىن
چىمەن كە سەۋزەى نەۋخىزى ناۋە
بە لەقەى فتبول پى پەست كراۋە
ئەرخەۋان پەناى بىرە بەر مردوو
لەۋىشا ئەيكەن بەدارى مردوو
ئەمە ناۋ ئەنپىن سەيرانى بەھار
منپىش ئەلپىم داد، لەدەست ستەمكار

(۲.۱) شىنى يەكەم واتا شىۋەن. شىنى دوۋەم واتا رەنگى شىن.

(۳) پىرەمپىرد ئەۋ بەيتەى لە (سەعدى) يەۋە ۋەرگرتوۋە لە شوئىكى تىرى ئەم دىۋانەدا لە بەشى گۆرپىنەكانى
پىرەمپىردا دەپنوسىن.

ياران كوئىخايى

ياران كوئىخايى، ياران كوئىخايى
كارىكى پىم كىرد، دەردى كوئىخايى
لەگەل مامەۋە كەۋمە تەنھايى
زەبۋونى كىردم، دەردى رىسۋاى
كوئىخايى لىم بوۋ بەتەختى شايى
لە دەستىان سەندم ھەر بەخۇراى
داخم ئەۋ داخە كە بەشىربايى
گەيىنە كوئىخايى و لەخۇبوون باى
لە دلما نەما ئاھەنگ و شايى
لە چاومان ون بوۋ نوورى بىناى
زىكرى مەۋلەۋى و رەقسى سەماى
بۇ من بوۋبوۋنە سىرى سەماى
ۋەك گىژەلۋوكەى خىلى دواى
عومرى كوئىخايى خستە كۆتايى

262

خووی جیهان وایه به بی وه فای
لای کس نه ماوه بو ئاشنایی
ئه گهر بۆم ریکهوت به خواستی خوایی
بوومه کوئخا به دلنه وایی
سه د دهوردهم بدهن پروتهی ئا وایی
به کلکه له قیچی کس نابم بایی

کاریگاتیر به شاعر

۱۹۳۴

چوار کس ئابونهی (ژیان) یان نه ویست
ناو لیبردنیا بو بو به پیوست
جاری ئه جار، با هه ر داچله کین
بۆ جاریکی تر، گالتهی دی له شوین

شۆرهبی

ئه ری شۆرهبی سه ره وه زه که مان
تۆ سیبه ری بووی، هاوینان بۆمان
به هار به له نهجه و لاری خه رمان
شنه ت ئه بوو به باوه شینی گیان
به بهرگی سه ووزی تاوسی کالات
حه وزه که بوو بووه، ئا وینهی بالات
ئیسسته بۆ پرووت و بچ، بهرگ و باری
سه ر شۆر و پهنگ زهرد کز و غه مباری
وتی، وینهی تۆم، به بی زیاد و کهم
له مائی تۆ دام و له تۆ ئه کهم
جوانی به هارم، من که شۆرهبیم
له ترسی پایز واکه و توومه بیم

هیچ نه بی به هار من سه ووز نه به وه
ئیه وه پیریتان، تاریکه شه وه

سۆزی پیره میرد

۱۹۴۵

یاران فه ره دام، یاران فه ره دام
به وینهی فه ره داد هه ر په نج به بادم
هه م مه جنوونیشم له هۆش ئازادم
کووردیکی په تیم بۆ به ناشادم
دوو عاشقی کۆن هه ردوو ناودارن
هه ردوو کیان کوشتهی عه شقی دلدارن
هه ردوو کیان ناویان که وتۆته جیهان^(۱)
بوونه پیشه وای تیپی عاشقان
هه رچی شاعیره بۆ ئه فسانه ی عه شق
پیشه ی ئه وانیا ن کردوو به سه ره مه شق
تا هر به گ ئه لئ: یاران فه ره دام
جینشینی خاس قه ومی فه ره دام
وه لی دیوانه ش ئه لئ: مه جنوونم
دیوانه واریس قه ومی مه جنوونم
ئیتر مه جنوونه یا خود فه ره داده
ته رانه ی عاشق داد و بی داده
یه کیکیان مه جنوون قه یسی عامری
ئه وی تر فه ره داد له دنیا به ری
فه ره داد کووردیکی ده وری بیستوون
له عاشقیدا شیتتر له مه جنوون
مه جنوون هیچ نه بی له یل دلخوازی بوو
له مندالیشدا له یل هامرازی بوو
فه ره داد به ته فره ی شیرینی به دناو
هه ر له خۆ به وه پیتی خۆی خسته داو

نه ديو نه ناسيو ره دوو (۲) كه وتبوو
 وهك كچه مه نگوړ (۳) هه ليان گرتبوو
 به سياسي ته ره قابهت هيناي
 فه رهادي كرده دوستي جانفيداي
 خه سره وه شكري نه سفه هاني بوو
 شيرينيش ريكه وت فه رهادي بوو
 فه رهاد نه يزاني كه بو ره قابهت
 پي ته كه وپته داوي سياسهت
 به عه شقي شيرين ته شوپي نه وه شان
 به زوري بازوو كيوي نه ورو خان
 شيرين و خه سره بوونه وه به يار
 فه رهاد قولنگي خوئي لي كه وته كار
 خو من عاشق نيم عه شقيش نه ماوه
 له ناو دلخوازا بي شهرمي باوه
 به لام من له سهر عاشقاني پيشووم
 ته شوپي سياسهت بووه به تيشووم
 نه مه وي كيوي بيستون كون كه م
 به زماني شيرين خويني خووم ون كه م
 ناخ چي بكه م له گه ل، سهرنوشتي خوا
 كورد به قاله ي دهم زوو ته فره نه خوا

(۱) نه م به يته له ديواني پيره ميږدي م. ه دا له چاپ نه درابوو.

(۲، ۳) ره دوو كه وتن: هه لگرتن. له ناو عه شيره تي مه نگوړدا كچ هه لگرتن يا خود ره دوو كه وتن باوه له پاش
 هه لگرتن كه س و كاري هه ردو لا ريك ده كه ون و هه موو شتيك نه برپته وه. زورجار ره دوو كه وتن له ماليكه وه
 بو ماليكي تر نه بين له ناو به كتريدا به يني نه وه ي هيج جوړه گيچه ليك روويدا. مه نگوړ له ناوچه ي رانيه و
 پشه درايه و بهو ديوي نيرانشدا هه يه.

شيعريكي كاريكاتيري به ناوي (فائق توفيق) هوه (۱)

۱۹۲۸

خوت لاده له ري بو نه سپي تازي
 با نه ختيك بوتان بكه م رمبازي

265

بزي كه ره گول چند نه شنه به خشي
 به هه يتهت كه و به هيممهت ره خشي
 قوريانه ساده ي بيره چوار ناله
 هه رچي جو يه كت خواردي حه لاله
 رووي خوت سپي كه له ناو نه م خه لقه
 ده خيله نه مخه ي له م جيه ره قه
 گوپت قوت كه ره وه كلک راوه شي نه
 هه رچيكت تيايه لي ره بينوي نه

(۱) نه م شيعره، پيره ميږد له مونساهه ي سه يرانتيكدا نووسيو به كه سالي ۱۹۲۸ له سليمني كراوه. وه له
 پيشكه وتني سواريدا (فائق هوشيار) كچه زاي كه نه وكاته مندال بووه به سواريبه وه له بهر خو پندوويه تيه وه.

نا دز كه ده يي (۱)

۱۹۴۵

له ترسي هه ره كه سي خوت شارده وه، لووت و بزوت تووش دتي
 كه چي من خوم له يارم دزيه وه، «نعم المرام» بوو بزي
 له بهر ده رگا كه يا، سه گ دامه ني كي شام، وتم توخه ي
 نه وه نه و رايسپارد، ميا، كه چي چوم كرديه حه ل، حه ل، ده ي
 حه كي مي چاو نه لين وا هاتووه، من ناچمه لاي بو چاو
 نه وهك رووي پياوي دوو رووي پي بي ني م، خو شتره ليلاو
 گراني واي به سهر هينان قيامهت كه وته دنيا وه
 گول و گيا سهر ده رين، وا نه زانن، حه شره هه ستا وه
 هه موو شه موان كه (جوو) ويلي عه ساي موسان به په ي جووري
 سه رايي ريشي فيرعه ونه، به هار ره نكي له من گوړي
 نه گه ر بيت و فه له ك روژي، له گه لما سه رگراني كا
 وه كو روژ، شه و له خاكي ا درده چم، كو پير بي له تاريخا

(۱) نه م شيعره له ديواني پيره ميږدي م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه

266

دل به په روښه، ...

خه به ریکم بیست، دل به په روښه
 نه و نه دی مه رگی خوم لام ناخوښه
 زیانم له ننگه، که لله م بچ هوښه
 بیستم نه گریجه ی لوولت براوه
 هیلانه ی دلان یه کسه شیاواوه
 هه پر و نه و په نده کت به تو ی داوه
 کت دهستی چووه نه و زولفه خواوه
 هه له نه و نه لئی دنیا تا نه مړو
 شاهه یی شیعره، شه عری سه مه ن بو
 نیستا شیعری و عشق که و تونه رږو
 بو نه و نه گریجه و زولفه جوانه ی تو
 دهک یا خوا نه و نه و ی پرچی بریوی
 دهستی قه لوم که نه به قه مه ی لیوی
 ده رډیکه گاتن، له کسه نه دیوی
 منداله کانی بکه ونه هه تیوی
 جار ان نه یانوت وا و ال کراوه
 له سه ر لیکه و مان پرچی براوه
 نیستا له باتی نه و به ند و باوه
 به بی شـووره بی پرچ برین باوه
 نه م شیعردم نه خویند چند سال له مه و بهر
 شان نه تای زولفت ده رکیشی نه گهر
 قامیش نه کوته په نجه ی شان گهر
 بووی به کاری قوت هه ی خاکم به سه ر

بووه به هه را له گوردی سه یوان
 زیندوو شه ر ده کن، له سه ر مردووان
 مردووم بیستووه، به شی زیندوو خوړ
 زیندووم نه دیوه، خو ی بخاته گوړ
 هیچ که س نازانی، له کو ی ده بیژن
 پینجه ی په نهانی خوی پی ده بیژن

بانگی به بیان

پیر و نیفتاده و ره نجوور و غه مبار
 بی هیوای ژین و ژیان ناله کار
 له دهست بیداری شای ته قیانوسی
 ته ریحی مه رگی خوم نه نویسی
 وهک ده رویشه که ی گولی زر تبار
 که و و پوستی خوم کیشا بووه که نار
 مه رزی کوردستان تار و شه وه زهنگ
 شاری خاموشان بی دنگ بی تاههنگ
 ته خستی تهخت بوویو بابا نه رده لان
 که لاهه ی کاول، په یکول به رده لان
 نجا له قاپی شای په روه رده گار
 تاه و هه ناسه ی پیران که و ته کار
 ناگا تاسو شه رق به شه به قی نوور
 وهک خوینی جوانان بوو به تارای سوور
 سه دای سه لاه و بانگ تاوازه ی شادی
 نه و شه وهی کرده رږی نازادی

من ماسییه کم له نەتەوہی نوون
یونس پیتغەمبەر بەو بوو بە ذا النون
داپیرەم چەندیک لەناو سینەدا
پارتیزگاری کرد وەنەوزی نەدا
بە (لا اله الا انت) ەوہ
قەهری ئیزەدی لی دوورکەوتەوہ
کە ھاتە دەری و بوو بە پیتغەمبەر
ئیتەر لە ئیمەیی نەپرسی خەبەر
لەوساوە لیمان بوون بەتەپیدە
ئەمانخۆن ئەلین (لحملاً طریه)
لەناو تاوہدا ئەبین بە کەباب
بۆ کەیف ئەمانکەن بەمەزە شەراب
نالین ئەمانەش رۆح لەبەرئیکن
نیر و میج لەگەڵ یەک ھاوسەرئیکن
بۆچی نازانن کە رۆح شیرینە
لە گیانەلادا ئەوان ببینە
ئەو پەلەپەلە، ئەو واوہیلایە
ھەموومان رۆحە لەبەرمانایە
ئینسان ئەوہیە کە نازادی خۆی
بۆ کەسئیک تر نمونە بی بۆی
کە بەبرئیک جەرگی خۆی بیتش
بەخۆپایی تیغ لە کەس نەکیش
جاران ھەر بەتۆر ئەکەوتینە داو
ئیتستا بۆمبامان بۆ ئەخەنە تاو
کە بۆمبا زرمە لە ئاوەلسین
سەر ئاوە کەوین ھۆشمان نامین
ئنجما ئەو کەیفە و ئەو راکە و وەرە
عزرائیل لەوان بەرەحمتەرە

گۆریان بی، ئیتستا وا شەر قەوماوە
بۆمبا بۆ خۆیان دروست کراوە
ئیمە بی کتیردین بەستەزیانین
نەخویندەوارین لە فەن نازانین
ئەو فەنەی ئەوان کە پتی پتی دەپەن^(۱)
ھەر بۆ ئەوہیە کە قری لەیەکخەن
یاخوا ھەروا بن ئەی بەناو ئینسان
نەتان پەرژیتە سەر ئیمەمانان

(۱) ئەو بەیتە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا نەنوسرا بوو.

وشکە سۆفیەکان

وشکە سۆفیەکان بەھەشتیان ئەوی
بۆ ئەوہی حۆری و کۆشکیان بەرکەوی
یادی تۆم لەھەر شوئینی دەستکەوی
بەھەشت دۆزەخی لی پر نامەوی
ئالتوونم ھەبە کە ھەر بیژمیرم؟
ناچارم ئەبێ بەتۆ رابوئیرم
نائومئیدیە و بی مویالاتی
حەلال خۆرییە و کەم دەسەلاتی
مالدار مالتی برد من پەزای خوایی
مال لە کورتییە و رەزا لە زیایی
ھەی قەلەندەری چەند «سبوکباری»
لەپیش و سمیڵ بەریت یەکجاری
جاران ئەمانوت، قەلەندەرییە
لەپیش و سمیڵ بۆیە بەرییە
خۆ ئیتستا پیش و سمیڵ مەترووکە
ھەرچی ئەبینی وەک تازە بووکە

عومری ئەو پېشە زېره نەمیینی
 کە لە پروومەت کەوت دای ئەچلە کینی
 من ئەلیم، ئەوەی کە خاوەن پېشە
 ئاین و ئۆینی کردوو بە پېشە
 خواپە من ئەگەر خواھیشتی خۆم بێ
 بۆچی بھوێ کە مەلم کۆم بێ
 باری گوناهم ئەگەر لە ملە
 بناوانە کەمە باوکم و شلە
 ئەو نەئەزانی شەیتان نایەوێ
 کوێخایی عەرش و قورش بەرکەوێ؟
 ئیمە ئەیزانین کە ئەو شەیتانە
 بۆ لەرێ بردن لە پەنجەرمانە
 تەفرەمان بەدەنکە گەنم
 و چاکە بمانخەیتە جەھەنم

سیابازی بووم

١٩٤١

سیابازی بووم، سیابازی بووم
 لە ئەوجی گەردوون تیژ پەروازی بووم
 لە دەستی میران تارام سازی بووم
 دايم پەروەردە قەدر و نازی بووم
 بەزەردەخەنە پیرێژن مەغرور
 کاتێ دەچووینە راووشکاران
 لە گورپی بەلگە کەوی کۆساران
 ئەلەرزین وینەیی جۆبیاران
 خۆیان ئەخستە پەنای نزاران
 کونە مشکێکیان لێ ئەبوو بەژوور
 بەدەنگی دلێر کە تێم ئەخوڕین
 لایان نەدەما هیزی هەلفرین

ئەمخستە ژێر خۆم نووزەم ئەبڕین
 بە چنگالی قین هەلەم ئەدڕین
 دڕندەبە ک بووم لەرێی مروەت دوور^(١)
 پوژێ هەلەمە تەم ئەبەردە سەر کەو
 لە پڕ شەمقاری هات بەتەکو دەو
 پەلاماری دام لێم کەوتە هەوھەو
 پوژێ پروونکی لێ کەردم بەشەو
 خستیمە خواری بەلنگەو تلوور
 (قەرەتوغانی)^(٢) ئەمەت لەبیر بێ
 ئەم پەندەت لەلا وەک پەندی پیر بێ
 خۆنپێژی ناکا ئەو کەسە ژیر بێ
 زۆر لە کەس مەکە هەرچەند ئەسیر بێ
 جەزای کردە بەد ناکەوێتە دوور

(١) لای م. ه نووسراوە دڕندەبە بووم لە پیاوھتی دوور.

(٢) پیرەمێرد ئەم شیعری بەناوی (قەرەتوغانی) یەو بەلاو کردۆتەو، وانا بازی رەش.

قافیە ی کوردی (١)

١٩٤٨

کێ دەلێ کوردی قافیە ی خۆی نییە
 کە ئەمە یان دی، ئەو خۆی نییە
 ئامان چەند خۆشە تافی جوانی
 خۆ کە خوا بیدا جوانی و نەوجوانی
 بەھەرزەکاریم، کە باوکم ساغ بوو
 ھەرزەگەردیمان لەلا یاساغ بوو
 رەز و خانوو مان بوو لە گورگەدەر
 گورگانە شەویم ئەکرد بێ کەدەر
 ھاوینان کۆچمان ئەکرد بۆ ئەوێ
 رامان ئەسپارد و لاغمان ئەوێ

ورد و درشتیان ئەهاتنه شوپنمان
 لەو دیارهوه (دیار) ئەبوو شوپنمان
 ئەکەوتینە پێ بەپیزه و قەتار
 بەنالەهێ شمشال بەبەستە و قەتار
 لەسەری گۆژە هەلپەرکێ و سەما
 سەیربان ئەکردین فریشتەهێ سەما
 لەو بەندەنەدا چۆبێ و دەستبەندی
 لەو (دەربەندە) دا بەناو دەربەندی
 لەو بەرزبێهەدا ئاوازی شایبێ (۲)
 بەرزتر لە تەپڵ و ئاوازی شایبێ (۳)
 لەبەر ئاوازی تەفەنگ ئەتەقی
 ئاوازی دلی بەکار ئەتەقی
 سالی ئیجارەهێ کردبوو دەسدارێ
 دەستدار دەست بەدار خەلک دەست بەردارێ
 هاتبوون زەوی خەلکیان ئەخەسان
 نەوێک رەز خێویان (۴) وەک خێو (۵) ئەخەسان
 بێبووێ ئێ بۆ، ناوی پەرورەر بوو
 چوار هەتیوی بوو هەتیوی پەرورەر بوو
 کاری هاتبوو سەر کرێکاری
 دەستی بەسترا بوو بەگری کاری
 مێردی ئەو ژنە رەزی ناشت بوو
 تا هاتبوو بەر خۆیان ناشت بوو
 رەزێکی وێران لە خوار ئاوازی
 رەنگی گەلای زەرد وەک خۆرئاوازی
 رەز خەسێنێکی لای خۆی دانا بوو
 چوار بار دەبەکی لەسەر دانا بوو
 پەرورەریان هێنا بەپەل راکیشان
 نیو هۆقە تری نەبوو بەکیشان
 زۆردار گالی دا زۆری تی هەللا
 بەناچار کردیە گریان و هەللا

پای کرد خۆی خستە قسنی (خەرگەرەش) (۶)
 زۆردار دەستبەجێ کەوتە رۆژی رەش
 تیری پەنھانی جەرگی بریوو
 بۆ ئەو دنیایا لەپەر بەری بوو
 خوا وای لێ کردوون، وا ئەو نەوێه
 هێند و کزما تن نەدەنگ، نە، وەه
 جەوری ستەمکار ئاهی لەدواپە
 زۆر دەوری دوازی لەدواپە

(۱) مامۆستا م. ه. سەبارەت بەم شیعەرە نووسیویە: لەکاتی خۆیا مامۆستا توفیق وەهیبی نامەیهکی ناردوو بە
 پیرەمێرد لەبارە قافیەهێ شیعەرە بەتایبەتی شیعری کوردی پیرەمێردیش بەم شیعەرە وەلامی داوەتەوه. ل ۲۳۳
 (۲، ۳) شایبێ یەکەم وانا زەماوێند، شایبێ دوویم وانا پادشایبێ.
 (۴، ۵) خێوی یەکەم وانا خاوەنی رەزەکە. دوویمیشیان وانا جنۆکە و لەو بابەتە شتە ئەفسانەوێه.
 (۶) خەرگەرەش: لە (خەرگە) (بەرگ) ی رەشەوه هاتووێ. وانا ئەو پیاوچاکەهێ بوو بە (شەخس) لای
 (گورگەدەر) ی شارباژێر ئەو جۆرە بەرگەهێ لەبەردا بوو. م. ه.

بیکەنین

۱۹۳۴

«کەوتووینە دەوری، بگرە و بەردەوه
 یونسمان کەوتە، دەریای دەردەوه
 گۆران کە شیعری کەوتە ناو ژبان
 تۆلەهێ تالی بوو، بە (سەبوسی نان)
 عەزیزیش رۆبێ بۆ قەهرەچەتان
 بۆ (بیکەس) دەلێن: یاالله و ریمان!!»

بای خەزان (۱)

۱۹۴۳

بای خەزان، خونچەهێ خزان و درکی پیر هەر مایهوه
 گێژە هەرچی، خۆی ئەخاتە، گێژێ ئەم دنیایهوه

دادی نایمنان له دهست مهی نوژی و رهش پووشییه ههش بهسه ره و جهژنه، وا سهرخووشی، یا سهرخووشییه قزڤنن بۆ ماته می جارن که ئیستا، قزڤنن ما پیرتڤن، ما، مووی پرووتینیتیه وه و بیدا به با زولف که رووی داپووشیایه بانگ و هاواریان نه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دومه له ک دهن دهستو برد ئیسته زولف بررا، سفوری مانگه، روو پووشی نه ما داخه، هیلانهی دلان شیواوه، بڤ، بیته، سه با بیت و، شهو، تو بیتیه لام، رۆژی چرام پتوبست نییه تو و ره و بمناسه، پیشه می من چرا وه کوژتینییه! هه رکه سه هاواری چاوی پیس نه کا و من چاوی جوان بهندی جه رگی وا بریوم نیمه یادی نیشتمان! هم گروگالانه شیوهی شیعی کونه ئیسته که، هه و لئی سه ره رزی گه لت بڤ، زولف و روو گوئی لی مه که!

عاده تی جهژنی موسولمانانه، به کتر ماچ نه کهن جهژنی ئیستا ماته مه، نه و ماچ و مووچه لا نه بهن بیت و شهو تو بیتیه لام، رۆژه، چرام لازم نییه بیتجه له و ته شبیهه من پیشه م چرا وه کوژتینییه! زولف که رووی داپووشیایه، داد و هاواریان نه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دومه له ک دهن، دهستو برد ئیسته زولف بررا، شه هاب گیراوه، مانگ گرتن نه ما حه یفه، هیلانهی دلان شیواوه، بڤ، بیته، سه با هیند به نازادی درۆ، هم عاله مهی پڤ هه لپه ری که و تنه ژیر قهیدی برین، هه ر قهیدی مووی زولفیان بری پییری بڤ پییره و له سه ره مانا ده ماغم و ا سپه ئیسته هالوئی له پیلو و پلاوی خووشتره

(*) نه مه شیوهی دوو مهی شیعه که ی پیره مبرده که یه که مچار سالی ۱۹۴۲ بلاوی کردۆته وه. به لام نه گه ر ته ماشای نوسخه که ی گه لاویژ بکه ین که ئیمه له لاپه ری پیتشودا نووسیمانوه له وه ده چن شاعیر شیعه که خۆی پوخته ی کرد بڤ.
 (***) یه که م و اتا دلده انه وه دوو مه و اتا مهستی.

به عاشق کوژی (۱)

۱۹۴۸

به عاشق کوژی ناوی به دناوه ترسی لای خوایشی ناوه به لاهه خه م و به زه بی هه رگیز نه ماوه خو ره ی فرمی سکم لای هاره ی ناوه کسپه ی هه ناوم کزه ی که با به ناله ی حه زینم، نه غمه ی رو با به وا خه یال نه کا له گوئی جو گایه مه زه ی که باب و رو بابی لایه چاو له چاو یه که مهستی نه نویتن به نه فسوونی چاو عاله م نه نویتن

(۱) نه مه شیعه له دیوانی پیره مبردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

(۱) پیره مبردی دوو جار هم شیعه ری بلاو کردۆته وه. جاری یه که م سالی ۱۹۴۲ له رۆژنامه که یدا و جاری دوو مه سالی ۱۹۴۳ له گو قاری گه لاویژدا شیعه که له هه ردوو جاره که دا نه وه نده جیاوازی هه یه که ناچار بووین هه ردووکیان بنووسینه وه. نه مه ی ئیستا نووسیمانوه له گو قاری (گه لاویژ) ی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۴۳ دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له کتیبی (نرخ شناسی - عه لانه ددین سه جادی) یشدا بلاو کراوه ته وه. له نیوه دیتری یه که می به یتی سییه مدا دوا ی (قزڤنن) له گه لاویژدا و اتای (پرچ برین) نووسراوه که شاعیر خۆی له که وانه دا دایناوه و ته فسیری (پرچ برینه) و ئیمه نه مان نووسیه وه هه تا کیشی شیعه که تیک نه دات. هه روه ها و اتای (بۆن) که ته فسیری (بیته) یه له نیوه دیتری دوو مه می به یتی پیتجه مدا، نه می شمان له بهر هه مان هۆ نه نووسیه وه. ئنجا له ژماره (۱۱) ی گه لاویژدا (میرزا مارف) ی شاعیر و نووسه ر ده خنه له کیشی شیعه که ده گرتت سه باره ت به و دوو و اتا زیاده یه ی که (ته فسیری) یه و ئیمه ئیستا ئاماره مان بۆ کرد. وه له ژماره (۱۲) ی گه لاویژدا پیره مبردی وه لامی ده خنه که ی میرزا مارف ده داته وه و ته و او ی ده خنه و وه لامه که مان له به شی پیره مبردی و ده خنه ی هم دیوانه دا نووسیه و بیروپرای خو مان له باره یه وه ده رپروه.

تازه گوئی - بای خه زان (*)

۱۹۴۲

تازه گوئی رۆیی و، له باغا درکی پییر هه ر مایه وه گیتزه هه رچی خۆی نه خاته گیتژی هم دنیا یه وه دادی نایمنان له دهست مهی نوژی و رهش پووشییه ههژ بهسه ره و جهژنه، یا سهرخووشی (***)، یا سهرخووشییه (***)

عەشقی عەسری (۱)

۱۹۳۶

دوئ شەو، بەری بەیان بوو، بەیادت نەنوستبوم
 بای رووی بەیان شنایەو، فینکایی دا لە رووم
 بەو بۆنە خۆشەو، کە لەلای تۆ، گەیاندیه من
 بیخی غەم و پەژارەى هەموو هەلکەنا لە بن
 توخوا ئیتر بەبادی مەدە، رنجی ئەم بولبولە
 تا گۆل بەباو پێ نەکەن، ئەو لەسەر چلە
 کاتێ کە گۆل بەشۆخی نیقابی حجابی دریا
 قانوونی عەشق ئەلێ کە هیوای دل بەری پرا
 ئادابی عەسری ئیستە لە روویشیا نەما
 وەک زیکری مەولەوی (۲) هەموو کەوتوونە سەما
 ناچارە کچ، بەعەدەتی مەنگور پەدوو کەوئ
 وەک ئەوروپا پیننەو بە (چەشک) ه چەند شەوئ
 نالیم پەدووم کەو، وەرە، ئەما کە هاتە لات
 هیند ناز مەکە، کە خەلقى بلین، عاشقی هەلات

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەو.

(۲) مەبەستی زیکرو حال لێ هاتنی دەرویشەکانی مەولانا جەلالەددینی رۆمییە (مەولەوی) نەک (مەولەوی لای خۆمان).

کەوتە ناو شیتان (۱)

۱۹۴۱

کەوتە ناو شیتان، کەوتە ناو شیتان
 سەر ئازاد وینەى شیتان و ویتان
 خود پەسەند نییە، بیزارم لیتان
 هیچ هیوایەکم نەماو پیتان
 بەشیتى لە دەس ئیو بووم رزگار
 چەند خۆشە شیتى ئەستۆ بەرەللا
 دوور لە ناکەس و لە شەپ و هەللا

277

بەزبان دۆست و دوشمن لە دلا
 بۆ یەکتەر خستن لە گەرد و خولا
 نزیک بێ، نزیک بەرەنج و ئازار
 چەند خۆشە سەحراى شیتى شوینت بێ
 بەرد سەربنت بێ و لۆنگت نوینت بێ
 نەشەرە شەق و شەرە جوینت بێ
 نەترس و کینەت لە هاوخواینت بێ
 نەنەزان هەمراز، نەبێگانە یار
 دەمی بەیانیان گزنگی هەتاو (۲)
 بوو بە کلاو بەخەیاتەى خوا
 کیوان پیتی بێنە فەرقى زەرکلاو
 دەربەندان پێ بن لە شامە و شەتاو
 سایەى گوللان بکەن بەهەوار
 هەر شوینت خۆش بێ، بەرۆژ لەوئ بێ
 خۆشى نەزانى بەشەو (۳) لە کوئ بێ
 زەمزمەى زیکری عەرشى لە گوئ بێ
 لە رحمان نزیک لەشەیتان جوئ بێ
 بۆ رێگای ئەولا سەلت و سووکبار

(۱) لای م. ه نووسراوە سالی (۱۹۴۰). بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەرى بەناوی (تازە دیتوانە) وە لە ژمارە ۶۱۴ ی سالی ۱۹۴۱ ی (ژین) دا بلاوکردۆتەو.

(۲) ئەم پینج نیو دەپتەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەو.

(۳) لای م. ه لاپەرەى (۲۳۸) ی دیوانی پیرەمێرد لەبرى وشەى (شەو) نووسراوە (رۆژ) کە دیارە هەلەیه، چونکە لەنیو دەپتەرى پیتشودا رۆژ نووسراوە.

بەهار هات

۱۹۴۱

بەهار هات و دەردی ئەببیم لە گۆلدا
 ئەویش وەها دیارە گرتی وا لە دلدا
 ئەزانى کەوا پینج و دوو رۆژە دەوری
 کە باوی نەما نامینت، کەس، لەدەوری

278

که رازانديده وه سه ره نوئی دهستی یه زدان
 هه موو خه لک به تا واته وهن بو، به یانیا
 به ناله و نزان، بولبول داخ له دل بوی
 وهک مشت و مال ژهنگی دل نایه لئی بوی
 به رۆکی جوانان و دهست و سه ره جیبی
 به لئی که خوا دای کی ده لئی کوری کتبی
 که زاده ی چقل رهنگ و بوی جوانی وا بی
 نه بی ره نجی شه و گاری بولبول به با بی
 له دوا ی تا نه م خوشه و یستییه کوتوپر
 که هه لیان بچرکان و که و ته سه ر تاگر
 له گه ل هه لمی مه نجه ل جوانا و نه ریژی
 به ده م قولپی گریانه وه وا ده بیژی
 که بی بایه خه، خوشه و یستی درۆزن
 که تیر بوو ده بیبی فرپی دا سه ر و بن
 نه لای دولبه ری دل به ره بایه خت بی (۱)
 مه پندار (۲) که وا بۆره پیا و دایه خی (۳) بی

(۱) لای م. ه نو سراوه:

نه لای دولبه ری دل به ره بایه خی بی
 مه پندار که بۆره پیا و دایه خی بی

که دپاره نه مه هه له یه راستییه که یان له سه ره وه نو سیوه.

(۲) مه پندار: وشه یه کی فارسییه و به واتای (به هیوا مه به)

(۳) دایه خی بی: به که لکی بی

بۆ پیکه نین

۱۹۴۰

داخم ناچن، شه ره له و په ری جیهانه، لیره پاقله گرانه
 نافه رین بۆقه سابه کان، که ته نها، گوشتی نه وان هه رزانه !؟

279

کهو

۱۹۴۳

هاوینان که کهه به تینی هه تاو
 گهرما نه چیژن دهم وشک و بی تاو
 دین له سه ر کانی دهن دوکیان ته رکه ن
 راوکه ره له پر دا قریان تی نه خه ن
 گوایه خاوه ندی تایین و کیشن
 بو پاره و گوشتی گیانی نه کیشن
 که خوشیان گیانیا که و ته ته ننگانه
 نه و پارانه وه و داد و فووغانه
 خو هیجگار ماسی که به بۆمبایه ک
 بی گیان نه که وی پر به دنیا یه ک
 جارار که راوی ماسی به تو پر بوو
 بو سالتیکی تر ورده یان زۆر بوو
 نیسته به جارنی ورد و درشتیان
 به بۆمبای زالم نه کوژری گشتیان
 من بۆچ به زه ییم به مانه دا بیت
 نیستا بنیاده م نه مه ی به سه ر دیت
 هه مووی هیتله ریک بوو به سه به بکار
 سا یاخوا هیتله ر زوو بده ی له دار

(۱) نه م شبعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

نه فسووس (۱)

۱۹۴۳

نه فسووس نه و عومره ی که وا رۆبیوه
 بۆم نایه ته وه له ده ست ده رچووه
 تایین له زولفت بکه م به که مه ند
 پی پی بگیترمه وه و پی بخه مه به ند

280

چی بکهم هه‌ی هاوار پرچت براره
داخم بوو به‌دوو جه‌رگم سووتاه
به‌لام هیلانه‌ی دل که شیتوابین
لی گهری عومریش تهر و توونا بین

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

کاروان (۱)

۱۹۳۳

شێوه‌ی ژبانی کوردی

جاران ده‌رۆژ به‌هه‌چه‌هه‌چه و باره‌ به‌ریبه‌وه
به‌گه‌رما و سه‌بوون و لیتزه‌ی باران و ته‌ریبه‌وه
ترسی ته‌ریده، پیتسه‌کی سوار، شه‌و فریتی دز
ده‌ستیای باری که‌وتوو له‌ جیگای خلیسک و خز
ئه‌رکی گزیر و خانه‌گیر و مۆریانی نوین
بۆله‌ی که‌بیانو، کفری قه‌تارچی، پلار و جوین
چه‌نگ سووته‌که‌ی به‌ئاو و که‌رووی نۆرده‌نانی کۆن
جووته و له‌قه‌ی ناو ته‌ویله و هالای ته‌رس و بۆن (۲)
ناگری ته‌پاله‌ لۆکسی گزگل، گه‌فینی سه‌گ
ده‌سته‌وه‌خه‌ی قه‌تارچی له‌سه‌ر کا و شه‌ره‌ کۆته‌ک
سیخورمه‌ی قه‌تارچی بۆ هه‌لسان و په‌له‌ی
لۆقه و ترسه‌کی ئیستهر و بازدانی جوگه‌له‌ی
لاسه‌نگی بار بده‌ره‌ به‌ر پارسه‌نگی خواریه‌که‌ی
خۆ که‌وتی پیت له‌خرگه‌ چوو له‌و ده‌شته‌ چی ئەکه‌ی
ئێجگار که‌ ئاوه‌ت له‌ته‌کا بوو به‌ترسه‌وه
هه‌ر سوارێک ده‌رکه‌وئ ئەلێی ئای جه‌رده‌یه‌ ئه‌وه!
باج و پیتاکی زه‌نگه‌نه، گیروگرتی جاف
هه‌رچیش که‌ هاته‌ پێ هه‌مه‌وه‌ند بردی ساف له‌ساف

بهم کویره‌وه‌ری و کوله‌مه‌رگیه‌وه‌ به‌چلکه‌وه
سێ به‌نگه‌ وه‌رگه‌راو، به‌سه‌ر و ریشی کۆلکه‌وه
ئنجا ده‌چوو بته‌ شاره‌وه، ناو مالی (عاصمه)
بیت و بنوسری، نابیته‌ خۆی چیشته، ئەمه‌ که‌مه
ئیتستا سواری ئوتومبیل به، به‌ سێ سه‌عات (۳)
ئه‌تباته‌ سه‌ر شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌ستوێرد که‌ هات
سواریه‌ بنوو، به‌یانی له‌ خه‌و هه‌سته‌ زوو به‌زوو
به‌غدايه‌ هات به‌پیره‌ته‌وه‌ ده‌ییبینی روو به‌روو
جاران ئه‌یانوت، ئه‌وه (وه‌لی)یه، طه‌بی ئه‌رز ئەکا
راسته‌ له‌ لام که‌ فه‌ن دووباره‌ ئەمه‌ عه‌رز ئەکا
ئنجاکه‌ هات برووسکه‌ خرایه‌ ته‌لیکه‌وه
هینرایه‌ خانووه‌وه‌ له‌ چرای هه‌ر په‌لیکه‌وه
زۆتر له‌ مانگه‌شه‌وه‌ ده‌ر و ژوو روون کرایه‌وه (۴)
تاریکی لاچوو، تیگه‌ییبینی ئیمه، مایه‌وه
جاری ئه‌بێ بزاین، ئەمانه‌ له‌ کوپه‌ هات
چی، چاکتره‌ له‌مانه‌ بۆ به‌رزی ولات
له‌لای من به‌خوینده‌واریه‌، ئاه‌ خوینده‌واریه‌
هه‌ر میلله‌تی که‌ فه‌نبی نه‌بێ ده‌ردی کاریه‌ (۵)
ئاخ خۆزگه‌ خویندنیس وه‌کو من ئاره‌زووی ئەکه‌م
بیبینم و نه‌بیته‌ گرتی قورسی کفنه‌که‌م (۶)

(۱) پیره‌میردی یه‌که‌مه‌جار ئەم شیعره‌ی له‌ ژماره‌ (۳۵۳)ی شوپاتی ۱۹۳۳ی (ژین)دا بلاو کردۆته‌وه‌و نووسیبوه، شێوه‌ی ژبانی کوردی.

(۲) لای م. ه وشه‌ی (ناو) نه‌نووسراوه، که‌ دیاره‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه.

(۳) نیازی له‌وه‌یه‌ که‌ جاران به‌ئوتومبیل به‌ سێ سه‌عات له‌ سلیمانیه‌وه‌ ئەگه‌یشتیته‌ که‌رکوک و له‌ویشه‌وه‌ به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر ئه‌هاتی بۆ به‌غدا ئیتسته‌ له‌ سلیمانیه‌وه‌ بۆ که‌رکوک سه‌عاتیکه‌.

(۴) لای م. ه نووسراوه‌ رووناک کرایه‌وه‌ که‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه.

(۵) له‌ پیتش دوا به‌یتی شیعره‌که‌دا له‌ نوسخه‌ی رۆژنامه‌که‌ی سالی ۱۹۳۳دا ئەم به‌یته‌ نووسراوه.

«شایسته‌ی سوپاسه‌ به‌سایه‌ی عیراقه‌وه‌»

بۆمان لوا کلاو ئه‌سپیرین به‌تاقه‌وه‌»

لای م. ه ئەم بەیتە نەنووسراوە!!.

(٦) لای م. ه نووسراوە: ناخ خوێندنیشت وەکو من ئارەزووی ئەکەم - کە دیارە ئەو نیو بەیتە لێنگە.

ژیانی کورد(١)

١٩٣٢

بیستوومە کەوا ئافەرەتی لەسەر پیتپیلکە ی بان
گایەکی گرتە باوەش و سەرکەوت بەبێ وچان
دیارە کە ژن ئەوەندە هیتزی نابێ چۆن ئەبێ
هیندە ی کە گایەک هەلگرێ، کە ی هەلمەتی ئەبێ
ئەو گایە، گۆتلیکیک بوو، لەپیشدا کە هەلیەگرت
خۆی رۆژ بەرۆژ بەبردن و هینانی فیر ئەکرد
هەتا گۆتلیک زل بوایە، ژنە هیتزی زۆر ئەبوو
راھاتنە، بەکوردی، بەبونای (سپورت) ئەبوو
پیشینیانی ئیمە، بەھاران کە ئەچوونە دەشت
گەورە و بچووک بەجاری لەوێ کۆمەلی ئەبەست
لایە بەکەوشەک و شەرە تۆپ لایە وردەکان
ئاشە تەنگورە، بوخچە بەگەردانی، پشت لیدان
هیجگار کلاو فرینێ، کوری گورجی پێ دەوێ
نابێ بگیرێ، با شەش و حەوتیشی شوێن کەوێ
هەرچی کەوا لەسەر قەلەمرداری(٢) نان ئەخوا
نابێ بیلتی تۆپە کە بەرزبیتەو بەو حەوا
ئەبگرنەو خراپە، ئەوان دینە کایەو
چوار نانە ئەو کەسە ی کە بەوەستایی مایەو
تەنھا بەبابی بابی بوو(٣) کەرسوار سوار ئەبوو
ئیتستا کەرسوارییە، سوار رۆبی باوی بەسەر چوو
ئەو بازە و هەلبەزین و پراکردنی خوار و ژوور
ناو جەرگی پاک ئەکردەو وەک ئاوینە ی بلوور
هەر کەوشی سوور بوو، قۆندەرە چۆن کورد لەپیتی ئەکا
ئەو سنگە رووت و ساغە لە کوێ ماوہ ئیتستە کە
ئەو پیاوہی بەم هبواپە کە بەم رەنگە هەلدەکەوت

ناوی لە ناو قەلەمردوی تورکانا سەردەکەوت
ئیتستەش ئەوانە یە کە لە عراقا دەناسرێ
دیارە ئیتتر قەت بەباشەرۆک سەوی پیر ناگرێ
ئیتدەمانی ئیتستە هاتۆتە سەر بەزم و خواردەوہ
هەرچی کە زۆری خواردەوہ باش پالەوان ئەوہ
پیتکیکی زیاد ی کرد بەسەرا ئەوسا جیتبەجی
هۆش و دەمار و پارە ی بەجاری لە کیس ئەچی
ئەو جیتگە یارییە خۆشە کە چیمەن بوو سەر بەسەر
ئیتستە لە شووشە شۆسە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر
دایکی وەتەن ئەلی، کە ئەسیری زەمانە بەم
بەکردەوہ ی بەد، بەئومیدی چی ئەمانە بەم

(١) چوار بەیتی سەرەتای ئەم شیعەرە لەوہ دەچی کە پەییوەندی بەتەواوی شیعەرە کە نەبیت. بۆ بەلگەش دەلێین کە
جاری دووہم پیرەمیترد خۆی ئەم شیعەرە ی لەژمارە (٦٨٤) ی (ژین) ی سالی ١٩٤٢ دا بلاو کردۆتەوہ ئەو چوار
بەیتە ی لەتەکدا نییە و لەوێوہ دەست پێ دەکات کە دەلێت:

پیشینیانی ئیمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت.

(٢، ٣) «قەلەمرداری و بابی بابی» دوو یاری کۆنی کوردەواری بوون.

بۆ قافیە

١٩٣٥

مەجلیسی نواب تەئجیل کراوہ
زیافەتی قەرزی شاعیر نەدراوہ
شاعیر بۆ قافیە، گەرد و خولییە
دیارە قەرزاریش، رەگی گولییە!

ژیانی کورد(١)

١٩٤٢

پیشینیانی ئیمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت
ورد و درشت بەجاری لەوێ کۆمەلی ئەبەست

لايه كه وشهك و شه په توپ لايه دهسته كان
 ناشه تهنوره، بوخچه به گهردانی حه یزه ران
 هيجگار كلاو فرين، كوري گورجی پي دهوی
 نابي بگيری با گه لی نه ولاشی شوین كه وی
 نه وسا به بابی بابی بوو كه رسواری به رنه كه وت
 ئیستا كه كه رسواری به سواری به ما سره وت
 نه و باز و هه لبه زین و راكردنی خوار و ژوور
 ناوجه رگی پاك نه كرده وه وهك ناوینه ی بلوور
 زورخانه پالنه وانی گه لی پیگه یانده بوو
 گه لی نازمایی پشتی له ری تیک شكانده بوو
 هه ر پالنه وانی كسوه تی چه رمی نه كرده به ر
 سه نگی نه گرت هه تا سه د و په نجای نه برده سه ر
 دوابی شنو بوو سنگ و په راسووی نه كرد به به رد
 هه رچی شنوی نه كرد له جیهاندا نه بوو به مه رد
 نجا به میلی شه ش مه نی سه رشانی نه رم نه كرد
 دوو پالنه وان به نه شغلم و ناو و داو و باو
 چنگیان نه دایه یه ك وهك دوو شیري توندكراو
 ئیدمانی ئیسته هاتوته سه ر به زمی خوارده وه
 هه رچی كه زوری خوارده وه باش پالنه وان نه وه
 بو نه شه و ئیشتیه یه نه ونده ی كه كه نه بی
 لیره حه رامه خوت نه خه یه شیو و ته ر نه بی
 نه و جیگه یاریه خوشه كه چیمه ن بوو سه ر به سه ر
 ئیسته له شووشه شوسه یه گه ر پیا ده كه ی گوزه ر

(۱) وهك سه رنج ده ده یین نه و شیعه ر گه لی جباوازه له شیعه ر كه ی كه سالی ۱۹۳۲ بلاوی كرده بووه .

۱۹۳۷

«من سه ربه ست نه ژیم، رهند و قه له نده ر
 سه ودای مه بعوسیم، بوچ، بكه ویتته سه ر»

285

بو كه ننوی بارامی تیاتروچی

۱۹۳۹

راوه ستن پیستان بلایم، نه م دنیا یه چلونه
 ئیستا كچان تیر ناخون به دراوی پیاوی كونه
 ئای نامان نامان سووتام، خوشه وهك نوقلی بادام
 ره گی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام
 جاده ی تازه (طی) نه كهن، ئیسكارپین له پي نه كهن
 كرده ویانه به مژده، به قه ست خویان شه ل نه كهن(۱)
 میراتی زورم بو ما، كچان لیتمیان ده رهینا
 له ری سوه دای كچانا، ده ریتم له پییدا نه ما
 هه مرویش پیتم پی نه كهن، پاریز ناده ن نه فرن(۲)
 به چرنوك رووم نه رن، گیرفان و ریش نه برن
 ئای نامان نامان سووتام، شیرین وهك نوقلی بادام
 ره گی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام

(۱) لای م. ه نووسراوه «به قسه خویان شل نه كهن» كه دیاره هه له یه .

(۲) نه و چوار نیوه دیره ی دوابی شیعه ر كه لای م. ه له لایه ره ۲۵۹ ی دیوانه كه ییدا تیک چو بوو وه ئیمه له به ر
 نوسخه ی (ژین ای ژماره ۵۸۲ ی سالی ۱۹۳۹ راستمان كرده وه .

پوكه ر و جوكه ر

۱۹۴۳

پوكه ر كه بو كه ر له هه موو شوینتی
 خه رج و باجی خوی به زور نه سینتی
 وامزانی نه مه تاز له ناوه
 نه مزانی سه د سال له مه وپیش باوه
 (سالم) له مه وپیش باسی كرده وه
 نه و به گه نجفه ناوی برده وه
 سی ناس و دووشای داناوه به فوول
 كچیش (بی بی) یه كور لوتی بی پوول

286

ئەوسايە جۆكەر دانەھاتبوو
 وا ديارە پياوى ئەوسا يەك ڤوو بوو
 ئېستەكە جۆكەر لە ژوور ھەمووانە
 ديارە دوو ڤوويى مۆدەى زەمانە
 جۆكەر ناوى خۆى بەخۆبەودەبە
 ھەرچى بتتەوى بۆتۆئەودەبە
 ئەگەر وئيرگولى (۱) بکەويتە ناو
 ئاليك و چوار پى يەك ئەخا تەواو
 ئاى پۆكەر چەندت ڤەست لەسەر بېئرا
 ئاى مۆنتكارلۆ (۲) چەندت تيا كوژرا
 ھى وايشمان ھەبە بەوشكە مەلە (۳)
 (پوت) يان دوو فلسە ئەوئيش ھەر حەلە

(۱) واتا ئەگەر وئيرگول بکەويتە بەبىنى (جۆكەر) ھە ئەوا ئەبى بە جۆ، كەر كەبەكەمىيان ئاليكە و دووھەمىيان چوارپىيە - م. ھ

(۲) شارى مۆنتكارلۆ لە فەرەنسە بەناوبانگە بەيارى قومارى ھەمەڤرەنگ.

(۳) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا ھەبوو، بەلام لاى م. ھ نەنووسرابوو ئەوا لە شۆئىنى خۆيدا نووسيمانەو.

۱۹۴۷

«وا بە بسم اللہ، جنۆكە ئەڤوا
 ئەى، چى لى ئەكەى، كە بەندبى و نەڤوا؟»

دەردى كۆمەلايەتى

تيا ترۆى ئيترە و گشت ئينتزامى
 ئېستا ھاتۆتە سەر گەمەى رامى (۱)
 بلاويۆتەو لەناو خاس و عام
 جۆكەريان كرده ويردى سويح و شام
 گەر بى خەبەرى فەرموو بيبىنە
 شەويك بچۆرە چاخانەى (مىنە) (۲)
 ئەوسا ئەبىنى لە ھەموو لايەك
 ھەرچەند كەسپكە و چوونە پەنايەك

دەوردى كاغەزبان داوہ و دانىشتوون
 بۆ وەسلى جۆكەر شىت و شەيدا بوون
 خەرىكى يارين ھۆشيان نەماوہ
 مليان كوور بووہ و پشتيان چەماوہ
 ھەر زرم و ھوور و ھەرا ھەرايە
 سەيرىكى خۆشە وەك سىنەمايە
 بلئى: «لە الحمد» ئەم گەلى كورده
 بۆ شتى بى فەر بەدەستوورده
 نىفاق و فيتنە و جاسوسى و قومار
 تيايا شارەزان وەكو دانى مار
 ئنجا بىينەوہ سەر يارىكەران
 ھەر دەستەى بەجيا بۆت بکەم بەيان
 تاكمىك مەئسور سدارە بەسەر
 تىكەل بەيەك بوون، وەك چىشتى سوالكەر
 يەكىك موديرە و يەكىك محاسب
 يەكىك معلم يەكىك باش كاتب
 ئەم ڤۆ لەويدا وەكو تاموورە
 كۆريان دىتە جۆش بەچەشنى كوورە
 لە ھەوئلى مانگ تا پىنج و شەشى
 ھەر لەسەر پارە ئەكرىت دووبەشى
 بەلام برادەر كە ھەشت و نۆى دى
 گووى سەگ بە حالى ھەر خۆى بەخۆى بى
 ئنجا قەرز ئەكا پارە لەم و لەو
 لەبەر قەرزارى خۆ نانوئ بەشەو
 بەم نەوعە لات بوو پارەى نەماوہ
 يارىبەكەى دىتە سەر چايى و قاوہ
 بە كورتى، دائم پەست و غەمبارە
 بى قەدر و قىمەت سووك و قەرزارە
 دەستەيەكى تر ئەوئيش تجارە
 سلكى كاسبى و ئەھلى بازارە

به رۆژ ههول ئه دهن بهو حاله پيسه
 بهسه د ئۆين و سويند و دهسيسه
 دهستی خه لک ئه پرن شتيك ئه فرۆشن
 كه شه ويان لي هات وها به جۆشن
 ليكي به ره وه و چاكي بزانه
 ئه مه ئه حوالی موجته مه عمانه
 من ريگه ی ياری ناگرم به كوللی
 با بكریت به لām به موعته دیلی
 ئيمه قه وميکين وا له ژير بارين
 هه يفه ئه وه نده خه ريکی يارين
 جارئ با خۆمان دهرکه ين له وه حشه ت
 ئه وسا ده سه نه ئه سبابی عوشه ت

(۱) رامی: جۆره ياربييه كه به كاغەزی قومار ئه كری.

(۲) چاخانه ی مینه: نیازی له چاخانه كە ی مینه شه له كه له نزيك بهر دەرگای سهراى سليمانبييه وه بوو.

زیر

۱۹۴۵

زیر و زیو به ره به تكات هوه
 زۆر زوو زویرت ئاشت ئه كات هوه
 زیر هیند په سه نده بانگ كه یته كه ری
 له گه ل وتت زه ر ئه و بۆت ئه زه ری
 كه زانیت دۆستت وا به جیی هیشتی
 بنیره مشتی، به ره پشستی
 شه يتان بلویری دابوو به شوانی
 له گه ل لیی ئه دا له دیوه خانی
 هه رچی كه لی بوو، ئه كه وته سه ما
 هیچ كه سی له سه ر باری خۆی نه ما
 خودا وه ندی له وح له وحیکی وای بوو
 هه رچی بی دیایه ته سلیم ئه بوو زوو

289

ئیسستا زه ی زیر دهنگی بلویره
 له وحی بانقه نه وت هه رچی دی كویره
 ئه مه سیحریكه له ناو نابری
 به عه سایی مووسايش چاری ناگری
 هه رچه ند كه پاره خوا خۆی دایناوه
 بۆ ئه و هیچ كه س خوای له بییر نه ماوه
 قانون قانونه و ته لی پیچراوه
 عه دل (ه) یکی له دوو خراوه
 ورده نازانی چاری چۆن ئه كا
 ماسی له پیشدا سه لکی بۆن ئه كا
 (ظیف) ی پاره دار (فیض) ی له گه له
 به خشنده له گه ل هه مووان تیکه له
 واته ی عه زیزی دوو و گه وه هه ره
 به لām (کیم او قلهر و کیم دیکلهر) ه (۱)

(۱) واتایه کی تورکییه واتا: کئ ئه بییستیت و کئ به قسه ی ئه كا.

وه مزانی

۱۹۴۲

زستانان دوو پشک ئه چنه کونه وه (۱)
 من خزاومه کون ئه مدۆز نه وه
 وه مزانی سه رما دوو پشک سه ر ئه كا
 كه چی سه رما ئه و گه رمتر ئه كا
 هه ر هه نگ نامووسی خۆی راده گری
 به پیساویه وه دا له داخا ئه مرئ
 به رخ و کار دهنگی بلویریان ئه وئ
 سه د بلویر لی ده ی گا بۆی نانه وئ
 جاران موختاران گزیریان هه بوو
 به گزیر ناوی چاكان دهرده چوو
 یاخوا گزیرمان خوا لی نه ستینی
 ئه گه ر ئه و نه بئ پیساو چاک ناوینی

290

چەند خۆش بوو جارەن بەمیر و گزیر
کە ئەمۆستیلە ئەبکردی بە میر
یاخو باز ئەنیشت بەسەر سەرتهوه
ئەکەوتیە شاھی بەیاوهرتهوه
ئیسستا ناویری لە کون دەرکەوی
بەبابی بابی مەگەر سەرکەوی
بابی بابیشمان لە بەهارایە
بەهاریش هیشتا شەر لە کارایە
هانام بەتۆیە خوای پەرودردگار
لیمان نەشیوئ سەیرانی بەهار

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیردی م. ه دا بلاو نەکراوهرتهوه.

لەخۆ بابی بوو

۱۹۳۵

«جاریکی تریش، بۆمان نووسیبووی
تۆ بەخویندن و نووسین، بابی بووی
نازانی، کارمان، بەئیلتماسە
ئەوی بێ پاسە، بەرگی پەلانسە
ئیسستا کێ ئەلی، هونەرت بەچەن
رئوی قەبالە، بێ بوو، پیستیان کەن
دەست بەکلای خۆتەوه بەگرە
با جاریکی تر، نەتەن بە سوخرە»

زستانی سەخت

۱۹۴۲

زستانی ئەمسال هێجگار سەخت و سارد و سۆلە
پیرەژن و پیرەمیردی کرد بەگلۆلە

کەوتینە سووتاندنی گویتسوانە و کەمۆلە
سەرپای جیهان ئەبریقیتەوه سەهۆلە
چالە بەفرەکان هەر لە خۆوه پیر بوونەوه
چلوورە بەسەر گویتسوانەدا شوپریونەوه
ئیمە زۆتر لەبورجی پیرەژن ئەترساین
ئەویش هات و تێپەری کرد رۆی و خەلەساین
خۆشی خۆشیمان بوو ئەمانوت کە بەهارە
ئیتەر دەمی بۆس و کەناری جۆببەرە
کەچی فەلەک لەناکاو لیتمان بەقینا چوو
ئاوات و خۆشی بەهارمان ئالۆزکا و تیکچوو
چلکە هەورێ لەو پەری شەرقلەوه پەیدا بوو
برووسکە ی دا یەنجووج و مەئجووج بەیەکدا چوو
(سەنغافورە) ی سووتان هەموو (جاو) ی هەلقەرچان
بەلام زۆری بێ نەچوو، زرمەیان لی هەلسان
هەوریان پارچە پارچە کرد و ترسیان لەناو برد
هەموو یەئجووج و مەئجووجیان تەفروتوونا کرد
ئیمەش لە شۆتین خۆمان وەکو بەرزەکی بانان
رزگارمان بوو وەک نە بامان دیبێ نە باران

بالۆره (۱)

۱۹۴۲

پەجمی شەیتانی حەجی موسوڵمان
قەومی یەهود و کوشتنی هامان
حەدیسە ئەلین دوو ئەبێ بە سێ
هیستلەر سێیەمە چۆن ئەخەلەسێ
هیستلەر نەک تەنھا یەهود بەتەنی
دەست هەرچی کەوی پیستی ئەکەنی
خۆزگە شەیتان و هامان و هیستلەر
چاومان لی ئەبوو کە ئەکەونە شەر

بانگمان کردایه بههلهل ههلهل
 قورقور اگه یهک هه لاین سهگ گهل
 شهیتان زورکسه سی له پری وهرگی پرا
 هیچیان وهک هیتلهر شه پری نه گپرا
 یهکی لهو پهری دنیا به دکاره
 لهم پهری دنیا به جنیو باره
 هندی گوناهای نه بی به زری
 پهیکانی تیری دوعا نایب پری
 عاقل له کاری خوادا نه زانه
 (لایسئل عما یفعل) قورئانه
 به میثووله بهک نه مروود ته کوژی
 خوتنی دنیا بهک به هیتلهر نه پری
 هندی کیس بویه بهرز ته بنه وه
 که که وتنه خوارن دهم نه که نه وه
 نانی ده لیلی حه جاج نه پری
 پیش پهری حوشتر به که نه پری

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پێرەمێردی م. ه دا بلاونەبۆتەو.

به هاری (۱)

۱۹۴۱

وا به هار هات له لاوه
 تاوس چه تری هه لداوه
 نیرگس پرووناکی چاوه
 ریحانه زولفی خاوه
 شاخ میزه ری به فری به ست
 خوتبه ی سه ره زری هه لبه ست
 ریزی به دهسته گول به ست
 بولبول بانگی هه لداوه
 سه پیرانکه ره که وتنه جه ولان

به بهرگی پهنگی گولان
 زهرد و سهوور ئال و والان
 دهسته گولی به ستراوه
 گورانی سه پیرانکه ران
 دهنگی بولبول له داران
 خورنگه ی پویله داران
 به ئاههنگ تی که لاوه
 هه وره ترشی قه و باران
 کوتوپر هه لپورونگان
 هه م پیکه نین هه م گریان
 هه ر بۆ به هار لواوه
 به هه شتی جاویدانی
 گه ره نه تدیوه و نایزانی
 به هه شتی سلیمانی
 بنواره له پیش چاوه
 نه و ئه رخه وانه جوانه
 که به گردی سه یوانه
 سه پری که نه و کچانه
 وهک قومری ده وریان داوه
 گوردی یاره دیاره
 جی ته جه للی دلداره
 خوتلی نه و نوور و ئاوه
 کلی که نووری چاوه
 نه و کاریزی شه ریفه
 که مه لبه ندی زه ریفه
 ئاوی پروون و له تی فیه
 چۆپی کیژان پیی داوه
 بۆ ئه م خاکه وهک دل سوژ
 ئاگرم تی به ربوو به سوژ

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره مېتردى م. ه دا بلاو نەكراوه تەوه.

تېبىنى: پيره مېتردى ئەم شيعره له ژماره (۶۲۲) ى رۆژنامه كهيدا له مارتى سالى ۱۹۴۱دا به ناوى (عزەت محى الدين) هوه بلاو كردۆتهوه. يه كه مېن كهس كه بۆى ساخ كردووينهوه كه ئەم شيعره شيعرى پيره مېترده و هيچ كه ستيكيش يا خود شاعيريك هەرگيز به ناوى (عزەت محى الدين) هوه بوونى نه بووه، مامۆستا (نه جمه ددين مه لا) يه. ئەويش له ژماره ى دواى بلاو بوونه وه ى شيعره كه ى (ژين) دا و اتا له ژماره ۶۲۳دا نه جمه ددين مه لا بۆ خوئنه رانى ئاشكرا دهكات كه عزەت محى الدين (پيره مېترده) و كهسى تر نيبه. هەر له هه مان ژماره دا و دوايه دواى نووسينه كه ى نه جمه ددين مه لا كه به ئيمزاي (بى كار) هوه نووسيوه، پيره مېترده وه لامى ده داته وه و ئاشكرا ى دهكات كه ئەو (بى كار) ه (نه جمه ددين مه لا) يه ئەمهش دهقى ههردوو نووسينه كه يه:

بى كارى

ژين ژماره ۶۲۳ سالى ۱۹۴۱

ئاخ، له دهس بى كارى، تووشى دهرديكى كــــردووم

كه به هه موو بيرمه وه تېبىنى له ژيانم ئەكەم، تېبى ناگەم!!

نازانم خه وه، يا مه ستيبه؟! نازانم بيره يا راسته؟! نازانم هەر له بهر خۆمه وه ئەبزر كينم، وه نه وه ئەدهم، چاكيشه شيت نايم؟!، (ماومه، هيشتا پاقله، مه لا خۆز نه بووه). ها، ها، ها. خۆ ئەگەر بيت و گوپتان له دهم و دوانم بى، هەر شيت ئەبن؟! ئەوه بۆ ناين گوى له م چەند وته يه م بگرن، ئەلئيم، ئەى باوكى (ژين) و (ژيان)، زيندوو كه ره وه ى زمانى كوردستان، پيره مېتردى گيان، سوياستان نايه مه پايان، وه هيو ى مانتان ئەخوازم له يه زدان. له رۆژنامه ى ۶۲۲دا هۆنراوه يه كى به هارى بى زۆر جوان و نايايم دى، كه له وان يه هەر له تۆ بوه شيت هوه، كه چى به ناوى يه كى تى تر نووسرايو؟! به لئى راسته، به هه له نه چووم، كه چوومه بنج و بناوانى ئەم ئيشه وه زانيم، خۆتى!، له مه زۆر دلگران بووم، چونكه ئاسارى تۆمان له وان يه يه كى تى تر بۆ جيا ناكريت هوه (بېتسارانى، وه لى ديوانه و، ده باشانى) و كين و كين!! خۆت ئاگادارى له سليمانى، له كوئجىكى ته نيايى دا، سه رنووسه ريكى نرخدارى ژبرى كورد كه به (نه جمه ددين) ناوبانگداره و له لاي من به (نجم الادب) ئەزانرئ، ژبانى خۆى كردۆته ته رخا (وقف) ى ئەده ى كورد، به تايه تى كۆمه له هۆنراوه يى ريك بخه ى به ناوى يه كى تى واوه بينوسى، ئەى (نجم الادب) به ناوى كيوه بينوسى؟! خۆ (م. هۆشه نگ) (۱) يش ئەيه وئى كه ميژووى ئەده ى هه موو

كوردستان بنوسيت هوه، ئايا ئەگەر هۆنراوه يه كى جوانى واى دى ئەو چى بكا؟! ئەو ئيشه ئه بيت هوى پهل و پۆ وشك كردنى ئەده ى كوردى ساواى تازه سه ريخ كه وتوو. وه كو ئەو نهورۆژنامه يه ى كه له دوو سى ژينى له مه وه پيشدا ديان كه به بى ناو نووسرايو، ئايا به كى تى دا بنيتين؟! كين وه كو من خوا گرتووه تى وهك؟! (۲) پين سووتاو سه ر ئەكەم به هه موو كونىكا و له پاش هه زار چهرمه سه رى زانيم كه موهه نديسى ئيشغالى سليمانى (حكمت ئەفه ندى) وتووه؟!.

به لام ئاخ له دهست چەند كه ستيك كه ئەو (واجبات و شروط) انه پتويسته له هونه را بى له وان نا نيبه؟! و له خۆيانه وه ده ستيان داوه ته هۆنراو وتن، ئەگەر رۆژگار ياريده مان بدا ده ست ئەكە يه (تحليل) كردنى شه خسيى ئەو جوړه كه سانه و ئەيانه يتين به رچاوى خوئنده واران و ئەزانم ئەم نووسينه ى كه نووسيم به ده مم زياده، به لام و ته كه هاته سه ر هق، كردنى، چاكه و دياره تۆش ئەگەر بزانى ليم ناگرى، هەر چه ند كه ناشمزانى، هەر ليم ناگرى، چونكه له ناو كوردايه تيدا باوه ئەلئين (شيوخ و مشايخ) دوور و نزىكيان بۆ نيبه، ههروه ها ناسياو و نه ناسياويان بۆ نيبه؟! تۆش (شيوخ و مشايخ).

به خوا، زۆرم وته ماوه، به لام بۆ جارىكى تر، ئيتىر هيوام لئبوورده، هيوام نووسينى ئەم نووسراوه يه، هيوام به جيتته نانى نووسراوه كانه، هيوام...»

به ئيمزاي (بىكار)

وه لامى پيره مېتردى: كۆنه پياوه كان، كاتى تيروكه وان وتويانه: تير ئەهان و كه وان ئەشارنه وه؟ تۆيش تير ئەهاوى، كه وان ئەشاريته وه؟! ناوى خۆت گۆپيوه!!، خه لك شيعر ئەدزى من خۆم دزيوه (۳)، تۆ ئەو كورده كه به شوپن (زه رگه ته يى) دا چووبوويته كۆنه كه لاوه كه ى زه رگه ته!!، تۆ (نه جمه ددين مه لا) ى له مه ر من و وئلى ئەده ب و ئەده بياتى كوردى!، منيش زيندوو يان ئەكه مه وه، له چاپيان ئەده م، له سايه ى خوا و خاكه كه وه، ئەم خاكه رووناكه ئەمه نده ى شاعير تيا بووه، هيتده ى (كلمات رى)، ئەگەر ده رباش بى به مه ره كه ب به نووسينى ناگا!.

ئيمزا (پيره مېتردى)

(۱) م. هۆشه نگ: وانا (محمه مد مسته فا حه مه بوڤر) ى نووسه ر و ئەدب.

(۲) له واتا ى كورديدا ده گوتئى «وهك سه گى پين سووتاو» كه رۆكه.

(۳) وانا شيعره كه هى خۆمه و كاتى به ناوى يه كى تى تروه بلاوم كردۆته وه وانا له خۆم دزيوه.

۱۹۳۴

«نه وتى كه ركوو كمان به بۆرى ئاسن»

وا گه يشته حه يفا خودا بناسن!

نَاح بۆ ئەم خاڪه (۱)

۱۹۴۱

نَاح بۆ ئەم خاڪه، داخ بۆ ئەم خاڪه
 هېچ كەس نازانئ، ئەمەندە چاڪه
 تا هەلئەكۆلئ ئاوى لئ دەردئ
 تا ئاوى دیدەى گۆلە، هەر هەردئ
 بەهەشتى پەنھان، سلئمانئییە
 ئەو دوو جۆگە و ئەم، هەزار كانئییە
 بڕوانن هەرچى هەستە شاعیرە
 لە زەوقا هەمووى وەك یەك ماھیرە
 درئغا كوشتەى هەر، نا ئاشتئییە
 سەرپەرشتئییەكەى سەرپەرشتئییە
 سەیركە ئەمجارە بەشئعەرى ئاودار
 (ژئین) وەك نئشتمان بوو بەگۆلزار

(۱) ئەم شئعەرە لە دیوانى پیرەمئردى م. ه دا بلاونەكراوئەتەو.

دەردى گران

دەردى گرانە، تووشى نەوئەى نەخوئئندەوار ئەبئ (۱)
 مئردەزمەبەكە، سواری كورائى بەكار ئەبئ
 بەرزى خەيالە كە هەلئەبئەبئە بۆ كەمەندى بەند
 زھنى تەر و جوانە كە بەشئعەر ئئختئار ئەبئ
 سواری (سەمندر) سەم لە هەوا دا بە لە مەعنىا
 نازانئ كە كەوتە خوارەو، غەمخوارە خوار ئەبئ
 ئاھەنگى وەزن و قافئییە بەشەو لە كەللەیا
 تارى درۆبە بە (أحسن أكذب) ئەشعەر ئەبئ
 دەعئەى دەماغى، نایەلئ كاسبئییەك بكا بۆ خۆى
 بەشەو خۆى پئادەبە كەچى خەوى لئ سووار ئەبئ
 دئتە ئەمەى كە بنووسئ، لە پەر شئعەرى دئ بەتاو
 نەئنووسئ، بئىرى نامئئئئ، رەئئجى بەخەسار ئەبئ

297

تارىكە ژوور، چرای نئییە، بۆى دئتە دەر بۆ حەوشە
 گەر مانگئش نەما بئت، ئەستئیرەى شەوقى ديار ئەبئ
 بەو رەنگە، وا گرئمان قەسئیدەكە، تەواو كرا
 كەس نابئ كە بۆى بخوئئئتەو، بئ قەرار ئەبئ
 جارئكئان لە ئەستەموئ، لە شەوا، تازە شاعئرئك
 شئعەرئك ئەلئت، لە خۆشى ئەو شئعەرە گەشكەدار ئەبئ
 چى بكات؟ ئەچئتە بەر دەرگا و بەگچئەك (۲) تئئئەپەرئ
 بانگى ئەكات بۆ خوئئندەوئ، ئەوسا شئعەرى سووار ئەبئ
 بەم رەنگە فئىرى شاعئرى بوون و سەھلە دواى ئەمە
 سەد قۆرتى وا هەبە، كە گوزەران ژارى مار ئەبئ
 چاوى روا، بەشكو، نانئ لە (دوونان) (۳) دەستكەوئ
 گەر رۆحى بوایە، مەدحى درۆ، شەرمەزار ئەبئ
 كەوتوئئنە دەورەبەكەو، كە بەھەزار بەزم و نەزم
 باوەر مەكە، كەرەمكەر، كە بەدەست ئئختئار ئەبئ
 هەجووئش ئەكەى، پەلئكە ئەبهاوئە ناو جۆگە لە
 داوئئنى هەجوەكەشت بەپرئشك لەكەدار ئەبئ
 مە ئەم قەسائەم بۆ ئەدەبئ مئللەتەكەم ئەكەم
 كە ئاوئئنەبەكە، زۆر كەسى واى تئیا ديار ئەبئ
 شئعەرم هەبە كە بانگە لەناو كوولەكەى تەر (۴)
 بووكم هەبە وەكو مانگە بەلام جئئى حەسار ئەبئ (۵)
 زۆرى نەماو، كورگەلى كورد، بئئە ناو كایەو
 ئەوسا بە شەخسى، شەخسى (۶)، خۆى بەخۆى سەنگەسار ئەبئ
 ئەئجى رەواجى شئعەر و ئەدەب، وەختئى دئتە برەو
 ئەو سەنەتە نەفئیسە، هەر هەمئشە بەھار ئەبئ
 نەزمى جەلئلە، كە موعجزەى «خاتم النبئ» یە
 شئعەرئش بەشئكە لە حئكەمەت، وەك دئین پایەدار ئەبئ
 هاتم بەقافئییە و بەقەسەى قۆر و لەنگ و درئژ
 نووسئم، نەوئەك بئئئ كە تەلاکەى كەم عەبار ئەبئ

298

خۆزگه ئهوانه‌ی که به‌فه‌سه‌ساڵ و به‌فیه‌شاڵ ئه‌دوون
له‌و تیره‌یه‌ ده‌بوون، که تیره‌وکه‌وانیان ديار ئه‌به‌ی

(۱) من له‌لای خۆمه‌وه، سه‌ره‌تای ئه‌م شیعره، یاخود هه‌تا چوار پینج به‌یتی به‌که‌می، به‌شیعری پیره‌مێرد نازانم و له‌وه ده‌چن له‌فارسای یاخود تورکییه‌وه وه‌ری گرتی.

(۲) به‌گچی: ئیشکچی شه‌و. هه‌سه‌سه‌س.

(۳) دوونان: پیره‌مێرد لیره‌دا جناسی به‌کاره‌یناوه، نیازی له‌ دوو نانه و نیازی له‌ مرۆقی به‌د و پیسه (کۆمه‌لی دوون). پیره‌مێرد نیازی له‌و شاعیرانه‌یه که مه‌دحی هه‌ندی مرۆقی به‌د و پیسه ئه‌که‌ن، هه‌ر ته‌نها به‌نیازی ئه‌وه‌ی که نایکیان (یاوه‌کو ئه‌و ئه‌لی دوونان) یان له‌ ده‌سه‌وه‌ی بی ئه‌وه‌ی گوی بداته ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه شایانی ئه‌و پیاوه‌لدانه‌یه یا نا؟! م. ه.

(۴) له‌سه‌ره‌تای روودانی ئیسلامدا موسولمانه تازه‌کان له‌ ترسی قوره‌یشیه‌کان له‌ناو کووله‌که‌دا بانگیان ئه‌دا بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی بانگه‌که‌ دوور نه‌روات و قوره‌یشیه‌کان گوێیان له‌ نه‌بیت. پیره‌مێرد ئه‌لی: شیعره‌کانی منیش وه‌ک ئه‌و بانگه‌ وایه، راسته، به‌لام له‌تاو به‌دکاران ناوێرم به‌ده‌نگی به‌رز بیخوێنمه‌وه. م. ه.

(۵) جیتی هه‌سه‌ر ئه‌به‌ی: واته (هه‌سه‌ر) که دیواره ئه‌یشاریته‌وه. م. ه.

(۶) شه‌خسی: واته (خود په‌سه‌ندی). م. ه.

ورده زیو

۱۹۴۰

ناز نازی نازی، چاوی شـاـبـازی
گه‌ردنی قازی، به‌گه‌ردنی قازی
دان به‌لیوایی، شه‌کری ناوچایی
ماچی گیان بایی، گولی هه‌رجایی
کولمی گول مینا، گه‌ردنی مینا
له‌سه‌ر زه‌مینا، له‌یه‌که‌مینا
گر له‌ سینه‌ما، بوو به‌سینه‌ما
جه‌رگ و دل نه‌ما، باسی سی نه‌ما (۱)
سنگی زیوی قال، به‌هێ و چاوی کال
من که نیمه‌مال، بۆم نای به‌مال
شه‌و به‌خه‌و هی من، به‌خه‌و هه‌ر هیمن
بێ خێو ماوم من، خه‌و بوو به‌دوژمن

دل‌م پیر نابێ، تیفله و ژیر نابێ
بۆم ئه‌سیر نابێ به‌به‌ند گیر نابێ
مال‌تاوا خه‌یال، چاوی لیک نیم ده‌رحال
شیرین خه‌ت و خال، حازره له‌ مال

(۱) لای م. ه نووسراوه «جه‌رگ و سی نه‌ما، باسی سی نه‌ما». که دیاره هه‌له‌یه.

قافیه‌ش گران بوو

۱۹۴۲

سه‌هیرانکه‌ران به‌هاران
که ده‌چنه به‌ر بناران
به‌چۆپی پۆیله‌داران
عومر ده‌گێر نه‌ داوه
تیپی کچان له‌ ده‌شته
وینه‌ی حۆری به‌هه‌شته
پیی پیاو ئه‌به‌ن له‌خشته
سه‌ر له‌ رێبوار شیواوه
ئه‌و ئه‌رخه‌وانه‌ جووانه
که له‌ گه‌ردی سه‌یوانه
به‌ریزه ئه‌و کچانه
وه‌ک قومری ده‌وریان داوه
ئه‌و کاریزه‌ی له‌و سه‌ره
که جی راوگه‌ی دولبه‌ره
ئه‌و ئاوه‌ی وه‌ک که‌وسه‌ره
چۆپی کیژان پیی داوه
بۆ ئه‌م خاکه وه‌ک دل‌سۆز (۱)
گریم تی به‌ریوه به‌سۆز
ناوم نا ئاگری نه‌ورۆز
ئه‌م ئیره‌سه بۆ من ماوه

بهه شتی جاویدانی
هیچ کهس نهیدی و نهیزانی
بهه شتی سلیمانی
ئاشکرا له پیش چاوه
کردیه ره هیله و باران
دوایی هه لپی پرووکان
هم پیکه نین هم گریبان
هر له ئاسمان رووی داوه
ئهم کوردیهی ره وانه
که ئاسانه و گرانه
پیغه مبهری زیانه
بۆیه وا کسه و ته داوه

(۱) لای م. ه نووسراوه (بۆ ئهم خه لکه وهک دلسۆز) که دیاره هه له یه.

تیبینی: چهند پارچه یهک له م شیعره له گه ل شیعری (به هاری) له مه و بهر نووسیمان له یهک ده چن، دیاره هه خۆی
دووباره ی کردۆته وه.

۱۹۳۵

«بئ ده سه لات بی، هه لدینه سه هرت
ئه گه ر لیت ترسان، ئه مرن له بهرت
ئه ته وی شه پرت، پئ نه فـروشن
ئاماده ی شه ر به، له راستی دوژمن»

ورینه^(۱)

دل خه مئوی غه م، جه رگ به زام ئاوا
به م جو ره شادم، مالی جه ور ئاوا
هه ر مر د نه دهر د، ئه گـیـر پـیتـه وه
چرا هه ر به با ئه حه سپـتـه وه
ئهو که هات ئه بئ خانی خالی بئ
هیچ کهسی ناوی ئه گه ر حالی بئ

خالی ئهو مامی هینا نوقسته دار
ئهو به هاره و من پایز گه لای دار
له بهر ئهو برا، له برا برا
برستی برا، ئه وی له و برا

(۱) پیره میترد گه لی شیعری به م ناو نیشانه بلاو کردۆته وه.

۱۹۴۸

«به ئاره زووی دل، پیم خۆشه وهک مۆم
بۆ چا و روونی ئیل، توانه وهی خۆم!»

خۆزگه

خۆزگه ته فره ی وام بیر ئه کرده وه
چا و دل م پئ روون ئه کرده وه
دل ئه گری له بهر دهر دی ته نیایی
چا و ئه گری له بهر نووری بینایی
خوایه ئه مانه تو وات لی کردن
نازانم بۆچی به م دهر دت بردن؟!
بۆچ ئهو ئافه ته ت نیشان دا به چا و
چا و شریخه ی کرد له دل و هه نا و
وا دانامـرکـپـن ئه م دوو مناله
گیزه گی زیانه وهک زه رده واله
ئه لیم گرۆز بوون با بیانده م به و
ئاخ خووی دل ره قی وه ر ئه گریت له و
دارتاش که جه رده ته شوپکه یان برد
ئه پدا به سه ریا و بی دادی ئه کرد
بۆ ئه وهی نه بوو ته شوپکه ی ئه به ن
ئه بیوت ره نجه رۆم ده مه سووی ئه که ن

ناخۆشه لای

۱۹۴۸

ناخۆشه لای به چاوی تهریم سهیری رووی نه کهم
من تهر له بهر هه تاوی روودا بو خۆم هه لده خه م
چاوم روا، بهر تیککی له لیمۆی بهرۆک نه دی
بیخی له ناوه، وشک نه بیج بهری دوا بی دیته دی
خوو و رووت (۱) ئه گهر له بهک ئه چوو من باغه وان ئه بووم
چی بکه م له گه ل گولا، ئه زه لی هاتوو ه درکی شووم
لیوت به گف تو گو شه کره و روومه ت گوله
له و دووانه گول به شه کرم ئه و ئ قوه تی دله
عه شق و جه مال له سه ر من و تۆدا که که و ته روو
من به ختی تۆم، خه وم نییه، تۆیش به ختی من، بنوو

(۱) خو و رووت: واته ئه گهر خووی تۆ لوتف و دلته وازی بوایه بو من و وهک رووت جوان و میهره بان بوایه ئه و
دهبوومه باخه وانی جوانی تۆ.

واته ی پر مانا

۱۹۳۹

رتی ئه و ده شتانه که له پیتش چاوه
دێر تیکه به پیتی مردوو نووسراوه
کیلی قه بره کان (۱)، نامه ی ئاشکران
له عوقباوه بو زیندوو ه کان نووسران
ئو پیتج پیتچۆکه ی رتیکه ی خه راجیان
پیتچکه ی فیلتیکه بو رتیی ده وران (۲)
حیرسی مالداری و دوو پیشکی عه ربه ت (۳)
بو ئه هلی مه عنا بووه به عیبه رت
ته شوئی که سه ری شوێر و داماو ه (۴)
ره نجی فه ره ادی له چاو گیراوه

هه ر دانه به ردی له سید صادق (۵)
سه ری شاه تیکه و مه رد تیککی لایق
هه ر نه یجه به کی (۶) سه رچاوه ی قوماش
بالای لای تیکه پر زۆر و پر خاش
قاره مان شه ش پای له قوماش داگرت
ئیسستا دۆم جیتگای قاره مان ی گرت

(۱) له رۆژنامه کهیدا (قه بره کان) نووسراوه. کهچی ماموستا م. ه کردوو به (گۆر ده کان) پروانه ژین ژماره ۵۸۲ سالی ۱۹۳۹.

(۲) رتیی، که تانجی یاخود زه لام راوی ئه نیت رتیکای پیتج پیتچۆکه ئه گرت بو شوینه ونی. م. ه

(۳) گوندی عه ربه ت که مه رکه زی تانجه رۆیه به دوو پیشکی ژه راوی و کوشنده به ناوبانگه. م. ه
هه روه ها پیره میترد له شویتیککی تر دا دهنووسیت:

کاوله که ی وه تن هیتنده شیرینه

ژاری دوو پیشکی عه ربه ت هه تگینه

(۴) پیره میترد له و دێر دی دوایدا ورده کاریبه کی زۆر به رزی به کارهیتناوه، ئه ئن، ته شوئی له گه ل ئه وه شدا که دار و
شتی سه خت دانه تاشی که چی سه ری شوێر، چونکه ره نجی فه ره ادی له کبیس دا و ئه و ره نجه به فیبرۆچوه ی لئ
گیرا بوو.

(۵) سید صادق ناحیه به که له نیوان سلیمانی و هه له بجه دا. له سه رده می پیره میتردا گوند تیککی بچووک بوو به لام
ئیسستا مه رکه زی ناوچه ی شاره زووره.

(۶) نه یجه، قامیشه هه روه ها نه یجویشی بی ئه لئین که هه میشه له گوئی چه ما نه روئی.

فه لسه فه ی کورد

۱۹۴۱

هه ر ئه موت خو زگه، دنیا م بدیا به
گله یی خه لکم، لی بیرسیا به
بم و تابه بوچ، گله یی ئه کهن
بوچ و اجنیوی سووکت پی ئه دهن
رۆژی به ته نه ها له مال هوه بووم
وه نه وزم ئه دا خه ریک بووم بنووم
له پر ته رپی رری، به ئال و والا
ته نیا و سه ره خۆ، کردی به مالا

به لار و له نجه هات به لامه وه
 بی په روا دانیشت به نارامه وه
 وتی، تاره زووی منت کـردوه؟
 خه لک ناوی منیان به سووک بردوه
 شه ویش شه زانم تو منت ناوی
 خوت قه متهر شه که ی به نان و ناوی
 له بهر شه ویه کـه وا هاتمه لات
 شه وا خوم هینا، بو تو به خه لات
 من شه و سیه بهرم دوام که وی شه پرؤم
 پروم لی وه رگی پی، من له شوینی تو
 له و ساوه که خوا، منی داناوه
 موری کچی نیم هیشتا نه شکاوه
 شه وی نی پریاوه منی لا سووکه
 شه وی شه یه ویم راست نی ره مووکه
 خوا پی اوی به من تاقی کرده وه
 بو محه کی پی اوی، بووم به کرده وه
 شه وی که جاری گرتمه با وه شم
 دین و ویژدانی کرد به پی شکه شم
 به بی ئیختیار ته سلیمی من بوو
 که شه ملام دایه شه ولای له بیر چوو
 هر من بو تم تیکرد شه و تیری نه خوارد
 دوايش به جی هیشته به هه ناسه ی سارد
 ژنه که ی بردی، بو می بردی تازه
 وتی با بزه، بیتته جی بازه
 خه لک شه شه حواله ی وا له پیش چاوه
 که چی هیشته تا کو بو من سووتاوه
 هینده شیرینم شانیه هه نگوینم
 پی عاشق وه ک میش پی کا شه لکینم

ئیهه

١٩٤٥

ئیمه مایه ی چوار شتین، ئاو و ئاگر، خاک و با
 شه هه وینه، کامی زیاتر بی، به لای شه ویا شه با
 خاک و ئاو دایکن، له سه رخون، هیمنی و پرونی شه دهن
 ئاگر و با زور خراپن، خیلقه تی پی اوی تیک شه دهن
 با، له گه ل که وته چیکل دانه، له به زیدا فری
 کاتیکت زانی که -ف- و -ت- یه ئیتر هیلی بری
 فرت و فیلت که وته پرو شه چه رخ، له لام ئابرووت تکا
 بو به به رزت کـردمه وه، بمخه ییت و ئازارم بگا
 ئیسته زانیم، بو به هیلانم ویران بوو، تیک شکا
 ته رزه و هه وره تریشقه و به فر و با سه ختم بکا
 من که وا بهرز بوومه وه و گوتم گوناھی که س نییه
 بو به ناگریم تیده گم، خو کردوو ته دبیری چییه

به یتی تری

١٩٤٣

رۆله بزانه، تری چه ند په نگه
 کامیان زوو په زه و، کامیان ئاونگه
 تری پادشای، هه موو میوانه (١)
 هاوین پیخوری، هه موو میوانه (٢)
 خوا خوی فه رموویه، شه عناب و نه خیل
 پیش خورمای خستوه، قورئانمان ده لیل
 به (دالیت) شه وه (٣) هی شسوی چه ن جوانه
 نمونه ی مه دح و نه زمی قـورئانه
 خه لکی بو گه لای، به ئاخ و داخه
 له گه ل پیگه یی، باوی یا پراخه
 چوو زه ره ی، ژنی، تی ده وروژی
 پی زوکـهر ته رزی، داده کـرۆژی

گەر کۆتەرەكەى، پىياو نەيسووتىنى
 بۆ نىرگەلەكيش، قىرانى دىنى
 رۆنى دارى مېو بۆ (رىحى طيار)
 لەگەل تىت ھەلسوو، ئەروا بەيەكجار
 سىبەرى سەر ھەوز، ھەمووى بەمىو
 ھەر ھىشوو بەكى، توورەكەى پىو
 بەرسىلەى نەختى، خويى لەگەل بىنە
 لە كاسە بەكا، ھەلىتە كىنە
 بىخەرە دەمت، دەم بتە قىنە
 بە تامە تامە، سەر بلە قىنە
 ھەنگ، شىلەى ئەو، ئەپكا بەھەنگىن
 (سىبەر) و (بەر) و سەرى ھەر رەنگىن
 نەشئە ئەبەخشىت، دايكى شەرابە
 سارپىزى كزەى، جەرگى كەبابە
 ھەر لەو رۆژەو، دنى دانرا
 مەدحى شەرابە، بە شىعر بىژرا
 پايزان تىر و كەباب چەند خووشە
 (شىرە) و (كالتەكوت) چارى نەخوشە
 بۆ ساوەر كوتان، كەشكەك و تىر
 ھىزى ئەوانە، دەست مېكوت ئەگرى
 دۆشاوى باوى سەرماى زستانە
 باسووق و سجووق، راحەى كوردانە
 دىومە پاقلان، لە نانە باسووق
 ناردىان بەدىارى ھەر لەبەر تاسووق
 مېوژە رەشكەى، لە خورما خوشتەر
 وەك ئەو شىرىنە، لەویش فېنكتر
 قەومىك لەلايەن، پارە بردنەو
 بە مېوژە رەشكە، تاقييان كوردنەو
 ئەو ھەو و تىيان، بەھەورامىيانە
 پادار بگىرۆ، بى پا وىمانە (۴)

خۆ مېوژە سووركە، لەگەل لەبلەبى
 ئەو ھەند بە تامە، درەنگ تىر ئەبى
 شەوارەى زستان، شەوچەرەى دۆستان
 باسووق و سجووق، دىتە بەردەستان
 بەسەر مېوژدا، مەولود ئەخوين
 ئەبى بەموفەرك، خەلك ئەفەرتىن
 سركە، ئەنواعى ترشى لى ئەكرى
 (رەنگا) (۵) بۆ شىخان، دەست بە دەست ئەبرى
 ھەلواى دۆشاوى، خەنىمى كوردە
 چەند پىخووتىكى، بە دەست توورە
 خەلك كوردوويانە، بە پەند و باوى
 واى لە قونىيە و، واى لە دۆشاوى
 من ئىستاش موشتاق بەزمى (مشتاغ) م (۶)
 ھەلپەركى و بلوئر داى لە دەماغم
 لەتكەى سەر (مشتاغ) دەمى سبەينى
 ھەزار (روتاب) ى عەرەبى دىنى
 قىلانگى سجووق، بە تەنافەو
 سى داخى ناو، بەدلى جافەو
 پەلوانە باسووق بە بادامەو
 وا دىسان تامە، تامەى دامەو
 چەكەرەى باسووق بىكەيتە ناو رۆن
 ھەر بىخوئى بلپى، توخوا چۆنە چۆن؟
 زستان (خوشاوى) (۷) مېوژت دەسكەوئ
 خەفە تبارىش بى خەمت ئەرەوئ
 ئىجا با ناويان بلپىن سەر بەسەر
 من ئەلىم و تو بىخەرە دەفتەر
 يەكەم (زورەزە)، كە زوو پىدەگا
 پىستى ئەستورە، ھەر وەك پىستى گا
 ئەمجا (مەفرە) و (زەلكە) ئاودارن
 بەلام شىرىن نىن ھەر مزركارن

ئەمجا (سەعدانی) پەنەقی پەزان بەلار و لەنجە و اهاته دووکانان حەرەمە لەپاش سەعدانی تری خرمە ی زۆر خۆشە، تیری لی ناخوری بیخەیتە بەفراو بەچلە ی هاوین بۆ دەمیەک ئەشی خال و میل پەنگین دەم دەنکی نەگرت تەنگ و نازدار بی تری پەش لە سە ی گەردنیا دیار بی بەنەشئە ی تری، کە چا و هەلگێری سۆفی و مەلا و شیخ، لە دین وەرگێری ئاخ سبەینان زوو، پیش هەتا و کەوتن لەگەڵ نازداری سوراچی گەردەن بەلار و لەنجە و غەمزە و نازەو بەوردە رازی عەشەق بەبازەو لەبن سیبەری، میوی سەعدانی پاکشایی سەرت بکە یە سەر رانی سەیری تری کە ی بەژوور سەرتەو ئەو بەناز تری، بکا بەدەمتەو (تالعی) (سەعدی) لەگەڵ سەعدانی قران السعدین^(۸) تەواو بزانی بەو عەشەقە دنیا ئەبی بە هی تو ئەو شەوقەت نەبی، شیعی و رەنجە پۆ (چاوەش ئوزومی) کەوا مەشهوورە ئەم سەعدانییە بەلام ئەو دوورە (کشمش ئەزمیری) پێ کورە ی ئەمە هەرچی پێ بدری هیششتا هەر کەمە تری (طائفی) (سەر قوولە) ی لەرە (پایزە) و (سووراو) ناخوری بی فەرە تری (سپیکە) خەرچی دۆشاو لەپاش سەعدانی، ئەمجا ئەو باو

(هندویی) و (کاژاو) و (سورشامی) و (پەشکە) بەبار بیهیتە و لە خەلکی بەش کە (بۆل ماز) و (مسکی) و (میخی) و (پەزاقی) (گون توولە) و (کلکە پتوی) و (عوشاقی) (نینۆکی بووکی) و (شمیری) باشە (چەمیله) خواردنی دۆمی کلاشە (یاقووتی) و (زەردی) و (مام برامیە) (شەقشەقە) و (فەرخی) پیستیان قایمە تری (دەردەبۆلە) و (گونکە) و (شیرازی) بی تامن هیچ کەس، پیتی نابج رازی (خۆشناو) ئەو کاتە ی بەفەری لی باری ئەوسا نایابە، بیبە ی بەدیاری ئەمە بەتەنەها تریکەمانە هەرمی و هەلووژە و قووخ دووچەندانە قووخیک لە پاریس بەدوو فرانقە لیڕە لەتکە قووخ، سەرما یە ی بانقە لە دەست نەزانین، هەزار ئاخ و داخ هیششتا تووتنمان، نەبوو بەساجاخ ئاخ بۆ کەسەسی، داخ بۆ کەسەسی خاکت ئەمە یە و کەچی نایناسی

(۲.۱) میوانە: بەکەم واتە میوهات. میوانی دووم واتە میوان.

(۳) دالیت: ئەو دار میوانیە کە بەدرەختی ترا هەلئەگەرین.

(۴) واتا ئەوانە ی ئەپۆن بیانگرن و ئەوانی کە نارۆن هی خۆمانە و لە کیس ناچت ئەمە لە تیکەل بوونی قالزنجە و تریدا بوو.

(۵) رەنگاو: جارن لە ناخر و ئۆخری دا کە تری پەشکە خەریک ئەبوو دوابی بەهاتایە، ئەهاتن هیشوو ترییان ئەخستە ناو سەرکەو و بەو جۆرە بەتەرپتی ئەما یەو و نەئەبوو بەمیوژ. تاکو کە ی بیان ویستایە دەریان ئەهیتا و ئەیان خوارد بەو جۆرە تریبەیان وتوو (رەنگاو) - م. ه.

(۶) مشتاغ: کە تری بەتەواو تە پی ئەگات، لەناو رەزەکاندا جیگە ی میوژ کردن و دۆشاو کولاندن و باسووق و سجووق کردن نامادە ئەکەن. بەو شوینە ئەلین، جت مشتاغ. بەو کاتەش کە ئەو جت مشتاغە نامادە ئەکەن پیتی ئەلین، وەختی مشتاغان. لە کوردستاندا بەتایبەتی لەو شوینانەدا کە پەزی زۆرە وەکو شارباژێر و ماو، کە تری بەتەواو تە پی ئەگات لەناو رەزەکانا، لە شوینیکی تەختدا، ساباتیکی دروست ئەکەن، خاوەن رەز بەخا و

و خېزانده ئه چنه ژير ئه و ساباته و بهر ژور تری له مېوه كان ئه كه نه وه و به شه و له خولا و يكي تايبه تي هه لئه كيشن و ئه يكه ن به ميوژ و ياخود ئه يخنه ناو شالتيكي تايبه تيبه وه و ئه يگوشن و ئه يكو ليين و ئه يكه ن به دوشاو و باسوق و سجووقيشي لي ئه كه ن. شه و له ناو ره زانا به دهم خولا و كردني تری و دوشاو كولان دن و باسوق و سجووق كردنه وه و به دهم ئيش كردنه وه ئه يكه ن به گوزراني و شمشال ليدان و به زم و ئاهنگ تا شه ويكي درهنگ.

(۷) خوښاو: جاران له زستانا ميوژ و له تکه هه رمي ياخود قه يسي و کشميش ئه كه نه ناو و بو چن د رۆژتيك له ناو ئه مينيته وه، ئه وسا هه مووي نه رم ئه يي و ناويكي خوښي لي په يدا ئه يي كه به وه ئه ليين (خوښاو).
 (۸) قران السعدين: نيازي له و نزيك بوونه وه يه هه ردوو ئه ستيره ي زوهره و موشته ريبه كه له يه ك نزيك ئه بنه وه. پيهره ميتر د نيازي دووباره له زاوا و بووكي كه ياخود دوو دلداره كه وه كو ئه دوو ئه ستيره يه كه له يه ك نزيك ئه بنه وه.

به يتي ترخينه

سال و عه يامان كه ئه توت زستان
 ئه بوو به به فر و زوقم و ري به ندان
 كه به فر ئه باري تا پشتينه ي پياو
 نه ئه توايه وه به تيني هه تاو
 ده ر و ژوور بيست رۆژ ريگا ئه بريا
 مه ل و جان هه ر ئه چوون به قرا
 كه و و كو تر و دال ئه پزانه شار
 له بي رمه كه وم ئه گرت جار به جار
 ئاي له و خوښييه كه له ناو به فرا
 كه وم ئه گرت و ئه مكر د به هه را
 گوشت و دار و ماست ئيجگار قات ئه بوو
 به شه و ئه م شاره كش و مات ئه بوو
 هاوین زه خيره ي زستانيان ئه خست
 مالي تفاقيان ئه هاته نوشوست
 قاو رمه له جيبي گوشت دانه را
 به كه شك تامه زرۆي دۆكوليو ئه درا
 به له تکه هه رمي، دم ته ر ئه به وه وه
 به خوښاو تری له بيير ئه چوه وه
 گه لا ميوي وشك بو يا پراخ ئه بوو
 بو خه نه ي بووك بوو كه ئه درا به شوو

دۆينه ي به يانيان چن د مزر و خوښه
 به كه وچكي دار تيير هه لي لووشه
 ئينجا له باتي سه وزه و ميوه ي ته ر
 شيلمي ترخينه خوڻي ئه خسته گه ر
 وا هاتينه سه ر به يتي ترخينه
 كه ترخينه هات هه لي قو رينه
 له ناو عه ره بدا دوو بيدعه هه يه
 به كه م (حه سه ن) له دوو (سه يئه) به
 بو عه نه نه ي كور د ترخينه و ئيستنه
 بلتي (سيئه) هيج ليي مه وه سته
 چونكه ئيستنا كه به چله ي زستان
 هه موو سه وزه يه ك دپته به ر ده ستان
 له باتي شيلم، سلق و سپيناخ
 له گه ل (ئه نه كه ناز) بيكه به يا پراخ
 هه ميشه گوشتي تازه و ماست حازر
 كه شك و قاو رمه جي لي بكه م ئيتر
 كه خوا فه رمويه (لحمأ طرية)
 دياره گوشتي وشك له تام به ريبه
 كه وابي شيلمي گه نيو جي لي بكه م
 گوڤي راگره به يتي ترخينه ت بو بكه م
 شيلم و پرويش تيك هه لئه شيلري
 چاليكي قوولي بو هه لئه كه نري
 له و چاله دايه، هه تا ئه ترشي
 كرم و گل خو ركه ي تي ئه ورو ژي
 بو ره زه لاميك ئه چپته ناوي
 پاو و پل كو لکن، قول كرپشاوي
 تيا هه لده په ري و به رز ئه بيته وه
 تاپي ئه و چلكه ي لي ئه بيته وه
 ئينجا ده گه ني وه ك ده عبای توپيو
 دوكتور بيبي ني ئه يخاته ناو شيو

که دهربان هینا دهستی نه شوراو
 ئەیکات به تۆپه ل به سووری هه تاو
 جار جار بهو دهسته ی که چلم ئەسری
 ترخینه ئەخوا و ناو سکی ئەگری
 هه چهنه که بیزووش به ترشی ئەکا
 له بهر بۆگه نی ناو چاو گرژ ئەکا
 شیلیم ئە کرۆژی خرمه ی دئ وهک گیا
 لاسکه شیلمی له لا وهک لوییا
 له لاجانگیدا ئەسپی دهر دیننی
 له گه ل ترخینه هه لیه فلیقینی
 لالغاوه ی پر له که ف و پرویش
 سه ر و پۆته لاک وهک پرچی دهر ویش
 چیغیکی کۆنی پر له چلک و تۆز
 که بۆ کاره گه ل کرابیت به کۆز
 ده بیسه نه سه ربان له وئ هه لیه خه ن
 سفره بۆ مار و میروو رانه خه ن
 که ره شه با هات تۆزی میز و گوو
 ئەروانی به گژ ترخینه دا چوو
 چونکه هاوین خه لک شه و له سه ربانه
 جیی میز و گووه وهک ئەده بخانه
 قه یناکا تۆزیک تۆزی لئ نیشته ووه
 پیشه ی قه دیمه که به جیی هیشته ووه
 ناو زگی ئیمه له و پاکتر نییه
 له زگدا فه رقی پاک و پیس چیه ؟
 ئەمه ته رتیبی ترخینه مانه
 بۆچ پیتی نه ئاوسی زک وهک هه مانه
 عه نه نه ی وا قۆر عه مری نه میننی
 با شیلیم به ترش له جیی بخویننی

وردەکاری مهولهوی

۱۹۳۹

سه یرکه ن، مهولهوی و ئەم نوکتە وردە
 نابیی به مه عدووم، مه ردی، نه مرده
 دوا ی سه د سال پرسی مه عدووم له کوئییه ؟!
 هه ر فه ردیک ئەلی ها، وا، له وئییه !

ره شه با (۱)

۱۹۴۸

هاوینه و گه رما و میوه گه نانه
 نیوه ی ئەم شاره، شه و له سه ربانه
 تۆزی ره شه با و چاویشه و هاوار
 سه ربانی وێران، پر دوو پیشک و مار
 له هه سوو لایهک، گه ربانه و قوو پر
 کفر ئەکا پیاوی بی خه وی توو پر
 شه و له سه ربانان که ده چنه سه راو
 پۆژ هه لده قـرچـ به تیننی هه تاو
 ئنجـا ره شه با ئەو تۆزه دیننی
 به ده م و لووتییا هه لده پرژیننی
 گۆزه و دیزه یشمان که پرین له ناو
 ئەو تۆزه ی تی چوو، گلاو هه ی گلاو
 هیجگار چهنه مالتیک، به ریز له یهک بان
 چیغیکی ته نک که وتۆته به بنیان
 گوئیان له پرخه و مرخه ی به کتره
 ته گه و سا بریننی به ئەده دبه تره
 زۆر جار ره شه با، ده رپی ئە فریننی
 پۆژیکیش ئەبی، ده رپی نامیننی
 ئیستا توێژالیک، له ژوو ر ئەژنویه
 به ندی لاستیکی، بۆ من و تۆیه
 پاکـانه ت بۆ بکا، به هه لاته وه

بَلّی بهنده خوین، نه کراوه ته وه
راسته خو گرتی له ناوا نییه
گرئ نه ترازئ شو بهه ی بو چیه
لاستیک شل بووه، خوئی دامالاه
لاولاه و تیلا، و تیک ئالاه
کونه کاهینئ و امان پی یه ژئ
تنوکیکی خوین، زور خوین نه پتئ
که ناگر و پووشو، گه بشتنه یه کتر
رتی پاریزگاری نامینئ، ئیتر
نافه ریده کار، که واه توانئ
(خو) مان له (خو) مان چاکتر نه زانی (۲)

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. هدا بلاونه کراوه ته وه.

(۲) خو: کار و کرده وی هه میسه یی. خو، یاخو، خو مان: ئیمه، کهس و کار

چوارینه ی فلسفه ی

به جیهان ئە ئیم، سیبه ری ئەشکهوت (۱)
له ویدا ریبوار، سه رخه وی بهر کهوت
هه ئساو بوئ ده رچوو، هینده تیا نه سه روت
وا نه بوایه چۆن جئ بهر تو ئە کهوت

ئاخ، خوژگه گونا ه بوگه نی ئە بوو
کهس به لای پیماوی به دا، نه ده چوو
ئەوسا به بۆنه ی ئەو بوگه نه وه
پاک و پیس له یهک جوئ ئە بوونه وه

ئەگه ر پیاو خراپ هات مه دحی توئ کرد
له ره وشتی خوئ، لاده ده ستو برد

دیاره به (لابه) له ریت لا ئە با
وهک کای ناو خه رمان ئە تدا ته بهر با (۲)

من به وه زانیم پیماوی ته واوم
به دیککی ناودار جوئنی پی داوم
ناویشی نا ئیم، نییه له م شاره
دار هه لده برم، ئەو له وئ دیاره (۳)

نالی فه رموویه، دوانی بی ئە ده ب
ئەویان ئە وه رئ، ئە میان ئە کا سه ب
«وخلقناکم اطواراً» دیاره
یه کی بی ده نگه و ئەوی تر هاره

(۱) ئەم سئ چوارینه یه تارمایی فلسفه ی (خه یام) ی تبادا دیاره، پیره میتدی زیره کانه گیانی چوارینه

فارسییه کانی وه رگرتوه و وهک ده ستووری خوئ داپرشتوته وه.

(۲) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. هدا بلاونه کراوه ته وه.

(۳) ئەم دوو چوارینه یه، بیر و داپرشتنی پیره میتدی خوئیه تی، به لام سوودی له په ندی فولکلوری کوردی وه رگرتوه که

ده لیت: «دار هه لبره سه گی دز دیاره».

بو مه لیک غازی

«یاخوا عیراقمان جیی شانازی بی
به شمان به غازی سه رفرازی بی
ئەو نه سلی پاک و ئیمه نه وه ی چاک
پیکه وه بژین، له عاله م بی باک»

مزگه وتی گه وره ی سلیمانی

یه که م:

وهک رتیوی شل بووم له پیچ و ده وره
خزاومه هه وشئ مزگه وتی گه وره

وامزانی خالی له (ماسیوایه)
 گوشه‌ی عیبادهت جیی ئینزوایه
 نه‌مزانانی بانای دووه‌وا تیی‌دا
 (من کل فح عمیق) له‌وی‌دا
 بۆ‌ئو که‌سانه‌ی، دل‌بان وریایه
 نووری کاک‌ئه‌حمه‌د، زۆر ئاشکرایه
 له‌هه‌وز به‌ره‌و خوار، تا بل‌یی خواره
 گهر باوه‌ر ناکه‌ی وه‌ره‌ بنواره
 هه‌وزه‌گه‌وره‌که‌ی، که‌ ده‌لین پاکه
 پریه‌ له‌ قه‌وزه، هه‌ر وه‌ک شیاکه
 هه‌وز نییه‌ خه‌زنه‌ی چلم و به‌لغه‌مه
 هه‌ر به‌لغه‌میکی سه‌لکه‌ شه‌لغه‌مه
 ئه‌باریت چلم و به‌لغه‌م وه‌ک ته‌رزه
 باقلم، ئاخ و تف له‌لایان فه‌رزه
 ئه‌ده‌بخانه‌که‌ و هه‌وزی تیکه‌وتن
 پریان له‌ ئاو هینده‌ بئ به‌ختن
 له‌ هه‌وزی هه‌وشه‌ قنگ هه‌لده‌پرن
 شلپه‌ شلپه‌ په‌رده‌ی هه‌یا ته‌درن
 چلم و به‌لغه‌م و گووی تیا بشۆره
 له‌ قوله‌تین بوو (ماء طهور)ه

دووه‌م:

وا ده‌ستنوێژ شورا، گویمان له‌ بانگه
 بۆ‌ره‌ بۆ‌ریک دئ، وه‌ک بۆ‌ره‌ی مانگه
 (مه‌لا سه‌عیده) وا سه‌لا ئه‌کا
 رۆحی بیلالمان بۆ‌ئه‌حیا ئه‌کا
 دوور له‌ بانگه‌که‌، ئه‌مه‌م هاته‌ بییر
 «انکر الأصوات، لصوت الحمیر»
 ده‌ک خواجه بانگده‌ر قۆرته‌ لئ که‌وئ
 که‌ هه‌لساین بۆ‌رته‌ برابئ شه‌وئ

من بۆ‌ره‌ی ئه‌مه‌م لا گران نایه
 خه‌لک ئه‌لین زه‌وقی مه‌مله‌که‌ت وایه
 که‌س نییه‌ بلئ: موسولمانینه
 بانگی محه‌مه‌د، په‌نه‌قی دینه
 بۆ‌چی ده‌نگخۆشئ نییه‌ بانگ بدات
 هه‌ر لیره‌م دیوه‌، بانگ به‌قۆنته‌رات
 خۆ که‌سیک بیت و، له‌وئ بانگ بدا
 لئی رانه‌په‌رئ و جوینی پئ ئه‌دا
 دره‌نگ بئ و واده‌ی بانگیش تپه‌په‌رئ
 بایئ واده‌ش بئ، ئه‌بئ بزهرئ
 خه‌لک لئی ئه‌ترسئ، هاره‌ والسلاام
 ملۆزمیکه‌ بۆ بانگی ئیسلاام
 نازانم خـوا بۆچ بۆ‌ره‌ی نابری
 یاخود پیغه‌مبه‌ر بۆچ تپی ناخوری
 له‌زه‌تی بانگی ئیسلاامی نه‌هیشت
 هه‌رچی گوئی لئ بوو، مزگه‌وتی جیه‌هیشت
 به‌و ده‌نگه‌ قۆره‌ سه‌لای نیوه‌رۆ
 هیچ فه‌رقی نییه‌ له‌گه‌ل باوکه‌رۆ
 ئه‌گه‌ر (الله دیر) به‌و په‌نگه‌ بکری
 باراش له‌ ئاشی گه‌رمیان ئه‌بری

نویژ

بانگمان ته‌واو کرد، جه‌ماعه‌ت به‌سترا
 بۆ ئیمامه‌تی کوێریک پیش خرا
 بیست مه‌لای چاوساغ له‌وئ وه‌ستاوه
 ئیمام کوێر نه‌بئ، نوێژ ناته‌واوه
 هه‌ر مالتی خواجه، شیواوه‌ بئ خییو
 مه‌شه‌هواره‌ فیکه‌ به‌ برای بئ لیو
 توخوا لئی گه‌رئ له‌ ئیمانی کورد
 هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌، بلین نوێژمان کرد

ناخ ئەم خۆزگەییە من ئەهاتە دی
 شەرە گۆچانی کوێرانتان ئەدی
 سا دایکت ئەگتیم، تەقەم بۆ بکە
 ئەگەر نامەرد نیت مەرۆ رامە کە
 تەقەیی کرد گۆچان وەک تیر ئەفری
 ناوجەرگی کوێرەیی بەرامبەر ئەبریی
 هەندیکیان وەک ناش ئەسوورپتەو
 بە دوو سەد چاوساغ لێک ناکرپتەو
 هەرچی نوێژ ئەکات لەو بەر هەیانە
 سوجدە ئەباتە بەر ئەو قەبرانە
 لە شیخ ئەترسیت لە خوا قەیناکا
 لەبەر شیخ نەبیت هیچ نوێژتیک ناکا
 قەیناکە قەیری شیخی سەرکارە
 سوجدە بۆ شیخە (زاتەن) لەم شارە
 لە جەردەبیشدا نوێژیان تەرک ناکەن
 بۆ هەزار کوشتن پف لە دۆ ناکەن
 چاولیکەرییە، نوێژ کردنی کورد
 هەر بۆ ئەو دەیه، بلێن نوێژمان کرد
 ژن و شیخ لە خوا پێشترە بۆ سوتند
 ئیتر بەسیهتی تەواومان تێ چێند

کۆمەڵی

بێینە سەر باسی ئیجتامعیان
 ئەخلاقیی عەسری (ضد)ە بۆ ئیمان
 هەر لەو جێییەدا برۆ چایخانە
 کە چووی دانیشە و ئەوسا بروانە
 شەشی سیاسی و سێ چوارتیک مەلان
 لە دنیا و خەلکی عالەم تەوہللان
 هەر حکومەتیک کە باسی بکری
 دەستبەجێ ناوی ژنی ئەبری

چە رایەکیان دەکەوێ ئەوان
 ببن بەسەگی ناو مولکی خۆمان
 فەنی ئەوروپا هەمووی چاوبەستە
 فەلسەفە و عیلمی فەلەک هەلبەستە
 بێتە بەرامبەر مەلای پینجوبینی
 سەگ ئەپنپتە دین و ئایینی
 سیاسیە کائان هیند بەعینوانن
 خەلک بەمەخلووقی خۆیان ئەزانن
 دەعوای ملوکی کرمی کەلەیه
 کەر کامیان هەستی گورگی گەلەیه
 بەخۆ هەلکێشان بە بال ئەفرین
 (ئوتیل ماجستیک) بەخەنجەر ئەگرن
 بێینە سەر باسی چایخانە کەمان
 هۆدە شپتیک بوو تاقی بەر هەیان
 چایچی کیری خۆی کرد بەپلار
 بێ بەشی ناکا، مشتەری و رێسوار
 بەو حالەشەو، مایە سووتاو
 چای بەدوو پوولە و پارەیی نەدراو
 دەفتەری بەقەد، گەلای کۆلە کە
 نووسیویتی وەک، قەرزێ جوولە کە
 هەر ئەشیرپتی و کەس گوتی ناداتی
 دیتەو ژێر بار، لە پاش سەعاتی
 هەندیکیان تیاپە، خۆیان و گونیان
 وردە شاتری ناگاتە گونیان
 چاودرپی مامەن بەزێوبەوانی
 چوار عانەیی دەسکەوت تی فکریت هانی
 ئنجا سەیریان کە، شەرە تەقسیمە
 تیک گبران لەسەر پێسە و سانتیمە
 ئەبم بەعانە و بەمامە بدریم
 هەر ئەو سەعاتە (چوار پارە) ئەکریم

وهزیری ئه وقاف شیخ ئه حمه د داود
 چایخانهی داخست، چایچی نابوود
 وتی چایخانه له مزگه وتایه
 ئه وانهی له وین له ش بیسیان تیاپه
 حوکم و فهرمانی وه زارهت دهرکهوت
 شه رهن مه منوعه له ش پیس له مزگهوت
 هه ی دهستت به گون، مه عالی وهزیر؟!
 تۆی بۆ حکومهت، خاوه نی ته دبیر؟!
 خۆت له مزگه وتا، تا پیگه بشتووی
 دهنگ وایه کهوا، پاکیان نه هیشتووی
 بهو سه رمایه یه، ئیسسته وهزیری
 گه بشتیه پایه ی، ههنگامی پیری
 داخی سه رداخان شیخی مه نده بۆر
 ریش دوو که لای چاکی جبه شوپ
 هه ر سالی مالی سۆ مانگ میوانه
 به حوکمی شیخی بۆ ئه و ته رخانه
 هه ندی جار رووی خۆی، به شال ئه پۆشی
 له گوئی ناگردان، چلم هه لئه لووشی
 هه رچی بیهوی خۆی داوای ئه کا
 نه ییده یته ئه لئی، وا تۆوم تکا
 بیستوومه هه ندیک له ئه و روپایی
 بۆ ته حلیلی رۆج، خه لکی گه دایی
 به رگی سووالکه ری ده پۆشن ده رۆن
 نایانسانه وه، له بهر چلک و رۆن
 یاخود هه ندیکیان، مویته لای دزین
 شتییک نه دزن به ره حهت ناژین
 بۆم ته حلیل نابیی رۆحی ئه م زاته
 که له ناو خه لکا، وه لی، سیفاته
 هیندهت زه حمه ته، پیت بلین شیخه
 گوربسیک راخه و، ئه م شاره ی تیخه

هه ندی ئه لین (١)

١٩٤١

هه ندی ئه لین کابرا تۆ بۆج نویتز ناکه ی (٢)
 به خۆه لکی شانتا دۆستداری چاکه ی
 که چی جاریک نه مان دی بیته مزگهوت
 دیاره، پیاوی خوا نیت دوورکهوتی دوورکهوت
 جومعه ناکه ی، ناچییه زکر و ته هلیله
 هه ر که با به و هه ر یسه یه و قه ندیله
 رۆژوو ئه گریته، که چی له نویتز بیترای
 به فتوای شیخ، به کانه ی ده م به سراوی
 ده ستنویتز ناشوی، پاک نابیته وه گلای
 بیته خواردن، میملی گوشت و پلاوی
 ره حمهت له وه ی له لاته وه نان ناخوا
 پاریز ئه کات، چاکت ئه ناسی به خوا
 گیاندار کوژ و، تووره و تریوی له روودا
 ماسیت نه هیشته له زه لم و تانجه رۆدا
 له هیج و پووج هه رزه وه کیلی خه لکی
 هه ر بۆ ئه وه ی که پیت بلین به که لکی
 پرووت و قووت و لاهه لپچراو، بی پشتین
 به شه و ته غاریک پرته قال تی ترشین
 به عومری خۆت خاوی بۆ مال ناکری
 که نانت خوارد، ده ستت به ریشته ئه سپری
 هیشته فلست به ده لاکیک نه داوه
 خۆ حه مام هیج، چلکی پارت لا ماوه
 کئی دی جلی تازهت له بهر کوردبی؟
 قۆنده رته لای بۆ باخچییه ک بردبی!
 توخوا سه ر و ریشته سابوون ئه ناسی؟!
 هه ر اجخانه ئه گه رپی بۆ کراسی!

پانزه ساله په نجره د ناکرېته وه
میکرؤب ناویرې بیته ناو جیته وه
له بهر و دوی هاوینان ناؤمیږدی
به ندوباوی کابرات لې هاتوته دی

منیش ئەلیم:

ئەمەى ئەوان، منیش له جوابا ئەلیم
خوا له دلمايه، هیچ کوئی بو ناگه پتم
حالی دنیاش هەر چوئى دیتته بهر
تې دەپه پری شاه و گه دا ئەبیه نه سەر
خوا به تویه له حەقی خوئی خوئش ئەبى (۳)
به (حەق الناس) ه پەت پەتیت تووش ئەبى

- (۱) ئەم شیعره پیره میږد خوئی نووسیویه و وهلامی ئەو تانه و توانجانه ددهاته وه که خەلکی نەزان تیبیان گرتوه، ئەوه هەلەیه که هەندیک دەلین ئەو شیعردیان بە نامە بو ناردوو و ئەویش (وهک له دیوانی پیره میږدی م. ه دا نووسراوه) به یهک دتېر وهلامی داوته وه. راستیییه که ی ئەوه یه پیره میږد باسی توانجەکانی ئەوانی کردوو و به چوار بهیت شیعره وهلامی داونه ته وه.
- (۲) بهیتی به که می ئەم شیعره له دیوانی پیره میږدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.
- (۳) له لاپه ره ۲۵ ی دیوانی پیره میږدی م. ه دا تهنه یهک بهیت له و چوار بهیته نووسراوه که پیره میږد وهلامی پى داوته وه.

میژووی هاتنه دنیای (هۆشمه ندى) حەسەن بەگى جاف

ته ئریخی هیجری، یهک زیاد، چونکو تاقانه و ته که
جى نشینی محمود پاشا محمود هۆشمه ندى یه که = ۱۳۴۶ ی کۆچی
میلا دیش وا بو پیکه وت له پاشا
مه محمودی هۆشمه ندى دانیشته به سەر جى مه محمود پاشا = ۱۹۴۵ ی زاینی
این تاریخ چو نام فرود آمد از سما
جای محمود غزنوی محمود ما = ۱۳۲۴ ی هه تاوی

شیعرهکانی پیره میږد بو ئەمین زهکی بهگ (۱)

۱- بو چلهی ئەمین زهکی بهگ:

۱۹۴۸

داخى كه فه لهك، نای به جهرگما
كزەم، له كزهى سه ره مه رگما
بهخت و بهرگم رهش، چاو سپى به شین
فرمیسك سوور و سویر بو (حه مه د ئەمین)
ئۆف، لایه پییری، لایه نه خوئشى
لایه په رۆشى، خهوش و سه رخوئشى
لایه ماته می و ماتی و بى هۆشى
بو پییریکی گهنج، كه خاك دا پىوئشى
گول لیم بوو به خار، گولشه ن پر جه خار
هۆزاری هه ژار، زار و ناله كار
ئه لاویننه وه، لاوان دل غه م بار
خوا ناھى پیريم، بو بخاته كار
باوه رم هه یه، كه وا گیانی پاک
نامرئ ئەچیتته، هه وارگه ی ئە فلاک
هەر وهک گه لاویش، به جریوه و پروناک
پرشنک ئەداته، رووی مه لبه ندى خاک
ها، ئەوه گیانی (حه مه دده مین) ه
نیگه هبانه بو ئەم سه ره زه مینه
چونکه باوه ری به خوا و ئایینه
جیى خالى نابى، له خوئى ئە مینه

(۱) پیره میږد که ئەو (نۆ) پارچه شیعره ی بو ئەمین زهکی بهگ نووسیوه. تهنه پارچه ی نۆه م له دیوانی پیره میږدی م. ه دا چاپ کراوه و هه شته که ی تری پشت گوئى خرابوو.

۱۹۴۸

۲- چرای پروناکی، کورد کوزایه وه
تهختی سلیمانی، تهخت کرایه وه

تۆماری كوردی، تهئریخ هه‌لپ‌چرا
 په‌رده‌ی ره‌ش به‌رووی، ئەده‌با ک‌ی‌ش‌را
 ئەم‌ین زه‌کی به‌گ، رۆژی په‌م‌ه‌زان
 هه‌وارگه‌ی برده، سه‌ر گ‌ردی سه‌یوان
 له‌و ساوه‌ که‌ ئەو، ئەسه‌په‌رده‌ی گ‌له
 فرم‌ی‌س‌کم ت‌یکه‌ل، به‌خو‌ینی د‌له
 ده‌رکه‌وت زات‌یک بوو، به‌عه‌هد و په‌یمان
 له‌دوایی رۆژا، هاته‌وه‌ ناوم‌ان
 بو‌ میلله‌ته‌که‌ی ه‌یند ت‌یکۆ‌ش‌ابوو
 قه‌له‌می ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی شک‌ابوو
 دیسان بو‌ پ‌ینج‌وین، ت‌یکۆ‌ش‌ایه‌وه
 خ‌ی‌ر!! ئاو و گل بوو، وا ه‌ینایه‌وه
 تا چه‌رخ‌ی ج‌یه‌ان، له‌ گ‌ه‌ر ئە‌که‌وی
 پ‌یاو‌یکی وامان، ت‌یا ه‌ل‌ناکه‌وی
 دا‌یکی خ‌اک وه‌های، گ‌رتۆ‌ته‌ باوه‌ش
 ئازاری ده‌ستی، ک‌ردووه‌ فه‌رامۆ‌ش
 به‌لام، من به‌ندی ج‌ه‌رگ‌م ب‌راوه
 زوو نه‌گه‌مه‌ لای، ک‌ارم ته‌واوه

۱۹۴۸

۳- ئە‌ی چه‌رخ‌ی پ‌یر، ه‌یوام ه‌یچ نه‌ماوه‌ پ‌یت
 ئاخ‌ خۆ‌زگه‌، ئە‌مدی، ک‌رده‌وه‌که‌ی خۆ‌ت، ئە‌هاته‌ پ‌یت
 ئە‌و (شو‌ینه‌وار)ه‌، ناوی (خۆ‌راوا)یه‌، رۆژ‌تیبه
 ئە‌م (رۆژ‌ه‌لات)ه‌ لات‌ه‌، رووناک‌ ب‌ی، گ‌رانه‌ پ‌یت
 ئە‌ستیره‌یه‌کی گ‌ه‌ش، که‌ له‌ ئاسۆ‌ی ب‌لندی ک‌ورد
 ده‌رکه‌وت، کو‌یرایی چاو بوو، مه‌گ‌ه‌ر بو‌ بووه‌ تانه‌ ل‌یت
 وات‌ شارده‌وه‌، ئ‌یت‌ر نه‌دره‌وش‌یت‌ه‌وه‌، به‌لام
 خه‌تی شو‌عاع‌ی، هه‌ر له‌ بره‌و دا‌یه‌، تا‌کو د‌یت
 سه‌ره‌زب‌یه‌ که‌ پ‌یاوی وه‌ها، هه‌ل‌که‌وی، له‌گه‌ل

ئە‌ی ناموهر، ئە‌م‌ین به‌، ئە‌م‌ینی ک‌ت‌یب، له‌ج‌یت
 رۆب‌یت، ئە‌م‌ین زه‌کی به‌گ و زوو‌بوو، به‌هه‌شته‌، ج‌یت
 ۴۲۶ ۱۶۶ ۲۱ ۷۱۲ ۴۷۳ = ۱۹۴۸‌ی زاینی
 روح‌ الام‌ین له‌پ‌یش و مح‌مه‌د، ئە‌م‌ینه‌، ل‌یت
 ۳۴۶ ۳۴۳ ۱۳۲ ۱۰۶ ۴۴۰ = ۱۳۶۷‌ی کۆچی

۱۹۳۷

۴- ک‌اب‌رای (زه‌کی) تۆ‌یش، نه‌خه‌له‌تاب‌ی
 ب‌ل‌یی ح‌ساب‌ی، ده‌وری نیاب‌ی
 ئاگات‌ ل‌ی بوو چه‌ند، ئە‌زه‌به‌ت‌ ک‌ی‌شا
 بو‌ تووت‌ن و سووت‌ن، چه‌ند سه‌رت‌ ئ‌ی‌شا
 که‌وا که‌وتوو‌یه‌، ناو گ‌ه‌ره‌که‌وه‌وه
 چاو به‌سته‌ره‌وه‌، به‌ده‌سه‌رۆ‌که‌وه‌وه
 بو‌ خۆ‌ت، ک‌ت‌یب‌ی، ته‌ئریخ‌ بنووسه‌
 سه‌ره‌پ‌ی‌چی مه‌که‌، له‌م چاره‌نووسه‌
 مه‌قام‌ی من‌یش، مه‌یلی م‌ینایه‌
 م‌ینای د‌ل، به‌ردی، ره‌جم‌ی زۆ‌ر ت‌یایه‌
 من ه‌یوام به‌که‌س، نیی‌ه‌ ب‌ی باکم
 به‌ته‌عنه‌ی به‌دک‌ار، ئە‌زانم چاکم

۱۹۵۳

۵- شه‌پۆ‌لی د‌ج‌له‌ی گ‌ه‌ردشی ده‌وران
 پ‌ریشکی به‌دی که‌وته‌ سه‌ه‌رژیان
 دن‌یا و د‌ج‌له‌ و چاو، هه‌رسی پ‌یکه‌وه‌وه
 نازان‌ین، ئاخ‌ۆ، روون ئە‌ب‌یت‌ه‌وه‌!؟

۱۹۴۸

۶- یادی د‌ل‌سۆ‌زیک، به‌گ‌ریانه‌وه‌وه
 وا به‌گ‌رده‌که‌ی، شو‌ین سه‌یوانه‌وه‌وه
 ئە‌ن‌ینی ح‌ه‌زین، بو‌ رۆ‌ح‌ی ئە‌م‌ین
 (روح‌ الام‌ین)ی، ب‌ی به‌ هاون‌شین

۱۹۴۸

۷- دهنگیکی خوش له قوبیهی ئەم ئاسمانەدا
(تەئریخی کوردە) ئیمە بەگیتی نیشان ئەدا

۱۹۳۹

۸- ئەمەین زەکی بەگ، کە دیارییە
ئاردی گەنمی، قەندەھارییە
ئەمجارە بەشیعر، هاتۆتە مەیدان
وہک سەروی سەربەرز، لە رووی دەربەندان
تەئریخی کۆنی، دەربەندی گەورە(۱)
کەس نەیدەزانی، هەتا ئەم دەورە
بەیازدە شیعر، بۆی بەیان کردین
ئێستا شارەزای، دەوری پابردوین
یاخوا هەر بۆمان بیتی بەخێر
تا لە تەئریخمان شارەزابین، تێر

(۱) لە ژمارە (۵۸۴) ی ژینی سالی (۱۹۳۹) دا مامۆستا (قانع) بە هەشت شیعر داوای میژووی دەربەندی
گەورە لە زانای میژوو (ئەمەین زەکی) کردبوو، ئنجا لێردا داواکارییەکی قانع و وەلامەکی ئەمەین زەکی بەگ
دەنووسین و ئەو شیعرە پیرەمێردیش کە نووسیمان بۆ هەمان مەبەستە.

شیعری قانع ۱۹۳۹

مامۆستای زانا، سەرچاوەی عیرفان
تەئریخ نووسەکی، خاکی کوردستان
یاخوا هەر بژیت، تا دێر زەمانە
بۆ خزمەتکردن ئەم کوردستانە
ئەجدادی خۆمان نەبوو لە بیرمان
نەمانئەزانی باو و باپیرمان
زیندووت کردووە حال و ئەحوالمان
هاتینە ریزی دراوسێ مالممان
گشت کەس ئەزانی، کە کۆری کێیە
باو و باپیری خەلکی کام دێیە

ئێستەش بەندەیی خۆت لە قەرەداغ
بۆ دیتن ئاسار، دل پر لە داغ
هەیکەلی گەورە، لە دەربەند گەورە
نازانین شەرحی حالی چ دەورە
ئایا ئەم پیاو، کوردستانییه؟
یاخو عیسەوی، یا عیبرانییه؟
مەمنوونی لوتفین، بۆمان مەعلوم کەیت
ئەم گری زله، لە دلمان لایەیت
وەلامی ئەمەین زەکی بەگ بۆ پرسیارە شیعییەکی قانع:

لە پۆژنامەیی ژین لە سیی پەمەزان
هەشت(۱) شیعرم بینی، زۆر شیرین و جوان
پێنج شیعی ئەو، شایستەیی شوکرە
سی شیعی دواییش، پرسینی، فیکرە
ئەلێن هەیکەلی، دەربەندی گەورە
نازانین چییە و هینی چ دەورە؟!
عولەمای ئاسار بۆ ئەو تیمسالە
ئەلێن پاشماوەی چەند هەزار سالە
قەرالی ئاکاد (نارام سین) ناویک
چل و حەوت عەسرە هەستا بە تاویک
بۆ شەر هاتە سەر لۆلۆ و گۆتوو
لە قەرەداغدا داوا گەرم بوو
لە داوی شەر لۆلۆ و گۆتۆ ئەشکینی
مەلیک ساتونی دەرنەپەرتینی
باسی ئەو شەرە و ئەو بگرە و بەردە
نووسراوە یەک یەک لەسەر ئەو بەردە
چەکی ئەو حەلە تیر و کەوانە
لەلای هەیکەلدا دیارە نیشانە
وہک دار، تاشییان، ئەو شاخە گەورە
کردیان بە تیمسال، لە دەربەند گەورە

کوردی، عەرەبی، فارسی، تورکی، ئینگلیزی، ئەلمانی، فرانسوی، زانیو. بەتورکی و عەرەبی و کوردی لە بابەت مێژووی جەنگ، لەشکر، مێژووی سیاسییەوه بەرھەمی بەنرخ و بێ ھاوتای ھەبە، (٩) یان تورکیە و دەریارە دەولەتی عوسمانی و لەشکر و جەنگیەتی (نەکران کوردی یا بەعەرەبی). بەکێکیان عەرەبییە دەریارە لەشکر عیراق. بەرھەمی کوردییەکانی ئەمانەن:

- ١- محاسبە ی نیا بەت ١٩٢٨.
- ٢- خلاصە یەکی تەئریخی کورد و کوردستان ب ١، ب ٢ (١٩٣١-١٩٣٧)
- ٣- دوو تەقەلای بێ سوود ١٩٣٥.
- ٤- تەئریخی ولاتی سلێمانی ١٩٣٩ کراوە بەعەرەبی.
- ٥- کوردی بەناویانگ (١٩٤٥ - ١٩٤٧) کراوە بەعەرەبی.
- ٦- تاریخ الدول والأمارات الكردية ١٩٤٥.

(١) پروانە (گۆفاری کاروان) ژمارە ٣٥-٣٥ سالی ١٩٨٥ (چەپکێ نامە ی مێژوونووسێکی کورد) کەمال رەئوف محەممەد ل ٨٧.

سێ شیعەر بۆ شیخ محەممەدی خال

یەکەم:

١٩٤١

بۆ ئەو دانایە (١)، و لە چەمچەمال
 ھەر ئەو تێئەگا، لە قال و لە حال

لەلام، تەختی سلێمان بۆیە، با، ئەبێرد بەئاسمانا
 بزانی سەلتەنەت، بایە، بەقانا بێ لە ئینسانا
 کەوابێ، گەر وەھاش بێ، تەختی با بردووم، لە لا بایە
 کە، با، بیبا، (کەباب) بێ، کەبا بێشم، لە خۆرایە
 مەلێن، تۆنەوسنی! باوکم، بەنانی جەننەتی دۆران
 من ئەو نانە، کەبا بێشی، لەگەڵ بوو، دلمی ھەلسوو پان
 لە کوردیدا، کەباب، بابۆلەبە، باوکیکە، وەک بابە
 کە فرزەند بێ، ئیتر بۆقەدری باب نەگرم، ئەری بابە!
 ئەلێن ئالتوون، بەھەلکەندن، بەدەست دین لەناو بەردا
 بەرۆج کەندن، مەگەر پارەپەرستی، دەستی لێ بەردا

بە سەد دانە دەلەک زاتیک، لەسەر کورسی ئەمەل دانرا
 (دەلەک) نەبوا، چۆن وا زوو ئەو جیگەبە بە ئەو ئەدرا
 بەبێژانگ، دەوری چاوی خۆم، تەنی، تەلبەند و پاسارە
 نەوێک خەویت و ئەو دەرچێ، کە خەو زۆردار و لاسارە! (٢)

(١) لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا لەبری (دانا) بەھەلە نووسراو (بۆ ئەو دانەبە).
 (٢) لە نوسخە ی ژینی ژمارە (٦١٧) ی سالی ١٩٤١ دا کە ئەم شیعەرە بلاوکرادەتەو لە کۆتاییدا ئەم بەیتەش
 نووسراوە:

بەبۆمبا زیندەوەر کز بوو، گەلێ مەعموورە، سووتاو
 ھەمووی ھیتلەر بوو، قەومانندی، ئەجەل لەم ناو بەد ناو

دووەم:

گ و گال بەبادی شیخ محەممەدی خال، گێرۆدە ی چەمچەمال

١٩٤٤

غازیی، شەھیدی، لە لا خۆشترە (١)
 نازانی، کوشتە ی، عەشق لەو پێشترە
 پۆژی قیامەت، چۆن وەک یەک ئەبێ
 ئەم کوشتە ی دۆستە و، ئەو کوشتە ی دۆزمن
 ئەو دلە ی ھیوا، بەتۆ، ئەبەستت
 ئاشکرا و پەنھان، تۆ ئەپەرستت
 مەپەرئەجینە و نەک، بشکێ و بێ بەخوین
 لەو خویناوەدا، دلگێر بێ و بێ شوین
 من لە پیش چاوی، چاوت ئەکوژی
 چۆن لەلای بیما، خوینم ئەرێژی
 دلە ھەمیشە یادی تۆ ئەکا
 لە پێی رەزاتا، جستوجۆ ئەکا
 ئەگەر لە خاکم، گیایەک، سەر دەرکا
 بۆنی لە بۆنی، وەفای تۆ دەکا
 لە جەھەننەمدا، یادی تۆ ئەکەم
 گری ئەو ئاگرە، بەنوور تێ ئەگەم

ئەگەر بەهەشتم، بېي و تۆنەبى
 تال و بى بەرە، لام وەك پەلكى بى
 مستى مەيلى تۆم، بى جامى شەراب
 بولبولى تۆم و بىكەن بەكەباب
 لە سۆز و كۆزى بىرژاندا
 ھەر زكرى تۆبە بەكول دەنگ ئەدا
 ئەگەر رۆژى تۆبە بەندەگىيە!
 فرۆشيارىيە، ئەى مووچەت چىيە؟!
 دوو كەعبە ھەيە، يەككى لە گەلە
 ئەوى تر گۆشتە، كە ناوى دلە
 ئەو ئەچى، بەردى، رەشى ماچ ئەكەى
 ئەم ھەزار دەردى، پى عىلاج ئەكەى
 ئەگەر ئەتەوى تۆبى بەمەرد
 ھەواو ھەوەسى خۆت بىكە بەگەرد
 ئەلفى (مرادت) لە مراد، لاپرد
 ئەوسا ئەبىتە (مەرد)ى گوردى كورد
 ئەپروانىتە خۆت، بەتاو و تىنى
 خۆت لە ئاوينەى دىئا ئەبىنى
 گلپنەى چاۋ بە، لەپى پووناكا
 عالەم ئەبىنى و خودبىنى ناكا
 دوو قافىيەمان، لى بوو بەدوو بال
 خال و چەمچەمال، بەدرپى سال

(۱) ئەم شىعەرى دووھم لە دىوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراو تەوھ.

شىعەرى سىيەم بۆ شىخ مەھمەدى خال

۱۹۴۱

شىخى رەوشەن خال، چراى نەوھى خال
 بەحوكمى قەزا، قازى چەمچەمال

تەنھا بۆ ئەوھ، چووى بووى بەقازى (۱)
 پىت بلىن: خودا و بەندەت لى رازى
 ئەگىنا پايت، بى پايان بەرز بوو
 خزمەتت لەسەر ئەستۆمان فەرز بوو
 ئەوسا بارەگای خودات بەدەست بوو
 ھەر تۆ دەربەست بووى، كەچى دەر بەست بوو (۲)
 ويستت، خزمەتت، بۆ عالەم عام بى
 يا خوا (اتقوا) لە تۆ ناكام بى
 ديارە ئەيزانى رۆژى بايەزىد
 خەرقەكەى تەر كرد (۳) بۆ (ھل من مزىد)
 چووه ئەو ئاگرە، بىكۆرئىنىتەوھ
 ئىسلامى لە دەم بسىنىتەوھ
 وەلەكەىك تولىك ئەدا لە رانى
 خەرقەى فرى دا، لە كزەى ژانى
 بە ئازارىكى ھەتىوھ رووتى
 وتى تەر و وشك تىكرا بسووتى
 من قازىتى تۆم لە لا خوش نەبوو
 دوايى بەشتى، ئەو فەكرەم تىكچوو
 وتم ھىممەتى خالت لەسەرە (۴)
 بۆ ئەم ئىشە ئەو، ديارە رەھبەرە
 بىستوومە رۆژى، پىش جەژنى قورىان
 رووھ و شارەكەت، چووبووى بۆ گەران
 تووشى شەخسىك بووى لە ئەھلى قەلەم (۵)
 بەخدرى زىندەت، دابووھ قەلەم
 تۆ خۆت، عەرەفات، لە عەرەفات بووى
 مەستى تەجەللای، زات و صفات بووى
 جەمال و جەلال، نىگای ئاوارە
 عەكسى كردۆتە، شووشەى سەيارە
 تەجەللای خۆت بوو بەغەيرەت زانى
 ئەمە سرپىكە، لە عام نىھانى

یاخو به قه ولی گالتھی درۆزن
 كه ره كهی خۆت لی بووه ړمووزن
 به لئی ئه و شه خسه كه هات روویه پروو
 له سه ر كانبه كهی خدری زینده بوو
 له (كه ر ترپینه) (۶) (ده سنوئی) نه شكا
 كه ر ترپینی بوو له شپوه و شكا
 له خوام ئه وی تو هه روا نیک بین بی
 مژده و هرگری (روح الامین) بی
 به فهیزی روچی باپییر ئه مین بی (۷)
 گولده سته ی باغچه ی ژیان و ژین بی

- (۱) ئه و کاته ی که شیخ محمدهدی خال کرا به قازی له چه مچه مال و فه رمانی میری بو درچوو و شاری سلیمانی به چی هیتستوه، پییره میرد زوری پی ناخوش بووه كه وا توخنی فرمانی میری بکه وی به لکو ئه بیوست له جیگه ی باپییری كه حاجی شیخ ئه مین بووه بیته جیشین و ئه و مزگه وته به ئاوه دانی بهیلپته وه. م. ه.
- (۲) دهر به سته ی یه که م وانا به ته نگه وه هاتن، وه دووه میان وانا پتی لی گیرا بوو.
- (۳) لای م. ه نووسرابوو خه رقه که ی تهرک کرد. که هه له یه.
- (۴) ئه و به یته لای م. ه له لاپه ره (۲-۳) ی دیوانه که پیدا نه نووسرابوو.
- (۵) لای م. ه نووسرابوو (ئه هلی عیلم) که دیاره هه له یه و راستیبه که ی (ئه هلی قه له مه).
- (۶) که ر ترپینه: هه ورازیك بوو له به بینی قه ره هه نجیر و که ر کوکدا له کاتی خۆدا، به لام ئیسته ئه و هه ورازه نه ماوه به لکو به گریده ر وه کو ته ختکراوی لی هاتوه. م. ه.
- (۷) ئه مین: نیازی له (حاجی شیخ ئه مین) ه، که باپییری شیخ محمدهدی خال بووه.

بو کۆچی شیخ عه زیزی برای شیخ نووری شیخ صالحی شاعیر

۱۹۳۶

ئهی چه رخی چه پگه رد، چه واششهی بی باک
 له به هاراندا، گول دهر دی له خاک
 تو نه و گولیکت، برده وه ژیر گل
 زور که ست گریاند، سزات دا به دل
 عه زیز گولتی بوو، به ئاو که وت سیس بوو
 چی هیوای خاک بوو، حه یفه له کیس چوو

دوو شیعی پییره میرد بو عه بدولواحد نووری (۱)

شیعی یه که م:

بو چله ی عه بدولواحد نووری

۱۹۴۴

زه رده په ر، له سه ر گلته زه رده، که دار و به رده
 زه رد هه لگه راوه، روچوو، ناو ئوفقی لاجوه رده
 ئه و روژه جوانه، به م هه موو، پرشنگی نووره وه
 پرووی کرده شاری تار و په نای گرت له دووره وه
 ئیمه ش چرایه کی گه شی، عیلمان، کوژایه وه
 رو له ی وه تن به ناله وه، ئه گرین له دوایه وه
 (واحد) که کۆچی کردوه، روژی چله ی ئه وه
 یادی ئه که مین به داخه وه، روژمان له لا شه وه
 چهند جوانه، وینه که ی، که له (ژین) دا ئه ژی وه ها
 کورگه ل، هه میشه، یادی له لاتان بی، توخودا

شیعی دووه م:

۱۹۴۴

ئهم وینه یه ی، به شینه وه، ژین (۲) خستیه سه ر سه ری
 شه خستیکی خو شه ویسته، به فه زل و هونه روه ری
 ره نجیکی زوری داوه، گه لی لای پیگه یاند
 ناساری ئیقتیداری، به ته تللیفی خوی نواند
 گه بیبه ئه وه ی، که که لکی وه تن بگری، ده سته مهرگ
 پیچایه وه به قینه وه، خوتیناوی خسته جه رگ
 داخی گرانه، قه دری نه زانرا، له ژینیا
 هه ر (ژین) ه، وا به ناله وه، ئه گری له شینیا
 توخوا، کوپینه، لایینه، بو لای نیشتمان
 وه ک پییره میرد، چله ی بکه نه، ماتهم و فغان

قه‌دری گوزه‌شته، ره‌غبه‌تی ناینده‌یه، به‌تین نامرن، ئەوانه، وا له دلی میلیله‌تا، ئەژین

(١) ئەم دوو شیعره‌ی پیره‌مێرد له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) ژین: مه‌به‌ست له رۆژنامه‌ی ژینه که پیره‌مێرد خۆی ده‌بیرد به‌پێوه.

ناهی زار(١)

١٩٤٩

بێ هۆش و شعور و دلفگارم
ناچار که خه‌ریکی ناهی زارم
سا، بیکه‌ره‌وه، گری له زولفت
ئه‌و به‌نده، گری، ئەدا له کارم
وه‌ک به‌فره‌هه‌میشه، ناهی ساردم
ناوێری، که بێته‌لام، به‌هارم
چی بکه‌م، که به‌شیتی. که‌وتمه‌ ناو شار
هیند، به‌ردم، ئەهوانی، سه‌نگه‌سارم
ئاخر! گوته‌که‌م، که تو‌م له ده‌ست چووی
دل پریه‌ له خار و، پر چه‌خارم
له‌م بیکه‌سییه و، له جه‌وری بێ حه‌د
پادا‌شتم ئەوی، له ک‌ردگارم
دینیشت له‌گه‌ل دلا فراندم
لای خوا‌یشم نه‌ماوه، شه‌رمه‌زارم
وا مامه‌وه، بێ په‌نا و هیوای تو
ته‌نه‌ها به‌خه‌یاله، ده‌مگوزارم

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌دکار(١)

١٩٤٩

سافیله‌که‌داری، ده‌ستی به‌دکاره
شه‌ره‌دار هێجگار، زۆره له‌م شاره

337

سه‌یدی قه‌ومی، که خۆش باوه‌ره
به‌ده‌ست فیتنه‌وه، می‌کوتی ساوه‌ره
هی وایشمان هه‌یه، به‌دۆیش ئەیزه‌نی
گۆشستی نه‌دیوه و دانی ده‌ناژنی
پری ئەکه‌وێته، هه‌ر دیوه‌خانێ
زه‌می خه‌لک ئەکا، هه‌تا ئەتوانی
له دیوه‌خانان، که غه‌یبه‌ت باوه
ئێستا به‌پۆکه‌ر، چاری کراوه
خوا غه‌یبی بزنی، وا خستۆته‌ روو
که‌چی کلاوی ک‌ردووه‌ بۆ به‌روو
زۆری وا هه‌یه، م‌وتوریه ئەک‌ری
به‌ رووی ک‌یوانه و که‌ستانه ئەگری
له‌م هاوینه‌دا، ک‌وئ‌لاره زۆره
بۆیه ژن و پیاو، که‌وتوونه نۆره
ره‌شه‌بای نیسان، که‌وتۆته وچان
وا رووی ک‌ردۆته، سوریا و لوینان
هه‌ر وا زه‌عیمه و که‌نون مارشاله
دوای با، ئەییین، که قوون به‌تاله
یاخوا رۆژی شام، نه‌که‌وێته شام
(حسنى) و (سعاده) نه‌گه‌نه مه‌رام
شام که سه‌رینگای (صلاح الدین)ه
(صالحیه)یش، کوردی به‌دینه
«ارم ذات العماد» ئەویتییه
حه‌یفه نوشوستی بیتی، ئەو جیتییه

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه

١٩٤٨

گه‌رماوی په‌مه‌زان له‌گه‌ل گرانی
ئاو له دل‌مان دیت له‌به‌ر بێ نانی
خۆراک له‌مالا هێج نه‌ماوه بۆم
رۆژوو، رامه‌که، ئەتگرم، ئەتخۆم

338

هانا، هەي سەرخييل، نازدارانی جاف
تۆئاوینەبە، بۆ عەشقییکی ساف
ئالوودە مەبە، بەلاف و گەزاف
بۆرۆحی عەشقم، ببە بە مەتاف

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

(۲) قامەت: قامەتت، بالات، بەقەد بەرزیت.

بۆ کۆچی سەید نووری نەقیب

۱۹۵۰

هەر نیووە شیعرێک تەئریخیکی بۆی
دەلالەت دەکا، لەسەر چاکییی خۆی
نووری میری سوور، چوو بۆ ناو جەننەت
۲۶۶ ۲۶۰ ۲۶۶ ۸۹ ۵۷ ۵۳ (۱۳۶۹) کۆچی
فەقیدی سیادەت کەوتە بەر پەرحمەت
۱۸۴ ۴۷۵ ۴۳۶ ۲۰۷ ۶۴۸ (۱۹۵۰) زاینی

بۆ کردنەوهی یانەي فەرمانبەرائی سايەمانی (۱)

شویاتی/ ۱۹۳۳

دەمی بوو داوای، نادیمان ئەکرد
زۆر بەخیلیمان بەشاران ئەبرد
خوا بۆی رێکخستین، قەراری درا
هەرچی پێویستە، وا بۆی رێکخرا
باخچەي بەر سەرا کرا بەنادی
گول و گولزارە، وادی بەوادی
متصرف خۆی تەشریفی هینا
ئینتخاباتی ئەعزای پێک هینا
بەرابی هەقیی نۆکەس دانرا
هەموو تیکۆشن یەکسەر وەک برا
متصرفیش نوتقییکی وای دا

زۆریان تەقدیرکرد، خەلکی لەویدا
تەفسیری غایەي نادى بۆ کردن
یەکیتی و رێکی، خەفەت دەرکردن
خوای پەوانی بینى، نادیمان بۆ بوو
بێ دەرەتانی، مەئموور بەسەرچوو

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

جەفصە بەهارە (۱)

جەفصە بەهارە، گول گەشایەوه
ئاوی کاریزی، شەریف ژیاپەوه
هاری هاری ئاو، خویندنی بولبول
سەد بار پیریش بی، شەوق ئەدا بەدل
چوالە گولێ کرد، ئەرخبەوان سوورە
هیشتا پشیوی، لەناو شار دوورە
گوللە سوورە، بووکی بەهارە
منیش بۆ بووکی، دلەم داغدارە
بەفر و هەلەکوک لەمن قەوماوه
گول بە (توفیق)ی هەولێر براوه
تا تۆ و (فەهیمە) خوێشەن من هەروام
باوجود هەتا، دەمەرم بەتەمام
نەیسە، بێینەوه، سەر باسی بەهار
وا سەوز بوو سێو، هەلووژە و هەنار
شنگ و هەلەکوک، پرچیان درێژ کرد
هیندەم پیشۆک خوارد کەللەمی گێژ کرد
دارتکی زۆرم، کرد بەبێلەکان
ئەیدەم بەئێسە بۆ بن گۆزروان
وا بەخلەخل، (نیسان)ەکش هات
(چارشێوی) سەوزی پۆشیو و لات

(سیوجگه‌ری) زستان، ده‌لین زۆر چاکه
بن تووه‌که‌شمان، مالمیوه و پاکه
شیش و مقه‌لی و ئاگرم داناوه
ته‌ماته‌ی سه‌وزی پاریشم ماوه
پشته مه‌غزه و دووگ، گورچیله‌ش دینم
هه‌رچی بی‌فرینیی، قۆلی ده‌شکینم

(۱) مامۆستا م. هه‌درباره‌ی ئهم شیعره له لاپه‌ره ۳۳۶ی (پیره‌مێردی نه‌مر) دا ده‌نووسیت: ئهم هه‌لبه‌سته‌م له ده‌ستخه‌تیکی پیره‌مێرد خۆیه‌وه وه‌رگرتوه. به‌لام مێژووی پتیه‌ نییه، دیاره که بۆ هه‌فصه‌خانی خوشکه‌زای وتوو که خوشکی جه‌لال صانب و جه‌میل صانب. هادی صانب بووه و ژنی میرزا فه‌ره‌جی حاجی شه‌ریف بووه، که بازرگانیکی به‌ناویانگی به‌غدا بووه و پیاویکی زۆرباش و له‌سه‌رخۆ و بیوه‌ی بووه.
پیره‌مێرد له به‌هاریکدا داوای لێ کردوون که له به‌غداوه به‌سه‌ردان بینه‌وه بۆ سلیمان و بۆ ئهمه ئهم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی بۆ ناردوون.

به‌نگۆکه و بیاز و که‌وه‌ر و ته‌رخوون
له‌گه‌ڵ به‌هه‌را، هه‌موو په‌یدا بوون
سه‌رتوێژی ماست و په‌نیری تازه
هه‌موو به‌غدا بۆی، ئاواته‌خوازه
ئاخ ئا ئهم به‌زمه، به‌تۆوه خۆشه
ئیه‌وه‌ی تیا نه‌بن، بێ تامه و بۆشه
شایی نه‌ووزم، کرد به‌ناو و داو
ئیه‌وه‌ی دیار نه‌بوون، لێم بوو به‌زووخاو
تو خوا و پتیه‌مه‌به‌ر، به‌سیه‌ غه‌ریبی
ئهو عومره خۆشه، له‌گه‌ڵ ئیمه‌ بی
وا به‌شوینتانا، خۆم دیمه ئه‌وئ
لام وایه میرزا، منی خۆش ئه‌وئ
ئه‌گه‌ر ته‌شه‌ریفی بیته‌وه ئیتره
ئهوانی ئیتره، ئه‌بینه‌ گای گپه‌ره
له‌ سایه‌ی خواوه، له‌ کاراین زۆرین
(میرزا) گه‌وره‌یی، خۆش رائه‌بوێرین

بۆ شه‌هیدان مسته‌فا خۆشناو و محهمه‌د قودسی (۱)

۱۹۴۷

دیسان واکۆستی نویمان که‌وته‌وه
گه‌ری گه‌ردوونه، کوردی گه‌رت‌وه

ئهم دوو دار ته‌رمه، دوو نه‌ره‌شپه‌ره
زنجیریان پچران، گه‌یینه‌وه ئیتره
له‌ ریتی ئیمه‌دا، گیانیان فیداکرد
ناوی بلندیان، وا بۆ خۆیان برد
ئهو په‌ته‌ی له‌ملی ئه‌مانه‌ خرا
ئهوانی خنکاند، به‌لام په‌ت پچرا
پلنگی ئه‌نگیوراو به‌هه‌لمه‌ت‌تره
گۆم هه‌تا قوول بێ، مه‌له‌ی خۆشته
وا پیمان ئه‌لین دهم به‌پیتکه‌نین
گیانمان فیداکرد، ئیه‌وه‌ی پێ بژین
ئهم جووته‌ شپه‌ره، دلیری شه‌رزه
له‌ناو مێژوودا، ناویان زۆر به‌رزه
هیچ پێیان ناوی کفن و دفن و شین
شه‌هیدان له‌ناو دلمانا ئه‌ژین

(۱) سالی ۱۹۴۷ دوا‌ی پروخاندنی کۆماری ساوای کوردستان له‌ مه‌هاباد، ئهو چوار ئه‌فسه‌ره‌ کورده‌ تیکۆشه‌ره‌ی به‌شدارییان تیا‌دا کردبوو به‌هۆی به‌هه‌له‌داچوونه‌وه‌ خۆیان دا‌یه‌وه‌ ده‌ست حکومه‌تی پاشایه‌تی عیراق ئه‌ویش له‌بری لیخۆشبوون فه‌رمانی له‌ سێداره‌دانی به‌سه‌را دان. له‌ شه‌هیدان ته‌رمه‌که‌ی عه‌زێز براهه‌وه‌ نامیدی، خه‌برووللا براهه‌وه‌ بۆ هه‌ولێر. مسته‌فا خۆشناو و محهمه‌د قودسی هێنرا‌یه‌وه‌ بۆ گردی سه‌یوانی سلیمانی.

بۆ داخستنی گۆفاری گه‌لاوێژ (۱)

۱۹۴۹

داد له‌ ده‌ست جه‌ورت هه‌ی چه‌رخ‌ی سه‌ر چه‌وت
وا گه‌لاوێژ (۲) که‌وت، گه‌لاوێژ (۳) بۆچ که‌وت!
ئاسۆی ئه‌ده‌بی، کوردی پر ته‌مه
سفیده‌ی به‌یان، شینه‌ ماته‌مه
(ژین) بۆ گه‌لاوێژ، بووبوو به‌په‌رژین
ئیس‌تا له‌ دوا‌ی ئهو، بێزاره‌ له‌ ژین
ئیس‌راهیم (۴) له‌ناو (نار) سووتاو
(سه‌جاده‌)ی (۵) ته‌قوا، بێ رایه‌ل ماوه

هيوامان وايه كه چهرخ وەرگهړئ
سه جادهم به سهر شه تدا بگهړئ
پياوټكمان نه مړئ ته عزيهى بؤ نه گرین
بؤچ بؤ گه لاوټښ، نه گرین، تا دهمرین؟
گه لاوټښ هه رچه ند، جارچاره هه لدئ
له بورجى خویدا، دوايى هه ر هه لدئ

- (۱) سالى ۱۹۴۹ و دواى ده سال بېرده وام دهرچونى گؤقارى گه لاوټښ له سالى ۱۹۳۹ وه، بېداخه وه داخرا.
(۲) گه لاوټښ يه كه م نه ستيره دى گه لاوټښه و گه لاوټښى دووهم گؤقارى گه لاوټښه.
(۳) ئببراهيم: مبه ست له ئببراهيم نه حمده دى خاوه نى ئبم تيازى گؤقارى گه لاوټښ بووه. هه روه ها نيشانه يه بؤ نه و
ثايه ته دى كه ددغه رموى (يا نار كوني بردا) وسلاماً على ابراهيم) ئببراهيم خراوه ته ناگره وه و نه سووتاوه.
(۴) سه جاده: مبه ستى له زاناي نه دهبى كوردى مامؤستا (علاء الدين سجادى) بووه كه سه رنوسه رى گؤقاره كه بوو.

بؤ گؤقارى گه لاوټښ (۱)

۱۹۴۴

له (ژين) هوه بؤ گه لاوټښ:

«كه ژين بيستى عفرېته كان ده ورى گه لاوټښ بيان داوه خه رېكن له گه لاوټښ كه وتنا، گه لاوټښ بخهن، نه م
شيعرانه دى پيشكه ش كرد».

پېره مېرد

گه لاوټښ، خوشكه بالا به رزه كه دى ژين
ملوانكه دى تو، له رېشه دى عه قدى په روين
به شه وقى تۆوه روونه، نه م جي هانه
به لام (خوفاش) (۲) له تيشكت كوټر و نابين
به كوټرى چاو هه لټينى نه ننگه ويسنت
به دى عه شره ت نه كگيره به نايين
نه گه ر عفرېت وه كو مانگ بيته سه ر ږيت
كه كهوت جهسته دى به لنگه و قوچ نه بينين
(شه هاب) دى ساقبيت، ژينه مه ترسه
«جعلناها رجوماً للشياطين»

(۱) نه م شيعره له ديوانى پېره مېردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲) خوفاش: شه مشه مه كوټره.

بؤ گؤقارى گه لاوټښ

۱۹۴۷

گه لاوټښ كه وتووه، ياخوا نه كه وئ (۱)
كوردستان شه وقى، شوعه راي نه وئ
زؤرى نه ماوه، شوعه راي، لال بئ
توخوا ميه لن، وا لال و پال بئ
(علاء الدين) دى سه جادى وا هات
وهك به رات، سفره، بيتيه جه مات

(۱) نه م شيعره له ديوانى پېره مېردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

دوو شيعرى پېره مېرد بؤ مه حوى

كانونى دووهم ۱۹۵۰

قه سېده دى (به حرى نوور) دى مه حوييه، بؤ ژين نه مجاره
كه بؤ نه م جه ژنى مه ولووده نه شى نه م نيعمه ت و گفتاره

۱۹۴۷

«مه حوى له عه دمه داي، چه هه راي پئ ناوئ
پتچيكي سه ره، ده ورى سه راي پئ ناوئ
بيگانه و بئ يار به، كه بارت سووكه
دل تيكيه لى يه كه ئاشناى پئ ناوئ

بؤ كوټايى جه ننگى جيهانى

۱۹۴۵

حيجازى كوردى و نه واي عيراقى
هه ردو له كاران سا ده دى هه دى ساقى
نه م رؤ رؤ ژيكيه، شه ر براهه وه
ده رگاي شاديمان بؤ كراهه وه

له سایه‌ی خواوه پیمان كهوت په‌یمان
 كه هاوپه‌یمانان بۆ بوون به‌ته‌یمان
 ئیستا له شایه سویندخۆره‌كانا
 ده‌نگی ده‌هۆل دیت له كوردستانا
 وا به‌هه‌له‌په‌ركیش به‌رز ئه‌بینه‌وه
 به‌پی‌ری ئه‌چین به‌پی‌ر ژینه‌وه
 هۆ هۆ ژین، هه‌ی ژین له كوردستانا
 خاوه‌ن مژده‌ی بی له سایه‌ی زانا
 لاوکی كوردی بۆ لاوانته
 جنة‌ المأوی نیشتماته
 ناویرم له‌مه‌ زیاتری بل‌یم
 قه‌تار و زه‌بوور وه‌ك یه‌ك دیته‌ گویم

شیوه‌نی نه‌و نه‌مامیک (١)

١٩٣٢

وا به‌كوڵ، ئه‌گریم له‌گه‌ل تۆ، هه‌وری سووری به‌همه‌نی
 من به‌وه‌ی گوڵ كه‌وته ژیر گل، تۆ به‌وه‌ی گوڵ پیکه‌نی
 تازه گوڵ، بۆ تۆ بوو، ئه‌م چه‌ندانه، سه‌یرانم ئه‌كرد
 تۆ به‌جیت هیشته‌ین، گوڵستان، بوو به‌چاهی بی‌ژنه‌نی
 دایکی خاك، وه‌ك دایکی بی‌گره‌ باوه‌ش، ئازاری مه‌ده‌ده
 جی‌گه‌كه‌ی تاریكه‌ و ترسا، له‌ خه‌ودا راچه‌نی
 دوینی نه‌وورژم به‌به‌ژنی، نه‌و گوڵانی ئال ئه‌كرد
 ده‌وری ده‌وران، ده‌وره‌می ئه‌مه‌رۆ به‌به‌رگی شین ته‌نی
 نیوه‌ به‌یتتی دوایی رۆژی رۆینی ئه‌و ده‌رده‌خا
 من ئه‌زانم سی‌به‌ری (طوبا) یه‌ بۆ ئه‌و نیشته‌نی

(١) پیره‌مێرد ئه‌م شیعری بۆ کۆچی خوشکیتکی ئه‌حمده‌ به‌گی توفیق به‌گ وتوه‌.

دل‌که‌م غه‌مگینه (١)

١٩٣٢

دل‌که‌م غه‌مگینه، دل‌که‌م غه‌مگینه
 ئه‌گه‌ر غه‌مخواری، وه‌ره‌ بمبینه
 خوايه ئه‌م دل‌ته، تۆ بۆچ دا به‌من
 عه‌شق و حه‌یاتم لیک بوون به‌دوژمن
 عه‌شق غه‌می ئه‌وئ، حه‌یاتیش خۆشی
 ئاگر له‌ دل‌دا، چۆن داده‌پۆشی؟!
 باری حكومه‌ت، له‌ جه‌سته‌م باره
 دل‌یش به‌تییاری یار برینداره
 ده‌وره‌ی رۆژگار، گه‌ردشی بادا
 با به‌ باده‌ غه‌م بده‌ین به‌بادا
 كه‌ غه‌م ئه‌مخاته‌ مالی بی‌هۆشی
 ناچار ده‌ست ئه‌كه‌م، به‌ باده‌نۆشی
 ده‌ستگیریم بکه، ئه‌ی یاری شه‌به‌گه‌رد
 به‌ په‌یامی یار، له‌ دل‌ ده‌رکه‌ ده‌رد

(١) مامۆستا م. ه. ده‌ل‌یت: پیره‌مێرد ئه‌م شیعری له‌ ئاهه‌نگی شانۆبی قوتابیانی زانستیدا نووسیه‌وه‌.

بۆ ئه‌حمده‌ به‌گی توفیق به‌گ (١)

بارانی نیسان بوو به‌ مرواری
 به‌ره‌حمه‌ت به‌سه‌ر ئیمه‌دا باری
 زانستی به‌بێنیک بره‌وی كه‌م بوو
 وه‌ك گه‌وه‌هر له‌ناو سه‌ده‌فدا ون بوو
 غه‌واسی عیرفان له‌ نه‌سلی غه‌واس
 زانستی (٢) له‌ گیت، گیتێ کرد خه‌لاس
 زانستی و زانست یاخووا بمین
 به‌ل‌کو بیکه‌سان، به‌شه‌و بخوین

خویندنی شهوه، رۆژ ته کاتهوه
په ردهی تاریکی، لائهباتهوه

- (۱) پیره میترد ئەم شیعری بۆ ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ نووسیوه که بۆ جاری دووهم بۆتهوه بەمتصرفی سلیمانی و قوتابخانەی زانستی ژباندۆتەوه.
(۲) زانستی: قوتابخانەی زانستی.

دوو شیعری بۆ کۆچی جهمیل صدقی زه‌هاوی

یه‌که‌م:

۱۹۳۷

ته‌وه‌کلی نه‌بوو، ئەمسال، ئەم‌هنده‌ خوڵ باری
ته‌عاملی نه‌بوو، هه‌ور که‌وته‌ گریه‌ و زاری
فه‌له‌ک بوو، خاکی ئەبێژایه‌وه، به‌سه‌رمانا
مه‌له‌ک بوو، چاوی ده‌ئیشایه‌وه له‌ گریانا
به‌ بای زه‌هاوه‌ به‌هاران که‌ هه‌وری ره‌ش ئەگری
به‌شینی بولبوله‌ گریانای شه‌ونم و هه‌وری
هه‌زازی گولشه‌نی ئەم خاکه‌ پاکه‌ بوو تاک بوو
فه‌زای ئەده‌ب به‌چرای شیعره‌کانی رووناک بوو
به‌ بالی شیعری و ئەده‌ب، شاهبازی ميعراج بوو
شه‌هی سه‌ریی ئەده‌ب، فه‌لسه‌فه‌ی سه‌رتاج بوو
ئیترا نه‌ماوه‌ ئومیدم، له‌ داری دنیادا
بگاته‌ ریزی جهمیل صدقی، که‌س، له‌ (زه‌ورا) دا
به‌ مه‌سه‌ره‌یتکه‌ ده‌می مه‌رگ و ته‌رجه‌مه‌ی حالمان
کسوفی رۆژه‌ (ذهاب) ی زه‌هاوی لای عالمان

بۆ کۆچی جهمیل صدقی زه‌هاوی

دووه‌م:

۱۹۳۷

باوه‌ر ئەکه‌م که‌ گیانی بلند نامریت و ئەژی (۱)
جاران به‌خه‌و بوو، ئیسته‌ به‌دیانه‌ هاته‌ دی
چه‌نده‌ گیانی مردوو، بانگ ئەکری و گفتوگۆ ئەکا
فه‌ن بۆ ژبانی تاسه‌ری گیان، جستوجۆ ئەکا
بروانه‌ ئاسمان بووه‌ته‌ په‌لکی زه‌رد و سوور
گیانی زه‌هاوییه‌ که‌ ئەدره‌وشیته‌وه‌ له‌ دوور
گوتم لێیه‌ بانگ ئەکا به‌خیربێن به‌کۆمه‌لی
ئەم هاتنه‌تان نیشانه‌یه‌، بۆ ره‌نگی یه‌کدلی
شادم به‌مه‌، به‌مه‌یله‌وه‌ یادئاوه‌ریم ئەکه‌ن
دیاره‌ به‌قه‌دری خویندنه‌وه‌، به‌رز ئەبیت وه‌ته‌ن
هه‌تا حورمه‌تی گوزه‌شته‌ی بی، تازه‌ پێ ئەگا
خوینی حه‌ماسه‌ت هه‌لده‌قوڵینی له‌ناو ره‌گا
ده‌رکه‌وت زه‌هاوی وا له‌ دلێ ئیمه‌دا ئەژی
چه‌ند به‌ختیاره‌، دیاره‌ که‌ ئاواتی هاته‌ دی
سه‌د سالی تر پیرسی، جهمیل صدقی وا له‌کوی؟
ده‌نگی بلندی خۆی، له‌ هه‌موو شیعری دیته‌ گوی
نالیم که‌ هه‌یکه‌ لێکی ببی، وینه‌ مردوووه‌
دیوانی شیعری چاکتره‌، ناودار و زیندوووه‌
پێراره‌ به‌شیعری ئەو بوو که‌ (فیرده‌وسی) (۲) ناسرا
فیرده‌وس (۳) بوو به‌هه‌واری دوو فیرده‌وسی وه‌ک برا
کاک جهمیل، به‌یادی جهمیل بوو، که‌ شیعرم هات
پاوه‌سته‌، زۆری ناوی، وه‌خته‌ منیش بێمه‌ لات

(۱) پیره میترد ئەم شیعری بۆ چله‌ی ماته‌می جهمیل صدقی زه‌هاوی وتوووه‌ که‌ له‌ رۆژی ۲۷/۵/۱۹۳۷ له‌ به‌غدا پیکهاتوووه‌. پیره میترد شیعره‌که‌ی به‌کوردی نووسیوه‌ و دوا‌ی کردوووه‌ به‌عه‌ره‌بی و له‌وی خویندوووه‌ تیه‌وه‌. وه‌ک مامۆستا هاوار نووسیویه‌، منیش که‌ ته‌ماشای شیعره‌ عه‌ره‌بیه‌که‌م کرد له‌ رووی کیش و دارشته‌وه‌ ناته‌واو بوو، بۆیه‌ هه‌ر کوردیه‌که‌مان نووسیوه‌.

(۲) فیبردهوسی: شاعیری به ناویانگی فارس و خاوهنی شانامه.

(۳) فیبردهوس: واتا به ههشت.

بۆ په روین^(۱)

۱۹۲۸

خوشکه گیان په روین، ئەستیره به کی ئاسمانی
که چاو هه لڊینی و هه لڊینی، ئەوه ندهی قینۆس جوانی
له په لکی (نایشی و فاته) (۲) دیلانیت بۆ هه لئه خه م
به په یژهی عیسادا له ئاسمانت سه ره ئه خه م
فریشته کان دینه لات، که وه ختی خۆت نیشان دا
رایان کیشه ره خواری، به ریگای کاکیشاندا
دهبا له ناو کوردا، به لکیسیکیش په دابی
به شکو ته ختی سلیمان، به هوی تۆوه ئاوابی

(۱) ئەم شیعری بۆ (په روین) کچه زای نووسیوه به بۆنه ی له دابکیوونیه وه به زمانی (فایق هوشیار) ی برابه وه بۆی

وتوووه.

(۲) نایشی و فاته: په لکه زێرینه، پرچی نایشی و فاته.

۱۹۴۳

«نوقته ی سه بیرانی یارانی لابرده
چوووه سه ره ره حمهت، خه لکی لیبی راکرد
نه ورۆزی خسته، بارانی نیسان
وا ئەم جو معه یه ئەچین بۆ سه بیران»

ماته م^(۱)

۱۹۳۹

ئهمرۆ رۆ رۆیه و شین و ماته مه
چه رخی نیلگون خومخانه ی خه مه
به هار روو زه رده، رهنگی وه ره مه
هه ور بۆمان ئەگری هیشتا هه رکه مه

تازه نه مامان، سه ره له گه لایه
تازه نه مامان سه ره له گه لایه
دنیا گهرم بوو، واده ی سیبهر هات
سیبهری ئیمه، رووی کرده نه هات
ئهو رۆشت بۆ خۆی جیگای به هه شته
ئیمه که وتینه شه ری که نیشته
دنیا خراب بوو تا هات ئەگۆررا
جیی چاکان نه ما مه گهر له گۆرا

(۱) پیره مێرد ئەم شیعری له کاره ساتی کوشتنی (مه لیک غازی) دا وتوووه.

بۆ حاجی عه لی ئاغای^(۱)

۱۹۳۹

موحبی ئالی کاک ئەحمه د (۲) سه دیقی نه سلی گه یلانی (۳)
ئەنیسی عالم و فازل، جه لیسی شیخی عوسمانی
چرایه کی سلیمان بوو، شه وقی دابوو به غدا
له جیی په روانه خۆی بوو بوو، به خزمه تکاری ئینسانی
خوا به و خزمه ته ی کردی، مکافات ی وه ها داوه
له خزمه ت باوکیا نیژرا، له بهر پیتی غهوسی گه یلانی
له ئاسمانی عیباده تدا شوعاعی مانگ و رۆژتیک بوو
به فهیزی (قادر) (۴) و نه قشی منه وه ر بان و ئەیوانی
ئەلیم هه قمه بتۆریم، بۆچی تۆ پیش خۆت نه دام گیانه
خه ریکم پاره پاره ی کهم، کراسی عومری گریانی
هه موو خزم و کهس و کارت هه تا به غدا سه فه ریان کرد
ئەوا من دیم له خزمه تتا، هه تا ده رباری سویحانی
دوعا دینم له گه ل خۆمدا، به دیاری، باریکی سووکه
له جه معی ئالی قوربانی و هه موو شاری سلیمان

كه چووى بو (جنة المأوى) ئەمە تەئربىخى رۆينتە
على غالب چووه مەئواى ئازادى بەمىوانى

۱۳۵۸ى كۆچى

(۱) حاجى عەلى ئاغاي باوكى عبدالله لوتفى.

(۲) ئەحمەد: مەبەست لە حاجى كاك ئەحمەدى شىخە.

(۳) گەيلانى: شىخ عبدالقادرى گەيلانى.

(۴) لای م. ه بەهەلە نووسراوه (بەفەيزى قادرى نەقشى) راستىبەكەى ئەبى بنووسرەيت: قادرى و نەقشى. چونكە زۆر كەس هەن پەپرهوى هەردوو تەرىقەتەكە دەكەن. واتا سۆفى و دەرويشن، نەقشى و قادرىن.

۱۹۴۹

«مام پەمەزان سى لاقە، هەر لاقىكى دە ئەمۆست
پۆژى ئەمۆستىكم برى لە بىست و نۆ دا ئەو نۆست
ئنجما من راست بوومەوه، ئازانە چاپك و چۆست
ئەوم دەرکرد لە مالى كۆردم بەجەژنى درۆست
حسابى كۆن سەيرىكە لەسەر پىنج و دەيوو بىست
هەر سى پىنج و دوو بىست بوو پەنج و سەدم نەدەبىست»

گولستان، رەنگى زەردە(۱)

۱۹۳۳

ئەوا پایزە گولستان، رەنگى زەردە

گەلای دار وەرى، باى سەحەر ئاهى سەردە

بائندە لە هەردە

دلى پر لە دەردە

پەرتشانە سونبول، چنار بەرگى لوولە

گولى قەهقەهە ماتە، مینا مەلوولە

چە عالەم شموولە

ئەم ئەیلولە غوولە

دەختىكى طوبای بەهەشتى عىراق بوو

لە مەئوايە، مەئواى، كە، سايەى بەسەرچوو

دریغا لە دەست چوو

بەلام زوو، بەزوو

لقىكى بلندی لەجى و، جىيى هېوايە

وەك ئەسلەكەى سايبان بى، خودايە

كە دائدە و پەنايە

وهدىعەى نيايە

كە بەلكو عىراق، وەك، عىراقى

عەباسى

بەهەشتى زەمىن بى، بەلالە عەباسى

بائندە ئەساسى

نەبىنى كەساسى

بەعيلم و فنون بىيە دەورانى مەئمون

فرانسە ديسان پەپرهوى بىت و مەفتون

هەموو شاد و مەمنون

وەكو عەهدى هاروون

كە ئىمەش نەوهدى فازلى ئەو زەمانەين

ئەبى سەركەوين، تا بزائرى لەوانەين

لە باپىر نىشانەين

فیدایى بەگانەين

(۱) پىرەمىرد ئەم شىعەرى بو ماته مى كۆچى مەلىكى عىراق وتوو. هەروەها لە سالى ۱۹۳۹دا ديسان دەستكارى كردهوه و لە كۆچى مەلىك غازى دا بلاوى كردۆتەوه. ئەم دوو شىعەرە هېچيان لە ديوانى پىرەمىرد م. ه دا بلاو نەكراوتەوه.

تییینی: لە سەرتای هەردوو شىعەرەكەدا پىرەمىرد نووسیویه: نەشىدەى ماتەم، گۆرانى مەكتەب. لەسەر وەزنى «بەهاران چە مەحزون ئەنالىتى بولبول».

بروانە رۆژنامەى ژيان ژمارە ۳۸۱ سالى ۱۹۳۳ .

رۆژنامەى ژيان ژمارە ۵۶۱ سالى ۱۹۳۹ .

ماتەمی بەهار

بەهار ماتەمی کەوتە ناو، پەنگی زەر دە
 بە گریانى هەور، باى سەحەر، ئاھى سەردە
 بەلندە لە هەردە
 دلى پڕ لە دەردە
 درەختىكى طوبای بەهەشتى عىراق بوو
 لە مەئوایە مەئوای کە سایەى بەسەرچوو
 درىغا لە دەست چوو
 لە نەوجوانیا زوو
 لقیكى جوانى لە جىبە و جىبى هىواى
 وەكو ئەسلەكەى سایەبان بى، خواى
 پەنا و هىواى
 لەبىجى نىباى
 كە بەلكو عىراق، وەك عىراقى عەباسى
 بەهەشتى زەمىن بى، بەلالە عەباسى
 بەلند بى ئەساسى
 نەبىنى كەساسى
 هەموو ئىمە بەندە و نەودى ئەو زەمانەىن
 ئەبى پىشكەوین، تا بزائرى لەوانەىن
 لە ئەجداد نىشانەىن
 فیدایى یەگانەىن

بۆ پۆحى مەولەوى (١)

١٩٤٨

ئەى بەناو مەعدوم، وەى بەگىان مەوجود
 عەدەم زىننەتى، داو بە وجود
 با مەعدومىش بىت، نامرى هەر ئەوى
 شىعەرت بانگ ئەكا، ها، ها، مەولەوى

سۆزى شىعەرى تۆ لە (ئاتەشگا) وە
 ئاگرى نەورۆزى خستە دنیاو
 ئەو حەوتەوانەى لە كایە داىە
 هەر شىر و شىرى وشتى تىباىە
 شىعەرى تۆ لەسەر، چىاى كوردستان
 لەرزە ئەخاتە سۆپەرى دەوران

(١) ئەم شىعەرە لە دیوانى پىرەمىردى نەمرى م. ه دا بلاونەكراوئەو.

بۆ سەید ئەحمەدى خانەقا لە كەرکوك

١٩٤٩

«دوو دار پىكەو، بخەیتە كوورە
 هیند لىكیان خۆش دى، گریان وەك نوورە
 ئىستا هەردوو كمان، وەها پواوین
 گىرمان نەماو، جەرى سواوین»

شىنى مستەفا مەزھەر (١)

١٩٤٦

ئاخ چى بكەىن لەگەڵ، چەرخى چەپگەردا
 میناى دلمانى، كىشا بەبەردا
 برىنى جەرگى، كوولاندینەو
 چرای زانستى، كوولاندینەو
 لە گردى سەىوان، مەحشەر هەلساو
 ئەم شارە تىكرا، وا خروشاو
 مستەفا ئەفەندى، كوچى دواىى كرد
 خۆشى ئىمەشى لە تەك خۆبا برد
 هەورى ئاسمان، كردى بەباران
 فرمىسك ئەبارى، لە دیدەى گریان

هاوین و باران، مانای لی بگری
 بۆ مه‌رگی تازیز، ئاسمان ته‌گری
 ئەم خه‌لکه که‌هوا بۆی به‌په‌رۆشه
 سه‌باره‌ت به‌خووی چاک و رووی خو‌شه
 خزمه‌تیکی وای کرد له دنیا‌دا
 ده‌رسی ته‌خلاق‌ی به‌مه‌ردمان دا
 جۆش و خه‌رۆشی شیوه‌ن بره‌وانه
 تێده‌گه‌ی قه‌ومی کورد قه‌درزانه
 وه‌ک ئێشی داخی خو‌ش نایه‌ته‌وه
 شوێنیشی هه‌روا پر نایه‌ته‌وه
 مسته‌فا مه‌زه‌هر که‌ نا‌نراوه
 به‌و ناوه‌ سالی مه‌رگی بێژراوه

۱۰۴۵ = ۱۳۶۵ = ۱۹۴۶ = ۳۲

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بۆ کۆچی مه‌لا عه‌زیزی مو‌فتی

به‌دوو مه‌سه‌ره‌ع به‌میلا‌دی و به‌هیجری
 به‌ دوو ته‌ئریخ قه‌له‌م بۆ مو‌فتی ته‌گری
 ئەنالێنێ له‌ غه‌مگینی، که‌نه‌فتی

(عزیز قوم له‌ده‌ستمان چوو بمفتی) ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷ زاینی

ناسۆریکی تازه بۆ دلی کورده‌واری

رۆژی (۵)ی شویاتی (۱۹۳۵) که‌ ئەحمه‌د موختاری وه‌سمان پاشای جاف به‌ده‌ستتیک‌ی ناپاک شه‌هید کرا.

دوو مه‌سه‌ره‌ع، یه‌کێ، که‌ یه‌خوسره‌وانی
 دووه‌میان خالی، رووی ته‌رده‌لانی
 بووبوو به‌شیعری، جوان و نه‌وجوان
 درێغا فه‌له‌ک، خسته‌یه‌ ناو سیروان(۱)

ئه‌حمه‌د موختاری وه‌سمان پاشا، له‌ باوکه‌وه که‌ یه‌خوسره‌وی، له‌ دایکه‌وه ته‌رده‌لانی، ئیفراتی
 سه‌خاو زه‌کا بووبوو نه‌گبه‌تی سه‌رشانی. خو‌ی دانا دوو داخی به‌دلی عاله‌ما نا.

شاعیر بوو، شاعیر، ته‌نجامی وایه
 فه‌له‌ک به‌زه‌یی به‌که‌سا، نایه!

(۱) سیروان: ناوی سیروان. ئەحمه‌د موختار به‌گی جافی شاعیر له‌و رۆژه‌دا له‌سه‌ر که‌له‌کیک له‌ که‌ناری ناوی
 سیروان شه‌هید کرا. سالی (۱۹۸۵) من چووم بۆ عه‌با به‌یله‌ی که‌ گۆزه‌که‌ی له‌وتیبه‌ و هه‌لبه‌سه‌ترابوو ئەم به‌یت‌ه‌ی
 له‌سه‌ر نووسرا‌بوو. که‌وا بزانه‌م شیعری قانعه‌ که‌ بۆی نووسیوه‌:

«رۆله‌ مرده‌و نیم بزانه‌ شیوه‌نی کورده‌مه
 نامه‌وی دجله‌ و فورات و ئاره‌زووی سیروانه‌»

مزگه‌وتی خورمال

۱۹۴۱

چومه‌ مزگه‌وتی خورمال به‌گریان
 ئاخ رۆژی ره‌ش و وێران و عوربان
 ته‌هلێله‌ بووه‌ به‌چه‌که‌وه‌که‌وان(۱)
 ریزی به‌ستوه‌وه‌ ته‌سپیتی مریدان
 هه‌ر مالتی خوايه‌ ته‌برێ به‌تالان
 ئاساری کۆنی ئیسلا‌م رووخاوه
 به‌جال‌جال‌کۆکه‌، مینبه‌ر ته‌نراوه
 ئیمامی میحراب کوله‌که‌ی ئاوه
 پێخه‌فی کۆنی تیا هه‌لچنراوه
 خه‌لک له‌به‌ر بێگار هاتوونه‌ ئامان
 ده‌وری ته‌سحابان سێ مزگه‌وت کران
 یه‌کیک له‌ (نگل) دووه‌م له‌ (کرمان)
 سێهه‌م له‌ (خورمال) سه‌رچاوه‌ی کوردان
 هه‌ر سێ ئاساری ته‌ولای هۆمه‌ران
 ئاساری فه‌خه‌ره‌ بۆ ده‌وری ته‌وان
 سوڵتان سه‌لیم گۆی، شاه‌ی برده‌وه
 قوبیبه‌ و مناره‌ی تازه‌ کورده‌وه

قه‌لایه‌کی کرد به و سهر گرده‌وه
 سهر به‌رزی خسته قه‌ومی کورده‌وه
 شیخ بوو به‌واریس بۆ قه‌ومی ئەوان
 که شیخان تۆیه‌ی مورید دانه‌دهن
 ئەلین (دهست زه‌نی) (۲) مائی که‌س مه‌که‌ن
 به‌لام که خۆیان مورید رووت ئەکه‌ن
 مه‌که‌یان بۆ نییه، سوالکه‌ری مه‌که‌ن (۳)
 مولکی خوا و سولتان که‌وته ده‌س ئەوان

- (۱) چه‌که‌وکه‌وان: نیازی له چه‌که‌وکه‌وانی هه‌لاجه. وا دپاره له‌و کاته‌دا که پیره‌میرد چۆته مزگه‌وتی خورمال، هه‌لاجی تیا‌بووه. که لۆکه‌ی شی کردۆته‌وه تیا‌یا م. ه.
- (۲) ده‌ست زه‌نی: یه‌عنی ده‌ستدریژی.
- (۳) مه‌که‌که: شاری مه‌که‌که له‌ سعودیه. له‌ کاتی خۆیدا پیش دۆزینه‌وه‌ی نه‌وت زۆر هه‌زار بوون و گه‌لیکیان سولتان کردووه.

چوارین

۱۹۴۷

«تۆخه‌ی پیکه‌نین ده‌می هه‌لپ‌چریم
 له‌و خۆشیه‌ی که‌وا دانیشتووم ئە‌گرم
 هه‌روه‌ک ئاوینه‌ی رووت و بی به‌رگم
 ده‌وران له‌ ئە‌رکی به‌رگی داب‌ریم»

بۆ کۆچی مه‌لا ئە‌فه‌ندی (هه‌ولێر) (مه‌لا گچکه)

۱۹۴۱

تاینی ئیسلام ده‌ری خسته‌وووه
 دوای مردن گیانی وه‌لی زیندوووه
 وه‌لی سیفاتی خودای تیدا‌یه
 نائبی نه‌بی و له‌ به‌ند ره‌هایه
 به‌ هیدا‌یه‌تی خودا مه‌حفوووه
 نه‌بی مه‌عسوومه، وه‌لی مه‌حفوووه

359

سیفه‌تی پایه‌ی وه‌لیتی سیانه
 عیلم و ئە‌ده‌ب و زیکری سو‌بحانه
 جگه‌ له‌وه‌ی ئە‌و، بابی هه‌زار بوو
 چاکه‌ و به‌خشنده‌ی هه‌زار هه‌زار بوو
 نبوه شیعیری دوایی ته‌ئریخی خسته
 مه‌دره‌سه‌ی مه‌لای هه‌ولێر به‌هه‌شته

۱۹۳۵

«مژده‌بی حه‌رفی تازه‌مان بۆ هات
 ها‌کا دیوانی مه‌وله‌وی ده‌ره‌ات
 حه‌سه‌ن به‌گی جاف گه‌وره‌بی نواند
 ته‌رجه‌مه‌ی حا‌لی مه‌وله‌وی گه‌یاند»

بۆ کۆچی شیخ حسام الدینی ته‌ویله

ره‌شه هه‌ور ئامان، ته‌ختی هه‌ورامان
 ته‌خت بووه له‌گه‌ل به‌خته هه‌رامان
 تاریکایی شه‌و ئی‌واره ده‌رکه‌وت
 لافاوی دیده‌ی دینداران سه‌رکه‌وت
 ئە‌م بوومه‌له‌رزه و تۆف و تۆفانه (۱)
 دیار بوو نیشانه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه
 دوای حسام الدین شیری دین سوا
 خار (۲) له‌ ته‌ویلی (۳) ته‌ویله (۴) روا
 هه‌یکه‌لی نووری، شای (ذوالنورین) بوو
 هی‌وای دوو به‌های به‌های که‌ونه‌بن بوو
 رۆژی کۆچی ئە‌و وا ئە‌نووسی (ژین)
 پای جنان منزل شیخ حسام الدین

= ۱۳۵۸

(۱) له‌ سا‌لی ۱۳۵۸ی کۆچیدا له‌ سلیمانی لافا و بوومه‌له‌رزه‌یک بووه پیره‌میرد ئە‌لی گوا‌یه ئە‌وه نیشانه‌ی کۆچی دوایی ئە‌و بووه.

(۲) خار: درک

(۳) تهوئیل: ناوچهوان، ههنبیه

(۴) تهوئیله: هاوینههواریکی خوئی هه ورامانه و مه رکهزی ناوچهی هه ورامانه.

بو فیهسه ئی کوری نهحمه د نهفهندی

که له ههولیر کوژراوه

۱۹۴۳

هه وریکی سوور، له کاولی وهتهن، که وته گرم و هوور داپرشت، بهشین و گریه وه، فرمیسکی خوئینی سوور و امزانی پیشره ویککی، گولاله ی به هارییه گوللی نه ورۆزه، بهرگی سووری، کورده وارییه هه ی رۆ، تومه ز گولاله نه بوو، خوئینی لای بوو هه لکه وتووێه ک بوو، بۆ هه موو کورد، نوری چاوی بوو له م کاته دا که گول له هه موو لا ده پشکوی کویتر بی فه له ک له تازه گوللی ئیمه چیت نه وی چرایه بوو بۆ نیشتمان، خوئی به و هیوا به وه نه یوبست پرووناکی بنوئینی، ناخ زوو کوژایه وه تو خوا کوپینه سا تیر بگرین، شینی فه یسه له نه و خوئینه ی وا پرژاوه هیوا ی کوردی تیکه له کۆمه ل غه زایه، ماته مه، شینه له ناو گه لا ته ئریخیه، فه یسه له چووه بۆ خزمه تی مه لا (۱)

(۱) مه به سستی له مه لا نه فهندی هه ولیره.

بو کچانی سلیمانی

۱۹۳۵

هه ر له و رۆژه وه که وا کچانمان (۱)
بوون به نه ستهیره ی سپهری عیرفان

رۆژی هیوا ی من له سه ر رۆژه هلات
هه لات و نه گبه ت له چنگی هه لات
ساحه ی کوردستان ئنجا پروونا که
لاو پیگه یانندن به دایکی چاکه
دایکی وه ته نه که بانگی نه که یین
هانا بو دایکی دل سوۆزمان نه به یین
نه مه دوو ساله له مه کته بی کچان
کرده وه ی جوان جوان دیننه مه یدان
وه ک په ری جلوه ی نمایش نه که ن
عالم مه جبووری ستایش نه که ن
به نه قش و نیگار هونه ر ده نوئین
به سنعته ت نه هلی هونه ر ده نوئین
ئیسنا ته دبیری مه نزیان زیاد کرد
به خواره مه نی منیان به یاد کرد
دیاره دوا ی هیوا ی سه ره رزی نه وان
ته نه ها خوار دنه غایه م له ژبان
سینییه کم بۆ هات شیرینی شیرین
نموونه ی په نجیه ی ره نگین و شیرین
وانیلیای عه تری عه ره قی روخسار
بوئی لوانتسه ی زولفی زیرین تار
چۆن پوخته نابی مه غزی نه و لوتفه
که مه مک نه مژئی له سای نه و زولفه
به یادی غه مزه ی چاوی کاله وه
منیش که وه تمه، ناو خه یاله وه
(دوگۆچوربایسی) ناوی چه ن خوۆشه
ئیسناش بو دلیم به جوۆشه
عیلم و سنعه ت و خووی نه م کچانه
ره به ره ری به خستی نه وجوانانه
نه و نه ته وه یه ی له وان پاشکه وی
دیاره میلله تی پی پیتش نه که وی

نازی شاگردی به فەن ناماده
دیاره ئەسەری سەعی ئوستاده
ئیمەیش سوپاسی هەموویان ئەکەین
بەک بن و موویان نەکەوێتە بەین

١٩٣٥

«خوا لەم بەهارەدا گۆلی جوانی گەشاندەوه»^(٢)
عەشقی جوانی خۆی لە دلی من خشاندهوه
پۆلی کچان لەگەڵ گۆلی دەشت کەوتنە لەنجەوه
شەوق کەوتە گەنجەوه، دلی پیر کەوتە رەنجەوه
دویتی کچانی مەکتەبی (زەهرا) وەکو زهوور
یاربیان دەکرد و جنسی لەتیف پر بوو حەوش و ژوور
حەفلە ی ژنان بوو فاتمە ی عالیە ی موذیرەیان
پازاندبوونبەوه وەک ئەستێرەکە ی بەیان
خۆشی بەو نووری عیسمەت و فەزڵ و یقارەوه
خۆش نامادەبی دەکرد بەتەوازوع لە خوارەوه
بیست جۆر هونەر تەواو بوو، ستایش تەواو نەبوو
من هەر هیوام بەوانە یە بۆمان بکەونە پروو

١٩٤٩

چەند خۆشە ئینسان خەلکی شاری بێ^(٣)
هەرچی ببینی، خۆتیندەواری بێ
خۆتیندن و هونەر ئەمەندە باو بێ
هەرچی ببینی، فەزلی تەواو بێ
کاتی کە میللەت قەدر بزانی
مندال هەول ئەدا هەتا ئەتوانی
کە مندالتیکمان، گەیییە جائزە
بلیتی سەبەبی، سەعیە، جائزە
یەکی خۆتیندەواری هونەر ئەپۆشی
ژۆر کەس ئەبەوی وەک ئەو تیکۆشی

قەومیک پیشەوای باشی پیشکەوی
لە دوایش بێ دوایی، هەر پیش ئەکەوی
عیلم عەلەمە بۆ سوپای شەوکت
ئیمەیش ئەمجارە هونەرمان دەرکەوت
ئۆخە ی چەن خۆشە لەم شوێنە بەرزە
کۆمەڵ بەستین ژۆر جار بەم تەرزە
دلمان بەفەیزی معارف شاد کەین
ئەمجا مدیری معارف یاد کەین

(١) ئەم شیعەرە لای م. ه. بلاو نەکراوەتەوه

(٢) ئەم شیعەرە لای م. ه. بلاو نەکراوەتەوه.

(٣) ئەم شیعەرە لە ناھەنگی قوتابیاندا خۆتیندراوەتەوه. هەرودە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

بۆ خزمەتگوزاریک

١٩٤٩

چەند خۆشە یەکی لەلای گەورە ی خۆی^(١)
بەزبانی خۆی، بدووی، بلوی، بۆی
ئەم پازی دلی، باش ئەدا ئەکا
ئەویش پیتی خۆشە کەوا تیی ئەگا
ئەم زاتە ی ئەمیرۆ لامان میوانە
نەک میوان، خاوەند، هەم نیگەهبانە
دانگیکی ماوه، کە هەموو عیراق
بلین شەخسیکە، هەلبێژاردە ی تاق
عومریکە نەزمی ولاتمان ئەدا
وا هەلناکەوی یەکی لە سەدا
گەلی لە عەدلا عومری بردە سەر
سەر پیتی عەدلی خا، عەدلی دوو عومەر
ئەم قەومی کوردەیش، کە قەدرزانی
بروانن بەدل، چۆن تیی ئەروانن

دلخوشییه که، له ههر دوو لایه
بو ههر دوو لایه، لوتفی مه ولایه
که واته مه ولا، له مه ولا یار بئ
له نه ولادیشیا، جه وهه ری دیار بئ

(۱) ئەم شیعره له لای م. ه بلاو نه کراوه ته وه.

بو علاء الدین سجادی

«ئۆف علاء الدین رۆڵه ی باوانم
ئاگرت بهردایه ژین و ژیانم»

بو خزمه تگوزاریک (۱)

۱۹۳۹

قدومی ئیوه پێشپهوی عییده
قه درتان، به قهد، قهدر، سه عییده
حوسنی نیهت و حوسنی نه خلاقنتان
ئیمه نه خاته سه رووی ولاتان
هه چی هه وائی، دنیا تیئه گه
ئه لئی به خویندن، قهومی پێئه گه
به لئی ئینکاری خویندن ناکرئی
بو هه موو شتی، خویندن که لک نه گرئی
به لام زینه تی خویندن نه خلاقه
خویندن بو به دخوو مایه ی شقاقه
شه یتان نه و هه موو عیلمه ی نه زانی
چونکه به دخوو بوو دوایی نه هانی
سه ره چاوه ی نه خلاق دین و ئایینه
عالمه له پیاوی دیندار نه مینه

دینه که ی ئیمه هه لبر ئیراوه
کرده وه ی چاکمان بو دانراوه
خزمه تی وه تن به دین نه زانی
(حب الوطن من الايمان)
ته ربیه ی نه ولاد له سه ر پئی ئیسلام
خزمه تی قه ومه بو خاس و بو عام
ئه م قه ومه بو تو ده ست به دوعایه
که ده ست له ده ست بئ قوه ت له خوایه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیرد م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

دهمی به یانیان (۱)

چهند خو شه هه ستانی دهمی به یانیان
بو گیانی روون نوور دهباری له ئاسمان
له جئ هه ستام، جریوه ی چۆله که هات
چاوم شت و جلم گه لۆری رۆژه لات
چام خوارده وه و جانتام گرت به دهسته وه
هاتمه مه کته ب، چوومه سنفی دهرسه وه
چابوو شوکور به ده رسما گه یشتم
دیته زوو هه ستابووم، چاک تیگه یشتم
رووم کرده خوا به دل لئی پارامه وه
ئنجالی لئی دانی شتم به ئارامه وه
بیبری ئەمه م کرده وه، ئاخو دژین
به م خویندنه که لکی نیشتمان بگرین
به لئی بۆیه ئاره زووی خویندن نه که م
هه ره خویندنه ئاوا نه کا ولاته که م
رۆژ له رۆژه لات، هه لات به م خویندنه
خویندن بو دوایی رۆژ وه ک توو چهنده

تۆۋ دەچىنم مىللەت بىدروىتتەۋە
بەم كۆششە پەره ئەگرى ئەتەۋە
ولاتم ئاۋا بى، منىش كە مەردم
رۆحم نىگەھبانييە، كچە كوردم

(۱) ئەم شىعەرە لە لاپەرە ۳۴۶ى ديوانى پىرەمىردى نەمرى م. ه دا لەو دە بەیتە تەنھا پىنج بەيتى بلاۋ
كراۋتەۋە، ئىمە لىرەدا تەۋاۋى شىعەرەكەمان بلاۋ كوردەۋە. ھەرۋەھا قافىيەى بەيتى بەكەمى شىعەرەكە بەھەلە
نووسراۋو. بەيانى، ئاسمانى!

ئەى كچىنە (۱)

ئەى كچىنە، ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىن
زىنەتى باغ و تەرەقىن
رەۋنەقى دەستەى گولن
تازە ئىمە تىگەىشتوۋىن
داىكى چاكى خوتىندەۋار
نەسلى ۋا دىنپتە مەيدان
قەۋمەكەى پى بىتە كار
ژن شەرىكى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى بەرد و دار
تەرىبەى مىشكى منالى
بۆۋەتەن بى و جان نشار

(۱) پىرەمىرد سىن جار ئەم شىعەردى بلاۋ كوردۆتەۋە. ئەمەى لەسەرەۋە نووسىمان لە ديوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاۋ
كراۋتەۋە ل ۲۷، ۋە ئەو دوو پارچەيەى كە دەينوسىن لە دۋاى ئەمەۋە لە ديوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاۋ
نەكراۋتەۋە.

ئەى كچىنە

۱۹۳۹

ئەى كچىنە ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىن
زىنەتى دىباجەى ئەدەب
تازە گولخونچەى گولن
ئىمە، تازە تىگەىشتوۋىن
داىكى چاكى خوتىندەۋار
نەۋەى ۋاى بۆ بەجى ھىشتوۋىن
مىللەتى پى بىتە كار
بۆيە ژن پىش مال خراۋە
ژن نەبى مالش نىيە
نەخوتىندەۋار بى، داماۋە
نازانى رىگە چىيە!؟
ژن ھاۋبەشى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى پوتەلاک
خوا تەرىبەى بەژن داۋە
بە داىكە نەتەۋەى چاك

گۆرانىيەكى مەكتەبى كچان

۱۹۴۴

ئىمە تازە تىگەىشتوۋىن
كە داىكىكى خوتىندەۋار
نەتەۋەى ۋا دىنپتە كار
مىللەتىك ئەكا رسگار
بۆيە ژن پىش مال خراۋە
ژن نەبى مالش نىيە
بەلام كە نەخوتىندەۋار بى
رىگا نازانى چىيە

ژن هاوبهشی ژیننی پیاوه
نهک خه ریکی پوته لاک
به خیتوکردن بهو دراوه
به دایکه نه ته وهی چاک
پیغه مبهه خوی وای فه رمووه
به ههشت ژیر پیی دایکانه
به لام بوئه وانه بووه
عیلم و فه نیان ره وانه

سیبهه

خۆزگه من بيمه دره ختیك
بو قوتابخانهی كچان
ئهو كچانهی وا ده خوتین
بیمه سیبهه بوئه وان
ههه كچانی خوتنده واره
میلله تی پی سه ركه وئ
ته ریسهی مندال هیوایه
پی شیره ویمان به ركه وئ
رۆژه لاتیش رۆژی هه لیدی
خوتندنی كچ هاته ناو
جه هله تاریكه شهوی كورد
خوتندنی تیشکی هه تاو
ده رزی چال هه لئاكهنی
فه ن وه نه ناوا ئه كا
خوشكه ، گیانی دایکی مشفق
نه سلی چاك پهیدا ئه كا

تازه گولی چیمه نین

تازه گولی چیمه نین
به رخه كۆریه ی وه ته نین
ئیمه كه ده سته ی كچین
هه موو بو مه كتبه ئه چین
پیغه مبهه خوی فه رموویه
به ههشت ژیر پیی دایکانه
به لام دایك ئه وانه
عیلم و فه نیان ره وانه
هه تا سه ویه ی كچانمان
به رز نه بیت له ئیدراكا
منالی چاك پی ناگیا
وه ته ن ته ره قی ناكا
ئیمه جه ز له شه ر ناكه یین
به هیوای خوتندن و چاكه یین
نه ته وه ی باش پهیدا كه یین
ویرانه مان ناوا كه یین

به سته ی كوردی

۱۹۳۶

نیشتمانمان كه دایکی دل سوژه
خوی ریکخست به مرواری و پیرۆزه
نه و به هار هات و جه ژنی نه و رۆزه
سه ییری سه حرا كه ، رۆژی به هرۆزه
خوایه ناوایی ئه م گهل و هۆزه
تیگه یشتووین به سوژی زانستی
پیگه یشتووین به شوژی سه ره سستی
شه رته هه رچی كه دایکمان ویستی

دهسته بهر بين و تيا نه کهين سستی
تا به خوتندن نه گهينه سه ربه سستی
نه وجوانانی کوردی پر جه وههر
دهوری دهوران بووه به دهوری هونه ر
نه وروپا رتی فنوونی گرتته بهر
ئیسوه کاری بگرن بیسه نه سه ر
حه یفه ناوتان نه نین وه ته نپه روه ر

گۆرانی

وا بوو به شه ر و هه لالا
جیهان خرۆشا
لا وانمان له جی هه لسان
خوتنیا جۆشا
ناه بو باسی وه ته ن
دوانزه سواره ی مه ربوان
زرتیان پۆشا
وا روویان کرده مه دیدان
قه لغان له دۆشا
ناه بو ده فعی دوژمن
ئیمه ئه بی پیشه ره و بین
بو فیداکاری
به قاسپه قاسپ وه ک که و بین
که وی به هاری
ناه بو به رزی میلیت
پیشکه وین و نه ترسین
وه ک باوک و با پیر
له مال و گیان نه پرسین
خودامان ده ستگیر

ناه بگهينه سه عاده ت
دهست بدهينه دهستی یه ک
بو هه موو کاری
یه ک دل و یه ک زبان بین
له هه موو شاری
ناه پیتی نه بین به پیا و
روحمان بکه یین به په رزین
بو خاکی پاکمان
له دلی میلیله تدا بژین
به ناوی چاکمان
ناه ئنجا دپینه نا و

۱۹۳۵

چهند خۆشه دوو بولبولی خۆش ناواز
گاهی سه حه ری که دهینه ده مساز
جۆشی ده خه نه گول و گولستان
شۆپری نه ده نه دلی جوانان

۱۹۳۳

نه گه ر نه ته وی نه یه ن به گرتتا
ئاماده ی شه ر به له هه موو وه ختا
له شینه ییشدا چه ک بنوینه
چاوی دوژمنی پی بترسینه

گۆرانی سپورت

ئه ی براده ران با بچینه یاری
نه وجوانانی مان لی بدا دیاری

وشكه سوڤى ئه خاته گورانى
جىي سلىمانه بللى ئاوابى

(۱) ئم شيعره له لايهن خوا لى خوڤشيوو (مهلا كهريم) دهه له سهر قهوان تومار كراوه. ههروهها لهو كاته شدا كه پيره ميترد له توركييا بووه له لايهن كچىكى دهنگخوشه وه به توركى له سهر قهوان و تراوه.

گورانى نه سرين

نه سرين گوللى نه سرينه
چوو زه دهى ياسه ميينه
خنجيله و خوتن شيرينه
دهمى به پي كه نينه
كه يفى له هه لپه رينه
شنه شنى ببيينه
نه سرين گوللى به هاره
ليو ئاله چاو به خوماره
له ناو كچانا دياره
خاوازي پيني كه ره هه زاره
لووتى له هه مووان خواره
كه سى ناوى لهم شاره
نه سرين گوللى هاوينه
فريشتهى سهر زه ميينه
په ريزادهى مچينه
گول ئه ستييرهى نوورينه
نه ته وهى خاتوو زينه
پاوانهى پيى زيوننه
نه سرين گوللى پايزه
بوئخوشه وهك گه زيزه
كچه كورده ئازيزه
تورك و عه جه م به ريزه

وا له مهيدانا ئيمه دهركه وتين
بيكهينه گاله، ئهوا سهركه وتين
ئهى براده ران با بچيينه يارى
نه وجوانيمان لى بدا ديارى
هه رايه كوړگه ل نه وجوانينه
گه ره به رنه وه پاله وانينه
ئهى براده ران با بچيينه يارى
نه وجوانيمان لى بدا ديارى
به يداغمان هه لگرت ئيمه پيشكه وتين
مژده بي ياران ديسان سهركه وتين
ئهى براده ران با بچيينه يارى
نه وجوانيمان لى بدا ديارى
به يداغ هه لگرت ئيه وه به ده سته
شاخ و كيو له ژير پيتانا په سته

گورانى به هار

كه ده لىن ئه مرۆ دهشت و كيو شينه (۱)
چه نده مه لبه ندى ئيمه شيرينه
بچو سه رگردي ياره بي بيه
له جي هاندا گولتيكى ره نكيه
چونكه وايه، خاوايه ئاوابى
ئهو ده مهى رۆژ ده گاته ئيواره
روو بكه ره شاخى گوڤه بنواره
عه رشى په روه ردگارى لى دياره
دامه نى وهك به هه شتى ئايداره
خوشه بو هه لپه ژارده ئاوابى
زه مزه مهى بولبولى به هارانى
ورده بارانى ژير ده وارانى
له شهوى به زمى سه رچنارانى

له بهر دهستییا که نيزه
 بویه به ده عییه و فییزه
 نه سرین گولئی زستانه
 شه و چرای کوردستانه
 چاوی پیالهی مهستانه
 چلوورهی گویتسه وانه
 به و چاوه به ستوو یانه
 نه سرین وادهی هه لسانه
 نه سرین سالمان ته و او کرد
 سهیری دهشت و سارات کرد
 جلی سه و زیان له بهر کرد
 به حساب و توش بیت گرت
 شیعیری خوتت له بهر کرد
 بیخوینه ره و ورد ورد

گۆرانی جهژن و بههار

جهژن و بههار گول و گولزار
 زۆر به نه ششسه دار
 بولبول له سهه چل ده خوینیی
 دنیا زینده گی نه نوینیی
 جهژنمان ههه بمینیی
 به هیوای جهژنه وه، دل کرایه وه
 به دهن و گیان له نوئی ئاو درایه وه
 دیاره خویشی جهژنمان زۆرترین
 چاکتره، دل ده به وئ خوشتترین
 جهژن نه کهین، جهژن نه کهین
 جهژن نه کهین جهژنی وه تهن
 جهژن و بههار گول و گولزار
 زۆر به نه ششسه دار

ئیمه ههولئی نه وه مانه به هه موو
 بهک که وین سهه رکه وین
 شهاد بین زو به زوو
 جهژنی راستی نه و به پیکه وه بین
 له ولاتا به سهه ئازادی بژین
 جهژنه کهین جهژنه کهین
 جهژنه کهین جهژنی وه تهن

دل گه شایه وه

دل گه شایه وه به به هه شتی گول
 گه شتی ناو گولان بوو به سه فای دل
 بوئی گول رۆحی تازه کرده وه
 دلخویشی، تالی له بیر برده وه
 با بچینه ناو گول به گۆرانیه وه
 به زه مره مه وه و شادمانیه وه
 خوییه چهن خوشه جیهان
 له ناو گولانا ژیان
 خوژگه گول تا سهه نه ما
 یا دیسان نوئی نه بو وه وه
 خوش نه و او ئازاده سهه
 بی خه فتهت بی بهینه سهه

گلهیی له کهس ناکه م

گلهیی له کهس ناکه م
 بو به خستی خووم نه گریم
 دلی خووم بو تو هانی
 زالم قه درت نه زانی
 دائم دلیم نه شکینیی
 رۆژیک نه بی نامبیینیی

چاوكـال له تۆ تۆراوم
 دلّم تهنـگه و گـريـاوم
 به ئاهم گـرفـتـار بى
 لاي عهـشـقم شهـرمهـزار بى
 هيندهت لى پارامـهـوه
 پرووت نه كـرد به لامـهـوه
 شهـرت بى رۆژيـكم مابى
 نهـيهـلم دلـمت لايى
 دى دهـگهـر پيت له شوينم
 ئهـو ساـيه من ناـبينم

به ندى شه مال

شه ويك له يلام كهوته خيال
 كهوته يادم ئهـو زولف و خال
 هاوارم برده بهـر شهـمال
 شهـمال بۆم بـكه ئهـم فرمانه
 شهـمال ئهـمشهـو بى قهـرارم
 موينه لاي چاوى بهـخوماـرم
 وهـره بچـۆـره لاي يارم
 هاوار حالـم پهـرئيشـانه
 شهـمال دامـاو و زهـليلـم
 هانام بهـتۆيه دهـخـيـلم
 وهـره بـهـهـه بهـدهـليلـم
 بۆم بچۆـره خـزمهـت جانـانه
 شهـمال تۆبى و شاهى مهـردان
 تۆ و سهـر راستى وهـفـاي كورـدان
 تهـى كه شاخ و كيـو و ههـردان
 فريام كهـوه بهـم زووانه
 شهـمال وتى، بهـچاوانم
 دريغ ناكـهـم تا دهـتوانم

بۆت دهـچم بهـدل و گـيـانـم
 ئهـم خـزمهـتهـم لا ئاسـانه
 نامـهـم نووسى بهـخوينى دل
 بۆ يارى روومـهـت پهـرهـى گول
 خويندم وهـك بولبول لهـسهـر چل
 بهـنهـغمهـى شۆرى مهـستـانه
 شهـمال نامـهـى پيـچـايهـوه
 تهـكـيـكم دا بهـلايهـوه
 زامى جهـرگم كوـلايهـوه
 دللى سووتا بهـم گـريـانه
 بهـ پارانهـوه و دهـخـيـلى
 كهـوته رۆين بهـ تهـعـجـيـلى
 وهـرى گـرت نامـهـى زهـليلـى
 فيـرى سهـفهـرى شهـوانه
 شهـمال بهـرا بهـرى لهـيـلا
 شنهـشن لهـ نيـوه شهـوا
 گهـيشـتـبووه خـزمهـت لهـيـلا
 لهـيل نووستـبوو ئهـو وهـختـانه
 كهـنيز و خـادم بوون لهـوى
 ئهـوان ئيشـكـچى بوون شهـوى
 پرسـيبـوويان تۆ چيت ئهـوى
 چۆن گهـيشـتـيته ئهـم مهـكانه
 وتـبووى من هـاتـووم لهـ كۆبه
 نامـهـى مهـجنوونـيـكم پيـيه
 بۆ يارىـكى سهـمهـن بۆيه
 ناوى شهـهـنشـاي خووبـانه
 وتـبوويان لهـيل نووستـوووه
 زولفى پهـرئيشـان كـردوووه
 مار دهـورى گهـنجى گـرتوووه

ریتی کەس نادا لەو زولفانە
 کاتیک لەیل لەخەو هەستا بوو
 لەو ورتە ورتە ترسسابوو
 لە کەنیزەکی پرسابوو
 کێیە لەم دەور و دوکانە
 وتیان قوربان شەمالە هات
 بە نامەو هاتۆتە لات
 عەرزە مەجنونی دوور و لات
 هەر جانفیدا کە هێ خۆتانە
 نامە کە هێ لە شەمال وەرگرت
 داوای قەلەم و دویتی کرد
 جوابی نووسیبوو دەستوێرد
 بەو دەستە و بەو پەنجە جوانە
 نووسیبوو یاری وەفادار
 وەک بولبولیکی نالە کار
 عەشقی خۆت کردبوو ئیزهار
 خۆش بوو ئەم ئاھ و فوغانە
 راوەستە تا کو بە هار دێ
 نالە بولبول لە گولزار دێ
 وادە دیدەنی دلدار دێ
 وەرە بۆن کە ئەم سیوانە
 شەمال تاییەک لەم زولفانە
 کە زنجیرە بوو دێوانە
 ئەیدەم بەتۆ بە نیششانە
 بووی بەرە شەفای زامانە
 شەویەک لەوێ نیشتبوو بەل
 بەهیزی عەتری زولف و خال
 بەتیری نیگای چاوی کال
 کەوتبوو ئەم ئاسمانە

مژدە بێ شەمال هاتەو
 بە نامە و بە خەلاتەو
 زامی دل چاک ئەکاتەو
 هە هە هە لەم ئاگر بارانە
 شەرت بێ تا من زیندوم شەمال
 ئەمەم دەرنەچیت لە خەمال
 تۆ منت هینایەو هە حال
 وەفا هەر وەفای کوردانە

دەربارە هێ ئەم بەندە مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار لە لاپەرە ٣٤٨ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا
 دەنووسیت «لە زەمانی کۆندا، بگرە تا دەور بەری زەمانی منالی ئیمەش باو بوو کە گۆرانیبیژە
 دەنگخۆشەکان تاقم تاقم بەناو کۆلانەکاندا بەشەو گۆرانیبیان ئەوت و ئەگەر ان، لەناو ئاھەنگ و
 کۆر و سەیراندا بەزمیان ئەگێر و ئەیانکرد بەبەزم و هەرا. پیرەمێردیش بەیادی گەنجیی خۆیەو
 لەو گەرە کە هێ خۆیان کە گەرەکی پورەبەگی بوو، یاخود لە کاتی کاروان و پێیواریدا یاخود لەناو
 رەز و باخەکانی شارباژێردا لە کاتی تری رینیدا لە (دەمی مشتاغانا) کە خەریکی دۆشاو کردن و
 خۆلاو کردنی مێوژ بوون، گوتی لە گۆرانی خۆشی گۆرانیبیژەکان بوو. بەیادی ئەو رۆژانەو ئەم
 بەندە (شەمالە) ی وتوو کە بێ گومان ئەبێ لە کاتی خۆیدا بەنقیمیکی تاییەتی و تراجی».

١٩٣٧

رەشیدی رەشید دیاریت دیارە
 ژووور باپیری خۆت کەوی لەم شارە

١٩٣٦

مادە توتن بوو بەدیدە لیتا
 لە جاری جارن توندتر هاتە ناو

بەندیکی مێژوویی

لەبارە هێ ئەم بەندە مێژوویییەو مامۆستا ھاوار لە لاپەرە ٣٤٣ی کتیبە کەیدا دەنووسیت:
 «پیرەمێرد لە دەستخەتیکدا ئەم سروودە خوارەوی نووسیبوو، بەر لەو سروودە ئەم چەند دێرەشی

ئەلەين لە ساڵى ۱۸۷۸ دا (موشير عوسمان پادشا)ى تورک بەلەشکر و سوپايەكى زۆرەوہ چووہ بۆ سەر بەدرخان پاشاى ميري جزير و بۆتان. لەشکرى تورکەکان لە مەلەبەندى بەدرخان پاشادا خيوت و بارەگای خويان ھەلدايوو و خويان ئامادە کردبوو کە سبەينى کاتى شەبەيخوون بەدەن بەسەر لەشکرى بەدرخانيدا. يەکتىک لە پياوماقوول و زەبريەدەستەکانى بەدرخان پاشا کە ناوى (حەسەن ھەوير) بووہ شەو بەدزيبەوہ جلى عەسکەرى تورکى لەبەر کردووہ و بەناو لەشکر و بارەگای عوسمانلييەکاندا تى ئەپەريت. کاتىک کە موشير عوسمان لە خەوا ئەبى حەسەن ھەوير ئەچیتە ناو خيوتەتەکەيەوہ و بەبى دەنگى و لەسەرخۆ جەلە سورمەبييەکانى پاشا لەگەل ھەموو نيشان و مەدالياکانى ھەلئەگرى و ئەپيچيتەوہ و خەنجەرە خۆراسانييەکەى لەسەر ميژەکەى دائەنى و نامەيەک بۆ موشير عوسمان ئەنووسيت کە برىتى بووہ لەم چەند دپړەى خوارەوہ: «من حەسەن ھەويرم، ھاتمە سەرت بۆ کوشنت بەلام لەبەر ئەوہى کە لە خەوا بووى وازم لە کوشنت ھينا، چونکە پياو ئەگەر دوژمنى خۆى لەخەوا بکوژى زۆر نامەردە». بەم جۆرە حەسەن ھەوير لە خەيمە و بارەگای موشير عوسمان ئەچیتە دەرەوہ و سواری ئەسپەکەى ئەبى و دپتەوہ لای بەدرخان پاشا. جەلە سوورمەبى و کەلوپەل و مەدالياکانى موشير عوسمانى پيشکەش کردووہ بەبەدرخان پاشا. بۆرۆژى دواى لەشکرى بەدرخانييەکان ئەدەن بەسەر لەشکرى عوسمانلييەکانا و تاروماريان ئەکەن. لە زەمانى کۆنا، کە کوردەوارى بچوونايە بۆ شەر ھەر تاقمە جۆرە گۆرائيەکى تايبەتى خۆى ئەوت. لە کاتى ئەو شەرەشدا لەشکرى بەدرخانييەکان چەند تاقمىک بوون. ھەر تاقمەى بەناوى سەرکردەيەکەوہ جۆرە گۆرائى و سروودىکى وتووہ، کە چەند دپړىکى ھى تاقمى حەسەن ھەوير بووہ و ئەوانى ترى ھەر چەند دپړىکى ھى تاقمىکى تر بووہ.

دەستەى خەلەف:

من خەلەفم، نەوہى کورد
کاتىک ھاتم دەستویرد
ئەبىنى لەشکرەم لەناو برد
عوسمان پاشا لە ترسا مرد
فەرمانى ميري بۆتانە

دەستەى ميري شرناخ:

جزيرى خۆش جزيرى
لىتى دى دەنگى نەفيري

زابت بەستن بەزنجيـرى
بگريـن شازيان بەئەسيـرى
فەرمانى ميري بۆتانە

دەستەى ئاغای دیرگول:

ئەو شەر لە ملی خانە
خان ئەمري داہە کوردانە
ھيز بەرنە ژ سەر تۆبخانە
بەخوتين سووربى ئەم مەيدانە
فەرمانى ميري بۆتانە
دیر گولە خۆش دیر گولە
بەدرخان بەگ سوور گولە
لە عوسمان پاشا بەگولە
جیى عوسمان پاشا ژیر گلە
فەرمانى ميري بۆتانە

دەستەى حەسەن ھەوير:

بژى حەسەن ھەويرى
پەلاماردان وەک شيرى
عەسکەر لە چيان ھەلدپيرى
ئوردوو شکا سەرەوژپيرى
فەرمانى ميري بۆتانە

بۆ شىخ قادرى گۆپتەپەبى

۱۹۳۵

ئەمپۆ تاريکە بلەين ماتەمە
قوبەى نيلگون پرتەم و خەمە
شىخ عبدالقادر کە يەکە پياو بوو
بە ھەموو رەنگى پياوى تەواو بوو
بۆرۆژى نەبەرد گوللە نەبىر بوو
گەببووہ حەفتا ھيشتاکو کور بوو

به په نجه یه کی نه جهل تیک شکا
بی دست وهک مندال له ناو بی شکا
جه خاری مه رگی رۆله ی نه واندی
قرجه ی ناگری جه رگی سووتاندی
هیچ کاری ناکا، خه م و پرو گزئی
له م دنیایه دا کئی تا سه ره نهژی

بۆ عزهت نه فهندی

۱۹۳۵

چه ند به چاوشار کئی به ردهل به ردی دی
پیاو نه مرئ ئاخری هیوای دیته دی
هاته وه نه ختی بحه سیته وه
زۆر به خزمه ته به خیریته وه

پیرۆزبایی فرزهندی تازهی مه لیک

۱۹۳۵

چا وروونی بۆ تۆ نهی شاهی غازی
به پی پی پیروزی نه وهت بنازی
جیی باوکت به تۆ نه دره وشیتته وه
«انشالله» جیی تۆبش پر ده بیته وه

۱۹۳۷

«له نهسته مولدا نووری باقییه
حه یف که لای ئیمه جیگای خالییه»

۱۹۳۶

که بهخت و تالع هاتنه ئیمداد
به نه سپی ونی ده بی به داماد
دهوری دامــــاوی له بره ودايه
نه سپی ونه کان کاریان ره وایه
له قــــه دیمه وه، باوه نه مــــانه
نان نه و نانه یه نه مرۆ له خــــوانه

بۆ شیخ عومه ری خانه قا

۱۹۳۶

واوه یلا کـــه وه ته وه ناو کـــورد
که شیخ عومه ره وه فاتی کرد
(ضیاع) ی دین و دنیایه
که ساسیی عیلم و ته قوايه
خانه قای مه ولانای چۆل کرد
ته شریفی بۆ لای مه ولای برد

به بۆنه ی ده رجوونه وه ی رۆژنامه ی ژین

دلخۆشی خۆم و پیروژانه ی ژین^(۱)
خوا چه زکا ئیتر به م جوړه نه ژین
بریی گونا هت که وت، که وتییه ژیان
دل له سفت و سویت بوو بوو به بریان
جگه ره لهت لهت و چاو پر له گریان
هه ور دایپوشیبوو، نه ستیره ی به بیان
له خوا به زیاد بی، که رزگارت بوو
نه خۆشی ناکاو که دوو چارت بوو
سه ره له نوئی به زدان تۆی ژیانده وه
ته بییبی چاکی بۆت گه یانده وه
هاورپی ژیانیش زۆر شکایه وه
به لام گــــۆی هونه ره هه ره برایه وه
گه ره بییبی مه ردم هه وسه له و نارام
ته نگانه ی نابج هه ره نه گه به کام
جیاوازی نییه ژیان له گه له ژین
وان الله مع الصــــابرين

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه. دا بلاو نه کراوه ته وه.

ناویرین بلایین، پهندی پیتشینان^(۱) له ترسا ئەلایین، چیرۆکهی ژنان خاتوو زه‌مه‌ه‌ریر شینی چله‌ی کرد ئەویش له‌پاش ئەو، زوو ته‌ش‌ریفی برد ئنجا که‌وتینه، بورجی پیریتژن مه‌کری پیریتژن رتوی کرده کون به‌فر و هه‌له‌کۆک، به‌بای نه‌پینی له‌لای چه‌رخ‌ی پیر که‌وتنه‌ خوازیننی که‌چی به‌فره‌که‌ه زوو توایه‌وه شایبی ئەو جووته‌یش هه‌ر وا مایه‌وه هه‌ر چه‌ند له‌ تاسه‌ی دووری نه‌ورۆزا به‌ گری بی‌ گری دڵ هه‌ل‌پروو‌زا به‌لام قه‌یناکا، خو هه‌ر بارانه نیسان سه‌یرانی گردی یاران‌ه (بو‌اس‌ان دا‌وریل) ئەوا هاته‌وه خومی جووله‌که‌یش شی‌واوه‌ته‌وه هه‌ردووکیان ئیستا بره‌ویان که‌مه وه‌ک نه‌ورۆزێکه، که‌وت‌بیت‌ه شه‌مه پیتش نیسان هینده، درۆ کراوه هه‌مانه‌ تری وای تیا نه‌ماوه سی شه‌ش دوو لاقی قورسی شکاوه شه‌شه‌که‌ی تری، بو‌ خو‌شی ماوه کنگری ده‌شت و شاخ پی‌گه‌یی‌وه دنیا بو‌ ئیمه‌ ماستی مه‌یی‌وه دۆ هات بره‌وی ماستاوه‌ نه‌ماوه ته‌شی رست‌نیش، وه‌ک ریبسی خاوه (بسم الله) مان کرد، به‌دل‌تیکی ساف جنۆکه هه‌موو، روویان کرده قاف

هیشتا نه‌مردووم ئەیاننامه گۆر
پیم ئەلین، مردووی، به‌شی زیندوو خو‌ر
تینه‌گه‌یشتم، به‌کی‌ییان زانیم
ره‌نگه‌ وا بزنان، که‌ه کۆله‌ نانیم

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

ده‌ستکردی کچان^(۱)

- بو‌مه‌عه‌زی کچان-

ده‌ستکردی جوانی، کور و کچانمان
کارخانه‌ی چینه، بو‌ نیشتمانمان
گولزاری به‌هار، په‌ست بوو له‌ تاوان
سه‌ری خو‌ی هه‌لگرت رووی کرده کیتوان
گولتی به‌هاری که‌م عومره ئەروا
(مه‌عه‌ز) ته‌ره‌قی قه‌ومی وا له‌ دوا
شیعره‌که‌ی (هۆگۆ) بو‌ کۆریه‌ی نووستوو
به‌ ده‌ستکردیکی، کچان که‌وته روو
به‌ زه‌هره‌ و زوهره‌ و که‌وه‌که‌به‌ی په‌روین
ئه‌ستیره‌ی ئاسمان هاته‌نه‌ سه‌ر زه‌مین
به‌سنعه‌تی به‌رز مه‌کتبه‌بی گۆیژه
گولزاری گۆیژه‌ی، خسته‌ ژیر په‌یژه
نمونه‌یه‌ بو‌ ته‌ریه‌ی فرزه‌ند
وه‌ته‌ن به‌مانه‌ ئەب‌ی سه‌ر بلند

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

باوک و فرزندى

۱۹۴۷

دار و فه لاقه‌ى باوکم لا خوښه
 به لآم غه زکار، بۆچ ليم به جوښه؟
 بۆ سهردارى خه لک من نه چمه سهر دار
 کورسى، يهت، بۆ من، سهرهک بۆ سهرکار
 باوک نه ولادى، بى عارى ده بى
 بى زارى نابى، نازارى ده بى
 نه ولاد زيننه تى، ژينى باوک هه
 بۆ پى تهنگانه وهک چراوگه
 به فیتنه‌ى به دکار لیک نابنه وه
 با ده ريشى کما، ئاشت نه بنه وه

بۆ عه لى که مال نه وره حمان

۱۹۴۷

عه لى که مال نه وره حمان
 نه تسپيرين به قورئان
 يارى فه قير و هه ژار
 تو بۆمان که وتووینه کار
 ده سکه گولتى کوردانى
 بۆ به بۆنخوښ و جوانى
 بۆچى نه بووى به مه بعووس
 که وا ئيمهت کرد مه ئيووس

به کرى گيراو

۱۹۴۷

سى مه بعووس جارتيک حه سه ب حاليان بوو
 له سهر خيتابهت ده مه قاليان بوو

(دهم هه راش) وتى بۆچ وهک من جارتي
 نايه يتسه ته له ب بۆ ئيش و کارتي
 بى دهم و پليش به جوايىکى خوښ
 وتى نابينى که هاتيه ته جوښ
 ده مى هه ردوو کمان تيکرا له کاردان
 من به باويشک و تو به چه نه دان
 هى ئيمه يش فه رمووى وه کو تو پيا
 خوښم ده نگ نه کردم (نما) م نه بريا
 يارىگه په ناي بى ده نگى ناوه
 هه رچى نه بينى، به کرى گيراوه

شاعيرى بينه چى

«ئهم خا که چه ند به فه يزه، بينه چيشمان شاعيره
 حه ل و نه زم به م په نگه له ولاتاندا نادره»

۱۹۴۸

دهنگى دى له لاي فه له ستينه وه
 به سۆز و ناله و رۆ رۆ و شينه وه
 بانگ نه کا هاوار موسولمانينه
 فريامان که ون جي هادى دينه
 جووله که ژنيان راکيشاين به ديل
 ئيسلام گيرۆده داماو و زه ليل

۱۹۳۷

هه ندى له دۆستان کارتيا ناردوو
 جه ژنيان بۆ من هه ل بۆ ژاردوو
 سوپاسيان نه که م، خو من بى جه ژنم
 کالاي کاسه ي رهش بريا به به رگم

بۇ شېخ نوورى شېخ سالىح و جەنابى كورپى

۱۹۳۴

بۇ شېخ جەناب

ئافەرىن زادەى نوورى و دل نوورانى جەناب
تا بلتېى ھەر دەگړئ، تېپەرە چاکتر بە لبا
کچ حسابى فەلەکه باوکتى کرده فەردى
فەردى نووربىه بلتېن فەردە جەنابى نوورى

بۇ شېخ نوورى

شوکرى خوا ئەکەم، که له نوورى کوژاوهوه
پرشنگى جوانى شيعر و ئەدەب کهوتە ناوهوه
نوورى به نوورى ئىيوهوه، زولمەت، لانهچى
يارەب ئەم ضىايه، قەت به چاوهوه

بۇ شېخ نوورى

۱۹۳۸

خوا ئەو خوايه، که له نوورى کوژاوهوه
پشکۆى به سۆزى شيعر و ئەدەب کهوتە ناوهوه
نوورى به نوورى ئىيوهوه تارىكى لادهچى
نهوۆزى ئىيوه تازەى دىنيته ناوهوه

دواىى هيتلەر

۱۹۴۲

بۆ قوماندانى سوپاي فيرقەى هەشت
(براوه)، دنيات گيرا به بههشت
نازى فاشست به پشسته پى، پى
تەراند و رەتاند، به نازگ(۱) ھەرمى

ئەو نازگ ھەرمى، ھەرمىى وەرپازە
بۆ بەرداشى سەخت چەكوشى بىرازە
خۆتوو مىللەتت ھەر سەر ئەفراز بن
مەيەلە وەحشى و خوتنخۆر دەرياز بن
ھىتتەر دواىى ھەر رەنجەرۆبە

(۱) بە نازگ ھەرمى: واتا بە شەق

۱۹۳۴

پشتمان جەژن بوو، بەریشمان جەژنە
وا بوو بە سى جەژن ئەمسال بەم جەژنە
(بىسر) پاش (عسر)ه(۱)، جەژنى دواى شىنە
موشتەرى لەگەل زوهرە قەرینە

(۱) «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

بۇ وەسى عىراق(۱)

۱۹۴۵

جەژنى قوربانە و بەرە جەژنانە
قەدومى وەسى بوو بە جەژنانە
کہ (بەنو هاشم) بۆ عىراق هاتن
کورد پيشيان کهوتن بۆ بە خیر هاتن
ئەمجارى دوايش، بۆ مەلىک فەيسەل
ديسان کورد رۆحى خۆى کرده قەبەل
بە سەلابەتى دینەوه ئییرە
بۆ فیداکارى سەيیدان فییرە
ئەخلاقمان وەکو جیگامان بەرزە
پەیمان وەک ئیمان لە لامان فەرزە

پیشه‌ی مه‌ردیمان به‌جی و به‌جییه
خوا خستووینییه سهر ئەم خولق و پتییه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

خێوه‌تی دنیا^(۱)

۱۹۴۴

سه‌نگ و ته‌نافی خێوه‌تی دنیا
هه‌لکیشرا و خێوه‌ت به‌جاری ڕمیا
ئه‌ستیه‌ره هه‌موو ڕژانه زه‌وی
مانگ و ڕۆژ تیکرا که‌وته نه‌وی
واوه‌یلا که‌وته ناو جیهانه‌وه
به‌که‌ره‌نای سوور، گیان له‌رزانه‌وه
هیچ که‌سه‌ی نه‌ما له‌ زینده‌وه‌ران
ته‌نها ته‌نه‌های تاک ئیزدی یه‌زدان
بانگی کرد ئه‌مۆ، خاوه‌ن موڵک کتییه
ده‌نگی هات و تی هه‌ر خوا له‌ جییه
دووهم جار سووری لیدا ئیسرافیل
گیان چوونه‌وه ناو له‌ش به‌ده‌نگی زیل
ئنججا دیوانی بو‌خه‌لک دانرا
زۆردار و فی‌لباز بو‌دیوان برا
به‌رووی ره‌شه‌وه، هه‌موو ئه‌له‌رزین
له‌ تاوا له‌ناو خاكا ئه‌گه‌وزین
بووبوووه ژیه‌له‌مو‌شه‌کری دزیه‌تی
مار و دوو‌پشک بوو چیتی شیرکه‌تی
ئه‌و خۆل و زیخه‌ی کرابوو هه‌گه‌نم
ئه‌درا له‌ چاویان هه‌روه‌ک نووکه‌ ڕم
خۆزگه ئه‌مه‌مان ته‌هاته پێش چاو
پێش ئه‌وه‌ی سه‌رمان بخه‌نه ناو جاو

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

سه‌یرکه‌ن، مه‌وله‌وی و ئەم نوکته‌ ورده
نابجی به‌ (مه‌عدووم)^(۱) مه‌ردی نه‌م‌رده
دوای سه‌د ساڵ پرسی (مه‌عدووم) له‌ کو‌تییه
هه‌ر فه‌ردیک ئه‌لن، ها، وا له‌وتییه

(۱) مه‌عدووم: نازناوی شیعی مه‌وله‌وییه.

توانجی میله‌ت^(۱)

به‌چاوی جوان و خه‌ت و خاله‌وه
به‌تکه‌ تکه‌ی خه‌وتینی ئاله‌وه
له‌ جیاتنی کفن به‌به‌رماله‌وه
فریانیان دایه‌ قوڵکی چاله‌وه
بی ته‌لقین خۆیان هاتنه‌ ماله‌وه
کجی بوو ئه‌و لاره‌ که‌هوا مه‌ردبوو؟!
له‌وه‌ته‌ن ناوی خۆی ده‌رکردبوو؟
له‌گه‌له‌ما گه‌له‌ی رایبواردبوو
ئه‌م دوایییه باریان وا قورس کردبوو
نه‌یتوانی بژی ئه‌و به‌و حاله‌وه
که‌لیمه‌ی سووکی هیند پێ بیژرا
به‌توووه‌که‌ی تورک خاکی بیژرا
خوینی شیرینی ڕۆله‌ی ڕیژرا
پیاوی به‌کاری هه‌موو نیژرا
قینی هه‌لنه‌سا، ئه‌مه‌نده‌ ساله
وتی به‌هیچه، بو‌چ خه‌فه‌ت بخۆم
خۆ هه‌رچۆنی بی من ئه‌ژیم بو‌خۆم
چیم له‌وه‌ی خه‌لکی ئه‌هاوتیژنه‌ گۆم
تازه‌ داری وشک ناژیته‌ته‌وه بو‌م
به‌شه‌ زه‌وی من به‌کشته‌وکاله!
نه‌ تۆله‌ی ڕۆله، نه‌ ئه‌تکی چه‌پۆک
نه‌ که‌چ کولا‌هی و دادپاوی به‌رۆک

نەنۆپىلى شەق و نە بۆمباي فرۆك
نايىننيتە كار، پياوى ترسنۆك
مەگەر بەزىان بىكەويتتە نالە
نە بەخو قەومى، گىيانى نەخۆش بى
سەرى تەزىبى و سىر و بى ھۆش بى
لە راستى زۆردار ھەلقە لە گوش (۲) بى
ناوى نەمىنى، با فەرامۆش بى
(.....) (۳)

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پېرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوئەتەو.

(۲) گوش: گوئ. ھەلقە لەگوئ. نۆكەر.

(۳) ئەم نىوہ دتپە لە رۆژنامەكەدا نەنوسرابوو. پروانە (ژين)ى ژمارە ۱۶۵۰ سالى ۱۹۶۱.

بۇ زېۋەر (۱)

۱۹۴۱

زېۋەر ھەر چەندە ئوستادى شىعەرى
ھەزكەى پىبىكەنە و ئەتەوئ بگىرى
شاعىرى تازە تۆى خستە داواە
كۆنە شاعىران باويان نەماوہ
وہك (ضيا) پاشا، لە خۆى بوو بايى
چوودتە جەنگى رۆمى بەغدايى
وتووہ سەبا كە چوويتتە بەغداد
بە سەلام رۆجى رۆمى بىكە شاد
بلىن لە ئەوجى شىعەرا ئەتخوپرى
شاعىرىكى رۆم لە تۆتتپەرى
لپەرەيش شاعىرى تازە ئەخوپرن
بۆكلاشيش بى كۆنە ناكپرن
وا شاعىرىكى بسارا بيابى
روباغىيەكەى تۆى خستە خۆرايى

وا شاعىرىكى يولداشى رەفەعت
جوابى دايتەوہ بەقەدر و حورمەت

بۇ زېۋەر (۲)

۱۹۴۱

زېۋەر مەلى زەمانە شتى نارەوا ئەكا
ئەھلى ھونەرە لە چەوتى ئەو بەرد بە با ئەكا
شىن ھەلگەراوہ سوورە دزەى شاعىران
سوورەى خەتا نەماوہ، كەوا سوور خەتا ئەكا

(۲.۱) ئەو دوو شىعەرى كە پېرەمىرد بۇ زېۋەرى نوسىوہ لە ديوانى پېرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوئەتەو.

سمایل بەگى بوو رەئىسى ئەملاک
سۆفى مەشرەب بوو، پياوئىكى دلپاک
وتيان قۆلچىيەكەت بەبى پىرسى تۆ
غوسل ئەكا لەسەر ئاوى بەكەرەجۆ
ئەو لەش پىسى خۆى تى دەپرژىنى
مەرەزەكەمان پىستى نامىنى
ھەزار فىلىلى وا، لپەرە بە نانئى
مەگەر ھەر شەيتان بەمە بزانى

بەندى پىرى (۱)

۱۹۴۰

خەم و ئاھ دووگەلى خەستى بوایە
ئەبوا رووى ئاسمان رووناک نەمايە
ئەمەندەم وت، زىانم وەختە بسوئ
كە يار عەكسى مەراملە و بۆيشى ئەلوئ

ده ئی بی به خستی ئەوم من وا که ناووم
 له به خستی من وه کو به خستم، ئەو ئەنووی
 بهوه زالی به سهه نه فسا که زالی
 ئەگەر رهخنه له کهس بگری منالی
 له ناو بوتهی زه ماندا بتکولین
 ئەگەر قولیت نه دا، ئەوسایه کالی
 به پیریش عهینی سیجره (عهین) ه ده رسم
 هه والی دل له چاومهستان ئەپرسم
 هه موه عالهم له چاوی بهد ئەترسن
 کهچی هه من له چاوی جوان ئەترسم
 بهر پیکهوت یار له لام میوانه ئەمشهوه
 له خه و دایه شوکور وا مۆته کهی خهوه
 هه لێ و قهت هه لمه یه هاواره ئەی رۆژ
 ئەگەر بیت و برۆی روورهش بی ئەی شهوه
 ئەوی سهه بهست ئەژی و ئازاده مهرده
 سهه ری خووی دهر ده کا له م دوودو دهرده
 به قهرز ناویری گهر وه عدهی حه شر بی
 ژنی ناوی، کچی شای بیته پهرده

(۱) ئەم شیعرا نهی که پیره مێرد ناوی ناوه (بهندی پیری) و له ته مه نی ۷۳ سالی دا نووسیونی له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

فه ریادی دووری

۱۹۳۳

بو ره شید نه جیب

«به لام گولشه نم، چونکه په شیتوه
 که لکی بولبولیم، نه ماوه پیتوه
 ئەو ئاته شه که دهی، زیده وانای بووی
 دیم، رووخابوو، تویش، دلبریانی بووی»

ورده زیو

۱۹۴.

شیعریکی کۆنی کوردیم چاوی پیکهوت (۱)
 له مه عناکه بیدا، مه راقم پیکهوت
 مه عنای شیعره که م لی بوو به مه ته ل
 نه مزانی (قازان) پیتی ئەلین مه نه جەل
 «قازان قه تار به ست قولنگان هه وایی
 حه یفه قیبله که م شه وه ته نهایی»
 ده فه رموو، قاز و قه تار و دراج
 ئەمانه م بو بکه به قولنگ و پاچ
 قازان قولنگان پۆلی بالداران
 پیکه وه ئەژین، وه ک دهسته ی یاران
 یه عنی که ئەوان، قه تار ئە به ستن
 حه یفه تو، ته نه یا، به بی من، نووستن
 یا خو که مه نه جەل، له ریز به قه تار
 ئاو گهرم ئە که ن بو مردووی نازدار
 (قاز) که جه معت کرد، ئە بی به قازان
 مه نه جەلی گه وره ییش پیتی ئەلین قازان
 ئنجا (قولنگان) قولنگی بالدار
 ئە که وه نه هه وا ئە رۆن به قه تار
 (پاچ) ییش، قولنگه، جه معی قولنگان
 به رز ئە بنه وه، وه خستی پاچ لی دان
 یه عنی پاچ به ده ست قه به ره لکه نه وه
 له کاردا سهه ری به رز ئە که نه وه
 به م شیعره مردن ئە خه نه وه بییر
 های شیعری مه ته ل، های ته دبیری ژیر
 هه ندی مردنیان، ناوه به لاوه
 عومریان دیسان له نووی نووسراوه
 تریاک ئە کی شین، له مار ناترسین
 له ناوی مردن، بردن، ئە ترسین

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

پەندى رۆزگار^(۱)

۱۹۳۶

ماينىكى بۆرەم بوو، سوۋارى ئەبووم
 رۆزى بەئىشىك بۆ دېيەك ئەچووم
 لە نىزىك ئاۋى ژنىكى نازدار
 بانگى كىردە من، وتى بۆرە سوۋار
 سىبە رۆدارم، ئارامم نىيە
 لە تۆ دەپرسم، دەرمانى چىيە
 وتم لەم دەرەدە رسكارت دەبى
 ئەگەر بى و دلى من بىنىتە جى
 وتى ناچارم دلت بىنمە جى
 بەلام ياخوۋا تۆش ئەمەت بىتە رى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ نەبۆتەۋە.

ھار و ھار^(۱)

ھار و ھار دەمى باۋە شىابان بوو
 ھەرچى ھار دەيگرت بۆ ئەۋى ئەچوو
 لەگەل پەنچكى نانىان بۆ ئەچوو
 تووتكى دەھاۋىشت رسكارى ئەبوو
 ئەمەندە ھار و ھاربان چاك ئەكرد
 كەچى شاپىاۋيان بەگورگى ھار مرد
 ھەكىم لە دەردى كەسى خۆى كۆلە
 بۆيە خىزمەنى دەكەۋنە بۆلە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ نەبۆتەۋە.

بۆ رەشىد نەجىب^(۱)

لە ۋەلامى شىعرى (شارى بەدبەخت)دا

۱۹۳۲

«دووركەۋتەى ۋلات، فىداكارى ئىل
 دل شكستەى دەرد، ئەم سەيل و ئەو سىل
 لاۋاندنەۋەى، بەدەنگى وا خىش
 دلى دلسۆزان، ئەھىنىتە جوش
 من نائومىتىدم بۆ (ژيان) ئەژىم
 بەسەر كاۋلەكەى، ۋەتەنا ئەگىم»

(۱) دەريارەى ژيان و بەرھەمى شىعر و ئەدەبى رەشىد نەجىب، پروانە گۆقارى بەيان ژمارە ۱۲۱ سالى ۱۹۸۶ نووسىنى، ئومىد ئاشنا.

بۆ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم

تشرىنى يەكەمى ۱۹۳۴

دەك فەلەك كۆستت كەۋى وا كۆست لەسەر كۆستان ئەخەى
 ھەفتەيە ناروا، كەۋا دووبارە، شىنمان بەردەخەى
 داخى (قالە)^(۱)، كەم بوو؟!، وا حاجى ئەحمەدېشى ھاتە سەر
 ديارە ھىچمان نايەلى، ئەمسال خراپت دايبەبەر
 جىتى ئەمانە چۆلە، جىتى باۋەر نىيە پر بىتەۋە
 زامى كۆن و تازە تىكرا ھاتە سوۋى، دەكولىتەۋە
 ئەستەموۋى و مىسر و شام و مەككە و ئىران ھەموو
 ھەرچى بەھاتايە ئەم شارە، لەۋى مىيوان ئەبوو
 خويىنى پىاۋى وا ئەگەر گوم بى ئىتر چى ناكرى
 با وجود پاش ئەۋ قىامەت ھەلسى كەلكى ناگرى

(۱) قالە: مەبەست لە (قالەى ئايشە خان)ە كە ماۋەيەكى زۆركەم لە پىش كۆچى (حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم) دا جوانە مەرگ بوۋبوو. ھەرۋەھا ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ نەكراۋەتەۋە.

ههلمهت (۱)

۱۹۴۵

بۆ جهژن و شایبیه، جلی سووریان ئەوی منال
 ئەم جهژنه، خۆینی کورده، فهلهک کردیه بهرگی ئال
 قهیناکا، ئەو له پیتشهوه خۆینی (عهلی) رژان
 دیسان بهخۆینی ئیمه، رۆژوووهکهی شکان
 دلۆپیککی خۆین، له لهشی، شیری شهزوهوه
 وهک تهززه، دیتته خوارهوه، لهو شوپنه بهرزوهوه
 چهن بهرزبیه، له بهندهنی بهرزی نزارهوه
 ههلمهت بهری، بهلاوکی کوردی و قهتارهوه

(۱) پیره میترد ئەم شیعردی به مونساهه تی شهرێ دووهمی (بارزان) هوه نووسیوه. ههروهها ئەم شیعردمان له مامۆستای شاعیر (محهمد صالح دیلان) هوه دهستکوت و تا ئیستا بلاو نهکراوه تهوه.

بهیتیک بۆ شیخ سهلامی شاعیر

سهلام گوناھت خۆینده وارییه
 لیره خۆینده و ار، دهردی کاربیه

دلسۆزی (۱)

۱۹۳۳

ده سال له مه و پیتش له بورجی بطحا
 رۆژههلات ضیای خۆی دایه، بهغدا
 من وتم یاران، ئاخ زه مان هات
 که دهبینین رۆژ، له مه غریب ههلات
 وتیان، خیر، ئەمه، سێ جار ه وایه
 عیراق به نه سلی، نه بی، ئا وایه
 ته که ره وریکه، ته ئریخ نهینووسی
 کاری بوو به دوو، ههر ده بی به سێ
 له پاش مرتضی نه سلی عه باسی
 مه وجودو (بانی) عیراق ده ناسی

399

ئهمجاره دیش ههر ئەو فهیزه بیه واهات
 دهوری (مههدی) یه، له عیراقداهات
 رۆژی، رۆژی هات، رۆژی رۆژئاوا
 بورجی بهغدا ی گرت، کردی به ماوا
 بی ئەبو مسلم، ئەبو مسلم بوو
 حکومه تیکی وای دامه زرانند زوو
 هونهر ئەوه بوو، که ئەم بهغدا بیه
 جیی باوکی نه بوو پیتی بیتته کایه
 بهجه وهه ری خۆی، وای له ئیمه کرد
 ئەم خه لکه هه موو، له بهری ئەمرد
 به حیلیم و عه قل و دلسۆزی و ئیشفاق
 نیفاتی عیراق، بوو به ئیتیفاق
 به عه زم و ته دبیر، کاریکی نواند
 له په نجه ی پلنگ، سه ر نازادی ساند
 لام وایه تا رۆژ ته گه ریتته وه
 مه دح و ماته می نابرتته وه
 تازه عیراقتی کۆن ژبایه وه
 درتغا، خۆی، تیا، نه حه سایه وه
 ناگا، کۆچی کرد، ئەولادی حسه بین
 تا ده مرین ئەبی، یادی خیری کهین
 خۆی خۆری به هه شت، هاوشینی بی
 رۆحی نیگه ه بان، جینشینی بی
 یه که ته ئریخه و هیوام پیتیه تی
 مه لیک وهک مه له ک به هه شت جیتیه تی

(۱) بۆ کۆچی دوا یی مه لیک عیراق، ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

بۆ مه عره زی کچان

تا کو پروانی، به هه شتیکه به گول خه ملیوه
 دایکی ئیمه وهره لپی پرسه ئەمه ی که ی دیوه

400

بۇ پۈتۈن نامە ئىمان

ئىمانغا ھەندى، لە رى لايدابوو
لالوت بووين، لامان، باوى نەمايوو
ئەمجارە ھەموو، بۆ تىئەكۆشېن
كەم و لاسەنگى بۆ دائەپۆشېن

دېوانەى ناشاد (۱)

دېوانەى ناشاد، دېوانەى ناشاد
جىنوشىنى خاس، مەجنون و فەرھاد
ژىرکەوتووى دەستى، چەرخى ستەمكار
خىر نەديو لە ژىن لە دلدار و يار
بەئاه و نالە و بەرپۆر و گىريان
چەن شەم و شەمت بوو، تاوەكو بەيان
چەن پۇژى بەھار، چەن شەوى پايز
چاوەروانىت كىرد، بۆ كۆچى ئازيز
پازى دللى تو، ھەلبەستى جوان جوان
گفتوگۆى خوشى گەرميان و كوستان
بەلام داخەكەم، كۆمەلى نەزان
ئەخاتە ژىر پى، ئاواتى ئىنسان
ئىستاش لەژىر خاك لەو شوئىنە تەنگە
لەژىر ئەو بەردە سارده بى دەنگە
كىللى مەزارت وەكو بالاي شەم
لەژوورى سەرتە، بۆ كەمبىوونى خەم
جواب و سوئال و پرس و تەلقىنت
بىرروباوەر و دل و يەقىنت
جومگەى ئىسقان و ئەو خۆلى سەرە
ھەمووى خەرىكى زىكرى دولبەرە
بەلام بەيادى شىت و شەيدايىت
بەكۆل نەدان و گىيانى فېدايىت

بەپايەى بەرزى دىيائى عاشقان
شىعەرى بەنرخى مەجلىسى كوردان
ھاتمە خزمەتت چون تۆ سەردارى
بۆ دلسووتوان جىگىلى ھاوارى
منىش وەكو تۆ فېدايى و شەيدام
بۆ يارەكەى خۆم دل پر لە سەودام
يارى من جىيائە (۲) بىر و بروايە
رى پىششاندەرى عەزم و توانايە
كۆن ئەرووخىنى، نوئى دروست ئەكا
خەم ئەروىنى، زولم لائەبا

چەند سەرنجىك دەبارەى ئەم شىعەرە:

- ۱- ئەم شىعەرەمان لە بەرپۆر (مەھمەد سەئىد سەلىم جاف) وەرگرت و پىشترىش ھەر خۆى دوو جار بالاى كىردتەو. جارى لە پاشكۆى (عېراق) ى ژمارە ۴۹ ى سالى ۱۹۸۳ ىدا جارىكېش لە گۆقارى بەيائى ژمارە ۸۳ ى سالى ۱۹۸۲ ىدا. ھەردوو جار پىشەكى كورتى بۆ نووسىون.
- ۲- پىشەكېيەكان جىياوزى ھەيە و مەوژ دەخاتە گومان و دوو دلئىيەو سەبارەت بەم شىعەرە كە ھى پىرەمىرد بېت.
- ۳- گەلى وشە و واتا و گوزارەى تىيائە كە ھى پىرەمىرد نىن.
- ۴- ئەگەر ئەم شىعەرە دەقەكەى ھەورامى بېت و پىرەمىرد گۆرېيىتى بۆ شىئەى سلىمانى ئەوا وەك لە كۆتايى شىعەرەكەو دىيارە ئوسلويى پىرەمىردى تىا دىيارە و دەستكارى دەقەكەى كىردو. ئەگەر شىعەرەكە ھى پىرەمىرد خۆى بى ئەوا لە دواى خۆى دەستكارى كراو و ھەندى ئالوگۆرى زەقى تىادا دىيارە.

(۱) ئەم شىعەرە لە دىوانى پىرەمىردى م. ھ دا بالا نەكراو تەو. ھەر ھە سەبارەت بەھەندى تىيىنى پروانە كۆتايى شىعەرەكە.

(۲) بەلاى مەنەو (جىيا) يە نەك (چىيا) چونكە پىرەمىرد ھەرگىز وشەى چىيا بەكار نەھىناو و ھەمىشە شاخى نووسىو.

بۇ كۆچى عبدالقادى كورى سەيد ئەھمەدى خانەقا

۱۹۳۲

ناھ عبدالقادى چىت لى ھات، كۆى چووى (۱)
بەلئى تۆ پىياوى، ئەم دەورە نەبووى

دنيا خراب بو، تا هات ئه گۆرپا
 ئاسايش نه بو، مه گهر له گۆرپا
 به لام به زه ببيت به باوكتا نه هات
 پشتت وا شكاند، وهخته بئته لات
 تو چاك بووى كه چى خراپت نواند
 خانه قاي دلئى، چاكانت رووخاند
 بهرگى ئهم جهژنه، شينه ماته مه
 ههور هئشتا نه گرى، هئشتاكو كه مه
 ئهم بانگ كردنه مژدهى عه فوه بوئى
 قادر عه بدى بانگ كرده وه لاي خوئى

(١) ئهم شيعره له ديوانى پيره مېردى م. ه. دا بلاونه كراوه ته وه. ههروهها لهو كه شكۆلهى نه جمه ددين مه لا. بو (حه مه صالح ناغاي قزلجى) نووسيوه له لاپه ره ٢٢١-٢٢٢ دا ئهم شيعره نووسراوه ته وه. به لام له هه ندى جىگا دا جياوازي بيان هه به له دانانى وشه كاندا به لام مانا و مه به ست هه ره به كى كه. له دواى به يتى پئنجه مه وه دوو به يت هه به و دوا به يتيش كه مى جياوازه. ئهو دوو به يتى لاي نه جمه ددين مه لا و دوا به يتى شيعره كه دهنوسين:

تازه نه مامان وا له گولايه
 تازه نه مامان وا له گلاليه
 فه له ك هيج نالئيم، پيشهت به ديبه
 خوايه هيج نالئيم، خوئ كورئ نيبه
 ته ئرخى كوچه، نبوه شيعرى دواى
 قادر عه بدى خوئى بانگ كرده وه لاي
 (١٣٥١ كوچى)

شيعرى نوخشهى تازه شاعير (١)

١٩٤.

شال و قاشاو بو به ختهى رهش
 ديزهى رهش له سهه ئاگرى گهش
 گيپه و كه شكهك به روئنى لهش
 ده ستدار ئه بيا و بئ ده ست بئ بهش
 مماندوو نه بيت پوووه وه نه وش
 تووش به نديك بلئى ته واوه

بوو كه خازئى گۆرانى بئىژ
 هه موو سهه رى مانگيىك بئ نوئژ
 هه لده په ريت وهك داراوئىژ
 گوشتى مئى گيژ، دره وى ليژ
 له سهه ر گردى تووره كه ريژ
 نازانين چى لئى قه وه مئاوه
 ده مت ژوووه و لووتت كوووه
 ملت گيژهر مه مکت تووره
 چه ند دؤست نه گرى له بهر بووره
 ئهو چاوهت كه وهك كلتوووه
 بوئه وا خه له لكت لئى دووره
 زؤر كهس لئيت به بهند و باوه
 كوورته بالائى گوئيلك چاوه
 ده م و زولفت هه ردووك خاوه
 كهس نه ما، هه ر منت مئاوه
 روويه كمان لئى بكه به ملاوه
 واى له چى و واى له دؤش مئاوه
 چرا هه لكه، چى تيا مئاوه؟!
 دنيا م پئىوا، قوژبن و سووچ
 ره تاندمت به پر و پووچ
 چر نووك، نو قوورچ بو ماچ و مووچ
 ره تيكت برد، كه وتيسته نووچ
 ئوخه ي توئى كه وتووى لنگه و قووچ
 جئىگاي شارراوهت دياره
 له پاش چه ندان بووى به يارم
 وهك تيمگه يشتوووى به كارم
 يارؤكه ي خوژگه به پارم
 جوانيت مئيم لئيت به كارم

سمینم سمۆرهی دارم
 نهـمـاوه، هیلم بر اووه
 برژانگ کهر در، زولفت وهک داس
 لهبیرته سهر جوگای قورتاس
 لیتی راکشابووی بی ناوهل کراس
 ئەتوت ئاخ بۆ تلتی ریتواس
 ماندووت کردم ههی خوا نهناس
 خۆزگه به پارت پی ماوه
 ئاوی چهقان گهرم و گوره
 چی بکهه له خوین سارد و سره
 خۆی کورتته و درپژ دادره
 زۆر به گیتچه له و دهـمشـره
 ئەمگه زنی وهک مهـشـکه دره
 ژههری کـولـلهـم بۆ داناوه

(۱) پیره میترد سنی شیعیری بۆ پلار و گالته پیکردنی ئەو تازه شاعیرانهی سالانی چل داناوه. وا لیتهدا دهیاننوسین. بهلام سهباردهت بهبیرورا و سهرنجی ئیمه لهه بارهیهوه پروانه پیره میترد و شیعیری نوتی سهردهمه کهی.

شیعیری نوخشهی تازه شاعیر

خۆ ههلبهستی ئەم دهوره
 له جیتی خویندن و دهوره
 جنۆکهـمان له دهوره
 بسم الله کههین به دهوره
 دهوریه پالای چهوره
 وهک کۆتر کهوته دهوره
 ئەچی بۆ پیاوی گهوره
 ئاسمانی ئیمه ههوره

یهکی بوو یهکی نه بوو
 لهو دووانه ئەوهی نهچوو
 کهریکی بی گوتیچکه بوو
 بۆ خۆی بۆ کیششه ئەچوو
 کهره له دهست خۆی دهچوو
 ئیتتر له ناوا گوم بوو
 کهچی ئەوهی که نه بوو
 کهره کهی فرۆشتبوو
 کهری خستبووه ههراج
 فرۆشتی بی خهرج و باج
 تفهنگیکی بی گولله
 دیزه کهه یهکی دانوله
 گونیه شریکی بی ناو
 چه قۆبه کهی دهم شکاو
 هه مووی کپری چوو بۆ پراو
 له سهر سه رچاوهی سهراو
 ههروا ئە پروانیسه ناو ئاو
 به سیحری مهلا خنکاو
 وهک ئاوینهی ئەسکه ندهر
 روانی له و دیو تاریدهر
 وا (چیر) گتی نیشتهوته وه
 روو به پرووی مله کهه وه
 فیشه کی نایه تفهنگ
 هاویشتی بی ناله و دهنگ
 نه بگه یشتی و چیرگی کوشت
 خۆی کهوت له سهر گازی پشت
 گونیه شری ههلسووران
 چیرگی شل شل تی چه سپان
 بر دیه مهاله وه لیتی نا
 له ناو دیزه ی بی بنا

له كۆلانیكى كەما
 گۆشتى رۆى ئاوى ما
 ھىندە سوۋىر و چەور بوو
 ھەرچى خواردى زگى چوو(۱)
 ئەوھى كە نەيخواردبوو
 چەورى لىئوى بەستبوو
 ئەوھى كە نەيچەشتبوو
 بە رېشىيەو مەيى بوو
 سەگ ھات رېشى لستەو
 سەگى گرت بەدەستەو
 كە كىشاي بەزەوييا
 سەد تۆپ بلوورى رىا
 خاوەن سەگ و سەيىل چەور
 لە يەك كەوتنە شەپە تەور
 ھەريەكە بۆ خۆى ئەبرد
 ئەوان بەشيان نە ئەكرد
 لەولاو قۆلچى تەمويىن
 ھات و تىي خورپىن بە قىن
 وتى ئەمە قاچاغە
 لە قاچاغ جەرگمان داغە
 لە دەست ئەوانى وەرگرت
 بەبى قىرە بەشيان كىرد
 بۆيە پىرسىن نەمەاوە
 كەوا بەشكردن باو
 ئەم ھەرايە و گەردشە
 ھى ئەوھىە بى بەشە

(۱) لای م. ھ. نووسراوہ بەرېشپەوہى مەيى بوو.

بېرەوى شاعىرىكى بى ناو

۱۹۳۹

بالا وەك كەنووى بى گەرد و ناسك
 كەللە وەك دەھۆل مل وەكو داسك
 تىفەنگ لە شان و بەسواری لاسك
 چەند خۆشە باز و ھەلمەت بۆ باسك
 غەرقى غەرەق بى، كەللە ھەتا سك
 بگىر بەقەتار، شادبە بە رۆ رۆ
 نەنكت نەمردووە، ھەلپەرە ئەمىرۆ
 گىلاس و شىفتە، ھەي توورپە و تىرۆ
 نەكەي بى بەش بى، ھەستە زوو پىرۆ
 بە فەيداي بالات بى ئەگرىجە پەرۆ
 سووتووى نىرگەلە گىتوگۆى قومىرى
 چەپلە بەلاقى شەست و نۆى ھىجىرى
 سەماوەرى زەرد خەلوزى بەفەرى
 فەرتەنەي بەھار، سوپ سوپەي بەھىرى
 ورىابە گىانە، نەكەي قەت بىرى
 گولالەي ھەتاو، سىبەرى چەتەرى
 ئاوتىنە و شانە و كىلى سەرقەبرى
 كل و كلتوور و دەستار و تەورى
 سىنى بەمەنجەل، سىپا بەدەورى
 چىشتى ھەرشتە و خۆزشتى چەورى
 سەماي مرىشك و قووقووى كەلەشىر
 بە دەستى شكاو بەدوو چاوى كوۋىر
 بى با بنۆشپىن دوو جام ئاوى سوۋىر
 چووبىنە سەر لووتكەي شاخى شارباژىر
 بۆراوہ ماسى بن بەرد و تاوۋىر

بابه سه‌یری ئەم به‌رخه که چەند جوانه
 رۆله، ئەوه به‌رخى مەرى خۆمانه
 بابە، توخوا، با ئەم به‌رخه هی من بێ
 وای لێ ئەکەم، قوچ لێ نه‌دا، هێمن بێ
 رۆله تۆ ئەم به‌رخه‌ت بۆچی خۆش ئەوی
 وا دام به‌ تۆ، به‌خێوی که، ئەیزانی؟! (۱)
 بێشۆ، پاکى راگره، هەتا ئەتوانی
 ئەم به‌رخه گەر به‌خێو بکری و بێت به‌ مەر
 له سێو و مێو چاکتر بۆمان دیتە بەر
 شیرى ئەبێ ئەبخۆینەوه سبه‌ینان
 سه‌رتوێژى ماسته‌که‌ی ئەخۆین له‌گەڵ نان
 که‌شک و سیرێژ و سوێره‌که و په‌نیری
 ئەبخۆیت و بۆکه‌س و کارى ئەنیری
 خورى ئەکه‌ین به‌ جاجم و پۆپه‌شمین
 به‌ به‌رمال و جه‌وال و شال و سه‌رزین
 به‌زاووزی، په‌ره ئەگـرن، زۆر ئەبن
 رانیکی لێ دیتتـه‌ به‌ر، نایه، له‌بن
 که‌ میوان هات، سه‌رى ئەبیرن گۆشته‌که‌ی،
 نه‌، نه‌، تو خوا بابە، ئەوه قه‌ت نه‌که‌ی
 به‌سته‌زمانه، خانه‌زایه، شیر مژە
 وه‌ک ئیمه‌ ژینی خۆش ئەوی، مه‌یکوژە
 به‌رخى که‌ ئەوه‌نده، چاکه‌ی بێ بۆمان
 سه‌رى نه‌بیرن، گونا‌ه نه‌که‌ین، بۆ خۆمان

(۱) ئەو نیوه دێره له چاپی م. ه‌دا دوو بڕگه‌ی زیاد بوو، واته‌ ده‌بووه‌ سیانزه بڕگه‌. له‌ نوسخه‌ی ئیمه‌دا وه‌ک سه‌راپای شیعره‌که هه‌ر یانزه بڕگه‌ بوو.

«زینهار له‌ تکا (۱) مه‌چۆ بۆ تکا (۲)
 که‌ که‌وتیه‌ تکا، ئابرووت تکا»

(۱) واته‌: گریانی به‌کۆل. که‌ مرۆڤ زۆر گریا به‌ تکا ئەچێ. م. ه‌.
 (۲) تکا: پارانه‌وه. م. ه‌.

په‌نا به‌خوا

«بۆ سه‌ید عه‌لى بسم الله»

که‌ چوویتـه‌ پال ژن بسم الله بکه‌ی
 منالی چاکى لێ دروست ئەکه‌ی
 ئەوی له‌ناوی بسم الله راکا
 دیاره‌ ئەو ده‌مه‌ش بسم الله ناکا
 که‌ وابوو نه‌وه‌ی به‌بێ بسم الله
 ئەبێ پێی بلیی (اعوذ بالله)
 ئەوه‌ی که‌ دره‌نگ بووبێ به‌زاوا
 به‌م گرانیه‌، چۆن نه‌وه‌ی زاوه
 ته‌نها سووره‌تیک، بێ بسم الله یه
 دووی تر یه‌کی دوو بسم الله یایه
 شاره‌که‌ی ئیمه‌ سلیمانییه
 بسم الله ییمه‌ که‌ قورئانییه
 بۆچی له‌ ترسا، بسم الله نه‌که‌ین
 بۆچی جنۆکه‌، له‌ناو ده‌رنه‌که‌ین
 ئیسته‌ جنۆکه‌، ناچنه‌ کیسوی قاف
 ئەکه‌ونه غابات به‌لاف و گه‌زاف

ناوه پۆك

7	پیشه کی
9	چەند وشە یەك لە بارە ی ئەم یاداشتانە ی (پیرەمێرد) دوه
10	دنیام چۆن دی؟
26	من و تەرەقداری ئافرەت
	ئەوانە ی ناسیمن
29	۱- حەمدی بەگی صاحیقرا ن
30	۲- مەحمود پاشای جاف
32	۳- صالح زەکی بەگ
33	۴- ئەمەن زەکی بەگ
35	۵- گۆران - عەبدوڵلا بەگی سلیمان بەگی کاتب فارسی
36	۶- شیخ رەزای تالەبانی
37	۷- زێوەر
38	۸- عەلەددین سەجادی
39	۹- سەید ئەحمەدی خانەقا
41	۱۰- تۆفیق وەهبی
42	۱۱- بەدرخانیه کان
43	۱۲- ئەحە ی جاو
44	۱۳- مەولەوی
47	وەسیه تنامە ی پیرەمێرد
	ژیانی پیرەمێرد
48	یەكەم: ژبانی لەخوێندن و فەرمانی میریدا
50	ژیانی پیرەمێرد - دووهم
51	ژیانی ئەدەبی و رۆژنامە نووسی پیرەمێرد
61	بەرەمەکانی پیرەمێرد
62	پیرەمێرد و چیرۆك
63	پیرەمێرد و زمان
	نیشانە تایبەتیەکانی شیعری پیرەمێرد
64	بابەت و ناوەرۆکی شیعەرەکان
64	پیرەمێرد و شێوەی شیعەر
65	کارە مەزنەکانی پیرەمێرد لە پیشخستنی ئەدەب و فۆلكلۆری كوردیدا

69	پیرەمێرد و هەولێك لە چەسپاندنی ئەدەبی بەراوردكاریدا
	چەند لاپەرەیهکی شارراوه لە ژبانی پیرەمێرد
	بەشی یەكەم
73	نامە یەکی بلاونەكراوه
76	بەشی دووهم
	بەشی سێیەم
79	خۆشەویستی پیرەمێرد و میهرەبان خاتوون
	چەند زانیارییهکی نوێ لەبارە ی نەورۆز و پیرەمێردەوه
82	بەشی یەكەم
82	نەورۆز و پیرەمێرد لە پێش سالی (۱۹۰۰)دا و پێش چوونی پیرەمێرد بۆ تورکیا
84	دووهم: پیرەمێرد لە نیوان ناگری نەورۆز و تاوانبارکردنی بەلایەنگری ئینگلیزهکان
	بەشی دووهم
	لیكدانەوه زانستییهکانی پیرەمێرد بۆ نەورۆز
87	یەكەم: باوکی بالآ و دایکی خوارهوه
88	دووهم: ناگری نەورۆز پەبوەندی بەزەردەشتهوه نییه
88	سێیەم: لیكدانەوه ی ئەستیره ناسی (فەلەکی) و زانستی سەبارەت بە نەورۆز
89	چوارەم: بەرانبەر وەستانی شەو و رۆژ
89	دوایار: وێنە یەك لە خەم و ئازارەکانی ئەم مەرقە
90	پیرەمێرد و رۆژنامە ی «كورد»
90	سەرەتایەکی مێژوویی
90	سەبارەت بە رۆژنامە ی (كورد) و كۆمەلە ی كورد
	چەند لاپەرەیهکی شارراوه لە ژبانی رۆژنامە گەری پیرەمێردی نەمر
	بەشی یەكەم: پیرە كوردی ئەستەمول
	97
107	بەشی دووهم
110	پیرەمێرد و سی نووسینی مێژوویی
111	نووسینی یەكەم: نەجمەددین مەلا، ۱۹۳۷ زایینی
112	نووسینی دووهم: پیرەمێرد - حاجی تۆفیق بەگ - عەلی باپیر ئاغا (۱۹۳۹)
113	نووسینی سێیەم: پیرەمێرد- زێوەر
114	چەند سەرئنجیک دەربارە ی ئەم نووسینه
117	لە ترەنی ریتی ئەستەمولدا بێژراوه

158	نه‌ورۆزانه
159	نه‌ورۆز و مه‌ولوود
160	وه‌فدی کوردستان
161	هاوین
162	هاوین
163	نه‌عهری دێوانه
164	بۆ شه‌هیدانی ٢٤ی ئایاری ١٩٢٥
164	مامه‌ خه‌مه
165	یاران نه‌وبه‌هار
167	جه‌ژنی مه‌ولوود و نه‌ورۆز
168	کۆنه‌فرۆشی
169	فه‌له‌ک نایه‌لی
170	شه‌ر له‌گه‌ڵ هه‌وادا
171	شیعری دووهم - بۆ ئیستگه‌ی یافا
173	جه‌ژنی قوربان
173	عه‌شهرت هاواره
174	فه‌ریادی پیره‌میترد
174	له‌و ساوه
175	ئیمه‌ که‌ کوردین
176	تاکه‌ به‌یت
176	دایکی وه‌ته‌ن
177	سه‌رگوروشته
179	سێ به‌یت
180	بۆ مسته‌فا صائب
182	به‌ندی قه‌تار
182	بۆ بیست ساڵه‌ی ژین - به‌سته‌ی هه‌ی ژین
183	کزه‌ی ده‌روون
186	یادی نازدارانی جاف
189	تاکه‌ به‌یت
190	تاڤگه‌ی زه‌لم
192	بۆ کۆچی شیخ نووری شیروانی

119	دامه‌زاندنی کۆمه‌له‌ی زانستی
120	ختوکه‌ی شاعیریکه‌ تیده‌گا خۆی
126	بۆ جه‌ژنی له‌دایک بوونی مه‌لیک غازی
126	شیوه‌نی شه‌هیدانی کوردی سه‌روو
131	هاتن شه‌هیده‌کان
132	تاکه‌ به‌یت
132	من و ئه‌ستیره‌کان
133	پێ هه‌لخزان
134	پێ هه‌لخزان
134	حسی کوردی لاوکی ساده‌ی ده‌وی
135	کۆستی بوومه‌له‌رزهی پێنجوین
136	بۆ لافاوی سلیمانی
138	بورجی رۆژی کورد
140	ئه‌ستیره‌ی به‌ختم
141	یادیکه‌ی حه‌زین
142	ئاوات
143	ئه‌م خاکه‌ پاکه
144	تاکه‌ به‌یتێ
145	نالهی دلتنه‌نگی
146	قه‌له‌نده‌ر تۆراوه
147	له‌ به‌ردی توانج
148	تاکه‌ به‌یت
149	قه‌ومی کورد
150	تاکه‌ به‌یت
150	بۆته‌ی سروشت
152	نه‌ورۆز
153	نه‌شیده‌ی زانستی بۆ نه‌ورۆز
154	تاکه‌ به‌یت
154	به‌هار و نه‌ورۆز
155	نه‌ورۆزنامه‌ی نه‌سرین و په‌روین
156	نه‌ورۆز

222	شهوئی له ئوتهی ههگبهلی
223	سهراپای کچه جاف
226	ههی کانی شهکراو
227	کوردی پهتی
229	پیره میترد له ناو گولانا
231	دلهم نهویوه
232	دانیشتبووین له گهل یار
235	بهستهی کوردی
236	خهلکی هاواری
237	تهفره
238	نالنه
239	موعه ما
239	دل بهندی
240	زهمه ریر
241	به یادی (ملک الشعرا) په مزی
242	خواییداو
244	شیخ له تیف کلیشهی (ژین) ی ناردوو
244	به یادی کۆن
245	کوتره باریکه
246	بو «شیخ سه لام» ی شاعیر
246	وا گول به سه رچوو
247	که وته کلیشه م
249	کای کۆن
250	په روا
251	چوارین
251	هایپیر کهوت
252	مرواری
252	لاسیی گوله وه چنی
253	کاریکاتیر به شاعر
254	وامزانی
254	ئیشی دیدهی تو

192	تافگهی زهلم
194	بو شایی بابا عهلی
194	کوردی پهوان
195	ئای ناومییدی
199	ئای چیم به سه رهات
200	چوارین
200	ئای له دهست پیری
201	تافی جوانی
203	ناو قه دی چلهی زستن بچرا
203	له گیان بیتزاری
205	گواره کهی گوپی یار
206	چهند سال
207	بهندی قه تار
207	خهیالی خالی
208	به فری به هار
209	سئ تاکه بهیت
209	دیداری تو
210	گهلئ سزام دی
211	رۆژی تازه
212	نهویه هار
212	به هاری که نار شار
214	به یادی کۆن
215	محبه بهت وهک یار
215	دهردی گرانی
216	گه رما
217	کرده وهی هیتلهر
218	های گه رمای هاوین
219	پایزی دلته نگ
220	سئ تاکه بهیت
221	لافی جوانی
221	بو کوپخا خه لیلی بنگردی مووان

283	ژیانی کورد
284	بۆ قافییه
284	ژیانی کورد
286	بۆ کهنتوی بارامی تیاترۆچی
286	پۆکه و جوکه
287	دهردی کۆمه لایه تی
289	زێر
290	وه مزانی
291	له خۆ بایی بوو
291	زستانی سهخت
292	بالۆره
293	به هاری
295	بئی کاری
297	ئاخ بۆ ئەم خاکه
297	دهردی گران
299	ورده زیو
300	قافییه ش گران بوو
301	ورینه
302	خۆزگه
303	ناخۆشه لای
303	واته ی پر مانا
304	فهلسه فهی کورد
306	ئیمه
306	به بیتی تری
311	به بیتی ترخینه
314	ورده کاری مهولهوی
314	په شه با
315	چوارینه ی فهلسه فی
316	بۆ مه لیک غازی
316	مزگه وتی گه وری سلیمانی
318	نوێش

255	گیانه به سیه تی
257	شینیی زین بۆ مه م
258	دوو تاکه به یت
258	تۆ وام تیمه گه
259	تاکه به یت
260	به هاری روو زهر
260	کاریکاتیر به شیعر
261	سته مکاری
262	یاران کوێخایی
263	کاریکاتیر به شیعر
263	شۆپه بی
264	سۆزی پیره میتر
265	شیعریکی کاریکاتیری به ناوی (فائق توفیق) هوه
266	ئا دز که ده بی
267	دل به په روۆشه
268	هه را
268	بانگی به یان
269	نه ته وه
270	وشکه سۆفیه کان
271	سیابازی بووم
272	قافییه ی کوردی
274	پێکه نین
274	بای خه زان
276	به عاشق کوژی
277	عەشقی عەسری
277	که وتمه ناو شیتان
278	به هار هات
279	بۆ پێکه نین
280	که و
280	ئه فسووس
281	کاروان

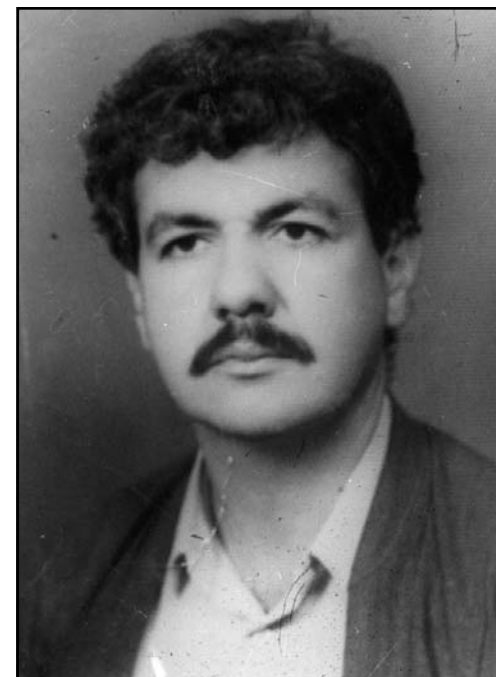
348 بۆ ئەحمەد بەگى تۆفېق بەگ
 349 دوو شىعر بۆكۆچى جەمىل صدقى زەھاوى
 350 بۆكۆچى جەمىل صدقى زەھاوى
 351 بۆ پەروېن
 351 ماتەم
 352 بۆ حاجى عەلى ئاغا
 353 گولستان، رەنگى زەردە
 355 ماتەمى بەھار
 355 بۆ پۇخى مەولەوى
 356 بۆ سەيد ئەحمەدى خانەقا لە كەركوك
 356 شىنى مستەفا مەزھەر
 357 بۆكۆچى مەلا عەزىزى موفتى
 357 ناسۆرتىكى تازە بۆ دلى كوردەوارى
 358 مزگەوتى خورمال
 359 چوارىن
 359 بۆكۆچى مەلا ئەفەندى (ھەولېر) (مەلا گچكە)
 360 بۆكۆچى شىخ حسام الدىنى تەوېلە
 361 بۆ فەيسەلى كورى ئەحمەد ئەفەندى كە لە ھەولېر كوژراوہ
 361 بۆ كچانى سلېمانى
 364 بۆ خزمە تگوزارتىك
 365 بۆ علاءالدىن سجادى
 365 بۆ خزمە تگوزارتىك
 366 دەمى بەيانىان
 367 ئەى كچىنە
 368 ئەى كچىنە
 گۆرانىيەكى مەكتەبى كچان
 368
 369 سېبەر
 370 تازە گولنى چىمەن
 370 بەستەى كوردى
 371 گۆرانى

319 كۆمەلى
 322 ھەندى ئەلېن
 323 مېژووى ھاتتە دىئاي (ھۆشمەندى) ھەسەن بەگى جاف
 324 شىعرەكانى پىرەمىرد بۆ ئەمىن زەكى بەگ
 327 شىعرى قانع ۱۹۳۹
 329 بۆ چەلى مستەفا پاشاى يامولكى
 329 بۆ ئەمىن زەكى بەگ و صالح بەگى صاحبقران
 330 بۆ سانجەى كچى ئەمىن زەكى بەگ
 330 كورتە بەكى ژيان و بەرھەمى ئەمىن زەكى بەگ
 سى شىعر بۆ شىخ محەمەدى خال
 331
 333 شىعرى سېبەم بۆ شىخ محەمەدى خال
 335 بۆكۆچى شىخ عەزىزى براى شىخ نوورى شىخ صالحى شاعىر
 336 دوو شىعرى پىرەمىرد بۆ عەبدولواحد نوورى
 336 بۆ چەلى عەبدولواحد نوورى
 337 ئاھى زار
 337 بەدكار
 339 دوو شىعر بۆ كورپىكى ھەسەن فەھمى بەگى جاف
 340 قەلەندەر
 340 ئاى گىيانە جەرگم
 341 بۆكۆچى سەيد نوورى نەقىب
 341 بۆ كردنەوہى يانەى فەرمانبەرانى سلېمانى
 342 ھەفصە بەھارە
 343 بۆ شەھىدان مستەفا خۇشناو و محەمەد قودسى
 344 بۆ داخستنى گۆقارى گەلاوېژ
 345 بۆ گۆقارى گەلاوېژ
 346 بۆ گۆقارى گەلاوېژ
 346 دوو شىعرى پىرەمىرد بۆ مەھوى
 346 بۆ كۆتايى جەنگى جىھانى
 347 شىوہنى نەو نەمامىك
 348 دلەكەم غەمگىنە

398	بۆرەشىد نەجیب
398	بۆمەرگی حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم
399	ھەلەمەت
399	بەيتىك بۆ شېخ سەلامى شاعىر
399	دەلسۆزى
400	بۆمەرەزى كچان
401	بۆرۆژنامەى ژبان
401	دېوانەى ناشاد
402	بۆكۆچى عبدالقادى كورى سەيد ئەحمەدى خانەقا
403	شيعرى نوخشەى تازە شاعىر
405	شيعرى نوخشەى تازە شاعىر
408	پېرەوى شاعىرىكى بى ناو
409	بەزەبى
410	پەنا بەخو- «بۆ سەيد عەلى بىسم اللە»

372	گۆرانى سپورت
373	گۆرانى بەھار
374	گۆرانى نەسرین
375	گۆرانى جەژن و بەھار
376	دەل گەشاپەوہ
376	گلەبى لەكەس ناکەم
377	بەندى شەمال
380	بەندىكى مېژوویى
382	بۆ شېخ قادى گۆیتەپەبى
383	بۆ عزەت ئەفەندى
383	پېرۆزىبى فرزەندى تازەى مەلىك
384	بۆ شېخ عومەرى خانەقا
384	بەبۆنەى دەرچوونەوہى رۆژنامەى ژبن
385	ناویرىن بلیین
386	دەستکردى كچان
387	باوک و فرزەندى
387	بۆ عەلى كەمال ئەورەحمان
387	بەكرى گىراو
388	شاعىرى پېنەچى
389	بۆ شېخ نوورى شېخ سالىح و جەنابى كورى
389	دوایى ھیتلەر
390	بۆ وەسى عىراق
391	خىوہتى دنيا
392	توانجى مىللەت
393	بۆ زىوہر
394	بۆ زىوہر
394	بەندى پىرىبى
395	فەرىادى دوورى- بۆرەشىد نەجیب
396	وردە زىو
397	پەندى رۆژگار
397	ھار و مار

- ئەم سەن بەرھەممەی لە دەزگای ئاراس بلاو بوونەتەوہ:
- رەشید نەجیب: ژیان و بەرھەمی.
- ئەشکی باوان: بەرھەممە بلاونەکراوەکانی کامەرەن موکری.
- پیرەمێرد و پێداچوونەوہیەکی نوێی ژیان و بەرھەممەکانی: دوو بەرگ لە ۹۰۰ لاپەرەدا.
- چەندان بەرھەمی تریشی بەرپۆدن.

ئومید ئاشنا

- * لە بنەمالەییەکی رۆشنبیر و ئایینپەرور لە سلیمانی سالی ۱۹۵۵ لە دایک بوو.
- * سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ پەیمانگای پیگەیانندی مامۆستایانی لە هەولێر تەواو کردوو و لە ناوچەکانی قەرەداغ و دوکان و دەربەندیخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بوو.
- * لە سالی ۱۹۷۸ وە ئەندامی یەکییتی نووسەرانی کورد بوو.
- * لە سالی ۱۹۹۴ خانەنشین کراوە لەسەر داوای خۆی. بۆ ئەوەی دەرفەتی تەواوی هەبێ بۆ خزمەتکردن لە بواری ساغکردنەوہ و کۆکردنەوہی بەرھەمی ئەدەبی و رۆشنییری نەتەوہکەمان.
- * پرۆژەییەکی ئەدەبی بەدەستەوہ بوو بەناوی (پرۆژەیی سەد کتیبی کوردی) کە توانی نزیکەیی (۷۰) حەفتا کتیب و نامیلکەیی لێ چاپ بکات بەلام بەژمارەیی کەم بەھۆی بێ توانایی مادی.
- * سامانیکی ئەدەبی زۆری بەجێ هێشتووہ بەلام زۆریەیان هەر دەستنووسن.
- * لە ۲۰۰۰/۱/۱۶ لە تەمەنی ۴۵ سالی و لە ھەرەتی بەرھەمپێناندا کۆچی دوايي کردوو و لە گردی سەبیوان نپێراوہ.
- * ژمارەییەکی زۆر دەستنووس و سەن جگەرگۆشەیی بەناوی «سیامەند و سایە و شاد» لەپاش بەجێ ماوہ.